

श्री
प्रकरणमाला.

ठ कर्मग्रन्थ टिबार्थ सहित.

चतुर्विध श्री संघने पठन पाठनार्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. रवचंद जयचंदे स्थापन करेली

श्री जैन विद्याशाला

तरफथी ऊवरी गोटालाल लखुनार्ई.

मोशीवाप्तानी पोल-अमदावाद.

सर्व हक्क प्रसिद्ध कराने स्वाधीन छेई

त्रीजी आवृत्ति

अमदावाद:

निर्मल प्रिंटिंग प्रेसमां लखुभाई ईश्वरदास त्रिवेदीए छाप्पुं.

संवत् १९५८.

सने १९०२.

किम्मत ~~३०/-~~ ३१/-

पुस्तकनो नंबर:-३१^०

लेनारनुं नाम.

પ્રસ્તાવના.

“ પ્રકરણમાલા ” ગ્રન્થની બે આવૃત્તિયો લખી જવાથી તેમાં સુધારો વધારો કરી આ ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવી છે. ગુજરાતી જાણમાં સંસ્કૃત લિપિથી ટંબાર્થે સહિત ૭ કર્મગ્રન્થો તથા મિથ્યાકુલક, આત્મકુલક તથા સમવસરણ પ્રકરણનો ત્રીજો થવાથી પ્રથમના કરતાં પુસ્તકનું કદ બમણું થયું છે. સઘલો સ્વધર્માવલંબી વર્ગ તેનો સંપૂર્ણ લાજ બૂટથી લઈ શકે માટે તેની કિંમત જુજ માત્ર એકજ રૂપિયો રાખવામાં આવી છે; રોયલ આઠ પેજી ચોપન પંચાવન ફોર્મનું પુસ્તક માત્ર જુજ કિંમતથી મલશે. સઘલાં સ્ત્રી, પુરુષોને ધર્મ સંબંધી જ્ઞાન થાય, વાચનની અગ્નિરુચિ વધે અને જૈનમતનું રહસ્ય તેમના જાણવામાં તથા સમજવામાં આવવાથી ધર્મનો ફેલાવો વિશેષ થાય; એ નિર્વિવાદ છે, જ્ઞાનનો અજ્ઞાવ હોય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ કર્મ નિર્જ્ઞાન થઈ શકે નહિ. કર્મ નિર્જ્ઞાન થવાથી જ જીવને સિદ્ધ પદ પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ લાઘ્યું હોય તો જ વીતરાગ રણિત ધર્મનું પવિત્ર રહસ્ય સ્વરૂપ સમજાય છે. સદરહુ ગ્રન્થમાં શ્રદ્ધાલાઘવિશ વિષયો ધર્મજિજ્ઞાસુને કેટલા ઉપયોગી છે તે વાંચ્યાથી સહજ અનુજ્ઞવાશે. સૂક્ષ્મ તથા સ્થૂલ બુદ્ધિના સર્વ મનુષ્યોને ધર્મ જિજ્ઞાસા સર્વી છે. સંસ્કૃત કિંવા માગધી નહિ જાણનાર વર્ગને સ્વજાણમાં સમજવાને આ વિશેષ સરલ રસ્તો છે. બાલક, સ્ત્રીયો તથા થોડું જાણેલા પુરુષોને પહેલાં ટુંકો પદાર્થ—ટંબાર્થ સમજવાની આવશ્યકતા છે. ટુંકો અર્થ સમજાયાથી આગલ ટીકાનો વિસ્તારવાલો અર્થ સમજવાની તથા ધારણ કરવાની શક્તિ

તેમનામાં વધે છે. જવિષ્યમાં બુદ્ધિને કેલવી તેને ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ
સંસ્કાર ધર્વાથી યથાર્થ જ્ઞાન સંપાદન ધાય છે. સર્વને યથાર્થ જ્ઞા
ન ઉત્પન્ન ધાય એ વિદ્યા શાલાનો ઉદ્દેશ છે; તે સિદ્ધ ધર્વો સઘલા
જૈન બન્ધુત્તના હાથમાં છે—‘શુભં જવતુ’.

અમદાવાદ—નોસીવામ્નાની પોલ } શાસ્ત્રી. નાગેશ્વર જ્યેષ્ઠારામ.
ફાલ્ગુન કૃષ્ણ પંચમિ મંદવાસરે. } શ્રી જૈન વિદ્યાશાલા.
વિ. સ. ૧૯૫૮.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	१३	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञावकुलक	१६९
	पुण्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यविंबसंख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अर्धलोकमांजिनजुवनविं.सं.,	
	बन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमांजिनजुन विं. सं.,	
	मोक्षतत्त्व	२८		तीर्थावलोकमां चैत्य विं, सं. १८९	
३	चौविस मंरक	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	संघयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीसी	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	कर्मग्रन्थ(कर्मग्रन्थपेलो)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुण्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोत्रो	३०२
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पांचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ षष्ठो	३९८

શ્રી અમદાવાદ જૈન વિદ્યાશાલામાં વેચાતાં પુસ્તકોનું સૂચિપત્ર.

૩-૦-૦	બ્રાહ્મવિધિ (બ્રાહ્મકની સામાચારી)	શાસ્ત્રી
૧-૨-૦	સુલસાચરિત્ર (બાંધેલી ચોપડી)	"
૧-૦-૦	સુલસા ચરિત્ર (છુટાપાના)	"
૨-૮-૦	મરતેશ્વરવૃત્તિ	ગુજરાતી
૦-૮-૦	સમકિત કૌમુદી	"
૦-૨-૦	સંબોધ સત્તરી	"
૧-૪-૦	પર્યૂષણ મહાત્મ્ય બાલાવબોધ	શાસ્ત્રી
૩-૦-૦	સજ્ઞાયમાલા	"
૧-૦-૦	પ્રકરણમાલા છુ કર્મગ્રન્થ સાથે	"
૦-૬-૦	સિદુરપ્રકરણ	"
૦-૪-૦	દેવસીરાઈપ્રતિક્રમણ	"
૨-૮-૦	ઋષિમંડલ પૂર્વાર્ધ	"

આ નીચેના પુસ્તકોની કિંમત મૂલ કીંમત કરતાં ઘટાડેલી છે તેથી તે હવે પછી ઘટાડેલી કીંમત પ્રમાણે વેચાશે.

મૂલ કિંમત. ઘટાડેલી કીંમત.

૧-૪-૦	૧-૦-૦	દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ અર્થ વિનાની ગુજરાતી.
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પંડિત વીરવિજયજી કૃત પૂજા સંગ્રહ શાસ્ત્રી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	જયાનેદ કેશલીનો રાસ ગુજરાતી
૧-૮-૦	૧-૪-૦	પૂજાસંગ્રહ પદ્મવિજયજીકૃત તથા રૂપ વિજયજીકૃત શાસ્ત્રી
૧-૦-૦	૦-૧૨-૦	સ્નાત્ર પંચાશિકા ગુજરાતી
૧-૪-૦	૧-૦-૦	દેવવંદનમાલા શાસ્ત્રી
૦-૧૨-૦	૦-૮-૦	શત્રુંજયતીર્થ મહાત્મ્ય સાર ગુજરાતી
૨-૦-૦	૧-૧૦-૦	પંચપ્રતિક્રમણ તથા નવસ્મરણ અર્થ સહિત શાસ્ત્રી

નીચેનું પુસ્તક વિદ્યાશાલા તરફથી છપાય છે.

ઋષિમંડલવૃત્તિ ભાષાંતર.

આ પુસ્તકો શીવાય મુંબઈવાલા ખીમસી માળકે છપાવેલાં સર્વે પુસ્તકો તથા તીર્થના નકશા મુંબઈની કીંમત પ્રમાણે વિદ્યાશાલામાંથી વેચાતાં મળે છે.

શ્રી જૈનવિદ્યાશાળા.

મું. દોષીવાડાની પોલ—અમદાવાદ.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण जुवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहुं ठुं अजाणने जाणवाने अर्थे ॥

जुवणपईवं वीरं । नमिऊणं जणामि अबुहबोहवं ॥

जीवनं स्वरूप कांडंक । जेम कहुं ठे पूर्वना आचार्योये तेम ॥१॥

जीवसरूपं किंचिवि । जह जणिअं पुवसूरिहिं ॥१॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी एबे जेद ठे । तस हावता चा
लता थावर थीर ए बे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रण्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि १ जल २ जलण ३ वाऊ ४ । वणस्सई ५ थावरानेया ॥३॥

फटिक मणि रत्न परवालां । हिंगलोक हस्तताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विहुमा हिंगुलह रियाल मणसिल रसिंदा ॥

सोना आदि धातु खमी । रमची अरणेटो पाषाण पारेवो ते
कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धातु सेढी । वन्नी अरणेटय पळेवा ॥ ३ ॥

अबरख वस्त्र रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पण्यरनी जात्यो अनेक ठे ॥

અપ્રય તૂરી ઝસં । મટ્ટી પાહાણ જાઈઝ ળોગા ॥

સુરમો કાલો રાતો આદિ સિંધવ સાર્જી સમુદ્ લવણાદી । એમ પ્ર
શ્વીકાયના જેદ એ આદે દેઝને ॥ ૪ ॥

સોવીરંજણ લૂણાઈ । પુઢવિ જેયાઈ ઈચ્ઘાઈ ॥ ૪ ॥

ઝુમી તે કૂપ આદિનાં આકાશ તે મેઘનાં પાણી । ઝસનાં હિમનાં
કરાનાં લિલિ ઘાસનાં ધૂઅરનાં ॥

ઝોમં તરિક્ક મુદગં । ઝસા હિમ કરગ હરિતણૂ મહિયા ॥
હોય થીજ્યા ઘી જેવાં વૈમાન આધાર જલ આદે દેઝને ।

જેદ અનેક અપ્કાયના ॥ ૫ ॥

હુંતિ ઘણોદહિ માઈ । જેયા ળોગાઝ આઝસ્સ ॥ ૫ ॥

નિર્ધૂમ અંગારાનો ઝાલાનો ઝરસામ્ઘનો । ઝઢ્ઢકાપાતનો વજ્ઝનો
કણીયાનો વીજલી આદેનો એ ॥

ઈંગાલ જાલ મુમ્મુર । ઝક્કા સણિ કણગ વિઝ્ઝુ માઈયા ॥

અપ્રિકાય જીવના જેદ । જાણવા નીપુણપણની બુઢીએ કરીને ॥ ૬ ॥

અગણિજિયાણં જેયા । નાયઘા નિઝણબુઢીએ ॥ ૬ ॥

ઝદ્ઝટ વા ઝંચો વાયરો ઝકલી પમે તે વાયરો । મંમલવાયરો
વંટોલીયો મહાવાત થોમો થોમો વાત તે વાત ગુંજ્ય વાત ॥

ઝપ્રામગ ઝક્કલિઆ । મંમલિ મહ સુદ્ધ ગુંજવાયાય ॥

ઘનવાત થીજ્યા ઘી સમાન તનવાત તાવ્યા ઘી સમાન એ આદી ।

જેદ નિશ્ચે વાયુકાયના ॥ ૭ ॥

ઘણ તણ વાયા ઈયા । જેયા ઝલ્લુ વાઝકાયસ્સ ॥ ૭ ॥

હવે વનસ્પતીના બે જેદ સાધારણ ? પ્રત્યેક ૧ । વનસ્પતીના જીવ
બે પ્રકારે સૂત્રે કહ્યા બે ॥

સાધારણ ? પત્તેઆ ૨ । વણસઈ જીવા ડહા સુએ ઝણિયા ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर। एक होय साधारण तेने कहीये ॥७॥

जेसि माणंताणं तणू। एगा साधारणा तेऊ ॥ ८ ॥

सूरणादी कंद उगता सणगा नवा फालनी कुंपलो पत्र। पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलामीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय। पाणगा सेवाल नूमिफोमा य ॥

आडु कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ। बायलो थेंग वा हरीयां
मुल पलंकानी ज्ञाजी ॥ ९ ॥

अध्वतिय गऊरमोढ। वडुळा थेंग पद्धंका ॥ १० ॥

कुणां फल वली सर्व नथी बंधाणां काष्ट जेदमां तेवां। नदेखाय
नस जेदनी रक्षा पीलु वा सिणादीकनां पानमां ॥

कोमल फलं च सवं। गूढ सिराईं सिणाईं पत्ताईं ॥

घुदर कुश्रनां पाठां गुगली वृक्ष। गलोवेली ए आदे ठेद्यां उगे वृक्ष ते
थोहरि कुआरि गुगलि। गलोइ पमुहाय ठिन्नरुहा ॥ ११ ॥

इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख। होय जेद अनंतकायना ॥

इच्चाइणो अणोणे। हवंति जेया अणंतकायाणं ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे। लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कहां ठे ॥ १२ ॥

तोसिं परिजाणणाहं। लक्षणमेयं सुए जणिअं ॥ १३ ॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठयो वा कातली वा पर्व। समजागे पूरुबी
मांदीनां वृक्ष ठेद्यां उगे वृक्ष गमुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पवं। सम जंग महीरुहं च ठिन्नरुहं ॥

ते सघलां साधारण घणाने जोग योग्य सरीर। तेथी जे उलटां ते
वली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १४ ॥

साधारणं सरीरं। तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १५ ॥

एक सरीरमा एकज। जीव जेठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ गलिनो ३ लाकनानो ४ । मूलनो ५ पान
नानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठल्लि ३ कठा ४ मूलग ५ पत्ताणि ६ बीयाणि ७ ॥ १३ ॥

प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पांचजेदे प्रथ्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुहम होय नीश्चे तेनुं । अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुषी अदृश्यते ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्ताञ्च अहिस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ दहणा व्रतादी कोमा कोमीन २ पेटमां पमे ते जीव । जलो
आपना थाय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवक्य २ गंमोल ३ जलोय चंदणाग अलसलहगाई ॥

मेर काष्ठना कीमा पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिंडीय
चूमेख वा कोइवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहे ठे ते । कीमीयो उवेही मा
टिनां शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उदेहिआय मंकोमा ॥

एलो धीमेलो । सवा पांपणमां पमे ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इल्लिय घयमल्लीन । सावय गोमीम जाईन ॥ १६ ॥

गदहीयां वा उत्तींगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीमा । ठांणना
कीमा धानमां पमे ते कीमा ॥

गदहय चोरकीमा । गोमयकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंयुआ जुन वस्त्रादिकनी वा गाय कहेठे गामरी वा लट कातरी ।
ए तेरिंडी जेद लालवरणी ममोला इंड गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवाल्लिय इक्ष्विया । तेइंदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

हवे चउरिंड़ीना जेद कहेवे वींठी । ठींकण वा बगाई जमरा
जमरी वरण जेदे तीन ॥

चउरिंदियाय विह्वु । ठिंकण जमरा य जमरिआ तिम ॥

मांखीयो मांस मसावा महर । कंसारी करोलीया खरुमांकनी ॥ १८ ॥

महिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १८ ॥

हवे पंचिंदीयना जेद चारठे ते । नारकी १ तीर्यच २ मनुष ३ देवता ४ ॥

पंचिंदिया य चउहा । नारय १ तिरीय २ मणुस्स ३ देवाय ॥ ४ ॥

नारकी सात वीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रज्ञादिक प्रष्टवी जेदे करीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा पुढविजेण्णं ॥ १९ ॥

जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । ए त्रण जेदे पंचेंडी तीर्यच ॥

जलयर १ थलयर २ खयर ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिस्का य ॥

हवे जलचर सुसमार पामा जेवा मत्स काचबो । तंतु मगरमठ
ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मठ कछप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

हवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । हाथे चाले ते साप ३ ते
थलचारी त्रीवीधे ॥

चउपय उरपरिसप्पा । जुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेम कट्टा
तेम संक्षेप थकी ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधवा ते समासेणं ॥ २१ ॥

हवे आकाशचारी तेरोमजपंखी इंसादिक । चांमनानी पांखोवाला
वागोलादि ते बेतो प्रसीइ ठे नीश्चे ॥

खयर रोमयपरकी । चम्मयपरकी अ पायमा चेव ॥

मनुष्यलोकनी वा अढीहीपनी बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरलोगाउ बाहिं । समुगपस्की विअयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते २ बे प्रकारे होय ॥

सबे जल थल खपरा । समुद्धिमा गप्पया डहा हुंति ॥

असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।

५६ अंतरहीपना ए एकसो एक थानकना मनुष्य ॥ १३ ॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा माणुस्सा य ॥ १३ ॥

वस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जुवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥

ज्योतिषिय पांचजेदना चंड सूर्यादि होय । बे जेदना वैमानीक देव
कळप कळपातित ॥ १४ ॥

जोइसिया पंचविहा । डुविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥

इवे सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिहातिहाइ सिद्धजेणं ॥

ए पूर्वे कहाते संक्षेपे करीने । जीवना विकल्प वा जेद समस्त कहा ॥

एए संखेवेणं । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोने जेजे द्वार ठे तेते कहे ठे । शरीर आनखुं तथा
स्थीती सकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । सरीर १ माजं २ ठिई सकायंमि ॥ ३ ॥

प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाण । जेने जेम ठे तेम हुं शातिसूरि कहीश

पाणा४जोणिपमाणं५।जेसिंजंअन्ति तं जणिमो ॥२६॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंद्रि सर्व सुद्धम
तथा बादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखजागो । सरीरमेगेंदियाण सवेसिं ॥

जोजन एकहजार अधीक । एटलुं वीशेष वे प्रत्येक वनस्पतीनुं ॥२७॥

जोयाणसहस्समहियं । नवरं पत्तेयरुस्काणं ॥ २८ ॥

बार जोजन त्रणज गाऊनुं । एक जोजननुं समुच्चय ए अनुक्रमे जाणकुं

बारस जोयाण तिन्ने-व गाऊआइं जोआणं च आणुकमसो ॥

वेरिंई ते शंखादिकनुं तेरिंई ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंई ते
जमरादिकनुं देहनुं उंचपणुं ॥ २९ ॥

बेइंदिय तेइंदिय । चउरिं।दय देह उच्चतं ॥३०॥

जवधारणी धनुष पांचसेनुं प्रमाणानारकी जीव सातमीप्रध्वीआदेनुं ॥

घाणु सयपंच पमाणा । नेरईया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अरुधां अरुधां धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रज्ञा सुधी
प्रथम नरके धनुष ७॥ अंगुल ६ ॥ २९ ॥

ततो अद्र धूणा । नेआ रयाणप्पहा जाव ॥ ३० ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मच्चनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्जजनुं होय ॥

जोयाण सहस्स माणा । मच्चा उरगा य गप्पया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्कीजीवोनुं गर्जजनुं । जुजाये चालनारनुं
बे गाऊथी नव गाऊनुं शरीर गर्जजनुं ॥३१॥

धणुह पहुत्तं पस्की । जुयचारी गाऊय पहुत्तं ॥ ३० ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्बिमनुं । साप
उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं समुर्बिमनुं ॥

स्वयरा धणुह पहुत्तं । उरगा जुअगा य जोयाणपहुत्तं ॥

८

बे गान्धी नव गान् शरीर मान । समुत्तिम चोपदने कह्युं ठे ॥३१॥

गान्धय पदुतं मित्ता । समुत्तिमा चनप्पया जणिमा ॥३१॥

ठ नीश्वे गान्धुं शरीर । चोपद गर्जने जाणवुं (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

ठच्चेव गान्धयाइं । चनप्पया गप्पया मुण्येयवा ॥

गान्ध त्रण वली मनुषने शरीर गर्जने ए पण देवकुरु आदेनानुं ।
ए उत्कृष्ट शरीरनुं मान कह्युं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च मणुस्सा । उक्कोस सरीर माणेणं ॥३२॥

चुवनपती व्यंतर ज्योत्षी बीजा १ देवलोक सुधी देवनुं ।
हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणं तु सुराणं । रयाणीउ सत्त७ हुंति उच्चतं ॥

तीजुं १ चोथुं ४ पांचमुं ५ ठुं ६ । नवग्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
सातमुं७ आठमुं ८ एनव १०माथी । क हाथ घटामुं ए सर्व उब्बेद
११बारमा१२सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

डुग६डुग५डुग४चनरो३गेविऊ२गेसु१इक्किपरिहाणि॥३३॥

इवे आयुद्धार १ बावीस हजार । सातहजार अप्कायनुं त्रण ह
प्रथ्वीकायनुं । जार वानकायनुं ।

बावीसा पुढवीए । सत्तय आउस्स तिन्नि वानस्स ॥

वर्ष हजार दसनुं वनस्पतीनुं वर्ष गणनुं ते तरुणानुं ने अग्नीनुं त्रण
पद हजारपद सघले जोरुज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥३४॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरत्तान ॥३४॥

वर्ष बारनुं आयु । बेरिंडीनुं तेरिंडीनुं वली ॥

वासाणी बारसाऊ । बेइंदियाणं तेइंदियाणं तु ॥

चौरिंडीनुं वली ठ महीनानुं ए सर्वनुं उत्कृष्टुं

जगणपचास दिवसनुं ।

अजणा पत्र दिणाइं । चउरिंदिणंतु ठ म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकीने आयुष्य
वा स्थीती ।

उत्कृष्टी वा ओटी सागरोपम
तेत्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सागराण तित्तीसं ॥

चोपद तिर्यंच मनुष ए वे जुग
लीआने आश्रीने ।

अणज पढ्योपम आयुष्य होय
पढ्योपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरियमाणुस्सा । तिन्निय पल्लिउवमा हुंति ।

जलचरजीव उरपरिसर्प जुज
परि सर्पने ।

उत्कृष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्षनुं
पूर्व ते ७०५६००० कोरु वर्षनुं ॥

जलयर उर जुअगगाणं । परमानु हुंति पुव्वकोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पक्कीउनुं
वली कहुं ठे ।

असंख्यातमो ज्ञाग पढ्योपमनो
॥ ३७ ॥

पक्कीणं पुण जणिउ । असंखजागो अ पल्लियस्स ३७

वली समुच्चिम चउद कुडीत स्थान
सघला सुद्धम साधारण अने । कना मनुष एटलां ॥

सवे सुहमांसाहारणा य समुच्चिमा माणुस्सा य ॥

उत्कृष्ट तथा ऊघन्यपणे ।

अंतरमुहूत नीश्वे जीवे ठे ॥ ३८ ॥

उक्कोस जहन्नेणं । अंतमुहुत्तं चिय जियंति ॥३८॥

एमदेइनीअवगाइनानुं प्रमाण एज रीते संखेपथी समस्त कहुं ॥

जंगाहणाउ पमाणं । एवं संखेवउ समस्कायं ॥

जे बली इहां वीशेषपणे
इहो तो ते ।

वीशेष जगवती सूत्रादीकथी जाण
ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इह विसेसा । विसेस सुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

इवे कायस्थीती ३ चार एकें असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे । असंख नस्सप्पिणी सकायंमि ॥
उपजे तेमज मरे पण एटलुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥
संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ नव पंचेंडी तीर्यंच
आयुथी वीगलेंडिने विषे । तथा मनुष गर्जज पर्जाप्ता जीव ॥

संस्किज्जसमा विगला । सत्तच्छन्नवाउ पणिंदितिरिमाणुआ
नारकी देवता एवेने तो पोतानी
उपजे पोतानी कायमां । कायमां उपजवुं नीश्वे नथी ॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥ ४१ ॥
इवे प्राणद्वार ४ दस जेदे जीवो । पांचइंदि ५ सासोसास ? आयु ? मन ?
ने प्राण होय ते ॥ वचन ? काय ? एत्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआणा पाणा । इंदिय ऊसास आउ बलरूवा ॥
इवे तेहमां एकेंडीने वीषे विगलेंडीने वीषे ७१ सात ३ आठ ४
चार प्राण ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो । विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥
असंनी मन विनाना संनी मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
सहीत ए वे पांचिंदियने विषे । जाणवा ॥

असन्निसन्निपांचिंदि-एसु नव दस कमेण विन्नेआ ॥
ते प्राण साथे जुदापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्रत्ये पाम्या ४३
तेहिं सह विप्पनुगो । जीवाणां न्नए मरणां ॥४३॥
ए पूर्वे कहुं ते रीते अपार चार गतीरूप ससुइ महा दुःख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।

पाम्यो अनंतीवार साथी
ते कहेढे ।

पत्तो अणंतखुत्तो ।

हवे ८४ लाख योनी द्वार ए
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चनरासी लाख ।

प्रध्वी उ पाणी उ अग्नी उ वा
यु उ ए च्यार कायने ।

पुढवाइणं चण्हं ।

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमां ।

दस पत्तेयतरूणां ।

बें० १ तें० १ चौ० १ तेमने
प्रत्येकेश बेवे लाख ।

विगल्लिंदियाण दोदो ।

चार चार लाख नारकी४
तथा ।

चनरो चनरो नारय ।

ए सर्वनो सरबालो मेलवीये
त्यारे ।

संपिंमिअण सवे ।

हवे सिद्ध जगवानने तो

जयंकर ते ॥

संसारे सायरंमि ज्जीमंमि ॥

जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिं अपत्तधम्मोहिं ॥४४॥

गणतीए उपजवानां ठांम होय
जीवोनां ॥

संखा जोणीण होई जीवाणं ॥

प्रत्येके १ सात सातज लाखपद
जोमवुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

चणदलाख १४ होय साधारण व
नस्पतीने ॥

चणदस लाख हवति इयरेसु ॥

चारलाख४ पंचेंडी तीर्यचने ॥४६॥

चनरो पंचिंदिति रियाणं ॥४६॥

देवताने ४ मनुषने तो चणद लाख
१४ होय ॥

सुराण मणुअण चणदस हवति ॥

चोरासी लाख जोनी थाय । जोनी
शब्द उपजवानुं ठांम ॥ ४७ ॥

चुलसी लाखान जोणीणं ॥४७॥

नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

नथी देह ।

ए । नथी योनी ॥

सिद्धाणं नन्वि देहो । न आनु कम्मं न पाण जोणीउ ॥
आद ठे अंत नथी ए ज्ञांगे तेमनी थीती तीर्थकरना आगममां कहीठे
साइ अणता तेसिं । ठिई जिणंदागमे ज्ञणिया ॥४८॥

कालथी आद्य रहीतपणे
मरणे करी ।

जोनी ग्रहण करी बीदांमणी आ
संसारमां ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि जीसणे इत्त ॥
जम्या वली जमसे घणो काल जीव ! कीया ? जिनवचन अण
कोण । पांमता ॥ ४९ ॥

जमिया जमिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमलहंता ४९
ते कारण माटे हवणां पांमी मनुषपणुं तेमां दुर्लज यथार्थ
ने । शुं ? अक्ष तत्वने वीषे ॥

ता संपई संपत्ते । माणुअत्ते दुद्धहे य सम्मत्ते ॥
आचाररूप लक्ष्मी सहीत करो हे जव्य जीवो ! उद्यम धर्म
शांतिसूरि उत्तम कहेठे ॥ ने वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरिसिठे । करेह जो उऊमं धम्मे ॥५०॥
ए पूर्वे कह्यो ते जीवनो जे अल्पमात्र रुचीवंतने वा मतिवंत
वीच्यार । ने जाणवाने हेते ॥

एसो जीववियारो । संखेवरूईण जाणणाहेऊ ॥
संखेपमात्र वा अल्पमात्र उधख्यो । महागंजीर सुत्ररूप समुइ अकी ५१
संखितो उद्धरिउ । रुद्धाउ सुय समुद्धाउ ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ हवे श्री जिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीए बीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुभफलदाइ कर्म? कर्म आवे ते?
प्राणधारी चेतन? जरु अचेतन? कर्म रोके ते? प्राचीन कर्म अतीश
शुभफलदाइ कर्म? यणो नाश करे ते? ॥

जीवा? जीवा ५ पुसं ३। पावा ४ सव ५ संवरोय ६ निज्जराणा ७ ॥

कर्म बांधे ते? कर्मथी मुकावे

ते? तेमज।

नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ॥

बंधो ८ मुक्को एय तहा। नवतत्ता हुंति नायवा ॥ १ ॥

१ जीवना १ ४ चउद १ अजीवना। ४ पापना ८ १ व्यासी होय ५ आश्र
१ ४ चउद ३ पुन्यना ४ १ वेतालीस। वना ४ १ वेतालीस ॥

चउदस चउदस बाया-लीसा बासीय हुंति बायाला ॥

६ संवरना ५ ७ सत्तावन ८ बंधना ४ चार ए मोक्षना ए नव। ए
७ नीर्जरातपना १ १ बार। जेद अनुक्रमे नवेना १ ७ ६ धया ॥ १ ॥

सत्तावनं बारस। चउ नव जेअ्रा कमेणोसिं ॥ २ ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे ७ प्रका
वे प्रकारे त्रण प्रकारे। रे जीव कहा ठे ॥

एगविह डुविह तिविहा। चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते? ए त्रण वेदवाला ३ चारगतीना ४ पां
क जेदे त्रस आवर १ ए बे जेदे। च इंडीना ५ ७ कायना ६ ॥ ३ ॥

चेअ्राण तस ईयरोहिं। वेअ्र गर्ई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना १ ४ जेदे ते एकंडी संनीयो? असंनीयो? पंचेडी स
सुद्धम? ने बादर? हीत बेरंडी? तेरंडी? चोरंडी? ॥

एगिंदिअ सुहु मिअरा। सन्निअर पाणिं दिअ्राय स बिति चऊ।

ए सात७ अर्प्यासा तथा
उपर्यासा मलीने ।

अनुक्रमे चनुद जीवनां ठेकाणां
वा जेद ॥ ४ ॥

अपज्जता पज्जता । कमेण चनुदस जिअ ठाणा ॥४॥

इवे जीवुं लक्षण कहेठे ज्ञान
दर्शन नीश्चे ।

चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाणं१ च दंसणं२ चेव । चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥

वीर्यउपयोग एठ सहीत माटे चेतन । ए जीवुं लक्षण वा० चेतना॥

वीरिअं५नुवउगो६ अ । एअं जीवस्स लस्काणं ॥५॥

इवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार ? पर्याप्ती सासोसास ? ज्ञाषा ?
सरीर ? इंडी ? । मन एवं ठ ॥

आहार१सरीर२इंदिअ३ । पज्जती आणपाण४ज्ञास५मणे६

चार पांच पांच ठ कोने ते
कहेठे ।

एकंडीने चार वीगलेंडीने पांच
असंनीने पांच संनीने ठ ॥ ६ ॥

चनुपंच पंच ठप्पय ।

इग विगला सन्नि सन्निणं ॥६॥

इवे दस प्राण कीया ते पांच
इंडी ५ त्रण बल ३ मनबल व
चनबल कायबल ।

सासोसास ? आयु ? ए दस प्रां
ण । तेमां चार४ ठ६ सात७ आ
ठ८ ॥

पणिंदिअ तिबलूसा ।

सा उदसपाण चनुठसगअठ ॥

एकंडीने४ बेरंडीने६ तेरंडीने७
चोरंडीने८ ।

असंनीयाने९ संनीयाने१० नव
दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग उ ति चनरिंदिणं । असन्नि सन्निण नव दस य ॥७॥

ए प्रथम जीवतत्व ? उत्तर जेद १४ षया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥ ते त्रणना प्रत्येके त्रण त्रण

इवे अजीवतत्वना १४जेद धर्मास्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्मा३ धम्मा३ गासा३ । तिअ तिअ जेआ तहेवअघाय१ ॥

ते त्रण कीया खंध ते आखो

देश ते ओमो प्रदेश तेदथी परमाणु ते एक प्रदेश निर्विज्जागनो
ओमो निर्विज्जाग ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥ ८ ॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥ ८ ॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुज्जलास्तीकाय । होय अजीवज्ज्य ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नह कालो पंच हुंति अजीवा ॥
चालताने साऊ देवानो स्वजा धीर संठांण स्वजाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ९ ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंघाणो अहम्मो अ ॥ ९ ॥
अवकाश आपवानो स्वजा कोने पुज्जल जीव बंनेने इवे पुज्जल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे ठे ते केदेठे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥
खंध१ देश१ प्रदेश१ ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहाना नीश्वे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायवा ॥ १० ॥
इवे कालजेद समय आवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पक्क
बेघनी । बे पक्क मास बारमासे वर्ष ॥

समया वलि मुहुत्ता । दीहा पक्काय मास वरीसाय ॥
कह्योठे पढ्योपम काल साग दस दस कोमाकामी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जण्डपलिआ सागर । उसपिणी सपिणी कालो ११

इवे पुञ्जलनुं लक्षण कहेवे शब्द प्रज्ञा चंङ्कांतादीनी गंयमो
अंधकार उद्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सहं धयार ऊजोय । पज्ञा गाय तवेइया ॥
वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुञ्जलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ १२ ॥

बन्न गंध रस फास । पुग्गलाणं तु लस्काणं ॥ १३ ॥
इवे मुहूर्त्तमान एकक्रोम समसठलाख । सित्योतेर हजार ॥
एगाकोमी सतसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साया ॥

एटली आवलीकाले एक मुहू
बसेंने सोल अधीक १६७७७२१६ । त्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तंमि १३ ॥
अथवा बीजी रीते मुहूर्त्तमान त्रण तीहुतर ए समग्र सासो
हजार सातसेंने । सासे ३७७३ ॥

तित्रिसहस्सा सत्तयसयाणि । तेहुत्तरं च ऊस्सासा ॥
एम एकमुहूर्त्तकाल कह्यो । केणे ? समस्त वा सघला केवलज्ञानीयो ए १४
एस मुहुत्तो जणिउ । सबेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥
ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ २ ॥

इवे पुन्यतत्त्वना जेद ४२ साता १ नंच । देवगती ? अनुपुर्वी ? पंचेडीजा
गोत्र ? मनुषगती ? अनुपुर्वी ? ए डग । ति ? पांच सरीर ॥

सा १ नचगोअ १ मणुडुग २ सुरडुग २ पंचिंदिजाइ १ पण देहा ५
पहेलां उदारीक वैक्रीय आहा प्रथम संघयण ? प्रथम
रक ए त्रण सरीरनां ३ नपांग । संस्थान ? ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवंगा ३ । आइम संघयण १ संठाणा १ ॥ १५ ॥

वर्णचोके शुज्ज ४ अगुरुलघु? पराघात? सासोसास? आताप?
हलबुं नही जारे नही ते । उद्योत? ॥

वन्नचनका ४ गुरुलघु? । परघा? ऊसास? आय? वुज्जोअं? ॥
वृषज्ज हंस गज जेवी चाढ्य? निर्माण । देवतानुं? मनुषनुं? तीर्यचनुं?
ते शरिरनो सुघाट? त्रसनो दसको? ० । आयु तीर्थकरनाम? ४५ । १६ ।
सुज्जखगइ? निमिण? तस सुर? नर? तिरि? आउ तिष्ठय
हवे त्रस दसक नाम [दस? ० । प्रत्येक ? थीर? शुज्ज? [रं? ॥ १६
त्रस? बादर ? पर्याप्त ? । वली शुज्जग ? वली ॥

तस बायर पज्जतं । पत्तेअ थिरं सुज्जं च सुज्जगं च ॥
सुस्वर? आदेय? जस? कीर्ती एवं । त्रस आदेनो दसको एम होय ? ७
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥ ७ ॥
एवं पुन्यतत्त्वना जेद बेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुन्यतत्वं ॥ ३ ॥

हवे पापतत्त्वना जेद ८५ ज्ञानाव नवप्रकृति ए बीजादर्शनावर्णिकर्मनी
र्णिपांच ५ अंतराय पांच ५ एदस । नीचगोत्र? असातवेदनी? मिथ्यात्व?

नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मिच्छितं ॥

थावरनोदसको? ० नरकगती? कषाय पचीस २५ तिर्यचगती? अनु
अनुपूर्वि? आयु? ए त्रीक । पूर्वि? ए डुग ॥ १८ ॥

थावर दस नरयतिगं । कसाय पाणवीस तिरियडुगं १८

हवे बीजाकर्मनी ए चहुए दे । कांन नाकरसनाने फर्सबमे करीने अव
खे ते? चहु बीना देखे ते? । बीदर्शने देखे ते? केवलदर्शने देखे ते? वली

चस्कु दिठि अचस्कु । सेसिंदिअ उहि केवलोहिं च ॥

दर्शन ते इहां सामान्य अव । ते च्यार गुणने रोके ते तेज च्यारज
बोध । दे आवर्ण ॥ १९ ॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सावरणां तयं चउहा ॥१९॥
 पांचजेदे नीझा । सुखेजागेते नीझा । नीझानीझ ते डुखे जागे ते ॥
 सुह पम्बोहा निहा । निहा निहाय डुस्क पम्बोहा ॥

प्रचलाप्रचला ते चालता उंघे ते घो
 प्रचला ते उज्जांवेठां उंघे ते । नानी पेरे ॥ २० ॥

पयला ठि उव विठस्स । पयल पयलानु चंकमनु ॥२०॥
 दिवशे चिंतव्यां कार्यनी करणी श्रीणंदीनामे नीझा तेनुं अर्धचक्री
 करे उंघमां रात्रे । वासुदेवतेथी अर्ध बलदेव समबल

दिणचिंतिअन्नकरणी । थीणही अर्धचकि अर्धबला ॥
 ए रीते तिर्यंकरदेवे कहुं ठे उमीदार तुल्य दर्शनावर्णी कर्म ते
 स्युं ते कहेठे । नी नव प्रकृति ॥ २१ ॥

एवं जिणेहिं जणियं । वितिसमं दंसणावरणां ॥२१॥

हवे थावरनो दसको थावर ?

सूक्ष्म ? अपर्याप्त ? । साधारण ? अधिर ? अशुज ? दुर्जग ? ॥

थावर सुहुम अपज्जं । साहाराण अधिर असुज दुजगाणी

डुस्वर ? अनादेय ? अजस ? । ए थावरनो दसको वीवर्यो जेमठे तेम २२

डुसर णाड्ज जसं । थावर दसगं विवज्जुं ॥२२॥

हवे कषाय २५ थीती जीवतां सुधी अ एक पक्ष संजलनी स्युं फ
 नंतानुबंधिनी एक वर्ष अप्रत्याख्या ल गती नरक ? तिर्यं च २
 नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरिस चउमास । पस्कग्ग निरय तिरियनरअमरा

स्युं रोके समकित ? अनुव्रत ? यथाख्यातचारीत्र ४९ च्यार
 सर्वविरती ३ । गुणने रोके ॥ २३ ॥

सम्माणु सध्वविरइ । अहस्काय चरित्तायकरा ॥२३॥

સંજલનો જલની? પ્રત્યાખ્યાનીનો

રજની? અપ્રત્યાખ્યાનીનો પ્રજ્વળી રેખા સરીખો ચાર જેદે ક્રોધ
ની? અનંતાનુબંધિનો પર્વતની । હોય ॥

જલ રેણુ પુઠવી પથ્થય । રાઈસરિસો વનુચ્છિહો કોહો ॥
તરણાની સલી વા નેત્રની વેલ પથરના થાંજાની નપમા તુલ્ય?
ની? લાકડાના? ફારુકાના? । માન ચાર જેદે ॥ ૧૪ ॥

તિણ સલયા કઠ ઠીઝ । સેલનુંજોવમો માણો ॥૧૪॥

હવે માયાવાંક વાંસની ઢાલ્ય બોકમાનું સિંઘ? નીવડ વાંસના મુ
વ્રષજ મુત્રધારે પમેલી । લ સમાન? ॥

માયા વલેહિ ગોમુત્તિ । મિંઢ સિંગ ઘણ વંસિમૂલ્લ સમા ॥

હવે લોજ રંગ હલદર? ગામા નગરનાકર્દમના કર્મજના રંગ જેવો
ની મલી? તેના । એ સોલ કથાય ॥ ૧૫ ॥

લોહો હલ્લિદ સ્વંજણ । કદમ કિમિ રાગ સારિજો ॥૧૫॥

હવે જે કર્મનો નદય હોય જી હાસી? રતિ? અરતિ? શોગ? જય?
વને । ડગંઘા? ॥

જસ્સુદયા હોઈ જિણ । હાસ રહ અરઈસોગ જય કુહા

તે ઠ નીમીત્તથી થાય વા અ

થવા સ્વજાવે થાય અન્યથા તે । તે હાં હાસ્યાદીક મોહનીય ॥૧૬॥

સ નિમિત્ત મન્રહા વા । તં હહ હાસાઈ મોહણિઅં ॥૧૬॥

અજિલાષ જે કર્મને વસે કરીને હોય

પુરુષનો સ્ત્રિનો તે બેનો પણ । તે અનુક્રમે ॥

પુરિસિઠ્ઠી તડુજયંપડ । અહિલાસો જવસા હવડ સોન ॥

સ્ત્રિ? પુરુષ? નપુંસક? વેદ વીષય બકરીની લીંમીનો તાપ તરણા
નો નદય જાણવો । નો તાપ નગરનો ફાદ તે સમાન ॥૧૭॥

थी नर नपुं वे उदउ । फुंफुम तण नगर दाह समो ॥१७॥

एकंडी? बेरंडी? तेरंडी? गर्दज नुं जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? ए जाती चोक। होय पापथी ॥ १८ ॥

इग बि ति चउ जाइउ । कुस्कगइ उवघाय हुंतिपावस्सा ॥

अमनोइ वर्ण? गंध? रस? नही पेहेलुं संघयण ॥ तथा संस्थान ॥
फर्स? ए व्यार । बाकी दसे होय ॥ १८ ॥

अपसनु वन्नचऊ । अपढम संघयण संठाणा ॥१८॥

हवे संघयण कहेठे । संघयण ते

सुं । हारुकांनो समुह । ते ठ प्रकारे वज्ररुषज्जनाराच? ॥

संघयण मठि निचउ । तं ठठा वज्ररिसहनारायं ॥

तेमज रुषज्जनाराच १ । नाराच ३ अर्धनाराच ४ ॥ १९ ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अर्धनारायं ॥१९॥

कीलीका ५ ठेवतु ६ इहां । रीषज्जते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्रनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्रं ॥

बे बाजु मांढोमांही बंध ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
मर्कट बंध । रीरे होय तिरि नरने ॥ २० ॥

उज्जउ मक्कम बंधो । नारायं इम मुरालिंगे ॥ २० ॥

हवे संस्थान नाम समचोरस?

निग्रोध २ । सादी ३ वामण ४ कुज ५ हुंरुक ६ ॥

समचउरंस १ निगोह २ साइ ३ वामण ४ खुज ५ हुंमेअ ६ ॥

ए जीवना सरीरने ठ जेदे सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण ठ संठाणा । सबन्न सुलस्काणं पढमं ॥२१॥

नाज्जी उपरनो जाग सुलक्षण त्रीजुं मुख पीठपेट रदय तेने वर्जीने

ते बीजुं ।

नाहिजवरि बीअं । तइअं महो पिठिजअरजरवज्जं॥

माथुं कोट हाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी॥३२॥

सीर गीव पाणी पाए । सुल्लखणं तं चउत्तं तु॥३७॥

वीपरीत वा जलहु ते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय ठुं ॥

विवरीयं पंचमंगं । सबहु लखणं जवे ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वी श्री जिनें प्रधान वीतराग प्रजुये
धी कही । ॥ ३३ ॥

संठाण विहा जणिआ । जिणंदवरवीयरागेहिं ॥३३॥

ए केहेवे करी पापतत्व ४ जेद ८२ कहा ॥

इति पापतत्व ॥ ४ ॥

हवे आश्रव जेद ४२ इंडीए जोग ३ पांच ज्यार पांच त्रण अनु
कषाय ४ अव्रत ५ । क्रमे जेद ॥

इदिअ कसाय अवय । जोगा पंच चउ पंच तिन्नि कमा॥
पापकीरीया २५ पचीस । एक समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियान पणवीसं । इमान तान अणुकमसो ॥३४॥
हवे कीरीयानां नाम कायाए अ परउपर द्वेष करे ते ? पाउसीअ
कार्य करे ते कायकी ? खरुग आ की स्वपरने परीताप उपजावे ते
ये शस्त्रथी ते अहिगर्णका ? । परितापकी कीरीया ? ॥ [या

काइअ ? अहिगरणिआ १ पाउसिआ ३ पारितावणी ४ किरि
जीवहीसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वाहथी
पातकी ? आरंजकी ते घर अधिक इहे वा मेलवे ते परिग्रकी ?
घरांशा कृषि आदे करे ते ? । कपटकरी ठमे ते मायावत्तीयकी ? ॥३५॥

पाणाइवाया५रंजिअ६। परिगहिया७मायवतीय८।३५

मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न धरे ते अपञ्चखाण
ते खोटाने खरू खराने की? कांइ वस्तु माठा कामरागथी जुए
खोटु माने जिनवचनथी ते दृष्टीरागकी? फर्ष प्रत्ययकी ते कांइ व
वीपरीत ते? । स्तु माठा कामरागे फूसें ते ॥

मिन्हादंसण वतीए। अपञ्चस्काणीय१०दिट्ठी११पुट्ठीय१२

परवखाणे राजी थाय ते सामंतोपनिअ
मातुंचीतवे मनमां स्वपरने की? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
डुःखदाइ ते पाफुचियकी? ञ्चिकी? पोताने हाथे डुष्ट कृत्य करे ते
आप रिद्धी अश्वादि देखी। स्वहन्नीकी? ॥ ३६ ॥

पाफुच्चिय१३सामंतो।वाणीअ१४नेसन्ति१५साहन्ती१६।३६
मंगावे कांइ पर पासे ते आणव शुन्यचीते लेवा मुकवादि करे ते अ
णीकी? वीदारवुं वा ज्ञागवुं फल णाजोगकी? आलोक परलोक धर्म
आदे ते वीदारणकी? । वीरुद्ध करे ते अणवकंखप्रत्ययकी?

आणवणि१७वियारणीया१८। अणजोगा१९अणवकंख

त्रिकणे मनोइथी रा[पञ्चइअ]॥

पोताना कार्य उपरांत घटादि क।गे राचीने करे ते पीऊकी? द्वेषे को
रावे वा माठा योगे लागे ते अना इने माठे ज्ञावे खीजवुं ते दोषकी?
पयोगकी? घणा मली करे ते वा इवे गुणगणे १३ मे केवलीने सु
करावाथी सर्व कर्म बंधाये ते स ध रीते पालतां पण काययोगथी
मुदाणकी? । लागे ते इरियावहीकी? ॥ ३७ ॥

अन्नापयोग२१समुदाणय२२। पिऊ२३ दोस२४ रियावहि
ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ उ०४१[आ२५]॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर जेद ५७ समिति ५ मुनीनो धर्म १० ज्ञावना १२ चारीत्र ५
गुप्ती ३ परीसह १२ । तेना जेद ॥

समई गुप्ति परीसहा । जइधम्मो ज्ञावणा चरित्ताणि ॥

पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना

पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥ ३८ ॥

पाण ती डुवीस दस बार । पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३८ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी ? बोलवा मलमुत्र पठवणानी ? सुमति
नी ? गवेषणानी ? लेवामुकवानी ? । ते तेने वीषे जली मती ॥

इरिआ १ ज्ञासे २ सणा ३ दाणे ४ । उच्चारे ५ सामई सुअ ॥

मन गोपवुं ? वचन गोपवुं ? काया गोपववी ? तीमज ए त्र
माठा कांमथी । . ए गुप्ती ॥ ३९ ॥

माणगुप्ती १ वयगुप्ती २ । कायगुप्ती ३ तहेवय ॥ ३९ ॥

हवे परीसह २२ जुख सहे ? तरस मांस सहे ? वस्त्र जुने नुठे सहे ? अ
सहे ? सीत सहे ? उष्ण सहे ? सातासहे ? स्त्रीने रागे लेवाय नही ?

खुहा १ पिवासा २ सि ३ नएहं ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ त्तिउ ८ ॥

चालवाथी ? समवीषम जग्याये डुर्वाक्य सहे ? मार परीसह ? मा
बेसवाथी ? सज्या परीसह सहे ? गवानो परीसह ? ॥ ४० ॥

चरिआ ९ निसीहिया १० अक्कोस ११ वह १३ जायणा १४

अणपामे ? रोग आ [सिद्धा ११ । देह वस्त्र मेले ? बहु माने ॥ ४० ॥

वे ? राज प्रमुख फर्से सहे ? । लेवाय नही ? सर्व प्रकारे सहे ॥

अलौज १ ५ रोग १ ६ तणुफासा १ ७ मल १ ८ सक्कार १ ९ परिसहा

विद्या बुद्धी ? अज्ञान ? उपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये

धर्मे अरुग ? अज्ञावत । चले नही सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना २ ७ अन्नाण २ १ सम्मतं । इअ बावीस परिसहा ॥ ४१ ॥

इवे जतीधर्म दशज्ञेदे ते क नीलोन्नता? इहारोध? आश्रव त्या
मा? सरलता? नमृता? । गपणुं? जाणवुं ॥

खंति? अज्जवपमदव ३ । मुती ४ तव ५ संजमे अ ६ बोधवे ॥

सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदे जतीनो
परीग्रह ममता रहीत? वली । धर्म जाणवो ॥ ४२ ॥

सच्चं १ सोयं ८ अकिंच-णं ९ एव । वंजं १० च जईधम्मो ॥ ४३ ॥

इवे ज्ञावना वारप्रथम संसारी च्यारगती योनी ८ ४ लाषतेनां दुखचिं
संबंध अनीत्य ठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
ने शरण नथी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नथी? ॥

पढम मणिच्च १ मसरणं २ । संसारो ३ एगया ४ ४ अन्नत्तं ५ ॥

शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवेते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव? कर्म रोके ते संवर? । ते? नवमी ॥ ४३ ॥

असुइत्तं ६ आसव ७ सं-वरो अ ८ । तह निज्जरा ए नवमी ॥ ४३ ॥

ठ डव्ये पुरीत लोक स्वरूप चीं दुर्लज धर्म साधक अरिहंत क
तन? समकीत ज्ञावना? । श्रीत ए ज्ञावना? ।

लोगसहावो १ ० बोही ११ । दुल्लहा धम्मस्स साहगा अरिहा
ए आदी ज्ञावनानु प्रत्येके चीं ज्ञाववी जीवे यथार्थ उद्यमे
तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥

एयान ज्ञावणान । ज्ञावे अवा पयत्तेणं ॥ ४४ ॥

इवे चारीत्र पांच समज्ञावे सर्व सावय, ठेदोपस्थापन होय बीजुं चा
त्यागरूप सामायक चारीत्र? इहां प्रथम रीत्र ते वनी दिहा देवारूप ?

सामा ४ अन्न पढमं १ । ठेनुवठावणं जवे बीअं २ ॥

परीहारवीशुधी तप विशेष सुद्धम संपराय तेम दसमे गुणग
चारीत्र नवजणे होय? । ए? वली ॥ ४५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३। सुहुमं तह संपरायं च४ ॥४५॥
 तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र ?। वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
 ततो अहखायं५ । खायं सव्वंमी जीवलोगमि ॥
 जे आदरी पाली जला हीतका पोहोचे अजर अमर स्थानक जे
 रक । मोक्षस्थानके ॥ ४५ ॥
 जं चरिण सुविहिआ । वच्चंति अयरामरंघाणं ॥४६॥
 ए रीते संवरतत्व ठवुं ॥ ६ ॥ जेद ५७

इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

हवे नीर्जरा जेद ? १ नही असन वा अजीग्रहे वा ? ४ निमादिसंजारे
 आहार ? उणोदरी एक कवलादीनि ? व्रतिसंखेप ? रसवीगेनुं तजवुं ?
 अणसण ? मुणोइरिया ५ । वित्तिसंखेवणं ? रसचानु ४ ॥
 लोचादीके करीने ? अंगोपांग सं ए ठ बाऊतपना जेद होय
 कोचवे करी ? । लोक प्रसीद ते बाऊ ॥ ४७ ॥
 कायकिलेसो ५ संली-णाय ६ । बढ्यो तवो होई ॥ ४७ ॥
 पाप लागुं ते गुरु पासे कही प्रायडि आचार्यादीकनी सेवादिक तेम
 तले ४ गुणी वमेरानो वीनय करे ? । ज पांच जेदे ? जणवादी सजाय ?
 पायडित्तं ? विणु ५ । वेयावच्चं ३ तहेव सज्जानु ४ ॥
 पदस्थादी चार जेदे धर्म शुक्लध्या ए ठ जेदे अज्यंतर तप होय अं
 न करे ? कानसग पण करे ? । तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥
 जाणं ५ नस्सगोविअ ६ । अप्रितरनु तवो होई ॥ ४८ ॥
 जे दुषण लागे ते दंज रहीत नजय ते आलोयण पम्किमण एवे
 गुरु आगे केहेवुं ॥ १ ॥ पम्किम करि गुरु आगे मिछ्या डुकृत देवो
 णु करवुं वा पाप दुषण न ल ॥ १ ॥ अकळप जात पाणीनो त्याग

गावुं ॥ २ ॥

करवो॥४॥ कानुसग्ग करवो काय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण१पम्किमाणो२। जय ३विवेग४ मुसग्गो ५॥

गुरुदत्तवीगयत्यागथी जाव ठमासी तप परांचीते जे गञ्जबाहीर लीं
नुं करवुं ॥६॥ कांश्क व्रत पर्जयिनुं यथा गबाहीर यावत् योग काल
योग ठेदवुं ॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जयिनुं ठे क्षेत्र बाहीर सिद्धसेन दिवा
दवुं ॥८॥ सर्व व्रत पर्यायनुं ठेदवुं नेव करनी परे ते निश्चे ॥९॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ ९ ॥ ॥ ४९ ॥

तव ६हेय ७मूल ८अणवठयाय ९। पारंचिय चेव १० ॥४९॥

सेवनादी जक्ति? रदयप्रेम?। उपजाववुं वा बोलवुं? अवर्णवादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं? ॥

जती१बहुमाणो२वन्न । जणणं ज्ञासण३मवन्न वायस्स४॥

तेत्रोस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीहार वा त्याग? । ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायणपरिहाणो५। विणुन संखेवन एसो ॥५०॥

आचार्यनी पंचाचार पाले ते? ठठ अठमादी तपसी? नवदिक्की
उपाध्याय सुत्र जणावनारनी? ते शीष्य?रोगी?साधु तेमनी? ।

आयरिय१उवज्झाय२। तव३स्सिसेहे४गिलाण५साहुसु६

समानधर्मी?चतुर्वीधसंघ?एक साधुनो । एम वैयावच होय दस
परीवार?घणा मुनीनो परीवार?तेमनी । प्रकारे ॥ ५१ ॥

समाणुन्न७संघ८कुलएगण१०। वेयावच्चं हवई दसहा५१

ध्यानजे एकाग्रता चार जेदे नीश्चे। आर्त्त?रूड्?तेमज धर्मध्यान?बली
द्याणं चक्रविहं खलु । अर्त्त?रूड्?तहेव धम्मं च ३ ॥

शुक्लध्यान४ बली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके ।

रेना १६ जेदे ठे ॥ ५२ ॥

सुकंठ पुण पत्तेयं ।

चउविहं चेव नायवं ॥ ५३ ॥

बार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना जेदे ४ बंधते कर्म

एप्रकारेनीर्जरातत्वा ॥ ७ ॥ जेदे १२ नुं बांधवुं चार जेदे ते कहेठे ॥

बारसविहं तवो नि-ऊराय । बंधोय चउविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंध १ श्रीतीबंध १ अनुज्ञागबंध १ प्रदेशबंध १ ए जेदेकरीजाणवा ५३

पयइ १ ठीई २ आणुज्ञाग ३ । पणस ४ जेएहिं नायवा ॥ ५३ ॥

प्रकृती ते स्वज्ञाव कह्यो जे

श्रीती ते कालमान अथवा

म सुंठ तीखी लींब कटुक ।

कालहरण समयादि जेदे ॥

पयइ सहाव वुत्ता ।

ठिइ कालोवहाराणं ॥

अनुज्ञाग ते रसबंध जाणवो

प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच

एक छि गुणादि ।

य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

आणुज्ञागो रसो नेउ ।

पणसो दलसंचन ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुल ७ उत्तर १५० इहां वेदनी १ मोहनी १ आयु १ नाम १

ज्ञानावर्णि १ दर्शनावर्णि १ ।

गोत्र १ कर्म ॥

इह नाण १ दंसणा २ वरण । वेअ ३ मोहा ४ ऊ ५ नाम ६ गोयाणि

आयु ४ नाम १०३ गोत्र २ अंतरा

अंतरायकर्म १ ए मुल आव वली यकर्मनी ५ एवं उत्तर जेदे आ

उतर झा ० ५ दण ० ५ वे ० २ मो ० २० ठेनी ३५० ॥ ५५ ॥

विग्धं ७ च पण नव ७ अ अठवीसं । चउतिसय ७ पण जेयं ॥

हवे मुलकर्मनीस्थीती ज्ञाना वेदनीकर्म १ नीश्वे वली अंतराय

वर्णि १ दर्शनावर्णिकर्म १ ।

कर्म १ ॥

नाणो १ दंसणा २ वरणो । वेयणी ३ चेव अंतराएअ ४ ॥

ए चारे घातीकर्मनी त्रीस

सागरोपमनी श्रीती उतुकुष्टी ठे

कोमा कोम ।

॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी । अयराणं ठिइ ऊकोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोम सागरो मोहनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोमनी
पनी थीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सितरी कोमा कोमी । मोहणीए१वीस नाम२गोएसु३ ॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीती बंध उत्त
कष्टो कष्टो ॥ ५७ ॥

तितीस अयराइं आउ४ ठिइ बंधमुकोसा ॥५७॥

इवे बार मुहूर्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो आठ मुहूर्तनो नाम
घमीनो ऊघन्य वा थोमो । कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो ऊघन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्तनो ठे । तीनुं प्रमाण कह्युं ॥ ५८ ॥

सेसा णंतमुहुत्तं । एयं बंधठिइ माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

इवे मोहकतत्व नव जेदे कहेठे जीवइव्यनुं प्रमाण१ वली क्षेत्रनुं
उता पदनी परूपणा१ । मान१ फरसना१ ॥

संतं पय परूवणाया१ । दव पमाणं२ च खित्त३ फुसणाय४ ॥

कालमान१ सिद्धनो अंतर१ रहे जावमान१ थोमा घणानुं मान१
वानो जाग१ । नीश्चे एवं नव ॥ ५९ ॥

काखोय५ अंतरं६ जागो७ । जावे८ अप्पाबहुएचेव ॥५९॥

उतापणे ठे नीर्मल मोहपद वर्ततुं ठे आकास फुलवत् नथी अ

१८

ते जगतमां ॥

वतुं ॥

संतं सुध पयता ।

विद्यंतं खकुसुमं न असंतं ॥

मोक्ष इति पद तेदतणी ।

परूपणा गति मार्गणादीके करीने
कही ठे ॥ ६० ॥

मुस्कति पयं तस्सउ ।

परूपणा मग्गणाईहिं ॥ ६० ॥

गति च्यार४ इंडी पांच५ काय जोग त्रण३ वेद त्रण३ कषाय च्या
ठ६ । र४ ज्ञान आठ८ ॥

गइ१ इंदिअ१काए३ । जोए४वेए५कसाय६नाणोसु ७ ॥

संजम सात७ दर्शन चार४ लेस्या जव्यबे१ सम्यक्त ठ६ संनिबे२
ठ६ । आहारिबे२ ए मार्गणा कही६१

संजम८दंसाणएलेसा १० । जव११सम्मे१२सन्नि१३आहारे

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि । मनुष्य जव्यत्व१ संनि१ यथाख्या
गति१ पंचेडी जाति१ त्रसकाय१ । त चारीत्र१ ॥

नरगइ१ पणिंदि१तस३ । जव४सन्नि५अहस्काय ६ ॥

कायक सम्यक्त मोक्ष पामे१ केवलदर्शन१ केवलज्ञान१ ए दशे
अणहारी मार्गणा१ । मोक्ष पामे नहीं बाकी मार्गणाए
मोक्ष द्वार१ ॥ ६२ ॥

खइयसम्मत्ते७मुस्कोणहार८केवलदंसाणएनाणे१०नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमां सिद्ध जीवइव्य होय अनंत संख्याये
जगवान् तेमना । द्वार२ ॥

दव्वपमाणे सिद्धाणं । जीवदव्वणि हुंति एताणि ॥

चउदराजलोकना असंख्यात जाग एकमां एक सिद्ध ठे वा सर्व
मा । सिद्ध ठे द्वार३ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिजे । जागे एकोय सबेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनीस्पर्शनाग्रधीकीठे द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनंत ठे स
हवे कालद्वार कहेठे । व आश्री अनादिअनंत ठे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पमुच्च साइनुणंतो ॥

तीहांथी पमुवाना अजावथी । सिद्धोने अंतर नथी द्वार६ ॥६४॥

पम्बियाया जावानु । सिद्धाणं अंतरं नहि ॥ ६४ ॥

सर्व संसारी जीवोने अनंतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सबजीयाणमणंते । जागे ते तेसिं दंसणं नाणं ॥

कायकजावे ठे परिणामीकजावे वली होय जीवत्वपणुं ॥द्वार८॥

हवे सिद्धना १५ जेद ॥ ६५ ॥

खइएजावेपरिणा-मिएय पुण होइ जीवतं ॥६५॥

जिनसिद्ध अरिहा? सामान्य के घरवासे सिद्ध ते? तापसादीक
वली? तीर्थ थाप्या पढी सिद्ध ते? लोंगे ते? जिनलोंगे? स्त्री? नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्ध ते? । पुरुष? कतनपुंसक? ॥

जिण?अजिण?तिन्ना? गिहि?अन्न?दसलिंग?यी?नर?

[तिन्नां४ । प्रतीबोधे सिद्ध ते? [नपुंसा?०॥

बाऊ प्रत्यय देखीने सिद्ध ते? एक समे एक सिद्ध ते? एक स
पोतानी मेले सिद्ध ते? । मये अनेक सिद्ध ते? ॥ ६६ ॥

पत्तेय?सयंबुद्धा?११। बुद्धबोहि?३क?४णिक्काय?५॥६६॥

हवे अद्वया बहुत्व द्वार ९ स्त्रि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
थोरा नपुंसक सिद्ध थया । त गुणा द्वार ९ ॥

थोवा नपुंससिद्धा । थीनर सिद्धा कमेण संखगुणा॥

एम मोक्तत्व नवद्वारे एकहुंते । एम नवेतत्व लेषमात्र कहां ॥६७॥

इय मुस्कततमेयं । नवतत्ता लेसउ नणिाया ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थ प्रत्ये । जे जीव जाणे तेहने होय सम्यक्त दर्शन गुण
जीवाइ नव पयत्ते । जो जाणइ तस्स होइ सम्मतं॥

अथवा उपयोगपणे सद नवतत्व प्रत्ये अजाणताने पण
हे तो तेहने होय । सम्यक्त ॥ ६८ ॥

जावेण सदहंतो । अयाणमाणेवि सम्मतं ॥ ६८ ॥

सधला श्री जिनेश्वरनां कहेलां । जे वचन ते नही वीपरीत होय ॥

सधाइं जिणेसर जा-सिआइं वयणाइं न अन्नहा हुंति॥

एहवीबुद्धि जे जीवना मनमां । सम्यक्त निश्चलते जीवने जाणवुं६९॥

इअबुद्धि जस्स माणे । सम्मतं निच्चलं तस्स ॥ ६९ ॥

हवे सम्यक्तनो महीमा कहेवे फरस्युं होय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये॥
अंतरमुहूर्त काल मात्र पण ।

अंतोमुहूर्तं मितं पि । फासियं हुज्ज जेहिं सम्मतं ॥

ते जीवने अर्द्ध पुज्जल मांदि फरवुं होय नीश्चे संसारमां पण
काल प्रमाण । उपरांत नही ॥ ७० ॥

तेसिं अवह पुग्गल । परियदो चेव संसारो ॥ ७० ॥

हवे पुज्जल परावर्त ८ प्रकारे कहे जावथी१ च्यार जेद बे प्रकारे
बे इव्यथी१ खेत्रथी१ कालथी१ । बादर सुद्धम ४ ए ८ ॥

दधे१ स्कित्ते१ काले३ । जावे४ चउहउह बायरो सुहुमो४॥

होय अनंती उत्सर्पिणी अव परीमाण पुज्जल परावर्त एकनो
सर्पिणी । कालमान ॥ ७१ ॥

होइ अणंतु स्सप्पिणि । परिमाणो पुग्गलपरदो ॥ ७१ ॥

उदारीकादीक सातेनी वर्गणा । एकजीव मुके फरसीने सर्वप्रमाण प्रत्ये

उरलाइ सत्तगेणं । एग जिउ मुअइ फुसिअ सबअणु॥

जेटले काले ते थुल इव्य पुज्जल इव्यथी सुद्धम सात अनेरी वा

परावर्त्त काल थाय ।

बीजी वर्गणा ॥ ७१ ॥

जित्तिअकालि सथूलो । इवे सुहुमो सग न्नयरा ॥७२॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेश उत्स समय अणुजाग बंधनां सर्व स्था
पिणीना सर्व । नक ॥

लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध ठाणोय ॥

तेम तेम अनुक्रमे मरणे क फरस्या ते क्षेत्रादी थूल सुद्धम प
रोने । द्योपम थाय ॥ ७३ ॥

तह तह कम मरणेणं । पुट्टा खित्ताइ थूलि यरा ॥७३॥

उत्सपिणी अनंति मली । एक पुज्जल परावर्त्त काल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणंता । पुग्गलपरियट्ठ मुणोयवो ॥

तेवां अनंता पुज्जलपरावर्त्त गतका तेथी आवतो काल अनंत गुणा
ले कख्या तेवो अनंतोकाळ गयो । पुज्जल परावर्त्त काल ठे ॥७४॥

तेणंता तीअद्धा । अण्णागयद्धा अणंतगुणा ॥७४॥

इवे ठ इव्य दश द्वारे कहेठे प सप्रदेशी? एक? क्षेत्र? सक्रीय
रीणामी? जीव? मुर्ती? । पणुं? ।

परिणामि? जीव? मुत्तं? । सपएसो ४ एग ५ खित्त ६ किरिआय

नोत्थ? कारण? कर्त्ता? । सर्वगत इति वीच्यार अमीलपणे
अप्रवेशपणे रूद्धाठे ॥ ७५ ॥

णिच्चं ८ कारण एकत्ता १० । सव्वग दमिदिरहि अपवेसे ७५

ए प्रकारे मोक्षतत्त्व नवमुंण ए प्रकारे नवतत्त्व प्रकरण समाप्त
उत्तर जेदण ॥ थयुं उत्तर जेद सर्व १७६ ॥

इति मोक्षतत्त्व ॥ ७६ ॥ इति नवतत्त्व समाप्त ॥ ७७ ॥

हवे चोवीस पाठे करी मंमकप्रकरण वा बिचार बटव्रीसीका प्रारंभ ॥

॥ अथ चउवीस मंमक ॥

नमस्कार करीने ऋषजादिक तेमने कह्यो जे सिद्धांत तेनो बिचा
चोवीस तीर्थकर प्रत्ये । र तेनो लेषमात्र तेनुं देखामवुं ते ॥

नमिउं चउवीस जिणे । तस्सुतवियारलेसदेसणउ ॥

१४मंमकपदे करीने तेज नीश्वे । स्तवीस सुणजो हे ज्ञव्य जीवो ?
दंमगपएहिं ते च्छिअ । थोसामि सुणेह जोऊवा ॥१॥

हवे मंमकसंख्या कहेठे सात नर प्रथवीकायादी पांचनां ५ वेरंडी
कनुं १ असुर देवादीक दसनां १० । आदी त्रणनां ३ नीश्वे वा समुच्चे ॥
नरइआ असुराई । पुढवाई बेंदियादनुं चेव ॥

गर्जज तीर्थच पंचेंडी १ मनुष १ अंतरदेव सोल १ ज्योतिषिदेव पां
ए बेनां । च १ वैमानीकदेव बे १ एत्रणनां ॥१॥

गप्रय तिरिय माणुस्सा । विंतर जोइसिय वेमाणी ॥२॥

संखेपमात्र सरलपणे आ प्र अथ द्वारसंग्रह सरीर ५ सरीरमाप ३
करण कहीसुं । हामबंधनी रचना ते संघयणा ६ ॥

संखित्तयरीउ इमा सरीर १ मोगाहणाय ५ संघयणा ३
संज्ञास्थान ते ४ ॥१०॥ आकृती ६ लेस्या ६ इंडी ५ बे जेदे समुद्धा
कषाय ४ । तउ ॥३॥

सन्ना ४ संठाणा ५ कसा य ६ । लेस ७ इंदिय ८ ७ ९ समुग्धाया १० ३ ॥

इष्टी ३ दर्शन ४ ज्ञान ५ एज्ञान अ । जोग १ ५ उपयोग १ ५ एकसमे
धीकारे अज्ञान पण ३ ग्रह्यां ६ । उपजवुं १ एकसमे मरवुं १ श्रीतीते आयु ३

दिठि १ १ दंसण १ ५ नाणे । जोगु १ ४ वज्जगो १ ५ ववाय १ ६ ववाण १ ७

पर्जासी ते शक्ती ६ के । संज्ञा ३ गती ते जवांतरे गमन १ [ठिई १ ७]

टली दीशीनो आहार ले १ । आगती जवांतरथी आववुं १ वेद ३ ।

पङ्कति किमाहारे । सन्नि गई आगई वेये ॥ ४ ॥

ए द्वार चोवीसनी गाथा बे रंरुक रंरुक प्रत्ये द्वार १४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ ५ ॥

द्वार? चार शरीर गर्जज तीर्येच मनुषने पांचे बाकी१? रंरुके
बाउकायने होय । त्रण सरीर द्वार ? ॥

चउगप्रतिरिय वाऊसु। मणुआणां पंच सेस ति सरीरा। द्वार?

द्वार १ थावर चारने ऊघन्य अंगुलने असंख्यातमे
उत्कृष्ट ए बे अवगाहना । जागे होय सरीरनी ॥ ५ ॥

थावर चउगे डहन। अंगुल असंख जाग ताणू॥५॥

बाकी वीस रंरुके ऊघन्य स्वजावीक अंगुलनो असंख्यातमो
वा सर्वथी लघु सरीर । अंस वा जाग ।

सवेसिंपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो॥

हवे उत्कृष्टथी तो पांचसे घ नारकीने हवे सात हाथनुं
नुष सरीर उघे । देवतानां तेर रंरुके ॥ ६ ॥

उक्कोस पाणसय धाणू । नेरइया सत्तहउ सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्येचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेरुं जोजन एक
जननुं मन्नादिकनुं । हजारनुं होय ॥

गप्र तिरिसहस्स जोअणविणस्सईअहिय जोअणसहस्सं

मनुषने तेरंडी कानखजुरादि बेरंडीने सरीर जोजन
क ए बेने त्रण गाउनुं । बारनुं शंखादिकनुं ॥७॥

नर तेइंदि ति गाऊ । बैदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनुं चोरंडीने सरीर जमरादिकनुं । देहनंचत्वपणेसुत्रेकहुं बे

जोयण मेगं चउरिंदि । देहमुच्चत्तणेण सुए जणियं ॥

वैक्रियदेहनं बली उत्तरवैकी अंगुलनो संख्यातमो जाग

य आश्री ।

प्रारंभतां ॥ ८ ॥

वेऊबिय देहं पुण ।

अंगुल संखं समारंभे ॥ ८ ॥

देवताने मनुषने अधीक ला
ख जोजन वैकीय ।

तिर्यचने नवसें जोजन वैकीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाणं नवजोयण सयाइं ॥

बमणुं वली नारकीनुं स्वदेहथी । कहुं वैकीय सरीरनुं मान उत्कृष्टुण

डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेऊबिय सरिं ॥ ९ ॥

वैकीयनी प्रीती अंतरमुहू
र्त्त नारकीने रहे ।

मुहूर्त्त चार तीर्यच मनुषने वीषे
रहे ॥

अंतमुहुत्तं निरये ।

मुहुत्त चतारी तीरीयमाणुएसु ॥

देवताने वीषे दीन पन्नर
वा अर्धमास रहे ।

उत्कृष्ट उत्तरवैकीय रहेवानो काल
मान ॥ १० ॥ द्वार २

देवेसु अर्द्धमासो ।

उक्कोस विउधणा कालो ॥ १० ॥

द्वार ३ थावर ५ देवता ११ ना
रकी १ ए जगणिस रुंरुक ।

संघयण वीना ठे वीगलेंडी
ने ठेवतुं संघयण एक ठे ॥

थावर सुर नेरइआ । अस्संघयणाय विगल्ल ठेवठा ॥

संघयण बये गज्जर्ज । मनुषने तीर्यचने वीषे जाणवां ॥ ११ ॥ द्वार ३

संघयण ठगं गप्पय । नर तिरिणसु मुणोअध्वं ॥ ११ ॥

द्वार ४ सर्व चोवीसे रुंरुके चार
वा दस संज्ञा ठे । द्वार ४

द्वार ५ देवता ११ ने सर्व
ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सबोसिंचन दह वा साणा । द्वार ४ । सबेसुरा य चउरंसा ० ॥

मनुषने ? तिर्यचने ?
बये संस्थान ठे ।

हुंरुक संस्थान विगलेंडीने ? नारकी
ने ? ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ संठाणा । हुंमा विगलेंदि नेरइआ ॥ १२ ॥

नांना प्रकारेः घज ते पता
काः सुइउनो समूहः।

परपोटोः वनस्पति वायु अग्नी अ
प्कायने ॥

नाणाविह धय सुई । बुब्बुय वाण वाज तेज अपकाया॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे संस्थान कहुंठे॥१३॥ द्वार ५
तथा चंडमाने ।

पुढवि मसूरचंदा - कारा संठाणज नणिआ ॥ १३ ॥

द्वार ६ सर्व चोवीसे मंरुके चा
रे कषाय ठे । द्वार ६

द्वार ७ लेस्या ठये गर्जज
तिर्यंचः मनुषनेः वीषे ठे॥

सवेविचउ कसाया । द्वार ६ लेस ठगं गप्रतिरियमाणुसु ॥

पेहेलीः नारकीः

वीगलेंडीनेः वैमानीकनेः पेहेलीः १ ए

तेजकायः वाजकायः ।

सात मंरुके त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेज वाज ।

विगला वेमाणिय तिलेसा ॥ १४ ॥

ज्योतषीने एक तेजोलेस्याज ठे। बाकी मंरुक सर्व चउदेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेज लेसा ० । सेसासवेवि हुंति चउ लेसा ॥ द्वार

द्वार ८ सर्व मंरुके इंडीद्वारतो
सुगम ठे। द्वार ८

द्वार ९ मनुषने वीषे साते
समुद्धात ठे ते कहेठे ॥ १५ ॥

इंदियदारं सुगमं ॥ द्वार ८ ।

माणुआणं सत्त समुग्घाया १ ५

वेदनाः कषाकः मरणः समु
द्धात ।

वैकीयः तेजसः आहारकः स
मुद्धात ॥

वेयणः कसायः मरणः ३ ।

वेजवियः तेजसः ५ आहारे ६ ॥

केवलीः समुद्धात ।

सात ए समुद्धात होय संनीने ॥ १६ ॥

केवलियः समुग्घाए ।

सत्त इमे हुंति सत्रीणं ॥ १६ ॥

एकंडीने सामान्ये केवली

तेजसः आहारकः १ ए त्रण समुद्धात

समुद्रघातः ।

घात वीना चार ठे ॥

एगिंदियाण केवलि । तेया हारग विणानु चत्तारि ॥

ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए वीगलेंडीने तथा असंनीने तेजनी
चार वर्जोने त्रण समुद्रघात ठे । श्वे ने संनीने पुर्वे कल्या ठे ॥१७॥

ते विनुविय वज्जा । विगल्ला सन्नीण ते चेव ॥१७॥

पांच ठे गर्जज तिर्यंच देवताने वी नारकी वायुने वीषे चार ठे त्र
षे केवली ? आहारक ? एवे वर्जोने । ए बाकी मंरुके ठे ॥ द्वार ए

पण गप्प तिरि सुरेसु । नारय वाऊसु चनुर तिय सेसे ॥

द्वार १० विगलेंडीने वै इष्टी ठे एक मिथ्या इष्टी ठे बाकी [द्वार ए
आवरने । मंरुके त्रण इष्टी ठे ॥१८॥ द्वार १०

विगले डु दीठी थावर । मिह्वती सेस तिय दिष्टी ॥१८॥

द्वार ११ थावर पांच ५ बेरंडी ? तेरं चोरंडी ? ने वीषे ते वे च [द्वार १०

डी ? एसातने वीषे अचहु दर्शन ठे । हु अचहु आगमे कह्यु ठे ॥

थावर वि तिसु अचस्कु । चनुरिंदिसू तहुंगं सू ए जणियं ॥

मनुषने ? चहु अचहु अवधी बाकी पंनर मंरुकने वीषे प्रत्येके त्र
केवल ए च्यार दर्शन ठे । ए त्रण कहां ठे ॥१९॥ द्वार ११

माणुआ चऊ दंसणिणो । सेसेसु तिगं तिगं जणिअं १९॥

द्वार १२ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता १३ मां तिर्यंच १ मां नरकी [द्वार ११
के त्रण त्रण । १ मां होय थावर ५ पांच मां अज्ञान वे ठे ॥

अर्नाण नाण तिअं । सुर तिरि निरए थिरे अत्राण डुगं ॥

ज्ञान अज्ञान वे वे विगलेंडी मनुषमां पांच ज्ञान त्रण अज्ञान
त्रण ३ मां ठे । ठे ॥२०॥ द्वार १२

नाणान्नाण डु विगले । माणुए पणानाण तिअर्नाणा २०॥

द्वार १३ अमीआर जोग देव तिर्यंच ? ने वीषे तेर ठे ५ [द्वार १२

ता?३ने नारकी?ने ठे । नर योग मनुष?ने वीषे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिणसु तेर पन्नर माणुएसु ॥
 विगलेंडी३ने चार ठे पांच वा जोग त्रण शेष थावरने४ होय
 युकाय?मां ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगले चउ पाण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥१२॥
 हवे जोगनां नामसत्य?असत्य? मुषाए चार मनने४व [द्वार १३
 मीश्र ते? सत्यामुषा?असत्या? । चनने वैकिय? आहारक? ॥
 सच्चे अर मीस असच्च । मोस माण वयविउवि आहारे॥
 उदारीक?ए त्रण मीश्र३सहीत ए कह्या ते जोग १५ उपदिश्या
 कार्मण?एसात जोग कायना । समयमां वा आगममां ॥१६॥
 नरलं मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआ समण॥१७॥
 द्वार१४ हवे उपयोग १२ त्रण चार दर्शन ए बार जीवनां लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पांच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अत्राण नाण पाण । चउ दंसण बार जिअ लस्काण
 ए बार जे उपयोग । कह्या त्रण लोक दर्शी पर[वउगा॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ बारसउवउगा० । जणिआ तिलुकदंसीहिं ॥१४॥
 हवे ते रुंरुके कहेठे उपयो बार होय नव उपयोग नारकी? ति
 ग मनुष?ने वीषे । यंच? देवता१३मां ॥
 उवउगा माणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु॥
 वीगलेंडी बेमां१ पांच ठ उप चोरंड़ी?मां थावर ५पांचमां त्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगल्ल डुगे पाण ठकं । चउरिंदिसु थावरे तिअगं ॥१५॥
 द्वार१५संख्यता असंख्या गर्जजतिर्यंच?मां वीगलेंडी[द्वार१४

ता जीव एक समयमां । ३मां नारकी १मां देवता १ ३मां उपजे ।
संखमसंखा समए । गप्पय तिरि विगल्ल नारय सुराय ॥
मनुष १मां तो नीश्चे संख्याता वनस्पती १मां अनंता बाकी थावर ४
जे एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ १५ ॥

माणुआ नियमा संखा । वण णंता थावर असंखा ॥ १५ ॥
असन्नि मनुष आश्री तो द्वार १६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
असन्नि नर असंखा । जह उववान्तहेव चवाणे वि ॥ द्वार १६

[द्वार १५ हजार उत्कृष्ट प्रण्वीकायादी ४

द्वार १ उवावीस सात त्रण दस वर्ष । चारनुं ॥ १६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढवाइ ॥ १६ ॥

त्रण दीवस अग्नी १नुं हवे त्रण नर १नुं तिर्यच १नुं वली देवता
पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेव्रीसनुं ॥

ति दिण्णिगि ति पट्ठाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
विंतर १नुं पढ्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥

तीषी १नुं वर्ष लाख अंधीक पढ्योपमनुं ॥ १७ ॥

वंतर पट्ठं जोइस । वरिस लस्काहिअं पल्लिअं ॥ १७ ॥

हवे असुरकुमार १णे अधिक देसेउणा बे पढ्योपम नवनीका
सागरोपम एकनुं । यमां ॥

असुराण अहिय अयरं । देसूण उ पट्ठयं नवनिकाण ॥

बारवर्ष उगणपचास दीवसनुं । उमासनुं उत्कृष्ट विगल्लेडी १ने आयु ॥

बारसवासुण पण दिण्णि । उम्मास उक्किठ विगल्लाऊ ॥ १७ ॥

हवे ऊघन्य प्रण्वीकाय आ अंतरमुहूर्त ऊघन्य आउषानी
ये दस १० पदोने । स्थिती बे ॥

पुढवाई दस पयाणां। अंतमुहुत्तं जहन्न आन ठिई ॥

दसहजार वर्षनी स्थितिवाला। जवनपती? नारकी? वीतर? ठे २९

दस सहस वरिस ठिईआ। जवणाहिव निरय वंतरयाए

वैमानीक देवताने? ज्योतीषी पल्योपम एकने तेनो आठमो जा
देवताने? ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार? ७

वेमाणिअ जोइसिआ। पल्ल तय ठंस आऊआ हुंति ॥

द्वार? ७ देवता? मनुष? तिर्य ठए पर्जाप्ती होय वली पां [द्वार? ७

च? नारकी? ए सोलने वीषे। चए आवरमां चार पर्जाप्ती ठे ॥ ३० ॥

सूर नर तिरि निरएसु। ठ पऊती थावरे चउगं ॥ ३० ॥

विगलेंडी ने पांच पर्जाप्ती द्वार? ९ ठए दीसानो आहार होय
ठे। द्वार? ७ सर्व मंरुके पण ॥

विगले पंच पऊती द्वार? ७ ठ द्विसिआहार होई सवेसिं ॥

पांच सुद्धम आवर पदे द्वार? १० अथ संज्ञा त्रण कहीस ॥ ३१ ॥

जजना जाणवी। द्वार? ९

पाणागाइपए जयणा ॥ द्वार? ९ अह सन्नि तियं जणिस्सामि

चोरे नीकायना देवता? ने नारकी? ने वीषे दीर्घकालकी वा
वीषे तीर्यच? ने वीषे। त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चउविहसुरतिरिएसु। निरएसु य दीहकालगी सणा ॥

विगलेंडी ने हेतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत आवरए सर्व वा
वा वर्तमानकालनी ठे। पांचे ठे ॥ ३२ ॥

विगले हेउवएस। सन्नारहिआ थिरा सवे ॥ ३२ ॥

मनुषने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इष्टीवादोपदेसकी सम्यक्त स
नी संज्ञा ठे। हीते कोइने पण ॥ द्वार? १०

माणुआण दीहकालिअ। दिठिवानवएसिआ केवि ॥ द्वार

द्वार११ पर्जासा पंचेडी तिर्यंचने मनुष निश्चे। चार जेदे देवतामां जाय
पङ्क पाणतिरिमाणुय चिय। चउ विह देवेसु गहंति ॥३३॥

संख्याता आयुवावा पर्यासा पंचेडी। तिर्यंच मनुषमां तेमज पर्जासा
संखान पङ्कत पाणिदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय प्रत्ये ए पांच रुंरुकमां नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय। आववुं ठे ॥ ३४ ॥

चू दग पत्तेयवाणे। एएसु चिय सुरागमणां ॥ ३४ ॥

पर्यासा संख्याता आयुना गर्जज। तिर्यंच मनुष ए बे नरक सातेमां जाय
पङ्कत संख गप्पय- तिरीय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकळ्या ए उपजे। नथी बाकी बावीस रुंरु
ज बे रुंरुकने वीषे। कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवढा एएसु। उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय। तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आऊ वाणस्सई। मध्ये नारय विवज्जिआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस रुंरुकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमांशना
वी उपजे। प्रजावे ॥ ३६ ॥

सधे उववज्जंति। निअनिय कम्माणु माणेणं ॥ ३६ ॥

प्रथ्वीकायादी आवरणीगल३ प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय
तिरी१ नर१ ए दस पदमां। ए जाय ॥

पुढवाई दस पएसु। पुढवी आऊ वाणस्सई जंति ॥

प्रथ्वीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमां उत्पात वा
निकल्या। उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपएहिय। तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेउकाय वाउकायमांथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमां होय पद नवमां

जवुं ।

मनुष वर्जी ॥

तेऊ वाऊ गमाणं । पुठवी पमुहंमी होइ पय नवगे ॥

प्रकृवीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंडी थाय वीगलेंडीमांथी नि
मांथी निकळ्या । कळी ते दसमां जाय ॥ ३८ ॥

पुठवाई ठाण दसगा । बिगळाइं तिअ तहिं जंति ॥ ३८ ॥

जवुं आववुं गर्जज जे । तिर्यंचने चोवीसे रंरुके जीवस्थानकने वीषे ॥

गमणा गमाणं गप्रय-तिरिआणं सयल जीव ठाणसु ॥

समस्त चोवीसे रंरुके जाय तेउकाय वाउकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय बावी न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ ३१ ॥

स रंरुकमांथी निकळ्या ।

सवढ जंति मणुआ । तेऊ वाऊसु नो जंति ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ ३१ ॥

द्वार ॥ ३१ ॥ अंतरदीपनां जुगलीयां । तेमने गमन होय अगीयार रंरुके ॥

अंतरदीवा जुअला । तेसिं गईन हवंति इकारा ॥

दस जुवनपतीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी ठे
रमां ए अगीयारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वणे । आगइन मणुअ तिरिएसु ॥ ४० ॥

हवे असंनो तीर्यंचनी गती ते बावीस रंरुकमां ठे ज्योतिषि वैमा
जवुं । नीक ए बे बीना ।

असन्नि तिरिए गईन । बावीसा जोइस विमाण विणा ॥

आगती आवर पांचमां तथा । वीगलेंडी पंचेंडितीर्यंच मनुष ए दसमां ठे ।

आगइन थावर पंच ॥ विगल ३ पंचिंदितिरिय १ नरा १ ॥ ४१ ॥

समुर्गीम मनुष । दस स्थानके जाय पांच आवर वीगलेंडी त्रणा ॥

समुन्निम मणुआणं । दह गईन पंच ॥ थावरा विगळा ३ ॥

पंचेंडीतीर्यंच मनुष ए दस रं आगती तेउकाय वाउकाय बीना

मकमां ।

आठमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरियनरा ? । आगइन् तेनवान विणा ॥४१॥

द्वार २३ वेद त्रण तिर्यच ? स्त्री पुरुष एबेवेद चारे [द्वार २२

मनुष ? मां होय ।

जेदे देवता ? मध्ये होय ॥

वेअतिअ तिरिरेसु । इन्ही पुरिसो य चनविह सुरेसु ॥

पांचपथावर त्रणे ३ वीगलेंडी

नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकी ? मां ।

द्वार २३

थिरविगलनारएसु । नपुंस बेन हवई एगो ॥४३॥ द्वार २३

द्वार २४ अल्पाबहुत पर्जास

तेथी वैमानीक तेथी जुवनपती

मनुष तेथी बादरअग्रिकाय ।

तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पङ्कमाणु बायरग्गी । वेमाणिअ जवण निरयवितरिआ ॥

तेथी ज्योतिषितेथी चौरंडी ते तेथी बेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रध्वी

थी पंचेंडीतीर्यच ।

काय तेथी अष्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चन पणतिरिआ । बेइंदि तेइंदि नू आऊ ॥४४॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

तीकाय नीश्वे ।

वानु वाणस्सइ चिय । अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति ॥

सर्वपण ए ज्ञाव ।

हे जिनेश्वर में अनंतीवार पाम्या ठे ॥४५॥

सबेवि इमे ज्ञावा ।

जिणा मए णंतसो पत्ता ॥४५॥

हे जिन आज्ञवमां तुमारी

नरकादी मंरुपद व्रमण थकी नीवू

त्रीकरण शुद्ध जत्कीवंतने ।

त मन हेवो ॥

संपइ तुम्ह जत्तस्स । दंरुगपयजमाणजगहिययस्स ॥

ते मंरु त्रण मन वचन कायमंरु सीघ्रकाले मुजने आपो मोक्षपद

एथी वीरम्ये सुखे पांमे देवुंते । ॥ ४६ ॥

दंभ तिय विरय सुलहं । लहं मम दितु मुस्कपयं ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्तजिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान् धवलचं
स आचार्यने । इना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर- रळे सिरिधवलचंदसीसेण ॥

गजसारमुनी तेणे पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रभुने विनती आत्म
ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विन्रति अप्पहिआ ॥४७॥

ए प्रकारे श्री विचार ठत्रीसीका वा चौबीस मंरुक समाप्तः॥१॥

इतिश्री चउविस मंरुक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स
वैद्य प्रत्ये ।

जगत् पुज्य जगत् गुरु श्री महा
वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सव्वनुं ।

जयपूजा जयगुरू माहावीरं ॥

आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता
पदार्थ ठे ते ।

कहु तुं सुत्रथकी पोताने परने हेतुये
॥ १ ॥

जंबूद्वीपपयठे ।

वुत्तं सुत्ता सपरहेत्तं ॥ १ ॥

खांमूआं?जोजन?क्षेत्र वा वर्ष । पर्वत?कूट?वा शीखर तीर्थ?श्रेण्यो?

खंमा?जोयण?वासा? । पवय?कूमाय?तिष्ठ?सेढीनु?

बीजयो? इह? नदीयो? ए दस समुदाये आय संघयणी नामे
पदे वा घारे ।

प्रकरण ॥ २ ॥

विजय?इह?एसल्लिलानु? । पिंमेसिं होइ संघयणी॥१॥

घार? नेउण? सो?०० खांमूवा जरतक्षेत्रना?१६जोजन?कला प्र

एटले?एणसंख्याये ठे खरुवां । माणेजागाकार करीये एकलाखने

नउअ सयं खंमाणां । जरह पमाणेण जाईए लस्के ॥

अथवा एकसोने नेत्रये गुणो ज़रतकेत्रना प्रमाण साथे तो होय
 ५२६-६ । १९०गुणो । एकलाख ॥ १ ॥

अहवा नञअसय गुणं । ज़रहपमाणं हवई लस्कं॥३॥
 अथ एक खांरूवानुं ज़रतके बेश खांरूआनो हीमवंत पर्वत ने
 त्र ५२६जोजन इकला । हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अह विग खंमे ज़रहे । दो हिमवंते अ हेमवई चउरो ॥
 आठ०खांरूआं महाहीम सोल१६खांरूवानुं इरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
 वंत पर्वतनां ।

अठ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥
 बत्रीस३२ खांरूवां वली नै ए मेलवतां त्रैसठ३२ अयां बीजे
 षध पर्वतनां । पासे पण त्रैसठ३२ आय ॥

बत्तिसं पुण निसठे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥
 चोसठ६४खांरूवां महा ए त्रण रासि ज़ेलवीये तो एकसो नेत्र
 विदेह क्षेत्रनां । १९० आय ॥५॥ द्वार ?

चउसठिउ विदेहे । ति रासि पिंमेइ नञअसयं॥५॥द्वार?
 द्वार२जोजन एकनुं परीमा समचोरस इहां खांरूवां कस्वां
 ण एइवां । ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइ । समचउरंसाइ ईठ खंमाइ ॥
 लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
 आंकने । कर्ये होय ते गणीतपद आय॥६॥

लस्कस्सय परिहीए तप्पाय गुणेणय हुंतेव ॥६॥
 जंबूनुं वीषंज एकलाखनुं तेने तद्गुणा ते आंकनुं वर्गमुल काढीयेतो
 करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय ॥
 विस्कंज वग्ग दहगुण । करणी वहस्स परिउ होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपनुं वीखंज ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोथेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥

विस्कंज पाय गुणिन । परिरुन तस्स गणियपयं ॥७॥

पराधीनो आंक कहेठे त्रण हजार बसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्सदोयसयसत्तवीस हिया ॥

कोस वा गाउ त्रण ने अण धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस । आंगलने अधीक ३१६२२७७०

३गा० १२०ध० १३ ॥ आ०अ०॥८॥

कोस तिगं अघावीसं धाणु सय तेरंगुल दहियं ॥८॥

इवे क्षेत्रफलनो आंक क नेउकोरु ने ठपंनलाख सोने हजार
हेठे सातसें७००कोरु ने । गुणे लाख थाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साई ॥

चोरांणुं७४ वली हजार । मोठसो१५०वली समग्र साधीक ॥९॥

चऊणवयं च सहस्सा । सयंदिवहं च साहियं ॥९॥

एक१गाउ पन्नरसें१५०० । धनुष तेमज धनुष पन्नर१५सहीत ॥

गाउअमेगं पन्नरस । धाणुसया तह धाणूणि पन्नरस्स ॥

साठ वली आंगुल जंबूद्वीपनुं गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥

७९०५६९४१५० । १गा० १५१५ध० ६आ० ।

द्वार २

सठिं च अंगुलाई । जंबूद्वीवस्स गणियपयं ॥१०॥द्वार २

द्वार३इवे जंबूद्वीपमांजरत द्वार४ इवे पर्वतसंख्या वैताढय चार४
आये सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटला ने चोत्रीस३४ लांबा ॥

जरहाई सत्तवासाद्वार३ । वियह चउ४चउरतिस३४वदियरे ॥

सोल१६ तो वखारा पर्वत ठे । बे चीत्र१ वीचीत्र१ बे जमग१ समग१

सोलसः ष्वस्कार गिरि । दो चित्तः विचित्तः दोजमगाः ॥११॥
 बसें १०० कंचनगीरी । चारः गजदंता पर्वत तेम सुमेरुपर्वतः ॥
 दोसयः १०० कणाय गिरीणां । चउः गजदंताय तह सुमेरुयः ॥

७६ क्षेत्रमर्यादा धारकपर्व एकैः नंणा सीतर बसेंने आय १६९
 त ते सर्व जेगा गणतां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

७ द्वासहस्र पिंमे । एगुण सत्तरि सयाडुन्नि ॥१२॥ द्वारः ४
 द्वारः ५ इवे सीखरसंख्या सो चार चार सीखर होय प्रत्येके ॥
 ल बखारा पर्वतने वीषे ।

सोलस वस्कारेसु । चउ चउ कुमाय हुंति पत्तेयं ॥
 सोमनस गंधमादन ए बे सात सात कुट ठेने आठ आठ रूपी
 गजदंता उपर । महाहिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥

सोमणास गंधमायण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥१३॥
 चोत्रीस वैताढ्य पर्वतने वीषे । विद्युत्प्रजगजदंत नैषध नीलवंतने वीषे

चउतीस वियठेसु । विद्युत्पह निसठ निलवंतेसु ॥
 तेमज मालवंतगजदंतो मेरु नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे
 पर्वत एटला उपर । ॥ १४ ॥

तह मालवंत सुरगिरि । नव नव कुमाइ पत्तेयं ॥१४॥
 हिमवंतगीरी सिखरीपर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट ठे
 वीषे प्रत्येके अगीयार कुट । तेने ॥

हिम सिंहसि इकारस । इय इगसठी गिरिसि कुमाणां ॥

एकठा मेखवतां सर्वसंख्या आय । चारसेंने समसठ ४६७ कुट आय १५॥
 एगत्ते सबधानां । सयचउरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव । अगीयार ११ कुटे करीने गुणवा पुर्वे प
 र्वत ६१ कक्षा ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चउ४सत्त७अठ७नवगे॥ गारस कुमेहिं गुणहजह संखा॥
एकसठ पर्वतनो मेल सोल बे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
बे बे उगणच्यालीस । सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६३२ ३२गुण दुवेय२सगसठसयचउरो ॥१६॥

चोत्रीस वीजयने[यालं३॥] रूपजकुट चोत्रीस३४ ठे आठ७
वीषे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरुजपर आठ७ जंबु हि ठे ॥

चउतीसं विजएसु । उसुकुमा अठ मेरु जंबूमि॥

आठ७कुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
बे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराई । हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥द्वार५

द्वार ६ हवे तीर्थ केहेठे माग तीर्थ वत्रीस वीजयमां ऐरवतमां
ध वरदाम प्रजास ए नामे । जरतमां ॥

मागह वरदाम पजासं । तिठ विजएसु३२ऐरवय१जरहे १

एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण बे अधीक एकसो १०३तीर्थ जां
गुण करता । एवा ॥१७॥ द्वार ६

चउतीसा तिहिंगुणिया । डुरुत्तर सयंतु तिठाणं ॥१७॥

द्वार ७ श्रेण्या कहेठे वीद्यावरनी श्रेण्यो एकेकनी बे बे [द्वार६
अजीयोगीक देवनी ते पण । बैताढ्य वेताढ्य प्रते ठे ॥

विज्ञाहर अजिजगीय । सेढीन डुन्नि वेअठे ॥

ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । ठत्रीस३६ सो१०० सेढीन ते१३६
थई ॥१७॥ द्वार ७

इय चउगुण चउतीसा । ठत्तीस सयंतु सेढीणो१७॥द्वार७

द्वार७विजयो कहेठे चक्रवर्ती वीजय१७आदीपदे जरतऐरवत इहां
जे केजने वीषे झीती राज करते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ७

चक्री जेयवाइं । विजयाइं इह हुंति चन्तीसा ॥ चार ७
 चार ९ इवे इहसंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने वीषे दस इह ए बे मली
 टा इह ठ ठे पद्यादि । सोल इह ठे ॥१०॥ चार ९
 मह दह ठ प्पनमाई । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥१०॥
 चार १० इवे नदीयो संख्या रक्तवती १ ए चार नदीयो [चार ९
 गंगा १ सिंधु १ रक्ता १ । प्रत्येके प्रत्येके ॥
 गंगा सिंधु रक्ता । रत्तवई चन नइठ पत्तेयं ॥
 चनद हजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे समुद्र
 ५६००० । मांही ॥ ११ ॥
 चनदसहिं सहस्सेहिं । समगं वच्चंति जलहिमिं ॥११॥
 एमज अर्च्यंतर नदीयो चार वली प्रत्येके अठावीस हजार स
 दीमवंतादीकनी । हित एटले १११००० ॥
 एवं अप्रंतारिया । चनरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥
 वली पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजार जाय चारे नदीयो ११४०००
 म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ॥ ११ ॥
 पुणारवि ठप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चन सलिला ॥१२॥
 देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांही हजार नदीयो तेमज वीजय
 ठ नदीयो नो परिवार चोरासी । सोलने वीषे ॥
 कुरुमज्जे चनरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेसु ॥
 बत्रीस नदीयोने । चनदहजार प्रत्येके नदीयो नो परीवार २३
 बत्तीसाण नईणं । चनदस सहस्साइं पत्तेयं ॥१३॥
 ते चनद हजारवी गुणवी एटले चार आरुत्रीस नदीयो विजय
 लाख अरुतालीस हजार नदीयो । मांहेली ॥
 चनदससहस्सगुणिया । अरुतीस नइठ विजय मज्जिह्वा

ए आनत्रीस नदीयो ५३२००० तेमज सीता नदीमां एमज
थी सीतोदामां जले ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥

सीनयाए निवमंति । तहय सीयाइ एमेव ॥२४॥

सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीत॥
पण प्रत्येके ।

सीया सीनया विय । बत्तीससहस्स पंचलस्केहिं
ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवतां थाय
१४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लाखा । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥२५॥

ठ जोजन सहीत एक गाठ गंगानो सिंधूनो वीस्तार मुलमां
एटले सवा ठ जोजन ६। । ठे ॥

ठ जोयण स कोसे । गंगा सिंधूण विन्नरो मूले॥

तेथी दस गुणो वीस्तार ठेह एम बे बे गुणो बीजी नदीयो नो
मे ठे ६१ ॥ जोजन । वीस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिठ पद्यंते० । इय ड ड गुणणेण सेसाणं ॥२६॥

जोजन एकसो उंचपणे । सोनामय सीखरी लघु हीमवंत ए बे॥

जोयण सय मुच्चिद्धा । कणयमया सिहरि चुद्धहिमवंता ॥

रूपीपर्वत महाहिमवंत पर्व बसें जोजन उंचा रूपी रूपानो महा
त ए बे । हीमवंत सोनानो ॥ २७ ॥

रूपि महाहिमवंता । उसु उच्चा रूप्य कणय मया ॥२७॥

चारसें जोजनना । उंचपणे नैषध नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जोयण सए० । उच्चिद्धो निसढ नीलवंतोय ॥

नैषध तपाव्या सुवर्णमयठे । लीलारत्नवर्णो नीलवंत पर्वत ठे॥२८॥

निसढो तवणिश्चमठ । बेरुलिठ नीलवंतोय ॥ २८ ॥

सर्वे पण शास्वता पर्वत । काल क्षेत्र वा अढीहीपमाना मेरु वीना ॥
 सवेवि पद्यपरा । समयखीतंमि मंदर विहुणा ॥
 प्रवृत्तलमां जंमा । उंचपणाना चोथा ज्ञागमय ठे ॥२९॥
 धरणीतले मुवगाढा । नस्सेय चउठ ज्ञायंमि ॥३०॥
 प्रथम खांनवादीक गाथाये । दस छारे करी जंबूहीपनी ॥
 खंमाई गाहाहिं । दसहिं दारेहिं जंबूदिवस्स ॥
 संग्रहणी समाप्त अइ । आ संग्रहणीनी श्रीयाक्यनी महत्रीका
 प्रतीबोधीत श्री हरीजडसूरिजीये रचना करी ॥
 संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिजडसूरिहिं ॥ ३० ॥
 ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥

॥ इति श्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग । सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आये
 जला वीचार प्रते ॥
 वंदितु वंदणिजे । सवे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
 घणी वृत्ती घणी ज्ञाप्य घणी चुरणी । सिद्धांत सुत्रने अनुसारे कहोस ?
 बहु वित्ती ज्ञास चुत्री । सुआणु सारेण बुढामि ॥१॥
 अथ द्वारदस त्रीकनुं ? अत्तीगम बेदीस्या रेहेवानुं ? त्रण अवग्रह
 वा पेसवानी वीधी पांचनुं ? । नुं ? त्रण प्रकारे वांदवानुं ? ॥
 दह तिग ? अहिगम पणगंश । दुदिसि ३ तिहुग्रह ४ तिहाज ५
 पंचांग नमवानुं ? नमस्कारनुं ? । अकर ? सोलसेने सुरु [वंदणायस
 तालीसनुं ? ६४७ वर्ण ? ॥३॥
 पणिबायदनमुकारा ७ । वजा सोलसय सीयाछाप ॥३॥

एकसो एकासी बली पद सतांणु संपदा वा बीसांमानुं? पाचप
नुं १०? पद ? । रंरुनुं? ॥

झगसीइ सयंतु पयाए । सगनजई? ०संपयाउ पणदंमा ? ?
बार अधिकारनुं? च्यार वांदवा सरण करवा जोग्यनुं? चार निहे
जोग्यनुं? । पे जिननुं? ॥३॥

बार अहिगार? ५चउवंद सरणिऊ? ४चउहिंजिणा १५
च्यार थोयोनुं? [णिऊ? ३। बार हेतु वा कारणनुं? सोल[॥३॥
नीमीत आठनुं? । आगारनुं? ।

चउरोथुई? ६निमित्तठ? ९। बार हेऊय? ८सोल आगारा? ९॥
उगणीस दोष कानसगनातेनुं? । कानसगना प्रमाणनुं? स्तवननुं
बली? चैत्यवंदन सातनुं? ॥४॥

गुण बीस दोस उसगग ५०। माण ५? थुत्तंच ५२ सगवेला ५३
दस आसातना वा अवज्ञा तजवानुं? सघला चैत्यवंदनादीक स्थानके॥

दस आसायण चान ५४। सवे मिइ वंदणाइं ठाणाइं ॥

एचोवीस द्वारे करीने। बेहजारने होय चुनंतरा ५। उत्तर द्वार गाथा ४
चउवीस डुवारेहिं । डुसहस्सा हुंति चउ सयरा ॥५॥

द्वार? त्रण निसीही? त्रण प्रदक्षिणा? । त्रण नीश्वे प्रणाम? ॥

तिन्नि निसीहि? तिन्निउ-पयाहिणा ५। तिन्निचेवय पणामा ३
त्रीवीध्य पूजा? तेमज । अवस्था त्रण प्रकारे ज्ञाववी नीश्वे? ६।

तिविहा पूआय ४ तहा । अवउ तिअ ज्ञावणं चेव ५॥६॥

त्रण दिसि जोवानी बीरती वानीम? । पगजूमी पमाजर्न बली त्रणवार?

तिदिसि निरस्काण विरई ६। पयजूमि पमऊणांच तिस्कुतो ७

वरण वा अक्षरादि आलंबन त्रीवीध बली प्रणिध्यान? एम श्री

त्रण१ मुडा त्रीक१ बली । कं दस॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०
 वन्नाइ तियं० मुडा-तियंचए । तिविहंच पणिहाणं१० ॥७॥
 प्रथम त्रीक१ घरनो१ देहरानो१ व्यापार वा ते समंदी काम तज
 ङ्ग जिनपूजानो जे१ । वुं ते नीसीही त्रीक१ ॥
 घरजिणहर जिणपूआ । वावार चानु निसीहि तिगं ॥
 कीहां ते थानक देहराने मुल त्रीजी चैत्यवंदन जावपुजा करवाने
 द्वारे गर्ज घर ते गजारे । अवसरे ॥ ८ ॥
 अग्गदारे मप्पे । तइया चिइ वंदणा समए ॥८॥
 बीजुं त्रीक बे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पांचे अंग नमे
 वे ते अर्ध अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥
 अंजलिबद्धो अद्धो-णऊय पंचंगनु य तिपणामा ॥
 सघले अथवा त्रणवार । मस्तकादी नमारुवे प्रणाम त्रीक बीजुं शए
 सव्वत्त वा तिवारं । सिराइ नमणे पणाम तिअं ॥९॥
 इवे पुजा त्रीक ३ अंगनी आगल जल चंदन फुल दारादी अकतादी
 मुकवानी जावनी ए जेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥
 अंग गग जाव जेया । पुष्पाहार थुइहिं पूय तिगं ॥
 ते पंच प्रकारी अष्ट । प्रकारी सर्वप्रकारी अथवा पुजा त्रीक ३ ॥१०॥
 पंचो वयारा अद्धो । वयार सव्वो वयारा वा ॥१०॥
 अवस्था त्रीक ४ जाववी अवस्था त्रीक ते । पमिस्थ पदस्थ रूपरहीतस्थ
 जाविज्ज अवत्त तिअं । पिमत्त पयत्त रूव रहियत्त ॥
 ते केइ उव्वस्थ केवलीत्व सिद्धपणानी नीधे अवस्था त्रीकनो
 पणानी । अर्थ ते ॥ ११ ॥
 ठउमत्त केवलीत्त सिद्धत्तं चैव तस्स ठो ॥११॥
 नवण करवाने स्थानके केवलज्ञान नाअष्टप्रातीदार सहीत स्थानके

धाय तीहांसुधी ठअस्थ अवस्था । केवली अवस्था ॥

न्हवणवगेहिं ठउमठ-वठ पमिहारगेहिं केवलिअं ॥

पआसने वा काठसगे रदा थानके जिननी जाववीसिद्ध अवस्था त्रीक४

पलिअंकुस्स गेहिय । जिणस्स जाविज्ज सिद्धत्तं ॥ १२ ॥

दिसित्रीक५ उर्ध्व वा नुंचुं अ त्रण दीसा जणी जोवुं तजवुं ठांरुवुं
धो वा नीचुं त्रीनुं वा वांकुं ए । अथवा ॥

उठ्ठा हो तिरिआणं । तिदिसाण निरस्काणं चइज्जहवा ॥

पाठल जमणुं रुबुं ए त्रण दी एक श्री जिनेश्वरनां मुख सनमुख
सी जोवुं तजे । थापे दृष्टी बे द्वार ५ ॥ १३ ॥

पन्निम दाहिण वामण । जिणमुह व्रठ दिठिजुठ ॥ १३ ॥

वरण त्रीक६ जे सूत्र बोले बीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अकरमां चीत राखे । आलंबन वली पमीमानुं ॥ ६ ॥

वन्नतिअ वन्नठा । लंबण मालंबणं तु पमिमाई ॥

इवे मुझत्रीक७ जोग जिन ए मुझ जेदे करी मुझत्रीक ते
मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुद्धा जेएण मुद्धतियं ॥ १४ ॥

माहो मांही एक एकने अंत कमलना मोरानी परे बे हाथे
रे आंगलीयो राखे । करीने ॥

अनुन्नंतरी अंगुली । कोसागारेहिं दोहिं हन्नेहिं ॥

पेट उपरे बे हाथनी कोणीठ तेदने प्रथम जोगमुझ एदवुं
थापीने । कहीये ॥ १५ ॥

पिटोवरि कुप्पर सं-ठिएहिं तह जोगमुद्धति ॥ १५ ॥

इवे जिनमुझ कहेवे चार आगल पग पोहोला तेथी कांइ न
आंगल । नी पाठलनी पांतीयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं । पुरज ऊणाइं जठ पञ्चिमड॥
 पगराखी ते रीते काजसग करे ते । एते वली होय जिनमुझ ॥१६॥
 पायाणं उस्सग्गो । एसा पुण होइ जिणमुद्धा ॥१६॥
 हवे मुक्ता सुक्ती मुझ ते कहे ठे जीहां बरोबर बे पण गर्जित कर्या
 मुक्ता सुक्ती मुझ ते । हाथ ॥

मुत्तासुत्ती मुद्धा । जठ समा दोवि गप्पिया हठ ॥
 ते वली जाल स्थलने वीषे । अरामे कोइ आचार्य न लगामवा
 कहे ठे ॥ १७ ॥

ते पुण निलामदेसे । लग्गा अन्ने अलग्गति ॥१७॥
 हवे जोगमुझ पांच अंग शकस्तव वा नमुहुणं आये स्तुतीये
 नमाववां ते खमासमण । होय जोगमुझ ॥
 पंचंगो पणिवाठ । थयपाढो होइ जोगमुद्धाए ॥
 वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुझये
 आये ते जिनमुझाए । कहे ॥ १८ ॥

वंदण जिणमुद्धाए । पणिहाण मुत्तासुत्तीए ॥१८॥
 हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
 ये चैत्यवंदन । यवीयराय प्रार्थना सरूप अथवा ॥
 पणिहाणतिगं चेइय । मुणि वंदण पण्णासरूवं वा ॥
 मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थतो प्रगटठे इती
 प्रण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥

माण वय काएगत्तं । सेस तिअग्गो अ पयमुत्ति ॥१९॥
 हवे अजीगम द्वारसचीत व अचित वस्तुनं अणतजवुं मन
 स्तुनुं तजवुं वा मुकवुं ? । एकाग्र करवुं ? ॥
 सचित्तद्वमुद्गण ? । मचित्त मणुष्याणं २ मणोगत्तं ३ ॥

एक सान्नी वा वस्त्र अखंरुनुं बेदाथ जोनी मस्तक नमावबुं जिन
उचरासण करबुं ? । दिठेथी ? ॥ २० ॥

इगसामि उत्तरासंगध। अजंली सिरसि जिणदिठे ५।२०।
एम पंच वीध अजीगम वा स अथवा मुके राजा होयतो राजनां
नमुख जवुं । चीन्ह ते ।

इअ पंचविहाजिगमो । अहवा मुचंति रायचिन्हाइं ॥
खरुग? ठत्र? पगना पगरखां? आदी। मुगट? चांमर? एपांचे मुके द्वार
खग्गं ठत्तं वाणह । मज्झमं चमरेअ पंचमए ॥ २१ ॥
इवे दिसि द्वार ३ वांदे जि दिसि रहीने पुरुष ने राज्ञी दिसि
नेश्वरने जमणी । रहीने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसि ठिआ पुरिस वामदिसि नारि
इवे अवग्रह द्वार ४ नवदाथ उत्कृष्ट नव उपर साठ मांही म
जघन्य साठ दाथ । ध्यम अवग्रह सेष ॥ २२ ॥

नवकर जहन्न सठि क-र जिठु मज्झग्गहो सेसो ॥ २३ ॥
इवे नमस्कार द्वार ५ एक चैत्यवंदन मध्यम अरीहंत चेइआणं
नवकार वा नमवे जघन्य । चार थोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवंदण मद्य दंरु थुइ जुयल्ला ॥
पांचवार नमुठ्ठुणारुप रंरुके स्तवन जयवीयराये करी उत्कृष्टं
थुइ आठे करी । चैत्य वंदन ॥ २४ ॥

पणदंरु थुइ चउक्कग्ग । थय पणिहाणेहिं उक्कोसा ॥ २५ ॥
अन्य वा बीजा आचार्य नमुठ्ठुणे करीने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अत्रे बिंति इगेणं । सकठ्ठणं जहन्न वंदणया ॥
ते बे अण नमुठ्ठुणे करी म उत्कृष्टं चैत्यवंदन चार अथवा

ध्य चैत्यवंदन ।

पांच नमुष्युषो करी ॥ २४ ॥

त दुग तिगेण मद्या । उक्कोसा चउहिं पंचहिं वा ॥२४॥

इवे पंचांग प्रणाम द्वार६ पां वे हींचण हाथ वे उत्तम अंग
च अंग नमाववां ते । मस्तक एक ॥

पंचंगो पणिवान । दो जाणु करडुगुत्तमंगं च ॥

इवे नमस्कार द्वार७जला मो एक वे वण जावत एकसो अठ
होटा अर्थठे जेहना नवकार । ॥ २५ ॥

सु महत्त नमुकारा । इग दुग तिग जाव अठसयं ॥२५॥

इवे अकर १६४७ नुं द्वार ८ नव नेउ सो ए एकसो नवाणुं १९९
अमसठ६८ अठावीस२८ । वली बसेने सताणुं १९९७ ।

अमसठि १ अठावीसा ५ । नव नऊअसयं ३ च दुसयसग न
बसेने तुंगणत्रीस २२९ बसे । बसेने सोल २१६ एकसोने [ऊया ४॥
ने साठ २६० । अठाणुं १९९८ एकसोने बावन १५१२६ ।

दो गुणतीस ५३ सठा ६ । उसोल ७ अम नउय सय ८ डुवन्न
ए अकरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावही नमु[सयं ९॥२६॥
खमासमण । हुणं आदी पांच रुंरुकमां ॥

इअ नवकार १ खमासमण १ । इरिय ३ सक्कया ६४ दंमेसु ॥

अरिहंतचेइयाणंमां लोगसआ एम अनुक्रमे अकर सोलसे सुरु
दीमां नही बीजीवार गणवा । तालीस ॥ २७ ॥

पणिहाणेसुअ अडुरुत्त । वन्नासोलसय सीयाला ॥२७॥

इवे पद १८१ नुं द्वार ९ नव ९ तेंतालीस ४३ अठावीस २८ सोल १६
बत्रीस ३२ तेतरीस ३३ । वीस २० अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ बत्तीस २ तीतीसा ३ । तिचत्त ४ अमवीस ५ सोल ६ वी
नवकार इरियावही नमुहुणं आ एकसोने एकासी [स ७ पया ॥

दिने विषे ।

सर्व पद थाय पद द्वारण ॥१७॥

मंगल इरिया सक-ब्याईसु इमसीइसयं तु पया ॥१८॥

इवे संपदाएउनुं द्वार १० आठ ८ सोल १६ संपदा वीस २० संपदा ।
आठ ८ नव ९ आठ ८ अठवीस १८ । संपदा शब्दे वीसामानां स्थानक ॥

अठ १८ नव ३ द्वय ४ अठवीस ५ । सोलसय ६ वीस ७ वीसामा
अनुक्रमे नवकार इरियावही । नमुबुणं आदिने वीषे सतांणु संपदा २९
कमसो मंगल इरिया । सक-ब्याईसु सगनऊई ॥१९॥

नवकारना अकर अरुसठ पद नव । नवकारने वीषे आठ संपदा तेमां ॥
वज्र ठ सठि नव पय । नवकारे अठ संपया तठ ॥
सात संपदा तो पद तुढ्य ठे । सत्तर अकरनी आठमी संपदा ठेला
बे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुह्ला । सतरस्कर अठमी डुपया ॥३०॥

इवे खमासमणना अकरो । अठवीस तेमज इरियावहीमां ॥

पणिवाय अस्कराई । अठवीसं तहाय इरिआए ॥

एकसो नवांणुं अकर ठे । बत्रीस तो पद ठे संपदा आठ ठे ॥३१॥

नव नउय मस्कर सयं । डुतीस पय संपया अठ ॥३१॥

संपदामां पद बेशपदनी बेशपदनी अगीयार ११ पदनी ठ ६ पदनी ए

एक १ पदनी चार ४ पदनी एक १ प इरीयावहीनी संपदानां पदा ।

दनी पांच ५ पदनी ।

डुग १ दुग २ दुग ३ चउ ४ दुग ५ इगार ७ ठग ८ इरिय संपयाइ

संपदा आदी पद इहामि १ इ पाण ६ । जेमेजीवा १ एमिदिआ १ पया ॥

रिया १ गमणागमणे १ पाणक्रमणे १ । अजिदया १ तस्सउत्तरी १ ॥

इह्या १ इरि २ गम ३ पाणा ४ । जेमे ५ एमिदि ६ अजि ७ तस्स ८

संपदानांनाम अंगीकार संपदा १ सामान्यहेतु १ विशेषहेतु १ ॥३२॥

नीमीत संपदा ? ।

संग्रहहेतु ? पाचमी ॥

अप्रवगमो ? निमित्तं ॥ उहे ? अरुहेऊ संगहे ५ पंच ॥

जीवसंपदा ? वीराधना संपदा ? ५ । ए जेद वण पाठलनी संपदा
मिकमण संपदा ? । चुलिका जाणवी ॥ १३ ॥

जीवद्विराहण ७ पमिकमण ७ । जेअकतिनि चुलाए ३३ ।

नमुहुणं नी संपदा प्रते पद बेशपदनी वण ३ नी चारधनी पांच ५ नी
पांच ५ नी पांच ५ नी बेशनी चारधनी ।

ड १ ति २ चउ ३ पण ४ पण ५ पण ६ ड ७ चउ ७ ।

वण ३ पदनी नमुहुणं नी संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ९ सकृच्च संपयाइ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुणं ? आईग अज्जयदयाणं ५ धम्मदयाणं ६ अ
राणं ७ पुरिसुत्तमांणं ३ लोगुत्तमांणं ४ प्पमिदय ७ जिणाणं ७ सव्वनुसं ९

नमु आईग पुरिसो लोग । अज्जय धम्मप्प जिणा सव्वं

संपदानां नाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु १ उपयोग ॥ ३४ ॥

सामान्य हेतु संपदा । हेतु ४ तदहेतु उपयोग संपदा ५ ॥

थोअव संपया उह । इयर हेऊ वज्जग तद्धेऊ ॥

विशेष हेतु उपयोग ६ स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य ७ फलदाय
प ७ । क मोक्षसंपदाए ॥ ३५ ॥

सविसेसु वज्जग सरूव । हेऊ निय सम फलयमुक्के ॥ ३५ ॥

नमुहुणं मां अकरादि संख्या नवएसंपदा ठे पद तेतरीस ३३ ठे
बसेंने सतांणु ९ ७ अकर ठे । नमुहुणं मां ॥

दोसग नऊआ वज्जा । नव संपय पय तित्तीस सकृच्चए ॥

चैत्यस्तव अरिहंतचेअ तैतालीस पद ठे अकर बसेंने उणणत्री
णं मां आठ संपदा ठे । स ठे ॥ ३६ ॥

चेइअ थयठ संपय । ति चत्तपय वन्न डुसय गुणतीसा ३६
संपदामां पद वेशपद ठदपद सातउपद ठदपद चैत्यस्तवनी संपदामां
नवणपद त्रण२पद ठदपद चार४पद । पद प्रथम कहेणे ।

डु१ठ२सग३नव४तिअ५ ठप्पय८ चिअ संपया पया पढमा ॥
अरिहंतचेइयाणं ? [ठ६ चक्र७] अन्नयउससिएणं४सहुमेहिंअंग५एवमा
वंदणवत्तियाए२ सद्धाए२ । इ एहिं जाव अरिहंताणं७ तावकायं८

अरिहं वंदण सद्धा । अन्न सुहुम एव जा तावा ॥३७॥

संपदानांनाम अंगीकार संप हेतु संपदा२ एकवचनांत आगार सं
दा१ निमित्त संपदा२ । पदा४ बहुवचनांत आगार संपदा५ ॥

अप्पुवगमो निमित्तं । हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काउस्सग मयादिनी संपदा७ सरूप
रणागार संपदा६ । संपदा८ ए आठ संपदा ॥ ३८ ॥

आगंतुग आगारा । उस्सग्गा विहि सरूवठ ॥३८॥

लोगस्स आदीने वीषे सं जेटला पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो । वीस अनुक्रमे ।

नामथयाइसु संपया । पय समअम्वीस सोल वीस कमा

एक वारना जणया अहर ग बसेंने सोल एकसो अठाणुं अहर लोग
णतां अनुक्रमे बसें आठ । स्स पुस्करवरदी सिद्धाणंबुद्धाणंनां३ए

अडुरुत्त वन्न डुसठ । डुसय सोल ठ नउअ सयं ॥३९॥

बे जावंती जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अहर सात७ त्र
अहर एकसो बावन । ण२ चोवीस२४ तेत्रीस२३ ।

पणिहाण डुवन्न सयं । कमेण सग१ ति२ चउवीस३ तितीसा४

उगणत्रीस२५ अठावीस२८ । चोत्रीस२४ एकत्रीस२१ बार१२ ए
सर्व आंक गुरु अहरना ॥ ४० ॥

૬૧

ગુણતીસપ્તઅઘ્વીસાદ્ । ચતુતીસિગતીસઉવારણગુરુવન્ના
હવે પાંચ મંરુકનું દ્વાર?? અરિહંતચૈયાણં? લોગસ્સ? પુસ્કરવરદીઃ
પાંચ પાઠ નમુહુણં? । સિદ્ધાણંબુદ્ધાણં? હ્રદાંપાંચ મંરુકને વીરે? ?

પણદંમા સક્કઠય । ચેદ્ધય નામ સુય સિદ્ધઠય હ્મ ॥

અધિકાર ઠેતેવે? એક? વે? વે? એ અધિકાર બાર નમુહુણાદીક
પાંચ? । માં અનુક્રમે ॥ ૪૧ ॥

દો? હ્મગ્ગદો? દો? ૪પંચય? । અહિગારા બારસ કમેણ ૪?
નમુહુણં? જેઅઅહ્મઆ? અરિ સઘલોણ? પુસ્કરવરદિદ્ તમતિ
હંતચૈયાણં? લોગસ્સ? । મીર? સિદ્ધાણં? જોદેવાણ? ॥

નમુ જેદ્ધય અરિહં લોગ । સઘ પુસ્ક તમ સિદ્ધ જોદેવા ॥

ઝક્કિંત સેલસિદ્ધે? ? ચ વચ્ચગરાણં? ? એ વારે અધીકારનાં આ
ત્તારિઅઠ? ? વેઆ । દી પદ ઢે ॥ ૪૨ ॥

ઝક્કિં ચત્તા વેયા । વચ્ચગ અહિગાર પઠમપયા ॥૪૨॥

અધિકાર અર્થ પ્રથમ અધિ જ્ઞાવજિન પ્રતે વીજે અધિકારે ડ્ઘ્ય
કારે વાંડુ હું । જિન પ્રતે ।

પઠમહિગારે ? વંદે । જ્ઞાવજિણે વીય એઠ દઘ્ધ જિણે ॥

એક ચૈત્યની આપના જિન પ્રતે ત્રી ચોથા અધિકારમાં નામજિન
જે અધિકારે વાંદે । પ્રતે ॥ ૪૩ ॥

હ્મગ્ગચેદ્ધય ઠવણ જિણે-તદ્ધઅ ચનુહંમિ નામજિણે ॥૪૩॥

પાંચમે અધિકારે ત્રણ જુવનના । હવે ઠે અધિકારે શ્રીમંઘ
આપનાજિન વલી । રાદી વિહરમાનજિન ॥

તિહુઅણ ઠવણજિણે પુણા પંચમણ વિહરમાણ જિણ ઠેઠ ॥

સાતમે અધિકારે શ્રુતજ્ઞાન પ્રતે । આઠમે અધિકારે સર્વ સિદ્ધ સ્તુતી? ?

સત્તમણ સુઅપનાણાં । અઠ્ઠમણ સઘ સિદ્ધ થુદ્ધ ॥૪૪॥

इवे नवमे अधिकारे तीर्था नवमे दसमे श्री नीरनार वा रेव
क्षिप श्री वीरजिन स्तुती । ताचख स्तुती ॥

तिष्ठाहिव वीर थुइ नवमे दसमेअ उक्तयंत थुइ ॥

अष्टापदजीनी स्तुती अगीआ सम्यग् इष्टी देवनुं समरण ठेले वा
रमे । बारमे अधिकोर ॥ ४५ ॥

अष्टावयाइ इगदिसि । सुदिठिसुरसमरणा चरिमे ॥ ४५ ॥

ए बार अधिकारमां नवअधिकार वीस्तरानामे श्री हरिज्जसुरि क
इहां चैत्यवंदननी व्रती ललीत । त आदेना अनुसारथी ॥

नव अहिगाराइह ललिअ । विठरा विति माई अणुसारा
त्रण अधिकार श्रुतनी परंपराथी । ते त्रण कीया बीजी दसमो इगीयारमो

तिन्नि सुअ परंपरया । बीउ दसमो इगार समो ॥ ४६ ॥

आवस्यकनी चुर्णिने बीषे । जे कह्युं ठे सेष अधिकार पूर्वाचार्य
नी जेम इग ॥

आवस्सय चुन्नीए । जं जणिअं सेसया जहिहाए ॥

ते कारण माटे उज्जितादीक पण । अधिकार श्रुतमय नीश्वे जाणवा
तेणं उज्जिताइवि । अहिगारा सुअमया चेव ॥ ४७ ॥

बीजो अधिकार श्रुतस्तवादि । अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्णिमां नीश्वे ।

बीउ सुअत्तयाई । अत्तुन वन्निउ तहिं चेव ॥

ते माटे नमुहुसने अंते इव्य अरिहंत वांदवाने अवसरे प्रग
कह्यो ठे । टार्थ जाणवो ॥ ४८ ॥

सकळयं ते पठिनु । दवारिहवसरपयमो ॥ ४९ ॥

असठ पुरुषे आचरू नही बीजा गीतारथे अणवारीत एटला
पापसहीत पापरहीत । माटे मध्यस्थपणानी ॥

અસઠાઈ ત્રણવક્કાં ।

મીયઠ અવારિયંતિ મક્કઠા ॥

આચરણા પણ નીશ્વે આજ્ઞા જા એહવા સાસ્ત્રનાં વચનથી જલ્દા
જાવી ફતિ । નર સહુ માને ઢે ॥ ૪૯ ॥

આયરણા વિહુ આણંતિ । વયણઠ સુ બહુમત્રંતિ ॥ ૪૯ ॥

દેવે ચાર વાંદવા યોગનું દ્વાર ૧૧ સુત્ર સિદ્ધાંત ૧૧ સિદ્ધજનમવાનું ૪૬ દ્વાર
ચાર વાંદવા યોગ જિનેસ્વર ૧ સમરવા યોગનું દ્વાર ૧૪ સાસનાધીષ્ઠ
મુનીરાજ ૨ । દેવતાદી સમરવા વા સંજ્ઞારવા ॥

વઠ વંદણિક્ક જિણ મુણિ સુય સિદ્ધા દ્વહ સુરાઈ સરણિક્કા

દેવે ચાર જિનનું દ્વાર ૧૫ ચાર દ્વ્ય ૧ જાવજિન ૪ એ ચારે જ્ઞેદે
જિન નામ ૧ આપના ૨ । કરીને ॥ ૫૦ ॥

વઠહજિણા નામ ઠવાણ- દક્ષજાવજિણજ્ઞેણાં ॥ ૫૦ ॥

નામજિન તે શ્રી રૂષજાદી આપનાજિન તે વલી શ્રી રૂષજાદી
જિનનાં નામ । જિનની પ્રતીમાઠ ॥

નામજિણાજિણનામા । ઠવાણજિણા પુણ જિણાંદપમિમાઠ

દ્વ્યજિન તે જિનનામબંધથી જાવજિનતો સમોસરણમાં બીરાજી
જીવ તે દ્વ્યજિન । દેસના દીયે તેવારે ॥ ૫૧ ॥

દક્ષજિણા જિણજીવા । જાવજિણા સમવસરણઠા ॥ ૫૧ ॥

ચાર ધોયોનું દ્વાર ૧૬ આદરવા । બીજી સર્વતીર્થકરની સ્તુતી તીજી
જે જિન રૂષજાદીની પ્રથમ ધુઈ શ્રુતજ્ઞાનની સ્તુતી ॥

અહિગય જિણ પઠમથુઈ । બીયા સઘાણ તદ્વ્ય નાણસ્સ ॥

વૈયાવચ કરતા સાસન

ઉપયોગ અર્થે ચોથી ધુઈ ॥ ૫૨ ॥

રક્ક દેવ દેવીયોની ।

વૈયાવચ્ચ મરાણઠ ।

ઉવઝગઠં વઠઠ ધુઈ ॥ ૫૨ ॥

આઠ નિમીત્તનું દ્વાર ૧૭ વાપ

વંદણવત્તિઆ આદે ઠ નીમીત

खपावाने अर्थे इरियावहीया?। वं? पु? स? स? बो? नि? ।

पावखवाण्ठ इरिया । वंदाणवत्तियाइ ठ निमित्ता ॥

जिनप्रवचन अधिष्टायकदेव कानुस्सग्ग? एम नीमीत आठ चै
समरवा अर्थे । त्यवदन वीषे ॥५३॥

पवयणसुरसराण्ठं । नुस्सग्गो इय निमित्तं ॥५३॥

बार हेतुनुं द्वार? उचारहेतु तस्स प्रमुख सक्षए इत्यादीक पांचप
नण? पायठित्त? वीसोही? विसद्धि? । हेतु ॥

चउ तस्सनुत्तरी करण- पमुह सद्वाइआय पण हेऊ ॥

वेयावच्चगराणं इत्यादीक । त्रण? एम हेतु ए समग्र बार हेतु अया ५४।

वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ बारसगं ॥५४॥

सोल आगारनुं द्वार? एअन्नन्हा आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
दी बार? शआगार कानुसगना । र ४ ते ॥

अन्नन्हायाइ बारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥

दिवादि अग्नीजयथी थापना वचे सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
पंचंडीनी आमे चोरादीक जयथी । खसेतो कानुसग न जागे ५५।

अगणि पणिंदि ठिंदण । बोहिखोन्नाई मक्को अ ॥५५॥

इवे कानुसगना दोषनुं द्वार? २० मालदोष ? नधी? नीनलदोष ?
घोटक ? वेलमी? अंजदोष ? । जीलमी? खलीणदोष ? ॥

घोमग? लय? खंजाई ३। मालु ४ द्वी ५ नियल ६ सबरि ७ खलि
वधुदोष? लांबु पेरणु पेरे ते? जांपण आंगली इलावे ते? [ए ८ ॥

स्तनदोष? संजतीदोष? । कागमापरे आमुअवलु जुवे ते?
कोठनीपरे दीलसंकोच? ॥ ५६ ॥

वहु ९ लंबुत्तर? पथण? संज जमुहंगुलि? श्वायस? ४ कवि
माथुं धुणावे ते? मुकदो[ई? ११। प्रेकदोष? ए नगणी[द्वे? ५ ॥ ५६ ॥

प१मदीरा परे बरुबरु करे ते१। स दोष तजे कानुस्सगे ॥
 सिरिकंप१६मूअ१७वारू। पेहति१एचइऊदोस नुस्सगो
 तेमांश्री१७मो[णि१८। न होय दोष साध्वीजीने ए त्रणसही
 ११मो १२ ए त्रण। त नवमो चार नही श्रावीकाने॥५७॥
 लंबुत्तर थण संजई। न दोस समणीण सबहु सहीणं ५७
 कानुस्सगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनुं बाकी कानु
 संख्या द्वार २१ इरियावही सगे आठ सासोसास ॥
 ना कानुस्सगनुं प्रमाण।
 इरि नुस्सग पमाणं। पणवीसुस्सास अठ सेसेसु ॥
 इवे स्तवन द्वार २२ गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना
 शब्दे मधुर मीठे सव्दे। जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥
 गंजीर मधुर सव्दं। महजुत्तं हवई थुत्तं ॥५८॥
 सात चैत्यवंदन द्वार २३ प्रतीक्रम पाठले दीवसे प्रतीक्रमण देवसी
 एराइ१ ने देहरे जमतो वा पञ्च मां१संथारे सूतां१पाठली राते१॥
 खाण पारतां१।
 पम्किमणो१चेइय१जिमण३। चरिम४पम्किमण५सूयण६
 चैत्यवंदन ए साते मुनीराजने। साते वेला एक दी [पम्बोहे ७॥
 वस रात्री मलीने करवां ॥५९॥
 चिइ वंदण इअ जणो। सत्तन वेला अहोरत्ते ॥६०॥
 बेवार प्रतीक्रमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्कीमणे पांच
 स्तने पण नीश्चे। वेला तेथी बाकीनाने ॥
 पम्किमन गिहिणो विहु। सगवेला पंचवेला इयरस्स ॥
 पूजादीकमां त्रणे संध्या वी होय त्रण वेला झघन्यपणे चैत्य
 षये प्रजात मध्यान सांझे। वंदन ॥ ६० ॥

६६

प्रयासु तिसंघासु य । होइ तिवेला जहन्नेण ॥६०॥

वस आसातनानुं हार ३४ पांन खासमां आदे ? स्त्री वीलास ?
स्त्रीपारी आदे ? पांशी पीतां ? सुइ रहेवुं ? धुकवुं ? ॥
भोजन करवे ? ।

तबोल्ल ? पाण २ जोयण ३ । वाणह ४ मेहुण ५ सुवन्न ६ निठवण ७
मुतर वा लघुनीति ? वीष्टा ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर
वा वमीनीति ? जवहुं ? । देवघरनी हयमां ॥ ६१ ॥

मुत्तु ८ चारं ९ जूयं १० । वळे जिणनाह जमइए ॥६१॥
इवे देव वांदवानी बीधी इरि अरिहंत बैयाणं शोय ? लोगस्स
यावही चैत्यवंदन नमुहुणं । सबलोय शोय २ पुस्करवरदी ॥
इरि नमुक्कार नमुहुण । रिहंत थुइ लोग सब थुइ पुस्का ॥
शोय ३ सिद्धाणं बुद्धाणं वेया नमुहुणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन
वच्च शोय ४ । जयवीयरा ७ ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ । नमुहु जावंति थय जयवी ॥६२॥
सर्व उपाधी धरमोधि वीसु ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जी
व पणे । नदेव प्रते वांदे सदा ॥

सबो वाहि विसुद्धं । एवं जो वंदए सया देवे ॥
ते देवताना इंडना वंदने पूज ए रीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्रा
वा योग्य आय वा प्रकरण कर एी परमपद जे मोक्षपद पामसे थो
ता श्री देवेंसूरिजीये आप मा कालमां ॥६३॥

नुं नाम सूचव्युं ।

देविंदविंदमहियं । परमपयं पावई लहुसो ॥६३॥

॥ इति चैत्यवंदन नामे ज्ञाप्य प्रकरण समाप्तं ॥

॥ इति चैत्यवंदन ज्ञाप्य संपूर्णं ॥

इवे बीजी गुरु वंदन बीधी ज्ञाप्य लखिए बीए ॥

॥ अथ गुरुवंदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन ? योजनवंदन ? द्वाद
सावत वंदन ?

गुरुवंदण मह तिबिहं । तं फिह १ जो ज्ञप्रवारसावत्ते ॥
मस्तक नमस्कारादीके करी प्र बली खमासमण वे देह बांवे ते
थम वंदन । बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पठमं । पुत्र खमासमण दुग बीयां ॥ १ ॥
जेम इत राजा प्रते प्रथम । नमनेकार्य प्रते कहीने पढी राजाए ॥
जह दूज रायाणं । नमिऊं कऊं निवेइऊ पढा ॥
रजा आप्ये पण बांहीने । स्वस्थावके ज्ञाप्य एमज इहां

खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसङ्गीजवि वेदिय । गच्छइ एमेव इह दुगं ॥ २ ॥
सम्यक्त आचारनुं मूल ते । बीनय, ते गुणवंतनी सेवना ज्ञकी ॥
आयारस्सज मूलं । विणजुं सो गुणवजुअ पस्वित्ति ॥
ते सेवा ज्ञक्ति बीधीये करी । तेनी बीधी इम द्वादसावते
वंदवा थकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय बिही वंदणाज । विहि इमो बारसावत्ते ॥ ३ ॥
त्रीजुं तो गुरु बचन कहे तव । ते त्रणमां इहां प्रथम फेटावंदन
उंवे वे बार । तो समस्त संघने बीषे ॥

तईअंतु उंदण दुगे । तह मिहो आइमं सयलसंघे ॥
बीजुं योजनवंदन तो सुबीव । आचार्यादी पदस्थने बली त्रीजुं
ईन उपकरणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥

बीयंतु वंसणीणय । पयठियाणं च तइये व ॥ ४ ॥

वंदनकर्म? चित्तीकर्म? कृतिकर्म? पूजाकर्म? बली वीनयकर्म? एपांचे
 वंदणा? चिई? किई कम्मं ३। पूया कम्मं ४ च विणायकम्मं ५ च
 करबुं वंदनकर्म कोने केने करबुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करबुं ॥ ५ ॥

कायवं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्ता ॥ ५ ॥
 केटलीवार मस्तक नमावबुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 वीसेष शुध थबुं ॥

कइउणयं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
 केटला दोष वीसेष मुकीने। वांदणा देवांते सा कारण माटे देवां वाइ।
 कई दोस विप्पमुक्कां। किइकम्मं कीस कीरई वा ॥ ६ ॥
 वांदणाना पांच ५ नाम पांच ५ वांदवा अयोग पांच ५ वांदवा योग पां
 उदाहरण। च ५ चार पासे वांदणा न देवराववां ॥

पणनाम? पणाहरणा ५। अजुग्ग पण ३ जुग्ग पण ४ चउ
 चार ४ पासे वांदणा देवराववां चार ४ ठामे नहीनी [अदाया ५ ॥
 पांच ५ ठामे वांदणानो नीषेध। षेध आठ ८ कारण जाणवां ॥ ७ ॥
 चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेह ठकारणया ॥ ७ ॥
 वांदणामां अवसक २ ५ मुहपती सरीरनी पमीलेइण प्रत्येके पची
 नी। स २ ५ दोषण बत्तीस ३२ ॥

आवस्सय १ ० मुहणंतय ११। तणुपेह पणीस १ ५ दोस ब
 ढइगुण थाय गुरुनी थापना? बसेंने ठवीस २२६ [तीसा १३॥
 वे २ अवग्रह। अहरतेमां जारे अहर पचीसा ८।

ठगुण १ ४ गुरुठवाण १ ५ उ उ ठवीस स्कर १ ७ गुरु पणवी
 वांदणानां सूत्रपद अ [गह १६। ढइ गुरुनां वचन आ [सा ॥ ८ ॥
 कावत ५ ६ ढइ आनक वांदणा। सातना तेतरीस ३३ टालवी ॥

पय अम्वन्न१उठनाणा१ए। ठगुरु वयणा१० आसायण
तितीसं१॥

बेश्वीधी ए बावीस द्वारे करीने । चारसेंने बाणु ठेकाणांथयां॥ए॥
दुविही डुवीस११दारोहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥ए॥
वांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म? वीनयकर्म? पूजाकर्म? ।
वंदनकर्म? चितीकर्म? ।

वंदणायं१चिइकम्मं२। किइकम्मं३विणयकम्मं४पूयकम्मं५
ए गुरुने वांदवानां पांच ना इय ते उपचारे जावते अंतरंगधी
म ते वली । ते बेनां उदाहरणनुं द्वार १॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे दुहाहरणा ॥१०॥

एकतो सीतलाचार्यनो? लघु कृष्णसेवक बेनो? पालक कृष्णपु
शिष्यनो? वीरासालवीनो? । त्र संब कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीयलय खुद्दुए वीर । कन्ह सेवग ड पालए संबे ॥

पांचे ए इष्टांत । कृतिकर्ममां इय जावने वीषे ॥११॥

पंचे ए दिठंता । किइकम्मे दवजावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ कुसीलीयो? संसतो? यथाठंदो? ॥

पार्श्वस्थ ? अवसनो ? ।

पासहो? उसन्नो१ । कुसील३संसत्तउ४अहाहंदो५॥

ए पांचना प्रत्येके जेद वे श्वे१ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । मतने वीषये ॥ १२ ॥

डुग१डुग१तिग१डु१णेम अवंदणिजा जिणमयंमि११।

पांचवांदवा योगनुं द्वार४[विहा? गठनि सारकारक? संजमे थीरक

पांच आचारवंत? उपाध्याय? । रे ते? तेमज गुणरत्ने अधीक? ॥

आयरिय? उवद्याए१ । पवत्ति३थेरे४तहेव रायणि५॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवतं प्रते
हीत थवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्जरठा । कायव्व मिमेसि पंचएहं ॥१३॥

चार पासे वांदणा न देवरावे पर्याये मोटा १ तेमज समस्त
छार५माता१पीता१वमोज्ञाइ१ । रत्नाधीक पासे ॥

माय१पिय५जिठज्जाया३। उमाविठतहेव सव्वरायणिए ५

वांदणा कर्म न देवराववां । चार वांदवा योगनुं छार६चार मुनी
आदे आदीपदथी साधुसाधवी श्राव
क श्रावीकाए चार वांदे वली॥१४॥

किइकम्मं नकारिज्जा । चउसमणाइ कुणांति पुणो॥१४॥

वांदणां देतां पांच नीसेधनुं छार७ध नीज्जदीकहुते नदी कोइवार
मकथादीके व्याघ्रहुते पराडमुखहुते। वांदीस कहे हुते ॥

वस्सित्त१ पराहुत्ते५ । पमत्ते३ माकयाइ वंदिज्जा ॥

आहार करते हुते नीहार क एटलुंकरता गुरुप्रतेनही वांदणा
रते हुते । देवां कोरे वांदवानुं छार७॥१५॥

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय॥१५॥

प्रसन होय रुमे आसनेबेग होय । क्रोधादीके रहीत बेग होय ॥

पसंते१ आसण ह्वेय५ । उवसते उवठिए ३ ॥

गुरुनी आंणा मार्गिने बुधीमान तेवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे
पंरीत । वा वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पजंजइ ॥१६॥

वांदणा देवानां आठ कारणनुं छार काउसग करते१पोतानो अपराध
एपक्किमणे१सजाय प्रवण१ । खमावते१परुणा मुनी आवेदे१॥

पक्किमणे१ सखाए५ । काउसग्गा३वराह४पाठणए ५॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संधारो करते ?
 यण लेतां? पचखांण करते?। ए वांदणानां आठ कारण ॥१७॥
 आलोयणइ संवरणे७ । उत्तमठेय७ वंदणयं ॥१७॥
 पचीस आवस्यकनुं छार ?० आवत बार?श्चार४वार मस्तक
 बे बार नमवुंश्मस्तके हाथ नमारुवुं त्रण १ गुती ॥
 जनमतां राखे तेम बस्त्रादी
 उपगरण यथायोग राखे?।
 दोवणयश्महाजायं? । आवता बार?श्चन सिर४तिगु
 अवग्रहमां बेश्वार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अव[त्तं३॥
 क ? वार नीकलवुं । स्य करवा वांदणा करता ॥ १७ ॥
 उपवेसिग निस्कमणं?। पाणवीसा वस्सय किइकम्मै?७
 वांदणा कर्म पण करतो हुतो। न होय वांदणां कर्म नीजरावानो जोगी
 किइकम्मं पि कुणांतो। न होइ किइकम्म निजरा जागी॥
 पूर्वोक्त पचीसमांघी हरेक साधु आदे गंम विराधे तो नीज
 कोइ आवस्यकनुं । रा जणी न थाय ॥ १९ ॥
 पाणवीसा मन्नयरं । साहुठाणं विराहंतु ॥ १९ ॥
 मुहपती पमीलेहण पचीसनुं छार । ७६ पमीलेहण मुहपती उंची
 ?नजरे मुहपती जोवी ते एक? । करीपखोमा त्रण त्रणने आंतरे॥
 दिठ पमिलेह एगा?। ७ उह पस्कोम तिग तिगं तरिया॥
 अखोमा प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ए समग्र मली मुहप
 मणे हाथेआलीमावे हाथे । तीनी पमीलेषणा पचीस ॥ २० ॥
 अस्कोम पमज्जाया । नव नव मुहपती पाणवीसा॥२०॥
 प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण । मात्ती १ जमणी १ जुजाये मस्तके
 कीहां ते कहे ठे । त्रण१मुखे त्रण१हीयामे वीधे १ ॥

पायाहणेण तिअ३ति वामे अर बाहु सीस मुह हियए॥
 बे खन्ने नंची नीची[अ३। चार४ठपमीलेहण बे पगे ए देहनी
 एक एक पिठे । पचीस ११ ॥
 अंसु हाहो पिठे । चउठप्पय देह पणवीसा॥५१॥
 आवस्यक पमीलेहणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कह्याथी नही
 म जेम । हीण नही अधीक ॥
 आवस्सएसु जह जह । कुणाइ पयत्तंअ हीण मइरित्तं॥
 त्रीवीध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीजरा
 उपयोग सहीत । सकाम थाय ॥ १२ ॥
 तिविह करणो वउत्तो । तह५से निज्जरा होइ ॥५२॥
 बत्रीस दोषनुं द्वार१२ आदर वांदणां देतो नासे१समग्रने जेगा
 रहीतवांदेते१जात्यादी मदे१। वांदे१ तीमनी परे ठेकमा देते१॥
 दोस अणादिअ१थद्विय५। पविद्ध ३परपिंमियंच४टोलग
 रजोहरण वांको राखे१काचबा एकने वांदतो बीजाने वां [य५॥
 नी परे रीगतो वांदे ते १ । दे१मनमां खेदातो वांदे ते१॥५३॥
 अंकुस६कउज रिंगिय७ । महुवत्तं७माणपउठंए ॥५३॥
 बे हाथे पग बांधी वांदे ते१ मुने जजे वा आपे ते बुधीये वांदे१॥
 वेइय बद्ध १० जयत्तं ११ ।
 जयथी वांदे१ गरवे वांदे १ मीत्र जाणी वांदे१मुने वस्त्रादि कांड
 देसे एम जाणि वांदे१ चोरनी परे वांदे१ ॥
 जय१५गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिहं १६ ॥
 आदारादी करतो वांदे १ क्रोधे वांदे १ तर्जना करतो वांदे १ ।
 पमिणीय १७ रुठ १८ तज्जिय १९ ।
 कपटे वांदे ते१अपमान करतो वांदे१वीकथा करतो वांदे१नीश्वया१४॥

સઠ ૨૦ હિલીય ૨૧ વિપલિન ૨૨ ચિયયં ॥ ૨૪ ॥

લાજથી અંધારે દીઠો ન દીઠો વાંદે? મસ્તકને એક દેસે વાંદે?

દિઠ મદિઠં ૨૩ સિંગં ૨૪ ।

રાજવેઠ તુલ્ય વાંદે? વાંઘા વીના નહીં બુટીયે એમ જાણિ વાંદે?

મસ્તકે હાથ ન લગામતો લગામતો? ॥

કર ૨૫ તંમોઅણ ૨૬ અલિહ્ણાલિઘં ૨૭ ॥

અક્કરમાત્રા ઝઘો કહે? વાંદી ઝતાવલું બોલે? ।

ઝાણં ૨૮ ઝત્તર ચૂલીય ૨૯ ।

મુંગાની પેરે વાંદે? ઝંચે સ્વેરે વાંદે? રજોહરણ ઝમામતો વાંદે? ॥૩૫॥

મૂઝં ૩૦ ઢઢર ૩૧ ચૂમલિયં ચ ૩૨ ॥૩૫॥

એ બત્રીસ દોષ ટાલી વીશેષ વંદનકર્મ જે પ્રયુંજે વા કરે ઝલા
પણે શુધ અફને । ગુરુ પ્રતે ॥

બત્રીસ દોસ પરિસુઘં । કિઙ્કમ્મં જો પઝંજઈ ગુરુણં ॥

તે પ્રાણી પામે મોક્ષનાં સુખ ઓઠા કાલમાં વીમાની કપણું અથવા
પ્રતે । પામે ॥ ૩૬ ॥

સો પાવઙ્ નિઘાણં । અચિરેણ વિમાણ વાસં વા ॥૩૬॥

ઢ ગુણનું દાર? ૪ ઇહાં ઢ વલી ઝપચાર માનાદીકનો ઝંગ ૧ ગુરુની
ગુણ વીનય ૧ । પૂજા હોય ૩ ॥

ઇહ ઢ્ઢ ગુણા વિણા ૧ વયાર માણાય ઝંગ ૨ ગુરુપૂયા ૩ ॥

તીર્થંકરની આજ્ઞાનો આરાધ શ્રુત જે જિનવચન ધર્મની આરાધ
ક હોય ૪ । ના ૫ ઝલી કીરીયા પામે ૬ ॥૩૭॥

તિઢ્ઢયરાણય આણા ૪ । સુઅધમ્મા રાહણા ૫ કિરિયા ૬

ગુરુ આપના દાર ૧ ૫ ગુરુ જે આપીયે અથવા ગુરુને ઠામે ॥૩૭॥

ગુણે કરી ઝુક્ત વલી ગુરુ । આપનાચાર્યાદીક ॥

શુરુ મુણજુત્તં તુ ગુરુ । ઠવિજ્ઞા અહવ તઠ અસ્કાઈ ॥

અથવા જ્ઞાનાદી જે જ્ઞાન દર્શન થાપે સાક્ષાત્ ગુરુને અજ્ઞાવે ॥૨૮॥
ચારીત્ર એ ત્રણનાં ઉપગરણ ।

અહવા નાણાઈ તિયં । ઠવિજ્ઞા સસ્કં ગુરુ અજ્ઞાવે ॥૨૯॥

ચંદનગ કવના અથવા । કાષ્ટમંદાદી પુસ્તક ગુરુમૂર્તિ ચીત્રકર્મ તે ॥

અસ્કે વરામ્મ એ વા । કઠે પૂજેય ચિત્તકમ્મેય ॥

થાપના બે જેદે સદ્જ્ઞાવ તે વલી ગુરુ થાપના બે જેદે ધોના કાલ
મૂર્તિ આદે અસદ્જ્ઞાવ તે ની પુસ્તકાદિ જાવજીવની મૂર્તિ આ
થાપના પુસ્તકાદિ । દેશ ॥ ૨૯ ॥

સપ્રાવ મસપ્રાવં । ગુરુ ઠવણા ઇતરા વકહા ॥૩૦॥

સાક્ષાત્ ગુરુને વીરહે ગુરુની થાપના । જાણે જે ગુરુજ બેઠા આદે સદીયેઠે

ગુરુવિરહંમિ ઠવણા । ગુરુવણસો વ દંસણત્તંચ ॥

જિનેશ્વરને વીરહે । સેવના હે પ્રજુતમે સંસાર દુઃખથી મુકાણા મુ-
જિનેશ્વરની મૂર્તિની । જને મુકાવાનું સુધની મીત થયા તે સફલ ॥૩૦

જિણવિરહંમિ જિણવિંબ । સેવણા મંતણ સહલં ॥૩૦॥

અવગ્રહ દ્વાર ૧૬ ચાર દિસાએ સાઠા ત્રણ હાથ ૧ તેર હાથ ૨ નરે
ગુરુનો અવગ્રહ વાંદણામાં । નર નરે નારી ॥

ચડ દિસિ ગુરુગ્ગહો ઇહ । અહુઠ ૧ તેરસ કર ૨ સપરપસ્કે ॥

ગુરુની આજ્ઞા માગ્યા વીઠા પો ન કલ્પે તે ગુરુની સમીપ જગ્યાયે
તે સદૈવ વા નીત પ્રતે । પેસવાને ॥ ૩૧ ॥

આણાણુનાયસ્સ સયા । ન કપ્પએ તઠ પવિસેઝ ॥૩૧॥

ઠગણ અક્કરનું દ્વાર ૧૭ પાંચ ૫ ચાર ૪ એ ઠ ગાંમે પદ અનુક્રમે
ત્રણ ૩ ચાર ૨ ૨ બે ૨ ત્રણ ૨ । ઝંગણત્રીસ જાણવાં ॥

પાણ ૧ તિગશ્ચારસ ૩ ડુગ ૪ ચઝશેઠ ઢાણ પય ૬ ગુણતી

सुगणश्रीसशब्दीजां आ[तिग॥ सर्व भली पद अठावर्ग[से ॥
वसकोने वीषे । अयां ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स-याइ सव पय अरुवन्ना ॥३३॥
वांदनारनुं व वचननुं छार ॥ ७३॥ निसीहीयादीमां ११ समुचय
आदीमां ५ अणुजाणह आदीमां ३ । जसामां १ जवणिजंचजे ०३ ॥

इच्छाय १ अणुजाणवणा १ । अवाबाहं ३ च जस ४ जवणा ५ ॥
अपराधनुं खमावबुं पण खामे वांदणां वेमारनां ए व ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमां ४ । वां ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा विय ६ । वंदण दायस्स ठाणा ॥३३॥
गुरु वचन ठनुं छार १ ए ठंदे तहती ए त्रीजुं ३ तुं पण व्रते छे ए
ण १ अणुजाणामी १ । चोयुं ४ एवं गुरु वचन ५ ॥

ठंदेण १ अणुजाणामि १ । तहति ३ तुप्रेपि बट्टए ४ एवं ५ ॥
हुं पण खांमुं बुं तुज प्रते ६ । वचन जांणवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमं ६ । वयणाइ वंदण रिहस्स ॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं छार २० ए वण ३ जातां उज्जा रहेतां ३ वेस
आगल वे पासे पाठल नजीक । तां ३ ठंरीले प्रथम पाणी ले ते १ ॥

पुरज पस्का सन्ने । गंता ३ विठेण ६ निसीयणा ५ एमणे १० ॥
गमणागमण पेहेला आलोवे १ बोलाव्यो सांजलतां न बोले १

आलोयण ११ पमिसुणणे १२ ।
गुरु पेलां बोले ते १ गुरु ठते बिजा पासे आलोवे ते १ ॥ ३५ ॥
पुवाळवणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥

तेमज आहारादी बीजाने देखावे १ बीजाने नीमंत्रे पढी गुरुने १ ॥
तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे? मीठो पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खद्याय १७ याणे १८ तहा अ पम्सूणणे ॥ [ले १॥
गुरुने कवीण वचन बोले? संशारे बेठो उतर आपे? ।

खद्वत्तिय १९ तह्णगए २१ ।

शुं कहोठो? तमे करो? गुरुने टुंकारो करे? मातुं मनबे जेनुं? २२
किं २२ तुम २३ तजाय २४ नोसुमणे २५॥ २६ ॥
तमने नथी सांज्जरतुं? गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि २६ कहं ठित्ता २७ ।

सज्जानो जंग करे? गुरु कह्या पढी पोते कहे ॥

परिसंजित्ता २८ अणुठियाइ कहे २९ ॥

गुरुने संशारे पग लगामे? ।

संथारपाय घट्टण ३० ।

गुरुने आसने बेसे? जंचे आसने बेसे? तुढ्य आसने बेसे? ॥ ३१ ॥

चिठु ३१ च ३२ समासणे आवि ३३ ॥ ३४ ॥

राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावद्दि चैत्यवंदन मुहपती पम्सिलेहवी
कुसुमीण डसुमीणनो कानसग। बे वांदणां राइअ आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणुस्सग्गे। चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं ॥

बे वांदणां राइउ खामवुं बे पचखांण चार खमासमणां जगवन्
वांदणां । आदी बे खमासमण सज्जाय ॥ ३५ ॥

वंदण खामण वंदण । संवर चन्ठोन्न ड सप्राज ॥ ३६ ॥

देवसी प्रतीक्रमण वीधी मुहपती पम्सिलेहवी बे वांदणा पच
इरियावद्दि चैत्यवंदन । खाण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं ॥

इरिया चिइवंदण । वंदण चरिम वंदणा लोयं ॥

बे वांदणा देवसीय खामुं चा देवसीअ प्रायश्चित्त चार लोगस्सनो

र जगवन् आदी । कान्तसग बे खमासमण सजाय ३९
 वंदण खामण चउठोन्न । दिवसुसग्गो डु सद्याउ ॥१९॥
 ए रीते वांदणानी वीधी प्रते । जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण
 सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किङ्कम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण मानत्ता ॥
 साधु खपावे कर्म जे झा अनेक वा घणा जवनां संचेलां वा
 नावरणादी प्रते । मेखवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥

साहु खवंति कम्मं । अणोगजवसंचियमाणंतं ॥४०॥
 प्रकरण करता कहेवे अद्वयमती कहुं होय वीपरीतपणे जे कांड में ॥
 वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहण । ज्ञासियं विवरियंच जमह मए ॥
 ते सोधजो गीतार्थ होय नथी जेहने अजीमान इठवाद मत्सर
 ते केहवा । रहीते ॥ ४१ ॥

तं सोहंतु गीयन्ता । अणजिनिवेसि अमहुरिणो ॥४१॥
 एम जला गुरुने वांदवानी विधिजाण्य समाप्तं ॥

॥ इति श्री गुरुवंदन विधि जाण्य संपूर्ण ॥

इवे पञ्चखाण वीधी जाण्य लिख्यते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान जाण्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वारः चारवीधी आहार द्वारः बावीस आहार
 द्वारः । द्वारः एकवारना कहा ॥

दस पञ्चस्काण चउविहेश । आहार ३ डुवी सिगार ४ अडुरुता
 दस वीकती द्वारः विस नीवीगय बे ज्ञांगा द्वारः उजेवे सुधी द्वारः
 द्वारः । पञ्चखाण फलद्वारः ॥ १ ॥

दस विगर्ह५तीस विगर्ह—गय६डह जंगा७ठ सुद्धि८फखं९॥१॥

प्रथम द्वार कारणे आगलथी तप करे ते? आवते काखे करे?

अण्णागय? मइकंतं २॥

एकनी अंत्य बीजानी आद्य? धारे दीन अवस्य करे? आगार रहीत? ॥

कोमिसहिअं३ निअंति४ अण्णागार ५॥

आगार सहीत? चारे आ। वस्तुने प्रमाण करीकरे ते? संकेत मुठसी

द्वार आदे पञ्चखाण? । आदे? कालमान पोरसी आदे? ॥१॥

सागार६निरवसेसं७। परमाण८कमं सकेएअक्षा९॥१॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकार बे पोर वा पुरीमड? एकासणानुं? ए

सहीयं बेघनी? एक पोहोरनुं? । कलठाणानुं पग न हलावे ते? ॥

नवकारसहिय? पोरसी२ । पुरिमडे३गासणो४गठाणोय५॥

आंबीलनुं? उपवास वा अ दीवसचरीमनुं? मुठसही आदे अ

जक्तार्थ? । जीग्रह? वीगइनुं? ॥ ३ ॥

आयंबिल६अजतठे७। चरिमे८अजिगहे९एविगर्ह?१०३

पञ्चखाण करण बीधी उग्गएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ उग्गएसूरे

नमोकारसहिअं पञ्चखाइ? । चउविहंपिहारं? ॥

उग्गएसूरे नमो ? । पोरसि पञ्चस्क उग्गएसूरे २ ॥

सूरे उग्गे पुरिमडं पञ्चखाइ सूरे उग्गे अप्रतठं पञ्चखाइ ए

चउविहंपिहारं? । रीते? ॥ ४ ॥

सूरे उग्गे पुरिमं ३ । अजतठं पञ्चस्का इति४॥४॥

पञ्चखाण करावतां कदे गुरु करावनार पञ्चखाइ कदे इति एम

कदे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कदे गुरु वोसी

नार वली । रे कदे सीस वोसरामि ॥

जणइ गुरु सीसो पुण । पञ्चस्कामिति एव वोसरइ ॥

उपयोग इहां करनारनो
प्रमाण जाणवो ।

नथी प्रमाण करावनारना अकर
जूलथी ॥ ५ ॥

उवउगिह पमाण ।

न पमाण वंजण छलणा ॥ ५ ॥

काज पञ्चखाणमां प्रथम स्थान
नके नवकारसहि आवे तेर
प्रकार ।

बीजे स्थानके त्रण बीगय आदि प्रका
र बीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
दी ॥

पठमे ठाणे तेरस ।

बीए तिन्निउ तिगाइ तइयंमि ॥

पाणस्स लेवेणवादि चोथा
स्थानकने बीषे ।

देसावगासादी पांचमा स्थानक
मां ॥ ६ ॥

पाणस्स चउठंमि ।

देसावगासाइ पंचमए ॥ ६ ॥

हवे प्रथम स्थानकमां जेद ? नमुकार पुरीमठ ? अवठ ? अंगुष्ठसि आ
सहियं ? पोरसहियं ? साठपोरसहियं ? दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु ? पोरसि १ सहा ३ पुरि-म ४ वठ ५ अंगुष्ठ माइ अम
बीजे जेद ? नीवीनुं ? बीगीयनुं ? आं बेसणुं ? एकासणुं ? ए [तेर ॥
बेलनुं ? ए त्रस बीजामां जेद ? कलठाणुं ? ए प्रण ॥ ७ ॥

निवि ? विगयं १ बिल ३ ड ? एगासणे १ एगठाणाई ३ ॥ ७ ॥

उपवास बीधी [तिअ तिअ । तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणदार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुकारसहियं बीजे पाणस ॥

पठमंमि चउठार्इ ? । तेरस बीयंमि १ तिइय पाणस्स ३ ॥

देसावगासीयं चरीमे ते दिवसचरिमादी डविहार तिवीहार
चोथे स्थानके । चउवीहार जेम संजवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं तुरिण । चरिमे जह संजवं नेयं ॥ ८ ॥

तेमज मध्य पञ्चखाणमांतो नदी वार वार सुरे उगए इत्यादीक
निवि विगइ आंबिल बीषे । बोसीरे ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मद्य पञ्चस्क्राणेषु । नपि हु सुरुग्गयाइ वोसिरइ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही। जेम आवसीआए ए पाठ बीजा
वांदणामां न कहेवो ॥ए॥

करण विहीउ न ज्ञाणइ। जहा वसियाइ बिय ठंदे॥ए॥
तेम तीवीहार एकासणादी प कहीये पाणस्सना ठ आगार
ञ्चखाणमां सचीत त्यागीने । लेवेणवादी ॥

तह तिविह पञ्चस्क्राणे । जन्नंति अ पाणगठआगारा ॥
डुवीहार पञ्चखाण वीषये जोजी श्रावकने वीषे तेमज फासु
अचीत आहार । पाणी वावरनारनेते ठ आगार॥१०॥

डुविहाहारे अचित्त । जोइणी तहय फासु जले ॥१०॥
एटला माटे ज्योग्य ठे उपवास नीवी प्रमुखने वीषे तथा सचीत प
आंबील कारक फासु जल पीये। रीहारी ने फासु नीश्वे जल वली ॥

इत्तु चिअ खवण बिल। निवियाइसु फासुयं चिअ जलं तु
श्रावक पण पाणी पीये तेमज । पञ्चखाण करे तीवीध आहारं ॥११॥

सहवि पीअंति तहा । पञ्चस्कंतिअ तिविहाहारं ॥११॥
चउवीध आहारनुं वली नमु राते नीश्वे मुनिने बाकी पञ्चखाणे
कारसहीनुं । तीवीहार चउवीहार होय ।

चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमठ एकासणा श्रावकने डुवीहार तीवीहार चउ
दीक पञ्चखाणमां । वीहार ए त्रणे जेदे होय ॥१२॥

निसि पोरसिपुरिमे गा-सणाइ। सहाण डुति चउहा॥१२॥
चार आहारनुं द्वार २ जुख उ आहारने वीषे लवणादि अथवाल
पसमावाने समरथ होय एका वणादि आवे दीये अथवा स्वाद प्र
की आहार । ते आपे ॥

खुहे पसमखमेगागी। आहारिव एइ देइ वा सापं॥
 चुरुयो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव सरीखो ते सर्व आहार
 नांखे कोठाने वीषे वा पेटमां। कहीये ॥१३॥

खुहिउ व खिवइ कुठे। जं पंकुवमं तमाहारो ॥१३॥
 असनने वीषे मग आदे कठोल स। मांमा रोटली प्रमुख सुरणादि
 र्व कुर बाजरादी सातवो वाचुण। जमीनकंद ॥

असणो मुग्गो अण स-तु मं पय स्कळ रब्ब कंदाइ॥
 हवे पाणिने वीषे कांजी वा आ कपासीआ वा काकमीनुं धोयण
 ठण पाणी जवकेर धोयण जल। जल मदीराजल आदी शब्दथी
 बीजां जल पण जाणवां॥१५॥

पाणे कंजिय जव कय-र कक्कमो दग सुराइ जलं॥१४॥
 हवे खादीमने वीषे सेक्यां धान हवे स्वादीमने वीषे सुंठ जीरु
 फल केलां आदि। अजमादी ॥

खाइम जत्तो स फला-इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ॥
 मध गोल तंबोल पांन सो हवे अणाहार वीषे मातुं लीबमा
 पारी लवंग एलची आदे। प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ। अणहारे मोअ निंबाई ॥१५॥
 हवे पञ्चखाणनां आगारनुं द्वारबेश्वा। सात७ पुरीमठमां एकसणामां
 गार नोकारसहिमां ठ६ पोरसिमां। आठ ८ आगार ॥

दो नवकार१ठ पोरसि१। सग पुरिमठे३एगासणे अठ४॥
 सात७आगार एकलठांणामां आठ७पांच५आगार चोअ उपवासा
 आंबीलमां आगार। दिकमां ठ६आगार पाणसमां ॥१६॥

सत्ते गठाणे५अंबिल। अठ६पाण चठठ७ठ प्याणे७॥१६॥
 चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वखादि लेवा ठे

આગાર મુઠસહી આવી અઝીઘદમાં। તેમાં નવ અથવા આઠ નીવીમાં
 ચઝ ચરિમે ચઝ ઝિગ્ગહિ। પણ પાવરાણે નવઠ નિઘિએ॥
 આગાર જે ઝસ્તિ વીવેગેણંને। મુકીને એકલી ડ્ય વીગયનો
 નીયમ કરે તો આઠ ॥ ૧૭ ॥

આગારુ સ્તિ વિવેગ। મુત્તુ દવવિગડ નિયમિઠ ॥૧૭॥
 નમુકારસીમાં આઠ અઝઝ પોરસી સાઢપોરસીમાં અઝઝણાઝો
 ણા ઝોગેણં? સહસાગારેણં? ગેણં? સહસાગારેણં? પઝઝકાલેણં?
 એ બે નમુકારસીમાં। દિસા મોદેણં? સાહુવયણેણં? સઘસ
 માહીવત્તિયાગારેણં ? ॥

અઝઝ સહ ડુ નમુકારે। અઝઝ સહ પઝ ડિસય સાહુ સઘ॥
 પોરસીના ઠ આગાર સાઢપો। પુરીમઢમાં સાત આગાર ઠ સહીત મહ
 રસીના પણ એજ। તરાગારેણં? વધ્યો અવઢમાં પણ એજા? ૭।

પોરસિ ઠ સહપોરસિ। પુરિમઢે સત્ત સ મહત્તરા ॥૧૮॥
 એકાસણા બેસણાના અઝઝ આઝઝણ પસારેણં? ગુરુ અઝ્યુઠાણેણં?
 ણા? સહસા? સાગારિ આ પારિઠાવણીયાગારેણં ? મહત્તરાગારે
 ગારેણં ?। ણં ? સઘસમાહિ વત્તિયાગારેણં ? ॥

અઝઝ? સહસા? ગારિય ૩। આઝઝઝણ ૪ ગુરુ અપ પારિઢમહ ૭
 એકાસણે બિયાસણે આઠ। સાત આગાર એકલઠાણે [સઘ ૮॥
 આઝઝઝણ પસારેણં વીના ॥ ૧૯ ॥

એગ બિયાસણિ અઝઝઝ। સગઝઝઠાણે આઝઝઝણ વિણા ૧૯।
 વીગી નીવીને વીષે અઝઝઝ ૧? સહસા ૧? લેવાલેવેણં? ગીહઝ ૧।

અઝઝ ૧ સહ ૨ લેવા ૩ ગિહ ૪।

ઝસ્તિ વિવેગેણં? પમુચ મસ્તિયેણં? પારિ ૧ મહત્ત ૧? સઘસમાહી ૧? ૧?
 ઝસ્તિ ૫ પમુચ ૬ પારિ ૭ મહ ૮ સઘ ૯ ॥

वीमीने वीषये नीवीने वीषये पमुच्चमखिएणं वीना आंबीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निविगइ नव । पमुच्चविणु अंबिले अठ॥१०॥
उपवासमां अन्नठणा० सह ए पांच उपवासमां ठ आगार पा
स्ता० पारिठावणियागारेणं१ एतमां पाणस लेवेणवादीक ॥
महत०१ सवस०१ ।

अन्न१सह१पारि३मह४सव५ । पंचखवाणे ठ पाणलेवाई ॥
चार आगार दिवस चरीममां अज्जीग्रहमां अन्नठणा० सहस्ता०
अंगुठसहि आदी । महतरा० सवसमाहि० ।

चउ चरिमं गुठार्इ । जिगाहिअन्न१मह१सह३सव४॥११॥
दुध वीगय मद्य वीगय मदीरा ए चारढीली वीगय वली चारक
वीगय तेल वीगय । ठण ने ढीली ते कहेवे ॥

उठ१महु१मऊ३तिह्वं४ । चउरो दव विगइचउर पिंमदवा
घी वीगय । गुरु वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय । ए बे कठण वीगय ॥ १२ ॥

घय१गुल१दहियं३पिसियं४ । मरुकाण५पकन्न६दो पिंमा२१॥
पोरसि पच्चखाण साठपोर बेसणानुं पच्चखाण नीवीनुं पच्च
सि पच्चखाण तुड्य अवढ खाण एकासणा तुड्य पोरसी
पच्चखाण पुरिमढ तुड्य । आदी तुड्य आगार

पोरसि सह अवढं । उन्नत निविगई पोरिसाइ समा ॥
अंगुठसही पच्चखाण मुठसही सचीत इव्य नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंठसही पच्चखाण । अज्जीग्रह पच्चखाण ॥ १३ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित्त दवाइ जिग्गहियं ॥१४॥
आगारना अर्थ वीसर्यासी मु सहसात् अजाणे पोतानी मेले मु

લખા ઘાલે તે અનાજોગ । લખાંપાણી પ્રમુખ પ્રવેસથાય તે॥

વિસ્સરણ મળા જોગો? । સહસાગારો સયં મુહપવેસો૨॥

ગુપ્ત જે દીવસ મેઘ વાદલા વીક । દીગમુઠ દીસીની ત્રાંતીથી
થી અપુરે પુરોકાલ જાણી પારેતો । પોરસીપારે તે દિસિમોહ૥૨૪॥

પઢ્ઢકાલ મેહાફ૩ । દિસિવિવજ્ઞાસુ દિસિમોહો૪॥૨૪॥

સાધુનું વચન પોરસી જણા પોરસી થઈ । જાણિ પારે તે સરીર
વ્યાનું સાંજલી ઇમ જાણે રુઠું સ્વસ્ત હોય તે સર્વ સમાધિતેથી
જે । વિપરીત અસમાધિમાં પારે તે ॥

સાહુ વયણ ઉઘામા । પોરસિ તણુ સુઢયા સમાહિતિદ૥

સંઘાદી ગાઠ કારણે પચ્ચલાણ પ્રદસ્થ વાંદવાદીકે આવે સાધુ આદા
પારે તો ન જાગેતે મહત્તરાગારેણં । ર અન્યત્ર કરવા નેવે તે સાગારી॥૨૫॥

સંઘાફકજ્ઞ મહત્તર૭ । ગીયઢ વંદાફ સાગારી ૮॥૨૫॥

હાથ પગાદીનું લેંચવું પસા ગુરુ વઢેરા પ્રાહુણા મુનિ આવે
રવું શ્રંગ સરીરનું । નજા થાતાં આગાર ॥

આનંટણ મંગાણં૯ । ગુરુ પ્રાહુણ સાહુ ગુરુ અપ્રુઢાણં૧૦॥

પરઠવવા યોગ આહાર વધેલો મુનિ જો વસ્ત્ર લેવા નેવે તો ચોલ
વ્રથ વચને વાવેરે તો આગાર । પટાગાર પચ્ચલાણ ન જાગે॥૨૬॥

પારિઢાવણ વિહિગહિ૧૧ । જઈણ પાવરણિ કમિપટ્ટો૧૨ । ૨૬

ન લેવાને આહારે સ્વરમેલી લુહીને લેવાલેવ આગાર દેનારને હાથે
કમઢી મોફ આદીકે આપે તો । વીગય શાક માંમાદિ ફરસે દે તે॥

સ્વરમિય લૂહિયમોવાઈ । લેવ૧૩ સંસઢ૧૪ મુચ્ચ મંમૈઈ ॥

ઝપામી લેઈ પીમ વીગયાદિ વીગયે આંગલી પ્રમુખ ચોપમી
ઝપરથી લેઈને આપે તે કહ્યે । તેથી આહાર દે તે લગારેક ॥

ઝસ્કિત પિંમ વિગઈણ૧૫ । મસ્કિયં અંગુલી હિંમણા૧૬ । ૨૭

दवे पाणसना आगार अर्थ ले बीजुं१ अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत नसामणादी पाणीथी१। नीतखाथी आलुं नष्ण पाणी३॥
 लेवामं आयामा३१७। इअर१८सोवीर मन्त्र१एनसिण
 तंडुलादी धोयण मोलाएलुं पीगनुं धोयणादी५बीजुं [जलं॥
 दांशो ज्ञातादी सहीत ४। दाणादी वरजीत गलेलुं ६॥१७॥
 धोयणा१०बहुलससिहं११। नस्सेइमंइअरसिहविणा१२
 वीगयजेद अधीकार पांच चार ए ठए जह्यवीगय ड॥१८॥
 चार चार बे बे प्रकारे । धादी उत्तरजेदे वीगय एकवीस॥
 पाण१चन१चन३चन४ड५ड६ ठ जस्क डुद्राड विगड इग
 त्रण बे त्रण जेदे अजह्य[वीहु । चारनां मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर वार॥१९॥
 ति१ड२ति३चन४विह चन महु माई विगई वार२ए॥
 जह्यवीगय नाम[अजस्का । गोल पकवान ए ठए जह्यवीग
 डुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर१घय२दहिय३तिल्लं४। गुल५पकन्नं६ठ जस्क विगईड
 डुध दही घी वीगय जेद गायनुं जेंसनुं । पांच जेदे डुध दवे चार
 नटंमीनुं गालीनुं गारुनीनुं । प्रकारे ॥
 गो१महिसी२नटि३अय४ पाण डुद्र अह चनरो ॥२०॥
 घृत तथा दही [एलगाण५ । तेलना चार जेद । तिलनुं सरसव
 नटं बीना सेसनुं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया उटि विणा । तिल१सरिसव२अयसि लह ति
 गोलना बे जेद ठीलो गोल पकवानना बे जेद तेलनुं[एचन॥
 कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥२१॥
 दव गुम पिंम गुमा हो । पकन्नं तिल्ल घय तलिअं॥२२॥

हवे नीवीआतां३०तेमां दुधनां आटो घाली रांध्युं ते४खटाइ घा
पांच डाखादीकथी रांध्युं ते१घ ली रांधे५ वा वली ए दुध वीगय
णा चोखाथी रांध्युं ते२ थोमा रहीत ॥

चोखाथी रांध्युं ते ३ ॥

पयसामी१खीर२पेया३ । वलोहि४डुधटि५डुधविगई गया
डाख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखानो आटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांध्यु दुध ॥ ३२ ॥

दस्क बहु अप्प तंडुल । तच्चुन्नंबिलसहिअडुवे ॥३२॥
हवे घृतनां नीवीआतां पांच दाझेलुं१ दहीनी तरमां आटो नांखी करे
निप्रंजण१ विसंदाण २ । [ते१ ।

उषधी पकये उपरनी तरी३धीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंबलादीकथी५
पकोसहि तरिअ३ किटि ४ मकघयं ५ ॥
हवे दहीनां पांच ज्ञातसहीत दही ते १ सोखरण २ ।

दहिए करंब १ सिहरणि २ ।
लुणसहीत मण्युं दही३ वस्त्रे गलेलुं४घोलमां वमां घाले ते५॥३३॥
सलवण दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥

हवे तेलनां पांच गोलादीकथी कुट्या तल१ दाझेलुं तड्यापढी वध्युं
तिलकुटी १ निप्रंजण २ । [ते१॥

लाख प्रमुखथी पाक्युं तेल३ उषधी पाक्या उपरनी तरी४तेलनी
पकतिल ३ पकोसहि तरिअ४तिलमली५॥ [मली॥५॥

हवे गोलनां पांच। साकर१ गोलनुं पाणी२ गुलपायो३
सकर १ गुलवाणाय २ पाय३ ।

खांरु ४ । अरुधो उकड्यो सेलमीनो रस५ ए पांच गोलनां॥३४॥
खंरु ४ अरुधकडिअ इस्करसो ५ ॥ ३४ ॥

एक तावनी पुराय एवमो पुमलो । पुमलो पुरीत प्रमुख त्रण घाण
तल्या पढी बीजो तलाय ते ? । पढी चोथा घाणादीकनुं २ ॥
पूरिअ तव पूआ बीअ ? । पूअ तन्नेह तुरिअ घाणाईश ॥
गुलधाणी ३ जल लापसी वा वीगय स पांचमुं नीवीयातुं पोतुं
हीत ज्ञाजने पांणीथी पाक्यो आहारध । देइ करेलो पुमलो ५ ॥ ३५ ॥

गुलहाणी ३ जल लप्पसि-अ ४ । पंचमो पूत्तिकय पुन ५ ॥ ३५ ॥

डुध दही ज्ञात उपर चार आंगु ढीलो गोल घृत तेल एक
ल सुधी नीवीआतुं ते पढी नही । आंगुल ज्ञात उपर सुधी ॥

डुध दही चऊरंगुल । दव गुल घय तिछ एग जत्तु वरिं ॥

कठण गोल मांखण ए बे । लीलां पीलुं सणनां बीज जेवमो खंरु
वीगयमांथी । नीवीने पच्चखाणे कळपे ते उपर नही ३६

पिंमगुल मस्कणाणं । अद्दा मलयं च संसठं ॥ ३६ ॥

चोखादी ड्यथी हणाणी जे रहीत आय वली ते माटे ते हणा
वीगय ते वीगयथी । एणी वीगय ते ड्य कहीये ॥

दव हया विगई विगइ । गयं पुणो तेण तं हयं दव ॥

उधरीत घृतादीक उष्ण ठ उत्कष्ट ड्य कहेठे इम बीजा
ते तेज । आचार्य ॥ ३७ ॥

उधरिए तत्तं मिय । उक्किठ दव इमं चन्ने ॥ ३७ ॥

तीलसांकली वरसोलादीक । तथा रायण आंबादी डाख प्र
मुख पांणी आदे ॥

तिलसंकुली वरसोलाई । रायणांबाई दस्काणाई ॥

मोलिया प्रमुखनां तेल एरं । सरस उत्तम ड्य कहीये तथा लेप
नी टोपरादीकनां । कृत ॥ ३८ ॥

मोलिय तिछाईय । सरसुत्तम दव लेवकमा ॥ ३८ ॥

એ રીતે વીગયગત તેરહીત નીવી । ઉત્તમ જે ડવ્ય તે નીવીગયમાં ॥
યાતાં કરંબાદી સમૃથ ડવ્ય ।

વિગઈ ગયા સંસઠા । ઉત્તમ દવાય નિધિગઈયંમિ ॥

કારણ આવે કલ્પે પણ કલ્પે નહીં ખાવું જે કહ્યુંઠે નીસી
કારણ વીના । થ જાણે ॥ ૩૯ ॥

કારણ જાયં મુતં । કપ્પંતિ ન જુતુ જં વુતં ॥૩૯॥

વીક્રતીથી માઠી ગતીનાં વીગય સહીત જેવારે જોજન કરે
ડુલ પામે માટે જય પામે । જે સાધુ તો ॥

વિગઈ વિગઈ જીન । વિગઈ ગયં જોનું જુણ સાહુ ॥

વીગય ઠે તે વીક્રતીકરણ સ વિગયથી માઠી ગતીપણને બલે
જાવવંત ઠે તે । કરી પમામે ॥ ૪૦ ॥

વિગઈ વિગયસહાવા । વિગઈ વિગઈ બલા નેઈ ॥૪૦॥

હવે અજ્ઞાન વીગયના જેદ મધ મધ ત્રણ જેદે ઠે હવે કાષ્ટની ?
કુતીનું ? માંખીનું ? જનમરીનું ? ૩ । પીઠાની ? મદીરા બે જેદે ॥

કુતીય ? મન્થિય ? જામર ? ૩ । મહુ તિહા કઠ ? પિઠ ? મજા ડહા
હવે જલચર ? અલચર ? આકાશચ ધૃતની પરે માંખણ ચાર
૨ ? માંસ ત્રણ જેદે । જેદે અજ્ઞાન ॥ ૪૧ ॥

જલ ? થલ ? સ્વગ ? માંસ તિહા । ઘયવ મસ્કણ ચન અજ્ઞાન
હવે પચ્ચલાંણના જાંગા ? ૪ ? મન ? વચન ? કાય ? મનવચન ૪ ॥ ૪૧ ॥

માણ ? વયણ ? ૫ કાય ? ૩ માણવય ૪ ।

મનકાય ? વચનકાય ? ૬ મનવચનકાય ? ૭ ત્રીકયોગી એ સાત સાત જે ॥

માણ તણ ? ૫ વયતણ ? ૬ તિજોગિસગિસત ૭ ॥

કરણ કરાવણ અનુમોદને ઢીક અતીત અનાગત વ્રતમાન કાલે
ત્રીક સંજ્યોગ સહીત । એકસો સમતાલીસ ॥

कर१कार२णमई३डुतिजुअ । तिकाल सियाल जंग स
ए जे ज़ांगा कह्या जे का लेनार धणिए पोते मन व [॥यं४१॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥

एयं च उत्त काले । सयं च मणवयतणूहिं पालणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज़ांगा चारथाय जाण जाण१
नार पासे पच्चस्काण करे१ । जाणअजाण२अजाण जाण३अजाण
अजाण४तेमांप्रथम त्रणनीआइावे४१

जाणग जाणग पासति- जंग चनगे तिसु अणुना॥४३॥
पच्चखाण पारतां बोल फरस्युं ? पाढ्युं ? सोध्युं ? ।

फासिअ१ पालिअ२ सोहिअ३ ।

तरयुं ? कीर्त्युं ? आराध्युं ? ए ठ जेदे सुध जाणवुं ॥

तिरीअ४ कीट्ठिअ५ आराहिअ६ ठ सुधं ॥

पच्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनुं लीधुं ते
काल थये पारे ते१ ॥ ४४ ॥

पच्चस्काणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं॥४४॥
पालीअं ते वारंवार करयुं पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते१ । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥

पालिअ पुण पुण सरिअं । सोहिअ गुरुदत्त सेस ज्ञोअणउ
तरीत ते कस्या काल सुधी अ कीर्तीत ते ज्ञोजन करता अवसरे
थवा अधीक काले पारे ते ४ । पच्चस्काण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहिय काले । किट्ठिअ ज्ञोअण समय सरणा
इणे प्रकारे आचरयुं वा आदरयुं अथवा ठ जेदे सुधी [॥४५॥
आराध्युं वली ते६ ॥ जेम लीधुं तेम सहइणा ? ॥

इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा नसुद्धिसहइणा१

करबुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो कष्टे पण ज्ञांगे नही ते? संकादि
विनय करवो? गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी? इति ॥
पाठ ज्ञे मनमां ? ।

जाणण१ विणयण३ ज्ञासण४। अणुपालण५ ज्ञावशुद्धति६
पञ्चस्काणनुं जे फल । आलोके परलोके थाय बे जेदे वली ॥ ४६ ॥

पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ डविहं तु ॥

आलोके फल धमीलकुमारा दांमनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिंसे ठे ॥ ४७ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥

पञ्चस्काण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खारुयुं तेम ।

पञ्चस्काणमिणां से-विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिट्ठां ॥

पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख बाधा जे पीडा तेणे
रहीत एवुं ॥ ४८ ॥

पता अणंत जीवा । सासयसुखं अणाबाहं ॥ ४८ ॥

ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे त्रीजी ज्ञाप्य समाप्त.

॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाप्यं समाप्तं ॥

इवे इंदियशतक टवार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंदियशतक प्रारभ्यते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे । पंमित वा तत्त्वनो जाण तेहनेज
हुं प्रसंसुं तुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव । पंमिउ तं पसंसिमो निच्चं ॥

इंदिरूपीया चोरोए सदा वा । नथी लुट्युं जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

नीरंतर ।

घन ते ॥ १ ॥

इंदियचोरेहिं सया । न लुट्टिअं जस्स चरणधणं ॥१॥

इंदिरूपीया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोमी रह्या ठे नीत्य वा
अहर्नीस ॥

इंदियचवल्लतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥

तेहने ज्ञावि वा विचारी ज्ञ रोके वीतरागनां वचनरूप रासमी
वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥

ज्ञाविअजवसरूवो । रुंजई जिणवयणरसीहिं ॥५॥

इंदिरूप धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण देइस
होटा । नही वीस्तरवा ।

इंदियधुत्ताणमहो । तिखतुसमित्तंपि देसु मा पसरं ॥

ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक कण ते पण वर्ष कोम स
नीधे । मान दुःख थसे ॥ ३ ॥

जई दिन्नो तो नीज । जह्ण खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥

नही झीती इंदियो जेणे ते काष्ठ वा लाकमानी परे घुणवा काष्ठ
इनुं चारीत्र । ना कीनाये करुं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरणं । कठवं घुणेहिं कीरई असारं ॥

ते कारण माटे हे धर्म अर्थ ! झीतवी इंदियो उद्यमे करीने ॥४॥
साहासीकथी थीरपणे ।

तो धम्महीहि दढं । जइअव्वं इंदिय जयंमि ॥४॥

जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । कोम रत्न हारेवा उगाय कोई नरा ॥
जह कागिणीइ हेउं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥

तेम अढप सुख बांतीथी विष जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख
यमां रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुच्चविसयगिद्धा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥५॥
तीक्ष्णमात्र प्रमाणे विषयनां । ते जोगव्याधी दुःख वली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरधी पण मोहोटां अती ॥

तिलमितं विसयसुहं । इहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं ॥
ते जोगवतां क्रोड्यो जवे प माटे हवे जेम जाणे तेम करजे
ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

जवकोमिहि न निठई । जं जाणसु तं करिजासु ॥६॥
जोग जोगवतां मीठा पण कर्म कीपाकनां फल तुड्य खातां
उदय आवे कम्वा । मीठां ए खसनुं ॥

जुजंता महुरा विवाग विरसा किंपागतुद्धाश्मे ।
खणवुं सदाय दुःख उपजावणदा आपे नीजमतीये मानेला
र ठे । सुखवालांने ॥ ७ ॥

कहुअ कंमुअ आणव दुस्क जाणया दाविंति बुद्धिसुहे ॥
मध्यान्हे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा इमेस खोटा अज्जीप्राय
आंतीथी आतुर थयो थको । संधीपद ।

मद्यन्त्रे मयतिन्नअव सययं मिच्छाजिसंधिप्पया ।
जोगव्या थका आपे माठी जो । गहन दुःखे पार पामीये एहवा
नीमां जन्म । जोग मोहोटा वैरी ॥ ८ ॥

जुत्ता दिंति कुजम्मजोणिगहणं जोगा महावैरिणो ॥९॥
समरथ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने बलतो पण निश्चे ॥
सक्का अग्गी निवारेनुं । वारिणा जल्लिउवि हु ॥

सर्व समुझेनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पण । कीये ॥ ९ ॥

सबोदहि जलेणावि । कामग्गी दुन्निवारनु ॥१०॥

विषनीपरे मुखे प्रथम मी पण परीणामे अतिसये दारुण एह
ठा अति । वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि मधुरा । परिणाम निकाम दारुणा विसया
हे जीव अनंतोकाळ ते जोगव्या । आज पण मुकवा नथी सुं जुक्त १०
काल मणांत जुता । अज्जवि मुतुं न किं जुता ॥१०॥
वीषयरस रूप मदीराये उन्मत जुक्त अजुक्त प्रतेनथी जाणतो
थयो थको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुताजुतं न याणई जीवो ॥
जुरीस दिनपणे करी पढी । पामे नरकनां दुःख मोहोटां जयंकरा ११
दुरइ कलुणां पढा । पतो नरयं महाघोरं ॥११॥
जेम लिंबना वृहे उपन्यो कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीगो ।

जह निंबडुमुप्पन्नो । कीमो कमुअंपि मन्नए मधुरं ॥
तेम मोहनां सुखथी उपरांगं संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा उलटा । दुःखने सुख कहेवे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुस्का । संसारडुहं सुहं बिंति ॥१२॥
रे जीव ! अथीर चंचल वा चपल । कणमात्र सुखकारक एहवां पापने ॥
अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहंकराण पावाणं ॥
दुःखकारी गतीजनां कार । वीरम्य वा पागे उंसर एहवा जोगो
षा प्रत्येथी । थी ॥ १३ ॥

डुगइ निबंधणाणं । विरमसु एअ्राण जोगाणं ॥१३॥
पांम्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वीषे जुवनपती
न योगवीषय ते काम काया आदो देवने वीषे तेमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोग । वीषे ॥

पताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥

तोहे पण न अइ जीव तुं जेम अग्नि सघलां लाकलां नांख
जने त्रसी वा संतोष । वाथी तेम ॥ १४ ॥

न य जीव तुद्य तित्ती । जलणस्सव कठनियरेणा ॥ १४ ॥

जेम किंपाकवृक्षनां फल दर्शना मधुर रसे करी जला वरणे क
दिके मनोहर । री खातां वा जोगवतां थकां ॥

जहा य किंपाग फला मणोरमा । रसेण वन्नेणय जुजमाणा

ते फल खुटामे जीवत प्रते पेट एहवी उपमा काम गुणनी ठे
मां पचतां थकां । उदय आवे थके ॥ १५ ॥

ते खुट्टुए जीविअ पचमाणा । एउवमा कामगुणा विवागे ॥ १५ ॥

सर्वगीत ते केवल वीलाप ठे । सर्वनाटक जीवने दुःखदाइ ठे ॥

सव्वं विलवियं गीअं । सव्वं नहं विमंबणा ॥

समस्त आज्ञूषण वा धाराणां सघलां काम ठे ते असातादाय
जाररूप ठे । क ठे ॥ १६ ॥

सव्वे आज्ञरणा जारा । सव्वे कामा दुहावहा ॥ १६ ॥

देवताना स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुज्जलीक
मीत्वपणुं । जोगो पण ॥

देविंद चक्रवटि-तणाइं रज्जाइं उत्तमा जोगा ॥

पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही हुं त्रसी पाम्यो ते
वार वा अनंतिवार । थी ॥ १७ ॥

पत्तो आणंतखुत्तो । न य हं तत्तिं गठ तेहिं ॥ १७ ॥

आ चारगति संसार चक्र ब्रमणे । समस्त पुज्ज मे घणीवार ॥

संसार चक्रवाले । सव्वेविअ पुग्गला मए बहुसो ॥

आहास्वा सरीरादिकपणे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते जो

આ ।

ગવ્યાથી ત્રસી હું ॥ ૧૮ ॥

આહારિઆય પરિણા-મિઆય નય તેસુ તિતોહું ॥૧૮॥
લેપાવાપણું હોય જોગ વીણયે । પણ અજોગી જીવ ન લેપાય સર્વ કર્મે ॥

ઝવલેવો હોઈ જોગેસુ । અજોગો નો વિલિપ્પઈ ॥

જે જોગી નર તે ફરે સંસારના । જે અજોગી નર તે મુકાય સર્વ
ડુઃખમાં । પ્રકારનાં કર્મથી ॥ ૧૯ ॥

જોગી જમઈ સંસારે । અજોગી વિપ્પમુઞ્ચઈ ॥૧૯॥

લીલો તથા સુકો એ બે આપસ એહવા ગોલા માટીમયના ॥
માં અગ્રમાયા ।

અદ્વો સુકો ય દો બૂઢા । ગોલયા મદિઆમયા ॥

તે બે નાંખ્યા વા પટક્યા જીં । તેદમાં જે લીલો હતો તેતો તીહાં
ત ઝપર । ચોટી રહ્યો ॥ ૨૦ ॥

દોવિ આવમિઆ કૂમે । જો અદ્વો સો તહ લગ્ગઈ ॥૨૦॥

એ રીતે ચોટે વા વલગે માઠી એહવા જે નર કામની લાલસા
મતી વા બુઢીના ધણી । વા ઇઢાવાલા ॥

એવં લગ્ગંતિ ડુમ્મેહા । જે નરા કામલાલસા ॥

ને જે વિરતીવંતો તે કામ જોગમાં ન લાગે । જેમ સુકા ગોલાની પરેશ ॥

વિરતાન ન લગ્ગંતિ । જહા સુકેઅ ગોલ્લે ॥૨૧॥

ઘાસ તથા કાષ્ઠથી અગ્નિ ન લવણસમુદ્દ હજારો નદિયોથી
ત્રસી પામે । ન ત્રસી પામે ॥

તણકઠેહિ ચ અગ્ની । લવણસમુદ્દો નઈસહસ્સેહિં ॥

તેમ ન આ જીવને સકીયે । ત્રસી કરવાને કામ જોગથી ॥૨૨॥

ન ઇમો જીવો સક્કા । તિપ્પેનં કામ જોગેહિં ॥૨૨॥

જોગવીને પણ જોગનાં સુ દેવતાનાં મનુષ્ય જુમીચર તથા

ख प्रते ।

विद्याधरमां वली प्रमादे करी॥

चुत्तुणवि जोगसुहं ।

सुरनरखयरेसु पुण पमाणं ॥

पीमाय नरकने वीषे महा
बीहामणां ।

उकलतुं महा उष्ण त्रांबु पीतां
थकां ॥ १३ ॥

पिऊइ निरएसु जेरव । कलकलतन तंबपाणाइं॥१३॥

कोण तेहवो ठे के लोत्रे कोनुं न रमणीये जोलव्युं हृदय ते
करी न हणायो । हवो ॥

कोलोत्रेण न निहउ । कस्स नरमणीहिं जोलिअं हिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण कखो । कोण लीन न थयो वीषय थकी॥१४॥

को मच्चुणा न गहिउ । को गिद्धो नेव विसएहिं ॥१४॥

हवे वीषयनां सुख केवां ठे अळपका अतिकामनाथी दुःख अ
ल सुख बहुकाल दुःख । कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुस्का बहुकाल दुस्का । पगाम दुस्का अनिकाम
संसारमां सुखथी मुकावुं तेहथी खाण अनरथनी ठे [सुस्का॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संसारसुखस्स विपक्खजूआ । खाणी अणत्तणन कामजो
समस्त ग्रहने उपजावणहा मोहोटो ग्रह सघला दु [गा॥१५॥
र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाणं पन्नवो । महागहो सव्वदोस पायही ॥

कामरूपीन ग्रह दुरात्मा वा जेणे करी व्याप्त थयुं ठे समस्त
माठो । जगत् ॥ १६ ॥

कामग्गहो दुरप्पा । जेणज्जिज्जुअं जगसव्वं ॥१६॥

जेम खसवालो खसप्रते । खणतोथको दुःखने पण माने ठे सुख प्रते॥

जह कहुद्धो कहुं । कंमुअमाणो उहं मुणइ सुक्कां॥

મોહે મુંઝાયા આતુર થકા તેમ કામ જે દુઃખ તેહને સુખ
જે મનુષ્ય । કરી કહે છે ॥ ૧૭ ॥

મોહનરા મણુસ્સા । તહ કામહું સુહં વિંતિ ॥૧૭॥
સાલ સમાન એ કામ છે વીષ કામ તેજ સર્પ જે ઝમ વીષવં
સમાન પણ એ કામ છે । ત તેહવી ઉપમાયે છે ॥

સદ્ધનં કામા વિસં કામા । કામા આસીવિસોવમા ॥
તે કામની પ્રાર્થના કર અણજોગેવે પણ અતિ કામવંઘથી
તાં થકાં । થાય દુર્ગતી ॥ ૧૮ ॥

કામે પહે માણા । અકામા જંતિ દુર્ગઈ ॥૧૮॥
વીષયની વાંઘા જોતો વા અ પમે સંસારૂપ સમુદ્ધ ધોર વા
પેહા રાખતો જે જીવ તે । બીહામણામાં ॥

વિસા અવશ્કંતા । પમંતિ સંસારસાયેર ધોરે ॥
ને જે જીવ વીષય થકી નીર તરે વા પાર પામે સંસારૂપ કં
પેહા વા અણવંઘક તે । તાર થકી ॥ ૧૯ ॥

વિસામુ નિરાવિસ્કા । તરંતિ સંસારકંતારે ॥૧૯॥
ઘલાયા વા ઠગાયા વીષય ને જેણે વીષયની અપેહા ન કરી તે
ની અપેહાવંત । ગયા અવિઘ્નપણે ॥

ઠલિઆ અવશ્કંતા । નિરાવશ્વા ગયા અવિઘ્નેણાં ॥
તે કારણ માટે પ્રવચન વા કામથી નીરાપરૂપણે થવું કામવાં
સીઘંતનો એજ સારકે । ઠા ન કરવી ॥ ૨૦ ॥

તમ્મા પવયણ સારે । નિરાવશ્કેણ હોઅવં ॥૨૦॥
વીષયની અપેહા રાખેતો જી વીષયની અપેહા ન રાખેતો તરે
વ પમે સંસાર સમુદ્ધમાં । હુસ્તર જવ ઝંઘ સમુદ્ધ ॥

વિસયાવિસ્કો નિવમ્મ । નરવિસ્કો તરઈ હુત્તરજ્ઞવોહં ॥

જેમ દેવીના હીપમાં મળ્યા એ જાણે બેનું ઇષ્ટાંત ઘીચારવું ॥૩૧॥
જિનરક્ષીત તથા જિનપાલ ।

દેવીદીવસમાગય-જાનઅજુઅલેણ દિઠંતો ॥ ૩૧ ॥

જે અતિ આકરાં ડુઃખ । જે વહી સુખ ઉત્તમ વા શ્રેષ્ઠ ત્રણ લોકમાં ॥
જં અઈ તિસ્કં ડુસ્કં । જંચ સુહં ઉત્તમં તિલોઅંમિ ॥
તે જાણજે હે જવ્ય વીષયની । વહી તે ડુઃખ હેતુ ને સ્વયંતે સુખ
હેતુ સર્વ ॥ ૩૨ ॥

તં જાણસુ વિસયાણં । વુઠ્ઠિસ્કયહેનઅં સવં ॥ ૩૨ ॥

ઈંડિયોના વીષયમાં જે આ પમે છે સંસારરૂપ સમુદમાં જીવ
સક્ત વા લીન છે તે । વા પ્રાણી ॥

ઈંદિઅવિસયપસત્તા । પમંતિ સંસારસાયરે જીવા ॥

જેમ પંચીની બેદાઈ પાંચો તેમ મનુષ્ય પણ જ્ઞાતા શીલ આચાર
ને હેઠો પમે । ગુણરૂપ પાંચ રહીત ॥ ૩૨ ॥

પસ્કિવ ઞિન્નપસ્કા । સુસીલગુણપેહુણવિહૂણા ॥૩૩॥

ન જાણે જેમં ચાટતો થકો । મોહોટું હારુકું જેમ સુનક વા કુતરો ॥

ન લહઈ જહા લિહંતો । મુહસ્ત્રિઅં અઠિઅં જહા સુણત ॥

પોતાના સોસે તાલુઆની રસી વીશેષ ચાટતો થકો માને છે સુ
પ્રતે । સ્વ પ્રતે ॥ ૩૪ ॥

સોસઈ તાલુઅરસિઅં । વિલિહંતો મન્નપ સુસ્કં ॥૩૪॥

સ્ત્રીની કાયાનો સેવનાર ન પામે કાંઈ પણ સુખ તેમ પુરુષ તો
વા જોગવનાર । પણ ॥

મહિલાણકાયસેવી । ન લહઈ કિંચિવિ સુહં તહા પુરિસો ॥

તે માને છે રાંક વા બાપમો । આપણી કાયાને પરિશ્રમ વા સ્વેદ
કરી સુખ પ્રતે ॥ ૩૫ ॥

सो मन्नए वराठ । सयकायपरिस्समं सुखं ॥३५॥

अतिसय सम्यग् प्रकारे कीडांइ केलीमां वा कीमां नथी
जोतां थकां । जेम सार ॥

सुधुवि मग्गिज्जंतो । कच्चवि कयलीइ नत्ति जह सारो॥
इंडीना वीषयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
यण्णे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नत्ति सुहं सुधुवि गविठं॥३६॥
स्त्रीना शृंगाररूपीया त वीलासरूप बेला वा वेहेवानी ताण
रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विलासवेलाइ जुवणजलाए ॥
कीया कीया जममां पुरुष नारीरूप नदीमां न रुबे एट्ठे
जे एहवी । काकोक्कीये रुबेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिर्इए न बुडंति ॥३७॥
शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंमी वा जाजन एहवी
पापरूप गुफा ॥ स्त्री कल्लेसनी करणहारी ।

सोअ सरी डुरिअदरी । कवमकुमी महिलिआ किल्लेस
वैररूप अग्नि प्रगट करवा दुःखनी खाण सुखनी प्रती [करी]॥
ने अरणीना काष्ठसमान । पक्की वा उपरांठी ॥ ३८ ॥

वडर विरोयण अरणी । दुस्सखणी सुखपमिवस्का ॥३८॥
अजाण्युं मननुं जे पराक्रम वा साथे साचो कुण जे उच्चम ना
सामर्थ्य । सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनामनासिद्धं तरइ॥
कंदर्प वा मन्मथनां वाणनुं इष्टी होजे मृगाक्षी वा मृगलो
प्रसर तेहनो समोइ एहवी । चनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि ढोहे मयन्हीणं ॥३९॥
परीहर वा तज ते कारण माटे तेहनी । इष्टी जेम इष्टीवीष सर्प तेमा॥
सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिठिं दिठ्ठी विसस्सव अहिस्सजं
हे आत्मा ताहरा चारीत्र गुणरूप
रमणी वा स्त्री तेहनांनयणबाण । जे प्राण तेहने नास पमामसे ४०
रमणिनयणबाणा । चरित्तपाणे विणासंति ॥४०॥
सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंडिन जीतेलो पण
गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं-गनुवि विजइंदिनुवि सूरुवि ॥
मन धीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
नर पण ठ्ठाय । हुइ वा माठीथी ॥ ४१ ॥

दढचित्तोवि ठलिऊइ । जुवइपिसाईहि खुम्माहिं ॥४१॥
मीण मांखण बीडवे वा जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
ढीलां थाय । ना समीपमां ॥

मयाण नवणीय विलज्ज । जह जायइ जलण संनिहाणं मि॥
तेम स्त्रीनां समीप जवाथी । ढीलुं थाय मन मुनिनुं पण तो
बीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४१ ॥

तह रमणिसंनिहाणे । विहवइ मणो मुणीणं पि॥४२॥
नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं । उप्पिच्च मंथर गर्इहिं ॥
स्त्री अने नीमगा वा नदि परवत मोढोटा पण जेदे वा ज्ञांगी
तेहनी परे । नांखे ॥ ४२ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआविज्जिज्जंति४३
 वीषयरूप जल ठे जेहमां वीलास वा जोग हावजाव रूप
 मुजावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण जरेलुं॥
 विसय जलं मोहकलं । विदासविघ्नोअ जलयराइन्नं ॥
 मद वा अहंकाररूप मगरएहवा । तरीया समुड प्रते धीर पुरुषो॥४४॥
 मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न बंदीरा ॥४४॥
 यद्यपी वा जो पण घरवास वली तपे करी डुरबल थयुं ठे अंग
 नोसर्व तज्यो ठे संग जेणे । तथापी संसारमां पमे ॥
 जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहाविपरिवमइ ॥
 स्याथी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पमे जेम उपकोशाने जुव
 मेलाप परीचयथी । ने सिंहगुफावासी साधुनी परे॥४५॥
 महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमूणिवा ॥४५॥
 समस्त ग्रंथी मुक्यो ठे जेणे । सीतलजुत थयोठे जे प्रसांत मनठे जेहनं
 सबगंग्यविमुक्को । सीईन्नून पसंतचित्तो अ ॥
 एहवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
 हवा नीलोत्तरीपणाना गुणने । थके पण ॥ ४६ ॥
 जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥४६॥
 श्लेष्म वा बलखामां पमेली जेम न उधरी सके मांखी पण
 जे आपणा सरीरने पण । मुकावाने ॥
 खेलंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मन्निआविमोएनं ॥
 तेम वीषयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने
 पम्या जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥
 तह विसयखेलपमिअं । न तरइ अप्यंपि कामंधो॥४७॥
 जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नीश्वे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं खहइ वीअरान । सुखं तं मुण्डसुच्चिअ न अत्रो ॥

जेम न प्रताशुकर वा जुंरसुर । जाणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४७॥

नहि गता सूअरन । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥४८॥

जे आजपण जीवने । वीषयने वीषे दुःखना आश्रमने वीषे प्रतीबंध

जं अऊवि जीवाणं । विसएसु दुहासु वेसु पम्बिंदो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही जलंधवा यो
ग्य ठे मोहोढो मोह ॥४९॥

तं नऊइ गुरुआणवि । अलंधणीजो महामोहो ॥४९॥

जे कामे करी आंधला रमे वीषयने वीषे ते जीव संका
जीव ठे । रहीतपणे ॥

जे कामंछा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे बली जिनवचने राता वा ते जीव बीहीकण थइ तेइथी
लीन ठे । वीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते ज्जीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप । वमनपीत नसो मेजानुं फोफसं ॥

असुइ मुत्त मल पवाहरूपयं । वंत पित्त वस मऊ फोफसं

मेदा मांस घणा हारुनो करं चांबनीये करीते सर्व प्रगादीत वा
नीन । ठांकेलुं एइवुं स्त्रीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस बहुहक करंरुयं । चम्ममि तं पन्नाइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वीष्टाए करी मीश्री नाकनो मेल श्लेष्म [गयां ॥५१॥

त वली । आदे असुची ऊरतुं ॥

मंसं इमं मुत्त पुरीस मीसं । सिंघाण खेलाइअ निश्चरंतं ॥

एइवुं ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

નરને જે બુઢીહીન તેહને ॥૫૧॥

અગ્રં અણિચં કિમિત્રાણ વાસં । પાસં નરાણં મદ્ બાહિરા
પાસલે કરીને પાંજરે કરીને । બંધાયઢેચોપદ તથા પંચી ॥૫૨॥

પાસેણ પંજરેણ ય । બદ્યંતિ ચઉપયાય પસ્કીઢ ॥

અમ સ્ત્રીરૂપ પાંજરાએ કરીને । બંધાયા પુરુષ કલેસને પામેવા સઢે ॥૫૩॥

ઇત્ર ઝુવર્ડપંજરેણ । બદ્ધા પુરિસા કિલિસ્સંતિ ॥૫૩॥

અહો લોકો મોહરૂપીન મોહો જે કારણ માટે હમારા જેહવા
ટો મલ્લ ઢે । પણ નીશ્ચે ॥

અહો મોહો મહામલ્લો । જેણં અમ્મારિસાવિ હુ ॥

જાણતા બુઝતા પણ અની તોઢે પણ વીરમતા નથી એક ક્ષણ
ત્ય સંસારીક સંબંધ । વાદણ પલ કાલ માત્ર નીશ્ચે ॥૫૪॥

જાણંતાવિ અણિચત્તં । વિરમંતિ ન સ્વણંપિ હુ ॥૫૪॥

ઝુવતી વા સ્ત્રી સંઘાથે સંસર્ગ જાણે સંસર્ગ કરેઢે સમસ્ત ડુઃખની
વા મેલાપ કરતો થકો । સાથે ॥

ઝુવર્ડિહિં સહ કુણંતો । સંસર્ગિ કુણં સયલડુસ્કેહિં ॥

નથી નંદરને સંસર્ગ વા મેલાપ કરવો । થાય સુખ સંઘાથે બીલામ્મની ॥૫૫॥

નહિ મૂસગાણ સંગો । હોઈ સુહો સહ બિલામેહિં ॥૫૫॥

વાસુદેવ મહાદેવ બ્રહ્મા । ચંદ્રસૂર્ય સ્વામી કાર્ત્તકાદિક પણ જે દેવા ॥

હરિહરચન્નરાણા-ચંદ્રસૂર્યચંદાણોવિ જે દેવા ॥

સ્ત્રીનું ઢાસ વા ઢાકરપણું । કરે તે માટે ધીક્કાર ધીક્કાર વીષયની
ત્રસ્નાને ॥ ૫૬ ॥

નારીણ કિંકરત્તં । કુણંતિ ધિદ્ધી વિસયતિણા ॥૫૬॥

સીત વા તાલ્લ ઝસ્ત વા તાપ સ્ત્રીને વીષયે આસક્ત થયા થકા
તે સહન કરેઢે મૂર્ખ નર અવીવેકવંત ।

सियंच जणांच सहंतिमूढा । इन्हीसु सत्ता अविवेच्यवंता॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत वली नास पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते । प्रतीवासुदेववत् ॥ ५३ ॥

इलाइपुतं चयति जाई । जीअं च नासंति अ रावणुव
बोली न सके जीवनां । घणां वा जलां डकर एहवां ॥ ५४ ॥

पापकारी चरीत्र प्रते ।

वुत्तूणवि जीवाणं । सुडकराईंति पावचरियाईं ॥

एक ज्ञीले समस्या करी पूठ्युं हे प्रज्जु । ते वचन सांजली वैरागे चारीत्र
जे ते तेहनो उत्तर दिधो ते सातेज । लीधुं ते मुनिने नमो ॥ ५५ ॥

जयवं जासा सासा । पद्याए सोइ णमो ते ॥ ५६ ॥

जलना बींडुवत् चपल एहवुं अश्रीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अल्पकाल रहे । बीनासी सरीर ठे ।

जलजलवतरलं जीअं । अथिरा लक्ष्मीवि जंगुरो देहो॥

ते तुठ वा थोमा सुख त्रमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो
वा तुठ कामजोग सेवेठे ते । गमेना ॥ ५७ ॥

तुहाय काम जोगा । निबंधाणं दुस्कलस्काणं ॥ ५८ ॥

हाथी जेम पंकीलवा कीचमवा देखतो थको थल वा कीनारानी
ला जलमां खुंची रहेलो ते । जूमी पण न आवो सके कीनारे ॥

नागो जहा पंकजलावसत्रो । डुहुं थलं नाजिसमेइ तीरं॥

एम जीव कामगुणमां ग्रध वा जला धर्म मारगे नथी रक्त
लीन थया ते । वा लीन थता हवा ॥ ५९ ॥

एवं जीअ्रा कामगुणेषु गिद्धा । सुधम्ममगे न रया हवन्ती

जेम बीष्टाना पुंज वा कमी वा कीमो सुख प्र ॥ ६० ॥

ढगलामां खुच्यो जे । ते माने सदाकाल ।

जह विठपुंजखुत्तो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
तेम वीषयरूप असुचीमां जीव ते पण जाणे सुख मूर्ख ॥६१॥
रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रत्तो । जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६१॥
जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्वे दुःखे करी पुराय
य वा दोहीलो पुराय । आ जीव ।

मथरहरोव जलोहिं । तहवि हु दुप्परज इमे आया ॥
वीषयरूप आंमीस वा मांस जवो जव थाये नही वपती ॥६२॥
मां ग्रध थयो थको ।

विसयामिसंमि गिद्धो । जवे जवे वच्चइ न तत्ति ॥६२॥
वीषयने वीषये आर्तवंत जे उन्नटरूप आदेमां वीवीध वा ना
जीव ते । ना प्रकारमां ॥

विसयविसद्या जीवा । उप्रमरूवाइएसु विविहेसु ॥
जव सत्त सदश्च दुर्लभं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्म ॥६३॥

जव सयसहस्स डलहं । न मुणंति गयंपि निअजम्मं ॥६३॥
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर मुकी लाजने पण केटलाएक
वस अएला संका रहीत ॥

चिठंति विसयविवसा । मुत्तू लज्जंति केवि गयसंका ॥
नथी गणता केटलाएक म वीषयरूप अंकूश साढ्या जीव वा
रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥

न गणंति केवि मरणं । विसयंकुससल्लिया जीवा ॥६४॥
वीषयरूप वीष थकी जीव । श्री बीतराग कधीत धर्म प्रतेहारी
ने खेदनी बात के नरके ॥

विसयविसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिण्ण हानरयं ॥

जायते जेम चीत्रमुनिये घणु बाख्यो ज्ञाऽ ब्रह्मदत्त चक्रवर्तीनृप ॥६५॥

वञ्चन्ति जहा चित्तय । निवारिञ्च बंजदत्तनिवो ॥६५॥

धीकार धीकार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मूकीने ॥

धीद्री ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुतूणं ॥

चारगतीमां ब्रमणरूप बीटं पीएणे वीषयरूप मदिरा आकरी
बणानुं कारण । ॥ ६६ ॥

चञ्चगइ विमंवाण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥६६॥

मरणांत कष्ट आवे अके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयणं । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥

तेनर पण नीश्चे करे वा बो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह अकी
ले ललीत वा दीनवचन । घेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणंति लद्धि । बालाणं नेहगहगहिला ॥६७॥

शक वा इंड पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आरंवर
मर्थ आय । वीस्तख्यो जेहनो ॥

सक्कोवि नेव संकइ । माहप्पममुप्परंजएजेसिं ॥

तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥६८॥

तेवि नरा नारीहिं । कराविआ निययदासत्तं ॥६८॥

जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रज्जुनो ज्ञाऽ वली व्रतधा
त्मानो धणी । री वली ते जवमां मोहगामी ॥

जज्जनंदणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥

एहवो रहनेमी गफामां रहे राजिमती संघाथे वा उपर वीषयबु
लोतेणे राजमती साधवीने । दि करी ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥

मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेहवा अचल
हवा ! पुरुष चढया ॥

मयण पवणेण जइ ता-रिसा विसुरसेल निचला चलीया
तो पाका पांढरा जेवा प्राणीनुनी । बीजा जीवोनी शी वात केहेवी ७०

ता पकपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥ ७० ॥

जीते सुखे करीने नीश्वे । सिंह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥

जिप्पंति सुहेणं चित्र । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥

पण एक नीश्वे दुःखे झी एक कंदर्प ते केहवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोहसुखथी वीपरीत ॥ ७१ ॥

इकुच्चिय दुक्केण । कामो कयसिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥

वीखमी वा वांकी ठे वीषयनी अनादीकालनी जवजावना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । अणाइ जवजावणाइ जीवाणं ॥

अति दुर्जय ठे इंडियो । तेमज चपल एहवुं चीत्त मन ॥ ७२ ॥

अइ दुक्केआणि इंदि-आणि तह चंचलं चित्तं ॥ ७२ ॥

मागे मल उपजे अरती उपजे रोग थाय दाघज्वरादिक घणां
असुख वा नही सुख उपजे । कारनां दुःख थाय ॥

कलमल अरइ असुखा । वाही दाहाइ विविहडुस्काइ ॥

जावत् मरण पण नीश्वे था संपजे वा थाय कोने जे प्राणीने
य बीजोगे आदे । कामे तपाव्या ठे तेहने ॥ ७३ ॥

मराणं पि हु बिरहाइसु । संपज्जइ कामतविआणं ॥ ७३ ॥

पांच इंडिना वीषय प्रसंगने अर्थे ।

पांचिंदिय विसय पसंगरेसि ।

મન વચન કાયા એ ત્રણ નહીં સંવરીસ્યતો ॥

મણ વયણ કાય નવિસંવરેસિ ॥

તે વાહે છે કાતી વા ઠરી ગલાની જગ્યાએ

તે વાહિસિ કત્તિઅ ગલપણસિ ।

જો આઠ કર્મ નહીં નીજરે વા નહીં ઘટાને તો ॥ ૭૪ ॥

જં અઠકમ્મ નવિ નિજ્જરેસિ ॥૭૪ ॥

સ્યું હે જીવ તું અંધ છે ? સ્યું અથવા તેં ધંતૂરો શ્વાધેલ છે

કિં તુમંદોસિ કિંવાસિ ધતૂરિન ।

અથવા સ્યું સંનીપાતે કરી વેંટાણો છે ? ॥

અહવ કિં સંનિવાણા આનરિન ॥

તું અમૃત સમાન ધર્મ જેને વીષનીપરે અવગણે છે ।

અમયસમ ધમ્મ જં વિસવ અવમન્નસે ।

વીષયરૂપ વીષ વીષમ વા આકરું તે અમૃતપરે બહુમાને છે ॥૭૫॥

વિસય વિસ વિસમ આમયંવ બહુ મન્નસે ॥૭૫॥

તેહજ તદારું જ્ઞાન વીજ્ઞાન ગુણનો આમંબર ।

તુજિ તુહ નાણ વિન્નાણ ગુણમંબરો ॥

અગ્નિની જાલાને વીષે પરતો જેહ જીવ નીરજ્જર ॥

જલણજાલાસુ નિવમંતુ જીયનિપ્પરો ॥

પ્રકતી વીપરીત કામને વીષે જે રાચે છે ।

પયહ વામેસું કામેસું જં રક્કસે ।

જેણે કરી વલીવલી પણ નરકનાં દુઃખની અગ્નિની જાલમાં પચીસ

જેહિં પુણ પુણવિ નરયાનલે પચ્ચસે ॥૭૬॥ [॥૭૬॥

બાલીને બાવનાચંદન રાખને અર્થે ।

દહહ ગોસીસ સિરિસ્કંમ બારકણ ॥

बोकमो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणांठमेरावणां विकए ॥

इभीत दाइ कटपव्रक तोमीने एरंमो ते वावे ।

कप्पतरु तोमि एरंम सो वावए ।

जुज वा थोमा वीषयने अर्थे मनुषपणुं हारे ठे ॥ ७७ ॥

जुजि विसएहिं माणुअत्तणं हारए ॥ ७७ ॥

असास्वतुं जीवीतव्य जाणी । मोहमार्ग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा । सिद्धिमगं विआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नसरज्यो जोगथी । आयु थोमुं आपणुं ॥ ७८ ॥

विणिअट्ठिऊ जोगेसु । आनं परमि अप्पणो ॥ ७८ ॥

मोहमार्गमां रद्याठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीषय ॥

सिवमग संठिआणवि । जह दुजेआ जिआण पण विस

ते बीजुं कांइ पण जगत्मां । दुर्जय नथी समस्त एटले स [या ॥

व जगतमां वीषय समान ॥ ७९ ॥

तह अन्नं किंपि जए । दुजेअं नत्ति सयलेवि ॥ ७९ ॥

सवीटक उन्नटरूप जेह । दीगथी मोह पामे जेह मन स्त्रीनुं ॥

सविमं उप्रम रूवा । दिघा मोहेइ जा माणं इन्ही ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर । अती दूर परीहरे वा अती

वेगलो रहेजे ॥ ८० ॥

आयहिअं चिंतता । दूरपरेणं परिहरंति ॥ ८० ॥

सत्य श्रुत पण शील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विआणं तह तवंपि वेरगं ॥

जाय कणमां सर्व । वीषयरूप बीषे करीने साधुनुं पण ॥ ८१ ॥

वच्चइ खाणेण सच्चं । विसयविसेण जइणांपि ॥ ८१ ॥

अरे जीव ! मती विकल्पीत । आंख मेंची उघादे एटलाकाल स
बंधी सुख लालसांए केम हे मूर्ख॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेष सुहलालसो कहं मूढ॥

सास्वतां सुख एह समान हारीश चंडमाना सहोदर जेहवो
बीजुं सुख नथी ते । निरमल जस ॥ ७२ ॥

सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं ॥ ७३ ॥

बढ्यो विषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनुं सार बाळे सघलुं पण
तेहथी । वा तथा

पङ्कलिउ विसयअग्गी । बरित्तारं महिऊ कसिणंपि॥

समकितने पण वीराधे वा जांगे खंदे । अनंत संसार वधारवापणुं करे

सम्मत्तंपि विराहिअ । अण्णत संसारअं कुळा ॥ ७३ ॥

बीहांमणा जव कंतार वा वीषम वा आकरी जीवने वीषयनी
वनने वीषे । त्रस्ना ॥

जीसणजवकंतारे । विसमा जीवाण विसयतिण्यउ॥

जे त्रस्नाये नम्या चउद । पूरवी सरीखा ते पण रुळे वा
रऊले नीश्वे नीगदेमां ॥ ७४ ॥

जीए नमिया चउदस । पुढीविरुद्धंति हु निगोए॥ ७४ ॥

खेदे वीषम अती खेदे अती वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध अइने
वीषम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसया जीवाण जेहिं पमिबद्धा॥

जायबे जवरूप समुड्मां अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
ते समुड् केहवो ठे । पार नही ॥ ७५ ॥

हिंमंति जवसमुदे । अण्णतडुस्काइं पावंता ॥ ७५ ॥

हे जीव ! नही आदरीस इंड वीषय जीवने बीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइंदजाल चवला । विसया जीवाण विज्जते असमा ॥

क्रीण वा अल्पकालमां दिवेलो ते कारण माटे ते वीषयणी स्यो
थोमा कालमां नास पामे ठे । नीधे प्रतीबंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खणदिघा खणनघा । ता तेसं को हु पम्बिघो ॥ ८६ ॥

शत्रु वीष पीसाच । वैताल हुतजुग् वा अग्नि पण बलेलो ॥

सत्तू विसं पिसाउ । वेअालो हुअवहो व पज्जलिउ ॥

ते शत्रु आदे न करी सके ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहने वीषे ८७

तं न कुणइ जं कुविआ । कुणंतिरागाइणो देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे । वसंमि सो सयल दुस्कलस्काणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया तेह जीवने वस थाय सघलां सुखा ८८

जस्स वसे रागाई । तस्स वसे सयल सुखाइं ॥ ८८ ॥

नीःकेवल दुःख निर्मित वा पर्यो संसाररूप समुड्मां जीव ॥
नीपजावीने ।

केवल दुह निम्मविण । पम्भि संसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे वा जोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु
स । वा कारण सर्व जाणवुं ॥ ८९ ॥

जं अणुहवई किलेसं । तं आस्सव हेउअं सव ॥ ८९ ॥

अहो आ संसारमांही वीधी स्त्रीरूपे करीने मांमी ठे जाल वा
ये वा कर्म वा वीधात्राये । फंद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण मंमीअं जालं ॥

बंधाय ठे जीहां वा जेइ मनुष्य तीर्यच वैमानीक देव जुवन

मां मूर्ख ।

वासी देव ॥ ९० ॥

बद्धंति जन्तु मूढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा ॥ ९० ॥

वीषम वीषयरूप सर्प । जेणे मंस्या वा करड्या एहवा जीव
ज्वरूप वनमां ॥

विसमा विसयजुअंगा । जेहिं मसिया जिआ जववाणंमि
क्लेश पामे दुःखरूप अग्रिये चोरासीलाख जीवाजोनीने वीषे
करी । ॥ ९१ ॥

कीसंति डहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलस्केसु ॥ ९१ ॥
संसार मारग वा पंथ तेरूप तेदमां वीषयरूप माठे पवने लु
ग्रीस्म वा उस्सरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुक्किआ जीवा ॥
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ९२ ॥

हिय महिअं अ मुणंता । अणुहवंतिअणंत दुस्काइं ॥ ९२ ॥
हा हा इती खेदे के दुःखे अंत वीषयरूप घोमा वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा डष्ट । उलटा सीक्कीत लोकमां ॥

हा हा डरंत डठा । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए ॥
जयंकर ज्वरूप अटवीमां । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ९३ ॥

जीसणजवामविए । पामंति जिआण मुद्धाणं ॥ ९३ ॥
वीषयरूप पीपासा वा तरसा रक्त वा लीन थया स्त्रीने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमां ॥

विसय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पंकिल सरंमि ॥
दुःखीया दीन स्त्रीन अइने । रुखे वा रझखे एहवा जीव संसार

डहिया दीणा खीणा । रूढंति जीवा जववणंमि॥ए४॥
गुणकारी ठे अतीहिं वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरमे
बांधे ते हे जीव ।

गुणकारिआइं धणिअं । धिइरजु निअंतिआइं तुह जीवा
आपणीइंडियो प्रते । जेम बलवंत नीजंआ वा बांधेला घोमानी परे
नियआइं इंदिआइं । वद्धि निअत्ता तुरंगुव ॥ए५॥
मनजोग वचनजोग कायजोग जले प्रकारे बांध्या थका पण गुण
प्रते । करता थो ॥

माण वयाण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति॥
ते जो नही बांध्या होय तो फ मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन
री जांगे वा खंमे । प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण जजंति । मत्तकरिणुव सीलवणं॥ए६॥
जेम जेम दोष वीरमीस वा जेम जेम वीसयथी थइस वैराग्य
तजीस ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहिं होइ वेरगं ॥
तेम तेम नीश्वे जाणजे । दुकमुं थाय तेदने मोक्षपद ॥ए७॥

तह तहवि नायवं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥
डुकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थे करी ज्योवन वर्तते थके ॥

डुकर मेएहिं कयं । जेहिं समन्नेहिं जुवणन्नेहिं ॥

जाग्युं वा नसाम्युं इंडिउ धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वलगे थके ॥ ए८ ॥

जगं इंदिअसिन्नं । धिइपायारं विलगोहि ॥ए८॥
ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास हुं हुं ते संजमघर जीवो

पुरुषने नमो ।

नो ॥

ते धन्ना ताण नमो । दासोहं ताण संजमधराणं ॥
अधीं आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती
जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ एए ॥

अद्रुति पिच्छरीउ । जाण न हिअए खमुकंति ॥ एए ॥
किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं सास्वतां सुख रोग रही
वा जदी इहे ठे । त प्रते ॥

किं बहुणा जइ वंठसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥
तो पी पूर्वे कहा जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
षय तेथी वीमुख थइ । ठे ते रूप रसायण नीत्य ॥ १०० ॥

ता पि अमु विसयविमुहो । संवेगरसायणं निच्चं ॥ १०० ॥
एम समाप्त थयुं इंडियशतक टबार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंडियशतक संपूर्णम् ॥

इहे वैराग्य नामा शतक टबार्थ कहेठे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या
रूप संसार असारमां । धी देहसंमधि वेदना मन समंधि पी
मा प्रचूर वा घणी ठे ॥

संसारंमि असारे । नठि सुहं वाहिवेयणापठरे ॥
एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे
आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणइ जिणदेसिअं धम्मं ॥ १ ॥
आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे ठे धन्यादिकनी

ते वर्षे आवता वर्षने आवते वर्षे । प्राप्ती ॥

अङ्गं कष्टं परं परारि । पुरिसा चिंतंति अन्नसंपत्तिं ॥
पण हाथमां आवेलुं ऊरतुं जे गलतुं जे आपणुं आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ १ ॥

अंजलिगयंव तोयं । गलंतमाज न पिहंति ॥ २ ॥
हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज नीश्वे कर शीघ्र प
ते दिवसे करवुं धारे ठे । ऐ ॥

जं कष्टे कायवं । तं अङ्गं चित्र करेह तुरमाणा ॥
स्या माटे जे घणां विघ्न नीश्वे न सांऊनो वा पाळलना दिवसे
एक मुहूर्त वा बे घमीमां । करवानो वीलंब करीस ॥ ३ ॥

बहुविधो हु मुहुतो । मा अवरणं पमिस्केह ॥ ३ ॥
धीकार वा विषाद के संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन अया
ना वीनासी सजावनां । पण ॥

ही संसारसहावं । चरित्रं नेहाणुरायरत्तावि ॥
जे पूर्वे बे प्रहरमां दिवा ते पाळलना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥

जे पुवसे दिवा । ते अवरणे न दिसंति ॥ ४ ॥
हे जीव ते माटे न प्रमाद नीझ नासवान वस्तुनो कीस्यो बीस
मां सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअवे । पलाइअवंमि कीस बीसमेह ॥
हे आत्मा त्रण जणा पुठे लाम्हा एकतो रोग बीजी जरा वा वय
ठे ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥

तिन्नि जणा अणुलगा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥ ५ ॥
दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुषरूप पाणी जीवुं ग्रहण क

મીની માલા છે ।

રહે ॥

દિવસ નિસા ઘમિમાલં । આઝ સલિલં જીઆણ ઘિતૂણં
ચંડ સૂર્ય એવે ધોરી વૃષજ્ઞ છે । કાલ રૂપીયો હાંકનાર છે તે અર
હટ પ્રતે જમાને છે ॥

ચંદાઈચ્ચવડ્ડા ।

કાલ રહદં જમામંતિ ॥ ૬ ॥

તેહવી નથી જગતમાં કલા તે ઓપધ તેહવું નથી કાંડ પણ વી
હવું નથી જગતમાં । જ્ઞાન ॥

સા નહિ કલા તં નહિ । ઝસહંતં નહિ કિંપિ વિત્રાણં ॥
જેહને કરી રાખીયે આ યાત્રી થકી કાલરૂપીઆ વીષ
કાયા વા દેહ । ધરે ॥ ૭ ॥

જેણ ધરિજ્ઞાં કાયા ।

સ્વજાંતી કાલસપ્પેણં ॥ ૭ ॥

દીર્ઘ વા લાંબી સેષનાગરૂપ મહીધર વા પરવતરૂપ કેસરા દસ
તો કમલની નાહ્ય । દિસ્યારૂપ મોહોટાં પત્ર ।

દીહર ફાણિંદ નાલે । મહિઅર કેસર દિસામહ દલિલે ॥
ઝતે પશ્ચાતાપે પીયેઠે કાલ લોકના ગણરૂપ કમલની સુગંધી વા
રૂપીઝ જમારો । મકરંદ પ્રથવીરૂપ પદ્મ વા કમલનીઠ

ઝ પિઅર કાલ જમારો । જણ મયરંદં પુહવીપઝમે ॥ ૮ ॥
સરીરની ઢાયાને મસલે કરી સમસ્ત જીવોનાં ઢીડ જોવેઠે વા
કાલ વ્રતનાં લક્ષણ । ચોલેઠે ॥

ઢાયામિસેણ કાલો । સયલજિઆણં ઢલં ગવેસંતો ॥
પાસ વા સમીપપણું કેમે તસ્માત્ કારણાત્ હે જીવ ધર્મે
પણ નથી મુકતો । નયમ કર ॥ ૯ ॥

પાસં કહવિ ન મુંચડ । તા ધમ્મે ઝક્કમં કુણહ ॥ ૯ ॥
કાલમાં અનાદીકાલથી રહ્યો । જીવ વીવીધ પ્રકારના કર્મના વસથી

कालंमि अणार्द्धे। जीवाणं विविहकम्मवसगाणं॥
 तेद्वुं नथी संवीधानं वा जेद। संसारमां जमतां जेह न संजवे॥१०॥
 तं नत्ति संविहाणं। संसारे जं न संजवइ ॥१०॥
 बंधव वा ज्ञाइ सजन सुहृद वा मीत्र। पिता माता पुत्र ज्ञार्या वा स्त्री॥
 बंधवा सुहिणो सवे। पिय माया पुत्त ज्ञारिया ॥
 पित्रवन वामसाणे पोचामे। देइने पाणीनी अंजली एम स्वार्थी ठे ११
 पेअवणाउ निअत्तंति। दाऊणं सल्लिलंजलि ॥११॥
 वीठमे सुत वा पुत्र वीठमे। ज्ञाइ वीठमे ज्ञला संचीत अर्थ वा धन॥
 विहमंति सुअ्या विहमंति। बंधवा विहमइ सुसंचित अन्नो
 एक कोइ दिवसन वीठमे। धर्म अरे जीव श्री जिनेश्वरे कह्यो ते ॥१२॥
 इक्को कहवि न विइमइ। धम्मोरे जीव जिणज्जणिउ ॥१२॥
 आठकर्मना पासथी बंधायो। जीव संसाररूप बंधीखानामां रहे ॥
 अमकम्म पास बद्धो। जीवो संसारचारण ठाइ ॥
 ने तेज आठकर्मरूप पासलो आत्मा शिव वा मोक्षरूप धरमां
 मुक्कयाथी। रहे ॥ १३ ॥
 अमकम्म पास मुक्को। आया सिव मंदिरे ठाइ ॥१३॥
 वैजव धन्यादिक सज्जन मा तथा वीषयनां सुख तेदनुं सेववुं म
 ता पितादिकनो समागम। नोइ ॥
 विहवो सज्जाण संगो। विसय सुहाइं विलास ललिआइं ॥
 कमलनीनां पत्रना अग्रे हाल जेम पाणीनो बीडु न ठरे तेम
 ते। चंचल ठे सर्व ॥ १४ ॥
 नलिणीदल्लगघोलिर-जल्लवपरिचंचलं सबं ॥१४॥
 ते कीडां कायानुं बल ते कीडां। योवनपणुं तथा सरीरनी मनो
 हरता कीडां ॥

तं कठ बलं तं कठ । जुषाणं अंगचंगिमा कठ ॥
 ए सर्व अनीत्य जो वा प्रीठ । देखतां नष्ट थाय स्युं ते वस्तुये करी ॥१५॥
 सब मणिचं पिहह । दिठं नठं कयं तेण ॥ १५ ॥
 घणा वा बहु कर्मरूप पास संसाररूप नगर तेदमां चारगतीरू
 ले बंधायो । प मारगमां नाना प्रकारनी ॥
 घण कम्म पास बद्धो । ज्वनयर चउप्पहेसु विविहान ॥
 पामे वीटंबनान ते माटे हे जीव कोण ठ इहां ताहरे शरण
 पुगीए ठीए जे । ते ॥ १६ ॥
 पावइ विमंबणान । जीवो को इह सराणं से ॥१६॥
 हे जीव घोर वा जयंकर मागे मल तथा करदम असुची डगं
 माताना उदरमां । ठनीक एहवामां ॥
 घोरंमि गप्पवासे । कलमल जंबाल असुइ बीजहे ॥
 वस्यो पूर्वे अनंतीवार । जीव आपकत कर्मना प्रजावथी ॥१७॥
 वसीउ अणंतखुत्तो । जीवो कम्माणुजावेण ॥१७॥
 चोरासी नीश्वे लोकने वीषये । जीवोने उपजवानां स्थानक प्रमुख लाख
 चउलसीई किर लोए । जोणीणं पमुह सयसहस्साई ॥
 ते चोरासीलाख योनीमांनी अनंतीवार उपन्यो इवे केम सम
 अकेकी योनीमां जीव । उत्तो नथी ॥ १८ ॥
 इक्किमिअ जीवो । अणंतखुत्तो समुप्पन्नो ॥१८॥
 माता वा जनेता पिता वा संसारमां रहे थके पुरीत एहवो जी
 जनक बंधु वा सहोदर । वलोक ॥
 माया पिय बंधूहिं । संसारहेहिं पूरिउ लोग्गो ॥
 घणी ज्योनी समस्त निवासी नथी ते जीव प्रते रक्षण अर्थे कोइ
 वा वसावी । शरण वली ॥ १९ ॥

बहु जोणि निवासीहिं। नय ते ताणां च सराणां च॥१९॥
जीव जे ते व्याधी वा रोगे मग्नीपरे पाणी रहीत अलमां आ
व्याप्त थयो थको। कुल व्याकुल थाय ॥

जीवो वाहिविलुत्तो। सफरो इव निजाल्ले तमफमइ ॥
सर्व सजन संबंधी पण जन कोण समर्थ वेदना दुर करवा अ
जुवे। र्थात् कोइ नही ॥ १० ॥

सयलोवि जणो पिच्छइ। को सको वेअण्णा विगमे॥१०॥
न जाणीसहे जीवतुं। पुत्रस्त्री आदेपरीवार मुजने सुखनां हेतु ठे॥
मा जाणसु जीव तुमं। पुतं कलत्ताइं मद्य सुहहेऊ ॥
तो स्युं ठे नीश्चे तुजने बंधन कीहां संसारमां फरतां थकां
ठे एहवा ते। ॥ ११ ॥

निजण बंधण मेअ। संसारे संसरंताणां ॥ ११ ॥
माता होय ते ज्वांतरे थाय वली स्त्री होय ते माता थाय पि
स्त्रीपणे। ता होय ते पुत्र थाय ॥

जणणी जायइ जाया। जाया माया पिअाय पुत्तोअ ॥
अनवस्तीत वा अनीम स्याथी कर्मनां वसथी संसारी सर्व
संसारमां। जीवने ॥ १२ ॥

अणवन्हा संसारे। कम्मवसा सब्बजीवाणां ॥१२॥
नथी तेहवी जाती नथी तेहवी नथी तेहवुं क्षेत्र लोकमां नथी
योनी। तेहवुं कुल जे ॥

न सा जाई न सा जोणी। न तं ठाणां न तं कुलं॥
नथी जन्म्या नथी मुवा जीहां। सर्व जीव आथी अनंतीवार ते
सर्व परंपराये पाम्या ॥ १३ ॥

न जाया न मुअ्रा जन्हा। सब्बे जीवा अणंतसो॥१३॥

तेहबुं कांइ पण नथी स्था चउद राजलोकने बीषे वालना अ
नक । ग्र ज्ञाग ठेहेमा मात्र पण ॥

तं किंपि नन्नि ठाणं । लोए वालगकोमि मित्तंपि ॥

जीहां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या ॥१४॥

जन्तु न जीवा बहुसो । सुह दुस्क परंपरं पत्ता ॥१४॥

समस्त ऋद्धिनु । पाम्या वली समस्त पण स्वजना

दिक संबंध पाम्या ॥

सबाउ रिद्धीनु ।

पत्ता सवेवि सयणसंबंधा ॥

संसार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥१५॥

टे वीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । ततो जइ मुणसि अप्पाणं ॥१५॥

एक जे जीव बांधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं ।

एगो वहबंधमरणवसाणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमां एक वली नीश्चे केम उग्यो वा वं
जीव जमे ठे । च्यो ॥ १६ ॥

विसहइ जवंमि जमइ । एगुच्चिअ कम्मवेलविउ ॥१६॥

हे आत्मा ! बीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा मातुं । नीश्चे बीजो कोइ करे ॥

अन्नो नकुणइअहिअं । हिअंपिअप्पाकरेइ नहुअन्नो

तो इवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनसुख
स्याता वा दुःख अस्याता । थाय ठे ॥ १७ ॥

अप्पकयं सुहदुस्कं । जूजसि ता कीस दीणमुहो ॥१७॥

घणा खेती आदि आरंज जे धन ते धन जोगवेठे हे जीव लज

करी वृद्धी पमारुयुं । नादिकना समोद ॥

बहु आरंज विहत्तं । वित्तं विलसन्ति जीव सयण गणा
पण ते उपावतां अयुं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
प कर्म । री तुंज नीधे ॥ २७ ॥

तज्जणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमं चेव ॥ २८ ॥
जेम दुःखीआं ठे तेम वली जुख्यां जेम तुं चीतवेठे आपणां
ठे । बालकने देखीने ॥

अहडुस्किआइंतहजु-स्किआइं जह चितियाइं मिंजाइं
तेम हे आत्मा थोरुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं
नथी आपणुं हीत । केदेवुं ॥ २९ ॥

तह थोवंपि न अप्पा । विचिंतिज जीवकिं जणिमो ॥ ३० ॥
अल्पकालमां नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
एदवुं जे सरीर ठे । स्वरूपवंत ठे ।

खण जंगुरं सरीरं । जीवो अन्नोअ सासयसरूवो ॥
पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीसेषे संबंध इहां
संबंधवंत ठे । स्यो तारे तेदथी ठे ॥ ३० ॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंदो इत्त को तुय ॥ ३० ॥
कीहांथी आव्यां कीहां जासे तुंपण कीहांथी आव्यो ठे कीहां
संबंधी जन । जाइस ॥

कह आयं कह चलिअं । तुमंपि कह आगज कहं गमिही ॥
मांहोमांही पण नथी जाणतो तो । हे जीव कुटंब कीहांथी ताहां ३१

अन्नुरंपि न याणाह । जीव कुमुबं कज तुय ॥ ३१ ॥

अल्पकालमां वीनश्वर ए मनुषनो जव वादलांनां पमल सरी
इवुं सरीर । खो ठे ॥

खण जंगुरे सरीरे । मणुअजवे अप्रपमलसारिहे ॥
 तेहमां सारतो एटलोज मात्रे । जे करीश सोजनकारी धर्म तेज ३२
 सारं इतिअ मितं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥ ३२ ॥
 जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
 हाणी वा वृक्षणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख ॥
 जम्म दुस्कं जरा दुस्कं । रोगाणी मरणाणि य ॥
 अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पामे ठे जंतु
 समूह नीश्वे संसारमां । वा प्राणी ॥ ३३ ॥
 अहो दुस्को हु संसारे । जन्तु कीसंति जंतुणो ॥ ३३ ॥
 जीहां सुधी न इंदिना व जीहां सुधी नही जरा वा वृक्षणा
 लहाणी अयां होय । रूप गहणी घणुं व्यापी ।
 जाव न इंदिअहाणी । जाव न जररक्सी परिफुरइ ॥
 जीहां सुधी नथी अयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
 नो प्रचार । कारे नल्लस्युं ॥ ३४ ॥
 जाव न रोगविअारा । जाव न मच्चू समुस्त्रिअइ ॥ ३४ ॥
 जेम घर बलवा मांमे अके कूनु खोदी पाणी काढी न सके
 ते अवसरे । कोइ ॥
 जह गेहंमि पलिते । कूवं खणीनं न सकए कोइ ॥
 तेम जीवने प्राप्तअये मरण पढी । धर्म केम करी सकेहे जीववीचार ३५
 तह संपत्ते मरणो । धमो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥
 रूप ठे ते असास्वतुं ठे ए जे । वीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥
 रूवमसासय मेअं । विजुलया चंचलं जए जीअं ॥
 संध्यानां वादलांदिकना रं अटपकाल रमणीक बली योबन ठे

ગ સમાન ।

॥ ૩૬ ॥

સંઘાણરાગસરિસં । સ્વણારમણીઝ્રં ચ તારુન્ન ॥૩૬॥
હાથીના કાનની પરે ચપલ લક્ષ્મી ત્રીદશ વા દેવતાના ચાપ
એહવી । વા ઇન્દ્રધનુષ સરસ્વી ॥

ગયકન્નચંચલાન । લઢીન તિઝસચાવસારિન્ન ॥
વીણનાં સુખ જીવને એહ માટે પ્રતીબોધ પામે રે વાપરના
વાં ઢે । જીવ ન મુઝ ॥ ૩૭ ॥

વિસય સુહં જીવાણં । બુદ્ધસુ રેજીવ મા મુદ્ધ ॥૩૭॥
જેમ સંઘ્યાકાલે પહીગણનો । સંગમ વા મેલાપ તથા જેમ મારગે
રસ્તાગીરનો મેલાપ ॥

જહ સંઘાણ સઝણા-ણ સંગમો જહ પહેઝ પહીઝ્યાણં ॥
તેમ સ્વજનાદિકનો સંજો તેમજ અલ્પકાલમાં નાશવાન ઢે દે
ગ વીનશ્વર ઢે । જીવ ॥ ૩૮ ॥

સયણાણં સંજોગો । તહેવ સ્વણજંગુરો જીવ ॥૩૮॥
રાત્રી વીરામતે પાઠલી રાતે ઝઠી ઘર બલતે થકે કેમ હું સુઝ
જાવવું । રહું હું ॥

નિસા વિરામે પરિજ્ઞાવયામિ । ગેહે પલિત્તે કિમહં સુઝ્યામિ
તેમ બલેઢે દેહરૂપ આપણું ઘર તે જે હું ધર્મ કસ્યા વીના દિવ
કેમ જીવેશું હું । સ ગમાવું હું ॥ ૩૯ ॥

મદ્યંતમપ્પાણ મુવિસ્કયામિ । જંધમ્મરહિન્ન દિઝ્ઝહે ગમા
હે આત્મા જે જે જાયઢે રાત્રી નહી તે પાઠો આવે[મિ] ॥૩૯॥
પદ એક દેશથી દિવસ । એટલે આયુ મૃયું નહી આવે ॥

જાજા વચ્ચડ રયણી । ન.સા પમિનિઝ્ઝત્તઈ ।
અધર્મ કરતાં થકાં । એલ્યે વા ફોગટ ધર્મ વીના જા

ય રાત્રીયો તથા દિવસ ॥ ૪૦ ॥

અહમ્મં કુળમાણસ્સ । અહલા જંતિ રાઈન ॥૪૦॥

જેહનેઢે મૃત્યુ વા મરણ સાથે મીત્રાઈ । જેહને જેમઢે નાસવાની જગ્યા

જસ્સઢિ મચ્છુણા સસ્કં ॥ જસ્સવઢિ પલાયણં ॥

જે જીવ એમ જાણે ઢે જે માહારે તે નીશ્વે વાંઢે સુખની ઇચ્છાયે
મરવું નથી । રાહ્યો ॥ ૪૧ ॥

જો જાણાઈ ન મરિસ્સામિ । સો હુ કંચે સુણસિયા ॥૪૧॥

મન વચન કાયાના યોગ મં જાયઢે નીશ્વે રાત્રીયો તથા દિવસ
માય ઢે ક્લેસ કરતાં । પણ ॥

દંમકલિત્થં કરિતા । વચ્ચંતિ હુ રાઈન અ દિવસા ય ॥

આનહું બીલય વા નાસ ગણું નહીં ફરી નીવર્તે વા પાવું વલે
થાય ઢે તે । ॥ ૪૨ ॥

આનસં વિહ્વંતા । ગયાય ન પુણો નિઅત્તંતિ ॥૪૨॥

જેમ સિંહનીપરે મૃગને ગ્રહણ કરે તેમ મરણરૂપ સિંહ મૃગરૂપ ન
ઢે । રને નીશ્વે લે ઢે ઢેલેકાલે ।

જહેવ સીહોવ મિત્તં ગહાઈ । મચ્છૂ નરં નેઈ હુ અંતકાલે ॥

નથી તે જીવનાં દુઃખ માતા પિ કાલ તે દુઃખમાં તેના અંશનો જ્ઞા
તા જ્ઞાઈ વા કોઈ । ગી થાય વા દુઃખ લે તેમ નથી ૪૩

નતસ્સ માયાવ પિયાવ જ્ઞાયા । કાલં મિતં મંસહરા જ્ઞવંતિ

જીવીતવ્ય જલના બિંદુ સ ધનધાનાદિ સંપત્તી તે ॥૪૩॥

માન જાણજે ને । પાણીના કલ્લોલ સમાન ઢે ॥

જિઅં જલબિંદુ સમં । સંપત્તિન તરંગ લોહાન ॥

સુપ્ર સમાનતો વલી પ્રેમ વા તે માટે હે આત્મા હવે જેમ જાણે
સ્નેહ ઢે । તેમ કર જલું ॥ ૪૪ ॥

सुमिणायसमं च पिम्मं । जं जाणसु तं करिज्जासु ॥४४॥
 संध्याकालनो जे रंग तथा जल आ जीवीतव्य जलना बीडुनी
 ना प्रपोटानी उपमाये । परे चंचल ठे ॥

संजराग जलबुब्बु उवमे । जीविण्ण जलबिंदु चंचले ॥
 ज्योवन ते पण नदीना पुर हे पापी जीव केम नथी बोध पा
 समान ठे ते माटे । मतो ॥

जुवणो नइवेगसन्निजे । पावजीव किमिअं नबुधसे ॥४५॥
 अन्यत्र जासे पुत्र अन्यत्र जासे स्त्री । चाकरादिक परीजन पण
 अन्यत्र जासे ॥

अन्नं सूआ अन्न-ठ गेहिणी परिअणोवि अन्नं ॥
 जेम जूतने बल बाकुला दिधां देखतांज इणे वा मारे कतांत
 जाय तेम कुटंब पण । वा काल ॥ ४६ ॥

जूअ बल्लिव कुमुंबं । पक्कितं हय कयंतेणं ॥४६॥
 जीवे जवोजेवे मुक्यां जे । देह वा सरीर जेटलां संसारे जमतां ॥
 जीवेण जवेजवे मि-ल्लिहआइ देहाइं जाइ संसारे ॥

ते सरीरनी न थाय सागरोपमे । करी गणत्री वा संख्या अनंते पण ४७
 ताणं न सागरोहिं । कीरइ संखा अणंतेहिं ॥ ४७ ॥
 नयन वा आंख्योनां आंसुनुं प्रमाण समुझेनां पाणीथी पण
 पाणी पण तेहनुं । अतीघणुं थाय ॥

नयणोदयं पि तासिं । सागर सलिलानु बहुयरं होइ ॥
 गळ्युं वा ऊर्युं जवोजेवे रो मातानु अनेरी अनेरी वा अन्य
 ती थकी । अन्यनुं ॥ ४८ ॥

गलियं रुयमाणीणं । माऊणं अन्नमन्नाणं ॥ ४८ ॥

जे नरकने वीषये नारकी ठेते। दुःख पांमेठे अती आकरां रौड्रंतरहीत॥

जं नरण नेरइआ । उहाइं पावंति घोरणांताइ ॥

ते दुःख प्रकी अनंतगणु । नीगोदमांही दुःख होय ॥ ४९ ॥

ततो अणांतगुणिअं । निगोअमध्ये डुहं होइ ॥ ४९ ॥

ते पण नीगोदमांही वा म वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्र
ध्ये । कारनां कर्मने वसथी ॥

तंमिवि निगोअ मध्ये । वसिनु रे जीव विविहकम्मवसा
घणां सहन करतो आकरां अनंतां पुज्जल परावरतन कस्थां जा
दुःख प्रते । वत् अनंतो काल ॥ ५० ॥

विसहंतो तिस्कडुहं । अणांत पुग्गल परावत्ते ॥ ५० ॥
हे आत्म नीकड्यो कीमहीके पाम्यो मनुषपणुं अरे जीव ॥
करी तीहां प्रकी ।

नीहरिअ कहवि ततो । पतो मणुअतणां परिजीव ॥
तीहां पण जिनेश्वरे शुद्ध पाम्यो चिंतामणि रत्न सरीखो
धर्म कह्यो ते । ॥ ५१ ॥

तद्धवि जिणवरधम्मो । पतो चिंतामणिसरिद्धो ॥ ५१ ॥
पाम्यो पण ते धर्म अरे जीव हेवे । करेठे प्रमादतेइमां तुं नीश्वे वली ॥
पत्तेवि तंमि रे जीअ । कुणसि पमायं तयं तुमं चेवा ॥
जे प्रमादथी जवरूप आंध फरीने पण पण्यो थको दुःख पामी
ला कूवामां । स ॥ ५२ ॥

जेणां जवंधकूवे । पुणोवि पमिनु डुहं लहसि ॥ ५२ ॥
समीप पाम्यो श्री जिनधर्म । ते धर्म न समाचख्यो प्रमाद देस
ना वसथी ॥

उवल्लो जिणधम्मो । नय अणुविद्धो पमायदोसुणां ॥

हा इति खेदनी वातहे जीव शुं घणुं आगल पण सोचीस॥५३॥
आपे आपणो बैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ। सुबहुं परन विसूरहिसि॥५३॥
सोच वा पश्चाताप करसे ते । पढी नठे थके मरण वा मरण आ
रांक बापमा । वे थके ॥

सोयंति ते वराया। पन्ना समुवठिअंमि मरणंमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी। न संव्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं। न संचिनु जंहिं जिणधम्मो॥५४॥
धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यंच आ
सारना अथीरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे। देवो मरिऊण जं तिरि होइ ॥
वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमां ॥ ५५ ॥

मरिऊण रायराया। परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय अनाथ जीव । जेम ब्रह्मनुं फुल पवनथी कीहांइ जा
य तेम कर्मरूप पवने हणायो थको ॥

जाइ अणाहो जीवो। डुमस्स पुप्फंव कम्मवायहन॥
धन धान आनुषण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लहमी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । वरसयण कुमंब मिल्हेवि॥५६॥
हे जीव वस्यो पर्वतने वीषे त । गुफाने वीषे तथा वस्यो समुड्मां
आ वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं। दरीसु वसिअं समुद्धमअंमि॥

ब्रह्मना अग्रने वीषे वस्यो । संसारमां फरतां वा ब्रमण करतां ॥५७॥

रुक्मगोसु अ वसिअं । संसारे संसरंताणं ॥ ५७ ॥

हे जीव ते केहवा केहवा जव । कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
कस्या देवता थयो नारकी थयो । वेष थयो ॥

देवो नेरइउत्तिअ । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥

जला रूपवंत थयो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥५८॥

रुवस्सी अ विरुवो । सुहजागी दुस्कजागी अ ॥५८॥

राजा थयो डुमक वा जीखा वली एज जीव चंमाल थयो एज
री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ डुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअ विउ ॥

स्वामी थयो दास थयो पु खल वा डुर्जन थयो नीर्वन थयो धन
जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रयाय पाम्यो ॥५९॥

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधाणो धाणवइत्ति ॥५९॥

नवी वा नथी वरततो कोइ नी । आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेइ
यम वा नीश्चे । वां रच्यां बांध्यां ते सरखी करी चेष्टा ॥

नविअठिकोइ नियमो । सकम्म विणि विठसरिस कय चिठो

अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानी परे पराव
रूप तथा वेष करीने । र्त करे जीव ॥ ६० ॥

अनुन्नरुववेसो । नमुव परित्तिए जीवो ॥ ६० ॥

नरकने वीषे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नदी अस्याता
क्षेत्रवेदनादिक । घणीज ॥

नरएसु वेयणाउ । अणोवमाउ असाय बहुलाउ ॥

रे बापमा जीव ते पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणां प्रकारनी ॥६१॥

રે જીવ તણપતા । અણાંતરુત્તો બહુવિહાન ॥૬૧॥
 દેવતાપણે મનુષ્યપણે । પરના અગ્નીયોગપણે પ્રાપ્ત થઈને ॥
 દેવત્તે મણુઅત્તે । પરાગ્નિનુગત્તાં નવગણાં ॥
 આકરાં બીદામણાં દુઃખ ઘ અનંતીવાર સમસ્ત અનુગ્રવ્યાં વા
 ણા પ્રકારનાં । જોગવ્યાં ॥ ૬૨ ॥

ત્રીસણાં હું બહુવિહાં । અણાંતરુત્તો સ મણુનૂઅં ॥૬૩॥
 તિર્યંચગતીને વીધે પામ્યો । બીદામણી ઘણી મોટી વેદના અનેક
 પ્રકારની ॥

તિરિઅગઈ અણુપત્તો । ત્રીમ મહાવેઅણા અણેગવિહા ॥
 જન્મ મરણરૂપીઆ રહટ કૂવે । અનંતીવાર જમ્યો વા ફર્યો ॥૬૪॥
 જમ્મણ મરણ રહદે । અણાંતરુત્તો પરિપ્રમિત ॥૬૫॥
 જેટલાં કેટલાંક દુઃખ । સરીસંબંધી મનસંબંધી વા સંસારમાં ॥
 જાવંતિ કેડ દુસ્કા । સારીરા માણસા વ સંસારે ॥
 પામ્યો તે અનંતીવારકીહાં । જીવ સંસારરૂપ કંતાર વા અટવીમાં ॥૬૬॥
 પત્તો અણાંતરુત્તો । જીવો સંસારકંતારે ॥ ૬૭ ॥
 તરસા અનંતીવાર । સંસારમાં તેવા પ્રકારની દે જીવતુજને હોતી દવી
 તણા અણાંતરુત્તો । સંસારે તારિસી તુમં આસી ॥
 જે તરસ ગુપસમાવાને સમુદોનાં ધાણીથી પણ ન થાય
 અર્થે સમસ્ત । વા ન સકે ॥ ૬૮ ॥

જં પસમેજં સઘો - દહીણમુદયં ન તીરિજ્ઞા ॥ ૬૯ ॥
 હોય વા વરતે ઢે અનંતીવાર । સંસારે જમતાં તેવી કુધા વા
 નુસ પણ તેહવા પ્રકારની ॥

આસી અણાંતરુત્તો । સંસારે તે લુહાવિ તારિસીયા ॥
 જે ગુપસમાવાને સમસ્ત પુજ્જના સમૂહે કરી પણ ન સકીયે

वा सघला ।

वा न सके ॥ ६६ ॥

जं पसमेजं सघो । पुग्गल काठवि न तरिजा ॥ ६६ ॥

करीने अनंता ।

जन्म मरण परावर्त्तन सदाय ॥

काऊण अणंताइं । जम्माण मरण परिअट्टण सयाइं ॥
डुःखे करीने मनुष्यपणुं । जदी वा जेवारे पामे जथा इढाये जीवइउ

डुस्केण माणुसत्तं । जइ लहइ जहि त्तिअंजीवो ॥ ६७ ॥

ते तेम डुःखे पामवा वीजलीनीपरे चपल ठे वली मनुष्य
योग पाम्यो । पणुं ॥

तं तह डुल्लह लंजं । विज्जलया चंचल च माणुअत्तं ॥

धर्ममां जो वा जे सीदाय । ते का पुरुष वा कायरपुरुष नहि
ते सुपुरुष ॥ ६८ ॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो कानुरिसो न सुपुरिसो ॥ ६८ ॥

मनुष्यज्जव वा जन्मरूप कीनारो जिनेश्वरनो धर्म न कखो
पामे थके । जेणे जीवे ॥

माणुस्स जम्मेतमिलदण्णं । जिणंदधम्मो न कनुअ जेणं

टुटेली पण्णनुं जेम धनुष धनुष हाथ घसवा जेवुं अवस्य
घरने । आय तेणे ॥ ६९ ॥

तुहे गुणे जह धणु कण्णं । हन्तामले वाय अवस्सतेणं ॥ ६९ ॥

अरे जीव सांजल चपल स्वजाव । मूक समस्त स्वजन सरीरादि
क बाऊ पदार्थ जाव ॥

रेजीव निसुणि चंचल सहाव । मिलहेविणु सयल विबद्य

मूक नवजेदे धनादिक परीग्रह विविध समोह । [जाव ॥

नव जेअ परिगह विवह जाल ।

संसारिक जे अर्थ ते सहु ठे इंडजाल तंत्रप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्ति सह इन्दिआल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मीत्र घर स्त्री ए सर्व थयां ठे जे कुटुंब ।

पिय पुत मित घर घरणि जाय ।

ते आ लोक संबन्धी सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वजावे ॥

इहलोइअ सब निय सह सुहाव ॥

पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्षक हे मूर्ख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुस्क ।

एकलो सहीश तिर्येच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इकल्लु सहसि तिरि नरय दुस्क ॥ ७१ ॥

नाजनी अणी उपर जेम नसना अल्पकाल रहे आलंब्यो
पाणीनो बीडुन थको ॥

कुसगो जह नस बिडुए । थोवं चिठइ लंब माणए ॥

एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रभु कोहे जे हे
वा आयुष थोडुं रहे । गौतम न करीस प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं माणुआण जीविअं । समयंगोअम मा पमायए ॥ ७२ ॥

समस्त पण बुझो समझो कीम बुजवुं नीश्वे पण वली दुर्लज्जगे ॥
नथी बुजता वा समझता ।

संबुझह किं न बुझह । संबोही खलु पि च उल्लहा ॥

नही नीश्वेपाठाआवे रात दिवस । नही सुलज्ज वली जीवीतव्यपणुं ७३

नो हु वणमंतिराईन । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७३ ॥

बोकरां तथा वृध वा वमेरा तथा गर्जमां रहेला पण चवे
जो वा देख । वा मेरे मनुष्य ॥

महरा वुह्वाअ पासह । गप्रज्ञांवि चयंति माणवा ॥

सीचाणो पक्षी जेम बटेरु एम आनखु कय थये तुटी जाय

पक्षीने ग्रहण करे ।

॥ ७४ ॥

सेणे जह बहियं हरे । एवं आनखयंमि तुष्टइ ॥७४॥

त्रणजुवनमां संसारीप्राणी म देखीने रोके वा यंत्रे जे नर न
रता । आपणा आत्माने ॥

तिहुअणजणं मरंतं । दठूण निअंति जे न अप्पाणं॥

तथा पागे न वीरमे प्रमा धीकार धीकार धीवाइपणावाला ते
दयी तो । जीवोने ॥ ७५ ॥

विरमंति न पावान् । धि द्वी धिष्ठणं ताणं ॥ ७५ ॥

नही नही बोलो वा कहो जे जीव बंधाया ठे नीवरु वा
घणुं । चीकणां कर्म ॥

मामा जंपह बहुअं । जे बद्धा चिकणेहिं कम्मेहिं॥

सर्वे ते जीवने आय सुं । हीतकारी उपदेश पण घणा दोष जणी७६

सबेवि तेसि जायइ । हिजवएसो महादोसो ॥७६॥

करीस ममता धन स्वजन । वैजव प्रमुखने वीषे अनंता दुः
खने वीषे तो ॥

कुणसिममत्तं धणसयण- विहवपमुहेसु णंत दुस्केसु ॥

सीधल वा ठीलो करीस आदर वली । अनंत सुख मोह वीषे॥७७॥

सिद्धिलेसि आयरं पुण । अणंतसुखंमि सुखंमि॥७७॥

संसार दुःखनो हेतु वा दुःखनुं फल ठे दुःखे सहवा योग्य ठे
कारण ठे तथा । दुःख स्वरूप ठे ॥

संसारो दुहेहेऊ । दुस्सहदुस्सरूवो अ ॥

नथी तजता तथापी जीव अति वा नीवरु बंधाया ठे स्नेहरा
स्याथी । गरूप बेसीये करी ॥ ७८ ॥

न कयंति तं पि जीवा । अइबद्धा नेहनिअलेहिं ॥७८॥

आपणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
व्यो । आकरी मांही ॥

निश्च कम्म पवण चलिनु । जीवो संसारकाणणे घोरें ॥
सी सी वीटंबनाउ वा दुःख न पामे दुःखे सहवा योग्य दुःखे
ना समवायो । प्रते अर्घात् पामे ॥ ७९ ॥

का का विमंबणाउ । न पावए दुसहडुस्काउ ॥ ७९ ॥
सीतकालमां ताढा वायरानी । लेहेखो हजरोथी जेदातुं घणुं सररी ॥
सिसिरंमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
तिर्येचपणामां रणने वीषे अनंतीवार नीधन वा मरणदेहो ॥
एम सीत दुःखे । पाम्यो ॥ ८० ॥

तिरिश्च तणमि रन्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥ ८० ॥
ग्रीष्म वा उश्म वा नन्हालाना आ रणने वीषे जूख्यो तरस्यो
तप वा तापशी तप्यो वा पीमायो । घणीवार ॥

गिम्हाय वसंतत्तो । रन्ने ठुहिनु पिवासिनु बहुसो ॥
पाम्यो तिर्येचना जवने वीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतो थको ॥ ८१ ॥
संपत्तो तिरिश्चजवे । मरणडुहं बहुवि सूरंतो ॥ ८१ ॥
वर्षारुतुने वीषे रणमां पर्वतनां नीजरणानां पाणीये बांधीतो
रह्यो थको । पीमातो तणातो ॥

वासासु रत्नमद्ये । गिरि निश्चरणोदगेहिं बद्यंतो ॥
सीतना पवनशी हीम बाढ्यो मरण पाम्यो ठे तिर्येचपणे घ
थको । णीवार ॥ ८२ ॥

सीअनिल मद्यविनु । मनुसि तिरिश्चत्तणे बहुसो ॥ ८२ ॥
एम तिर्येचना जवने वीषे । क्लेश पामतो दुःख लाखो गमेथी ॥
एवं तिरिश्चजवेसु । कीसंतो दुस्सयसहस्सेहिं ॥

वस्यो अनंतीवार । जीव बीहामणां जवरूप अरण्यने बीषे ॥५३॥

वसिष्ठ अणंतखुत्तो । जीवो जीसणाजवान्ने ॥ ५३ ॥

मागं आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी प्रेरणाथी जयंकर जव अर
कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

डुठठकम्मपलया-निलेपरिण जीसणांमि जवारन्ने ॥

हैरुयो वा चाळ्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
ने बीषे पण । डुख तुं पाम्यो ठे ॥ ५४ ॥

हिंमंतो नरएसुवि । अणंतसो जीव पत्तोसि ॥ ५४ ॥

रत्नप्रज्ञादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
प्रख्वीने बीषे । टाठ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअणासु ॥

वश्यो वा रह्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिनस्वरे करीने ५५

वसिष्ठ अणंतखुत्तो । विलंबंतो करुणसद्देहि ॥५५॥

पिता माता स्वजन रहीत । डुःख अंत आवे एहवी व्याधीये
करी पीमायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहिण । डुरंतवाहीहिं पीमीण बहुसो ॥

मनुष्यना जवमां सार रही विलाप कख्या शुं नथी ते सांजरतुं
तपणे । हे जीव तुजने ॥ ५७ ॥

माणुअजवे निस्सारो । विलिविण किंन तं सरसि ॥५६॥

पवननीपरे गगन वा आ अणदेखायो वा अणउलखायो फरे
काशने मारगे । जवरूप वनमां जीव ॥

पवणुव गयणमग्गे । अलस्किण जमइ जववणे जीवो ॥

गामे गामे तजीने वा गंमीने । धनना तथा स्वजनना समूह प्रते ५७

गणघाणांमि समु-खिऊण धण सयण संघाए ॥५७॥

वैधातो थको सदा नीर जन्म जरा मरणा रूप तीखा वा अणी
तर । याखा जाला थकी ॥

विधिज्जंतोअ सयं । जम्मजरामरणतिस्ककुंतेहिं ॥
दुःख जोगवतो अती आकरां । संसारे जमतां थकां जीवा ॥७८॥
उह मणुहवंति घोरं । संसारे संसरंत जीआ ॥८८॥
तोहे पण कणमात्र पण को अज्ञानरून सर्पे रुशा जीव तेथी ॥
५ दिवसे नीश्चे ।

तह विखाणं पि कयाविहु । अन्नाण जुअंग मंकिआ जीवा
संसाररूप बंधीखाना थकी । नथी नजगता मूर्ख मनना जीवा ॥७९॥
संसार चारगान । नयन विज्जंति मूढमणा ॥ ८९ ॥
क्रीडा करेठे केटली वेला । सरीर वा देहरूप वाव्य जीहां ठे
तेहमांथी समय समय प्रते ॥

कीलसि किअंत वेलं । सरीर वावीइ जन्त पइसमयं ॥
कालरूप अरइटनी घमी सोसे ठे वा खुटामे ठे जीवीतव्यरूप
नए करी । पाणीने ॥ ९० ॥

कालरहट घमीहिं । सोसिज्जइ जीविअंजोहं ॥९०॥
अरे जीव प्रतीबोध पामन मुजाइश । न परमाद करीश अरे पापी ॥
रे जीव बुद्धि मा मुद्य । मा पमाय करेसि रे पाव ॥
केम परलोक गुरु वा मोहो जाजन वा वासण थाईश अजाण
टां दुःखनुं । ॥ ९१ ॥

किं परलोए गुरु दु-स्क जायणं होहिसि अयाण ॥९१॥
बुज वा समज रे जीव तुं । मा मुजाइश जिनमत पण जाणीने ॥
बुद्धिसु रे जीव तुमं । मा मुद्यसु जिणमयंपि नाऊणं ॥
जे कारण माटे फरीने ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्जन ठे जी

જિનધર્મ પામવાની ।

વને ॥ ૯૨ ॥

જહ્યા પુણરવિ એસા । સામગ્ગી ડહ્મહા જીવ ॥ ૯૩ ॥
ડહ્મજન પામવો ઢે વલી શ્રી જિન હે જીવ તું પ્રમાદનો શ્રાદર કરે
ધર્મ । ઢે સુખની ડહાયે કરી ॥

ડહ્મહો પુણ જિણધમ્મો । તુમં પમાયાયરો સુહે સીયા ॥
પણ તે પ્રમાદથી તો ડુઃખ સદેવા તેવારે તાદરું શું ઘશે તેતો
યોગ્ય વલી નરકનાં ડુઃખ પામીશ । ન જાણું હું ॥ ૯૩ ॥

ડહ્મહં ચ નરયડહ્મકં । કહ્મ હોહિસિ તં ન યાણામો ॥ ૯૪ ॥
અધીર જે સરીર ન થીર ધર્મ ન નીર્મલ ધર્મ પરવશ દેહ સ્વા
મલસહીત સરીર । ધીન ધર્મ ॥

અથિરેણ થિરો સમલોણ । નિમ્મલો પરવસેણ સાહીણો ॥
એવા સરીરે કરી જીવારે ધર્મ તો શું નહી સમાપ્ત વા પરીપૂર્ણ
બ્રહ્મી પામે વા પમાડે । ધાય ॥ ૯૪ ॥

દેહેણ જહ વિહપ્પહ્મ । ધમ્મો તો કિં ન પજ્જતં ॥ ૯૫ ॥
જેમ ચિંતામણી રત્ન પામવું । સુલજન હોય કોને થોડા વૈજવવાલાને
જહ ચિંતામણિરયણં । સુલજન ન હોઈ તુલ્ય વિહવાણ ॥
ગુણરૂપ વૈજવે કરી વર્જીત વા જીવને તેમ ધર્મ ચિંતામણિ રત્ન
રહીતને । પણ જાણવું ॥ ૯૫ ॥

ગુણ વિહવવક્કીઆણં । જીઆણં તહ ધમ્મ રયણં પિ ॥ ૯૬ ॥
જેમ દૃષ્ટીનો સંજોગ । ન હોય જન્મથી અંધ હોય જે જીવ તેહને ॥
જહ દિઠ્ઠી સંજોગો । ન હોઈ જઞ્ઞંધયાણ જીવાણં ॥
તેમ શ્રી જિનમતનો સંજોગ વા ન હોય મિથ્યાત્વે કરી અંધ જે
સમાયમ । જીવ તેહને ॥ ૯૬ ॥

તહ જિણમયસંજોગો । ન હોઈ મિથ્ઠંધજીવાણં ॥ ૯૬ ॥

प्रत्यक्ष अनंता ज्ञानादिक
गुण ठे ।

श्री जिनधर्मने वीषे नथी दोषतो
लेशमात्र पण ॥

पञ्चस्कमणंतगुणा ।

जिणंदधम्मने न दोस लेसोवि ॥

तोहे पण नीश्वे अज्ञाने
करी आंधला ।

धर्मे न रमे कोइ काले पण तेहमां
जीव ॥ ९७ ॥

तहवि हु अन्राणंधा । नरमंति कयावि तंमि जीआ ॥ ९७ ॥

जून मिथ्यात्वमां अनंता प्रत्यक्षपणे देखायठे नथी गुणनो ले
दोष अज्ञान हठ आदे । श पण ॥

मिहे अणंतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥

तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहे करी अंध
थया थका सेवे ठे ॥ ९८ ॥

तहवि अ तं चेव जीया । हा मोहंधा निसेवंति ॥ ९८ ॥

ते माटे धीकार धीकार हो तेम धीक् धीक् तेहना विज्ञानने त
ते नर वा पुरुष प्रते । था गुणने तथा माहापणने ॥

धि धी ताण नराणं । विनाणे तह गुणेषु कुसलते ॥

शुद्ध सत्य एहवा धर्मरूप जली परीक्षा जे जीव नथी जा
रत्ननी । णता ॥ ९९ ॥

सुह सच्च धम्मरयणे । सु परिकं जे न याणंति ॥ ९९ ॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्व ज्ञाव कल्पवृक्ष ठे ॥

जिणधम्मोअ जीवाणं । अप्पुव्वो कप्पपायव्वो ॥

स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा । फलनो दायक वा दानेस्वरी ए ठे
मोक्षसुखनां । ॥ १०० ॥

सग्गा पवग्ग सुक्का-णं फलाणं दायगो इमो ॥ १०० ॥

धर्म ठे ते बंधव समान तथा धर्म ठे ते उत्तकष्टो गुरु ठे ॥

जला मीत्र समान ।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ । धम्मो अ परमो गुरू ॥
जे जीव मोक्षमार्गे प्रवर्त्या धर्म ठे ते उत्कृष्टो वा उत्तम
तेहने । रथवाहन समान ठे ।

मुस्क मग्गे पयटाणं । धम्मो परमसंदाणो ॥१०१॥
चारगति त्रमणं अनंत दुःखः बलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
रूप अग्नि । महा जयंकर ठे ॥

चउगइणंतडुहानल-पलितजवकाणणे महाजीमे ॥
माटे सेव जले प्रकारे हे श्री जिनवचन अमृत रसना कुंरु
जीव तुं । समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं । जिणवयणं अमियकुंमसमं ॥१०३॥
वीषम जवरूप मारवाक अनंत दुःख उनालारूप तापे
देशमां । तपाव्या तेहने ॥

विसमे जवमरुदेसे । अणंत गिम्हंमि तावसंतत्ते ॥
श्री जिनधर्मरूप कळपवृक्ष ठे आश्रय कर वा समर तुं हे जीव
ते प्रते । ते धर्म शिवसुखदायक ठे ॥१०३॥

जिणधम्म कप्परुस्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं १०३
शुं घणु कहीये पूर्वे कहुंज घ । यत्न वा उद्यम कर जेम जवरूप
णं ठे तेमज धर्मने विषे । समुद्र जयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मो । जइअवं जह जवोदहिं घोरं ॥
शीघ्रपणे पारपामीने अनंत । सुख पामे जीव सास्वतुं स्थानक इति
अहु तरियमाणंत सुहं । लहइजीउ सासयं ठाणं १०४
ए रीते वैराग शतक टवार्थ पुरो थयो ॥

॥ इति वैरागशतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक स्त्रियते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीथे वा ए आदि ज्ञावा ॥

जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माइया ज्ञावा ॥

इंश्पणुं अनुत्तर सुर ते पांचे त्रेस्तठ सलाका नरनी पदवी नव
वीमानना देवपणुं न पामे । नारदपणुं न पामे बली ॥१॥

इंदत्तमनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥

केवली जगवंत तथा गणधर दीक्षा न पामे तीर्थंकर वरसीदान
जीने हाथे । दे ते न पामे ॥

केवलिंगणहरहते । पवज्जा तिह्वत्तरं दाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अधी नव लोकांतीक देवपणुं न पामे
ष्टायक एवा देवी देव न थाय । देवस्वामी न थाय ॥ २ ॥

पवयण सुरी सुरत्तं । लोगंतिय देवसामित्तं ॥ २ ॥

तेत्रीस गुरुस्थानकीया पंनर जातीना परमाधामी न थाय
देवपद न पामे । जुगलीक मनुष न थाय ॥

तायतीससुरत्तं । परमाहम्मिय जुयल्लमाणुयत्तं ॥

संजीनश्रोत लब्धी तथा । पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक
लब्धी पुलाकलब्धीपणुं न पामे ॥३॥

संत्तिन्नसोय तह । पुवधरा हारय पुलायत्तं ॥३॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान ज्ञावे न दे समाधी
लब्धी न पामे । पणे मरण न थाय ॥

मइनाणाइसुल्लधी । सुपत्तदाणं समाहिमरणत्तं ॥

विद्याचारण ऊंघाचारण ए बे ल खीराश्रवलब्धी न पामे अह्नी
ब्धी मधुसरपालब्धी न पामे । एमाणसीलब्धी न पामे ॥४॥

चारण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥४॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारणमा पण
नावे वली ॥

तिष्ठयर तिष्ठपमिमा । तणु परिजोगाइ कारणेवि पुणो॥
प्रष्टवीकायादिपणाना ज्ञाव अज्ञव्य जीव जे ते न पाम्यो वा
पामे पण । जोगमां नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अज्ञव्यजीवेहिं नो पत्तं ॥५॥
चक्रवर्तीनां चन्द्ररत्नमां पण पामे नही वली वीमानना स्वां
नावे । मीपणाने ॥

चन्द्रदस रयणात्तंपि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥
समकीत सम्यक्ज्ञान चारी तपादि गुणना बाऊ अज्ञयंतर ज्ञा
त्र न पामे । व प्रते न पामे ज्ञावबेन पामे ॥६॥

सम्मत नाण संयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावडुगे ॥६॥
गुणी गुणनी ज्ञाव सहीत जिनआणाए समान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साऊ ॥

अणुजवजुत्ता जत्ती । जिणाण साहम्मियाण वज्जुत्तं ॥
न साधि सके अज्ञव्यनो जीव । संसार दुःखनी खांण ठे एहवो
ज्ञाव न थाय शुक्लपक्क न थाया ॥

नय साहेइ अज्ञवो । संविगत्तं न सुप्पस्कं ॥ ७ ॥
तीर्थंकरना पिता माता स्त्री न तीर्थंकरना जक जकणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणाय जणणिजाया । जिणजस्का जस्काणी जुगपहा
आचार्यपदादि दसनो वीनय न । परमार्थ उत्तकष्ट गुणे अधी[णा]॥
करेआ ०१ उ०१ सा ०१ संघ ४ । कपणुं न पामे ॥ ८ ॥

शिविर ? कुल ? गण ? ए दसनो ।

आयस्यपयाइ दसगं । परमन्तु गुणह्म मप्पत्तं ॥८॥
 अनुबंदाहिंसा हेतुहिंसा स्वरू तेज अहिंसा त्रण श्री तीर्थकरे
 पहिंसा । कही ते ।

अणुबंध हेन सरूवा । तन्तु अहिंसा तिहा जिणुदिठा ॥
 इव्यथकी जावथकी । एवे प्रकारे पण ते अन्नव्य जीव न पामेण
 दवेणाय जावेणाय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥९॥

॥ इति अन्नव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोद्ध ॥

संपूर्ण पांचे इंडि अखंतीत मनुषपणुं वली धर्मयोग कुल ३
 पणुं १ । आर्यदेश १५॥मां उपजवापणुं ४॥
 संपुन्नइंदियत्तं । माणुसत्तं च आयस्य खितं ॥
 मातापकण संपूर्ण ५ पितापक ॥ ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुभ उदये
 संपूर्ण ६ जिनेश्वर जाखीत धा करीने इवे प्रज्जुतपुन्यनुं स्वरूप कहेवे
 म ७ । अगणोतेर कोमाकोम सागरोपमनी
 जाजेरी थीती कय आय देशेउणी
 एक कोमाकोमनी स्थीती रहेथी प्र
 ज्जुतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्प्रंति पज्जुयपुत्तेहिं ॥ १ ॥
 श्री जिनेश्वर १८ दोष रहीत दे शुधपालक परूपक गुरुना चरण
 वना पदकमलनी सेवाजक्तिण । नी सेवाजक्तिनुं करवुं निश्चेण ॥
 जिणचलक्षकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासणं चेव ॥
 वाचनादी पांचजेदे सजायनुं कर ए पामवुं प्रज्जुतपुन्ये करी

बुं१० मागमतनुं वादे जीतबुं ११ जीवने ॥ २ ॥

मोहोटाइपणुं पामबुं १२ ॥

सञ्चाय वाय वमंतं । लप्रंति पन्नूयपन्नेहिं ॥१॥

सुखे वीना प्रयासे बोधीनुं संगम पामवो१४ कषायनुं तजबुं१५
पामबुं १३ ज्ञलागुरुनो । सर्व जीवनी दयानुं करबुं ॥ १६ ॥

सुद्धो बुद्धो सुगुरुहिं । संगमो नवसमं दयालुत्तं ॥

वमानुं दाक्षाय ते लज्यानुं करबुं १७ । ए पामीये घणा पुन्यने
एकेंडीआदे जीवनी करुणा १८ पसाये करी ॥ ३ ॥

दाखिन्नं करणांजो । लप्रंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥३॥

यथार्थ वस्तुधर्मनुं सद्भवुं प्रतीत ग्रहां जे ज्ञलां व्रत तेनुं यथार्थ
बुं ते समकीतगुणे अचलपणुं१९ । पालबुं२० कपट रहीत अबुं॥२१॥

समतं निच्चलंतं । वयाण परिपालाणं अमायत्तं ॥

धर्मशास्त्रनुं ज्ञणबुं२२ ज्ञणेलुं गणबुं२३ एटलां पामीये घणा
गुरुवादिकनो वीनय करवो २४ । पुन्ये करीने ॥ ४ ॥

पढाणं गुणाणं विणाउ । लप्रंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥ ४ ॥

उत्सर्ग मार्ग जे ऊघन्य । नीश्चे ते आलंबनरहीत मार्ग२७ व्यवहार
७ वानां तजवां उत्कृष्ट । ते आलंबन सहीत तेहमां नीपुण२८ जी
सुत्रे कहां तेम २५ अ । नकळप२९ श्रीवीरकळप३० जिनमार्गनो
पवाद ते उत्सर्गश्री न । जाण३१ शिवदर्शननो जाण३२ नीश्चेमा
बुं पालबुं २६ । र्गनो जाण ३३ व्यवहारमार्गनोजाण३४॥

उसग्गे नववाय । निष्ठह विवहारंमि निजणत्तं ॥

मनसुद्धी३५ वचनसुद्धी ३६ एटलां वानां पामे घणा पुन्ये
कायसुद्धीनुं धरबुं ७ । करीने ॥ ५ ॥

माणवयाणकायसुद्धी । लप्रंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥५॥

अवीकारपणुं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनआणायै रक्तपणुं ३९
अइमत्ता मेघकुमारनीपरे ३८ । परने उपगारनुं करवुं ४० ॥

अवियारं तारुन्नं । जिणाणं रानु परोवियारत्तं ॥

अनोल चीत ठे जेइनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
धर्मध्यानने वीषे ? । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय प्राणे । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ६ ॥

परनी नींया करणनो आपकी प्रसंसा न करवी ४१ आप
परीहार वा त्याग ४२ णा गुण न बखाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाणं च ॥

चारे गतिमां जीवने दुख ठे ४५ ते ए पामवुं उग्र पुन्ये करी जीव
ज दुखथी नीकलवुं इहे ते ४६ । ॥ ७ ॥

संवेगो निवेगो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ७ ॥

अतिचारे रहीत सुद्ध शील वा दान देवानो एत्तास वांछा रही
आचारनुं पालवुं ४७ । त ४८ हीताहीतनुं समीपपणुं ४९ ॥

निम्मलसीलाप्रासो । दाणुद्धासो विवेगसंवासो ॥

चारगतिनां दुखथी जय पामे ए पामवुं प्रज्ञूत पुन्ये करी जीव
वा ते दुखने जय पामे ५० । ने ॥ ८ ॥

चउगई दुह संतासो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ८ ॥

माठा कर्मनुं नींदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं ५२ गुरु पासे माठा
ग्रहा वा प्रसीद्ध करवुं गुरुसाखे कृत्यनुं प्राञ्छीत लेवुं ५३ बार
माठाकृत्यनुं ५१ ने जलाकृत्यनुं । जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥

डुकम गरिहा सुकमा-णु मोयणं पायच्चित्त तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इच्चक ध्याननुं ध्यावुं ५५ ए पामवुं वीशेष पुन्ययोग
वा परमेष्ठी नमस्कारादि ध्यान करवुं । जीवने ॥ ९ ॥

સુહ ઘાણ નમુકારો । લપ્પંતિ પન્નૂયપુત્રેહિં ॥૯॥
 એ પ્રથમે કહ્યા બોલ તેરૂપ ગુ સામગ્રીને પામીને જેણે તે બોલ
 ણમણિ જરવાને જંઞારરૂપ । આદર કચ્યા ॥

ઇય ગુણમણિજંઞારો । સામગ્રી પાવીજીણ જેહ કન ॥
 તે જીવ સમસ્ત પ્રકારે તોમી પામેતેજ જીવ શાસ્વતાં સુખ પ્રતે
 ને મોહના પાસ બંધને । કર્મ રહીત ને સિદ્ધિ સુખ ॥ ૧૦ ॥
 વિઘ્નમોહપાસા । હંતિ તે સાસયં સુખં ॥ ૧૦ ॥

એ પ્રકારે પુન્યનો સમુદાય બોલ સમાપ્ત ॥

॥ ઇતિ પુન્યકુલકં સમાપ્તમ્ ॥

॥ અથ પુન્યપાપકુલક લિખ્યતે ॥

ઠત્રીસ હજાર દીવસ । વરસ એકસોના થાય આયુ પરીમાણ પુરુષના
 ઠત્રીસ દિન સહસ્સા । વાસસણ હોડ આન પુરિમાણા ॥
 તેહમાંથી નું આય ઠે સમ ઇમ જાણીને શુદ્ધ ધર્મમાં ઉદયમ
 ય સમય પ્રતે । કરવો ॥ ૧ ॥

ઝિપ્પંતં પડ્ડસમયં । પિઘ્ન ધમ્મંમિ જડ્ડઅવં ॥૧॥
 હવે પોષહ ફલ જેવારે જે તપ નીચમ ગુણ કરીને ગમાવે એક
 જીવ પોષધવૃત્ત સહીત । દીવસ ॥

જડ્ડ પોસહસહીન । તવનિયમગુણોહિં ગમડ્ડ એગદિણા ॥
 તો તે જીવ બાંધે દેવગ એટલા સંખ્યાયે પદ્ધયોપમની સ્થિતી
 તિનું આનહું । ॥ ૨ ॥

તા બંધડ્ડ દેવાન ઇતિઅ મિત્તાઈં પલ્લિયાઈં ॥૨॥
 સત્તાવીસ ક્રોડ સહીકનાં સિત્યોત્તેર ક્રોડ સિત્યોત્તેર લાચ સિ

१४५

एटले ३७०० क्रोर ।

त्योतेर हजार ॥

सगवीसं कोमी सया । सतहत्तरी कोमिलस्क सहसाय ॥
सातसोने सित्योतेर एटलां नवजागमांना सातजाग एकपट्योप
पत्योपम । मना ३७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जा० ७

एक पोसद्वयी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पलियस्स ॥३॥
इवे एक पोहोरे फल अठा वरस एकसोना बे लाखने एटला
सी हजार । पोहोर २८८००० ॥

अठासीई सहस्सा । वाससए डुन्नि लस्क पहराणां ॥
तेहमांनो एकज जेवारे पो धर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
होर । लो लाज्ज थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ जइ पहरो । धम्मजुत्त ता इमो लाहो ॥४॥
त्रणसें समतालीस क्रोर ३४७ने । बावीस लाखने बावीस हजारने ॥
तिसय सगं चत्त कोमि । लस्का बावीस सहस बावीसा ॥
बसें ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांधे एक पोहोरना धर
जाग एटला पट्योपमनुं । मनुं ३४७ ३३ ३३ ३३३ जा० १॥५॥

डुसय डुवीस डुजागा । सुराउ बंधोय इगपहरे ॥ ५॥
इवे सामायक फल दसलाखने सुहूर्त्त वा बेघमीनुनी गणती आ
एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलस्क असीय सहसा । महुत्त संखाय होइ वास सए ॥
तेमां जेवारे सामायक सही एक पण सुहूर्त्त तेह जीवने एटलो
त धर्ममां बेघमी रहे वा । लाज्ज थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाइअसहिउ । एगोविअता इमो लाहो ॥६॥
वाणुक्रोर पट्योपम ने । उगणसाठ लाख ने पचीस हजारने ॥

બાણવય કોમીન । લક્ષ્મી ગુણસઠિ સહસ પણવીસં ॥
 નવસેને પચીસે સહીત ને । એક પલ્લયોપમના આઠજાગમાંના સા
 તજાગ દેવગતીનું આયુ બાંધે ॥ ૭ ॥
 ૯૨ ૫૯ ૨૫ ૯૨૫ ૪ જાગ

નવસય પણવીસ જૂઝા । સતિહા અમ્મજાગ પલ્લિઅસ્સ ૭
 હવે ઘમીફલ એકસો વર્ષની એકવીસલાખને તેમજ સાઠહજાર ॥
 ઘમીન કહેઠે ।

વાસસે ઘમિઆણં । લક્ષ્મિગવીસં સહસ્સ તહ સઠી ॥
 તેહમાંની જો એક પણ ઘમી ધ જેવારે તેવારે તે જીવને એટલો
 મસાધન સહીત । લાજ આય ॥ ૮ ॥

એગાવિઅ ધમ્મ જૂઝા । જહ તા લાહો હમો હોહ ॥ ૯ ॥
 ઘેતાલીસ કોમ ને ઝગણત્રીસ લાખ । ઘાસઠ હજાર નવસેને ।
 ઘાયાલ કોમી ગુણત્રીસ-લક્ષ ઘાસઠી સહસ્સ સય નવગં
 ત્રેસઠ એટલા પલ્લયોપમમાં પલ્લયોપમનું દેવતાનું આયુ બાંધે
 કાંઈક ઝંણાં । એકઘમીના ધર્મનું ॥ ૯ ॥

તેસઠી કિંચૂણા । સુરાઝ બંધોઈ હમઘમિ ॥ ૧૦ ॥
 સાઠને પ્રમાણે એક દિવસ રાતની । ઘમીન જે જાય પુરુષની ॥
 સઠી અહોરત્તેણં । ઘમીઆઝ જસ્સ જંતિ પુરિસસ્સ ॥
 વ્રત નીમ તેણે કરી પણ તે દિવસ નીફલો તે જીવના જીવી
 રહીત આઝઘું । તમાંથી ॥ ૧૦ ॥

નિઅમેણવિ રહીઆઝ । સો દિઅહઝ નિષ્ફલોતસ્સ ૧૦
 હવે સાસોસાસનું ફલ એકસો કોમ સાતને લાખ અમ્મતાલીસને ॥
 વર્ષના ઝસાસ ચારસે કોમને ।

ચત્તારીઅ કોમિસયા । કોમીન સતલક્ષ અમ્મપાલા ॥

१४७

चाळीस वली हजार
४ ०७ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते
हमांघी ॥ ११ ॥

चाळीसं च सहस्सा । वाससय हुंती उसासा ॥११॥
एक पण सासोसास । नदी रदीत होय पुन्ये पाप करीने ने॥
इको विअर उसासो । नय रहिज होई पुण्यपावेहिं ॥
जीवारे पुन्ये करी सदीत एक पण सासोसास तो एटखो ला
होय । ज्ञ थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहिज । एगोविअर ता इमो लाहो ॥१२॥
लाख बे हजार पीस्तालीस ने । चारसेने आठ नीश्वे पळ्योपम॥
२ ४५ ४०८॥

लस्क दुगसहस पण चतं । चउसया अठ चेव पळियाइं॥
कांइक जंणा चारजाग ए देवतानुं आउखुं बांधे एक सासो
टवुं । सासनां धर्म कखाथी ॥१३॥

किंचूणा चउजागा । सुराज बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥
इवेनवकारफल जगणीस लाखने उपर । तेसठहजार बसेने समसठ ॥
एगुणवीसं लस्का । तेसठी सहस्स दुसय सत्तठी ॥
एटला पळ्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे वा ८
सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पळियाइं देवानं । बंधइं नवकार उस्सगो ॥१४॥
इवे लोगस्स फल लाख एकसठ पां । बसेने दस पळ्योपम देवतानुं
त्रीस हजार । आयु ॥

लस्किग सठी पणती-स सहस दुसय दस पळिअर देवानं
बांधे कांइक अधीकुं जीव । इवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
आउखुं बांधे पचीस सासोसास वा

एक लोगस्सने कान्तसग्गे ॥ १५ ॥

बंधई अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥ १५ ॥

हवे जो एज प्रमाणे पापकर्म होय तेज रीते नरकगतीनां आयु
करवामां तत्पर जे जीव । नो बंध पण करे ॥

एवं पावई परायाणं । हवेन निरयानु अस्स बंधोवि ॥

इमजाणीने लक्ष्मीवान श्री जिनेश्व धर्ममां उद्यम करवो हे ज
रे कहा । व्य वा जोगजीवो ॥

इअ नाउ सिरि जिण कि-तिअंमि धम्मंमि उद्यमं कुणह
ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तं ॥ [॥ १६ ॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोकोया पुरुष लक्ष्मी मेलववाने मूढपुरुष कामजोगने विषे
तत्पर होय । तत्पर होय ॥

लुद्धा नरा अन्तपरा हवंति । मूढा नरा कामपरा हवंति ॥

पंथित पुरुष क्षमा ते जे क्रोध मिश्रपुरुष पूर्वोक्त त्रणेवानां पण
जीतवाने तत्पर होय । आचरे ते ॥ १ ॥

बुद्धा नरा खंतिपरा हवंति । मिस्सा नरा तिन्निवि आयरंति

तेज पंथित जे नर निवरत्या वि तेज साधू जे नर आग ॥ १ ॥
नेधथो । म आधारे आदरे चाले ॥

। पंथिया जे विरया विरोहे । ते साहुणो जे समथं चरंति ॥

જ શક્તિવંત જે નર નહીં તજે તેજ બંધવ મિત્ર જે નર કષ્ટ વા
રે પ્રતે । ડ્યસનમા પમે આપણા પ્રાય ॥ ૧ ॥

તે સત્તિણો જેન ચયંતિ ધમ્મં । તે બંધવા જે વસણે હવંતિ ॥
ક્રોધે કરી અઝીઝૂત આકુલ તે અઝીમાની નર શોકના પરા
નર ન સુખ પામે । જવને પામે ॥

કોહાઝિઝૂયા ન સુહંલહંતિ । માણંસીણો સોયપરા હવંતિ
કપટિનર ધાયપરના દાસ જે નર લોઝીયા મોહોટી ઇચ્છાવંત તે ર
વા ચાકર । તિ જે સ્યાતા ન પામે વા નર્કે ઉપજે ॥

માયાવિણો હુંતિ પરસ્સપેસા । લુદ્ધામહિન્ના નરયં ઉવિંતિ ॥૩॥

ક્રોધસમાન કોઈ વિષ નથી અ અઝીમાન ઉપરાંત કોઈ વૈરી નથી
મૃત જીવદયા ઉપરાંત નથી । હીતકારી અપ્રમાદિ જેવો નથી ॥

કોહો વિસંકિં અમયં અહિંસા । માણો અરીકિં હિયમપ્પ
માયાસમાન કોઈ જય નથી શર લોઝસમાન કોઈ ડુલ [માન] ॥

ણ સત્ય સમાન નથી । નથી સુખ સંતોષ સમાન નથી ॥

માયા જયંકિં સરાણંતુ સચ્ચં । લોહો ડુહો કિં સુહ માહ તુઠી ॥

બુદ્ધિ અતિ સેવે વિનયવંત પ્રાણીને । ક્રોધી કુશીલીઆને સેવે અકીર્તિ

બુદ્ધિઅચંમં જયણ વીણીયં । કુદ્ધં કુશીલં જયણ અકિત્તિ ॥

જગ્રચિતવંતને સેવે અલદમી વા સત્યેસ્થિતને સમસ્તપણે સેવે
નીરધનપણું । લદ્દમી ॥ ૫ ॥

સંઝિન્નચિતં જયણ અલઢ્ઢી । સચ્ચેઠીયં સંજયણ સિરિય ॥

તજે વા ઠાંમે મિત્ર સજન પણ તજે ઠાંમે પાપ જે ડુઃકર્મ મુનિ
નર જે કચ્છા ગુણને હણે તેને । જિતેંડી પ્રતે ॥

ચયંતિ મિત્તાણી નરં કયધં । ચયંતિ પાવાઇ મુણિં જયંતં ॥

તજે ઠાંમે સુકા સરોવર પ્રતે હંસ તજે ઠાંમે બુદ્ધિ કોપીત રીસા
તે । લ મનુષ્ય પ્રતે ॥ ૬ ॥

ચયંતિ સુક્કાણિ સરાણિ હંસા । ચણ્ણ બુદ્ધી કુવિયં માણુસ્સંદ

जेइने हैए धारणा नही तेइने धरम गइवाननुं बा अर्थनुं केहेबुं
बचनादी कहेबुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो । अइयअत्ते कहिए विलावो ॥
विषिन्नचित्तवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिष्य तेइने हित
देबुं ते विलाप । वचन केहेबुं ते विलाप ॥ ७ ॥

विस्किन्नचित्ते कहिए विलावो । बहु कुसीसे कहिए विलावो
हुष्ट राजा प्रजाने मंरुवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधन ॥ ७ ॥
त्पर होय । मां तत्पर होय ॥

हुष्टा हीवा दंमपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवंति ॥
मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर जलामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमां तत्प
होय । र होय ॥ ८ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुसाहुणो तत्तपरा हवंति ८
सोज्ञा होय उत्कृष्टा तपवंतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोज्ञा ॥

सोहा जवे जगगतवस्स खंती । समाहिजोगो पसमस्स सोहा ॥
ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए बे ते चा सिष्यनी शोज्ञा जे विनय
रित्रवंतनी शोज्ञा । गुणमां प्रवरती ॥ ९ ॥

नाणं सुजाणं चरणस्स सोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि
आजरण विना शोज्ञे शीलव्रत परिग्रह रहित ते शोज्ञे ॥ ९ ॥
नो धरणहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणो सोहइ बंजयारी । अकिं चिणो सोहइ दिक्कधारी
बुद्धि करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
ज्ञा पामे राजानो परधान । ज्ञा पामे एक स्त्रीधी ॥ १० ॥

बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लज्जाजुठ सोहइ एगपत्ति १०

આત્મા પોતાનો વૈરી સમાન હો આત્મા જસ પામે સીલવંત જે
ય જેના જોગ ગામ નહીં તે । મનુષ્ય તે ॥

અપ્પા અરી હોઈ અણવઠીયસ્સ । અપ્પાજસોસીલમઉનરસ્સ

આત્માજ દુરાત્મા જ્ઞાનાદિગુણે આત્માજ આત્માને વસ રાખે તો
નથી અવસ્થિત જેનો તે । તેજ સરણ કરવા યોગ ॥ ૧૧ ॥

અપ્પા દુરપ્પા અણવઠીયસ્સ । અપ્પાજી અપ્પા સરણ ગઈય
નથી ધર્મકારજ સમાન બીજું નથી પ્રાણની હિંસા સમાન મોઢું
કાર્ય ॥ અકાર્ય ॥

ન ધમ્મકક્કં પરમઠ્ઠી કક્કં । ન પાણિહિંસા પરમં અકક્કં ॥

નથી સ્નેહરાગ સમાન ઉત્કુષ્ટું નથી સમકિતના લાજ સમાન
બંધન । ઉત્કુષ્ટો લાજ ॥ ૧૨ ॥

ન પેમરાગા મરમઠ્ઠિ બંધો । ન બોહિલાજ્ઞા પરમઠ્ઠિ લાજો

ન સેવવી વા ન જોગવવી પ્રમ ન સેવવા વા ન આદર ॥ ૧૩ ॥
વા વા સ્ત્રી પરની । વા પુરુષ જે અજાણ વા મૂઢને ॥

ન સેવિયઘ્વા પમયા પરક્કા । ન સેવિયઘ્વા પુરિસા અવિઘ્વા ॥

ન સેવવા અધમ અજ્ઞિમાની ન સેવવા ચાત્રીકરણહાર મનુષને
હીણા નરને । ॥ ૧૪ ॥

ન સેવિયઘ્વા અહમા નિહિણા । ન સેવિયઘ્વા પિસુણા મણુસ્સા

જે ધર્મી નર તેહને નિશ્ચે સેવવા જે પંમિત નર તેહને નિશ્ચે પૂ
આદરવા । ઠવું ॥

જે ધમ્મિયા તે સ્વલુસેવિયઘ્વા । જે પંમિયા તે સ્વલુ પુહ્થિયઘ્વા ॥

જે સાધુ વા જ્ઞાતા નર તેહને જે નિર્લોજી મમતા રહીત નર તે
સમસ્ત રીતે વાંદવા । હને આહારાદિ દાન દેવું ॥ ૧૫ ॥

જેસાહુણોતે અજ્ઞિવંદિયઘ્વા । જે નિમ્મમા તે પમિલાજ્ઞિયઘ્વા ॥

પુત્ર તથા શિષ્ય એ બેને તુલ્ય રૂપીશ્વર તથા દેવતા એ બેને તુ
વિચારવા વિનય માટે । હ્ય વિચારવા ।

શૂતાય સીસાય સમંવિજ્ઞતા । રિસી ય દેવા ય સમં વિજ્ઞતા
અજ્ઞાની નર તથા પશુ જનાવર મૃતક તથા નીર્ધન એ બેને તુલ્ય
એ બેને તુલ્ય વિચારવા । વિચારવા ॥ ૧૫ ॥

મુસ્કા તિરિક્કા ય સમં વિજ્ઞતા । મુઝ્ઝા દરિદ્રા ય સમં વિજ્ઞતા
સમસ્ત કલા થકી ધર્મ આરાધ સમસ્ત કથા થકી ધર્મ કથા
વાની કલા જીતે । જીતે ॥

સઘા કલ્લા ધમ્મકલ્લા જિણાઈ સઘા કહાધમ્મકહા જિણાઈ
સમસ્ત બલથકી ધર્મનું બલ સમસ્ત જે સંસારીક સુખથી
જીતે । ધર્મ સુખ જીતે ॥ ૧૬ ॥

સઘં બલં ધમ્મબલં જિણાઈ । સઘં સુહં ધમ્મસુહં જિણાઈ
જૂવટું રમ્યામાં જે આસક્ત છે માંસજ્ઞકણમાં જે આસક્ત છે તે
તેહને લક્ષ્મીનો નાશ થાય । હને દયાબુધીનો નાશ થાય ॥

જૂણ પસત્તસ્સ ધણસ્સ નાસો । મંસં પસત્તસ્સ દયાઈ નાસો
મદીરા પીવામાં જે આસક્ત છે વેસ્યાજ્ઞોગમાં જે આસક્ત છે તે
તેહનો જસ નાશ થાય ॥ હના કુલનો નાશ થાય ॥ ૧૭ ॥

મજ્ઞં પસત્તસ્સ જસસ્સ નાસો । વેસા પસત્તસ્સ કુલસ્સ નાસો
જીવની હિંસામાં જે આસક્ત છે । ચોરી કરવામાં જે આસક્ત છે
તેહનો જ્ઞાનો ધર્મ નાશ થાય । તેહના શરીરનો નાશ થાય ॥

હિંસા પસત્તસ્સ સુધમ્મનાસો । ચોરીપસત્તસ્સ સરીરનાસો ॥

તેમજ પરનારીથી જે આસક્ત સર્વ પૂર્વોક્ત જ્ઞાના ગુણનો નાશ
છે તેહને । થાય વલી અધમગતી પામે ॥ ૧૮ ॥

તહા પરઢીસુ પસત્તયસ્સ । સઘસ્સ નાસો અહમા ગઈય ૧૮

દાન દેવું નિર્ધનપણામાં ને વલી । તથા ઇચ્છા વા અનિલાષનો રોધ
ઠકુરાઈ પામે ક્રમા ગુણ તે । ક જલો હોય જેહને તે ॥

દાણં દરીદસ્સ પહુસ્સ સ્વંતી । ઇચ્છા નિરોહોઽ સુહોઽયસ્સ ॥

જુવાનીમાં જે ઇંડિયોને વણ ચોરે એ જે પ્રથમ કહ્યા તે નર
રાખે તે । જલા ડુઃકરકારી જાણવા ॥૧૯॥

તારુન્નએ ઇંદિય નિગ્ગહો ય । ચત્તારિ એયાણિ સુહકરાણી

આજ્ઞાસ્વતૂં જીવીત કહ્યું છે સં । તે માટે દે જલા પ્રાણીયો ! ધર્મ આ
સારી જીવલોકને વિષે । દરો, શ્રુતચારિત્રરૂપ ધર્મ ઉત્તમ

સાધુ જિનેશ્વરનો કહ્યો ॥

આસસયં જીવિયમાહુ લોએ । ધમ્મં ચરે સાહુજિણોવઈઠં ॥

તે ધર્મ જીવને રખોપાનો કરણહાર । ધર્મ સમસ્ત સેવી આદરી પાલી
ઠે, શરણ ઠે, ંચગતી દેણહારઠે । અવ્યાવાધ સુખ પામે ॥૨૦॥

ધમ્મો ય તાણં સરાણં ગઈ ય । ધમ્મં નિસેવિતુ સુહં લહંતિ

એ રીતે ધર્મોપદેશ લક્ષ્મીવંત ગૌતમકુલક સમાપ્તમ્ ॥

॥ ઇતિ શ્રી ગૌતમકુલકં સંપૂર્ણમ્ ॥

પૂજ્યશ્રી દેવેન્દ્રસૂરિજીકૃત દાન શીલ તપ જ્ઞાવકુલક પદાર્થ વાલો
પકાર અર્થે લીખ્યો છે તેમાં પ્રથમ દાન કુલક ॥

॥ અથ દાનકુલકં લિખ્યતે ॥

તજીને રાજનું સાર વા રહસ્ય ઉપાલ્યો છે સંજમરૂપ એક અદ્વિ
સપ્તાંગ લક્ષ્મી આદે ત્રીય મોટો જ્ઞાર તે જણે ॥

પરિહરિય રક્કસારો । ઉપ્પામિયસંજમિક્કગુરુજ્ઞારો ॥

આપણા સ્વજ્ઞાત્રી દેવડુપ્પ વ સંજમયોગે વિચરતા જયવંતા વર્તો
સ્વ વીધું બ્રાહ્મણ પ્રતે એવા । વીરનામે ચોવીસમા તીર્થંકર ॥૨૧॥

સ્વંધાનુ દેવદૂસં । વિચરંતો જયન્ત વીરજિણો ॥ ૨ ॥

ધર્મદાન ૧ અર્થદાન ૨ કામ ત્રિવિધ દાન જગતમાં વિખ્યાત વા
દાન ૩ એ જોડે । પ્રસિદ્ધ છે ॥

ધમ્મન્નકામજ્ઞેયા । તિવિહં દાણં જયંમિ વિસ્કાયં ॥
તોદે પણ જિનેશ્વરને ને તેમના । તેમને આહારાદિક ધાર્મિક દાન
જ્ઞાસનને આશ્રીત જે સુનિયો । તે પ્રસંસે છે વા વચ્ચાણે છે ॥૧॥
તહવિ ય જિણંદમુણિણો । ધમ્મિયદાણં પસંસંતિ ॥૨॥

તે દાન કેહવું છે, સોજાગ્ય દાન તે રોગરહિતપણાનું કારણ
પણાનું કરણદાર છે । નતરુષ્ટું છે ॥

દાણં સોહગ્ગકરં । દાણં આરુગ્ગકારણં પરમં ॥
તે દાનઉત્તમ જોગનું નિધાન છે । તે દાન સ્થાનક છે ગુણના સમૂહનું ૩
દાણં જોગનિહાણં । દાણં ઠાણં ગુણગણાણં ॥ ૩ ॥
દાનથકી પસરે વા વિસ્તરે દાન દેવે કરી આય મલ રહિત
કીર્તિ શરિરની શોજા ॥

દાણેણ ફુરડ કિત્તી । દાણેણ ય હોડ નિમ્મલાકંતી ॥
દાને કરી આવર્જ્યું છે વડા કર્યું । વૈરી પણ નિશ્ચે દાયકને ઘેર પાળી
છે હૃદય તે થકી । વહે, દાસપણું કરે ॥ ૪ ॥

દાણાવજ્ઞિય હિયન । વયરી વિ હુ પાણિયં વહ્ણ ॥૪॥
ઘનાસાર્થવાહને જવે શ્રી રૂષ જે ધીનું દાન કર્યું જલા શ્રી ધર્મ
જદેવજીનો જીવ । ઘોષસૂરી પ્રમુખ સાધૂને ॥

ધણસન્નવાહજમ્મે । જં ઘયદાણં કયં સુસાહણં ॥
તે મહા પુણ્યના કારણ થકી ત્રણલોકના પિતામહ વા દાદા
શ્રી રૂષજદેવ જિન । થયા ॥ ૫ ॥

તક્કારણમુસજ્જિણો । તેલુક્કપિયામહો જાન ॥૫॥
કૃપાયે કરી વીધું અજ્ઞયદા પાઠલના જવમાં તેથી પ્રહું પુણ્યરૂપ

ન પારેવા પ્રતે ।

કિરિયાણું ॥

કરુણાદિ દિન દાણં । જન્મંતર ગહિય પુત્ર કિરિયાણં ॥

તેથી તીર્થંકરપદ તથા ચક્રવ પામ્યા શાંતિનાથ સેલ્લમા તીર્થ
તીર્થપદ એ બે રિહી એક જવમાં । કર પણ ॥ ૬ ॥

તિહયર ચક્ર રિદ્ધિ । સંપત્તો સંતિનાહોવિ ॥ ૬ ॥

પાંચસે સાધુ મુનિપ્રતે આદારા દાને કરી નપાજ્યોં ઉત્તમ પુણ્યનો
દિ જોજન તે રૂપ । પ્રાગ્જાર એહવો ॥

પંચસય સાહુ જોઅણ । દાણાવજ્ઞિય સુપુત્રપપ્પારો ॥

આશ્ચર્યકારી જે ચરિત્ર તેણે જરતચક્રવર્તી શ્રી રૂષજ્ઞદેવનો પુ
જીયો એહવો । જરતક્ષેત્રનો સ્વામી થયો ॥૭॥

અઠ્ઠરિય ચરિય જરિન । જરહો જરહાહિવા જાન ॥૭॥

મૂલ લિધા વિના પણ ગીલાણ વા રોગી મુનિને આચરવા યો
ધિધી । ગ્ય વસ્તુ તેથી ॥

મુદ્ધં વિણાવિ દાનં । ગિહ્તાણ પમ્મિઅરણ જોગવઢૂણિ ॥

સિદ્ધિ પામ્યો રત્નકંબલ દેણ બાવનાચંદન દેણહાર સેઠીયો પણ
હાર । તેજ જવમાં ॥ ૮ ॥

સિદ્ધોઅ રયણકંબલ । ચંદણવિણિનવિ તંમિ જવો ॥૮॥

દેશને સ્ત્રીરનું દાન । તપે કરી સોપવ્યું સરીર ઢે જેણે એહવા
સાધુને ધન્યકારી ॥

દાઝણ સ્ત્રીર દાણં । તવેણ સુસિઅંગસાહુણો ધણિઅં ॥

લોકમાં નપાજ્યોં ચમત્કાર જે સમસ્તપણે થયો ગોજ્ઞદ્રેષ્ટીપુત્ર
ણે એહવો । શાલીજ્ઞ પણ જોગનું જાજન ॥

જણ જણિય ચમત્કારો । સંજાન સાલિજ્ઞહોવિ ॥૯॥

પૂર્વજન્માંતરના સુપાત્ર ઉદ્ધાસ પામ્યું અપૂર્વ શુજ્ઞધ્યાવ તેના

दान थकी ।

प्रज्ञावे ॥

जम्मंतर दाणान् । उल्लसिया पुव कुसल द्याणान् ॥
कयवन्नो सेठ कृतपुण्यनो धणी । जोगोनं ज्ञाजन वा स्थानक थयो १०

कयउन्नो कयपुन्नो । जोगाणं ज्ञायणं जान ॥१०॥
घृतपुष्प साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोषना लेशथी समस्त
पुष्प साधु ए वे । प्रकारे रहित ॥

घयपूस वज्रपूसा । महारिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥
आपणी तप लब्धीए करी घृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने
समस्त साधुमंरलीने वा वा साधुनी जक्ती करीने उत्तमगति
समूहने । पाम्या ॥ ११ ॥

लक्ष्मीं सयल गहो । वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥११॥
जीवंतस्वामी श्री मदावीरनी वीरस्वामीना शासनमां वीचरीने
प्रतिमाने । जक्तीये करी ॥

जीवंतसामि पम्माइं । सासणं वियरिक्का जक्तीए ॥
चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्यो । उदायननामे ठेइलो राजर्षि ॥१२॥
पवईक्का सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिसी ॥१२॥
जिनघर वा जिनप्रासादे करी देइने अनुकंपा दान तथा जक्ती
शोभावी जूमीमंरलने । दान ॥

जिणहरमंमियवसुहा । दानं अणुकंपज्जतिदाणाइं ॥
तीर्थप्रज्ञावक पुरुषोमां रेखा । समस्त प्रकारे पाम्यो संप्रतीनामे राजा
समानपणुं । श्री आर्यसुइस्ती सूरि वचने ॥ १३ ॥

तिष्ठपज्ञावगरेहिं । संपत्तो संपइराया ॥१३॥
देइने श्रद्धा सुइवमे करीने । शुद्धमान अरुदना बाकला मोटा
मुनीश्वरने ॥

दानं सदा सुधे ।

सुधे कुम्मासए महामुण्णिणो॥
श्री मुखदेव नामे कुमर । राज्यनी लक्ष्मी प्रते पाम्यो मोटी १४
सिरि मूलदेव कुमरो । रज्जुसिरिं पाविउ गुरुइ ॥१४॥

अतिघणुं दान तेणे करी मुखरए रज्यां सैंकमोनी संख्याए का
वा जे कविजन वा पंक्ति तेणे । व्य तेथो विस्तरयुं ॥

अश्रुदाण मुहर कविअण । विरइअसय संख कष विह
विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपणलोकमां समस्त[रिअं॥
ते । पणे विस्तरे ठे ॥ १५ ॥

विक्रमनरिंद चरित्रं । अज्जवि लोए परिप्फुरइ ॥१५॥

त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी ठेलाज सा
कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इइ ते तीर्थकरे ॥

तियलोअ बंधवेहिं । तप्रव चरिमेहिं जिणवरिंदेहिं ॥

कृतकृत्य तेमणे पण दीधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोदुं दान ॥१६॥

कय किच्चेहिवि दित्रं । संवत्तरिअं महादाणं ॥१६॥

लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोक्षपदनो स्वामी केम न आय
रूपनदेवनो पौत्र । अर्थात् आयज ॥

सिरिसेयंसकुमारो । निस्सेयस सामिउ कह न होई ॥

आ चोवीसीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतकेत्रने
क दाननो प्रवाह । विपे ॥ १७ ॥

फासूअदाणपवाहो । पयासिउ जेण जरहंमि ॥१७॥

केम ते न बखाणीए अर्थात् चंदनबाला कुमरी श्री महावीरने
बखाणीएज । दान देवे करीने ॥

कह सा न पसंसिज्जइ । बंदाणबाला जिणंददाणेणं ॥

ते महावीर उमासिक तप ठाखो वा संतोष्यो जेणे श्री महा

१५८

तप्प्या तेमने देइने ।

वीर जिनेश्वरने ॥ १८ ॥

ढम्मासिय तवतविनु । निवविनु जेहिं वीरजिणो ॥ १८ ॥

दिक्का लीधा पढी प्रथम
आदे पारणां ।

कस्यां हतां करेढे तेमज करशे त्रले
काले ॥

पढमाइं पारणाइं । अकरिंसु करंति तह करिस्संति ॥

श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे जे गृहस्थने घेर, तेदने निश्चे सिद्धि त्र
सहित एहवा पूजनीको । एज्जवमां तथा आगे ॥ १९ ॥

अरिहंता जगवंतो । जस्स घरे तेसिं धुव सिद्धि ॥ १९ ॥

१ श्रीजिनप्रासादक्षेत्र २ श्रीजिनबिंब ४ चतुर्विधसंघसाधु ५ साधवी ६ श्रा
वा प्रतिमाक्षेत्र ७ जिनपुस्तकक्षेत्र । वक ७ श्रावीका रूप जे सातक्षेत्रमां

जिणजवणबिंबपुण्य-संघसरूवेसु सत्तखित्तसु ॥

जलुं न्यायविधि योगे वाव्युं मोक्षरूप फलजणी आश्चर्यकारी अनं
जे इव्य ते आय । तगणुं ॥ २० ॥

वविअंधणां पि जायई । सिवफलय महो अणंतगुणं २० ॥

ए प्रकारे दान विषे २० गाथानो समूह समाप्तम् ॥

॥ इति दानकुलक समाप्तम् ॥

इवे संवंधे आव्युं ब्रह्मचर्य कुलक ते लखीए ठीए ॥

॥ अथ शीलकुलक लिख्यते ॥

सोजाग्य गुणनुं मोहोदुं ए चरणे प्रणाम करुं श्री नेमिनाथ बा
वुं निधान एहवाने । वीसमा जिनपतिने ॥

सोहग महा निहिणो । पाए पणमामि नेमिजिण वइणो ॥

बालपणामां जुजावले करी जनार्दन जे कृष्णवासुदेव प्रते जेणे
ने । सहजमां जीत्यो ॥ १ ॥

બાલેણ જુઝબલેણ । જણાદણો જેણ નિઙ્ગિણિન ॥૧॥

જીવોને શીલગુણ છે તેજ શીલ છે તેજ જીવોને મંગલીક ન
નત્તમ વા પવિત્ર ધન છે । ત્કુટું છે ॥

સીલં નત્તમ વિત્તં । સીલં જીવાણ મંગલં પરમં ॥

સીલ છે તે દૌર્જાગ્યનું શીલ છે તે સુખનું પીઠર ઘર છે વા સુ
દરણહાર છે । ય સમસ્તનું સ્થાનક છે ॥ ૨ ॥

સીલં દોહગ્ગહરં । સીલં સુસ્કાણ કુલજવણં ॥૨॥

શીલ તે ધર્મનું નિધાન છે । શીલ તે પાપનું ચંદ્રણહાર કહ્યું
શ્રી તીર્થંકર ગણધરે ॥

સીલં ધમ્મ નિહાણં । સીલં પાવાણ ચંદ્રણં જણિયં ॥

શીલ તે પ્રાણીયોને જગને અકુત્રીમ અલંકાર વા ઘરેણું શ્રેષ્ઠ
વિષે જયનું કરણહાર છે । છે ॥ ૩ ॥

સીલં જંતૂણ જણં । અકિત્તિમં મંદ્રણં પવરં ॥૩॥

નરકરૂપ નગરના બારણાને રું કમામના જોમાના જાણ સરચું
ધવાને । છે ને ॥

નરય હુવાર નિરુંજણ । કવામ સંપુમ સહોઝર હાયં ॥

દેવલોકરૂપ નજ્વલ ઘર તિહાં । ચમવાને સારી નિસરણી સમાન
શીલ છે ॥ ૪ ॥

સુરલોઝધવલ્લમંદિર । આરુહણે પવરનિસ્સેણિં ॥૪॥

શ્રી ઝમ્મસેન રાજાની પુત્રી । રાજિમતી પામી શીલવંતી સત્તીમાં
હિ રેલા સમાન ॥

સિરિ ઝગ્ગસેણધૂઝા । રાયમઈ લહજ સીલવઈ રેહિં ॥

ગિરી ગુફા વિવરમાં રહ્યો એવો શ્રી નેમનાથના જાણ રહનેમી પ્રતે,
જેણિયે । આપ્યો, સંજમ શીલ માર્ગમાં ॥૫॥

गिरि विवर गन जीए । रहनेमी ठाविन मग्गे ॥५॥

प्रज्वलितो पण निश्चे अग्निनो शीलना महिमाए करी पाणीनो
समूह ते । प्रवाह थयो ॥

पङ्कलिनवि हु जलणो । सीलपञ्जावेण पाणियं हवइ ॥
ते जयवन्ती वर्तो जगमां सी जेहनी प्रगट वा प्रसिद्धे जशनी
ता श्री रामचंडनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयउ जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥६॥
चालणी वरे काढयुं पाणी ते जेणे उघाम्यां दरवाजानां वारणां
णे करी चंपानगरीमां । त्रण ॥

चालणिजलेण चंपाए । जीइ उघामियं डुवारतियं ॥
ते केहनां न हरे चित्त ते चरित्र वा अवदात सती सुज
अर्थात् हरे । झनुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुजद्दाए ॥७॥
समूही प्रते पामो नर्मदा ते जलुं घणो काल जेणीये पाल्युं
सुंदरी । शुद्ध शील ॥

नंदन नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइ पालियं सीलं ॥
गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटवना घणा घणा प्रकारनी ७
गहिलत्ताणंपि काउं । सहिआय विमंवाणा विविहा ॥८॥
कल्याण होजो कलावती बीहामणा रणमां राजाए तजी
सतीने । वा ठांसी ॥

जइ कलावईए । जीसणारन्नंमि रायवत्ताए ॥
जे ते सतीना शीलगुणे करीने । ठेदेलां अंग हस्तादी फरी नवां थयां
जं सा शीलगुणेणं । ठिन्नंग पुणन्नवा जाया ॥९॥
सीलवतीना शील प्रते । समर्थ सुधमाईइ पण वर्षववाने नही ॥

सीलवइए सीलं । सकइ सकोवि वन्निउं नेव॥
 राजाना मोकळया प्रधान चारेने पण शील राखवा प्रकर्षे ठ
 वा मेहेता । ग्या जेणे ॥ १० ॥
 रायनिउत्ता सचिवा । चउरोवि पवंचिआ जीए॥१०॥
 ज्ञान अतिशय लक्ष्मी सहि जलो धर्मलाज जेहने मोकलाव्यो॥
 त महावीर परमेश्वरे ।
 सिरि वध्रमाण पहुणा । सुधम्मलानुत्ति जीइ पठविउ ॥
 ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु शरदरुतुना चंडमानीपरे निर्मल
 लसा श्रावीका । शीलगुणे ॥ ११ ॥
 सा जयउ जए सुलसा । सारयससिविमलसीलगुणा॥११॥
 कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंड ए मद वा अहंकारने जागनार एहवो
 हवाना जे । कंदर्प तेहना बलनो अहंकार ॥
 हरिहरवंजपुरंदर-मयजंजणपंचबाणबलदप्पो ॥
 अप्रयासे जेणे मरयो वा ते श्री श्रुतीजइजी आपो कळयाण
 दली नाख्यो । प्रते ॥ १२ ॥
 लीलाइ जेण दखिउ । स थूलजहो दिसउ जहं॥१२॥
 मनोहर योवनना समू प्रार्थना करते अके पण स्त्रीरूप
 हे वर्तते । पार्णीपुरे करी ॥
 माणहरतारुन्नजरे । पन्निजंतोवि तरुणि नियरेण ॥
 मेरूपर्वत परे अचल ठे मन ते श्री वयरस्वामी मोटा रुषि जय
 जेहनुं एवा । वंता वर्तो ॥ १३ ॥
 सुरगिरिनिचलचित्तो । सो वयरमहारिसी जयउ ॥१३॥
 स्तवना करवाने तेहनी न श्रावक जे सुदर्शनना शीलगुणना
 सकीये । समूह प्रते ॥

થુણિયં તસ્સ ન સક્કા । સઢ્ઢસ્સ સુદંસણસ્સ ગુણનિવહો ॥
જે વિષમ સંકટમાં નિશ્ચે । પમે થકે પણ અર્થમ્મ શીલરૂપ
ધન રાહ્યું ॥ ૧૪ ॥

જો વિસમસંકમેસુવિ । પમ્મિનુવિ અર્થમ્મસીલધણો ॥ ૧૪ ॥
સુંદરીજી રૂપજ્ઞદેવની પુત્રી સુ મણોરમા સુદર્શનશેઠની સ્ત્રી । અંજ
નંદા વૈરસ્વામીની માતા । ચેલ ના હનુમાનની માતા । મૃગાવતી ચં
ણા શ્રેણીકની સ્ત્રી । દનવાલાની ચેલી ॥

સુંદરિ સુનંદ ચિહ્નણા । મણોરમા અંજણા મિગાવડ અ ॥
એ જિનશાસનમાં પ્રસિદ્ધ વા મોટી મતીનું હે જન્મ્યો ! તમને
વિચાર્યાત એવી જાલી । સુખ પ્રતે થો ॥ ૧૫ ॥

જિણસાસણસુપસિદ્ધા । મહાસર્જન સુહં દિંતુ ॥ ૧૫ ॥
અચંકારી જટ્ટાનું ચરિત્ર સાંજલીને કોનું ન ધુણે નિશ્ચે મસ્તક
વા કથા પ્રતે । અર્થાત્ ધુણેજ ॥

અચંકારિઅચરિઅં । સુણાણાંકો ન ધુણે કિરસીસં ॥
જેણે અર્થમ્મપણે શીલ પાઢ્યું । જીલનો પતિ જે પછીપતિ તેણે કરી
કષ્ટની ક્રોધ પણ ધૈર્ય ન મૂક્યું ॥ ૧૬ ॥

જા અર્થમ્મિઅ સીલા । જિહ્વવડ કપટિઆ વિદહં ॥ ૧૬ ॥
આપણો મિત્ર આપણો જ્ઞા આપણો જનક જે વાપ આપણા વા
ડ સગો । પનો વાપ અથવા પણ ॥

નિય મિતં નિય જ્ઞાયા । નિય જાણન નિય પિયામહો વાવિ
આપણો પુત્ર પણ એટલામાં જે ન વાદાલો હોય લોકોને શીલ
શીલરહિત કુશીલીયો હોય તે । વિના માટે ॥ ૧૭ ॥

નિયપુત્તોવિ કુસીલો । ન વલ્લહો હોડ લોઆણં ॥ ૧૭ ॥
સઘલાયે પણ વ્રત પ્રતે । જાગે થકે અસ્તિ વા ઠે કોઈ પણ

સઘેસિંપિ વયાણં । જગ્ગાણં અન્નિ કોઈ પમિઆરો ॥
પણ પાકા ઘના પ્રતે કાંના ન હોય શીલ ફેર જાગે કોઈ ઉપા
ન ચોટે તેમ । ય ॥ ૧૮ ॥

પક્કઘમ્સસવ કન્ના । ન હોઈ સીલં પુણો જગ્ગં ॥૧૮॥
વૈતાલ પિસાચ જૂત રાક્ષસાકેસરીસિંહ, ચિતલા, હસ્તી, સર્પ એ સર્વના
વેશ્રાલજૂઅરસ્કસ-કેસરિચિત્તયગઈંદસપ્પાણં ॥
લીલાયે કરી જાગે અહંકાર પાલતો જે હોય નિર્મલ શીલ પ્રતે
વા મદ પ્રતે । તે ઘણી ॥ ૧૯ ॥

લીલાઈં દલઈ દપ્પં । પાલંતો નિમ્મલં સીલં ॥૧૯॥
જે કોઈ પૂર્વે કર્મથી મૂકા ગતકાલે સિદ્ધા વર્તમાનકાલે સિદ્ધે ઢે
ણા વા કર્મને મૂકીને । આગામીકાલે સિદ્ધસે તેમજ ॥
જે કેઈ કમ્મમુક્કા । સિદ્ધા સિદ્ધંતિ સિદ્ધિહિંતિ તદ્દા ॥
તે સર્વ પ્રાણીને એહજ બલ । વિસ્તીર્ણ આ જન્મ પરિપાલીત શીલનું
જ માહાત્મ્ય ॥ ૨૦ ॥

સઘેસિં તેસિં બલં । વિસાલસીલસ્સ માહપ્પં ॥૨૦॥

॥ એ રીતે શીલકુલક સંપૂર્ણ થયું ॥

॥ ઇતિ શીલકુલકં સમાપ્તમ્ ॥

હવે સંબંધે આબ્યું તપ કુલક તે લખીએ બીએ ॥

॥ અથ તપકુલકં લિખ્યતે ॥

તે જયવંતા વર્તો આ અવસર્પિણીની જેમના ચત્રા નપર સોજે ઢે
આદે ઘયા શ્રી આદિનાથ જિનેશ્વ મસ્તકના કેસ જટારૂપ મુ
ર તે માટે જુગાદિજિન । મટ ॥

सो जयन्त जुगाइजिणो । जस्संसे सोहए जमामन्मो॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकमां तेथी थयो
ढ्यां एवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुल्य ॥ १ ॥

तवजाणगिपलिविय-कम्मिंधाण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवह्वरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एकस्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवह्वरियतवेणां । काउसग्गंमि जो ठिउ जयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा मागं कर्म प्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरूपजदेवजीना पुत्र १

पूरियनिययपइन्नो । हरन्त डुरिआइं बाहुबली ॥१॥

अथिर चलप्रते पण थिर अच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यने पण तेम सुखे पामवायोग करे
अथिरं पि थिरं वंकां-पि उजुअं डुल्लहं पि तह सुलहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ १ ॥

डुस्सअं पि सुसअं । तवेणा संपज्जण कज्जं ॥३॥

ठठ ठठ एटले वे वे करतो अको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप । प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेणा तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं ॥

अक्कीणमहाणसी महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंड्रनूती
आदे घणी लब्धीउवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो ॥४॥

अस्कीणमहाणसीउ । सिरि गोअमसामिउ जयन्त ॥४॥

सोने वा गजे चोथो चक्रव तपनां बले करी खेलोंसही आदे
ति सनत्कुमार नामे । लब्धीउ पाम्यो ॥

ठळ्ळ सणांकुमारो । तवबलखेलाइलद्विसंपन्नो ॥
 आपणुं जे थूंक तेणे करी खरमी सोना सरखी दीप्ती प्रकासतो
 आंगुली तेथी । हूवो ॥ ५ ॥

निवृत्त खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥
 गाय, ब्राह्मण, पेटनं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोटुं
 गर्जवती- पापकर्म ॥

गो बंज गप्प गप्पिणि । बंजणि घायाइ गुरुअ पावाइ ॥
 करीने पण सोनानी परेज । तप तपवे करी सुद्ध अयो एवो दृढप्रदारी ॥
 काळणवि कणायंपिव । तवेण सुद्धो दृढपहारी ॥६॥
 पाठलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा कस्यो तेथी जे नंदीषेण
 नामे मोहोटा रुषि ते ॥

पुवजवे तिब तवो । तयिन्न जं नंदिसेण महारिसिणा ॥
 वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि अयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
 ता ते कारणथी प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिन्न । जान खयरी सहस्साणं ॥७॥
 देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
 वा दासपणुं । ते मातानी तेथी रहितनुं पण ॥

देवावि किंकरत्तं । कुणांति कुलजाइविरहिआणां पि ॥
 तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसी चंमालकुले जन्म्या महामु
 महीमा थकी । नि अथा तेमनुं ॥ ८ ॥

तवमंतपजावेणां । हरिकेसबलस्स वरिसिस्स ॥८॥
 वस्त्र सहीकमो गमे एकवस्त्रे करी । एकज धर्माये करी धर्मा हजारोगमे
 पम्सयमेगपमेणां । एगेण धमेण धम्सहस्साइ ॥
 जे निश्चे करे मुनिन्न ते । तपरूपी कल्पवृक्षनुं तेमने निश्चे

जं किरकुणंति मुणिणो । तवकप्पतरुस्सतंस्कूफलं ए
नीआणे करी रदित कखो तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
विधिये एदवो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स किं पसंसामो ॥
करुं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कखां । ॥ १० ॥

किज्झ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणां ॥ १० ॥
अती दुःखे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक । पूढ्याथी ते प्रज्जुए ते प्रस्तावे ॥

अइडुकरतवकारी । जगगुरुणा कहपुच्छिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चितमां श्री नेमिनाथजीनो
धणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते ॥ ११ ॥

वाहरिण स महप्पा । समरिज्जुण ढंढणकुमारो ॥ ११ ॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमां ठ पुरुष एक नारी । वीरजिम पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहियवीरजिणदिस्का ॥
डुकर अजिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाम्यो
समस्त रक्त एदवो । ॥ १२ ॥

डुग्गाजिग्गहनिरु । अज्झुणुण मालिनु सिद्धो ॥ १२ ॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरूपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

नंदीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

जंघाचारण विद्याचारण जाय तपना प्रज्ञावेकरीने श्री जिनपद्मि
मुनिन लब्धीवन्त । मा वंदनार्थे ए अधीकार जगवतीसूत्रे
२०मासतकना एमा उद्देसामां ठे ॥१३॥

जंघाचारण मुणिणो । गह्वंति तवप्पज्ञावेण ॥ १३ ॥

मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक वरणव्युं वा वखाण्युं स्वमुखे श्री
तेना आगल जेहनुं । महावीरस्वामीये तपनुं रूप ॥

सेणियपुरन जेसिं । पसंसिअं सामिणा तवोरूवं ॥

ते श्री धनाजी सालिज्जना ब ते वेहु पण पांचमे अनुत्तरे
नेवी तत्रा धनाकाकंदीमुनिनुं । पोहोच्या ॥१४॥

ते धन्ना धन्नमुणि । डुन्नवि पंचुत्तरे पत्ता ॥ १४ ॥

सांजलीने तप सुंदरीनांमे पुत्री जे तेनो आंबिलतप निरंतर
श्री रुषज्जदेवनी । वा आंतरा रहित ॥

मुणिउण तव सुंदरि । कुंमरीए अंबिलाणि अणवरयं ॥

साठ वर्षपद हजारपदसहित कहो केहनुं न कंपे वा न धूजे
एटले साठहजारवर्ष सुधी । दैयुं धूजेज ॥ १५ ॥

सठिंवास सहस्सा । जण कस्स न कंपएहिययं ॥१५॥

जे कीधो आंबीलनो तप बार वर्ष सुधी शिवकुमार तेणेजवे
जंबूने पाठलजवे । मुनिपणे ॥

जं विहिअमंबिलतवं । बारस वरिसाइं सिवकुमारेण ॥

ते देखी श्री जंबूस्वामी विस्मय पाम्यो दैयामां कुणीक
ना रूप प्रते । नामे राजा ॥ १६ ॥

तं द जंबूरूवं । विम्हईन कोणिउ राया ॥१६॥

जिनकळपी मुनि परिहारविमुधी प्रतिमा अंगीकारवंत साधु
तपवंत साधु । यथा लंदी तपवंत साधुनुं ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पम्मा पम्बिन्न लंदयाईणां ॥

सांजलीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूपं । को अन्नो वहन तवगवं ॥१७॥
मासखमण पासखमण एटले बलज्जइ मुनि कृष्णवासुदेवनो ज्ञाइ
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥
ना उपवास करनारो ।

मासइमासखवन । बलज्जइ रूपवंपि हु विरत्तो ॥
ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥
सो जयनरन्नवासी । पम्बोहिअसावयसहस्सो ॥१८॥
अरदरी वा कंपी प्रष्टवो, जलइल्या । समुइ, हाढ्या समस्त कुलगि
वा हालकल्लोल थया । री हीमवंतादि ॥

थरहरिअधरं ऊलहलिय- सायरं चलियसयलकुलसेलं
जे करतो हुन जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारण अर्थे करघुं लाख
तो श्री विष्णुकुमारमुनीश्वर।जोजननुं रूप तेतपनुं फल जाणवुं?ए
जमकासि जयं विणहु । संघकए तं तवस्स फलं ॥१९॥
शुं घणुं वा बहूधा केहेवाथी जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख
वा जणवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणं । जं कस्सवि कहवि कण्वि सुहाइं ॥
दिसेवे जुवन वा लोकते । तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले सम
मध्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज ॥२०॥

दीसंति जवणमये । तन्न तवो कारणं चेव ॥२०॥

॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम् ॥

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

इवे ते तपमां जाव मले तो निर्जराहेतु तप आय, माटे लगतुंज

॥ जाव कुलक लखीए ढीए ॥

॥ अथ जावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तप करी अ। बोहामणुं प्रलयकाल वा कल्पांत
सुरदेव थयोतेथी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरववैरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयं-मि त्रीसणे पलयतुद्धजलबोले ॥
तोहे पण ठकाय जीवनुं हित। परणयो एहवो जयवंतो वतों श्री
चितवता जावथी केवलज्ञा। पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थंकर॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

जावेण केवललक्ष्मिं । विवाहिन जयन्त पासजिणो॥१॥
चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न आय जेम रंग ॥

निचुत्रो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥
तेम दान शील तप जावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धजाव विना इति तत्त्वं ॥

तह दाणसीलतवजा-वणान् । अहलान जावविणा॥२॥
मणि, रत्न, मंत्र, उषधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुद्धी । पण निश्चे ॥

मणि मंत नसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥
एटलांबानां जाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

जावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए॥३॥
जखी जावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंद्राजरुषी बेघमी मात्रे करी

सुहजावणावसेणं ।

खपावीने कर्म जे घनघाती
रूप गांठ प्रते ।

खविऊण कम्मगांठिं ।

शुभ्रूषंती वा सेवना कर
ती चरणे वा पगे ।

सुस्सूसंती पाए ।

उषन्युं वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान
केवलज्ञान इत्यर्थः ।

उप्पन्नदिव्वाणा ।

जगवंत वा पूज्य इलाची
पुत्र मुनि ।

जयवं इलाइपुतो ।

तिहां रहे देखीने मुनिराज कोइ
ग्रहस्थना घरमां गौचरिए गएला ।

दठूण मुणिवरिंदे ।

कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि ।

कविलोअबंजण मुणी ।

जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहो । ध्यातो अको थयो जातीस्म
पवहुइ ॥ दोमासा कणय कज्जं, कोरी । रणवंत अनुक्रमे केवली थयो
ए न नीठइ ॥१॥ ए गाथानो अर्थ । ॥ ७ ॥

लाहालोहतिपयं ।

तपसी मासखमणादिक सा

पसन्नचंदो मुहुत्तमित्तेण ॥

पाम्यो केवलज्ञान ते जावे करी
ने, माटे जावतेज मुख्य ठे ॥४॥

संपत्तो केवलं नाणं ॥४॥

आपणी गुरुणी चंदनवालाने ने निं
द्या करती पोतानां दुषण प्रते ॥

गुरुणीणं गरहिऊण नियदोसे ॥

एदवी मृगावती साध्वी जयवंती
वर्तो शुद्धजावे करीने ॥ ५ ॥

मिगावई जयउ सुहजावा ॥५॥

मोहोटा वांस उपर जे समस्त
नटणीमोहे चम्यो ॥

गुरुए वंसंमि जो समारुढो ॥

तेथी आव्यो शुद्धजाव तेथी
केवल ज्ञानी थयो ॥ ६ ॥

सुहजावा केवली जान ॥६॥

अशोकवनिका नामे वामीमांही
आपणां मनथी जे ॥

असोगवणिआइमथयारंमि ॥

जायंतो जायजाइसरो ॥७॥

करंबाविक जक्त वा

पुने निर्मत्रणा पूर्वक । आहार जे तेसो शुद्धज्ञावधी ॥
 खवगनिमंतणपुव्वं । वासियज्जतेण सुधज्जावेण ॥
 खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि ॥८॥
 जुंजंतो वरणाणं । संपत्तो कूरगहुज ॥ ८ ॥
 पाळलना जवमां आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
 हुते पण कीधी । ना प्रजावे दुर्मध वा मूर्ख ॥
 पुव्वज्जवसूरिविरईय-नाणा सायण पन्नाव दुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो थको । मासतुष मुनि केवलज्ञानी थयो ॥९॥
 नियनामं जायंतो । मासतुसो केवली जाउ ॥९॥
 हाथी उपर चमी आवती रुही देखीने कोनी श्री रुषज्जदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हठिंमि समारूढा । रिद्धिं दधूण उसज्जसामिस्स ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती थकी । माता सिद्धी पामी ॥
 तस्काण सुहजाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वैयाव जंधानुं बल हीण थएलुं एहवा श्री अ
 च करती थकी । व्रीकापुत्र आचार्य उपरे ज्जक्तिवंतने ॥
 पमिजागरमाणीए । जंधाबलखीणमन्निअपुत्तं ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवलाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोनीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिधी दिक्का प्रते ॥
 सैं तापस अष्टापदे रहेलाने ।
 पमरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिन्न दिस्काणं ॥

तेमने उपन्युं केवलज्ञान शुद्धजावे करी तेथी नमु तुं ते केवली
शाथी ते कहेडे । जगवंतोने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं । सुहजावाणं नमो ताणं ॥१२॥
जीव जे तेने सरीर जे देह जेद जे जूदापणुं जाणीने समा
ते थकी । धीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीराण । जेअं नाजं समाहिपताणं ।
घाणीमां पीवतां प्राणांत कष्ट खंधकसूरिना शिष्यतेमने नमस्का
मां उपजाव्युं केवलज्ञान एवा । र हो ॥ १३ ॥

उप्पाम्मियणाणां । खंदगसीसाण तेसि नमो ॥१३॥
श्री वर्द्धमान प्रज्जुना चरण पूजवानी वांग सहित आवर्ती
कमल प्रते । हूई नगोरुना फूले करी ॥

सिरि वद्धमाणपाए । पूअत्ती सिंदुवारकुसुमेहिं ॥
उत्तम जावे करीने देवलोके । दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥१४॥

जावेणं सुरलोए । दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥ १४ ॥
जावे सहित जुवनस्वामी वांदवाने केरुको पण वाव्य
श्री महावीरने । श्री नीकली चाल्यो ॥

जावेण जुवणनाहं । वंदेउ दुहरोवि संचलित ॥
जतां श्रेणीकना घोराने प पोतानेज नामे उलखायो तेवो द
गे मरण पामीने वचमां । दुर्गनामे देव थयो सौधर्मे ॥ १५ ॥

मरिज्जण अंतराले । नियनामंको सुरो जाउ ॥१५॥
एक जाईए साधुवत लीधुं बीजे पाणीना पुरे करी जरेली एह
जाईए राज लीधुं एक उदरना । वी नदीए ॥

विरयाविरयसहोअर । उदगस्स जरेण जरिअसरिअ
पोताना स्वामीये तथा मुनिये तिवारे दीधो नदीए मारग[ए] ॥

कहे हूते श्रावीकाने ॥ ६ ॥ ते जावना वशयी ॥ १६ ॥

जणिआइ साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा ॥ १६ ॥

श्री चंमरुडनामे आचार्य गुरुये । माखो थको पण मंमना प्रहारे करी

सिरिचंमरुडगुरुणा । तामिज्जंतोवि दंमघाएहिं ॥

तेज अवसरे तेमनो नवदी । गुरु लेशाये ते केवलज्ञानी थयो
क्षित साधु शीष्य । ॥ १७ ॥

तक्काळं तस्सीसो । सुहलोसो केवली जाउ ॥ १७ ॥

जे नहि निश्चे जण्यो वा क । जीवने वधे वा हण्ये पण समिती
हो कर्मनो बंध । गुप्तीवंतने ॥

जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिद्गुत्ताणं ॥

ते जाव तीहां प्रमाण ठे । पण नथी प्रमाण जाव बीना एक
लो कायव्यापार ॥ १८ ॥

जावो तत्तपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥

जाव तेज निश्चे परमार्थ वा । जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
उत्कृष्टो अर्थ ठे । सखाइउ कह्यो ठे ॥

जाव चिअ परमत्तो । जावो धम्मस्स साहउ जणिउ ॥

समकितनुं पण बीजजूत । एकलो जावज निश्चे कहेवे जगत् गुरु
तीर्थंकर गणधरादि ॥ १९ ॥

सम्मत्तस्सवि बीअं । जाव चिअ बिंति जगगुरुणो ॥ १९ ॥

ते माटे शुं घणुं केहेवे करी । एक तत्त्वनी वात सांजलो हे मश
ने । सत्त्व प्राणीगण ॥

किं बहुणा जणिणं । तत्तं निसुणेह जो महा सत्ता ॥

मोक्षसुखनां बीजरूप वा जूत । जीवोने सुखनो धरणहारो जावजठे २०

मुखसुहबीयजूत । जीवाण सुहावहो जावो ॥ २० ॥

ए रीते दास शील तप जावना जे करे शक्ती जक्तिये तत्पर
प्रते । हुतो नर पुरुष ते ॥

इयदाण सील तव जा-वणाउजो कुणइ सत्ति जत्ति परो
देवताना इइना समूह तेणे पूज्य अचीरात् वा घोमाकालमां ते
एहवो वा ए चार कुलक करताए पामे मोक्षनां सुख प्रते ॥ १ ॥
आपणुं नाम सूचव्युं देवेंइसूरि एहवुं ।

देविंदविंदमहिअं । अइरा सो लहइ सिद्धिसुहं २१

ए प्रकारे जाव कुलक टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ इति जावकुलकं समाप्तम् ॥

इवे उपदेशरूप रत्नो जंमार ते समान कुलक લખીયે બીએ ॥

॥ अथ उपदेशरत्न कोश ॥

उपदेशरूप रत्नो जंमार ठे । नाश पमामयां ठे समस्त लोकना
दारीइ जेणे ॥

उवएसरयणकोसं । नासिअनीसेसल्लोगदोगच्चं ॥

उपदेशरूप रत्नની માલા ઢે કહું હું વાંદી નમીને વર્તમાન શાસ્ત્ર
વા શ્રેણી ઢે જેહમાં એહવું । નપતિ શ્રી વીરજિન પ્રતે ॥ ૧ ॥

उवएसरयणमालं । वुहं नमिऊण वीरजिणं ॥ १ ॥

जीवदयाने विषे रमण क इंडीउना समूह जे श्रोत्रादिने दम
रीए चालीए सदा । वी वश राखवी सदाय पण ॥

जीवदयाइं रमिऊइ । इंदियवगो दमिऊइ सयावि ॥

સત્ય મીતું વચન નીશ્ચે બો ધર્મનું સાર વા તત્ત્વ એળીપરે ની
લીયે અવસર ડીઘીત । શ્વે ॥ ૨ ॥

सच्चं चेव चविऊइ धम्मस्स रहस्स मिणमेव ॥ २ ॥

ब्रह्मचर्य वा गुरु आचार न न संवास बसीजे माठा आचारी
नीश्वे जागीए । साथे ॥

सीलं न हु खंमिऊइ । न संवसिऊइ समं कुसीलेहिं ॥

जला गुरुनुं हीतवचन न उल्लं श्री जिनेश्वरना मुनिधर्मनो एज
धीये । उत्कृष्टो अर्थ ॥ १ ॥

गुरुवपणं न खलिऊइ । जइनऊइधम्मपरमत्तो ॥३॥

चपल वा अजतनाये न चा कुलधर्ममर्यादानपरांत न उद्वज
लीये पंथ जोइ चालवुं ट वेष धरीये ॥

चवलं न वंकमिऊइ । विरइऊइ नेव उप्पमो वेसो ॥

वांकी दृष्टीये न जोईये स रीसाणा पण बोले शुं घामीआ नर
मदृष्टीधी जोवुं । तेवा पुरुषने ॥ ४ ॥

वंकं न पलोइऊइ । रुठावि जणंति किं पिसुणा ॥४॥

वश करीये आपणी जीज वा विणा विचार्युं नहीज करीये को
रसना इंडीने । इ कार्य प्रते ॥

निअमिऊइ नीअजीह । अविआरिअ नेव किऊए कऊं

न आपणो जलो जे कुला तो ते नर प्रते माठो कोपेलो शुं करे
चार तेने लोपीए ॥ पांचमो आरो वा कलिकाल ॥ ५ ॥

नकुलकमोअ लुप्पइ । कुविउं किं कुणइ कलिकालो ॥५॥

कोइने मर्मवचन न बोलीजे कोइने पण कुरु कलंक न दीजीए
डुखहेतु । कोइ काले ।

मम्मं न उल्लविऊइ । कस्सवि आलं न दिऊइ कया ॥

कोइने पण न आकोस डु ए संत स्वजननो मारग एम दुर्ल
खचन बोलीये । ज जाणवो ॥ ६ ॥

कोवि न उकोसिऊइ । सज्जणमग्गो इमो दुग्गो ॥६॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे नप न विसारवो परजने नपगार कखो ते
गार करवो । प्रते ॥

सवस्स नवयरिज्झ । न पम्हसिज्झ परस्स नवयारो ॥
डुखीत दीनप्रते यथाशक्ती उपदेश दीतवचन एज जाण मा
आधार दीजीये । ह्या पुरुषो नो ॥ ७ ॥

विहलं अवलंबिज्झ । नवएसो एस विनुसाणं ॥७॥
कोइनी पण न प्रार्थनाकी कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्रवृत्तिज्झ । किज्झ कस्सवि न पण्णाजंगो ॥
दीन दयामणुं वचन न बो जीवीये जीहां सुधी आ जीवलो
लीये । कमां तीहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणं नय जंपिज्झ । जीविज्झ जाव जिअलोए ॥८॥
आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे दुर्जनने पण निश्चे न कोइ
एवर्णन । काले पण ॥

अप्पा न पसंसिज्झ । निंदिज्झ दुज्जाणोवि न कयावि ॥
घणुं घणुं न हसीये, दुखनुं मूल पामीये मोटाइपणुं तेम चा
हासमोइनी ठे । लतां ॥ ९ ॥

बहु बहुसो न हसिज्झ । लप्पइ गुरुअत्तणं तेण ॥९॥
वैरीनो न विश्वास वा जसंसो कोइकाले पण उगीये नही विस
करीये । वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिज्झ । कयावि वंचिजए न वीसत्तो ॥
न कख्यागुणना लोपक अईये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी
न कयग्घेहिं हविज्झ । एसो नायस्स नीसंदो ॥१०॥
राजी अईये जला गुण वा बांधीये राग नही साचा स्नेह

जला गुप्तीने देखीने ।

रहीत नर साथे ॥

रञ्जिऊ सुगुणोसु ।

बद्यइ राउ न नेहबधेसु ॥

करीये पात्रनी परीक्षा ।

दक्ष माह्याने एज कसवटी हीम
परीक्षा पाषाण तुल्य ठे ॥ ११ ॥

किऊइ पत्तपरिका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥ ११ ॥

न अकार्यने आदरीये वा अं आपणो आत्मा पानीजे नही निंद
गीकरीये । नीक वचनमां ॥

नाकऊ मायरिऊइ । अप्पा पामिऊए न वयणिजे ॥

न साहासीक प्रतेतजीये वा उज्जाराखीये ते गुणे जगत्मां हाथ
भोर्नीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥

न य साहसं चडूइ । उप्रिऊइ तेण जगहठो ॥ १२ ॥

कष्ट आवे पण न मुऊईये । न मूकीजे आदस्था मारगनुं मा
न नाम मरणांते पण ॥

वसणेवि न मुप्रिऊइ । मुच्चइ माणो न नाममरणेवि ॥

लक्ष्मीनो ह्य वा नाश थाय व्रत तरवारनी धार समान होय
पण दान दीजे योग्य । निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥

विहवरकएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणं ॥ १३ ॥

घणो स्नेह न धरीये वा रीसाबुं नही स्नेही उपर पण नी
वहीये कोइथी । रंतर ॥

अइनेहो न वहिऊइ । रूसिऊइ नय पिएवि पयदिहं ॥

वधारीजे नही कलह वा व जलांजली आपीये दुःखने एम दुः
ह्वाम कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥

वधारिऊइ न कली । जलंजली दिऊइ डहाणं ॥ १४ ॥

न माठा साथे वसीये मा बालकथी पण ग्रहण करीये आपणा

गे संघ न कीजे ।

हीतनुं वचन ॥

न कुसंगेण वसिऊइ । बालस्सवि घिप्पए हिअं वयणां ॥
अन्याय मार्गशी नीवतीजे न आय मातुं बोलवुं कोइने आप
वा पाग नसरिजे । णुं ए रिते ॥ १५ ॥

अनयान निवट्ठिऊइ । न होइ वयणिऊया एवं ॥ १५ ॥
वैजव लहमीए नीश्वे न अ । न खेद करीए निर्धनपणामां पण ॥
हंकार वा माचवुं करीये ।

विह्वेवि न मच्चिऊइ । न विसीइऊइ असंपयाएवि ॥
प्रवती जे शत्रुमीत्रे, सुख दुखे । न होय सारेमाठे योगे तो आपण
समजावे—राग द्वेष रहीतपणे । ने संताप ॥ १६ ॥

वट्ठिऊइ समजावे ॥ न होइ राणरणइ संतावो ॥ १६ ॥
वरणवीजे सेवकना गुण । पाठल न कहिए । दीकराना गुण न
तेहने समझ— प्रतक । पाठल कहिए ॥

वट्ठिऊइ निच्चगुणो । न परुरकं नय सुअस्स पच्चखं ॥
स्त्री नारीनातो न प्रतक न न नाश पामे जेणे करी आपणुं
पाठल गुण कहिए । मोहोटापणुं ॥ १७ ॥

महिलान नोत्तयाविहु । न नस्सए जेण माहप्पं ॥ १७ ॥
बोलीए हीतकारी वचन । करीए वीनय, देइए दान ॥
जंपिऊइ पिअवयणां । किऊइ विणुअ दिऊए दाणां ॥
कोइमां गुण जाणीए तो ते ए अमूल मंत्र सर्वने वश वा
गुण ग्रहण करीए । आयत करवानो ठे ॥ १८ ॥

परगुणगहणां किऊइ । अमूलमंतं वसीकरणं ॥ १८ ॥
प्रस्ताव वा उचीत अ सनमान दीजे दुर्जन नीस्नेही नरने
वसर आवे बोलवुं । पण घणामां ॥

પછાવે જંપિઝ્ઝ । સમ્માણિઝ્ઝ સ્વલોવિ બહુમચ્છે ॥
 ન તજીએ નીજનું પરનું વિશે સમસ્ત અર્થ તેમ ચાલે તેના
 ષપણું । સિદ્ધ થાય ॥ ૧૯ ॥

નઝ્ઝ સપરવિસેસો । સયલજ્ઞા તસ્સ સિદ્ધંતિ ॥૧૯॥
 મંત્ર તંત્ર વિદ્યા ન જોડસ । જડસ નહીં પરના ઘરમાં એકલો બી
 જાદિક બીના ॥

મંતંતાણ ન પાસે । ગમ્મડ નડ પરગ્ગહે અબીએહિં ॥
 આપણી આદરી પ્રતીજ્ઞા ઝલું કુલીણપણું તેદને હોય એ
 વા વ્રત પાલીએ । રીતે ॥ ૨૦ ॥

પમ્મિવન્નં પાલિઝ્ઝ । સુકુલીણત્તં હવડ એવં ॥૨૦॥
 મીત્રને ઘેર જમીએ મીત્ર પૂઠીએ મનમાં વીચાર નપજે તે
 ને જમામીએ । પૂઠે તેદને કહીએ આપ ॥

ઝુંજડ ઝુંજાવિઝ્ઝ । પુત્તિઝ્ઝ માણોગયં કહિઝ્ઝ સયં ॥
 સાર વસ્તુ મીત્રને દીજે, મીત્ર । જો વાંઘીએ જીવોરે નીશ્વલ સ્નેહ
 આપે તે લીજીએ જોગ વસ્તુ । મીત્રથી તો ॥ ૨૧ ॥

દિઝ્ઝ લિઝ્ઝ ઉચિત્તં । ઇત્તિઝ્ઝ જડ થિરં પિમ્મં ॥૨૧॥
 કોડને પણ ન અપમાન દી ન ગર્વ કરીએ દાનાદિક ઠટે ગુણે
 જીએ । પોતાને ॥

કોવિ ન અવમન્નિઝ્ઝ । નયગવિઝ્ઝ ગુણોહિં નિઅએહિં ॥
 ન વિસ્મય વા અચરીજ ચીતમાં ઘણાં રત્ને કરી જે માટે એ
 લાવીએ જગમાં કાંઈ અચરીજ નથી । પ્રશ્નવી ઝરી ઢે ॥ ૨૨ ॥

નય વિમ્હનવહિઝ્ઝ । બહુરયાણા જેણિમા પુહવી ॥૨૨॥
 આરંજ વા પ્રથમ કાર્ય હલ કરીએ કામ મોટોદું પણ પઠીથી ॥
 વો વા થોમો કીજે ।

આરંભિજ્ઞ લહુઅં । કિજ્ઞ કજ્ઞમહંતમવિ પચ્છા ॥
 ન આપણું ઉત્કૃષ્ટપણું તે પામીએ મોહોટાઇપણું જેણે કરીને
 કીજીએ । ॥ ૧૩ ॥

નય નકરિસો કિજ્ઞ । લપ્રદ ગુરુઅત્તણં જેણ ॥૧૩॥
 ધ્યાએ શ્રી પરમાત્મા આપણા સમાન ગણીએ બીજા જી
 વીતરાગ દેવ પ્રતે । વોને ॥

જાજ્ઞ પરમપ્પા । અપ્પસમાણો ગણિજ્ઞ પરો ॥
 કરીએ નહીં રાગ દ્વેષ કોઈને બેઢીજે એમ ચાલતાં સંસારનાં ડુઃખ
 કેવારે । પ્રતે ॥ ૧૪ ॥

કિજ્ઞ ન રાગ દોસો । ટિન્નિજ્ઞ તેણ સંસારો ॥ ૧૪ ॥
 એ રીતે જ્ઞાના ઉપદેશરૂપ ર જે પ્રાણી એ રીતે થાપે જ્ઞાની આપ
 લ્લની માલા । ણે હૃદયે વા કંઠે ॥

ઉવએસરયણમાલં । જો એવં ઠવડ સુદુ નિઅકંઠે ॥
 તે પ્રાણીને નીરૂપડવ જે મોક્ષનાં વક્કથ્થલે આવી રમે પોતાની ઇ
 સુખની લક્ષ્મી । જાણે ॥ ૧૫ ॥

સો નર સિવસુહલઠ્ઠી-વજ્જયલ્લે રમડ સજ્ઞાઈ ॥૧૫॥

એ રીતે થયો ઉપદેશરત્નનો જંઝાર સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ ઇતિ ઉપદેશરત્નકોસઃ સમાપ્તઃ ॥

॥ અથ શાસ્વતા જિનનામાદિ સંખ્યા સ્તવનં ॥

પ્રથમ શાસ્વતાજિન ચાર નામેઢે શ્રી ચંડાનન૧ શ્રી વારિષેણ૪ સા
 તે કેદેઢે, જ્ઞાન અતિશય લક્ષ્મી માન્ય કેવલારૂપ તારાગણમાં ચં
 વંત રૂષજ્ઞાનન૧ શ્રીવર્ધમાન૧ । ઇમા સમાન તે પ્રતે ॥

सिरि नसहस्रमाणां१। चंदाणाण३वारिसेणा४जिणचंदं
नमीने शास्वता जिन नवन वा संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणव करुं हुं हुं ॥ १ ॥

नमिउं सासय जिणनव-ण संख परिकित्ताणं काहं॥१॥
जोतपीदेव व्यंतरदेवने वि । सातक्रोम बहोतेरलाख जुवनपतिदेवता
षे असंख्यात जिनजुवनढे । ने विषे जिनघरढे ७७७००००० देहेरां॥
जोइवाणोसु असंखा । सग कोमि बिसयरिल्लसक नवणोसु
चोरासीलाख सत्ताणुं । हजार त्रेवीस उरुलोके जिनप्रासा
द ढे ८४८७०७३ देहेरां ॥ २ ॥

चुलसी लस्का सगनवइ । सहस्स तेवीसुवरिल्लोए॥२॥
द्वे चार बारणानां देहेरां गणा । चार चार जिनजुवन कुंमलघीप
वे ढे, बावनप्रासाद नंदीश्वर आ । रूचकघीपनां एटले बे घीपनां म
ठमा घीपनां । ली आठ जिनघर ढे ॥

बावन्ना५२नंदीसर-वरंमि चउ४चउ४ कुंमलो रूअगे॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ त्रण द्वारनां बाकी रद्यां ते सर्व जि
जिन जुवन चार द्वारनां ढे । नजुवन ॥ ३ ॥

इअ सठ्ठी चउबारा । तिडुवारा सेस जिणनवणा ॥३॥
प्रत्येक द्वारे एटले बारणा मुखमंरुप रंगमंरुप तेवार पढी ॥
बारणाने वीषे ।

पत्तेअं बारेसु । मुहमंमव रंगमंमवे तत्तो ॥
मणिमय पीठ वा चोतरो थूज ते उपर चारे दिसिने वीषे चार
तेह मणिपीठना उपर । पन्निमा वा जिनबिंब ॥ ४ ॥

मणिमयपीठं तडुवरि । थूजे चउदिसिसु चउ पन्निमा॥४॥
तेवार पुंठे मणिपीठनुं यु तेवार पुंठे अशोकवृहतेवार पढी धर्म

गल बा जोरुलुं । ध्वज तेवार पढी पुस्करणी वाव्य ठे ॥
तत्तो मणिपीठ जुगे । असोग धम्मद्यनअ पुस्करणी ॥
जुवन जुवन प्रते प्रतिमा मू मध्ये एकसो आठ १०८ ठे प्रति
ल गजारा— दिसीए सतावीस ॥ ५ ॥

पडजवणं पमिमाणं । मध्ये अठुत्तर सयं च ॥५॥
हवे ते शास्वती प्रतिमा के पांचसें धनुषनी ठे लघु वा नाहा
वनी ठे, तेइनुं मान कहेठे.प्र नी सात हाथनी ठे ॥
तिमा वली मोहोटी ।

पमिमा पुण गुरुआन । पण धणुसय लहुअ सत्तहत्तान ॥
ते कीहां ठे ? मणिमय पीठीका सिंहासन उपर बेठी एदवी
उपर देवठंदामां । ठे ॥ ६ ॥

मणिपीठे देवहं—दयंमि सीहासणनिसत्रा ॥६॥
ते जिनप्रतिमाने पुंठे एक । प्रतिमा ठे जिनेश्वरना सहामी बे प्रति
ठत्रधर । मा चामर धारक ठे ।

जिणपिठे ठत्तधरा १ । पमिमा जिणजिमुह डुन्निश्चमरधरा
नागदेव, जूतदेव, जह्णदेवनी । कुंमधारी आझाधारी जिनेश्वरनां स
प्रतिमा । न्मुख बे बे प्रतिमा ठे एम एक एक जि
न प्रतिमा प्रते अगीआर अगीआर
प्रतिमा ठत्रधर आदेनी ठे ॥ ७ ॥

नागाश्चूआश्चस्काश्च । कुंमधराश्चिणमुहा दोदो ॥७॥
हवे ते जिनप्रतिमानां अंगो । पगनी, हाथनी, वालनी जूमी ।
पांगादिकनी वर्णसोजाकेहेठे । जीज, तांलवुं एटलां राते वर्ण ठे ॥
श्री वड, नाजि चुंचुक,
सिरिवड नाजि चुंचुअ । पय कर केस महिजीह तालुरुणा

अंक रत्न समान नख तथा आं अंते ठेढ़मे राते वर्णे ठे तेमज
ख जाणवी । नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अह्नी । अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥
आंखनी कीकी तथा । आंखनी दल जे पांपण तथा जमुह जे ज्ञाप
रोमराइ वा रोमश्रेणी । ए तथा सर्वकेश एटलां श्याम रत्नमयठे ॥
ताराइ रोमराइ । अहिदला जमुहि केस रिठमया ॥
स्फटिकमय एटले उज्ज्वलवर्णमय मस्तक ठे परवालाना वर्णस
दंत जाणवा हवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फलिह मय दसण वयरम-य सीस विहूममया उठा ॥ ९ ॥
सोनावर्णमय ढींचण तथा शरीर्यष्टी, नासिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, साथल ते सर्वे सोनावर्णिठे ॥

काणगमय जाणु जंघा । तणुजठी नास सवण जालोरू ॥
ते प्रतिमा पट्यंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बेठी ठे । प्रतिमानुं वर्ण थयुं ॥ १० ॥

पल्लीयंकनिसन्नाणं । इअ पमिमाणं जवे वन्नो ॥ १० ॥
जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क पांच सज्जा ठे तेइनां नाम केहेठे
द्वय जे अच्युत सुधी देव जो उत्पात सज्जा ? अजिषेक सज्जा ?
तिषीदेव तेहमां । तेमज अलंकार सज्जा ३ ॥

जवण वण कप्पजोइस । उववाय ? जिसेअ शतह अलंकारा ?
व्यवसाय सज्जा ४ सुधर्मसज्जा ५ । मुखमंरुप आदे ठे करी सहीत ठे ? ?
ववसाय ४ सुहम्मसज्जा ५ । सुहमंरुव माइ ठे कजुआ ॥ ११ ॥
हवे एक एक जिन जुवने जिन । तेवार पढी एकेके बारणे पांच पांच
बीब संख्या केहेठे त्रणधारनां सज्जा ठे ए सज्जा थूजना ६० जिन
जे जुवन ते प्रतेके त्रण चोमु बीब ठे ते सहीत ॥

સ્વની ૧૨ જિનપ્રતિમા ઢે ।

તિહુવારા પત્તેઅં તો પુણ સજ્જ થૂજ સઠિ બિંબેહિ ॥
તે ચૈત્ય મૂલની ૧૦૦ જુવન જુવન પ્રતે જિનબિંબ વા જિનપ્ર
પ્રતિમા સાથે । તિમા ૧૦૦ એકસો એંસી ઢે એ જાવ
૧૨ ॥ ૬૦ ॥ ૧૦૦ ॥ ૧૨ ॥

ચેહાઅ બિંબેહિ સમં । પહજવાણં બિંબ અસીહ સયં ॥૧૨॥
હવે તે જિનઘર વા જિનજુવનનું બોહોતેર અનુક્રમે દીર્ઘ વા લાંબપ
પ્રમાણ વા માપ કહેઢે એકસો એ ૧૦૦ જોજન પોહોલપણે ૫૦
જોજન પચાસજોજન વલી । જોજન ઝંચપણે ૭૨ જોજન ॥
જોયાણ સયં ચ પત્રા । બિસયરિ દીહતં પિહુલ ઝચ્ચતં ॥
વૈમાનીકનાં નંદીસ્વરહીપનાં । કુંમલહીપનાં રુચકહીપનાં એટલા
જિનજુવનનું પ્રમાણ ॥ ૧૩ ॥

વૈમાણિઅ નંદીસર ૫૨ । કુંમલ ૪૪ અગે ૪૪ જવાણ માણં ૧૩
હવે ત્રીસ જુવન ઢે હિમવંતાદીક ત્રીસ કુલંગિરિ વા વર્ષધર પર્વત
ઝપર દશ જુવન ઢે દેવકુરુ ઝત્તરકુરુ ક્ષેત્રને વિષે ।

ત્રીસ ૩૦ કુંમલગિરિસુ દસ ૨૦ કુરુ ।

પાંચ મેરુપર્વતના વનોમાં ૮૦ એંસી પ્રાસાદ ઢે વીસ પ્રાસાદ ગજદંતાપ

મેરુ વાણિ અસીહ ૮૦ વીસ ૨૦ ગયદંતે ॥ વંત ઝપર ઢે ॥

વસ્કારા પર્વતે એંસી પ્રા ચાર ચાર પ્રાસાદ હસુકાર પર્વતે તથા
સાદ ઢે । માનુષ્યોત્તર પર્વતે ઢે ॥ ૧૪ ॥

વસ્કારેસુ અસીહ ૮૦ । ચઝ ૪૪ ચઝ ૪૪ સુઆર માણુઅ નગે ૧૪
એ આદે અસુરકુમારમાંહિ રહ્યા જે પ્રાસાદ તેનું ।

એઆઈં અસુર જવાણ ઠિઆઈં ।

પૂર્વે જે પ્રમાણ પ્રાસાદ લાંબા પોહોલા ઝંચાનું ઢે તેથી અનુક્રમે અ

ર્ધમાન એટલે દીર્ઘ ૫૦ પ્રથુલ ૨૫ ઝંચપણે ૩૬ જોજન જાણવાં ॥

પુબુત માણ અઘાઈ ॥

તેહથી અર્ધપ્રમાણ નાગકુમારાદિક તેથી જ્યંતરમાં જુવન છે તે અ
નવનીકાયને વિષે પ્રાસાદનું પ્રમાણ ધ્વપ્રમાણ છે લાંબા ૧૨ પોહોલાં
છે. લાંબા ૨૫ પો ૦૧૨ ઝં ૦૧૮ જોજન છે. ૬ ઝંચાં ૧ જોજન ॥ ૧૫ ॥

દલ મિતો નાગાઈ નવસુ । વણેસું ઇન અધં ॥ ૧૫ ॥

દિગ્ગજ પર્વતને વિષે ૪૦ ચાલીસ પ્રાસાદ છે ।

દિગ્ગય ગિરિસુ ચત્તા ૪૦ ।

હ્રે એંસી જિનપ્રાસાદ છે કંચનગિરીને વિષે એક હજાર જિનપ્રાસાદ છે

દહે અસી ૮૦ કંચણેસુ ઇગસહસો ૧૦૦૦ ॥

સિતેર પ્રાસાદ મોહોટી ન એકસોને સિતેર પ્રાસાદ લાંબા વૈતાઢ્યે
દીયોને વિષે છે । છે ॥ ૧૬ ॥

સત્તરિ ૭૦ મહાનંદસુ । સતરિ સયં ૧૭૦ દીહ વેઅઢ્યે ॥ ૧૬ ॥

કુંભને વિષે ત્રણસેં એંસિ જિનપ્રાસાદ છે ।

કુંભેસુ તિસય અસીઆ ૩૮૦ ।

વીસપ્રાસાદ યગમ પર્વતને વીષે છે પાંચ પ્રાસાદ મેરૂની ચૂલીકા નપર છે

વીસં ૨૦ જમગેસુ પંચ ૫ ચૂલાસુ ॥

અગીઆરસેં સિતેર પ્રાસાદ । જંબૂ પ્રમુખ દસ વૃક્ષને વિષે છે ૧૭

ઈકારસ સય સત્તરિ ૧૧૭૦ । જંબૂપમુહે દસતરૂસુ ॥ ૧૭ ॥

વૃત વૈતાઢ્ય પર્વત નપર વીસ ૨૫૫૫ પ્રાસાદ એક કોસ લાંબા છે

પ્રસાદ છે એમ દીગ્ગજાદિક અર્ધકોસ પોહોલા છે એટલે ૨૦૦૦૫
દસ સ્થાનકના મલી । નુષ લાંબા ૧૦૦૦૫ નુષ પોહોલા ને ॥

વઢ્યેઅઢ્યે વીસા ૨૦ । કોસ તયધં ચ દીહ વિઞ્ઞારા ॥

ચઠદસેંને ચાલીસ ધનુષ । અધિક ઝંચપણે છે સઘલા ॥ ૧૮ ॥

ચન્દસ ધણસય ચાલીસ । અહિઅ ઝવતણે સવે ॥૧૮॥
આઠમે ઢીપે વિદિસીએ સોલપ્રાસાદ ।

અમ દીવિ વિદિસિ સોલસ ।

સૌધર્મઈંડ, ઈસાનઈંડ એ બેની ૧૬ દેવીની સોલ નગરીઝને વિષે
સોહમ્મીસાણગ્ગદેવિનયરીસુ ॥ ૧૬ ॥

એમ બત્રીસે ઝગણસાઠ । સર્વ સહીત પ્રાસાદ ત્રીર્ઘાલોકમાં ૧૯

એવં બત્રીસસયા-ગુણસઘિજુઆ તિરિઅલોએ ॥ ૧૯ ॥

એમ પૂર્વે કહ્યાં તે ત્રણ લોક જે આઠક્રોડ સત્તાવત્રલાખ ૫૭ ॥
ઝડે અધો તીર્ઘે એ ત્રણ લોકમાં ।

એવં તિહુઅણમપ્રે । અમ કોમી સત્તવત્ર લસ્કાઈં ॥

બસેને વ્યાસી ૨૮૨ એટલે તે શાસ્વતાં જિનજીવન પ્રતે
૫૫૭૦૦૨૮૨ । વાંડુ ઘું ॥ ૨૦ ॥

દોઅસયા બાસીયા । સાસય જિણજીવણ વંદામિ ॥૨૦॥

દેવે ત્રણલોકમાં જિન પ્રતિમાઠે તેરસેંક્રોડ એટલે ૩૮૯૬૦૦૦૦૦૦
તે પ્રત્યેકે કહેઠે. સાઠલાખ, નવ્યા જિનબિંબ જીવનપતિમાં ઠે ॥
સીક્રોડ ને

સઠી લસ્કા ગુણનવઈ-કોમિ તેરકોમિ સયબિંબ જીવણેસુ
ત્રણસેં વીસ એકાણું । હજારપદ એકાણું ને જોમજ્યો ને

ત્રણલાખ એટલે ૩૯૧૩૨૦ એટલા
જિનબિંબ તીર્ઘે લોકે ઠે ॥ ૨૧ ॥

તિઅસય વીસા ઇગનવઈ । સહસ્સ લસ્કા તિગં તિરિઅં ૨૧

દેવે વૈમાનીકમાં જિનબિંબ ઘપર બાવનક્રોડ ચોરાણું લાખ ને
કહેઠે એકસોક્રોડ નીશ્વે ।

એગં કોમિ સય ચલુ । બાવત્રા કોમિ ચણવઈ લસ્કા ॥

चुआलीस हजार सातसें ने। साठ वैमानीक वा उर्द्धलोकमां जिन
बिंब ठे एटले १५१ए४४४७६०॥११॥

चउ चत्त सहस सगसय। सठा वेमाणि बिंबाणि ॥१२॥
हवे त्रण जुवननां बिंबनी संख्या बेहेंतालीसक्रोरु ने अद्यवनला-
समुदाये केहेठे पन्नरसें क्रोरु ने। ख ने ॥

पनरस कोमि सयाइं। उचत्त कोमि अमवन्न लस्काइं॥
ठत्रीस हजार ने एंसी। त्रण जुवनमां जिनबिंबने हुं प्रणमुंठुं
एटले कुल १५४१५८३६०८०॥१३॥

ठत्तीससहस असीआ। तिहुआण बिंबाणि पाणमामि १३
चक्रवर्तीपदवीरूप लक्ष्मीवंत ज जे अनेरां इहां एटले अढीही
रतराजा आदे राजाठ तेमने। पमां नीपजाव्यां ॥

सिस्त्रिरहनिवइपमुहेहिं। जाइं अत्राइं इत्त विहिआइं ॥
श्री देवंइ मुनीश्वरे स्तव्यां ठे आपो जव्यजीवने सिद्धिसुख प्रते
एवा त्रीजग जिनबिंब ते। ॥ १४ ॥

देविंद मुणिंद थुआइं। दिंतु जवीयाण सिद्धिसुहं ॥१४॥
उठेद अंगुलना मापे करी। अधोलोके उर्द्धलोके सात हाथ ॥

उस्सेह मंगुलेणं। अह उद्धमसेस सत्त रयणीउ ॥
तीर्हिलोके पांचसे धनुष एहवी। शास्वती प्रतिमा प्रणमुंठुं ॥१५॥
तिरिलोए पाण धणुसय। सासय पम्मा पणिवयामि १५

॥इति शास्वता श्री जिनजुवन तथा जिनबिंब स्तवनं समाप्तम्
आ प्रकरणमां संज्ञामात्र देहेरां प्रतिमानी संख्या ठे ते वीस्तारे
यंत्रश्री जाणजो, जली बुद्धि वंदना करज्यो ॥

१८८

॥ अथ त्रीलोक चैत्य बिंब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनचुवन बिंब संख्या ॥

गमसं ख्या.	गमनां नाम.	चुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	असुरकुमारमां ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमां ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवन्नकुमारमां ॥	७२लाख	१२९६००००००
४	विद्युत्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
६	दीपकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
७	उदधिकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
८	दिगूकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६लाख	१७२८००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० ठे.	कुल. ७७२०००००	कुल. १३८९६००००००

॥ उर्ध्वलोकमां जिनचुवन बिंबसंख्या ॥

गमसं ख्या.	गमनां नाम.	चुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	सौधर्मादेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमां ॥	१२लाख	२१६००००००
४	मार्दिदेवलोके ॥	८लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४लाख	७२००००००
६	लांतकदेवलोके ॥	५००००	९००००००

१८९

३	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
९	आनतदेवलोके ॥	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके ॥	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके ॥	१५०	२७०००
१२	अच्युतदेवलोके ॥	१५०	२७०००
३	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥	१०७	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके ॥	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००
		कुल. ८४९७०५३	कुल. १५२९४४४७६०

प्रथमदेवलोकथी १२ मा सुधी प्रत्येक चैत्ये १८० प्रतिमा ठे ॥
पाच सज्जानी ६० प्रतिमा । त्रण बारणाना चोमुखनी १२ प्रतिमा ।
मध्य चैत्यनी १०८ प्रतिमा । सर्व मली १८० जाणवी ॥ ग्रैवेके अ
नुत्तरे १२० ठे कळपातीत ठे, माटे सज्जा नथी ॥

॥ तीर्त्तलोकमां चैत्यविंबसंख्या ॥

ठामसं ख्या.	ठामनां नाम.	जिनचैत्य संख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनग्रे ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविंब
२	जोतषीचरथरमां ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविंब
३	नंदीश्वरद्वीपमां प्र० १२४ ॥	५२	६४४८
४	कुंरुलद्वीपमां ॥	४	४९६
५	रुचकद्वीपमां ॥	४	४९६
६	कुंरुलगिरिमां प्र० १२० ॥	३०	३६००

१८०

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने विषे ॥	८०	८६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वखार गिरिये ॥	८०	८६००
११	इक्षुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	८६००
१५	कंचनगिरिये ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताढ्य गिरिये ॥	१७०	२०४००
१८	कुंमे ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृक्षे ॥	११७०	१४०४००
२२	वृत्तवैताढ्यगिरिये ॥	२०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०

		कुल ३२५९	कुल ३९१३२०
--	--	-------------	---------------

एहमां ६० प्रासाद तिहां प्रत्येके १२४ पद्मिमा बाकी ३१९९
प्रासाद त्रीडुवारा तीहां प्रत्येके १२० पद्मिमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधोलोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
मर्दलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४७६०
तिष्ठलोके ॥	३२५९	३९१३२०

१८१

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥	शास्वता जिनबिंब ॥
८५७००२८२	१५४७५८३६०८०

॥ तेदने माहरी त्रीकालवंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनचुवन तथा जिनबिंब संख्यायंत्र समाप्तः॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अश्मुत्ता वा अतिमुक्त कह्युं ठे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महा-
केवली जगवन्ते । त्म्य ॥

अश्मुत्तय केवल्लिणा । कहिअं सेतुंऊतिहमाहप्पं ॥

श्री नारदनामे ऋषी आगल । ते सांजलो जाव धरीने हे जव्यजीवो ?

नारयणिसिस्स पुरन । तं निसुणह जावन जविअ्या ॥ १ ॥

ते शत्रुंजयतीर्थे उपर श्री ऋषजदेव सिद्ध थयो मुनि पांचक्रोमने
नो प्रथमगणधर पुंमरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंमरीन । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुत्तो ॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । ते कारण माटे तेदने कहे ठे पुंमरिकगिरि

चित्तस्स पुष्णिमाए । सो जन्नइ तेण पुंमरिउ ॥ २ ॥

नमि विनमि बे जाई विद्याध ते सिद्ध थया बे क्रोम मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिहिं दोही साहुणं ॥

तेमज श्विरु वालीखिद्ध बे निवृत्त्या वा सिद्ध थया दसक्रोम
जाई मुनि । साधु साधे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिद्धा । निवुअ्या दसय कोमिउ ॥ ३ ॥

प्रद्युम्न कुमार, साव कुमार सारा आठक्रोम कण्णपुत्र कुमार

प्रमुख ।

सहीत सिध्या ॥

पञ्चसंभवसमुहा ।

अधु छाठ कुमार कोमिठ ॥

तेमज पांनव पण पांच वीस सिद्धिपद पाम्या नारदरुषि एकां
क्रोर साधे सिद्धि वख्या । एं लाखणी ॥ ४ ॥

तह पंमवावि पंचय । सिद्धि गया नारयरिसिय ॥४॥

थावच्चाकुमर एकहजारथी, शुकमुनि एक मुनियो पण सिद्धयया
हजारथी, पांचसेथी सेलगमुनि, एप्रमुख। तेम रामचंडमुनि ॥

थावच्चा सुय सेलंगाय । मुणिणोवि तह राममुणि ॥

जरतजीए बे दशरथ रा त्रण क्रोर साधु सहित सिद्धि वख्या
जाना पुत्र । तेमने हुं वांडु शत्रुंजय उपर ॥५॥

जरहो दसरहपुतो । सिद्धा वंदामि सेतुजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु रुषजादिकना मोहोटा वंशमांहे
निराज मोहने कय करीने । उपन्या ॥

अत्रेवि खवियमोहा । नसजाइविसालवंससंजुआ ॥

जे सिद्धपद पाम्या शत्रुंजय उपर । ते मुनि असंख्याता प्रतेहुं नमुंहुं

जेसिद्धा सेतुजे । तं नमह मुणि असंखिजा ॥६॥

पचास जोजन प्रमाण । होतो हवो श्री शत्रुंजय वीस्तारे मूले ॥

पंनास जोयणाई । आसी सेतुंज विन्नमो मूले ॥

दश जोजन प्रमाणे शीखर तले ठे । उच्चत्वपणे आठ जोजननो ठे ॥७॥

दसजोयणा सिहरतले । उच्चतं जोयणा अठ ॥७॥

जे पामीये फल अन्यतीर्थे । आकरा तपे तथा उत्कृष्ट शीलव्रते ॥

जं लहइ अन्नतिष्ठे । उग्रेण तवेण बंजचरेण ॥

ते फल पामीये उद्यमे क श्री विमलगिरिमां वसतां वा रेहेतां
रीने तत्काल । थकां ॥ ८ ॥

१९३

तं लहइ पयत्तेणं । सेतुंजगिरिम्मी निवसंते ॥८॥
जे क्रोम जणने जमामे पुंन्य । कांमीत वांढीत जोजने जमामे जे नर
जं कोमिए पुत्रं । कामिय आहार जोइआ जेउ ॥
जे लहे वा पामे तीहां ते एक उपवास करतां थकां फल पा
सर्व पुंन्य । मे शेत्रुंजे ॥ ९ ॥
जं लहइ तह पुत्रं । एगो वासेण सेतुंजे ॥ ९॥
जे कोई पण नाममात्र तीर्थ । स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके ॥
जं किंची नामतीढं । सग्रे पायाले माणुसे लोए ॥
ते सर्व तीर्थ नीश्वे दिहां । एक पुंनरीक तीर्थ वांदे थके ॥ ११ ॥
तं सब मेव दिठं । पुंनरिए वंदिए संते ॥ १० ॥
प्रतिलाजतां वा जक्ती क शत्रुंजय सनमुख चालतां दिठे अण
रतां थकां चतुर्विध संघनी दिठे ते शत्रुंजय पर्वत नीश्वे, फल था
विमलाचल । य ते कहे ठे ॥
पमिलाजंते संघं । दिठमदिठेय साहू सेतुंजे ॥
क्रोमगणुं फल अणदिठे ध्या दिठे थके तो अनंतगणुं फल थाय
ने होय वली । ॥ ११ ॥
कोमिगुणंच अदिठे । दिठेअ अणंतये होई ॥ ११ ॥
केवल ज्ञाननी उत्पत्ति थइ नीवांण वा मोक्षप्राप्ति ठे जीहां मु
जीहां । नियोने ॥
केवलनाणु प्यत्ती । निघाणं आसि जह साहूणं ॥
ते श्री पुंनरीकतीर्थ वांदेशके । ते सर्व वांद्यां पूर्वोक्त सर्वे मुनि तीहां १२
पुंनरिए वंदिता । सबे ते वंदिया तह ॥ १२ ॥
अष्टापदतीर्थ रुषजदेव मोक्षके पावापुरी वीर मोक्षठांम घंपानग
त्र तथा समेतशिखरतीर्थ ३० री वासुपूज्य सिद्धकेत्र गिरनारती

जिन सिद्धक्षेत्र ।

र्थ नेमनाथजीनुं मोक्षगाम ॥

अष्टावयं समेष्ट ।

पावा चंपाई उज्जंत नगे य ॥

ए तीर्थ वां दे पुन्यफ
ल आय ॥

सोगणुं फल तेथी पण पुंमरीकतीर्थ
जेटे ॥ १३ ॥

वंदिता पुत्रफलं ।

सयगुणं तं पि पुंमरीए ॥ १३ ॥

पूजा कीधे थके जे पुन्य
आय ते ।

एकगणुं तेहथी एकसो गणुं पुन्य प्र
तिमा जरावे पूजे आय वली ॥

पूआ करणे पुत्रं ।

एगगुणं सयगुणं च पमिमाए ॥

तेथी श्री जिनजुवन करावे
हजारगणुं पुन्य ।

तेथी अनंतगणुं पुन्यफल शत्रुंज
य तीर्थ पालण करवे होय ॥ १४ ॥

जिणजवणेण सहस्सं । एतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥

प्रजुनी प्रतिमा अथवा
देहरासर ।

श्री शत्रुंजयगिरीतीर्थ मस्तके वा
उपर करे करावे ते ॥

पमिमं चेइहरं वा ।

सितुंजगिरीस्स मन्त्रेण कुणइ ॥

जोगवीने जरतक्षेत्रनुं राज्य
एटले चक्रवर्तिपद जोगवी ।

वसे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥ १५ ॥

जूतूण जरहवासं ।

वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

नोकारसद्दिनो पञ्चखाण
पोरसद्दिनो पञ्चखाण ।

पुरीमढनो पञ्चखाण एकासणानो प
ञ्चखाण वली आंबलनो पञ्चखाण ॥

नवकारपोरिसीए ५ । पुरिमहेइगासणंच ४ आयामं ५ ॥

एटलां पञ्चखाण करे ने श्री फलनो वंठक करे उपवास तप इवे
पुंमरीकतीर्थ वली संजारे । ए ठनुं प्रत्येके फल कहेवे ॥ १६ ॥

पुंमरीयंच सरंतो । फलंकंखी कुंणइ अजतठंइ ॥ १६ ॥

नठठ तेवे उपवासनुं ? पो० अठम आ० अर्धमास ते पन्नर ठ

તે ત્રણ ઉપવાસનું ૨૫૦ દશમ તે ચા પવાસનું ૫ ૩૦ માસ લખમણ
ર ઉપવાસનું ૩ ૧૦ ડુવાલસ તે પાંચ તે એક માસના ઉપવાસનું ૬
ઉપવાસનું ૪ ।

ઠઠ ૧૬મ ૨૬સમ ૩૬વાલસાણું ૪। માસ દ્રમાસ ૫૫૫૫૫૫૫૫
ત્રીકરણ તે મન વચન કાયા જે શેત્રુંજાનું ધ્યાન સ્મરણ કરે
શુદ્ધે જે આરાધે તે પામે ફલ । તે ॥ ૧૭ ॥

તિગરણસુદ્રો લહૈ । સિત્તુજ્ઞં સંજરંતોઽથ ॥૧૭॥
ઠઠને પચ્ચલાંણે પ્રક્ષેપ ગાથા ચોવીદાર કરીને નીશ્વે સાતયાત્રા ।
જણાય ઢે ।

ઠઠેણં જતેણં । અપાણેણં તુ સત્તજત્તાઈ ॥
જે જ્ય પ્રાણી એક મને તે જ્ય જીવ ત્રીજે જવે મોહ
કરે શત્રુંજય તીર્થે । સુખ લહે ॥ ૧૮ ॥

જો કુણ્ણ સેતુંજે । તથ્ય જવે લહૈ સો મુક્કં ॥૧૮॥
બ્રાજ પણ દેશાય ઢે લોકમાં । જોજન તજીને પુંમરીકપર્વતે
અણસણ કરે ॥

અઙ્ગવિ દીસઈ લોણ । જતં ચઈજ્ઞણ પુંમરીયનગે ॥
સ્વર્ગે સુખે કરીને જાય । શીલવ્રત વા આચાર વર્જિત હોય તો પણ

સગ્ગે સુદ્ધેણ વચ્ચઈ । સીલ વિદૂણોવિ હોઝણ ॥૧૯॥
ઠઠ દાને ધજા દાને પતાકા ચામર વીંજે કલશ ચઢાવે થાલ
વા ઝલરી ચમાવે દાને કરી ॥

ઠઠં જ્ઞય પમ્માગં । ચામર ત્રિંગાર થાલદાણેણ ॥

વિદ્યાધરનીપદવી પામે । તેમજ ચક્રવર્તિનીપદવી પામે રથદાને કરો

વિજ્ઞાહરો અ હવઈ । તહ ચક્કી હોઈ રહદાણા ॥૨૦॥
દશલાલ ૧ વીસલાલ ૨ ત્રીસ પચાસલાલ ૫૫૫૫૫૫ ફુલની માલ

लाख २ चालीसलाख ४ ।

चरुवे वा आणे फल कहेवे ॥

दस बीस तीस चत्ता । लखपन्नासा पुष्पदाम दाणेण ॥

पामे चोष जे उपवासनुं ? ठ दशमनुं ४ डुवालसनुं ५ एटलां तप
ठनुं १ अठमनुं २ । कथानुं फल अनुक्रमे पामे ॥२१॥

लहइ चउठ ठठ ठम । दसम डुवालस फलाइं ॥२१॥

जेतीर्थे कृष्णागरुआदि उत्तमधूप एक मासक्रमण तपनुं फल कपूर
दे तेने पन्नर उपवासनुं फल आय । जे बरासधूप देवे करी होय ॥

धूवे पस्कुववासो ।

मासस्कमणं कपूरधूवंमि ॥

केटलां एक मासखमणतपनुं
फल ।

मुनिने आहारादिक शुद्धपमिलाज
तो वा देतोयको पामे लहे ॥२२॥

कितिय मासस्कमणं । साहूपमिलाजिए लहइ ॥२२॥

न आय तेटलुंज सोनानुं
दान जूमीनुं दान ।

आजूसणदान देवेकरी बीजा तीर्थ
ने बीषे ॥

नवितं सुवन्न जूमी ।

जुसणदाणेण अन्नतिहेसु ॥

जेटलुं पामे पुन्यफल प्रते ।

पूजा न्हवण करवेकरी शेत्रुंजय
तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥२३॥

जं पावइ पुन्नफलं ।

पुत्रान्हवणेण सित्तुंजे ॥२३॥

अटवीनो जय ? चोरनो ज
य १ सिंहादिकनो जय २ ।

समुझनो जय ४ दारिद्र्यणानो जय ५
रोगनो जय ६ वैरीनो जय ७ रुद्ध
ग्रि आदिकनो जय ८ ॥

कंतर १ चोर २ सावय ३ । समुद्धदारिद्र्यरोग ६ रिउ ७ रुद्ध ८

ए आठजयथी मूकाय वा ए
जय मूके अविघ्नपणे ।

जे प्राणी शेत्रुंजय तीर्थनुं ध्यान घरे
मनमां तेह प्राणी ॥२४॥

मुचंति अविघ्नेणं ।

जे सेतुंजं धरंति मणे ॥ २४ ॥

सारा बली नामे पयंनाने वीरे । गाथाउ ठे ते पूर्वघरे कहीठे ते ॥

सारावली पयन्नग । गाथाउ सुअहरेण जणीआउ ॥

जे जणशे तथा गणशे तथा ते प्राणी पामशे शत्रुंजयनी जात्रा
जे सांजलशे । कखानुं फल ॥ १५ ॥

जो पढइ गुणइ निसुणई । सो लहइ सितुंऊ जतफलं १५

॥ इति श्रीशत्रुंजयलघुकल्पटवार्थ संपूर्ण ॥

॥ इति शत्रुंजयलघुकल्प समाप्त ॥

॥ अथ उपगारीश्रीरत्नागरसूरिजी कृत ॥

॥ श्रीरत्नाकरपचीसी ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीवंत कल्याणने क्रीमा करवानुं घर ।

श्रेयः श्रियां मंगलकेलिसद्व ।

नरना इंड ते चक्रवर्ती आदे देवना इंड ते चमरादिक तेमणे नभ्या
ठे चरणकमल जेहना हेवा ॥

नरेंड देवेंड नतांघ्रीपद्व ॥

हे सर्वजाण हे सर्व जे चोत्रीस अतीशय ते उत्कृष्टे करी प्रधान ।

सर्वज्ञ सर्वातिशयप्रधान ।

हे स्वामी घणोकाल जयवंता वर्तो हे ज्ञानकलानीधान ते केव
लज्ञान लीषनादी ७१ कला तेहनो जंमार ॥ १ ॥

चिरंजय ज्ञानकलानिधान ॥ १ ॥

हे जगत्रयआधार उर्द्ध अधो त्रीर्णो ते त्रणलोकवासी जीवोन
आधार हेरुपावतार एटले दयावंत ।

जगत्रयाधारकृपावतार ।

दुःखे वारवायोग संसार जन्म जरा मरणरूप रोग वा विकार ते

वारवा हे बीतराग जाव वैद्य ॥

डुवारिसंसारविकारवैद्य ॥

हे बीतराग रागद्वेष रहित नीजगुण लक्ष्मीवंत तमारा विषे वा तम
श्रीबीतराग त्वयि मुग्धजावा- [आगे ज़ोलेजावे ।

हे बीशेषजाण; हे प्रजो; वा ठाकोर विनति करुं कुं कींचित् वा लगार
विज्ञ प्रजो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लीला वा क्रीमाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।

किं बाललीलाकलितो न बालः ।

मातापिताने आगे बोले ? बोलेज विकल्प रहितपणे एटले जेम तेम
पित्रोःपुरो जटपति निर्विकल्पः ॥ [बोले ॥

ते प्रकारे वा तेमज साचे साचुं कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।

तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निज वा पोतानो आशय वा अजिप्राय पश्चाताप करतो थकोहे नाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाग्रे ॥ ३ ॥ [तमारा आगल ॥ ३ ॥

हवे रत्नाकरसूरि आपणुं दुःकृत केहे ठे सुपात्रे दानदीधुं नही तथा
दत्तं न दानं परिशीलितं च । [पाळ्युं नही

नही उत्तम वा मनोज्ञ शील तथामें तप बाह्य अर्च्यंतर बारजेदे न
न शालि शीलं न तपोन्नितम् ॥ [तप्यो ॥

शुज वा प्रशस्त वा जलो जाव पण न जाव्यो आ मनुष्य जवने विषे
शुजो न जावोप्यजवज्जवेऽस्मिन् ।

हे प्रजु हुं जम्यो अहो वा खेदे फोगटज संसार चक्रमां ॥ ४ ॥

विजो मया ज्ञांतमहो मुधैव ॥ ४ ॥

क्रोधरूप अग्निए करी हुं बढ्यो वली मुजने रुश्यो ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोत्र नामा मोहोटा सर्पे ॥

डुष्टेन लोत्राख्यमहोरगेण ॥

वली मुजने गढ्यो अजिमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

ग्रस्तोऽजिमानाजगरेण माया

जालमां हुं बंधायो हुं एहवो केम करी तमने जजुं एटले कषाय
सहितपणे जजेलुं काम नाव्युं ॥ ५ ॥

जालेन बद्धोऽस्मि कथं जजे त्वां ॥ ५ ॥

वली केहेढे न करयुं में परलोके सुखदायक कार्य वली इहनो अर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह । [आवते पदे केहेढे ।

हे लोकेश लोक ! जे ठकायजीव तेहना रक्त माटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयुं माटे ॥

लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽज्ञूत् ॥

मुज सरीखानो जन्म वा जव केवलज ।

अस्मादृशां केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश थयो जव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जडे जवपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेढेकेहे मनोइवृत्त ! हुं एम मानुहुं वा जाणुहुं जे कारण माटे
मन्ये मनो यन्न मनोइवृत्त । [चित्तज ते न

तमारा मुखरूप चंड अमृत रूप कीरण पामे थके ॥

त्वदास्यपीयूषमयूखलाज्जात् ॥

ग्रहण करतुं एवं माहानंद रसने माटे कठोर ठे ।

इतं महानंदरसं कठोर-

हे देव माहारा सरीखा मनुषनुं मन पथरथी पण ॥७॥

मस्मादृशां देव तदश्मतोऽपि ॥ ७ ॥ ✓

तमाराथकी घणुं दुःखे पामवा योग्य ते आ वेगे हुं पाम्यो शुं ते केहेवे
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रय जे ज्ञान दर्शन चारीत्र ए त्रण रत्नघणां जव चमण करतेथके॥
रत्नत्रयं जूरि जव चमेण ॥

ते रत्नत्रय प्रमादरूप निज्ञाना वशथकी थेले वा फोगट गमाव्यां एटले
प्रमादनिज्ञावशतो गतं तत् । [जन्म प्रमादे गमाव्यो ।

माटे माहारीज जुल तो हवे कोना आगल दे नायक हुं पोकार करूं८
कस्याग्रतो नायक पूत्करोमि ॥ ८ ॥

वैराग्यरंग लोकने ठगवाने अर्थे थयो ।

वैराग्यरंगो परवंचनाय ।

धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥

वली विद्याजण्यो ते वादकरवा अर्थे मुजने थइ एटले आत्महेते न थई
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽज्ञूत् ।

हे ईश वा हे स्वामी माहारुं कृत्य हास्यकारक केटलुं कहुं एटले में घणुं
कियदूब्रुवे हास्यकरं स्वमीश ॥ ९ ॥ [अयुक्त करयुं॥९॥

परना अपवाद वा अठतादोषादि बोलवे करी मुख दुःषण सहित करयुं
परापवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्र जे आंख्यो परनारीनां रूप आदे माठी बुद्धीथी जोवेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणो न ॥ [करी॥

चीत वा मन परने अपाय जे कष्ट थवानुं चीतववे करी सदोष करयुं

ચૈતઃપરાપાપવિચિંતનેન ।

હે પ્રજ્ઞુ એદવાં કર્મ કહ્યાં માટે માહારી આગલ શી ગતી થશે? ૦

કૃતં જ્ઞવિષ્યામિ કથં વિજ્ઞોહં ॥ ૧૦ ॥

વીમંબ્યુ વીગોબ્યુ જે કંદર્પરૂપિ જ્ઞાનકમની વેદનાની ।

વિમંબિતં યત્સ્મરઘસ્મરાર્તિ-

દશાના વશથી શબ્દાદિક વીષયમાં અંધપણે થયો

એટલે વીષયવશથી વિવેકહીણ થયો તેથી માહારું ॥

દશાવશાત્સ્વં વિષયાંધલેન ॥

પ્રકાશ્યું પ્રગટ કર્યું કહ્યું તે તમારા આગલ વા સમીપ ચરીત્ર લખ્યા

પ્રકાશિતં તદ્ભવતો દિયૈવ ।

[યે કરીનેજ ।

હે સર્વજ્ઞ સઘલું આપણી મેલે નીશ્ચે જાણોઝો એટલે

મારું ચરીત્ર કેટલું કહું આપ સર્વ જાણને ॥ ૧૧ ॥

સર્વજ્ઞ સર્વં સ્વયમેવ વેત્સિ ॥ ૧૧ ॥

વલી મેં ગ્રામ કર્યું તે કહેઝે અનાદર કહ્યો અન્યમંત્ર જે મારણ મોહ

ન ઝાટનાદિથી પરમ ઇષ્ટપદવંતે ઝલવાવ્યો જે પરમેષ્ટીમંત્ર તેદનો

ધ્વસ્તોઽન્યમંત્રૈઃ પરમેષ્ટિમંત્રઃ ।

કુશાસ્ત્ર જે કામક્રોધાદિક દીપાવકનાં વાક્ય તે જાણ્યો સાંજ્ઞલ્યાં

ને સિદ્ધાંત ન જાણ્યો અર્થાત્ યથાર્થ ન આદર્યાં આગમ વચન ॥

કુશાસ્ત્રવાક્યૈરનિહિતાગમોક્તિઃ ॥

કરવાને ફોગટ પાપકર્મ કુદેવ જે રાગદ્વેષ સહીત તેમના સંઘથી

કર્તું વૃથા કર્મ કુદેવસંગાત્ ।

વાંઝા કરી હે નાથ એ માહારી મતિનો વીજ્ઞમ ઝડય થયો ॥ ૧૨ ॥

અવાંઝિં હિ નાથ મતિઞ્ચમો મે ॥ ૧૨ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वरं ।

ध्याया वा चिंतव्या में मूढबुद्धीये अंतःकरणे वीषे ॥

ध्याता मया मूढधिया हृदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वदयोज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्षवद्वोजगंजीरनाजी-

कमर वा केहेरुनो जाग एह संबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनां अवयवनां वी
लास मनोहर वा सुंदर देखी चीतव्यां एटलेतेमां रागी अयो पण आप
कटीतटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ [ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिरीक्षणेन ।

जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंशनो रंग बेठो वा ला
यो मानसो रागलवो विलग्नः ॥ [ग्योठे ते ॥

न गयो शुध वा पवित्र सिद्धांतरूप समुद्धने वीषे ।

न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।

हे संसारतारक धोयुं मन तो पण ते रंग न गयो तेहनु शुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगात्तारक कारणं किं ॥ १४ ॥

वली रत्नाकरसूरि कहेठे शरीर नथी मनोहर तथा नथी वीनय औदार्या
अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [दिक गुणनो समूह ।

नथी नीर्मल वा जली कलानो वीलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कौपि कलाविलासः ॥

प्रधान वा ज्ञानी कांती तथा प्रचुता नथी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रचुता च कापि ।

तोहे पण अज्ञीमान वा गर्वे करीने कदर्थना पाम्योहुं एटले ते गुण वी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्वकरथो ॥१५॥

आयु गलेढे वा जायढे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयुर्गलत्याशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय बाल आदे पण वीषयनी वांढा गइ नही ॥

गतं वयो नो विषयान्निलापः ॥

वली प्रयत्न वा उद्यम कखो उषध करी देह पुष्टहेते
पण आत्माने धर्मने वीषे पुष्ट करवा यत्न कखो नही ।

यत्नश्च त्रैषज्यविधौ न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोह वीटंब्यो वा पीर्यो मुजने ॥१६॥

स्वामिन्महामोहविमंबना मे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा जव वा अवतार नथी पाप वा दुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न जवो न पापं ।

हुं जे तेणे नास्तिकादिक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुक वाणी

मया विटानां कटुगीरपीयं ॥ [पीधी ॥

धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप ज्ञास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कणों त्वयि केवलाकें ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्त्तते ठते पण धीक्कार हो मुजने

एटले आप ज्ञानी ठते माठाना वचनमा राख्यो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवो हुं ते केहेवे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।

न पाढ्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाढ्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे अके पण आ मनुष जन्म सघलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

करुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करे तेम मारो जव वृथा
कृतं मयारण्य विलापतुल्यं ॥ १८ ॥ [करुं ॥ १८॥

करी में असत्य वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इच्छा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कल्पद्रुम वा कल्पवृक्षनी इच्छा करी चिंतामणि रत्ननी
इच्छा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंछा करी पीना पामुं हुं ॥

कल्पद्रुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मेने वीषे लीन
अयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वर माहारो जुवो मूढ वा मूर्ख ज्ञाव वा उपयोग अर्थात् हुं मूढ
जिनेश मे पश्य विमूढज्ञावं ॥ १९ ॥ [शीरोमणि ॥ १९ ॥

वली हुं केहवो मूढ हुं ते केहेवे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चिंतवी पण रोगरूपी लोहखीलो दूर करवो विचाख्यो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

धननो आगम जे आववापणुं चिंतव्युं यतः ॥ गाथा ॥ अङ्गं कल्लं
परं परारि । पुरिसा चिंतन्ति अङ्ग संपत्तिं ॥ अंजलिमयं व तोयं ।
गलतमाळ न पिबन्ति ॥ १ ॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समय अवी

ची मरणे आयुधन खुटेडे ते वीषे वीचार कखो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमां चितवी पण ते संयोगथी नरकरूप
काराग्रह वा बंधीखानुं पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चितव्युं नीरंतर अधम देवो हुं तेणे ॥ १० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ १० ॥

रह्यो नही जली व्रतीये वारुमेआचारे एटले उत्तम साधुव्रती हृदयमां
स्थितं न साधो हृदी साधुवृत्तात् । [न रही वृत्तथी पण ।

परने उपगार करवे करी न पेदाशकखो वा न अज्यो यश वली ॥

परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥

नथी करयुं करवा योग्य कार्य तीर्थ जे जिनघरादिकनुं उरवादिक ।

कृतं न तीर्थोद्धरणादि कृत्यं ।

मे वृथा वा फोगट हाखो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव ॥ ११ ॥

मया मुद्रा हारितमेव जन्म ॥ ११ ॥

वैराग्य वा संसार जोगादीकथी वीरक्तजाव तेहमां रंग गुरुनां कद्यां उ
वैराग्यरंगो न गुरुदितेषु । [पदेशवचनथी न करयो

वली डुष्ट जीवोनां माठां वचनने वीषे उपशम वा शांति न आणी अ

न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ [र्थात् क्रोधादोक कख्या ॥

हे देव न थयो मुजने अध्यात्मलेश जे सम्यक् जणवुं जणावबुं धर्मानु

नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । [ष्ठान करणादिक कोइ ॥

माहारा आत्माने केम करी तारुं जवसमुझना दुःखथी एटले ते दुःख

थी तरबुंतो पुर्वोक्त सुकतोथी थाय तेतो न सेव्यां माटे न तरायज ११

तीर्थः कथंकारमयं जवाब्धिः ॥ १२ ॥

गयाजवमां सुक्रतमें न करयुं संका शाश्री जाण्युं उत्तर तथावीध सुख
पूर्व जवेऽकारि मया न पुण्यं । [ना अज्ञावश्री॥

आवताजवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जे कारण माटे हुं एहवा प्रकारनो ते कारण माटे माहारे नष्ट थया शुं
यदीदृशोऽहं मम तेन नष्टा । [ते आवता पदमां केहेडे ।

हे त्रीजोवन ठाकोर जूत वागयोकाळ जविष्य वा आवतोकाळ वर्त
मानकाळ ए त्रणे जन्म पुन्य सुक्रत न करवाश्री माटे केम तरीश

जूतोद्भवद्वाविजव त्रयीशः ॥ १३ ॥ इति ॥१३॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाजुक् ।

हे पूज्यतमारा आगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारुं चरीत्र एटले
पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ तमारा आगल मारुं चरीत्र

कहुं हुं जे कारण माटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेहना ।

जट्टपामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीजुवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा वीषये आ
ठेकाणे ए माहारुं चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥१४॥

निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ १४ ॥

इवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेडे हे दीनोद्धार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने उद्धार करवामां आगेवान तमारा वीना
कोइ नथी ने माहारा विना कृपानुं बीजुं ।

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा-
पात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापि वा तोडे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलुं बोधी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनुं मुल हेतु ।

किंत्वहंनिदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधाम मंगलीक कारक
प्रार्थना करुनुं इहां स्तोत्र करताये आपणुं नाम रत्नाकरसूरि पण
जणाव्युं ॥ २५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ २५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

लौकिक मिथ्यात्व; श्लोकोत्तर ते बे जेदना देवगत मिथ्यात्व;
मिथ्यात्व अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र
त्येकना बे आन्तर्य जेद ते

लोइअ; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उन्नयंपि॥

लौकिक मिथ्यात्वना देवगत मिथ्यात्व, आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रधी
अने गुरुगत मिण लोकोत्तर मिथ्यात्वना जाणी लेवा ॥

देवगत मिथ्यात्व अने गुरुगत मिण ।

पत्तेयं नायवं ।

ऊह कमं सुत्तज एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेवे कृष्ण मंदीर वा देहराने विषे गमण
महादेव ब्रह्मादिक तेना । तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर बंजार्झणं । गमणं जुवणोसु पूअ नमणार्झ॥

तजजे हे सम्यक्त दृष्टि वा तज तेमनुं बोल्ह्युं ते पण वर्जजे

વું સમ્યક્ દષ્ટિ જે તેને ।

નીશ્ચે ॥ ૧ ॥

વક્ત્રિકે સમદિઠી । તદુત્તમેઞ્ચંપિ નિઠયનું ॥ ૨ ॥

મંગલિક અર્થે નામ ગ્રહણ કરવું । વિનાયક જે ગણેશનું કામ પ્રારંભે

મંગલ નામ ગહણું । વિણાય ગાઈણ કજ્જ પારંજે ॥

શસિ વા ચન્દ્રમા રોહીણી તેનાં ગણેશ બેસારવા વિવાહમાં
ગીત ગાવાં ॥

સસિ રોહિણી ગેઞ્ચાઈ । વિણાયગ વવણું ચ વિવાહે ॥૩॥

ઠઠી પૂજન ૫ માંદ્ય સ્થાપવી ૬ । બીજનો ચન્દ્ર દેહી દોરો વા
દશી નાંચવી ૭ ॥

ઠઠી પુઞ્ચણ માઝણઠવિણું । બીયાઈં ચંદ દસિયં ચ ॥

ડુર્ગાદિ દેવીની પૂજા । તોતલા દેવીની પૂજા ૮ ગ્રહ મહિમા પૂ
જા શાન્તિ કરાવે વલી ૯ ॥

ડુર્ગાઈણો વાઈયા । તોતલયા ગહાય મહિમં ચ ॥૪॥

ચૈત્ર માસની આઠમ ૧૦ મહા મા સૂર્ય રથ નીકલવે ૧૧ સૂર્ય ગ્ર
સની નવમી ૧૨ ।

દહનાદિક ૧૩ ॥

ચિત્તઠમિ માહનવમી । રવિરહનિરકમણ સુરગહણાઈ ॥

હોલીને પ્રદિક્ષણાનું દેવું । પૂર્વજને પીંડ મૂકવા ૧૪ આવર વા
શનિશ્વરની પૂજા ૧૫ ॥

હોલીય પયાહિણું । પિંડ પામણ યાવરે પૂઞ્ચા ॥ ૫ ॥

હો આઠમ ૧૬ સંક્રાન્તિ ૧૭ રેવંત પૂજા તથા માર્ગ વા પંથ વા
રસ્તાના દેવની પૂજા ૧૮

દૂવૂ ઠંમિ સંકતિ ।

પૂજા રેવંત પંથ દેવાણ ॥

શિવ રાત્રિ ૧૯ વઢ વારસી ૨૦ । ક્ષેત્રે સાથે રતુ આદે પુજણું ૨૧ ॥

સિવરત્તિ વઢ વારસી । સ્વિત્તે સીઞ્ચાઈ ઞ્ચણયં ॥૬॥

देवकी सातमी १२ नाग । पांचम १२ सरावलां माइनां १४ ॥

देवय सत्तमि नाग्गण । पंचमी मद्धगाइ माऊण ॥

रवीवार सोमवारने विषे तप २५ । कुट्टि एटले मिच्याट्टि
गोत्र सूरनी पूजा २६ ॥

रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइं सुरपूआ ॥३॥

नोरतां एटले आसो शुदि तथा बुधाष्टमि एटले अझीहोम २७
चैत्र शुदि १ श्री नवरात्रिने विषे
तप पूजनादि २७ ।

नवरत्ताइंसुतत् पूआ माई । बुहाअठमिगिहोमं च ॥
सोनीणी, सूपीणी, रंगीणी पूजा २८ घतनुं दाज कांबजनां दा
न माघ मासे ब्राह्मणने ३०

सुत्रिणिरूपिणिरंगिणि । पूआधय कंबलो माहे ॥४॥
काजल त्रीजे दींचवुं तीजनुं । दाजनुं दान देवुं ३१ मुआने
जलांजली देवी ३२

कज्जल तईआ तिल । दऊदाणं मय जलांजली दाणं ॥
श्रावण चंदण ठठ ३३ । गायना पूजादिकनुं ठेवुं कर ठेवुं ३४
सावण चंदण ठठि । गो पूजाइसु करस्सहेउ ॥५॥

सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । सोक्य प्रतिमा पितर प्रतिमा
अकठठी गोरी जक्त च । सवत्ति पियर पम्माउ ॥
उत्तरायणने दिज दानादि ३७ मंगलगत् सरावलां गोबर वा ठा
तुतने शरावलां ३८ । एणुं पुतलुं त्रीजे ४० ॥

उत्तरयाण जूआण । मद्धग गोमय तइया ॥६॥

देवशायनी एकादशी अषारु आंबली एकादसी कृष्ण पांरवनी
शु. ११ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

ઠઠી એકાદસી ।

દેવસસ સુઝ્રણ ઝઠાવણં । આમલીકણ પંમવાણં ચા ॥

હગીયારસી તપાલિક ૪૧ । પરતીથે જાવું ક્ષણ કરિવું ૪૨ ॥

ફકારસી તવાઈ । પરતિઝ ગમણ સ્વણ કરણં ॥૧૧॥

શ્રાદ્ધ કરે માસિસો કરે ઠ પર્વદાન પાણી પાવું ૪૪ ॥

માસિકાલિક કરે- ૪૩ ।

સઘ માસિઝ ઠમ્માસિયાઈ । પવ્વદાણ કન્નહલ્લતિ ॥

તીર્થ ઇથવિલોવિઝ ૪૬ ઘઠા લહાણું દેવું પણ મિચ્છ્યાત્વીને ઘેર. ૪૮
પાણી દાન ૪૭ ।

હન જલ ઘઠ દાણ । લોહણયદાણં વિય મિઝાદિઠીણં ૧૨

કુમારિકાદિ જમાઠવી ૪૯ । ધર્મજ્ઞણી વાવરી ચેત્રમાસની ઝજાણી

કૌમારિ આઈ જતં । ધમ્મઝં વઘરીઝ ચિતંમિ ॥

અસંજમીની આણાઈ । અઠ્ઠય ત્રતિયા એટલે વૈશાક શુદ્ધી ૩ જે
અકતો પાલવો. ૫૧ ॥

અસંજયણો આણા । અઠ્ઠયતઈઆ અકત્તણાયં ॥૧૩॥

સાંઠનો વિવાહ કરવો અમાંવાસ્યાએ સાથવાનું દાન અમા
જેઠ માસની । વાસ્યાએ જમાઈને ૫૬ વિશેષથી ॥

સંઠવિવાહો જિઠિણિ । અમાવાસ્યાએ વિસેસઝ ॥

જોજનાલિક ૫૫ કુઆ આદિ ષો ગોચર મૂકવું ૫૭ પિતરને હં
વાવવું ધમાર્યે ૫૬ । તકારે ૫૮ ગા. ૧૪ ।

જૂજં કુવાઈ સ્વણણ । ગોઝરસ હિંમણ પિયર હંતાઈ ૧૪

કાઘઠા બીલાઠાં ઇત્યાદિને પીઠ વૃક્ષરોપણ ૬૭ પવિત્રાઈ માટે
મૂકવા ૫૯ । લીંપવું ૬૧ ॥

વાયસવિમાલ માઈપિંમે । તરૂરોવણં પવિત્તપઝ ॥

ताला चरनी कथा सांजलवी ६२ । गोधन पूजा ६३ इन्द्रजालनुं
देखवुं ६४ ॥

तालायर कहसवणं ॥ गोधणमह ईदजालं च ॥१५॥
धर्म मानी देवता बालबो ६५ ना पायक युद्ध धर्म ज्ञानी जोवुं ६७
टक धर्म ज्ञानी जोवुं ६६ बली ।

धम्मगिदय नट पिण्ण च । पायकजुच्च दरसणयं ॥
एवं अमुना प्रकारेण लोकिक नमनादिक तापसादिकने ६८
गुरुने निश्चे ॥ गा. १६॥

एवं लोअग्रगुरूणवि । नमणंदिअ तावसाईणं ॥१६॥
मूल नहत्रमां असलेष्या नह बालको तेनां मूल विधान क
त्रमां जन्म्यां जे । रवां ब्राह्मणादिकने घेर तेरुवा
इवनादिक कराववुं ॥ ६९ ॥

मूले सोसा जाए । बालेजवणंमि बंजगोहवणं ॥
तेनी कथानुं सांजलवुं ७० तेने ग्रह गमन ७१ जोजनादिक
दान देवुं ७१ । कराववुं ७३ ॥

तकह सवणं दाणं । गिहिगमणे ज्ञोयणोइय ॥१७॥
एम लोकिकमिथ्यात्व एटले उपर ते बे जेदे देव संबंधी गुरु सं
जे बोल कह्या ते धर्म जाणी करे बंधी निश्चे परिहरवुं ॥
तो मिथ्यात्व कहीए ।

एवं लोईय मिहं । देवगयं गुरुगयंतु परिहरियं ॥
लोकोत्तर पण वर्जवुं ते कहेछे । परदर्शनीए ग्रहण कर्या जे जिन
बिंब गाथा १८ ॥

लोउत्तरे विवज्जइ । परतिहं संगहियबिंबे ॥१८॥
ज्यां जिन मंदीर वा देसत्तरमां रात्रिए पेतवुं अबला ते स्त्री

पण त्या ।

महात्माने ।

जन्तु जिणमंदिरंमिवि । निसप्पवेसो अबलसमणाणं ॥

तेहनुं वसवुं, नंदीनुं कराववुं, नाइण करावे, नाटक करावे,
बलिनुं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं कराववुं ॥

वासोअनंदि बलिदाण । नाहणनट्ट पयटाय ॥१९॥

तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातनाओ । क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाउ । जलकेलि देवपंदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विषे । वर्तवुं असमंजसपणे एम एटले
अविनयनुं करवुं ॥

लोईय देवगिहेसुव । वटइं असमंजसं एवं ॥२०॥

तेमां पण सम्यक्कडि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्क रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरस्काण पराणं ॥

उसुत्रजे सुशास्त्र विपरितपणा । कळये नहि सर्वथापणे जवाने ॥
ने वर्जनारणे ।

उस्सुत्त वडग्गाणं । कप्पइं सवसाणनोगमणं ॥२१॥

जे लोकोत्तर लिंगा एटले जिन लिंगी हीणाचारी वेष पेढेरी
मुनिना वेष रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोल ॥
हार जे ।

जो लोकोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुप्फ तंबोलं ॥

तथा आधा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्वे सचित्त ए
सर्वना जोगी ॥

आहाकम्मं सधं । जलं फलं चैव सचित्तं ॥२२॥

જોગવે સ્ત્રી પ્રસંગ ।

બ્યાપાર કરે ગ્રન્થ સંગ્રહ કરે વિષ્ણુના
વા શરીર શોજા કરે ॥

નુંજંતિ સ્ત્રી પસંગ ।

વવહારં ગંથસંગહં નૂસં ॥

एकाकीत्वपणे जावुं ।

સ્વઘંદે એટલે આપ ડઘાએ ચાલે ચેષ્ટા
કરે વા ચેષ્ટા વચન કરે ॥

एगागित्तज गमाणं ।

सहृंद चेठिय वयण ॥ ૧૩ ॥

चैतने मेरे वसवुं ।

વસ્તીને વિષે પણ નિત્યેરેહવું એટલે દેવ
મંદીરની હૃદમાં નિત્ય રહે તો આશાતના ॥

चेइयं मढाइ वासं ।

वसहीसु वि निच्चमेव संठाणं ॥

गीत नदी चारित्रियाने ।

પૂજાવવું પણ સોનાને ફુલે કરીને ॥

गेयं नेअं चरण्णाणं ।

अच्चावण मवि कणायकुसुमोहिं ॥ ૧૪ ॥

ત્રિવિધે ત્રિવિધે એટલે મન વચન જે વર્ણ્યું હોય ॥

कायाए करवुं, कराववुं, अनुमोदवुं

મિથ્યાત્વ પ્રત્યે ।

तिविहंतिविहेणमिहत्तं ।

जेहिंति वजियं दूरं ॥

निश्चे श्रावक जे तेणे ।

તે મિથ્યાત્વને જાણી વા અજાણી
માઠા કૃત્ય કરે તે અનેરા નામ શ્રા
વક નિશ્ચે ગાથા ૧૫ ॥

निच्चयन ते सद्धा ।

अन्नेउण नामनुचेव ॥ ૧૫ ॥

एम जिनवरना वचनना अ
नुमत अनुसारे ।

एम जे પાલે જે સમ્યક્ત એટલે
યથાર્થ પ્રતિતે ॥

जिणवय मयाणु सारं ।

एयं पालंति जेउ संमतं ॥

ते प्राणी शिघ्र वा तरत घोडा

પામે નિશ્ચે વા અચલ જે મોહ

કાલમાં વિગ્ર જે અંતરાય વા કલ્યાણ સુખ પ્રત્યે ॥
રહિતપણે ।

તે સિદ્ધ્યં નિવિધ્યં । પાવંતિ ધુવં સિવં સુહયં ॥૨૬॥

એ રીતે મિથ્યાત્વકુલક ટવાર્થ પુરો થયો.

॥ ઇતિ મિથ્યાત્વકુલકં સમાપ્તં ॥

॥ અથ આત્મકુલકં લિખ્યતે ॥

ધર્મની પ્રજ્ઞા વા કાંતિ તેણે કરી જિનેશ્વર પ્રત્યે પ્રણમીને વલી
રમણિક વા મનોહર એવા જે । જિનેશ્વર કહેવા છે ? ઇંદ્રાદિક
ને નમવા યોગ્ય છે જે તેમને ॥

ધમ્મ પ્પહ રમજિ ઝે । પણામિતુ જિણે મહિંદ નમણિઝે ॥

આત્માને અવબોધ વા જ્ઞાનની કહીશ, તે કહેવું છે ? સંસારઞ્ચ
પ્રાપ્તિનું કરનાર એવું કુલક । મણનાં જે દુઃખ તેને નાશ કર
નારું છે ॥ ૧ ॥

અપ્પા વબોહ કુલયં । વુઠ્ઠં જવહુસ્ક કય પલયં ॥૧॥

આત્માનો અવગમ જે બોધ જ આપેજ આપને ગુણે કરી શું ઘ
ણાય ।
ણું કહે છે ॥

અત્તા વગમો તઙ્કઈ । સયમેવ ગુણોહિં કિં વહુ જણસિ ॥

જેમ સૂર્યનો ઉદય જાણિયે । પ્રજ્ઞાજે કાન્તિ દેખી કરી તે વિના
સોગમે સમ કરી કહિએ ન જણાય ॥

સૂર દઝ લલ્લિકઈ । પહાઈનઝ સવહ નિવહેણ ॥૨॥

દમવું તે પંચ ઇન્દ્રિય શમતે સંવેગ તે મોહસુખનો અજિલા
ઉપશમજે કષાયનું, સત્તે શ ષ, વિવેક તે જ્ઞેદજ્ઞાન, તિવ્ર નિ
મતાને મધ્યસ્થપણું મૈત્રી તે વેદ તે સંસાર દુઃખનો આકરો
પરને દિતનું ચિંતવવું । જય ॥

દમ સમ સત્તમ મિત્તિ । સંવેષ્ટ્રે વિવેચ તિથ્વનિથ્વેયા ॥

ए गुप्त लक्षण जे आत्मा । अवबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एए पगूढ अप्पा । वबोह बीयस्स अंकुरा ॥३॥

जे जीव जाणे ठे आत्माने ते जीव अल्प जे संसारनां सुखनो
पुजल थकी जिनपणे । जोग संयोगनो न होय अजिलाषी ॥

जो जाणइ अप्पाणं । अप्पाणं सो सुहाणं नहु कामी

जेम पामीने कल्पवृक्ष जे बाकी वृक्षोने शुं प्रार्थे, वांढवे: एटले
मन इडित आपे । कल्पवृक्ष समान आत्मबोध आगल

पुजल बीजावृक्ष समान ठे ॥

पतंमि कप्परूखे । रूखे किं पडणा असणे ॥४॥

जे पोતાના આત્મજ્ઞાનને વિષે તે નરકાદિક ડુઃખને કોઈ જવા
કુશલ ઠે । ન્તરે ન પામ્યા ॥

निअवित्राणे निरया । निरयाइ डुहं लहंति न कयावि

जे મનુષ્ય આત્મબોધ માર્ગે લા તે મનુષ્ય સંસાર ત્રમણ કુવા
ગ્યો હોય । માં કેમ પડે ॥

जोहोइ मगग लग्गो । कह सो निवमेइ कूवंमि ॥५॥

હવે જેણે આત્મા નથી જાણ્યો તેને ક તે પ્રાણીને આતુરતાનું કા
હે ઠે:—તે જીવને મોક્ષ વા અણિમાદિક રણ ધનાદિક સંપદા પર
આઠ પ્રકારની સિદ્ધિ વેગલી ઠે । ની દેષીને ॥

तेसिं दूरेसिद्धी । रिद्धी रणरणाय कारणं तेसिं ॥

તે જીવને આશા પુરી થાય જે જીવે પોતાનો આત્મા નથી
નહિં । જાણ્યો તેને ॥

तेसिं मपुत्रा आसा । जेसिं अप्पा न वित्राउ ॥६॥

ત્યાં સુધી સંસારરૂપ સમુદ્ર ડુઃ ત્યાં સુધી જીતાય નહિ એવો વા

લે તરી ફાકે ।

જોરાવર મોટો મોહરૂપ રાજા ॥

તા હુતારો જવજલહો । તા હુજેઝ મહાલજી મોહો ॥

ત્યાં સુધી અતિ વિષમ વા જ્યાં સુધી આપણા આત્માનો અવબોધ
આકરો લોજી । વા આત્મ પ્રકાશ જ્ઞાન અર્થ નથી ॥

તા અંદ્ર વસમો લોહો । જાજાઝ નો નિઝબોહો ॥૭॥

હવે કંડપે (કામદેવે) જેને વિટં હાય ? હાય ? જેમ કોઈ અના
બણા કરી તે કહે ઝે; -કંડપે દેવતા ધની પેઠે બાધિત વા પીઠિત ॥

જે વૈમાનિક, અસુર જે જીવન
પતિ આદેના નાથ જે શ્વર ।

જેણ સુરઅસુર નાહા । હાહા અણાહુધ બાહિશ્યા સોધા ॥

અધ્યાત્મ ધ્યાન આત્મ પ્રકાશ પમે પતંગિયાની પેરે તે કામ ॥
રૂપ અગ્નિને વિષે ।

અજ્ઞપ્પજાણ જલ્લણો । ઇં પયંગુત્તણં કામો ॥૮॥

જે મન બાંધ્યું પણ ન રહે । વાર્યા ઠતાં પણ સઘલી ચોરે દિ
જાઝમાં પ્રસરે ॥

જં બદ્ધં પિનચિઠઈ । વારિજ્ઞંતં વિસદ્દઈ અસેસા ॥

અધ્યાત્મ ધ્યાનને બલે તે ચંચલ ચિત્ત જે મન તે પોતાની મેલે
ચિત્ત પણ નિશ્ચે । સ્થિર ઘાય ॥

જાણ બલેણં તંપિહુ । સયમેવ વિલિજ્ઞઈ ચિત્તં ॥૯॥

બાહ્ય વ્યાધિ તાવ કોમ ઇત્યા નાના પ્રકારની વ્યાધિ ન દે તે
દિક; અંતરંગ વ્યાધિ ક્રોધ, લો જીવને દુઃખ પ્રત્યે ॥
જાદિક જેદે કરી ।

બાહિ રંતરંગ જેયા । વિવિહવાહી નહિંતિ તસ્સહુહં ॥

જલા ગુરુના મુખવચનના શુજ ધ્યાન આત્મ સ્વરૂપ તે રૂપરસા

નપદેશ થકી જે જીવ । યન જે પરમ નુષઘ પામ્યું છે તેને ॥

ગુરુવયણાનુજેણં । સુહૃઝાણ રસાયણં પત્તં ॥૧૦॥

જે જીવ પોતાના આત્માનું સ્વરૂપ તે જીવને કોઈ પીડા કરી
ચિંતવવા સાવધાન વા તત્પર છે । શકે નહીં; અથવા કોઈ પૂર્વ
કર્મ નુદયથી પીડા પામે ॥

જિઅમપ્પ ચિંતણપરં । ન કોઈ પીમેઈ અહવા પીમેઈ

તો પણ તે આત્મજ્ઞાની જીવને રણ વા કર્મ રૂપ દેણા થકી
દુઃખ નથી, કેમકે તે માઠાં ક મૂકાવું માને છે ॥
મ જોગવી ।

તા તસ્સ નઠ્ઠિ ડુસ્કં । રિણ મુસ્કં મત્રમાણસ્સ ॥૧૧॥

દુઃખ જે જન્મ જગ મરણ રોગ તે રાગદ્વેષથી ચિત્તને વિષે ચલા
શોકાદિકની યાણ તો નિશ્ચે રા ચલ જે અસ્થિરપણું ઇષ્ટાનિષ્ટમાં
ગ દ્વેષ બેજ છે । હોય ॥

ડુસ્કાણ ષાણીસ્વલુ રાગદોસો । તેઝંતિ ચિત્તંમિ ચલાચલંમિ

અધ્યાત્મસ્વરૂપ સમજવાથી વા તે પરદૃષ્ટાન્ત કહે છે;—જેમ ચ
તેના યોગથી તે ચંચલ ચિત્તપ પલ અને મદોન્મત્ત હાથી બાંધ
ણાનો ત્યાગ કરિએ એટલે ચિત્ત વાને ધાંત્તલે બાંધવાથી ઠેકાણે
સ્થિર થાય । રહે છે તેમ મન પણ આત્મધ્યા
ન રૂપ ધાંત્તલે બાંધવાથી સ્થિ
ર રહે છે ॥

અપ્પજોગેણ ચણ્ડ ચિત્તં । ચલેત્તમાલાણિઅ કુંજરુઘં ॥૧૨

એ આત્મા સંજાવે વર્તેતો મિત્ર માટે એજ આત્મા સ્વર્ગનાં સુખ
આય, રાગદ્વેષે કરી આત્મા અ નો વેનાર આય અને એજ આત્મા
મિત્ર વા શત્રુ આય અને નરકા નરકાદિ દુઃખનો વેનાર આય ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं ।

एसो सग्गो तहेव नरुअ ॥

एज आत्मा राजपदने देनार
तथा रांक पण थाय ।

एटलां केम अथवा क्यारे थाय के
जो ए आत्मा समो चाले तो जला
नो देनार अथवा ए आत्मा रूठयो
मागं फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान आ जीवे विषय जे पांच इन्डिजन्य हा
वनी रिद्धि वा संपत्ति पाम्यो। ब्दादिक पांच त्रेवीस पण सदैव जवमां
जमतां अतृप्तपणे सेव्या ॥

लघासुरनर रिद्धी ।

विसया वि सयानिसेविआ णेण ॥

वलि संतोष विना जीवे ।

शुं इन्डि विषय सेवे कोइ जवे
कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट
ले संतोष थयो? अर्थात् न थयो ॥

पुण संतोसेणविणा ।

किं कत्तवि निवुइ जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पातेंज नीश्चे
निपजाव्यां वा कीधां ।

शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा
माता पितादिकना नेहे करीने तुं
कर्म आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणीकुटंब नेहेणं

ते उपर दृष्टान्त कहे ठे:-जेम पोताना तेजे करीने सहित ठे
मेधे करीने दिवसनो स्वामी सूर्य। तो पण (ढंकाय ठे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो ।

ठाइऊसिं तेअवंतोवि ॥१५॥

ज्वर, दाघ, कुष्टादिक रोग तथा कर्म हे आत्मा! अवगुणना क
शेग, व्याघ्र, सर्पादिक तथा लोच, अ रनार ए जे तारा वैरी ॥

૨૧૯

મિ ઇત્યાદિ શરીરના વ્યાધિ; તેને સ્વા
ધિન વશવર્તિત તેણે।

જં વાહિવાલ વેસાનરાણ । તુહવેરીઆણ સાહીણ ॥
શરીરને વિષે મમત્વ એટલે મારું તે કરતો થકો હે જીવ ? શું
એવું જે જ્ઞાન । હૃદય; કિંવા શું પામીશ
અર્થાત્ કાંઈ નહિ ॥

દેહેતઢ મમતં । જિઅકુણમાણોવિ કિં લહસિ ॥૧૬॥
સારાં પ્રધાન ઝોજન; રસોઈ ઇ ઝૂંગાર આત્તરણાદિકે (શરીરને)
ત્યાદિ તથા ગંગોદકાદિ સારાં શોઝાવ્યું; ચંદનાદિક વિલેપનક
જલે સ્નાન કર્યું । યું, સાચવીને સારું પુષ્ટ કર્યું ॥

વરજત્ત પાણન્હાણાય । સિંગાર વિલેવણેહિં પુઠોવિ॥
તે નિજ એટલે આપણે પ્રજુ વા શુનક જે કુતરુ; તેના સંરખું
સ્વામી જે જીવ તેને વિંઠવે એ પણ એ શરીર નહિ ॥
ટલે જીવ રહિત થવે કરી ।

નિઅ પહુણો વિહન્મંતો । સુણહેણવિ ન સરિસોદેહો
હે જીવ ! તને સીત તપાદિક અનેક કષ્ટ જે ધન ધાન્યાદિક ઝપજા
ઘણાંક હુવાં ઘણીવાર તે ઝોગવીને । વ્યું વા પેંદા કર્યું ॥

કઠાઈ કમુઅર બહુઆ । જં ધણ માવજિઅં તણીવ ૧૭
તે તનેજ કષ્ટ દેશે । તે ધન ધાન્યાદિક, અંત્યે પુન્યાઈ પરવાર્યે બીજે
પ્રહણ કર્યું એટલે સ્વજનાદિક રાજા પ્રમુખે ॥

કઠં તુજ્ઞ ડાઝં । તં અંતે ગહિઅમન્નેહિં ॥૧૮॥
જેમ, જેમ અજ્ઞાનપણાને ધન જે સોનું રૂપું ધાન્ય-કોઠારાદિક
વશ થશે ॥ જે પરિગ્રહ; તેને વિષે જે મમતા વા
મારું, મારું જે ઘણું કરે ઢે ॥

જહજહ અન્નાણ વસા । ધણધન્ન પરિગ્ગહં બહું કુણસિ ॥

તેમ, તેમ હે જીવ ! તું હલવો એમ જન્મે જન્મે સંસારરૂપ સમુદ્ર
ઢે તો પણ કર્મ જારે જારે થઈ માં (જુબીશ) તેનું દૃષ્ટાન્ત કહે
મે જુબીશ । ઢે:-જેમ અતિશે જાર જરવા
થી નાવમી જુવે તેમ ॥

તહતહ લહુ નિમજ્જસિ । જન્મેજન્મે જારિશ્ચ તરિધા ॥૧૯૦॥

જેલ્લીશમણામાંપણ દીઠી હોયતો । દેહ ધારણ કરનાર પ્રાણીદના
દેહનું સર્વસ્ય-વીર્ય દરી લે ।

જા સુવિણે વિહુ દિઠી । હરેઈ દેહિણ દિહ સઘસ્સં ॥

તે સ્ત્રી મારી વા મરગી સરસ્વીજાણી । તું તેને ઠાંમથ ડુર્બલ ઠતાં પણ બ
લ વમે કરીનેતે આદરીશ નહિ ॥

સાનારી મારી ઇવ । ચયસુ તુહ ડુબલત્તેણં ॥૧૯૦॥

તું ચિત્તની વા મનની શુદ્ધિ અ સ્ત્રીના આવજાવ દેસી તેને વિષે
જિલપે ઢે-વાંઢે ઢે અને । તું રાચે ઢે; હા ! ! ! એ તારું આ
શ્ચર્યપણું-મુઢપણું ।

અહિલસસિ ચિત્તસુદ્ધિ રક્કસિ મહિલાસુ અહહ મુઢતં ॥

જેમ ગલીને વિષે મેલું થતું વસ્ત્ર । તે વસ્ત્રની ધોલાઈ કેટલો કાલ ઠરશે

નીલીમિલીએ વઢુંમિ । ધવલિમા કિં ચિરંઠાઈ ॥૧૯૧॥

હવે કુટુંબ ઉપર સ્નેહ કરવો હે જીવ ! આ બંધીખાનામાં તે
સારો નહિ; તે કહે ઢે:-મોહ એ સ્વેપવ્યો વા ઘાઘ્યો ઢે ? સ્ને
થી આ સંસારરૂપ બંધીખાના હરૂપ બેમી વા અઠીલ વા નીગ
માં ડુરિત ડુઃસ્વે બંધાય ઢે । ને કરીને ॥

મોહેણ જવ ડુરિયે । બંધિ ચિત્તોસિનેહ નિગમેં હિં ॥

તે ઉપર રચવાલ મૂક્યા ઢે તે એ બધા પહોરેદાર, ચોકિયાટ વા

કહે છે:—બંધવ શબ્દવમે માતા, રચવાલ, તે ઉપર શો ? રાગ ધ
પિતા સ્વજનાદિકને મશે મૂક્યાઢે રે ઢે ॥

બંધવ મિસેણ મુક્કા । પહરીઆ તેસુ કોરાઢ ॥૨૨॥

હવે આત્મિક કુટુંબ દેશ્વામે ઢે: માતા રૂપ, વિવેક નામે જે ત
ધર્મ જે વિતરાગે પરૂપ્પો તે વા ત્વાર્થનું ચિંતવવું તે જાઈ ॥
પરૂપ, કરુણા જે દયા તે ।

ધમ્મો જાણઢ કરુણા । માયા જાયાવિવેગ નામેણ ॥

હમા જે ક્રોધનો ત્યાગ, તે રૂપ ગુણ જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રા
પ્રિયા વા સ્ત્રી તે સાથે સંપૂર્ણ વિક રૂપ કુટુંબ; એ કુટુંબ ત્તા
રમ્ય । થે પ્રીતિ કર ॥

સ્વંતિ પિત્રા સુપુત્રા । ગુણો કુટુંબ ઇમં કુણસુ ॥૨૩॥

હે જીવ ! અતિ પાલી જે જ્ઞાનાવર્ણી સ્ત્રી વા અવલા તેણે લો
આદિક ૮ વા ૧૫૮ પ્રકૃતિ રૂપ । કોદર નગરમાંહી બાંધી
પોતાને વશ કરીને સંસારમાં જમાવ્યો ॥

અહ પાલિયાઈ પગડ । જં જામીઢસિ બંધેઢ ॥

હે જીવ ! ઢતે પુરુષાકારે ઇટલે ઢતે અવલાથી તું હારે ઢે શું
બલે અવલાએ હરાવ્યો । લજવાતો નથી ॥

સંતેવિ પુરિસકારે । ન લજ્જસે જીવ તેણંપી ॥૨૪॥

તું પોતાની મેલેજ કર્મ કરે ઢે । તે કર્મ વમેજ તું વાહ્ય ઢે ઠ
ગાય ઢે, લુંટાય ઢે ॥

સયમેવ કુણસિ કમ્મં । તેણથ વાહિજ્જસિ તુમંચેવા ॥

હે જીવ ! તું પોતેજ પોતાનો વૈરી ઢે । બીજાને વા અન્યને દોષ
જાણ માટે દે ઢે ?

રે જીવ અપ્પ વેરિઅ। અન્નસ્સય દેસિ કિં દોસં॥૨૫॥
હે આત્મા ! તેવું અણ વિમાસ્યું તેવું ડુર્ધ્યાન ચિંતવે છે તેથી ક
બગર વિચાર્યું કામ કરે છે વ રીને વ્યસન વા કટ્ટ મર્ણાદિક
લી તેવું સાવચ વચન બોલે છે । ડુઃખ સમુદ્ધમાં પડે છે ॥

તં કુણસિ તં ચ જંપસિ । તં ચિંતસિ જેણવસણોહે॥
એ પોતાના ઘરનું રહસ્ય વા બીજાને કહીશ નહિ (તારોજ
ગુહ્ય તેને આલોચ-ચોડ્ય । દોષ છે) ॥

અયં સ ગિહરહસ્સં । ન સક્કિમો કહિત્ત મન્નસ્સા॥૨૬॥
શ્રોત્ર, ચક્ષુ, નાસિકા, રસના, । તે મન રૂપ યુવરાજાને મલી
સ્પર્શ તે પાંચ ઇન્દ્રિય રૂપી તત્પર ને ઘણું પાપ કરે છે ॥
ચોર છે ।

પંવિદિઅ પરા ચોરા । મણ જુવરત્તો મિલિત્તુ પાવસ્સા॥
તે સર્વે આપ આપણા સ્વાર્થ જે તેણે તારું મૂલ્ય ધન જે જ્ઞાન વ
શબ્દાદિક; તે જોગવવા રક્ત વા ર્શનાદિક સહજ ધન તે પ્રત્યે
તત્પર છે । આવરે છે વા લુંટે છે ॥

નિઅનિઅઅત્ત નિરત્તા । મૂલ્લઠિઅં તુજ્જ લુપંતિ॥૨૭॥
હે આત્મા ! તેણે તારું રાજ્ય ધર્મનાં ચાર અંગ જેદ પમા
ચોવમાવે છે તે કહે છે:-તેમ ને છે. તે ચાર અંગ કહે છે:-મનુ
ણે હાણ્યો વા માર્યો તારો વિ પ્ય જન્મ, શ્રુતિ, શ્રદ્ધા, અને સં
વેક રૂપ મંત્રી સ્વર પ્રત્યે । યમ વીર્ય; એ રૂપ ધર્મ અંગને વિ
પયાથી કર્યા ॥

હણિત્ત વિવેકગ મંતી । ત્તિત્તં ચત્તરંગ ધમ્મ ચક્કંપિ ॥
જ્ઞાનાદિક ગુણ રૂપ ધન લુટ્યું । તને પણ બાંધીને કુગતિ રૂપ
કુવામાં નાખ્યો ॥

મુદ્ધં નાણાદ્ધ ધણં । તુમંપિ બૂઠો કુ ગદ્ધ કૂવે ॥૨૮॥

आटलो काल गयो त्यां प्रमादरूप नीझ गली गइ; प्रमादे करी
सुधी तने । ज्ञानरूप चेतन शून्य थयुं वा अवरायुं॥

इतिअ कालं हुंतो । पमाइ निहाइ गली चे अन्नो॥
जो इवमां तुं जाग्यो ठे । गुरुनां वचनथी; तोशुं ते वेदनाउ
नथी जाणतो ? तने वीसरी गइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । गुरुवयणा ता नवेएसि॥ ५९॥
हे आत्मा ! तुं लोक प्रमाण ठे । वली तुं अनंत ज्ञानमय ठे, वली
अनंत वीर्यमय ठे ॥

लोग पमाणोसि तुमं । नाणमउ णंत दिउसितुमं॥
पोतानी अंतरगत राज स्थिति धर्मध्यान रूप सिंहसन उपर
चिंतव्य । बेसीने ॥

निय रऊठिअं चिंतसु । धम्म इझाणा सणा सीणे॥ ६०॥
कोप मनरूप युवराजा । तेनो कोण आशरो के तारुं राज ब्रट
करी शके ।

कोवमाणो जुवराया । कोवा रायाइ रऊापझंसो ॥
ए आत्मा ! जो इमणां तुं परमेश्वर प्रदेश शुद्ध आत्मस्वरूप
जाग्यो ठे । चेतनामां निश्चल थइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । परमेसर पइस चे अत्रे॥ ६१॥
हे आत्मा ! तुं ज्ञानवान ठतां पण हे आत्मा ! तुं प्रभु वा ठाकुर
जेरु वा मूर्खनी पेठे आचरे ठे । थको ज्यां चोरनी पेठे थयो ठे
नाणमउ वि जमोविव । पुऊव चोरुवजनुजानसि ॥
तेतुं संसार रूपी कुग्रामने विषे वसे ठे तारे पोताने आधिन
शा माटे । शिव वा मोहरूप नगर ठे ते॥

जवडुग्गामे किं तनु । वससि साहिण सिवनपरे ॥ ६२॥

હવે ત્રણ ગાથાનું વડે સંસારરૂપ મોટા અપાય જે મરણાદિકરૂપ
ગિરી દેલાને છે—જ્યાં કષાય શ્વાપદવ્યાગ્ર ચીતલા પ્રમુખ ઘોર
રૂપી ચોર વસે છે । જન્યંકર સદા વસે છે ॥

જન્મ કસાય ચોરા । મહવાયા સાવયા સયા ઘોરા ॥
તથા રોગરૂપી હુષ્ટ સર્પ તથા આશા રૂપી જ્યાં નદી છે; જેમાં
ફરે છે । આપદારૂપી ઘણા તરંગ થયાં કરે છે ॥

રોગા હુઠ નુઝંગા । આસા સરીઆ ઘણ તરંગા ॥૩૩॥
તથા કાષ્ટ સહિત ચિંતા તથા અજ્ઞાનરૂપ ઘણું અંધારુ છે જ્યાં સ્ત્રી
રૂપી અટવીમાર્ગ જ્યાં છે । રૂપી મોટી ગુફા દેખીએ ઢીંચે ॥

ચિંતા મ્હવી સ કઠા । બહુલતમા સુંદરી દરીદિઠા ॥
જ્યાં જ્ઞાણરૂપે ચાર ગતિ તે પર્વતને શીખર આઠ મદ જેદ
જાણવી । રૂપ છે ॥

જ્ઞાણી ગદ્ય નેત્રા । સિહરાઈં અઠ મય જેત્રા ॥૩૪॥
રજનીચર વા રાક્ષસ તે મિષ્ટ્યાત મન હુક્તથી નપન્યો જે મમ
રૂપ રાક્ષસ વસે છે । ત તે રૂપિણી જ્યાં શિલા છે ॥

રયણિઅરોમિત્તં । મણ હુક્કમ્મ સિલાજુ મમત્તં ॥
તેહને જેદ વા વીદાર, હે આત્મા ! ધ્યાન શુદ્ધધ્યાનરૂપ જે વજ્ર
જવ વા સંસારરૂપ પર્વત પ્રત્યે । તેણે એ પર્વત જેદ; સદાજ જે
દાશે પૂર્વોક્ત સર્વ જેદાશે ॥

તંત્રિદસુ જવસેલં । જ્ઞાણાસણિણા જિઅ સહેલં ॥૩૫॥
જે શાસ્ત્રને વિષે આત્મજ્ઞાન છે; તે જાણે તે શ્રુત જ્ઞાનપણ જા
સાંજલે આત્મ સ્વરૂપ ઝલવાય ॥ શબ્દ સિદ્ધ સુખનું દે
નાર તે છે ॥

જન્મ ત્તિ આય નાણં । નાણંપિ વિયાણં સિદ્ધ સુહયં તં

તે આત્મજ્ઞાન વિના જે શેષ જ તે અજ્ઞાન; માત્ર જિવિકા જે પે
ણવાદિક સર્વ, વહુ બતાં પણ અ ટ નરાઈ તેને માટે થયું; એમ તું
હિતનું કરનાર છે ॥ જાણ ॥

સેસં બહુપી અહિયં । જાણસુ આજિવિઆ મિત્તં ૩૬
જેમ, જેમ અતિશે વહુ તેમ, તેમ ગર્વે કરીને ચિત્ત-મન
જાણ્યો । પુરાયું ।

સુવહું અહિઅં જહ જહ । તહતહ ગઘેણ પૂરિઅં ચિત્તં ॥
હૈઆને વિષે આત્મજ્ઞાન જેમ રસાયનાદિક થકી ઝઘેલા વ્યાધિ
રહિતને । વાલા તે જીવને જાણવો ॥

હિઅ અપ્પ બોહ રહીઅસ્સ । ઝસહાઝ ઝઠિઝ વાહી ૩૭
આપણા આત્માને અણ પ્રતિ કેટલાક પરને બોધ દે છે તે પણ
બોધતાં । મૂર્ખ જાણવા ॥

અપ્પાણ મ બોહંતા । પરં વિબોહંતી કેઈ તેવિ જમા ॥
હે આત્મા ! તું કહે કે પોતાનો શત્રુકારતે દાનશાલાનું તો શું
પરિવાર તો મુખ્યો રહે છે; તો:- કામ ? ॥

જાણ પરિયામિ ઘૂહિણ । સત્તુ ગારે કિં કજ્જં ॥૩૮॥
કા પુરુષ-નપુંસક પરપ્રા તે કાલનું સ્વરૂપ જાણે છે, આકરા અ
ણીને બોધ કરે છે । ઈને જ્યોતિષાદિક જણે છે શ્રુતસિદ્ધાન્ત ॥

બોહંતિ પરં કીવા । મુણંતિ કાલ્લં સ્વરા પઢતિ સુઅં ॥
હમેશાં નીશ્વે સ્થાનક પણ આત્માને આત્મજ્ઞાન થયા
મૂકે છે । સિવાય સિદ્ધિ થતી નથી ॥

ઠાણ મુઅંતિ સમાવિ હા વિણા ય બોહં પુણ ન સિદ્ધિ ૩૯
અપર વા બીજાની નિંદા ન કોઈકાલે પોતાના ગુણની પ્રશંસા
કરવી । ઇટલે વાલાણ કરવાં નહી ॥

अवरो न नदिअवा । पसंसि अघो कयावि नहु अप्पा
सर्वे उपर शमता जाव आत्मबोध समज्यानुं रहस्य
करवो । एज जाणवुं ।

समजावो कायघो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
परनी साख्य नजिने एटले बीजा । नीश्वे पोताना आत्माने
ने देखामवानो धर्म मूकीने । रीजव्य ॥

पर सखितं नजसु । रंजसु अप्पाण मप्पाणा चेव ॥
आलपंपाल कुकथा ओमीदे । जो आत्मज्ञान जाणवाइबेबे तो ॥
वज्जसु विकहाए । जइ इहसि अप्प विन्नाणं ॥४१॥
ते शाख नणय, गणय. ते तेनुं ध्यान कर, तेवा उपदेश दे अने
संवंधी पुस्तको वांच । तेवां तप जपादि आचर वा कख ॥
तं नणसु गणसु वायसु । जायसु उवइसिसु आयरसु ॥
हे जीव ! एक कणमात्र पण आत्मा रूपी आराम किंवा बाग
नणवाथी वांचवाथी । मां रमजे; वांच्ये-नणये:-

जिअ खणमित्तं पि विअखण । आयागमे रमसि जेणं ४२
एम सर्वशास्त्रनुं तत्त्व सुविहित गुरुनुं उपदेशेलु वा कहेलुं परम
रहस्य जाणीने । उत्कृष्ट तेने विषे प्रयत्न वा नयम कख ॥

इअजाणिहुण तत्तं । गुरु वर्डं परं कुण पयत्तं ॥
तेयी केवलज्ञान रूप आठ कर्म रूप शत्रुने जीतीने मुगट होय
लहमीने पामीने । एटले मोक्ष पामीश आ गाथाए करीने क
र्त्तनुं नाम जयशेखर सूरि एवं पण सूचव्युं ॥

लहिण केवल सिरिं । जेणं जयसेहरो होसि ॥४३॥
॥ इति श्रीजयशेखरसुरिविरचितआत्मकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ समवसरणप्रकरणं लिख्यते ॥

हे स्तवन करीश; केवल ज्ञान प्रधान विद्या जे ज्ञान लक्ष्मी,
सहित, अवस्था वा अवस्थिति आनंद वा सहज सुख, सर्व सं
ढे जेनी; (तेमने) वर रूप, कीर्ति ते लोकमां गुण
श्लाघा; अर्थ ते पुरुषार्थ ॥

थुणिमो केवलि वहुं । घरविज्ञाणांद धम्मकित्तिहं ॥
देव-जे जुवनपति आदि देव; एवा तीर्थकर देवकृत् समवसरण
तेना जे इन्द्र, तेमने नम्याढे मां ज्ञान अतिशय युक्त रह्या ते
वा वांछा ढे पद ते आगम मने ॥
ना अर्थ प्रत्ये ।

देविंद नय पयहं । तिहयरं समवसरणहं ॥१॥
प्रगट थया ढे, सघला जीवाजीव केवल ज्ञान जाव तीर्थकर ज
पदार्थना सामा यपणे जाव वा । गवंतने जे क्षेत्रे थाय ॥
पयमित्र समह जावो । केवलि जावो जिणाणजहजवे
शोधे-त्रण कचरादिक माठी वस्तु एक योजन प्रमाण समस्त
डुर करे; सर्व दिशानुश्री एम । पृथ्वी शुद्ध करे वायुकुमारदेव
सोहंति सबज तहिं । महि मा जोयण मनिल कुमारा
वृष्टि करे यथायोग्य सुर्जी-सुगंधीजल, वा पाणी प्रत्ये; तथा
मेघकुमार देव । ऋतु देवता एटले ढ ऋतुनी अधिष्ठातृ दे
वता; पंचवर्ण सुगंधी फुलना समूह प्रत्ये ॥

वरसंति मेह कुमरा । सुरहि जलं रिज सुरा कुसुम पसरं ॥
वीरचे वा नीपजावे वाणव्यं रत्न जे इन्द्रनीलादिक तेषे करीने
तर मणि जे, चन्द्रकान्तादि चीतर्युं ढे पृथ्वीतल वा पृथ्वीनो
क सुवर्ण । पीठबंध वा जुमीतल; त्यार पढी ॥

વિરયંતિ ઘણા મણિ કણગ । રણ ચિતં મહીઅણં તોડ

હવે તે પીઠવંધ ઉપર સમવસ ત્રણ વપ્ર વા કોટ વા ઘરુ રચે તે
રણની રચના કહે છે:-આજ્યં ઘરુને કાંગરા છે તે કહે છે:-મ
તર જે માંદી; મધ્ય જે વચ ણિરત્નના કાંગરા રત્ન ઘરુ છે, ર
માં અને બહાર એમ । ત્નના કાંગરા સુવર્ણ ઘરુ છે. કન
કના કાંગરા રૂપાને ઘરુ છે. તે
ઘરુ જ્ઞાના છે તે કહે છે:-

અર્જિતર મજ્જવહિં । તિવપ્પમણિરણકણયકવીસીસા॥

આજ્યંતરનો ઘરુ રત્નનો છે, હવે તે ઘરુ કીયા દેવતાએ કર્યા છે
મધ્યનો ઘરુ સોનાનો છે. અ તે કહે છે:-વૈમાનિક દેવ રત્નનો
ને બહારનો ઘરુ રૂપાનો છે। ઘરુ કરે, જોતષી દેવ સોનાનો ઘરુ
કરે જવનપતિ દેવ રૂપાનો ઘરુ કરે.

રણ કુણ રૂપ્પમયા । વેમાણિઅ જોડ જવણ કયાઠ

હવે તે સમવસરણ વે સંસ્થા તેત્રીશ ધનુષ્ય પદોલપણ એટલે ૩૩
ને કરે એક વૃત, બીજું ચો ધનુષ્ય અને ૩૨ આંગુલ વિસ્તાર એ
રસ, તેમાં વૃત સમવસરણનું ટલે જેત્યોજાની છે ને ૫૦૦ ધનુષ્ય
પ્રમાણ કહે છે:-વૃત્ત સમ ઝંચપણે; ત્રણે ઘરુની ખિંતો હોય॥
વસરણ બત્રીશ આંગુલને ।

વહંમિ હુત્તીસં ગુલ્લ । તીતિસ ધણુપિહુલ્લ પણસય ધણુચ્ચા॥

હવે તે કોટને અન્તર કહે છે:- તે ઘરુને રત્નમય ચાર દ્વાર; એ
ઠસં ધનુષ્ય અને એક કોસનું ટલે પોલો વા દરવાજા છે. તે વા
આંતરો છે, એટલે ૨૬૦૦ ધનુ દ્વા ઘરુના બહાર દશહજાર સો
ષ્ય થયું. રૂપાના ઘરુ, સોનાના પાન વા પગથિયાં છે. તે પૂર્વોક્ત
ઘરુ બચ્ચે અંતર છે. તેમાં ૫૦ એક યોજનના પ્રમાણ ઉપરાન્ત
ધનુષ્ય સમજાગ, ૧૨૫૦ ધ જાણવાં. તથા પ્રજુજીના સિંહા

૨૨૫

નુષ્ય પગધિયાં છે. એ તેરસે સનના પણ દશ હજાર પગધિ
 એક પાસે; તેમ તેરસે બીજી યાં છે તથા સિંહાસનના ફેઠ
 પાસે છે, બે મલી ૨૬૦૦ આય લના મધ્ય જાગથી રૂપાના ઘ
 તેમ સોના તથા રત્નના ઘન નના બાહ્ય પ્રદેશ સુધી પૂર્વે પ
 વચ્ચે ૨૬૦૦ ધનુષ્ય તથા ૨૬૦૦ શ્વિમ બે બે કોશ છે. રૂપાના ઘ
 રત્ન ઘનનો મધ્ય જાગ; એ ત્ર નની પરધિ ૩ યોજન ૧૩૩૩ ધનુ
 ભે અંક મલી, ૭૮૦૦ ધનુષ્ય ષ્ય ૧ હાથ ૮ અંગુલ થાય. વિશ્વં
 ધયાં, તેમાં ૨૦૦ બસોની જિંત્યો જ ૧ યોજન છે. યતઃ વીષમ વ
 મેલવતાં ૮૦૦૦ ધનુષ્ય વા ચાર ગ દશ ગુણ ૬૦ ગણીત રીતે રૂપિ
 કોશ કિંવા એક યોજન થાય। વૃતસમવસરણ સ્થાપનામાન ગાથા

ઠ ધાણુ સય ફગકોસં । તરાય રયણમય ચનુદારા ॥૫॥

ફવે બીજા સમોસરણનું ચોરસ પેહેલા રૂપાના કોટની જિંત્ય છે.
 સંસ્થાન છે, તેનું પ્રમાણ કહે છે દોઢ કોષ વા ૩૦૦૦ ધનુષ્ય આં
 કોટની જિંત્યોનું પ્રમાણ એકસો તરો છે ॥

ધનુષ્ય ।

ચનુરંસે ફગ ધાણુસય । પિહુ વપ્પા સહ્વ કોસં અંતરિષ્ટ્રા ॥

એક કોશનો અંતર છે, તે પણ
 બે પાસે થઈને બાકી પ્રમાણ પૂ
 ર્વની પેઠે શેષ એટલે પ્રથમ ઘન
 અંતે બીજા ઘનને ૧૫૦૦ ધનુષ
 એક બાજુ અંતર તેમ બીજી ત
 રફ ૧૫૦૦ ધનુષ મલી ૩૦૦૦ થ
 યા. બીજા તથા ત્રીજા ઘનને
 પણ બે તરફ મલી ૨૦૦૦ ધનુ

પ્રથમ રૂપાના ઘનને અંતે બીજા ષ્ય અંતર છે. ૨૬૦૦ ધનુષ્ય મ
 સોનાના ઘનને; બેઠ પાસે. ફવે ષ્ય ઘનનું પરતર છે. સોના ત

બીજા સોનાના ધમને તથા રત્ન થા રત્નના ધમની જિંતો સહિત
ના ધમને । ૮૦૦૦ ધનુષ્ય છે ॥

પઢમ વિઝાવિઝપતઙ્ઝા । કોસંતર પુઘમિવસેસં ॥૬॥

હવે તે ધમ પર ચઢવાનાં પહોલાં તથા ઝંચા છે. તે ગંતું જે ચ
સોપાન-પગથિયાં કહે છે: ઢિને જડે; પૃથ્વીથી ત્યારે પ્રથમ વપ્ર
પગથિયાં ૧૦૦૦૦ છે. તે એ કોટ આવે ॥

ક હાથ ।

સાવાણ સહસદસકર । પિહુ ચ ગંતું જુવો પઢમ વપ્પો ॥
ત્યારપઢી પચાસ ધનુષ્ય તેટલું જવા પઢી પાંચ હજાર પગ
પરતર છે । થિયાં છે ॥

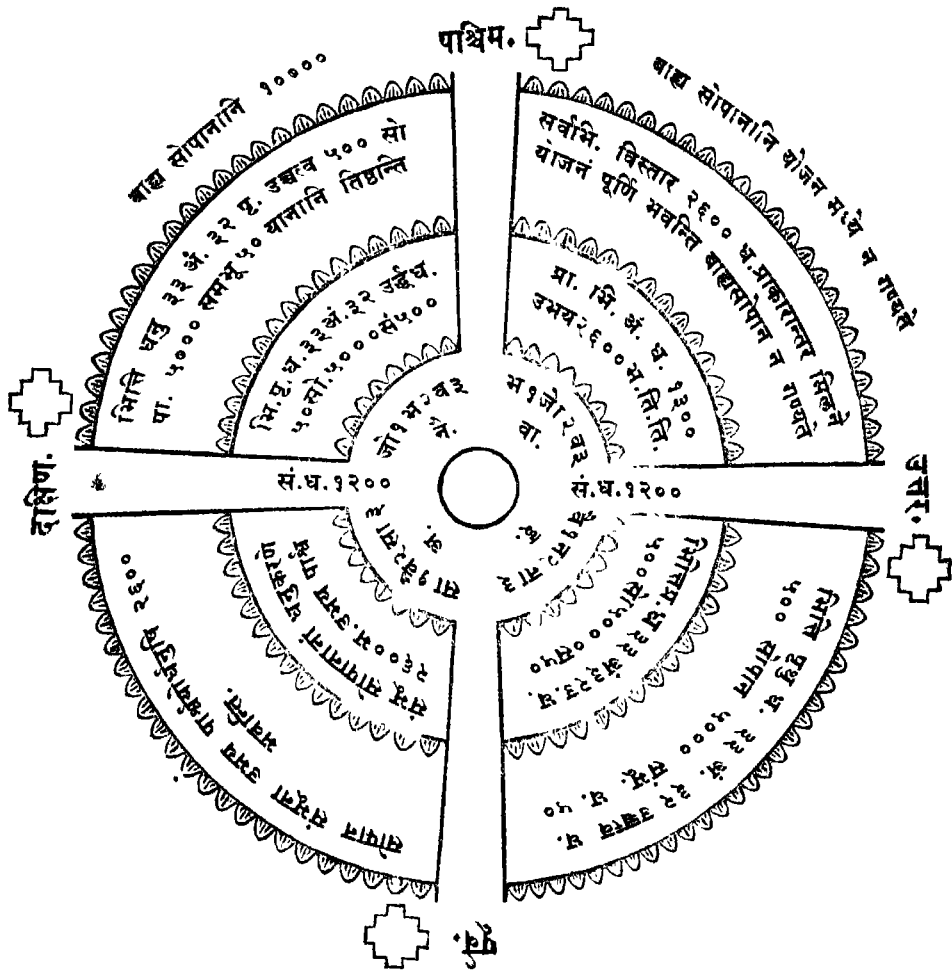
તો પન્ના ધણુ પયરો । તનઝ સોવાણ પણ સહસા ॥૭॥
ત્યારપઢી બીજો ધમ; આગલ પરતર છે. ત્યારપઢી પગથિયાં પાં
પચાસ ધનુષ્ય । ચ હજાર છે ત્યારપઢી ॥

તો વિઝ વપ્પો પનધણુ । પયર સોવાણ સહસ પણતત્તો ॥
ત્રીજા કોટમાંહી ઠસે । ધનુષ્ય, એક કોષ એટલે ઠવીસે ધનુષ્ય
પીઠ વા સમજુમી-ચોતરો છે ॥

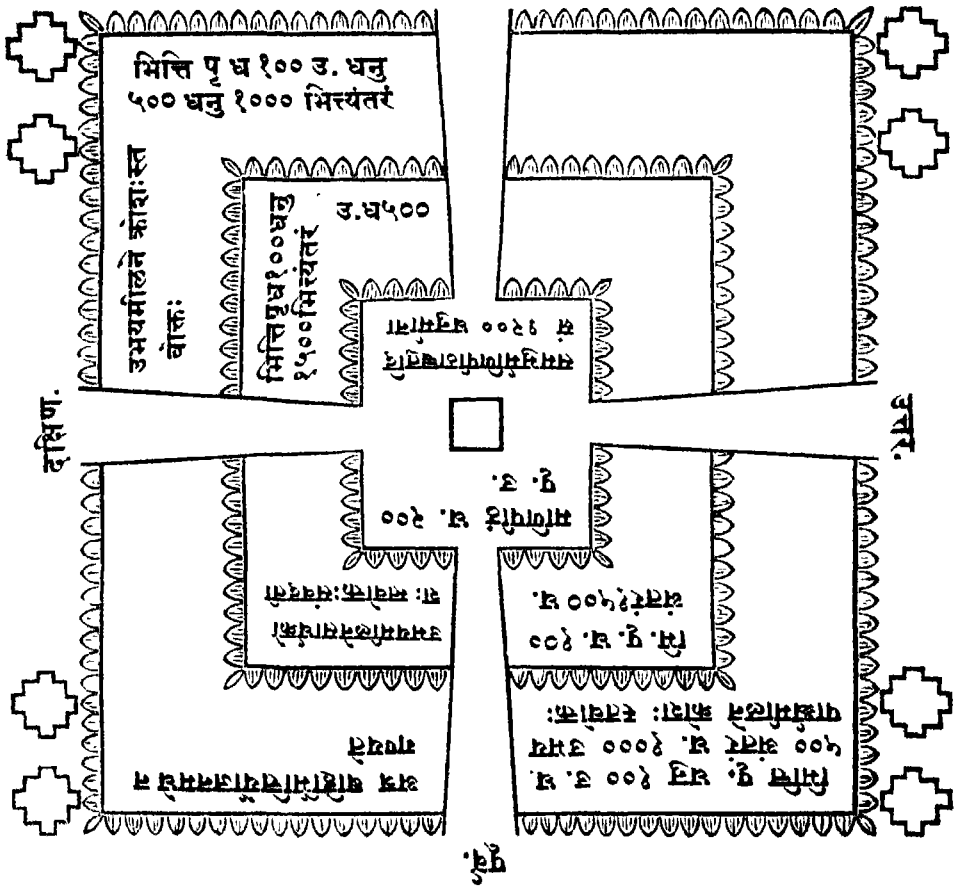
તઈન વપ્પો ઠસય । ધણુ ડગકોસેહિં તોપીઠં ॥૮॥
ચાર દ્વાર છે, ત્રણ પગથિયાં મધ્ય જાગે મણિરત્નનું પીઠ હોય;
ઠે, જેને એવું મણિપીઠ તે । તે પીઠ વર્તમાનજિનેશ્વરના શરીર
પ્રમાણે ઝંચું ॥

ચનદાર તિ સોવાણ । મજ્ઞેમણિપીઠયં જિણતણુચ્ચં ॥

તે પીઠ અઢિ ગાઝ જુમિ તલથી ઝં
ચો છે. હવે એની ગણિતની ચરચા
કહે છે:—પૂર્વે જૂમિથી તે ત્રીજા ઘ

पश्चिम.

૫૩૧

૪ સુધીનાં ૩૦૦૦૦૦ પાવક્રિયાં કહ્યાં;
તે એક, એક હાથ પહોલાં તથા ઝં
ચાં છે. તો તે વીશે હજારનું ઝંચ
પણું ૫૦૦૦૦ ધનુષ્ય થયું. તેહ ૨૥
ગાઝ થયું. તેની કર જુમિકાની દો
રી પ્રજુના સિંહાસન જુમીના મૂલ
થી તે બહાર પગથિયાંના પ્રાન્ત સુ
ધીમાં ૮૨ ધનુષ્ય ૧ હાથ ૧૦ અં
ગુલ થાય. તથા જગવંતના સિંહાસ
નથી બહાર ધમના કાંગરાની દોરી
દશએતો ૬૪૦૩ ધનુષ્ય ૧૧ આંગુલ
થાય. એ ગણિત લિલાવતિ રીતે
સિદ્ધ થાય. ગાથા એ ॥

તથા બેહજાર ધનુષ્ય તે પીઠ
લાંબો પહોલો છે ।

દો ધાણુસય પિહુ દીહં । સદ્દ હુ કોસેહિં ધરણીયલા । એ

સમ અધિક એક યોજન પહોલો
અશોક વૃક્ષ સઘન શીતલ ઢાયા
એ રમણિક હોય, આશંકા કરી
કહે છે:- ધમની જિત્યો ઝંચી તો
બાહાર ધમસુધી કેમ પહોંચે; પ
ણ સમવાયંગે કહ્યું છે કે:- “ચહુ
વિસાએ તિહ્યરાણં ચઝવીસં ચઝ
વિસં ચેશ્ય રુક્ષા દોઢા ” ઇત્યા
દિક એ ચૈત વૃક્ષ સહિત અશોક
વૃક્ષ યુક્ત સંજવે છે. ચૈત્ય વૃક્ષ
તે કેવલ જ્ઞાન જ્યાં ઉપન્યું તે

હવે તે સમવસરણમાં અશોક
વૃક્ષ છે; તેનો વિચાર કહે છે:
વર્તમાન જિનેશ્વરના શરીરથી
બાર ઘણો ઝંચો છે ।

जिणतणुबारगुणुच्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
 त्यां एटले अशोक वृक्षने मूले त्यां चार सिंहासनडे ते पण पाव
 देव ठंदो होय । पीठ वा बाजठ तेणे करी सहितडे

तयहोइ देव चंदो । चउ सीहासण स पयपीठा ॥१०॥
 ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रज्जु जेवा दक्षिणादि दिशे
 त्रण, त्रण, ठत्र ठे । प्रतिविंब त्रणय होय तेम आठ चामर
 धरा होय ॥

तडुवरिचक्रुत्ततया । पमिरूव तिगं तहअअठ चमरधरा ॥
 आगल सोनानां कमल । स्थित वा रत्नां ठे तथा स्फाटिक रत्ननां
 चार धर्म चक्र ठे ॥

पुरउ कणय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥
 ध्वजा, ठत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुतलिउ, फुलनी माला, वे
 अष्ट मंगलिक । दिका तथा जला कलश एटलां वानां ॥

ऊयउत्त मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
 प्रतिघारे मणिनां त्रिकधुप घटि ते कण्णा गुरू आदेनी धुप
 तोरण ठे । घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥

पइदारं मणि तोरण । तिय धूवघमी कुणांति वणा ॥१२॥
 एक हजार जोजननो चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
 देरु ठे जेनो एवा । ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
 ए चारे दिशाए ॥

जोयण सहस्स देमा । चउअया धम्म माण गय सीहा ॥
 घंटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
 शोजित ए सर्वनुं । लेबुं ॥

कुकुजाइ जुआसव । माणमिणं निय निय करेण ॥१३॥

इवे समोत्तरणमां आवी प्रज्जु शी रीते । प्रदिक्खिणा दइ पूर्व दि
करे ते कहे ठेः-प्रवेशकरीने पूर्व दिशे प्रज्जुजी । शाने सिंहासने वेसे ॥

पविसिअ पुवाइ पहु । पयाहिणं पुव्वआसण निविठो ॥

पादपीठ जे बाजठने वीषे स्थाप्या प्रणाम करी तीर्थने कहे
ठे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविअ पान । पणमिअतिहं कहइ धम्मं ॥१४॥

इवे ते देशना सांजलनार बार सहित जुवनपति, जोतषी, वा
परखदा ते कहे ठेः-मुनिनी पर णव्यंतर, ए देवनी देवियोनी
खदा वैमानिकनी देवी सा त्रण्य सज्जा तथा एज देवनी त्र
धवी । एय सज्जा ॥

मुणि वेमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ वाणदेविदेवतियं

रहे अग्नि कोण आदे विदिशि ए
अनुक्रमे ३ अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्य
कोणे जुवन पति, जोतषी, वा
णव्यंतर देवनी देवि. त्रण वाव्य
कोणे, जुवनपति देव, जोतषी
देव, वाणव्यंतर देव. त्रण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कळप जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए त्रण ।

कप्प सुर नर णि तिअं । ठंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

च्यारे नीकायनी देविज्जनी चार पर्वदा निविष्टा वावेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्वदा; ए पांच सज्जा नर, मनुष्य नारी, देवता
उज्जी रही देशना सांजले । चारे, मुनि ए साते पर्वदा ॥

चउ देवि समणिउठठिआ । निविठा नरिणि सुर समणा ॥

ए पांच जेदे तथा सात जेदे श्री जिननी देशना प्रथम वप्र वा
पर्यदा सांजले । घरु जे रत्न घरु ते मांही ॥

इअ पण सगपरिस सुणंति । देसणं पणम वप्पंतो १६
ए आवश्यक वृत्तिमां हवे चूर्णिकारने अजिप्राये वलि कहे ठे:-
कहुं ठे । मुनिसर बेग सांजले ॥

इअ आवस्सय वीत्ति वुत्तं । चुन्निय पुणमुणि निविठा ॥
वैमानिक देवि तथा साधवी उज्जी रहे शेष जे बाकी नव परष
ए बे सजा । दा अनीअत स्थित रहे वा बेसे ॥

वेमाणिय समणी दो । उह सेसा ठिआउ नव ॥ १७ ॥

આ પ્રકણ કારે દેશમાત્ર કહી
જે પરપદાની વ્યાખ્યા; તે આ
વશ્યકની નિર્યુક્તિ ટીકાથી કાં
ફક કહી, કાંફક કહે ઠે:-શ્રી
જિનેશ્વર પૂર્વાજિ મુખે બેસે, તે
પ્રજ્ઞના પાદ મૂલમાં અગ્નિકોણ
દિશે મુખ્ય ગણધર પાસે બેસે.
બીજા કેવલી આવે તે શ્રી જિન
પ્રત્યે તીર્થ પ્રત્યે વંદના કરી તે
ગણધરને માર્ગે બેસે મનપર્યવ
જ્ઞાની પણ કેવલીની પાઠલ બે
સે. તથા વૈમાનિકની દેવિ પણ
પ્રજ્ઞને યાંદિ સાધુની પાઠલ રહે. દેવઠંદો હોય એટલે-જ્ઞાન કો
તથા સાધવી પણ વૈમાનિકની એ દેવઠંદો ઠ. ત્યાં મૂલ પ્રથમ
દેવિની પાઠલ રહે. સાધુ, વૈમા ઘરુથી ઉત્તરને દ્વારે નીસરીને
નિકની દેવિ, સાધવી એ ત્રણ પૂ પ્રજ્ઞ તે દેવ ઠંદોમાં આવી

वैद्यारे पेसी अग्रिकोणे रहे जु वन पतिनी, जोतषीनी, वाण व्यंतरनी देवि ए त्रण दक्षिणघारे पेसी अनुक्रमे नैऋत्य कोणे रहे. जुवनपति, जोतषी, वाणव्यंतर देव त्रण्ये पश्चिमे पेसी वायु कोणे बेसे. इन्द्रसहित वैमानिक देव, मनुष्य नर, मनुष्य नारी, त्रण उत्तरे पेसी इशान कोणे रहे. देवता अने नरनो अल्प महर्दिकनो विचार जाण वो. इवे बीजा घमनी मांही ति येंच जे बाघ, सिंहादिक रहे. इशाने ।

बीअंतो तिरि ईसाणि ।

तेम वली चोरस समोसरणने अधिकारे बे, बे वाव्यो होय । तह चनुरंसे डुडु वावि ।

इवे त्रण घमना दरवाजा बार ना पोलिआनो वर्णव कहे ठे:- पीले वर्णे एटले सोना वर्णे, श्वेत वर्णे, राते वर्णे, अने श्याम वर्णे ।

पीअ सिअ रत्त सामा । हवे तेमना हाथमां शुंठे ते कहे ठे:- प्रथमना हाथमां धनुष्य ठे, बी

बेसे. त्यार पढी बीजी पो रसीए प्रथम गणधर वा अ पर गणधर धर्मदेशनादीए. अ हिंयां शिष्ये प्रश्न कर्यो के बी जी पोरसीए प्रजुजी देशना के म न दे ? तेनो उत्तर-गाथा-
“खेअ विणोउ सीसगुण दीव णा पच्चउ ज्ञनबिलीसा यरीअ कमोविअ गणधर कहवे गुणाहुं ति ” माटे गणधर राजाना आ एया सिंहासन उपर अथवा प्र जुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे. त्रीजा घममां यान जे वाहन; सुखपाल, पालखिन प्रमुख रहे॥

देवज्जंदोअ जाण तइयंतो ॥

कोणने विषे तथ्रा वृत्तसमवसर णे एक, एक वाव्य होय ॥ कोणउ वटि इक्किा ॥१८॥

वैमानिक देव, वाणव्यंतर देव, जोतषी देव, ज्ञवनपति देव; ए चारेना पोलिआ पूर्वा दि दिशिना रत्नने घमे ठे ॥

जोइ ज्ञवणारयणवप्पे॥ नाम कहे ठे-प्रथम सोम नामे,

જાના હાથમાં દંડ છે, શ્રીજાના બીજો યમ નામે, શ્રીજો વરુણ
હાથમાં પાશ છે, અને ચોથાના નામે, ચોથો ધનદ નામે. એ પ્ર
હાથમાં ગદા છે । કરે ચાર યજ્ઞ. ગાથા. ૧૯ ॥

ધણુ દંડ પાસ ગયહઠા । સોમ જમ વરુણ ધણુ જસ્કા ૧૯
હવે બીજે સોનાને ધમે પ્રતિહારિ એ ચારની શ્વેતવર્ણ, રાતોવર્ણ,
હે તે કહે છે:-જયા નામે, વિ પીત વર્ણ, નીલ વા કૃષ્ણ વર્ણ
જયા નામે, અજિતા નામે અપ ની આજ્ઞા--કાન્તિ છે ॥
રાજિતા નામે ।

જય વિજયા જિઅ અપરાજિઅત્તિ । સિય અરુણ પીય ની
એમ બીજે ધમે દેવિનું હવે તે પ્રતિહારીના હાથમાં આયુધ[લાજ્ઞા
જુગલ તે પૂર્વ અકેક જે શસ્ત્ર છે તે કહે છે:-અજ્ઞય, અંકુશ,
નામે વેવે દેવિનું છે । પાશ, મગર હાથમાં છે અનુક્રમે ॥

બીએ દેવીજુઅલ્લા । અજ્ઞયં કુસ પાસ મગર કરા ॥૫૦॥
હવે ત્રિજા રૂપાના ધમ્મ બહાર જે સ્વર્ગી નામે, કપાત્રિ નામે,
દેવતા છે, તે અનુક્રમે કહે છે:- જટા મુકુટ ધારી નામે ॥
પ્રથમ તુંબુરૂ નામે ।

તદ્અ બહિ સુરા તુંવરૂ સ્વદંતિ કપાલિ જમ મન્ન ધારી ॥
પૂર્વાદિ ચારે દિશાએ દાર તુંબુરૂ પ્રમુખ દેવતા પ્રતિહાર વા ઢમિ
પાલ છે । દાર વા પોલિઆ છે ॥

પુવાદ દારપાલ્લા । તુંવરૂ દેવોઅ પમિહારો ॥૫૧॥
હવે સામાન્ય વા સાધારણ એ વિધિ જે રચના એ પ્રકારે હોય; તે
સમોસરણને વિષે । એવી આવીને જો મહર્ષીક દેવ કરેતો
સામન્ન સમોસરણે । એસ વિહી એજ જહ મહદ્ધિ સુરો ॥
સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિએ તે મહર્ષીક દેવ કરે ને અસુર જે અદ્ય રીદ્ધિનો
એકલો પણ નિશ્ચે । ધણી જે દેવ તેતો તે રીતે કરે વા ન કરે ॥

સઘ મિણં ઇગોવિ હુ । સકુણં જયણેય રસુરેસુ ॥૨૨॥
 હવે સમોસરણ ક્યાં કરે તે કહે ઠે:- જ્યાં વા જે સ્થાનકે મહર્હિ
 પૂર્વે જે ક્ષેત્રમાં ન થયું હોય ત્યાં ક' દેવ, તથા સુધર્માદિક
 તથા ।
 ઇન્દ્ર આવે ॥

પુષ્પ મજાયંજઞ્ઞ । જઞ્ઞેંસુ સુરો મહર્હિ મઘવાઈ ॥
 ત્યાં સમોસરણ નિશ્ચે સતતં વા નિરન્તર વલ્લિ પ્રાતિહાર્યા-
 હોય ।
 દિક હોય ॥

તઞ્ઞ સરણં નિયમા । સયયં પુણ પામિ હેરાઈ ॥૨૩॥
 હુસ્થિતાર્થ સમસ્ત જન વા પ્રાણી તેણે પ્રાર્થિત જે અર્થના સાર્થ
 અર્થિત ।
 જલા તે દેવાને સમર્થ ॥

હુઠ્ઠિઅ સમઠ અઠ્ઠિઅ । જાણ પઠ્ઠિઅ અઠ્ઠ સુસમઠો ॥
 અર્હિયાં ઇટલે આ સમોસરણને શ્રી તીર્થંકર જગવંત કરો સુપદ
 દ્વારે સ્તવ્યો લઘુ જે શીઘ્ર વા સ્થિતે જલા સ્થાનકને વિષે અવ
 જલદી જન પ્રત્યે ।
 સ્થિત ઇતિ ગાથા ૨૪ ॥

ઈઠ્ઠં થુઠ્ઠં લહુજણં । તીઠ્ઠયરો કુણં સુપયઠ્ઠં ॥૨૪॥
 એ રીતે સમવસરણ પ્રકરણ સમાપ્ત થયું.

॥ ઇતિશ્રીસમવસરણપ્રકરણં સમાપ્તં ॥

॥ અથ કર્મગ્રંથ પહેલો ॥

જ્ઞાન અતિશય પ્રતિહારજ લક્ષ્મી સહિત કર્મફલ સંક્ષેપે કહુંબું
 મહાવીર રાગાદિ જીત પ્રત્યે વાંદીને ।

સિરિ વીર જિણં વંદીય । કમ્મવિવાગં સમાસનુ વુઠ્ઠં ॥
 કીજીએ જીવે હેતુ ૪ મિથ્યાત? જેણે તેને કહી જે કર્મ ॥૧॥
 અવ્રત ૨ કષાય ૩ જોગે ૪ કરીને ।

કીરડ જીણા હેઝિં । જેણ તન જન્રણ કમ્મં ॥૧॥
પ્રકૃતિ વા ૧સ્વજ્ઞાવ તે ચાર જેદે મોદકને દૃષ્ટાંતે ૧પ્રકૃતી વાત
થિતિ વા કાલમાન, પિત્ત કફ વા હરે ૨થિતિ દશદિન પ્રમુખ
રસ વા ચિકણતા પ્ર ૩રસ એકઠાણીઓ દ્વીઠાણીઆદિક ૪પ્રદેશ
દેશ વા દલમાન ચા મેંદાનો ઘાંણી પ્રમુખનો તેમજ કર્મની પ્ર
રેને વંધ શબ્દ જોમજો ॥ થિ ૦ ૨૦ પ્ર ૦ જાણવા ॥

૧પયડ્ ૨થિડ ૩રસ ૪પણસા । તં ચનુહા મોયગસ્સ દિઠંતા ॥
પ્રથમ મૂલ પ્રકૃતી આઠ ઉત્તર । પ્રકૃતી એકસો અઠાવન જેદે ॥૧॥
મૂત્ર પગડ ઠ ઉત્તર । પગડ અમ વત્ર સય જેઅં ॥૨॥
હવે કર્મનાં નામ ૧જ્ઞાનાવરણી વેદની કર્મ ૨ મોહની કર્મ ૪ આન
કર્મ ૨ દર્શના વરણી કર્મ, । આ કર્મ ૫નામ કર્મ ૬ ગોત્ર કર્મ ૭ ॥
૨હ નાણ ૧દંસણાવરણ ૨ ૧વેઅ ૩મોહા ૪ન ૫નામ ૬ગોયાણિ ૭
અંતરાય કર્મ ૮ પુનઃ ઉત્તર ચાર ૪ એકસો ત્રણ ૧૦૩ વે ૨ પાંચ
પ્રકૃતી પાંચ ૫ નવ એ વે ૨ ૫ એ આઠ કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતી અ
અઠાવીશ ૨૮ । નુક્રમે ૧૫૮ થડ ॥

ત્રિગ્યંચ પાણપનવડુરઅઠવીસચત્તિસય ૬ પાણવિહં ॥૩॥
પ્રથમ જ્ઞાનાવર્ણી કર્મના જેદ કહે ઢે. એ પાંચ જ્ઞાન, જેણે વસ્તુ
જ્ઞાન ગુણરોકે તે જ્ઞાનાવર્ણી. પ્રથમ સ્વરૂપ જાણીયે તે જ્ઞાન.
જ્ઞાન ૫ કહે ઢે. ૧ મતિ જ્ઞાન, ૨ શ્રુત તેમાં પ્રથમ મતિ જ્ઞાનના
જ્ઞાન ૩ અવધિ જ્ઞાન ૪ મન પર્યવ જ્ઞાન ૫ જેદ ૨૮ કહે ઢે ॥
કેવલ જ્ઞાન ।

મડ સુપનહી મણ કેવલાણિ નાણાણિ તઢ મડનાણં ॥
જે ઇંદ્રિયને ઇંડીના વિષય મલ્યાં થકા મન આંચ વિના ઇં
જે અવ્યક્ત ઉપયોગ સમયાત્મક તે વ્યં ડી ચાર તે વ્યંજના
જનાવગ્રહ ૪ જેદે । વગ્રહ ॥ ૪ ॥

वंजण वगाह चट्टहा । मणनयणविणिंदीय चउक्का॥४॥

अर्थावग्रह किंचित् ज्ञान तेना जेद ६ इहा इंडी ५ स्पर्शन, रस
वग्रह ते विचारणा तेना जेद ६ अपाय ते न, घ्राण, चक्षु, श्रोत्र
निश्चे तेना जेद ६ धारणा अविस्मरण तेना मन ६ जेद-सर्व
जेद ६ । मली १० ॥

अर्था.६ इहा.६ अपाय.६ धारणा ६ व्यंजनावग्रह ४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घ्राण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	०

अनुग्राह इहा १ वाय १-धारणा करणमाणसेहिंठहा ॥

ए अठवीस जेद मति इवे श्रुत ज्ञानना जेद कहे ठे. चउद १४
ज्ञानना । विस २० जेद वा श्रुतना ॥

इअ अठवीस जेयं । चउदसहा वीसहा च सुअं॥५॥

इवे श्रुतना जेद १४ सांजले ते श्रुत

१ अक्षर श्रुत-अकारादिक अक्ष

रोशी अवबोध,

२ अनाक्षर श्रुत-अक्षर विनाचे

ष्टादिके,

३ संनिश्रुत-मन सहितने जे श्रुत ते ७ सादि श्रुत-गणधरे रच्या ते,

४ असंनि श्रुत-मन रहितने ८ अनादि श्रुत-सर्वेठ इव्य शा
जे श्रुत ते, श्वत ठे निश्चे,

૫ સમ્યક્ત્વ શ્રુત--સમ્યક્ત્વ સ એ સપર્ય વસીત શ્રુત-ઝરતૈરાવ
હિતને જે શ્રુત તે, તે શ્રુત વિઘેદ ઢે તે,
૬ મિથ્યાત્વ શ્રુત-વિપર્યાસ સ ૧૦ અપર્ય વસીત શ્રુત મહાવિદે
હિતને જે શ્રુત તે, હે અર્થ સૂત્ર અવિઘ્નેદ ઢે તે ॥

અસ્કરસત્રીશસમ્મં ૩ । સાદ્અંઠસ્વલુ સપજ્જવસીઅંચ ॥

૧૧ ગમિક શ્રુત-સરખા પાઠનેયે
કરીને,

૧૨ અગમિક શ્રુત-સરખા પાઠ
ન હોઈ સામાન્ય પાઠ તે,

૧૩ અંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-દ્વાદશાંગી
સિદ્ધાંત મૂલ તેમાં જે પાઠ
હોય તે,

મૂલ જેદ સાત એ. સાતના પ્રતિ

૧૪ અનંગ પ્રવિષ્ટ શ્રુત-આવશ્ય પક્ષી એ બન્ને મલી ચૌદ ૧૪
કાદિક તે, જેદ થાય ॥

ગમિઅંદ્અંગપવિઠં ૭ । સત્તવિ એસ પન્નિવક્તા ॥૬॥

હવે શ્રુતના ૨૦ જેદ દેખામે ઢે,

૧ પર્યાય-ઢ ડ્યમાં એકનાં પ
ર્યાય જાણે તે,

૨ પર્યાય સમાસ ઢ એ ડ્યના
પર્યાય જાણે તે,

૩ અક્ષર ત્રણ જેદ-સંજ્ઞા,લઘ્વિ,
વ્યંજન તેમાંથી એક જાણે તે

એ પન્નિવક્તિ-વાસઠ માર્ગણા એ
યોગાદિક એક જાણે તે,

૪ અક્ષર સમાસ-સર્વ અક્ષર જે
દ જાણે તે,

૧૦ પન્નિવક્તિ સમાસ-વાસઠ મા

૫ પદ-અધિકાર વિશેષ તે એક

ર્ગણાએ યોગાદિ સર્વ જાણે તે

પદ જાણે તે.

૬ પદ સમાસ-અનેક પદ જાણે તે

૭ સંઘાત-એક માર્ગણા જાણે તે

૮ સંઘાત સમાસ-સર્વ માર્ગણા જાણે તે,

૧૧ અનુયોગ-ઉપક્રમ નિરૂપ અ

નુગમ નય એ ચારમાં એક જાણે તે.

૧૨ અનુયોગ સમાસ-ચારે અનુયોગ જાણે તે

પદ્મય ૧ અસ્કર ૨ પય ૩ સંઘાયા ૪ પમિવત્તિ ૫ તહય અણુત્તગો

૧૩ પાહુરુ-પૂર્વને વિષે પાહુરુ અધિકાર વિશેષ તે એક જાણે તેવા.

૧૪ પાહુરુ સમાસ-ઘણા પાહુરુ જાણે તે.

૧૫ પાહુરુ પાહુરુ-તે પણ પૂર્વમાં અધિકાર છે. તે દેશ જાણે તે.

૧૬ પાહુરુ પાહુરુ સમાસ-તે અધિકાર સર્વ જાણે તે.

ચુરણી મતે પાઠાન્તર ૧૩ પાહુરુ પાહુરુને ૧૪ પાહુરુ પાહુરુ સમાસ ૧૫ પાહુરુ ૧૬ પાહુરુ સમાસ.

પાહુરુ ૭ પાહુરુ ૮ પાહુરુ । વહૂ ૯ પુઘાય ૧૦ સસમાસા ૧૧ ॥ ૭ ॥

હવે અવધિજ્ઞાનના ઠ જેદ કહે છે.

૧ અનુગામી-જે ક્ષેત્રે અવધિ જ્ઞાન થયું ત્યાંથી જ્યાં જાય ત્યાં સાથે ચાલે ફાનસદીપકવત્.

૨ અ અનુગામી-તે અનાનુગામી

૧૭ વસ્તુ-પૂર્વમાં વસ્તુ અધિકાર છે તે એક જાણે તે.

૧૮ વસ્તુસમાસ-સર્વ વસ્તુ જાણે તે

૧૯ પૂર્વ-એક પૂર્વ જાણે તે.

૨૦ પૂર્વ સમાસ-સર્વ પૂર્વ જાણે તે શ્રુત પદ સઘલે જોરુજો-મૂલ દશ જેદને સમાસ પદ જોરુજો એટલે ઉત્તયમલી ૨૦) થશે.

૫ પમિવાઈ-જે ઉપના પઠી જાય તે.

साथे न चाले स्थिर दीपकवत् दअपमिवाइ-जे उपना पढी न
३ वर्द्धमान-उपनार्थी वृद्धिपामे ते जाय ते-मूल त्रण जेद-इतर
४ हीयमान उपना पढी हानी त्रण जेद-बन्ने मली ठ जेद
पामे ते. होय.

अणुगामि१वह्णमाणय२। पमिवाइ३इअर३विहा ठहा उही॥

हवे मन पर्यव ज्ञानना जेद २
ते मन वर्गणा युष्मद् जेदे करी
जाणे ते-मुनिवेखे होय.

१ ऋजुमति-अढीछीपमांतिर्त्ता
लोकना संझी पंचेंडि जीवना
मन पर्याय अढी अंगुलंउठुं
सामान्ये देखे ते.

२ विपुलमति-संपूर्ण अढीछीप
१००० जोजन तिर्त्ता लोक,
उर्ध्व, अधोगत संझीना मन
चिंतन विशेषथी जाणे ते.
तद्भवसिद्धिवरे, मनगत वात
अवधी ज्ञानी जाणे पण यु
ष्मत् मननी वात मन पर्यव
ज्ञानी जाणे.

केवल ज्ञान-असहाइ नीरावर्ण
सर्व जाणे एक जेद.

रिक्तमइ१विजलमइ२मण । नाणं केवल१मिगविहाणं ८

ए पांच ज्ञानने जे आवरे ढांके पाटावत् ज्ञानरूप चक्रु तं
ते ज्ञानावर्णी । तेने आवरणं ॥

एसिं जं आवरणं । पमुष चक्रुस्स तं तथा वरणं ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्मना ए जेद कदे ठे. ठरीदार समान

दर्शना वर्णी चार ४ तथा पांच ५ निडा । दर्शनावर्णी कर्म

दंसण चउ पण निडा । वित्ति समं दंसणावरणं ॥९॥

१ आंखणी सामान्य उप शेष इंद्रित्या मनः अवधि दर्शन १
योगे देखे ते चहु दर्शन ४ केवल दर्शन. सत्ता ग्राहक सामान्यो

२ अचक्षुदर्शन-बाकी चा पयोगदर्शन ॥

२ इंदिये देखे ते.

चस्कू दिठि १ अचस्कू २ । सेसिं दिअ उहि ३ केवलेहिं ४ च ॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार

जेदे चहु दर्शनावर्ण १, अचहु

दर्शनावर्ण २, अवधी दर्शनावर्ण

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्ण ४, ॥१०॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥१०॥

हवे पांच जेद निडाना कहे ठे. १ निडानिडा-डुःखे महता क

सुखे जागे ते-निडा १ । छे जागे ते ॥

सुह पम्बोहा निडा १ । निडानिदाय २ डस्क पम्बोहा ॥

३ प्रचला-बेगं उजां । ४ प्रचलाप्रचला-चालतां उंघे घोमा

उंघे ते नी परे ते ॥

पयला ३ ठिन वविठस्स । पयलपयलान ४ चंकमउ ॥११॥

५ दिननो चिंतव्यो काम ते शिणंदिनुं बल चक्रवर्तीथी अरु वा

रात्रे उंघमां करे । सुदेव तेथी अरु बलदेवनं बल तेटलुं होय

दिण चिंती अन्नकरणी । थीणधी अन्नचकि अन्नबला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीठाश लागे ते साता

मधुमदधी खरनी ख जीज कपाय ते असाता वेदनी ते वेदनी

रुनी धारा । साता असाता ॥

महुल्लित खग धारा-लिहणं च उहाउ वेअणीअं ॥११॥

सातावेदनी प्राये देव साता असाता तिरीमां ठे नरक गतिमां
मनुष्य गतिमां, उद प्रबल असाता ठे साता तो तीर्थकरना
य अधिक । जन्मादिके ॥

उसन्नं सुरमाणुए । सायमसायं च तिरीअ निरणसु ॥

हवे मोहनी कर्मनुं स्वरूप कहे ठे ते मोहनीकर्मना बे जेद-दर्शन
मदिरापानथी मुजाय तेम मोहनी मोहनी अने चारित्र मोहनी॥
ना उदये जीव मुजाय ।

मज्झं व मोहणीअं । उविहं दंसणचरणमोहा ॥ १३ ॥

ते दर्शन मोहनीना त्रण जेद ठे १ सम्यक्त्वमोहनी २ मीश्रमो
सम्यक्त्व गुणने मुजवे ठे । हनी, ३ तेमज मिश्रयातमोहनी

दंसणमोहं तिविहं । सम्मं १ मीसं २ तहेवमिच्छतं ३ ॥

इहां ते त्रणने दृष्टांते करी देखामे ठे.

१ शुद्ध पुज्य दल वेदे. २ अविशुद्ध दल वेदे ते होय अनुक्रमे
३ अर्द्धविशुद्ध दलवेदे.

सुद्धं अद्रविसुद्धं । अविमुद्धं तं हवइ कमसो ॥१४॥

अथ नव तत्त्व. ५ आश्रव-कर्मनुं आववुं. ६ संवर
१ जीव-चेतना लक्षण २ अ कर्म आवतां रोके, ३ बंध-जीव प्र
जीव-अचेतना लक्षण ३ पु देश कर्म एकता ४ मोक्ष-सर्व कर्म
न्य-शुद्ध कर्म लक्षण. ४ पाप- कृत्य अयेथी-ए निर्जरा-जे कर्म उद
अशुद्ध कर्म लक्षण । य आव्युं ते खपावे ते ॥

जिअ १ अजिय २ पुत्र ३ पावा ४। सव ५ संवर ६ बंध ७ मुक्क ८ निज्ज

जे ए नव तत्त्व शुद्ध निश्चे व्य सम्यक्त्व कह्युं. तेना [रणा ॥ ए ॥
वहारे सददे तेदने क्हायकादिक बहु जेद ठे १५

જેણં સદ્દહ્મ તયં । સમ્મં સ્વહ ગાહ બહુજ્ઞેઞ્ચં ॥૧૫॥
મિશ્ર દૃષ્ટિને ન રાગ તથા દ્વેષ । જિન ધર્મે ંતર્મુહૂર્તે જેમ અન ડપરે
મીસા ન રાગ દોસો । જિણધમ્મે ંતર્મુહુ જહાઞ્ચન્ને ॥
નાલીયર દ્વીપના મનુષ્યને મિથ્યાત્વ તે સત્ય જિન ધર્મથી વિપ
રાગ દ્વેષ ન થાય તે રીતે । રિત કુશ્રદા અજ્ઞાનવત્ ॥૧૬॥
નાલીઞ્ચરદીવમણુણો । મિહંજિણધમ્મવિવરીઞ્ચં ॥૧૬॥

હવે ચારિત્ર મોહનિના ૨૫ જેદ
સોલ ૧૬ કષાય નવણનો કષાય । બે પ્રકારે ચારિત્ર મોહનિય કર્મ
સોલસ ૧૬ કસાય નવણનો-કસાય ડુવિહં ચરિત્તમોહણીઞ્ચં
હવે સોલ ૧૬ કષાયનું સ્વરૂપ કહે છે
અનંતાનુબંધી ૪ અપ્રત્યાખ્યાની ૪ । પ્રત્યાખ્યાન ૪ સંજલણીય ૪ ॥૧૭॥
ઞ્ચણ ૪ અપ્પચ્ચસ્કાણા ૪ । પચ્ચસ્કાણાય ૪ સંજલણા ૪ ॥૧૭॥

સંજલણની એક પક્ક-પંદર દિન, હવે
ચાર ચોકમીએ વર્તતાં જે ગતીનાં ક
તે કષાયની સ્થિતિ કહે છે. મ પ્રદે છે તે કહે છે.
૧ અનંતાનુબંધી જાવ જીવ ૧ અનંતાનુબંધી નરકગતી
૨ અપ્રત્યાખ્યાની એક વર્ષ ૨ અપ્રત્યાખ્યાની તિર્યંચ ગતી.
૩ પ્રત્યાખ્યાનો ચાર માસ ૩ પ્રત્યાખ્યાની મનુષ્ય ગતી.
૪ સંજલન દેવ ગતી.

જાજીવ ૧ વરિસ ૨ ચન્નમાસ ૩ । પક્કગા ૪ નિરય ૧ તિરિય ૨ નર ૩
તે કષાય જીવના શા ગુણ રોકે તે [અમરા ૪] ॥
કહે છે.

૧ અનંતાનુબંધી સમકિત ગુણ રોકે
૨ અપ્રત્યાખ્યાની શ્રાવક ગુણ રોકે ૪ સંજલનની યથાખ્યાત
૩ પ્રત્યાખ્યાની સર્વ વિરતી સાધુ ગુણ રોકે ૪ ચારિત્ર ગુણ રોકે ॥૧૮॥

સમ્માણુપ્રસવવિરહ૩।અહસ્કાય૪વસ્તિધાયકરા॥૧૭॥

તેમાં ચાર પ્રકારના ક્રોધનું સ્વરૂપ કહે છે.

૧ સંજલન ક્રોધ જલની રેખા તુરત મટે.

૨ પ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ રજની રેખા કાંઈ
ક વિલંબ.

૩ અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ પૃથ્વીની રેખા. રેખા સમાન ચાર

૪ અનંતાનુબંધી ક્રોધ પત્થરની રેખા । પ્રકારે ક્રોધ જાણવો

જલ્પરેણુપુપુઢવિષ્ણવય૪। રાહ સરિસો ચઢવિહો કોહો॥

હવે ચાર પ્રકારનાં માન કષાય

નું સ્વરૂપ કહે છે;

૧ સંજલન માન નેતરની વેલ સ

માન તરત નમે.

૨ પ્રત્યાખ્યાત માન કાષ્ટ થં

જ કષ્ટે નમે

૪ અનંતાનુબંધી માન પત્થર થંજ

૩અપ્રત્યાખ્યાન માન હારુ ઘણા કષ્ટે નમે સમાન તે ન નમે॥૧૯॥

તિણસલયા કઢઢિઅ । સેલતુંજો વમો માણો ॥૧૯॥

હવે ચાર પ્રકારે માયા કષાય કહે છે. ૩ અપ્રત્યાખ્યાની માયા

૧ સંજલની માયા વાંસની ઠાલ્ય જે ઘેટાના સિંગ જેવી કઢણ
મ વાલે તેમ વલે । વાંકી છે.

૨ પ્રત્યાખ્યાની માયા ગાય કે બલદ ૪ અનંતાનુબંધી માયા વા
નાં મૂત્રનાં જેવી વાંકી કારણે સર સના નિવિરુ મૂલ સમા
લ થાય । ન વાંકાસ ન ઢોમે ॥

માયાવલ્લેહિ ગોમુતિ । મિઢસિંગ ઘણવંસમૂલસમા ॥

હવે ચાર પ્રકારે લોજ કષાય કહે છે. ૩ અપ્રત્યાખ્યાન લોજન

૧ સંજલન લોજ હલદરના રંગ જેવો. ગરના કાદવ સમાન રંગ

૧ પ્રત્યાખ્યાન લોજ ગામની તથા દી ૪ અનંતાનુવંધી લોજ ક
વાનો મલી સમાન છે. કષ્ટે જાય । રમજના રંગ સમાન॥

લોહો હલિદ્વંજણ । કદમ કિમિરાગ સારિન્નો ॥૨૦॥

હવે નવનોકષાય મોહની કહે છે. હાસ? રતિ? અરતિ? શોક? ૪
જે કર્મના ઉદયે હોય જીવને । જય ૫ ડુગંઠા ૬

જસ્મુ દયા હોઈ જિણ હાસ? ૧૨૬૨ અરઈ ૩ સોગ ૪ જય ૫ કુઠા ૬
૫ ૭ મોહની તે કારણથી તથા તે ઇંહા હાસ્યાદિક મોહનિ
અન્યથા તે સ્વજ્ઞાવથી થાય । કહીયે ॥

સનિમિત્ત મન્નહા વા । તં ઇહ હાસાઢ મોહણિઅં ॥૨૧॥

હવે વેદ મોહની કહે છે. પુરુષ સેવવાનો અજિ અજિલાષ જે ક
લાષ તે નારી વેદ નારીસેવવાનો અજિલાષ તે મના વશથી જે
નર વેદ ! નરનારી બે સેવવાની વાંઘા તે નપું હને હોય તે ॥
સક વેદ ।

પુરિસિ ત્તિ તડુજયં પઢ । અહિલાસો જલ્લસાહવડસોઝ

ત્રણ વેદના વિષયનો તાપ કહે છે
? સ્ત્રીનો વકરીની લીંઠીના તા
પ સમાન.

સ્ત્રી ? નર ૨ નપુંસક વેદ ઉદય ૨ પુરુષનો તરણના તાપ સમાન
જાણવો. ૩ નપુંસકનો નગરદાહ સમાન.

થી? નર ૨ નપુંસક વેદ ઉદય । ફુંફુમતણનગરદાહસમો ॥૨૨॥

હવે આયુ કર્મના ૪ જ્ઞેદ કહે છે. આયુ કર્મ હેમય સરશુ છે
? દેવતાનું આયુ, ૨ મનુષ્યનું આયુ નામ કર્મ ચિતારા સમાન છે
? તિર્યંચનું આયુ ૪ નરકનું આયુ ।

સુર નર તિરિ નિરયાઝા હમ્મિસરિસં નામકમ્મ ચિત્તસમં॥

इवे नाम कर्मना१०३ जेद कहे ठे. त्रणे अधिक एकसो१०३ तथा
बैतालिस ४२ त्राणुं१३ जेद कहे ठे । समसठ ६७ ए चार जेदे ठे.
बायाल ४२ तिनवइए३ विहं । तिउत्तरसयं च सत्तठी॥२३॥
इवे प्रथम ४२ जेद;

गति१ जाति२ शरीर३ अंगोपांग४ । बंधन ५ संघातन६ संघयण ७
गइ१ जाइ२ तणु ३ नवंगा ४ । बंधण ५ संघायणाणि ६ संघयणा ७
संस्थान ८ वर्ण ९ गंध १० परस ११ । फरस १२ अनुपूर्वी १३ विहायोगति १४
संठाण वन्न गंध रस फास अणुपुवि विहगगइ १४
पिंरु प्रकृति ते चौद, एक जेदमां इवे प्रत्येक प्रकृति कहे ठे.
घणां जेद मले ते पिंरु कहीए । पराघात नाम १ श्वासोश्वास

नाम आताप नाम

३ उद्योत नाम ४

पिंरुपयमितिचउदस । परधा१ नसास२ आय३ वुज्जोयं ४॥
अगुरु लघु नाम ५ तिर्थंकर उपघात ८ ए आठ प्रत्येक प्रकृती
नाम ६ निर्माण नाम ७ ते एकमां बीजो जेद मलेल नदिते
अगुरुलहु तिउ निमिणो-वघायमिय अठ पत्तेया॥२५॥
इवे त्रसनो दसको कहे ठे. प्रत्येक नाम ४ थिर नाम ५ शुज्ज ना
त्रसनाम१ बादर नाम२ पर्या म ६ चवली सुज्जग नाम ७ चवली॥
स नाम ३ ।

तस१ बायर२ पज्जतं ३ । पत्तेअ४ थिरं ५ सुज्जं ६ च सुज्जगं ७ च॥
बोल मिगे प्रिय होय ते सुस्वर नाम ८, ए त्रसनो दसको; इवे थाव
आदेय नाम ९ जसनाम १० । रनो दसको आ रीते ते कहे ठे ॥
सुसरा ८ इज्ज ९ जसं १० । तसदसगं थावरदसं तु इमं ॥२६॥
थावर नाम १ सुद्धम नाम २ साधारण नाम ४ अथिर नाम ५

અપર્યાપ્ત નામ ૩।

અશુન્ન નામ ૬ ડુર્નગ નામ ૭ ॥

થાવર ૧ સુહમ ૨ અપઙ્ગ ૩ । સાહારણ ૪ મથિર ૫ મૈસુન્ન ૬ ડુન્ન

ડુસ્વર નામ ૭ અનાદેય ૫ એ થાવર નામ તેનો ઇતર જે [ગાણિ ૭] ॥

નામ અજસ નામ ।

ત્રસ દશકો બન્ને મલી વીશ થયા. પિં

૧૪ પ્રત્યેક આઠ ત્રસ દશ ૧૦ થાવરદશ

એકત્ર મીલે બેતાલીસ ૪૨ જેદ થયા ॥

દૂસર અણાઈ જાજસ-મિય નામે સેયરા વીસં ॥૨૭॥

અથિરનો ઠક કહે છે. અથિર ૧

હવે પ્રકૃતિનનાં નામ સંજ્ઞા કહે છે અશુન્ન ૨ ડુર્નગ ૩ ડુઃસ્વર ૪

ત્રસનો ચોક તેનાં નામ-ત્રસ ૧ અનાદેય ૫ અજસ ૬ સૂક્ષ્મનો

બાદર ૨ પર્યાપ્ત ૩ પ્રત્યેક ૪થિ ત્રિક કહે છે. સૂક્ષ્મ ૧ અપર્યાપ્ત

રનો ઠક-તેનાં નામ-થિર, સુન્ન ૨ ૨ સાધારણ ૩ થાવરનો ચોક

સુન્નગ ૩ સુસ્વર ૪ આદેય ૫ કહે છે થાવર ૧ સૂક્ષ્મ ૨ અપ

જસ ૬ ।

ર્યાપ્ત ૩ સાધારણ ૪ ॥

તસ ચન્ન થિર ઠક્કં। અથિર ઠક્કં સુહમતિગથાવર ચન્નક્કં

સુન્નગત્રિક કહે છે. સુન્નગ ૧ સુસ્વર ૨ જે પ્રકૃતિથી ગણે તે આ

આદેય ૩ આદિ શબ્દથી ડુર્નગત્રિક દે સંખ્યા પ્રમાણાદિ પ્ર

કહે છે. ડુર્નગ ૧ ડુસ્વર, અનાદેય । કૃતિ ગણજો ॥

સુન્નગતિગાઈ વિજ્ઞાસા । તદાઈ સંખ્યાહિં પયમીહિં ॥૨૮॥

હવે ૯૩ પ્રકૃતિનોં મેલ કહે છે. ગતિઆદિ ચાર ૪ પાંચ ૫ ત્રણ ૩

ચૌદ બોલ અનુક્રમે ગણવા. તે બોલ પાંચ ૫ પાંચ ૫ ઠ ૬

પ્રસંગે ફરી લખીએ ઊંચે ।

ઠ ૬ ॥

ગતિ—	જાતિ—	અનુક્રમે
૪ ગતિ ૧	૫ સંઘાતન ૬	૫ રસ ૧૧

૫ જાતિ ૨	૬ સંઘયણ ૭	૮ ફર્સ ૧૨
૫ તનુ ૩	૬ સંસ્થાન ૮	૪ અનુપૂર્વિ ૧૩
૧ નપાંગ ૪	૫ વર્ણ ૯	૨ વિદ્યગગતિ ૧૪
૫ બંધન ૫	૨ ગંધ ૧૦	૧ પાંસઠ જેદ બે પદે કહ્યા તે

ગઈ આઈણા નકમસો । ચન પાણપણતિપણ પંચ ઠ ઠકં
પાંચ૫ બેશ પાંચ૫આઠ૮ચાર૪બેશ । એ નત્તર જેદ પાંસઠ૬૫અયા.
પાણડુગપાણઠ ચનડુગ । ઇય ઉત્તરજેય પાણસઠી ॥૨૯॥

એ ૬૫ મધ્યેશ્વર યુક્ત કરીએત્યા
રે ૯૧ પ્રક્રતી આય-૬૫ પિંન
પ્રક્રતી ૧૪ ના નત્તર જેદ ૮ પ્ર
ત્યેક પ્રક્રતી ૨૦ ત્રસદશક ૧૦ અથવા બંધણ પ્રથમે પાંચ ૫ ગ
આવર દશક ૧૦ મલી એવં સર્વ આયા ઠે તીહાં ૧૫ ગણીયે તો ૧૦૩
સંખ્યા ૯૩ થઈ. એકસો ત્રણ જેદ પણ આય ॥

અમ્લીસ જુઆ તિન વડા સંતે વા પનરબંધણોતિસયં ૧૦૩
એ વીસ જેદ-શરીરનાજ નત્તર
જેદ ઠે ને વરણાદિ ૨૦ જેદ પૂર્વે
ત્રાણુ પ્રક્રતીમાં ગણ્યાઠે. તે સા
માન્યથી ચાર ૪ જેદ વર્ણ ૧ ગં
ધ ૨ રસ ૩ ફર્સ ૪ બાકી ૧૬-
ને ૨૦ બંધને ૧૫ સંઘાતન મલી ૧૬
બંધન ૧૫ સંઘાતન ૫ ગ્રહો ।

બંધણ સંઘાય ગહો । તણસુ સામન્ન વન્ન ચન ॥૩૦॥

નહિ સમકિત મોહની મીશ્રમોહની,
એ સમસઠ બંધમાં નદયમાં ઠે તે અબંધ ઠે એકસો વીશનો બંધ
ઇય સત્ત ઠી બંધો દણ્ય નયસમ્મ મીસયા બંધે ॥

५५१

एकसोबीस बंधमां-५५५नावर्णि
१ दर्शनावर्णि २ वेदनी ३६ मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी २ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२० उदयमां १२१ बे
जेलतां १२० ॥ तेज २ मो

बंधमां १२० उदयमा १२१ सत्ता हनि सम १ मीश्र सत्तामां तो
मां १५८ । १५८ समग्र बे ॥

बंधुदए सत्ताए । वीस दुवीस छवन्न सयं ॥३१॥
हवे १४ प्रथमे पिंम प्रकृति क २ जातिना जेद ५-ते एकेंडि १
ही बे. तेना उत्तर जेद ६७ वि बे इंडि
वरीए ढीए. गति जेद ४ ते न २ तेरंडी ३ चौरंडी ४ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यंच २ मनुष्य ३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥
देवगति ४ ।

निरय १ तिरिपुनर ३ सुर ४ गई १ इगबिय २ तिय ३ चउ ४ पाणि दि
३ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ४ ते जस ५ कार्मण ए [जाईनु]॥
रिक २ वैक्रीय ३ आहारक । शरीरना पांच जेद बे पदे कहा ॥
उराल १ विनुवा २ हार ३-तेय ४ कम्मण पाण सरीरा ॥३२॥
४ उपांग त्रण शरीरना ते बांहो २ पेट १ ए आठ अंग उपांग ते
साथल २ पुंठ १ मस्तक १ गति १ आंगुली प्रमुख ॥

बाहूरु २ पिठि १ सिर १ नर १-उअरं १ ग उवंग अंगुली पमुहा
शेष नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणने बिषे
पांग । उपांग बे ॥

सेसा अंगोवंगा । पढमतणुतिगस्सु वंगाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुद्गलो नो । संबंध पूर्वे बांध्या शरीरपणे प्रणमाया
न बांध्या तेने एक मेक करवुं ते बंधन

उरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बजंतयाण संबंधं ॥

जे करे लाखणी सांधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे बं
जेम बंधाणा रहे तेम पुद्गलनुं बंधन पांच ५ जाणवां १ उदारिक
धावुं । बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कर्मण बंधन ॥

जंकुणइ जनु समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा ॥३४॥
जे संग्रह वा समूह उदारि पुद्गल जेम दंतालीथी कर्षणी त्रया
कादिक पुद्गल जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुद्गल जेला
करे ते संघातन ॥

जं संघायइ उरलाइ पुग्गले तणुगणं च दंताली ॥

ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज तेजस शरीर
२ वैक्रीय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे पांच जेदे
ते जस संघातन, ५ कर्मण संघातन ।

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥३५॥

हवे १५ बंधन कहे ठे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदा
रिके ते जस बंधन, ३ उदारिके कर्मण बंधन, ४ उदारिके तेज
स कर्मण बंधन, ५ वैक्रीये वैक्रीय बंधन, ६ वैक्रीये तेजस बंधन,
७ वैक्रीये कर्मण बंधन, ८ वैक्रीय तेजस कर्मण बंधन, ९ आ
हारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके
कर्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कर्मण बंधन, १३ तेजसे ते
जस बंधन, १४ कर्मणे कर्मण बंधन, १५ तेजसे कर्मण बंधन ॥

उराल विजवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताणं ॥

नवबंधणाणि इयर । ३ सहियाणं तिन्नि तेसिं चा॥३६॥

संघयण ते हारुनो ते संघयणना ठ प्रकार ठे. १ वज्ररिषज्जनारा
समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

संघयणमठिनिचउ । तं ठठा वज्जरिसह नारायं ॥

तेमज २ रिषज्जनाराच-पाटो ३ नाराच-बे बाजु मृकत बंधन
मृकत बंधन । ४ अर्धनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं ५ । नारायं३ अर्धनारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं इहां । रिषज्ज ते पाटो वज्र ते खीली

किलिअठेवठंइह । रिसहो पट्टेय कीलीया वज्जं ॥

नाराचते बे बाजु मुकट ते नाराच कहुं ठे. ए औदारिक शरीरे
बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि ॥

उज्जउ मक्कमबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥३८॥

हवे संस्थान जे आकृतीठ ते कहे ठे.

१ समचोरस-सर्व अवयव सोजित २ सादि-त नाजीनीनिचेनो
संपूर्ण ज्ञागे मलता ३ न्यग्रोध-ते ज्ञाग सुंदर सोजनिकधकुब्ज
जेम वरुनुं ऊरु उपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंरुक ॥

अशुजाकार ।

समचउरंस१निग्गोह२ । साइ३खुजाइ४वामणं५हुंरुं६॥

ए संस्थान कहां-हवे वर्ण५रुष्ण१ नील२ रातो३ पिलो४धोलो५

संठाणा वन्नकिन्ह नीज लोहीअ हलिइ सिअ्या॥३९॥

हवे गंध२ सुरज्जि१, डुरज्जि १तिखो, कमुवो, २ कसायलो, ४

१, हवे रस पांच । अंबीला ते खाटो, ५मधुरो ते मीठो

सुरहि डुरहि१रसा पाण । तित्तरू२कसाय३अंबिला ४

इवे फरसट, ना नाम१ जारे२ ५ टाढो, ६ ननो, ७ [महुरा ५॥
इलवो, १ सुंआलो, ४ बरसट । चीकणो, ८ लुखो ए आठ ४०॥
फासा गुरु१ लहुमिउ३ खर४। सि५ उएह६ सिण७ उरुस्क८
ए वीसमां अशुजना ९ शुजना११ ४ तिखो, ५ कफुवो, ६ जारे,
इवे अशुजना जेद कहे ठे ७ बरसट, ८ लुखो ॥
१ निलो, २ कालो, ३ दुर्गंध ।

नीलं१ कसिणं२ दुगंधं । तितं३ कडुअं४ गुं५ खरं६ रुस्कं

इवे बाकी ११ रद्या ते शुज सु
त्रे कहा ठे. इहां प्रसंगे श्री लखुं
हुं. १ रातो, २ पिलो, ३ धोलो,
४ सुरजी, ५ कसायलो, ६ आं
बील, ७ मीष्ट, ८ इलवो, ए सु
आलो, १० नष्ण, ११ चीकणो.
ए अगीयार शुज ४१ ॥

वली सीतल ए नव अशुज
जाणवा ।

सीअं च असुहनवगं ।

इकारसगं सुजं सेसं ॥४१॥

गति चोक नाम१ देवगति, २ म
नुष्यगति ३ तिर्यंच गति, ४ नर
क गति अनुपूर्वी चोक नाम-१
देवानुपूर्वी, २ मनुष्यानुपूर्वी,
३ तिर्यंचानुपूर्वी, ४ नरकानुपू

गतिदुग १ गति २ अनुपूर्वी बे
मध्ये गतिदुग देवदुग १ गति
२ अनुपूर्वी, मनुष्यदुग १ गति
२ अनुपूर्वी तिर्यंचदुग १ गति २
अनुपूर्वी, नरकदुग १ गति २ अ
नुपूर्वी, गतित्रिक १ गति २ अ
नुपूर्वी ३ आयु, देवत्रीक १ गति
अनुपूर्वी ३ आयु, मनुष्यत्रिक १
गति २ अनुपूर्वी ३ आयु, तिर्यंचि
त्रिक १ गति २ अनुपूर्वी ३ आयु,

वीं, चार गतिनी परेआनुपूर्वी नरकत्रिक ? गति अनुपूर्वी ?
जाणवी । आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गइवणुपुव्वी । गइपुव्विउगंतिगं नियाउजुअं ॥

अनुपूर्वी वक्रगतिये जता विहग गति चालवानी चाइय शुज
जीवने उदे होय । वृषजादिकनी परे अशुज उंटादिक
नी पेरे ॥ ४२ ॥

पुव्वीउदउ वक्के । सुहअसुहवसु इविहगगई ॥४३॥

पराघात नाम कर्मना पर बलिउ होय तो पण पराघात उदय
उदयथी जीवने । वालाने देखी निर्बल आय, बोली पण न
शके, दुर्जेय होय ॥

परघा उदया पाणी । परेसिवलिणंपि होइ उदरिसो ॥
श्वासोश्वास लब्धि सहित । होय सुखे लेवानी शक्ति ते उसास
नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससाण लद्धिजुत्तो । हवइ ऊसास नाम वसा ॥४३॥
आताप नाम रविविमानना ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना
पुद्गल जीवनां अंगो । उदयथी होय पण अग्निने आ
ताप न कहीए ।

रविबिबेउ जीयंगं । तावजुअं आयवाउनउजलणे ॥४४॥
जे माटे अग्निमां तो उष्ण ने राता वर्णनो उदय ठे पण आ
फर्स ठे । ताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिण फासस्सतहिं । लोहिअ वन्नस्सउदउत्ति ॥४४॥
नहि उअ पण प्रकाशवंत जीवनां सरीर उद्योत करे ते उद्योत
रूप । नाम ।

अणुसिणपयासरूवं । जिअंगमुज्जोअ एहु जोआ ॥

जे वारे यति अने देवता उत्तर चंड सूर्य, ग्रह, नक्षत्र, तारा, ख
वैक्रीय करे ते वारे ने । जवाविक, मणि, मोति, हीरा
माणिकने उद्योत नाम कर्म ॥४५॥

जइ देवुत्तरविक्रिअ । जोइस खज्जोअ माइव ॥४५॥

शरीर जारे नहि, हलवुं मध्य शरीर सुखे धारण थाय जे जीवने
नहि । ते अगुरु लघु नामनो उदय ॥

अंगनगुरु न लहुअ । जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया ॥

तिर्थंकर नामना उदयथी पूज्यपणुं पामे ते उदय केवलज्ञानप
जीव त्रिजुवनमां । णुं पाम्या पढी तिर्थंकरने होय ॥

तिष्ठेण तिहुअणस्सवि । पुज्जो से उदउ केवलिणो ॥४६॥

अंग उपांग जेम शोत्रे निर्माण नाम कर्म करे सुत्रधार जेम
तेम निपजवुं ते । सुंदर आकारे पुतली घरे तेम ॥

अंगोवंगनियमाणं । निम्माणं कुणई सुत्तहारसमं ॥

उपघात नाम उदयथी ते पोतानां शरीरनां अवयवमाहीं आंग
जीवनुं शरीर हणाय- ली, परजीनी, गलकंठी प्रमुख वधारे
विणसे । होय ते ॥ ४७ ॥

उवघाया उवहम्मइ । सतणुवयव लंबीगाईहिं ॥४७॥

त्रसनाम-बेरंडी, तेरंडी, चौरंडी, वादर नाम कर्मना उदयथी च
पंचेडी तेने त्रस कहीए. हाले चाले म चहुदर्शमान मोटा शरीर
माटे त्रस नाम कर्मना उदयथी । वंत थाय ॥

बि ति चउ पाणिंदिअ तसा । बायरउ बायराजिआथुला ॥

पोतपोतानी गति संबंधी पर्याप्ती ते पर्याप्ती बे जेदे, १ लब्धी
पुरी करे ते पर्याप्ती जुक्त । नीज पर्याप्ती पुरी पामशे ते

१ करण-पोतानी पर्याप्ती
पुरी पाम्यो ते ॥

निय निय पङ्कतिजुआ । पङ्कता लक्षिकरणोहिं ॥४८॥
एक शरीरमां एक जीव ते प्रत्येक धिरनाम ते जेना उदयथी
नाम कर्म । दांत हारु विगेरे धिर रहे ते

पत्तेअ तणू पत्ते । उदएणं दंत अठि माई धिरं॥
नाजि उपर सर्वांग मस्तकादि सुजग नाम उदये सर्व लोकने
सुंदर ते शुजनाम उदये । वल्लज लागे ते ॥ ४९ ॥

नाजुवरिसिराइ सुहं । सुजगाउ सबजणइओ ॥४९॥
सुस्वर थको मिठो सुखकारी आदेय नामकर्मना उदये तेनो
लागे शब्द । बोल सर्व लोक माने ॥

सुसरा महरसुहजुणी । आइजा सब लोय गिप्र वज्ज॥
जस नामकर्मथी जसकीर्ति थाय ए तसनो दशको ॥

जसउ जसकितीउ ॥

इवे थावरनो दशको कहे ठे, ते तसकायथी विपरीत जा
एवो. तेनी सूत्रमां सूचना करी ठे, पण प्रसंगे लखुं बुं. १ थावर
पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पति थीर रहे ते. २ सुद्धम-चरम
चक्षुए न देखाय ते. ३ पर्याप्त-पर्याप्ती पुरी न पामे ते. ४ सा
धारण-एक शरीरे घणा जीव ते ५ अथीर- दांत हारुथीर नहि
ते. ६ अशुज-नाजि उपर अमनोइ मागे. ७ दुर्जाग्य सर्वजन
अनोष्ट. ८ दुस्वर-वचन बोले धुनी अमनोइ मागी. ९ अनादेय
तेनो बोल सर्व अमान्य होय. १० अजस-जसकीर्ति न पामे.

थावर दसंगं विवज्जं ॥ ५० ॥

इवे गोत्र कर्मना बे जेद-१ गोत्र ते कुंजार जेम सारो घमो त
उंच गोत्र २ नीच गोत्र । था मदिरानो मागे घमो ए बेहु
निपजावे ॥

ગોઞ્રં હુહુચ્ચ નીયં । કુલ્લાલ ઇવ સુધમ ચુંજલાઈઞ્રં॥
હવે અંતરાયકર્મના પાંચ જ્ઞેદ કહે છે ૩ જોગાંતરાય, ૪ નપજોગાંત
૧ દાનાંતરાય, ૨ લાજાંતરાય । રાય વીર્યાંતરાય ।

વિગ્ધં દાણેઽલાજ્ઞેઽ । જોગુઽવજોગેસુઽવિરિણ્ઞ્ર ॥૫૧॥
લક્ષ્મીપતિના જંમરી જેમ જંમરી નલટો રૂઠ્યો હોય તો રા
સમાન એ અંતરાય કર્મ । જાણે દેવરાવ્યા દાનને રોકે ॥

સિરિહરિઞ્રસમં ઇઞ્રં । જહ પમ્કૂલેણ તેણ રાયાઈઽ॥
ન કરે દાનાદિક રહ્યાં । એમ અંતરાયકર્મના નવયથી દાનાદિક
પાંચે લલ્લિ ન પામે જીવ પણ ॥ ૫૨ ॥

ન કુણ્ણઽદાણાઈઞ્રં । એવં વિગ્ધેણ જીવોવિ ॥૫૩॥
હવે એ આઠ કર્મ શાથી બંધાય તે કહે છે । રૂઝાનાદિકનો ઉપધાત
પ્રથમ જ્ઞાનાવર્ણિ દર્શનાવર્ણિ બાંધે તે ? નાશ કરે, ૪ જણતા
જિનમતથી વિપરિતપણે ચાલે ૨ સિદ્ધાં પ્રત્યે ધ્વેષ કરે, ૫ જ
ત માર્ગનો લોપ કરે । જણતાને અંતરાય કરે ॥

પમીણાઞ્ર ત્તાણ નિન્હવ । નવધાય પનુસ અંતરાણ્ણા॥
૬ ગુરુની, જ્ઞાનની, જિન પ્રતિમા એમ કરતાં જ્ઞાન દર્શન ગુણને
ની અતિ આશાતના કરે ॥ ઠાંકે જીવ એટલે કારણે આવ
ર્ણ પેદા કરે ॥

અચ્ચા સાયણ્યાણ । આવરણ્ણુગં જિનુ જયઈ ॥૫૪॥
હવે વેદની કર્મ બાંધવાનાં કારણ; ૪ વ્રત પાલે, ૫ જોગની ચ
તેમાં જ્ઞાતાવેદની કર્મ કેમ બાંધે? પલતા જય કરે, ૬ ક્રોધાદિ
ગુરુ જ્ઞાતિ કરે ૨ ક્રમા ધરે, ૩ જી જય કરે, ૭ રુઝુ દાન કરે ॥
વ રક્ષા કરે ।

ગુરુજ્ઞતિઽસ્વંતિઽકરુણાઽ । વયઽજોગપ્કસાયઽવિજય
૮ દૃઢ ધર્મી હોય એ ધર્મ ઉપર એ રીતે જ્ઞાતાવે [દાણજુન] ૭ ॥

धीर प्रणामी पेदास करे ।

दनी बांधे तेथी जलट करे अशा

ता वेदनी बांधे ते केम ॥५४॥

दृढ धम्मईउअज्झइए।

साय मसायं विवज्जयउ ॥५४॥

उन्मारग देखामे, मारगनो । नाश करे देव डव्य हरण करीने ॥

उम्मग्ग देसणा मग्ग-नासणा देवदव हरणेहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनीकर्म बांधे
ते जिन, तीर्थकर साधु.

जिन प्रतिमा देरासर, चतु

र्विधसंघ एटलानो प्रत्यनीक

आय ते दर्शन मोहनीकर्मबांधे

दंसणमोहं जिणमुणि । चेइअ संघाइ पमिणीउ ॥५५॥

बे प्रकार चारित्र मोहनी
बांधे ।

क्रोधादि कषाय, हासादिनो कषाय,

पांच इंद्रिना विषयवश मन ते मोह

नीकर्म बांधे ॥

डुविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइविसयविवसमणो ॥

हवे बांधे नरकनुं आयु
महोटा ।

आरंज खेती, घर बाग, आदि परिग्रह

नवविध ते उपर रक्त जीव वधादिचिं

तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयान महा । रंज परिग्गह रउ रुद्धो ॥५६॥

तिर्यंच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शब्द सहित होय

हृदयनो गुढ होय । ते तेमज मनुषनुं आयु बांधे ॥

तिरिआन गूढहियउ । सढो ससद्धो तहा मणुस्सानं ॥

प्रकृति ते स्वप्नावे पातला दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम

कषाय होय ।

गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसान । दाणरुई मप्पिम गुणोय ॥५७॥

अविरत्ती गुण ठाणाथी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्जे

ઠાણા સુધી જીવ દેવાયુ બાંધે । રાણ મેલવે ॥

અવિરય માફ સુરાતું । બાલતવા કામનિક્કરો જયદ્ ॥

સરલચિત્ત ગર્વ તે શુન્નનામ બાંધે, તેથી અન્યથા તે ઝલટો
રહિત । ચાલે તે અશુન્નનામ ॥ ૫૮ ॥

સરલો અગારવિદ્ધો । સુહનામં અન્નહા અસુહં ॥ ૫૯ ॥

ગુણનો સ્વપી મદે રહિત । જણવા જણાવવાની રુચિ નિત્ય ॥

ગુણપેહી મય રહિત । અપ્રયણ પ્રાવણા રૂઢ નિચ્છં ॥

વિશેષે કરે તીર્થંકર ગુરુ પ્રસુખની ઝંચ ગોત્ર બાંધે નીચ ગોત્ર
જક્તિ કરે તો । તેથી વિપરીત તે બાંધે ॥

પ્રકુળાઈ જિણાઈ જતો । ઝંચ નીઅં ઇઅર હાન્ડા ॥ ૬૦ ॥

જે જીવ જિન પૂજાનો જીવહિંસામાં જે તત્પર હોય જે વારે તે
અંતરાય કરે । ઝપાજે અંતરાય કર્મ બાંધે ॥

જિણપૂઆ વિઘ્નકરો । હિંસાઈ પરાયણો જયદ્ વિઘ્નં ॥

૧ રીતે કર્મનો જે વિપાક તે । લખ્યો ઝપગારી શ્રીદેવેંડસૂરિજી ॥

ઇયકમ્મવિવાગોયં । લિહિત દેવિંદસૂરિહિં ॥ ૬૧ ॥

॥ ૧ પ્રથમ કર્મવિપાકનામ સમાપ્તઃ ॥

॥ ૨ ઇતિ કમ્મ વિવાગં પઠમં ॥

॥ કર્મની મૂલ પ્રકૃતિ ૮ ॥

૧ જ્ઞાનાવર્ણીય કર્મ

૨ વેદનીય કર્મ

૩ આયુઃ કર્મ

૪ ગોત્ર કર્મ

૫ દર્શનાવર્ણીય કર્મ

૬ મોહનીય કર્મ

૭ નામ કર્મ

૮ અંતરાય કર્મ

२६१

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावरणीय	२ श्रुतज्ञानावरणीय
३ अवधि ज्ञानावरणीय	४ मनःपर्यवज्ञानावरणीय
५ केवलज्ञानावरणीय	

॥ दर्शनावर्णीयकर्मनी प्रकृति ६ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णीय	२ अचक्षु दर्शनावर्णीय
३ अवधि दर्शनावर्णीय	४ केवल दर्शनावर्णीय
५ निज्ञ	६ निज्ञ निज्ञ
७ प्रचला	८ प्रचला प्रचला
९ धीणक्षी	

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

१ शातावेदनीय	२ अशातावेदनीय
--------------	---------------

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति ८ ॥

१ सम्यक्त मोहनीय	२ मिश्र मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय	४ अनंतानुबंधियो क्रोध
५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध	६ प्रत्याख्यानीवरणक्रोध
७ संज्वलनक्रोध	८ अनंतानुबंधि मान
९ अप्रत्याख्यानि मान	१० प्रत्याख्यानावरणमान
११ संज्वलनमान	११ अनंतानुबंधिनी माया
१२ अप्रत्याख्यानीमाया	१२ प्रत्याख्यानीवरणीमाया
१३ संजलनी माया	१३ अनंतानुबंधीयो लोभ
१४ अप्रत्याख्यानीयो लोभ	१४ प्रत्याख्यानीवरणलोभ
१५ संज्वलनलोभ	१५ हास्य
१६ रति	१६ अरति

१३ शोक
१५ जुगुप्सा
१७ स्त्री वेद

१४ जय
१६ पुरुषवेद
१८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृती ४ ॥

१ देवायुः
३ तिर्यंचायुः
२ मनुष्यायुः
४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३ ॥

१ नरक गतिनाम कर्म	२ तिर्यंचगति नामकर्म
३ मनुष्य गतिनाम कर्म	४ देव गति नाम कर्म
५ ऐकेंडिय जाति नाम कर्म	६ वे इंडिय जाति नाम कर्म
७ तेंडिय जाति नाम कर्म	८ चउरिंडिय जाति नाम कर्म
९ पंचेंडिय जाति नाम कर्म	१० औदारिक शरीर नाम कर्म
११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म	१२ आहारक शरीर नाम कर्म
१३ तेजस शरीर नाम कर्म	१४ कार्मण शरीर नाम कर्म
१५ औदारिकोपांग नाम कर्म	१६ वैक्रियोपांग नाम कर्म
१७ आहारकोपांग नाम कर्म	१८ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म
१९ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म	२० औदारिक कार्मण बंधन नाम कर्म
२१ औदारिक तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म	२२ वैक्रियवैक्रिय बंधन नाम कर्म
२३ वैक्रियतेजस बंधन नामकर्म	२४ वैक्रियकार्मण बंधन नामकर्म
२५ वैक्रिय तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म	२६ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म
२७ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म	२८ आहारक कार्मण बंधन नामकर्म

१९ आहारक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	३० तेजस तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म
२१ तेसज कार्मण बंधननाम कर्म	३१ कार्मण कार्मणबंधन नाम कर्म
२२ औदारिक संघातननाम कर्म	३४ वैक्रिय संघातन नाम कर्म
२५ आहारक संघातन नाम कर्म	३६ तेजस संघातन नाम कर्म
२७ कार्मण संघातन नाम कर्म	३८ वज्ररुषज नाराच संघयण नाम कर्म
३९ रूपज नाराच संघयण नाम कर्म	४० नाराच संघयण नाम कर्म
४१ अर्ध नाराच संघयण नाम कर्म	४२ किलीका संहन नाम कर्म
४३ ठेवठा संहन नाम कर्म	४४ समचतुरस संस्थान नाम कर्म
४५ न्यग्रोध संस्थान नाम कर्म	४६ साविम संस्थान नाम कर्म
४७ वामन संस्थान नाम कर्म	४८ कुब्ज संस्थान नाम कर्म
४९ हुंरु संस्थान नाम कर्म	५० कृष्णवर्ण नाम कर्म
५१ नीलवर्ण नाम कर्म	५२ लोहितवर्ण नाम कर्म
५३ हरिद्रवर्ण नाम कर्म	५४ श्वेतवर्ण नाम कर्म
५५ सुरजिगंध नाम कर्म	५६ दुर्गंध नाम कर्म
५७ तिक्तरस नाम कर्म	५८ कटुकरस नाम कर्म
५९ कषायरस नाम कर्म	६० आम्लरस नाम कर्म
६१ मधुररस नाम कर्म	६२ कर्कशस्पर्श नाम कर्म
६३ मृदुस्पर्श नाम कर्म	६४ गुरुस्पर्श नाम कर्म
६५ लघुस्पर्श नाम कर्म	६६ शीतस्पर्श नाम कर्म
६७ उष्णस्पर्श नाम कर्म	६८ स्निग्धस्पर्श नाम कर्म
६९ रुक्षस्पर्श नाम कर्म	७० नरकानुपूर्वी नाम कर्म
७१ तिर्यगानुपूर्वी नाम कर्म	७२ मनुष्यानुपूर्वी नाम कर्म

७३ देवानुपूर्वी नाम कर्म	७४ शुभ्रविद्यायोगति नाम कर्म
७५ अशुभ्रविद्यायोगति नाम कर्म	७६ पराघात नाम कर्म
७७ उस्वास नाम कर्म	७८ आतप नाम कर्म
७९ उद्योत नाम कर्म	८० अगुरु लघु नाम कर्म
८१ तीर्थंकर नाम कर्म	८२ निर्माण नाम कर्म
८३ उपघात नाम कर्म	८४ त्रस नाम कर्म
८५ बाधर नाम कर्म	८६ पर्याप्त नाम कर्म
८७ प्रत्येक नाम कर्म	८८ धीर नाम कर्म
८९ शुभ्र नाम कर्म	९० सुभ्रग नाम कर्म
९१ सुस्वर नाम कर्म	९२ आदेय नाम कर्म
९३ यशः कीर्ति नाम कर्म	९४ आवर नाम कर्म
९५ सूक्ष्म नाम कर्म	९६ अपर्याप्त नाम कर्म
९७ साधारण नाम कर्म	९८ अधीर नाम कर्म
९९ अशुभ्र नाम कर्म	१०० दुर्भ्रग नाम कर्म
१०१ दुस्वर नाम कर्म	१०२ अनादेय नाम कर्म
१०३ अयशो अकीर्ति नाम कर्म	

गोत्रकर्मनी प्रकृति २.

१ उच्चैर्गोत्र कर्म

२ नीचैर्गोत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म

२ लाज्जांतराय कर्म

३ ज्ञेयान्तराय कर्म

४ उपज्ञेयान्तराय कर्म

५ वीर्यांतराय कर्म

३६५

कर्मणा	ज्ञान	दर्शन	वेदनी	मोहनी	आयु	नाम	गोत्र	अंतराय	एक्य
	१	२	३	४	५	६	७	८	
बांधे मकृति	५	१	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये मकृति	५	१	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरणा	५	१	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्तायां	५	१	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १४८

॥ अथ कर्मग्रंथ ५ प्रारंभ ॥

तेमज स्तवुं वीर जेम गुणगणाने विषे समस्त कर्म
जिणंदने । प्रत्ये ॥

तह थुणिमो वीरजिणं । जह गुणगणेषु सयल कम्माइं ॥

बंधपणे उदयपणे उदीरणा सत्तापणे पाम्या जेणे ने खपाव्या
पणे । ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणया । सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणगणानुं नाम स्वरूप ४ अविरती गुणगणुं, ५ देस
कहे ठे । विरती गुणगणुं ॥

१ मिथ्यात्वगुणगणुं, २. ६ प्रमत्त गुणगणुं, ७ अप्रमत्त
सास्वादन गुणगणुं ३ मि गुणगणुं ॥

श्रगुणगणुं ।

मिह्वे १ सासण २ मीसे ३. अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्ते ७ ॥

८ निवृत्ति वादर गुणगणुं, ९ ११ उपशांत मोहगुणगणुं, १२
अनिवृत्ति वादर गुणगणुं, १० क्लिणमोह गुणगणुं, ११ सयोगी
सूक्ष्मसंपराय गुणगणुं । गुणगणुं, १४ अयोगी गुणगणुं ॥

निअट्टिअनिअट्टिसुहुमु-वसमखीणसयोगिअजोगिगुणा ३

५६६

हवे ते चौद गुणठाणे ते बंध नुधे तीहां एकसो वीसनो तेना
कर्म बंध कहे ठे. स नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णी, ९ दर्शना
मस्त नवां कर्म ग्रहण वर्णि १ वेदनी, २६ मोहनी, ४ आनुखा
करे बांधे ते बंध । कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ५
अंतराय कर्म ॥

अजिनवकम्मगहणां बंधो उहेण तच्च बीस५०सयं १००
ते एकसो विसमां प्रत्येक गुण
ठाणे बंध कहे ठे:- मिथ्या ते क
हे ठे बंध ११७ तिर्यंकर नाम
आहारक दुगविना । ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते ११७ बांधे
तिष्ठयरा हारग दुग । वज्रं मिहंमि सतर सयं ॥३॥

२ हवे सास्वादन गुणठाणे १०१
नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ
नुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-
एकेंडि, बेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि; चोक, हुंमक संस्थान, आताप,
स्थावरचोक, स्थावर, सूद्धम, ठेवतु संघयण, नपुंसकवेद, मि
अपर्याप्त, साधारण; ए स्थावर ध्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावर। चळ हुंमा यवठेवठं नपुं मिहं॥
ए सोल प्रकृति बीजे हवे त्रिजे मिश्र गुणठाणे ७४ बांधे तिर्यंच
गुणठाणे न बांधे मा गति, अनुपूर्वि, आयु ३ श्रीलंधी, प्रचला
टे १०१ बांधे । प्रचला, नीशनीश, दुर्जग, दुसर, अनादेय ३

सोलंतो इग हीअ सयं। सासणि तिरिथीण डहगतिगं४
४ अनंतानुबंधी क्रो० १ मा०१ मा० ३ लो०४ चोक, नीचगोत्र,
मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन, उद्योत, असुजवि
कुबज ४ मध्यसंघयण-रिखज, नाराच हायो गति १ स्त्री

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए ।

वेद ए सीते ॥

अणमज्ञा गिह संघयणा। चउ नि उद्योअ कुखगइत्ति

ए पचीसनो अंत एकसो एकमांथी २५ काहि त्यारे ७६ तेमां
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्यारे
गणे ३ । ७४ बांधे ॥

पणवीसंतो मीसे । चउ सयरि उअानअ अबंधा॥५॥

हवे ४ समकित गुणगणे प्रकृति हवे पांच देश विरति गुणगणे
७७ बांधे ते तिर्थकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ वजर री
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए षज नाराच संघयण ३ नरनुं
त्रण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति? आयु? अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बांधे। अप्रत्याख्यानी क्रो? मा? मा?लो ४

सम्मसगसयरि जिणानबंधि। वयरनरतिअ ३ बिअ कसाया ४

१ उदारिकनुं डुग शरिर? देसविरति ६७ बांधे हवे ठवे गुण
उपांग १ ए दशनो अन्त गणे प्रकृति ६३ बांधे ते कहे ठे ४ त्रिजा
करे देस व्रति १ । कषायना चोकनो अंत करे क्रो १ मा? मा
मा ३ लो ४ ॥

उरलडुगंतो देसे । सतठी तिअ कसायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६१ प्रमत्त गुणगणे बांधे हवे १ अस्थिरनु डुग अथिर ?
सातमा अप्रमत्त गुणगणे प्रकृति बां असुज १ १ अजस ? अ
धे ते २ सोग ? अरति १ । साता ॥

तेवठि पमत्ते सोग अरइ । अथिरडुग १ अजस ? अस्सायं ?

ए ४ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु न बांधे तो सा
न बांधे । त कालवी ॥

बुद्धिकबअ सत्तव । नेह सुसज जया निठ ॥७॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसति अप्रमत्ते । सुराउ बंधंतु जइ द्वागळे ॥

बीजी रीते अणवन ए सात ठ काढतां ५६-५७ आय ठे. तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं बंधे ॥८॥

इवे आठमा गुणगणाना बाकी जाग ठ, त्यां बन्ध विचार १
सात जागेतेमां पहेले जा नीडा १ प्रचला २ ए बेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच जागमां ठग
होय । जाग सुधी ॥

अमवन्न अपुढाईमि । निदुगंतो ठपन्न पण जागे ॥

इवे ठग जागने अंत्ये १० ए तसनवः तस १ बादर १ पर्याप्त १
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेक १ धिर १ सुज १ सुजग १ सुस्वर
२ देवगति १ अनुपूर्वि १ पं १ आदेय १ ४ उदारिक विना सरीर
चेंडि १ सुजखगति । चार वै १ आ ते १ का ४ २ उपांगः वैकीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुराउग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए

१ समचोरस संस्थान १ ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण १ जिन नाम ४ १ पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोकः वर्ण १ मंघर ठग जागने अन्ते अंत करे ॥
रस १ फर्स ४ ॥

समचउर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ ठलंसि
ते त्रीसनो अंत करतां ठेले इवे नवमे अनिवृत्ति बादर [तीसंतो

२६ए

सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणठाणे बंध कहे ठे:- हास ? रति ?
होय । डुगंगा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥१०॥

ते प्रथम जागे ते चार न बांधे त्यारे हवे बाकी जाग चारे बा
२२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणठा वीस मांहाथी एक एक ही
षाना जाग पांच ठे । ण करे ते कहे ठे:-

अनिअट्टि जाग पाणगे । इगेग हीणो डुवीस विहबंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बांधे

माटे एकवीस, त्रीजे जागे सं

जलणना क्रोध विना २० बांधे.

घोथे जागे संजलणना मान वि अनुक्रमे जाग, जाग प्रत्ये एक
ना १९ बांधे पांचमे जागे संज एक ठेद करता दसमे गुणठाणे
लणनी माया विना १८ बांधे । संजलणना लोचन विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउएहं । कमेणठेठ सतर सुहुमे ॥११॥

हवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बांधे ते कहे ठे:- ४ दर्शनावरणि ? नं लवतां दस साथे ठ जुग
च गोत्र ? २१ सजनाम ५ ज्ञानावर्णी । ता करीए तो सोल न बांधे

चउदंसणु च्च ? जस ? नाण विग्घदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे १ साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो बंध ठे । बंध पढे बंधनो अजाव थयो-अनं

तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥१२॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

इवे १४ गुणगणे कर्म प्रकृति उदय कहे ठे:-

उदीरणा जे कर्म उदय आयु न
घी तेने उदयमां लावी खपावे
ते उदीरणा अहियां उदय उदी
रणामां सामान्ये १२२ होय. ए
ज्ञा. ए द. २ वे. २० मो, ४ आ.
६७ नाम. २ गोत्र ए अंतराय

उदय ते कर्म विपाकनुं वेदबुं । ए एकसो बावीस ॥

उदनु विवाग वेयणं । उदीरण मपत्ति इह डुवीससयं॥

ते पांच प्रकृति केइ ते कहे ठे:-

१ समकित मोहनी १ मिश्र मो
हनी २ तीर्थकर नाम २ आहार
क डुग ए पांच उदय नहि माटे

मिथ्यात गुणगणे ११७ नो उदय ११७ उदे ठे ॥

सत्तर सयं मिह्मेमीस । सम्म आहारजिण एदया ॥ १३ ॥

हवे सास्वादने गुणगणे १११ नो उदय ए मिथ्याते हती ते सा
सूक्ष्म त्रिक सूक्ष्म १ साधारण १ अप स्वादने उदय नहि माटे
र्यास १ आताप मिथ्यात्व मोहनी । १११ सास्वादने ॥

सुहृम तिगा यव मिहं । मिहंतं सासणे इगार सयं ॥

ए नर्कानु पूर्वि सहित इवे मिश्र गुणगणे उदय कहे ठे:- अन्नं
उ प्रकृति जतां १११ तानुबंधी चोक क्रो १ मा २ मा १ सो ४ १
रडी ।
आवर १ एकेडि १ बेरेडि १ तेरेडि १ चो
रेडि ए नवनो अंत करे ॥

नरयाणु १ पुडि एदया । अण ४ थावर १ इगविगल अतो १४

મિશ્ર ગુણઠાણે એકસો ઝડય ઢે તે એ વાર પ્રકૃતિ કાઢતાં એણે
કહે ઢે:-૧૧૧નો સાસ્વાદન ગુણઠા રહી ત્યાં મિશ્ર મોહની ઝડ
ણે ઝડય ઢે તેમાંથી એ પૂર્વે કહી તે ય હોય માટે તે જ્ઞેસતાં ૧૦૦
કાઢવી ૧ મનુષ્ય ૧ ત્રિયંચ ૨ દેવા પ્રકૃતિ ઝડયમાં ઢે ॥
નુ પૂર્વે ૨ ॥

મીસે સય મણુપુઘી । ણુદયા મીસોદણ મીસંતો ॥
હવે ચોથે ગુણઠાણે ઝડય કહે ઢે:- ૪, અનુપૂર્વે; દેવ ૧ નરશ્તીરી ૧
એકસો ચાર પ્રકૃતિનો ઝડય ૧૦૪ નરક ૪ એ પાંચ પ્રક્રેપ કરે
મિશ્ર મોહની ઝડયે નહિ; તારેણે ત્યારે ૧૦૪ ઝડયે હોય હવે
રહી. તેમાં પાંચ પ્રકૃતિ, ૧ સમકિ પાંચમે ગુણઠાણે પ્રકૃતિ ૮૭
ત મોહની । ઝડય તે કહે ઢે:- ૪ પ્રત્યા
રૂયાનિ ચોક ॥

ચનસય મજા સમ્મા । ણુ પુઘિસેવા બિઝ્ર કસાયા ૧૫
૧ મનુષ્યની અનુપૂર્વે ૧ ત્રિયંચની
અનુપૂર્વે ૮ વૈક્રિય અષ્ટક ૧ વૈક્રી
ય શરીર ૨ વૈક્રીય અંગોપાંગ ૩ દે
વગતિ ૪ દેવાનુપૂર્વે ૫ દેવનું આયુ
૬ નરક ગતિ ૭ નરકાનુ પૂર્વે ૮ ૧ દુર્જન ૧ અનાદેય ૧ અજસ
નરકાયુ । એ સત્તરનો ઢેદ કરે ॥

મણુ તિરિણુ પુઘિ વિઝવઠ । હુહગઅણાઢ્ઙુહગસતરઢેઝ
દેસ વિરતિ ગુણઠાણે ૮૭ ઝડય ૧ તિરિ આયુ ૧ નિચ ગોત્ર ૧ ઝ
હોય. હવે ઢે ગુણઠાણે પ્રકૃતિ યોત્ત નામ ૪ પ્રત્યારૂયાનિ ચો
ઝડય હોય તે કહે ઢે:- ૧ તિરિગતિ કમ્પી ક્રો ૧ માશ્માયાશ્લોઝ ૪
સગસીઢ્ઙ દેસિતિરિગિઢ્ઙ આઝ ૧ નિ ૧ ડ્ઙોઝ ૧ તિ કસાયા ૧૭
એ આઝ પ્રકૃતિ ઢેદ કરવે ૭૯ આય ને એ પ્રમત્ત ઢે ૮૧ કહી

७१ प्रमत्त गुणगाले होय। त्यां आहारक दुग प्रक्षेप करतां स
रीर उपांग ८१ आय ॥

अठठेन इग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

हवे सातमे अप्रमत्त गुणगाले ७६

नो उदय ते कहे ठेः--३ श्रीशंदी

त्रिक निज्ञानिज्ञा प्रचला प्रचला२

श्रीशंदी १ अहारक दुग १ ररीर ए पांच काढतां ७६ अप्रमत्ते
२अंगोपांग । उदय होय ॥

थीण तिगाहाराग दुगंश ठेन ठससरि अपमत्ते॥१७॥

हव आठमे अदूर्व गुणगाले उदये ७२.

त्रण ए चार प्रकृ

१समकित मोहनो ठलां १ अवेनाराच १

ति ठेद करतां७२

किलिका १ ठेवतु ए संघयण ।

उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संघयण । तिअग ठेन बि सत्तरि अपुवे॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगाले ६६ उदे ए ठ काढतां ठासठ नवमे

१हास १ रति १ अरति १जय १ उदयेः हवे दसमे सूक्ष्म संप

शोक १ दुगंठा ए ठनो अंत कर राय गुणगाले उदय कहे ठेः--३

तां ने ।

वेदत्रणय स्त्री १ पुरुष २नपुंसक १

हासाइ ठक अंतो । ठासठि अनिअट्टि वेअतिगं॥१७॥

त्रण संजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे. हवे ११मे गु

माया १ ए ठ ठेद करतां ।

णगाले १संजलन लोचनो अंतकरतां

संजलण तिगं ठ ठेन । सठि सुहुमंमि तुरिअ लोचंतो॥

उपशान्त गुणगाले ५९ हवे बारमे क्षिण मोह गुणगाले उद

नो उदय ।

य कहे ठे; ते गुणगालाना बे जाग ठे

पहेले जागे रिखज नाराच १नाराच

ए बे काढता ॥

उवसंत गुणो गुणसति । रिसहनाराय दुगध्रंतो ॥१९॥
सत्तावन क्लीण मोह गुण हवे क्लीण मोहना बीजे जागे उदय
गणाने प्रथम जागे उदय । ते कहे ठे:-निज्ञ प्रचला ए बेनो ठेद
करे ठेले जागे ५५ नो उदय ॥

सगवन्न स्वीण दुचरिमि । निद्व दुगंतोय चरिमि पणवन्ना
इवे सजोगी केवली तेरमे गुणठाणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेद
उदय कहे ठे:-५ ज्ञानावर्णी ४दर्शना करे त्यारे सयोगी गुणठा
वर्णी ५ अंतराय १ । ए१३मे४२प्रकृतिनोउदयहोय

नाणां५तराय५दंसाणा४। चउठेउ सयोगि बायाला ॥२०॥

वारमाने अंते ५५ नो उदय ह
तो तेमांथी तेरमे चौद ठेद क
री त्यारे ४१ उदय रहे नेउपर
तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर
नाम जेली जे इवे प्रकृति ठेदे ५ सुज विहायो गति ३ असुज
ते कहे ठे:-१ उदारिक शरीर २ विहायो गति ७ प्रत्येक ८ श्रीर ए
उदारिक उपांग ३ अश्रीर नाम सुजग १५संस्थान ठ स.१नि.२
४ असुज । सा. ३ बा. ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिहुदया उरला थिर । खगइ दुगपरिततिगठसंठाणा॥

१६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा २५ तेजस२६ कार्मण
घात १९ श्वासो श्वास २३ वर्णचोक २७ आदि संघयण ॥
१ वर्ण २ गंध ३ रस ४ फर्स२४निर्माण ।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणं२१

२० दुस्वर २१ सुस्वर ३० अश्रवा असाता ए बेमांथी एक ए
साता । त्रीश प्रकृति ठेद करे ॥

દૂસર સૂસર સાયા । સાએ ગયરંચ તીસ વુઢેન ॥

ત્યારે બાર પ્રકૃતિનો ૧૪ મે અજોગી ૨ આદેય ૩ જસ ૪ સાતા
ગુણઠાણે નદય હોય. હવે ચૌદમાને અસાતામાંની રહી હોય તે॥
અંતે સ્વપાવે તે કહે ઠે:-૧ સુન્નગ ।

બારસ અજોગિ સુન્નગા । ઇક્કજસ ત્રયર વેયણીઅં ૨૨॥

૭ ત્રસનું ત્રિક ત્રસ ૧ બાદર ૨ ૧૦ મનુષ્યની ગતિ ૧૧ જિનનામ
પર્યાતિ ૩ ઉપચેન્દિ એ મનુષ્ય ૧૨ નંચગોત્ર એ બાર પ્રકૃતિ ઠે
આયુ । લે સમયે ઠેદ કરી સિદ્ધે ॥

તસ તિગ પાણિંદિ માણુઆન ગઈ જિણુઅંતિ ચરમસમયંતા

॥ ઇતિ નદય સમાપ્તઃ ॥

॥ હવે નદીરણા કહે ઠે:-

નદયની પેઠે નદિરણા નવે ૧૨૨

ઠે મિથ્યાત ૧૧૭ સાસ્વાદને ૧૧૧

મિથ્રે ૧૦૦ અવિરતિએ ૧૦૪ દે

સ વિરતિએ ૮૭ પ્રમત્તે ૮૧ એ

ઠ ગુણઠાણે તુલ્ય ઠે પણ વિશે હવે અપ્રમત્તાદિક સાત ગુણઠા
પ ઠે તે કહે ઠે:-

ણાને વિષે જે ॥

નદન બુદીરણા પર । મ પમત્તાઈ સગ ગુણેસુ ॥ ૨૩ ॥

ફેર ઠે તે કહે ઠે-એ પ્રકૃતિ ત્રણ નણી સાતા ૧ અસાતા ૨ આહા
કીજે સાતા ૧ અસાતા ૨ મનુષ્યનું આ રક શરીર ૩ આહારક ૪
યુ ૩ એ ત્રણ । અંગોપાંગ અણંધિ ત્રિક ૭॥

એસા પયમિ તિગૂણા । વેઅણી આહારજુઅલ્લ થીણતિગં

મનુષ્યનું આયુ ૧ એ આઠ આદિ શબ્દથી બાકીના ગુણઠાણે ન
પ્રકૃતિ ઠા ગુણઠાણાને દિરણા કહે ઠે-આઠમે ૬૯ નવમે ૬૧

अंते काढतां ७३ सातमे दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे ५४
रहे । तेरमे ३९ अजोगिए उदिरणा रहित
जगवंत होय ॥

माणु? आउ पमत्तता । अजोगि अणुदीरगोन्नयवं २४

॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे ठे:-

सत्ता ते बांध्या कर्मनी थीती नापाके बंधादि करणें करी लाधु ठे
त्यां सुधी जीवसुं लाग्या रहे ते सत्ता । आत्मलाज कर्मीपणुं जेणे एवी
सत्ता कम्माण ठिई । बंधाई लछ अत्त लाजाण ॥

हवे गुणगणे चढवानी बे श्रे
णियो ठे-उपशम, कृपक; तेमां
प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता
कहे ठे:-जे जीव उपशम
समकित, उपशम चारित्र वंत
ठे तेने सत्ताए १४८ ठे सर्व प्रकृ ज्या उपशान्त मोह गुणगणे
ति १५० उधे प्रथमे कही ठे. ते बीजे सास्वादने १४७ त्रीजे मिश्रे
मांथी १५ बंधनमांथी १७ काढतां १४७ १ जिन नामनी सत्ता न
१४८ मिळ्या ते सत्ता । होय माटे १४७ नी सत्ता ॥

संते अरुयाल सयं । जानवसमु वि जिणु बियतइए २५
आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी क्रोध १ मान २ माया ३ लो
अगियारमे कहे ठे:- ज ४ तिर्यंच आयु ५ नरकायु ६ ए ठ
खपावे तेने १४२ नी सत्ता होय ॥

अपुष्पाइ चउके । अणु तिरि निरयानुविणु बियालसयं
समकित गुणगणे सात प्रकृति

खपावी होय तो १४१ सत्ता होय
ते शी रीते; अनंतानुबंधी क्रो. १
मा. २ माया. ३ लो. ४ समकीत

मोदनी ५ मिथ्यात मोदनी ६ मिश्र ए एकसो एकतालिसनी सत्ता
मोदनी ७ ए सात खपावी होय होय उपशमश्रेणि आशरी
तो चोथे, पांचमे, ठेठे, सातमे। अथवा ।

सम्माइ चनुसु सत्तग खयंमि इग चत्तसय महवा २६
हवे कृपक श्रेणि ए ते चोरे गुणठा एकसो पीसतालिसनी सत्ता
एने विषे कहे ठे:- ते शी रीते ? नर्कायु ? तीर्यं
च आयु १ देव आयु ३ ए
त्रण विना ॥

खवगंतु पप्प चनुसुवि । पणयालं निरयतिरिसुराजविणा
अने कृपके सप्तक विना १३० नी सत्ता यावत् नवमाने पेढेले
होय. अनंतानुबंधी क्रो. १ मा. २ मा. ३ जागे. ए नवमा गुण
लो. ४ मोदनि त्रण विना । ठाणना नव जाग ठे ॥

सत्तग विणु अमृतीसं जा अनिअट्टी पढम जागे ॥ २७ ॥

ए चार बोल बे, बे गणतां उप
हवे नवमाने बीजे जागे सत्ता रनी आठ तथा ए पदमां ठे ते
कहे ठे:- स्थावर ? सूक्ष्म ? तिर्यं निदानिडा ए प्रचलाप्रचला १०
च गति ३ तिर्यंचनी अनुपूर्वि थीणदि ११ एकेन्दि जाति १२
४ नर्कगति ५ नर्कनी अनुपूर्वि बेइन्दि जाति १३ तेन्दिजाति १४
६ आतप ७ उद्योत ८ । चोरेन्दिजाति १५ साधारणनाम १६

थावर ? तिरि ? निरया ? यव ? दुगथीण तिगेग विगलसाहारं ॥

बीजे जागे होय. हवे नवमाने
त्रिजे जागे सत्ता कहे ठे:- अम्र

त्याख्यान क्रो. १ मान.९ मा.३

लो. ४ ए आठनो अन्त करे.

ए सोल खपावे त्यारे १११नीसत्ता. ११४ नी सत्ता रहे ॥

सोल्लखन ३ वीससयं। बियंसिबिय४तिअ४कसायंतो१७

ચોથે જાગે ૧૧૩ ની સત્તા છે.

પાંચમે જાગે ૧૧૨ ની સત્તા છે.

હવે ઊઠે જાગે ૧૦૬ ની સત્તા છે.

સાતમે જાગે ૧૦૫ ની સત્તા છે.

આઠમે જાગે ૧૦૪ ની સત્તા હે

हवे त्रिजा ज्ञागथी मांमी कहे नवमे ज्ञागे १०३ सत्ता ठे; थ
ठे:-त्रिजे ज्ञागे ११४नी सत्ताठे । नुक्रमे ॥

तइआइसु चनदस तेर बार। ठ पणचनतिहिअसयकमसो

नपुंसकवेद जतां चोषे ज्ञागे हवे संजलन क्रोध जते श्याठमे

११३ स्त्री वेद जतां पांचमे ज्ञा ज्ञागे १०४ संजलन मान जते

गे ११२; हास ठक जतां ठठे नवमे जागे १०३ संजलन मा

ज्ञागे १०६; पुरुषवेद जतां सा या जते १०२ इवे दशमे गुणवा

तमे जागे ॥ १०५ ॥ ए सत्ता कहे ठे:-

नपु इन्निहासवगपुस तुरीअ कोहमयमायखन ॥५९॥

દશમે સૂક્તમ સંપરાય ગુણઠાણે ૧૦૨ ની વારમાને પેહેલે જાગે

सत्ता इती ते कृपक श्रेणिण चढतां? १०१ नी सत्ता ठे. नि

मे गुणगणे संजलनो लोचन तजे । डा? प्रचला? खपावे॥

सुहृन्मि दुसय लोचन्तो । खीण दुचरिमेगसपडुनिद्वखन्त॥

बारमाने बीजे जागे एए नी दर्शनावणीं चार; ज्ञानावणीं पां

सत्ता वे । चः श्रंतराय पांच ॥

नव नवइ चरम समये। चउदंसण४नाण५विग्यंतो॥३०॥

पेदेले जागे तो ८५ नी सत्ताठे.

हवे बीजा जागनी सत्ता कदेठे

७२ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमे सजो देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुज

गी केवलि गुणठाणे ८५ नी स विहायो गति, ३ असुज विहायो

त्ता रही, हवे अजोगी गुणठाणे गति, ४ सुरजि गंध, ५ डुरजि

सत्ता कदे ठे:-

गंध, ६ ॥

पणसीइसयोगि अयोगि। डुचरिमे देव१स्वगइ१गंध१डुगं॥

फरस आठ, वरण पांच, बंधन पांच उदारिकादिक संघा

रस, ५ सरीर, ५ ।

तन, ५ उदारिकादिक निरमाण

नामक कर्म? ॥

फासठ वन्न रस तणु । बंधण संघाय पण निमिणं॥३१॥

संघयण ठ; अथीर ठ अथीर ? अशुज अगुरु लघु ? उपघात

१ डुर्जग ३ डुःस्वर ४ अनादेय ५ अज १ पराघात ३ उसासध

स ६ संस्थान ६ ।

५ अपर्याप्त ॥

संघयण६अथिर६संठाण६ठक्क। अगुरुलहु चउ अपज्जंतं

साता वा असातामांथी प्रत्येक ? थीर १ सुज ३ उदारिक उ

एक ।

पांग ४ वैक्रीय, उपांग ५ आहारक

उपांग ६ सुसर नाम ७ निचगोत्रण॥

सायंच असायं वा । परित्तु३वंगतिग३सुसर१निअं॥३२॥

पेदेले जागे ए ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो कय करे ते कदे ठे:-

खपावे ठेले जागे ।

मनुष्य त्रिक गति ३ अनुपूर्वि आयु

त्रस? बादर२ पर्याप्त३ जस?आदेय?

बिसयखिउअ चरिमोतेरस मणुअइतसइतिगजसाइऊं

सुजग? जिननाम? उंचगोत्र ? साता असाता? मांनी जे रही
पंचेन्डि जाति ४ । होय, ते एक; ए ते २ प्रकृति
नो ठेव करे ॥

सुजग? जिणुअइपणिदिअ४। सायासाएगयरठेन॥३३॥

मतान्तर कहे ठे मनुष्यनी ते वारे बाकी बार ठेला समयमां
अनुपूर्वि विना । जे खपावे ॥

नर अणुपुबिबिणावा । बारसचरिमं समयंमिजो खविन ॥

एम कर्म रहित अइ पाम्या वांदवा योग्य हुं नमुबुं वीर स्वामी
सिद्धि मोक्ष गति देवता ५ ने कर्म ग्रंथ कर्त्ताए पोतानुं नाम दे
न्दने । वेन्द सूरि ते सूचव्युं ॥

पत्तो सिद्धिं देविंदं । वंदिअं नमह तं वीरं ॥३४॥

इतिगोत्र कर्मगुणोपदेशः समाप्तः

॥ इतिश्री विपाक नामे बीजो कर्मग्रन्थ समाप्तः ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदना ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतरायकर्म	गुणठापानी स्थिति
	ओन्व	७८	१२०	५	९	२	२६	४६७	२	५		
१	मिथ्यातुणुठाणे	७८	११७	५	९	२	२६	४६४	२	५		अनंतोकाल
२	सास्वादगुणठाणे	७८	१०१	५	९	२	२४	३५१	२	५		आविल ६
३	मिश्रगुणठाणे	७	७४	५	६	२	१९	०३६	१	५		अन्तर मूहूर्त
४	अविरतिगुण०	७८	७७	५	६	२	१९	२३७	१	५		३३सागरसाजेदा
५	देशाचिरतिगुणठाणे	७८	६७	५	६	२	१५	१३२	१	५		देसेउणुपुर्वकोड
६	प्रमत्त गुणठाणे	७८	६३	५	६	२	११	१३२	१	५		अन्तर मूहूर्त
७	अप्रमत्तगुणठाणे	७८	५९	५	६	१	९	११०	३१	१	५	॥
८	निवृत्ति गु. भाग ७											॥
	भाग १	७	५८	५	६	१	९	०३१	१	५		॥
	भाग २	७	५६	५	४	१	९	०३१	१	५		॥
	भाग ३	७	५६	५	४	१	९	०३१	१	५		॥
	भाग ४	७	५६	५	४	१	९	०३१	१	५		॥
	भाग ५	७	५६	५	४	१	९	०३१	१	५		॥
	भाग ६	७	५६	५	४	१	९	०३१	१	५		॥
	भाग ७	७	५६	५	४	१	९	०३१	१	५		॥
९	अनिवृत्तिगुणठा											॥
	भाग ५											॥
	भाग १	७	२२	५	४	१	५	०	१	१	५	॥
	भाग २	७	२१	५	४	१	४	०	१	१	५	॥
	भाग ३	७	२०	५	४	१	३	०	१	१	५	॥
	भाग ४	७	१९	५	४	१	२	०	१	१	५	॥
	भाग ५	७	१८	५	४	१	१	०	१	१	५	॥
१०	सूक्ष्मसंपराय गु. ६		१७	५	४	१	०	०	१	१	५	॥
११	उपसांतमो. गु. ठा १		१	०	०	१	०	०	०	०	०	॥
१२	क्षण मो. गु. ठा १		१	०	०	१	०	०	०	०	०	॥
१३	सजोगी गु. ठा. १		१	०	०	१	०	०	०	०	०	॥
१४	अजोगी गु. ठा. ०		०	०	०	०	०	०	०	०	०	देसेउणु पु.को. अंतर मूहूर्त

॥ अथ उदय प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदनी	मोहनी	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतरायकर्म
	ओघ	८	१२२	५	९	२	२८	४	६७	२	५
१	मिथ्यातगुणठाणे	८	११७	५	९	२	२६	४	६४	२	५
२	सास्वादगुणठाणे	८	१११	५	९	२	२५	४	५२	२	५
३	मिश्रगुणठाणे	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरतिगुण०	८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरतिगुणठाणे	८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्रमत्तगुणठाणे	८	७६	५	६	२	१४	१	४२	१	५
८	निवृत्ति गुणठाणे	८	७२	५	६	२	१३	१	३९	१	५
९	अनिवृत्तिगुणठा	८	६६	५	६	२	७	१	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपराय गु.	८	६०	५	६	२	१	१	३९	१	५
११	उपशांतमो.गु.ठा	७	५९	५	६	२	०	१	३९	१	५
१२	क्षीण मो. गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	५७	५	६	२	०	१	३७	१	५
	भाग २	७	५५	५	४	२	०	१	३७	१	५
१३	सजोगी गु. ठा.	४	४२	०	०	२	०	१	३८	१	०
१४	अजोगी गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	४	१२	०	०	१	०	१	९	१	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

॥ अथ उदिरणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनाव०	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	गोत्र कर्म ७	अंतरायकर्म ८
	ओघ.	८	१२२	५	९	२	२८	४	६७	२	५
१	मिथ्यात गु.ठा.	७८	११७	५	९	२	२६	४	६४	२	५
२	सास्वाद गु.ठा.	७८	१११	५	९	२	२५	४	५२	२	५

३	मिश्र गुण ठा.	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरति गु.ठा.	७८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरति गु.ठा.	७८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	७८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्र. गु. ठाणे	६	७३	५	६	०	१४	०	४२	१	५
८	निवृत्ति गु. ठा.	६	६९	५	६	०	१३	०	३९	१	५
९	अनिवृत्ति गु.ठा.	६	६३	५	६	०	७	०	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपराय गु.	६१५	५७	५	६	०	१	०	३९	१	५
११	उपशान्तमो गु.ठा	५	५६	५	६	०	०	०	३९	१	५
१२	क्षीणमो गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	५१२	५४	५	६	०	०	०	३७	१	५
	भाग २	५१२	५२	५	४	०	०	०	३७	१	५
१३	सजोगि गु. ठा.	२	३९	०	०	०	०	०	३८	१	०
१४	अजोगि गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपममश्रेणी	क्षपक श्रेणी	शानावणी१	दर्शनावणी२	चंद्रनी३	माहनि४	आयु क.५	नाम क.६	मोत्र क.७	अंतरायक.८
	ओघ.	८	१४८			५	९	२	२८	४	२३	२	५
१	मिथ्यात गु.ठा	८	१४८			५	९	२	२८	४	२३	२	५
२	सास्वादन गु.ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	२२	२	५
३	मिश्र गु.ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	२२	२	५
४	अविरति गु.ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				
५	देशविरति गु.ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				
६	प्रमत्त गुण ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				
७	अप्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४११	२३	२	५
					१३८				२१				

२८३

८	निवृत्ति गु. ठा.	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२२८	२११	९३	२	५
			१४२					२४				
९	अनिवृत्ति गु. ठा.							२१				
	भाग ९											
	भाग १	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२२८	२११	९३	२	५
			१४२					२४				
	भाग २	८			१२२	५	६	२२१	१	८०	२	५
	भाग ३	८			११४	५	६	२१३	१	८०	२	५
	भाग ४	८			११३	५	६	२१२	१	८०	२	५
	भाग ५	८			११२	५	६	२११	१	८०	२	५
	भाग ६	८			१०६	५	६	२	५१	८०	२	५
	भाग ७	८			१०५	५	६	२	४१	८०	१	५
	भाग ८	८			१०४	५	६	२	३१	८०	२	५
	भाग ९	८			१०३	५	६	२	२१	८०	२	५
१०	सूक्ष्मसंप्रदाय गु. ठा.	८	१४८		१०२	५	९	२२८	२११	९३	२	५
			१४२	१३९				२४		८०		
११	उपशान्त मोह गु.	८	१४८	१३९		५	९	२२१	११४	९३	२	५
			१४२					२८	२१४			
								२४				
१२	क्षीणमोह गु. भाग २											
	भाग १	७			१०१	५	६	२	०१	८०	२	५
	भाग २	७			९९	५	४	२	०१	८०	२	५
१३	सजोगि गु. ठा.	४			८५	०	०	२	०१	८०	२	०
१४	अयोगि गु. भाग २											
	भाग १	४			८५	०	०	२	०१	८०	२	०
	भाग २	०			१३	०	०	१	०१	१०	१	०
					१२					९		

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	बंध	उदय	उदिरणा	सत्तानुपश्रमश्रे	हायकश्रे
१	मिथ्यात गु.	११७	११७	११७	१४८	
२	सास्वादन गु.	१०१	१११	१११	१४७	
३	मिश्र गु.	७४	१००	१००	१४७	
		७६				

२८४

४	अविरति गु.	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु.	६७	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु.ग.	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्तगु.ग.	५९ ५८	७६	७३	१४१	१४५
८	नि.वृ. गु.जा ७					
	जाग १	५८	७२	६९	१४२	१३८
	जाग २	५६				
	जाग ३	५६				
	जाग ४	५६				
	जाग ५	५६				
	जाग ६	५६				
	जाग ७	२६				
९	अनिवृत्ति गु.					
	ग. जा.ए					
	जाग १	२२	६६	६३	१४२	१३८
	जाग २	२१				१२२
	जाग ३	२०				११४
	जाग ४	१९				११३
	जाग ५	१८				११२
	जाग ६					१०६
	जाग ७					१०५
	जाग ८					१०४
	जाग ९					१०३
१०	सू.संपराय गु.	१७	६०	५७	१४२	१०२
११	उपशान्त मोह	१	५९	५६	१४२	
	गु.					
१२	क्षीणमोह गु.					
	ग. जा.२					

२८५

	ज्ञाग १	१	५७	५४		१०१
	ज्ञाग २		५५	५२		९९
१३	सजो० गु.ठा.	१	४२	३९		८५
१४	अ.जोगीज्ञा२					
	ज्ञाग १		१२			८५
	ज्ञाग २		अंतेखपे			१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मबन्धना प्रकारथी एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वांदिने,
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमां चन्ड समान ॥

बंध विहाण विमुक्तं । वंदिय सिरि वद्धमाण जिण चंदं ॥

गतिः गमन करवुं; आगतिः आव संक्षेप थकी बन्धना स्वा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण; जीव केटली प्र
हीशुं । कृति बांधे ॥

गई याई सुवुत्तं । समासनु बंध सामित्तं ॥१॥

इवे प्रथम बासठ मार्गणा गणावे जोग३ वेद३ कषाय४ ज्ञान८
ठे:-गति४ इन्डि५ काया६ ।

गइ इंदिय काए । जोए वेए कसाय नाणेसु ॥

संजम७ दंसण४ लेसा६ । जव्य? अजव्य? समकीत६ संनिउ?
असंनिउ? आहारी? अणाहारी? ॥

संजम दंसण लेसा । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

इवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रकृतिनो बन्ध कहे ठे:-
ते नर्कगतिमां पेहलां चार गुण

गणां ठे. तेमां प्रथम उधे १०१

प्रकृति बांधे. ते जिननाम १ देव

गति १ देवतानी अनुपूर्वि ३ वैक्री देवतानुं आयुखु १ नर्कगति १ न
य सरीर ४ वैक्रीय अंगोपांग ५ कर्कअनुपूर्वि ३ नर्कनुं आयु ४ सू
आहारक सरीर ६ आहारक न ह्म ५ अपर्याप्तो ६ साधारण ७ वेडि ८
पांग ७ । तेरेडि एचौरिडि १ ७ [विगल ३ तिगं

जिण १ सुर २ विजवा २ हार २ डु २ । देवाजय १ निरय ३ सुहुम ३

एकेडि जाति १ आवरनाम २ आ नपुंसकवेद १ मिथ्यात्वमोहनी १
ताप ३ । हुंरुक संस्थान १ ठेवठो संघयण १

एगिंदि थावरा यव ।

नपुं १ मिच्छं १ हुंरु १ ठेवठं १ ॥ ३ ॥

अनंतानुबंधीः क्रोध १ मान २ मा

या ३ लोत्त ४ मध्य संस्थानः नि असुन्न विहायोगति १ निचगोत्र १

प्रोध १ सादि २ वामन ३ कुज ४ स्त्रिवेद १ दुर्जग १ दुस्वर १ अना

संघयणः रिखन्नाराच १ नारा देय १ नीजानीजा १ प्रचलाप्रचला १

च २ अर्धनाराच ३ कीलीका ४ । श्रीणंदि १ एत्रिक ॥ [थीण ३ तिगं ॥

अण ४ मज्ञा गि ३ ४ संघयण ४ । कुखग ३ निअ १ इत्ति १ डुहग ३

मनुष्य आयु १ मनुष्य गति १ अ

नुपूर्वि १ उदारिक शरीर १ अंगो

उद्योत नाम १ तिर्येच गति १ अ पांग १ वज्ररिखन्न नाराच संघय

नुपूर्वि १ तिर्येचनु आयु १ । ए ए प्रकारे पंचावन प्रकृति कही

उद्योय १ तिरिडुगं २ तिरि १ । नराउ १ नर २ नरल २ डुगरिसहं ४

एकसो विसनो उधे बन्ध कह्यो

ठे. तेमांथी सुरगति आदिक १ ए

काढवी ते लखे ठे:- देवगति १

अनुपूर्वि १ वैक्रिय शरीर १ अं

गोपांग १ आहारक शरीर? अं
गोपांग? देवतानुं आयु? ३ नरक
गति? अनुपूर्वि? आयु? ३ सूक्ष्म
१ अपर्याप्तो? साधारण नाम? ३
बेडि तेडि चोरिडि ३ एकेडि जा
ति? आवर? आताप? ए उग
लीश वर्जिए ।

बाकी १०? उधे नारकी बांधे ॥

सुरइ गुणवीसवज्जं । इग सज उहेण बंधहिं निरया ॥

हवे बीजे सास्वादन गुणगणे
हवे नर्कमां गुणगणा ४ ठे; ते ए६ बांधे. नपुंसक वेद ? मिथ्या
मां प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध त२ हुंसक संस्थान ३ ठेवठो सं
ठे. तीर्थकर? विना । घयण ४ ए चार वगर ठनु बांधे

तिष्ठ विणा मिष्ठिसयं । सासणि नपुचनविणा ठनुई ५

हवे त्रिजे मीश्रगुणगणे ७० नो
बन्धठे. चार अनन्तानुबंधीको?
मा.१ मा.३ लो.४ मध्य संस्था
न नि.१ सा.१ वा.३ कु.४ सं
घयण रि.१ ना.१ अ.३ की.४
अशुज विद्यायोगति ? निचगो
त्र ? स्त्रीवेद ? दुर्जग ? दुखर?
अनादेय ३ ३ श्रीलंछि? प्रचला प्रच

ला? निज्ञानिज्ञा? ? उद्योतः ? हवे चोथे समकित गुणगणे ७१
तीर्थच त्रीक गति ? अनुपूर्वि? जिननाम ? मनुष्य आयु ए वे
आयु ३ मनुष्यनो आयु? ए ठबिडा ॥ प्रकृति ७० मां जेगी करजो ॥

विणुअण ठवीस मीसे । बिसयरि सम्मंमि जिण? नराउ?

इवे चोथी पंक प्रज्ञा [जुआ॥

पांचमी धुम प्रज्ञा ठगीतम

प्रज्ञा त्यां उधे १०० नो बन्ध

तिर्थकर विना मिथ्याते सास्वा

ए रत्न प्रज्ञा सक प्रज्ञा वालु प्र दने ए६ मिश्र ७० समकिते७?

ज्ञा सुधी जाणवुं ।

मनुष्य आयु जेववुं ॥

इअ रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिन्नयर हीणो॥६॥

सातमीए तमतमा प्रज्ञाए इवे मिथ्यात गुणठाणे सातमीए व

उधे एए नो बन्ध. जिन न्ध. मनुष्यगति? अनुपूर्वि? उंचगो

नाम? मनुष्य आयु? बे त्र? ए त्रण विना ठनु बन्ध ठे ॥

काढवां ॥

अजिण? मणुआउ उहे। सत्तमिए नरडुगुश्च? विणुमिहे

सास्वादन गुणठाणे तिर्यंचनुं आयुष्य? नपुंसकवेद १ मिथ्या

ए? नो बन्ध ठे । त ३ हुंमक संस्थान ४ ठेवठो संघयणं ५ ए

पांच जतां ए? नो बन्ध ॥

इग नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुंसकचउ वळं ७ ॥

अनन्तानुबन्धि आदिक १४ का

ढतां ६७ रहे; तेमां त्रण वधा

रीए एटले ७० नो बन्ध; मिश्र

समकित होय. अनन्तानुं ४ म

ध्य संघयणः ४ मध्य संस्थान ४

असुजगति? निचगोत्र? त्वि

वेद? दुर्जगत्रिक ३ श्रीणं द्वित्रिक

३; उद्योत? त्रीयंचगति? अनु

पूर्वि ए चोवीश ।

मनुष्यगति? अनुपूर्वे? उंच

गोत्र? ए त्रणे जेवतां ७० बां

धे. त्रीजे चोथे गुणठाणे सात

मी नर्कवाला ॥

अण चतुर्वीस विरहिया । सनरडुगु चाय सयरिमीसडुगे
हवे तिर्यंच गति मार्गणाए प्रकृति पर्याप्ता तिर्यंचने तिर्यंकरना
बन्ध कहे ठे:- नुधे ११७ नो बन्ध म? आहारक २ डुग ए त्रण
ठे मिथ्यात गुणठाणे ११७ । विना ११७ नो ॥

सतरस उ उहिमिहे । पऊतिरिया विणुजिणाहारं ॥८॥

हवे मिश्र गु. ग. ६९ बांधे ३२
न बांधे तेनां नाम:- देवआयु?
अनन्तानुबन्धि ४ क्रो. मा. मा.
लो. मध्यसंस्थाननी? सा. २ वा. ३
कु. ४ मध्यसंघयण रि. १ ना. २
अ. ३ की. ४ असुज वीहायोगति?
नीचगोत्र? स्त्रिवेद? दुर्जगत्रिक?
दुर्जग दुसर अनादेय थिणंढि? प्र

हवे सास्वादने गुणठाणे १०१
नो बन्ध; ते सोल काढीने ते क
हे ठे:- नर्कगति? अनुपूर्वि २ आ
यु ३ जाति: ४ आवर: ४ हुंरुक?
आताप? ठेवतु १ संघयण नपुंस
कवेद? मिथ्यातमोहनी? ए सो
ल विना सास्वादने १०१ ।

चला प्रचला २ निजनिज ३ उद्यो
त? तिर्यंचगति? अनु २ आ. ३
उदारिकसरिर? अंगोपांग २ नर्क
गति? अनुपूर्वि २ आयु ३ प्रथम
संघयण? ए बत्रीश मिश्र गुण
ठाणे न बांधे माटे ६९ नो ब
न्ध होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरय सोल सासणि । सुराज १ अण ३ १ एग तीसविणु

हवे समकीत गुणठाणे ७० नो
बन्ध ठे. देव आयु सहित करते
सीत्तेरनो बन्ध ।

हवे पांचमे गुणठाणे ६६ बांधे
अप्रत्याख्यानि क्रोध? मान २
माया ३ लोच ४ विना ॥

ससुराज सयरि१० सम्मे । बीअ कसाए विणादेसे॥ए॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणगणे जिन
नाम सहित मनुष्य ७? बांधे न
धे. हवेदेसविरतादिक गुणगणे
कहे ठे:-बीजि चोकनी रहित
६७ नो देसविरतिए बांधे. ठे
गुणगणे त्रिजी चोकनी न बां
धे माटे ६३ इत्यादिक ॥

एम प्रथम गुणगणाथी चोथा
गुणगणा सुधी मनुष्य त्रियंच
ने तुल्य बन्ध जाणवो ।

इय चउ गुणोसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अपर्याता त्रियंच तथा नर
ने बन्ध कहे ठे:-१०ए जिनना
मादि ११ न बांधे. जिनना
म? देवद्विक गति२ अनुपूर्वि३
वैक्रीद्विक सरिर४ अंगोपांग५
आहारकद्विक सरो६ अंगोपां
ग७ देवआयु८ नरकत्रिकगति९
अनुपूर्वि१० आयु११ एअगिआ
र विना ।

१०ए बांधे गुणगणु एक मिथ्यात्व
हाय ए अपर्याता त्रियंच नरने ॥

जिण इक्कारसहीणां । नवसय अपऊत तिरिअ नरा १०

नुधे १०४ मिथ्याते १०३ एकें
दि? आवर२ आताप३ ए त्रण
जेवतां नुधे १०४ नो बन्ध. मि
थ्याते जिन नाम काढतां १०३

नारकीव-नर्कगतिना बन्धनी पे

१९१

ठे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध ठे. सा. ए६ मि. ७०
णवो; एटलुं विशेष जे:- सं. ७२ ॥

निरयव सुरा नवरं । उहे मिन्ने इगिंदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, जव
नपति, व्यंतरमां नुधे मिश्याते
वे देवलोके सुधर्म इसाने पण १०३ नो बन्ध सा. ए६ मि. ७०
एमज । सं. ७१ ॥

कप्पडुगेविअ एवं । जिण हीणो जोइ जवण वणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर
रत्नप्रज्ञानी परे सनतकुमारथी सुधी नुधे ए७ नो बन्ध ते के
सदसार सुधी नुधे १०१ नो ब म-उद्योत? तिर्यंच त्रिकगति१
न्ध, मिश्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि३ आयु४ ए चार विना
ए६ मिश्रे ७० नो बन्ध, चोथे ए७; मिश्याते ए६ सास्वादने
७२ नो बन्ध ॥ ए१ मिश्रे ७० अविरति ए ७२

रयणव सणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअ चउरहिआ

एकसो नव केटली मार्गणाए
बन्ध होय ते कहे ठे एकेंडि?
पृथ्वीकाय१ अपकाय३ वन्स्पति
काय४ वेरंडि५ तेरंडि६ चोरंडि७
एटली मार्गणाए १०९ नो बन्ध

अपर्याप्त तिर्यंचनी परे नुधे १०९ मिश्या ते पण १०९

अपकृतिरिअव नवसय । मिगिंदिपुढविजलतरु विगले १२

सास्वादनेए६ नो बन्ध तेर प्र
कृति विना सूक्ष्मत्रिक,३ विग
लत्रिक,३ एकेंडि७ आवरण आ

तापए नपुंसक १० मिथ्यात्व ११

हुंमक १२ ठेवतु संघयण १३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर विना ए६ बांधे । के—सास्वादने चोराणुंनो बंध ॥

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणबिंति चउनवई

शरीर पर्याप्ति कर्मा पेहेलां आ
हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने
वर्त्ते—माटे ते बन्धनो पर्याप्ता अ

तिर्यच आयु मनुष्य आयु न या पढी बांधे तेथी ए४ नो ब
बांधे माटे ए४ बांधे । न्य कह्यो ॥

तिरिअ नराजहिं विणा । तणु पऊत्ति न जंति ऊन ॥ १३ ॥

तेज वायुकाय गति त्रस कहा
माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो
ठे. १२० मांथी १५ न बांधे. जि
ननाम १ देवद्विक गति २ अनुपू
र्वि ३ वैक्रिशरीर ४ अंगोपांग ५
आहारक शरीर ६ अंगोपांग ७ दे
वायु ८ नर्कगति ९ अनुपूर्वि १०
आयु ११ मनुष्य गति १२ अनुपू
र्वि १३ आयु १४ उंचगोत्र १५ ए
पंदर न बांधे. एक मिथ्यात्व गु
णठाणु ठे ॥

उधे पंचेन्दिनी तथा त्रसकायनी
मार्गणा ए उधे १२० मिथ्यात्वे
११७ सास्वादने १०१ मिश्रे
७४ समकीते ७७ देशव्रति ६७ ए
आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् ।

उहु पाणिदि तसे गइ । तसे जिणिक्कार नरतिगुच्च विणा ॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी
पेरे उधे १२० मिथ्याते ११७ सा
स्वादने १०१ मिश्र ६९ समकी

मन योग, वचन योगनी मार्ग

५९३

शाए नुधे १२० यावत् गुणगा ते ७१ देसे ६७ इत्यादिक मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरुजो ॥

माणवय जोगेनुहो । उरले नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥

उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे:-आहारक शरिर? अंगो एकसो ११४ चौदनो मिथ्यात्वे
पांग २ देवायु ३ नर्कत्रिक गति ४ १०९ ते लखे ठे. तीर्थकरनाम?
अनुपूर्वि ५ आयु ६ ए ठ प्रकृति देवगति ७ अनुपूर्वि ३ वैक्रियडुग
अपर्याप्त न बांधे माटे नुधे बन्ध शरीर ४ अंगोपांग ५ ए पांचवि
रह्यो. ते आवता पदमां कहे ठे:। ना १०९ बांधे ॥

आहार ठग विणोहे । चउदस सउ मिन्निजिणपणगहीणं

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे ह
तो तेमांथी पंदर न बांधे ते वा
रे ९४ बांधे. सूक्ष्मत्रिक ३ वि
गलत्रिक ३ ऐकेंडि ७ आवर ८ आ
ताप ९ नपुंसक वेद १० मिथ्या
त्व ११ हुंरुक १२ ठेवठो १३ म
नुष्य आयु १४ तिर्यंच आयु १५
ए पन्नर मिश्र गुणगणे नथी ॥

सास्वादन गुणगणे ९४ बांधे
कइ प्रकृति विना ते आगल क
हे ठे: ।

सासणि चउनवइ विणा । नरतिरिआऊ सुहुमतेर ॥१५॥

हवे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठे:-९४ मांथी १४ काहे.
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. १
मा. ३ लो. ४ मध्य संघयण रि.
५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्य सं
स्थान नि. ९ सा. १० वा. ११ कु.

हवे ते ७० मां पांच जेलवजो
ते पांचना नाम; जिन नाम १

१२ कुल गङ्गा १३ नीच १४ स्त्रि देवगतिर अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ दुसर १७ रीर ४ अंगोपांग ५ ए पांच बां
धीणंधीत्रिक नीजानीज १८प्रच धे माटे ७५ नो बन्ध; पढी चो
लाप्रचला १९ श्रीणंधो २० नद्यो थाथी बारमा सुधी न बांधे. ते
तश्च त्रियंचत्रिकगति २१ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे. उदा
पूर्वि २२ आयु २४ चोराणुमांथी रिक मिश्र काय योगमां चार
ए चोविस जाय त्यारे ७०रहे। गुणगणा होय. १. २. ४. १३

अण चउवीसाइ विणा । जिण पाणजुअसम्मिजोगिणो
हवे कार्मण काय योगनी मार्ग [सायं॥

णाए पण नुधे ११२ नो बन्ध;
मिथ्याते १०७ नो बे प्रकृति न
बांधे. ते त्रियंच आयु? नर आ
यु २ न बांधे. पेहेले १०७ बीजे
ए ४ चोथे ७५ ए चार सजोगि
गुणगणा सातानो बंध कार्मण
काय जोगे ।

हवे आहरक काय योग, आहा
रक मिश्र काययोग ठे गुण
गणे होय माटे ठे गुणगणे
बन्ध स्थानक ६३ नो होय ॥

विणु तिरि नरान कम्मेवि । एव माहार दुगि न्हो॥१६॥

हवे सज्जाविक वैक्रिय योगे हवे वैक्रिय मिश्र योगे बन्ध कहे
बन्ध कहे ठे:-नुधे १०४ दे ठे:-त्रियंच आयु? नर आयु २ वि
व नर्क गतिमां ठे: माटे देव ना नुधे १०५ नो बन्ध ठे. गुणग
आयु गवेखुं देव गतिसमा. णा ३ होय १. २. ४.

सुर न्हो वेनवे । तिरिअ नरान रहिअ तम्मिस्से ॥

हवे त्रण वेदनि मार्गणाए गुणगणा त्रण वेदे गुणगणा ए प्र
पेहेली चोकनी, बीजी थमथी अनंतानुबंधी चोकनिये २ गु
चोकनी, बीजी चोकनी गणां, बीजी चोकनिये ४ गुणग

એ બન્ધ થાનક કહે છે । ણા છે. ત્રીજી ચોકમનિયે ૫ ગુણઠા
ણા પેહેલાં છે.

વેઞ્પ્રતિગા ઇમવિય તિયકસાય । નવડુ ચડ પંચ ગુણા ૧૭

સંજલન ક્રોધ ૧ માન ૧ માયા

ની માર્ગણાએ ગુણઠાણા બંધ થા સંજલન લોજે દશ ગુણઠાણા
નક કહે છે:-ગુણઠાણાદિ એલો લોજ છે માટે ૧૭ નો બન્ધ હ
જે ૧૦ નુંવે ૧૭૦ મિથ્યાત્વ ૧૧૭ વે અવિરતિ માર્ગણાએ ગુણઠા
સાસ્વાદન ૧૦૧ મિથ્ર ૭૪ સમ ણા ૪ તેનો બન્ધ નુંવે ૧૧૮ પેહે
કીતે ૭૭ દેસે ૬૭ પ્રમત્તે ૬૩અ લે ૧૧૭ બીજે ૧૦૨ ત્રીજે ૭૪
પ્રમત્તે ૫૮ નિવૃત્તિએ જ્ઞાન ૩ પેહે ચોથે ૭૮ મતિશ્રુત વિજ્ઞાન એ
લે ૫૮ બીજે ૫૬ ત્રીજે ૨૬ અ ત્રણ અજ્ઞાનની માર્ગણાએ ગુણ
નિવૃત્તિએ ૨૨. ૨૧ ૨૮ ક્રોધમા ઠાણા ૨ ૩ હોય નુંવે ૧૧૭ મિ.
ને ૨૨ ૨૧ ૨૦ ૧૯ ૧૮ ૧૧૭ સા. ૧૦૧ મિથ્ર ૭૪

સંજલન તિગેનવ દસ । લોહે ૧૦ ચન૪ અજડુતિ અન્ના

હવે ચકુ અચકુદર્શન; એ બે મા

[ણ તિગે]

ર્ગણાએ ગુ. ૧૨ પ્રથમથી નુંવે

૧૨૦ મિ. ૧૧૭ સા. ૧૦૨ મિ.

૭૪ અ. ૭૭ દેસ ૬૭ પ્ર. ૬૩ અ.

૫૯ ૫૮ નિ. ૫૮ ૫૬ ૨૬ અ.

૨૨ ૨૧ ૨૦ ૧૯ ૧૮ સૂક્ષ્મસં.

બન્ધ ૧ સાતાનો ત્રણ ગુણઠાણે

બપસમે ૧ ક્ષીણ મોહે ।

હવે યથાલ્યાત ચારિત્રની માર્ગ
ણાએ ઢેલા ચાર ગુણઠાણાં ત્યાં
બન્ધ ૧ સાતાનો ત્રણ ગુણઠાણે
ચનદમે અબન્ધ છે. ॥

વારસઞ્પ્રચરકુ ચરકુસુ । પઢમા અહરવાઈ ચરમચક્કા ૧૮ ॥

હવે મનપર્યવજ્ઞાને કહે છે:-

ગુણઠાણા ૭ પ્રમત્તથી ક્ષીણ મો

હી સુધી નુંવે ૬૫ પ્રમત્તે ૬૩ અ

હવે સામાયક ઢેદોપસ્થાપન

ચારિત્રની માર્ગણાએ ગુણઠાણા

ચાર છે. ૬, ૭, ૮, ૯, પરિહાર

५९६

प्रमत्ते ५९ ५० निवृत्ति ५० विशुद्धि चारित्र्यनी मार्गणाए गु
५६ अनिवृत्ति ९ १२ ११ १९ १० वे ६, ७, त्यां बन्ध नुंघे ६५ प्र.
सूक्ष्मे १७ उपशमे १ क्लीणे १ । ६३ अ. ५९ नि. ५० अ. २२ ॥
मण्णानाणिसगजयाई । समईतेअ चउ डुन्नि परिहारे ॥

हवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
नी मार्गणाए गुणगणा वे ठे णाए समकितथी मांकी बारमा
१३, १४, त्यां तेरमे एक साता गुणगणा सुधी; नव गुणगणा
नो बन्ध ठे; चउदमे बन्ध नथी । त्यां बन्ध पूर्वनी पेठे जाणजो ॥
केवल डुगि दो चरमा । जयाइनव मइसु नहि डुगे ॥ १९ ॥

हवे खायक समकीते गु--अगि
आर; चोथार्थी चौदमा सुधी.
मिथ्यातनी मार्गणाए एक मि
उपशम समकीते चोथार्थीअ ध्यात गु० सास्वादनी मार्ग
गिआरमा सुधी गु० ८ होय. णाए एक सास्वादन गु० मि
वेदक कहेतां खयोपशम सम श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
कीत कहेवुं. त्यां समकीतथी ठाणु; देश विरतिनी मार्गणाए
४ गुणगणा होय. त्यां नुंघे ७५ एक पांचमु गु० बन्ध पूर्वे कही
देशे ६६ प्रमत्ते ६२ अ प्रमत्ते ५९, ५० गया तेम गणजो.

अमनवसमिचनुवेअगि खइए इक्कार मिहतिगि देसे ॥

हवे सूक्ष्म संपराय चारित्र्यनी हवे आहारनी मार्गणाए तेर गु
मार्गणाए दशमु गुणगणु ते णगणा तेरमा सुवी प्रथम प्र
र गु. आवता पदमां । माणे ॥

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो १०
हवे उपशमे फेर ठे; ते कहे आयु न बाधे. ते कारण माटे अ

ढे, उपशमे वर्तता ।

विरति ७७ नो बन्ध हतो ॥

परमुबसमिवद्वंता । आउ न बंधंति तेणअजय गुणे ॥

तेमांथी देवतानुं आयु, देसविरति आदे गुणगणे देवतानो आ
मनुष्यनुं आयु, न बांधे यु काढो त्यारे ६७ मांथी एक गये ६६
माटे ७५ नो बन्ध नुं नो बन्ध; प्रमत्ते बासट बांधे; अप्रमत्ते
५८ एम गणजो ॥

देव माणु आउ हीणो । देसाइसु पुण सुराज विणा ५१

हवे लेसा ठए बन्ध कहे ठे:- आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए
नुं ११८ नो बन्ध ठे; ते शी रहित, ते पेहेली अण लेसा क
रीते ? ते बतावे ठे । स्न नीलका पोते ॥

उहे अठार सयं । आहार दुगूण माइ लेसतिगे ॥

सास्वादनादिक गुणगणे पूर्ववत् सा. १०१

मिश्र ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ

तेमांथी जिन नाम वि हियां जगवति सूत्रे ३१ सतके अण आ
ना ११७ बांधे मिछ्याते । दि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. ६
ति बहु श्रुत गम्य ॥

तं तिहोणं मिहो । सासणाइसु सबहिउहो ॥५५॥

इवे सुक्क लेसानी मार्गणाए

उद्योत ? तिर्यंच त्रिकगति ३

अनुपूर्वि ३ आयु ४ नर्कत्रिकग. ५

तेजु लेसानी मार्गणाए १११ अ. ६ आ. ७ सूद्धम ८ अपर्याप्त ए

नो बन्ध; नव न बांधे ते गुण साधारण १० वे. ११ ते. १२

गणा ठे त्यां पूर्ववत् नर्कत्रि चो. १३ विगलत्रिक आताप १४

क ३ सूद्धम ४ अपर्याप्त ५ सा एकेंडि १५ आवर १६ ए सो

धारण ६ बेरेंडि ७ तेरेंडि ८ चो ल न बांधे माटे १०४ नो बन्ध;

રંદિ આતિ એ ।

ગુણઠાણા ૧૩ બન્ધ પૂર્વપરે

તેઠુ નિરય નવૂણા । ઝઙ્ગોય ચઙ નિરયબાર વિણુસુકા

હવે પદ્ય લેસાની માર્ગણા ૧૦૮ નો જિનનામ ૧ આહારક
ઝંધે બન્ધ ઢે, તે ઝપલી સોલ કાઠી તે ડુગ ૨ એ ત્રણ વિના મિ
માં ઝઘોતાદિ ચાર પ્રકેપ કરતાં ૧૦૮ ધ્યાતે તેજુ ૧૦૮ પદ્ય.
ધ્યાય; એટલે નર્કત્રિકાદિ બારવિના ૧૦૫ સુક્ત. ૧૦૧ એ ત્રણ
૧૦૮ નો । લેસાએ બંધ કહ્યો, ઇતિ લે

શા બન્ધ: ॥

વિણુ નિરય બાર પમ્હા । અજિણાહારા ઇમા મિઢે ॥૫૩॥

ચૌદે ગુણઠાણા હોય ઝવ્યની
માર્ગણાએ સન્નિયાનિ માર્ગણા
એ બન્ધ પૂર્વે કહ્યો તેમ સઘલે
કહેજો ।

હવે અઝવ્ય માર્ગણાએ; અસંનિ
માર્ગણાએ? એ બે માર્ગણા ૧૧૭
નો બન્ધ ઝંધે ઢે. મિઠ્યાત્વે પણ
૧૧૭ નો બન્ધ ॥

સઘગુણઝઘ સન્નિસુ । ઝહુ અઝઘાઅસન્નિમિઢસમા ॥

હવે અણાહારીની માર્ગણાએ, કા
ર્મણ શરિર માર્ગણાની પેઠે બન્ધ
ઝાંગો જાણવો. ઝંધે ૧૧૧ તેને
ગુણઠાણે પાંચ ઢે. મિ. ૧૦૭ સા.
૯૪ અવિ. ૭૫ સજોગિ? અજો
ગિ તેમાં મિઠ્યાત્વે ૧૦૭ બાંધે.
જિન ૧ દેવગતિ ૨ અનુપૂર્વિ ૩
વૈક્રીય શરિર ૪ અંગોપાંગ ૫ એ
પાંચ કાઠતાં ૧૦૭ રહી. સાસ્વા
દને ૯૪ નો બન્ધ; તે તેર કાઠે
ઢે. સૂક્ષ્મત્રિક, વિગલત્રિક, એ

૫૯૯

કેંદિજાતિ, ૭ થાવર ૮ આતાપ ૯
નપુંસકવેદ ૧૦ મિથ્યાત્વ મોહ
ની ૧૧ હંમક ૧૨ ઢેવટુ ૧૩ એ
તેર વિના ચોરાણું બાંધે. સમકિ
ત ગુણઠાણે ૭૦ ચોરાણુમાંથી
ચોવીસ અનન્તાનુબન્ધિ આદિક
કાઢતાં સીતેર રહે. તેરમે એક

સાસ્વાદને ૧૦૧ નો બન્ધ; સંનિ સાતાનો બન્ધ છે; અજોગિએ અ
થાની રીતે અસંનિને । બન્ધ છે ॥

સાસણિ અસન્નિ સન્નિવ । કમ્મ જંગો અણાહારે ॥૧૪॥

હવે લેસ્યા ક્રબ્બ, નીલ, કાપોત, એ ચાર, સાત, તેર, ગુણઠાણા
અણ લેસાએ ગુ ૦ પહેલાં ચાર છે. તે લેસ્યા અનુક્રમે ગણજ્યો, બ
જો તથા પદ્મ લેસાએ ગુ ૦ પહેલાં ન્ધ પૂર્વવત્તુ એવં સ્વામીત્વ ત્રિ
સાત છે. સુક્લ લેસ્યાએ ગુ ૦ ૧૩ જો કર્મગ્રન્થ થયો ॥
ઢે; અજોગિ વિના ॥

તિસુ હુસુ સુક્કાહ ગુણા । ચડ સગતેર તિબંધ સામિત્તં ॥

શ્રી પૂજ્ય દેવિન્દ સૂરિજી આચાર્યે જાણજો બીજો કર્મસ્તવ તે
લખ્યો કહેતાં રચ્યો છે । જણી પઢી ત્રીજો જ્ઞણજ્યો; તે
વિશેષ બોધ હેતુ થશે ॥

દેવિન્દ સૂરિ લિહિત્રં । નેયં કમ્મ ત્થયં સોન ॥૧૫॥

३००
॥ मार्गणादियन्त्र ॥

संख्या	६२ मार्गणा नाम	१४ जविस्था नक.	१४ गुणठा णा.	१५ योग.	१२ उपयो ग.	६ लेस्या.	अल्पावहुत.	
१	देवगति	२	४	११	९	६	असंख्यगु.	३
२	मानवगति.	३	१	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
३	तिर्य्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गु.	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्य गु.	२
५	एकेंद्रि.	४	२	५	३	४	अनंत गु.	५
६	बेरेंद्रि.	२	२	४	३	३	विशेषाधिक	४
७	तेरेंद्रि.	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिंद्रि.	२	२	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेंद्रि.	४	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
१०	पृथ्वीकाय.	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	३
११	अपकाय.	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	४
१२	तेहुकाय.	४	१	३	३	३	असंख्य गु.	२
१३	वाहुकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	वन्स्पतिकाय	४	२	२	३	४	अनंतगुणा.	६
१५	त्रसकाय	१०	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१६	मनोयोग	११२	१३	१३	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१७	वचनयोग.	५१८	१३	१५	१३	६	असंख्यगु.	२
१८	काययोग.	१४	१३	१५	१२	६	अनंतगु.	३
१९	स्त्रीवेद.	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो.	२
२०	पुरुषवेद.	४	९	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
२१	नपुंसकवेद	४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा.	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वथीथोडा	१
२४	माया.	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	लोभ.	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मतिज्ञान.	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	४
२८	अवधिज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यात गु.	२
२९	मनपर्यवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वथीथोडा	१
३०	केवलज्ञान.	१	२	७	२	१	अनंतगुणा.	५

३१	मतिअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४	१३	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभंगज्ञान	२	१३	५	६	असंख्यातगुणा	४
३४	सामायक.	१	१३	७	६	संख्यातगुणा	५
३५	छेदोपस्थान.	१	९	७	६	संख्यातगुणा	४
३६	परिहार वि.	१	९	७	६	संख्यातगुणा	२
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	९	७	१	सर्वथी थोडा	१
३८	यथाख्यात.	१	११	९	१	संख्यातगुणा	३
३९	देशविरती.	१	११	६	६	असंख्यातगु.	६
४०	अविरती.	१४	१३	९	६	अनंत गुणा.	६
४१	चक्षुदर्शन.	३६	१३	१०	६	असंख्यगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन.	१४	१५	१०	६	अनंत गुणा.	४
४३	अवधिदर्शन.	१५	१५	७	६	सर्वथी थोडा	१
४४	केवलदर्शन	१	७	२	१	अनंतगुणा	३
४५	कृष्ण.	१	१५	१०	१	विशेषाधिक.	६
४६	निल.	१४	१५	१०	१	विशेषादिक.	५
४७	कापोत.	१४	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु.	२	१५	१०	१	संख्यातगुणा	३
४९	पद्म.	२	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्ल.	२	१५	१२	१	सर्वथी थोडा	१
५१	वेदक.	२	१५	७	६	असंख्यगुणा	४
५२	सायक.	२	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम.	२	१३	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र.	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	३
५५	सास्वादन.	७	१३	५	६	सर्वथी थोडा	१
५६	मिथ्यात.	१४	१३	५	६	अनंतगुणा.	६
५७	भव्य.	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अभव्य.	१४	१३	५	६	सर्वथी थोडा	१
५९	सांज्ञि.	२	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
६०	असांज्ञि.	१२	६	४	४	अनंतगुणा	२
६१	आहारी.	१४	१५	१२	६	असंख्यातगु.	२
६२	अणहारी.	८	१	१०	६	सर्वथी थोडा	१

नमिष्ठ अजिणं च नद्या च नदसजिभवाण रसुगुणगणा ॥ जे गुणगणे वेसा
बधुदको दीरण सत्ता ॥ २॥

अथ षड्शितिकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिख्यते॥

नमस्कार करीने वीतराग प्रत्ये जि गुणगणा १४ उपयोग १२
वना जेद १४ बासठ मार्गणा जेदे । योग १५ लेसा ६॥ [सानुद
नमिअ जिणं जिय १ भग्गण १। गुणगणु ३ वज्जग ४ जोग ५ ले
कर्मबन्ध हेतु मूल ४ उत्त संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांइक
र ५७ अट्ठावहुत जावमू कहीशुं. ए जेदोनो विवरो आगल चा
ल ५ उत्तर ५३ । लशे; माटे प्रथम गाथाए संक्षेपे लख्योवे.

बंध ७ प्यबहु ७ जावेए । संखिजाई १० किम वि बुद्धं ॥ १॥
इवे प्रथम जिवना चौद जेद कहे बेन्दि ३ तेन्दि ४ चोरिन्दि ५
ठे:-सूद्धम एकेन्दि १ बादर एकेन्दि २ असंझीपंचेन्दि ६ संझीपंचेन्दि ७
इह सुद्धम बायरे गिंदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदि
ए सात अपर्याप्ता; अने सात अनुक्रमे ए चौद जिवनां स्थान
पर्याप्ता । क जाणवां ॥

अपक्कता पक्कता । कमेण चउदस जियगणा ॥ १॥

इवे ते चौद जिव स्थानके गु पोतानी पर्याप्ति पुरी नहि, ते अ
णगणा किया ठे ? ते देखामे पर्याप्त. उपरना पांच जेदमां गुण
ठे:-बादर एकेन्दि अपर्याप्त; अ गणा वे ठे. पेहेलां भिज्यात्व अ
संझी पंचेन्दि अपर्याप्त; बेन्दि ने सास्वादन ए बे पामिये. सं
अपर्याप्त; तेन्दि अपर्याप्त; चो झी पंचेन्दि अपर्याप्ताने आवते
रिन्दि अपर्याप्त । पदे कहेशे ॥

बायर असन्नि विगळे । अपक्कि पढम बिअ सन्निअ पक्कते
अविरति सम्यक्त सहित त्रण गु सर्वे चउदे गुणगणां जाणवां;
णगणा होय. मी. १ सा. २ अ. बाकी जीव स्थानके पेहेलुं मि
३; हवे संझी पर्याप्ताने आवते प ष्यात्व गु. जाणवुं. (जमणी

दे कहे ठे—

बाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पजे । सबगुणा मिह सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्त ने गु.ठा.	पर्याप्तने गु. ठा.
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	बेन्दि	२	१
२	तेन्दि	२	१
२	चोरिन्दि	२	१
२	असंज्ञी	२	१
२	संज्ञी	३	१४

हये चौद जिवस्थानके जोग पं
दर कहे ठे:—सूक्ष्म अपर्याप्त १
बादर अपर्याप्त १ बेन्दि अपर्याप्त
१ तेन्दि अपर्याप्त ४ चोरिन्दि
अपर्याप्त ५ असंज्ञी पंचेन्दि अ
पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक १ मिश्र कार
मण काय; ए बे जोग होय ।

मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे. ७ सन्नि अपर्याप्तने
जोग ३, ४. ॥

अपज्जत ठक्कि कम्मुख । मीसा जोगा अपज्ज सन्निसु॥

कार्मण, १ उदारिक मीश्र, २ ते शरीरकाययोग जेलतां, चार
वैक्रीय मीश्र, ३ । योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विउच्चि मीसएसु । तणु पजेसु उरल मन्ने ॥४॥

ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जोग एक ठे. ज्ञाखा सहित चार
र जिव स्थानके बेन्डिपर्याप्त १०
तेन्डि पर्याप्त ११ चोरेन्डि पर्या
प्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने
८ सर्वयोग पंदरे सन्निपर्याप्ताने योग बे. उदारिक १ असत्या अ
होय । मृखा २ होय ॥

सबे सन्नि पज्जते । उरलं सुहुमे सज्जासु तं चउसु ॥
बादर एकेन्डि पर्याप्ताने त्रण यो हवे चौद जिवस्थानके उपयोग
ग; उ १ वै २ वैकीमीश्र ३ वा बार फलावे ठे १ पर्याप्ता सन्नि
युकाय आश्री । ने बारे उपयोग होय ॥

बायरि स विउव्वि डुगं । पज्ज सन्नि सु बार उवउगा ॥५॥

चहु अचहु मति अज्ञान श्रुत
अज्ञान ए चार उपयोग ठे. बे
दर्शन, बे अज्ञान, ए चार गया
पदना अर्थमां गएया ठे. हवे द
श जिवस्थानके जेगा कहे ठे:-
सूद्धम एकेन्डि पर्याप्त ४, अप
र्याप्ता ५ बादर एकेन्डि पर्याप्त
६ अपर्याप्तो ७ बेन्डि पर्याप्त
८ अपर्याप्त ए तेरेन्डि पर्या
प्त १० अपर्याप्त ११ चोरि
न्डि अपर्याप्ता १२ असंझी पं
चेन्डि अपर्याप्ता १३ ए दश पदे
उपयोग; अचहु, मति अज्ञान, श्रु
पर्याप्ता चोरिन्डिने १ असंझीने ३ त अज्ञान; ए त्रण होय ॥

पङ्क चत्वरिंदिअसत्तिसु । उदंस उअत्राण दससु चहुविण्ण

संझी पंचेन्दि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठेः—वार चहु दर्शन नहि; १ केवलज्ञान;
मांथी चार नहि ते; मन पर्यव ३ केवलदर्शन ४ ए नहि; माटे
ज्ञान? नहि ॥ आठ कहा ॥

सत्ति अपङ्के मण नाण । चखु केवल डुग विहूणा ॥६॥

अपर्याप्ता बादर एकेन्दिने ले
हवे चौद जिवस्थानके लेसा क स्या कृष्ण, नील, कापोत, तेजु,
हे ठेः—संझी पंचेन्दि पर्याप्त; अ ए चार; बाकी जिवस्थानक अ
पर्याप्तने ठ लेस्या । गिआरे त्रण कृष्ण नील कापोत ॥

सत्ति डुगि ठ लेस । अपङ्क बायरे पढम चत्त ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव
स्थानके बंध, उदय, उदिरणा,

अने सत्ता कहे ठेः—सात, आठ, सत्ता उदय ए बेमां आठज हो
आयु सहित बन्ध तथा उदिर य; संझी पंचेन्दि पर्याप्ता विना
णामां. तेर जिव स्थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

हवे संझी पंचेन्दि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
संझी पंचेन्दि पर्याप्ताने बन्ध क त, आठ, चार, आठ, मोदनी
हेठेः—आठ आयु विना, सात विना सातनी ज्ञानावरणी दर्श
मोदनी आयु विना ठ बांधे, सा ना वर्णीमोदनी अंतराय विना
ता वेदनी एक बांधे । चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

इवे उदिरणा कहे ठेः--सात आ
ठ, पांच, बे, ते केमआठ आयु
विना सातनी आयु वेदनी विना
ठनी आयुवेदनी मोदनी विना
पांचनी तेमांघी ज्ञानावर्णी, व
ईनावर्णी, अंतराय विना बे
नी उदिरणा जाणवी ।

उदिरणा संझी पर्याप्तने कही ॥

सत्त ठ ठ पंच डुगं ।

उदीरणा सन्नि पळते ॥ ८ ॥

इवे मार्गणा मूल १४ उत्तर६२
तेनां नाम कहे ठे; गति? इन्दि
१ काया१ ।

जोग४ वेद५ कषाय६ ज्ञान ७

गइ इंदि एय काए ।

जोए वेए कसाय नाणेसु ॥

जव्य ११ सम्यक्त १२ संझी १३

आहारक १४ ए मूल चौद; उ

संजमठ दर्शनए लेस्या १० ।

तर बासठ थया ॥

संजम दंसण लेसा १० । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥ ९ ॥

इवे मार्गणा उत्तर बासठनांना

म कहे ठेः--चार गतिनां नाम;
देवगति, मनुष्यगति, तिर्यचग
ति, नर्कगति; ४ ।

इवे इन्दि पांचनाम--एकेन्दि,
वेन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, पंचेन्दि;
पठी ठकाय कदेशे. ॥

सुरनर तिरि नरयगई। इग बिअर तिअर चउ पणिं दिठकाया

त्रसकाय; ए ठकाय. इवे त्रण

पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय,
वाउकाय, वनस्पति काय, ।

जोगनां नामः--मनयोग, वचन
योग, अने काययोग. ३ ॥

नूजल जलणा निल वण। तसाय मण वयण तणु जोगा
इवे त्रण वेदनाम-पुरुष, स्त्री चार कषाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसक३ । माया, लोभ ॥

वेय नरिन्ति नपुंसा । कसाय कोह मय माय लोभति॥
इवे आठ ज्ञाननां नाम--मति विजंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ८ ए ज्ञान ते साकार ठ
मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान । पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमण केवलाविजंगमइसुअ अन्नाण सागारा
सात संजम गणावे ठेः--सामा
यक, ठेदोपस्थापन, परिहार सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, वे
विशुद्धि । सविरति अनेअविरति, ए सात॥

सामाइअ ठेय परिहार । सुहुम अहखायदेसजय अजया
चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन । केवलदर्शन, ए चार अनाकार॥
चखु अचरकू उही । केवल दंसण अणागारा ॥१५॥
ठ लेस्यानां नामः--रुष्ण लेस्या तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्ले
नीललेस्या, कापोत लेश्या । स्या, १६ ज्ञव्यबेजेद; ज्ञव्य--अज्ञव्य
किण्हा नीला काहु । तेऊ पम्हाय सुक्क जविअरा ॥
ठ समकित नाम--वेदक वा ष मिश्र, सास्वादन ए ठ; इवे सं
योपसम, समकित हायक, उ ज्ञीनामः--संज्ञी, १ असंज्ञी; २
पशम, मिथ्यात ।

वेअग षड् गु वसम मिह । मीस सासाण सन्नि अरे १३

इवे बासठ मार्गणाए चौद जि
व स्थानक फलावे ठेः--संज्ञी

પંચેન્ડિપર્યાપ્ત, અપર્યાપ્તા, એવે;
૧૩ માર્ગણાએ હોય તે કહે
ઠે:--દેવગતિ, નર્કગતિ, વિજંગ

આહારિનામ:--આહારિ, અણા જ્ઞાન, મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવ
હારિ; । ધિજ્ઞાન, અવધિદર્શન;૭ ॥

આહારે અર જેઆ । સુર નિરય વિજંગ મહ સુ ડહિ ડુગે
ઝપશમ સમકિત, ક્ષાયક સમ શુક્લલેસ્યા, સંઙ્હી; એ તેર માર્ગ
કિતે, ક્ષયોપસમકિત, પદ્મલે ણાએ સંનિપર્યાપ્ત, અપર્યાપ્ત, એ
સ્યા ૧૧ । બે જિવ સ્થાનક ॥

સમ્મત્ત તિગે પમ્હા । સુક્કા સન્નીસુ સન્નિ ડુગં ॥૧૪॥

તેજો લેસ્યાની માર્ગણાએ જિવ
મનુષ્ય ગતિ માર્ગણાએ જિવસ્થાન સ્થાનક--સંઙ્હી પંચેન્ડિ પર્યાપ્ત,
કત્રણ ઠે. સંઙ્હી પંચેન્ડિ પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત, વાદર એકેન્ડિ અપર્યાપ્તા
અપર્યાપ્ત, અસંઙ્હી અપર્યાપ્તા ૩ એ ત્રણ ઠે. દેવતા ચર્વીને તેજુ
ચૌદ સ્થાનકે ઝપજે તે. અપર્યા લેસ્યાથી એકેન્ડિ થાય ઠે; માટે
પ્તજ મરે માટે નરને વિષે. ગવેષ્યું ઠે. ॥

તમસન્નિ અપજ્ઞા જુઅં । નરે સવાયર અપજ્ઞા તેઝા ॥

ચાર ગયા પદનો સંબન્ધ ઠે અ
સંઙ્હી માર્ગણાએ વાર જિવ સ્થા
નક જાણવાં. સંઙ્હી પર્યાપ્ત, અ
પર્યાપ્ત, એ બે વિના બેન્ડિની
પૂર્ણ, અપ, તેજ, વાયુ, વનસ્પ તિકાય, એકેન્ડિ; એઠ માર્ગણાએ માર્ગણાએ બેન્ડિ પર્યાપ્ત, અપ
સૂદ્ધમ પર્યાપ્ત, અપર્યાપ્ત, વાદર પર્યાપ્ત, એ બે. તેરન્ડિની માર્ગણા
પર્યાપ્ત, અપર્યાપ્ત, એ ચારજિવ એ તેના બે જેદ, ચોરિંડિની માર્ગ
સ્થાનક ઠે. હવે-- । ણાએ તેના બે એમ જાણવાં ॥

थावर एगिंदि पढमा । चउ बार असन्निउ डुविगले १५

त्रसकायनी मार्गणाए जिव स्था

नक दस ठेलां ते; बेरंङि, तेरंङि

चोरंङि, असंङ्गी, संङ्गी, पर्याप्त,

अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक, आहारिमा० तिर्यंचमा० काय

१८ मार्गणाए कहे ठेः-- अविर योगमा० क्रोध, मान, माया, लो

ति मार्गणा, । न, मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, १०

दस चरम तसे अजया । हारग तिरितणु कसायडुअन्नाणे

अचहु दर्शन, नपुंसक, मिथ्या

कृष्णलेस्या, निललेस्या, का त्व; ए अराठ मार्गणाए सर्व चौ

पोतलेस्या, जव्य, अजव्य, १५ । द जिव स्थानक होय. ॥

पढम तिलेस्या नविअर। अचखु नपुं मिच्छि सवेवि १६

सामायक चरित्र ३ ठेदोप स्था

पन, ४ परिहार विशुद्धि, ५ सूक्ष्म

अगिआर मार्गणाए जिव स्था

नक एक संङ्गी पर्याप्त ठे. मा

र्गणा नाम केवलज्ञान, केवल द

र्शन. २ ।

संपराय, ६ यथाख्यात, ७ मनप

र्यवण देसविरति, ८ मनयोग १०

मिश्रडष्टी ११ ए अगिआरमांते ए

क जीव स्थानक ॥

पङ्क सन्नि केवलडुग । संजम मणनाण देसमाण मिसे ॥

चक्षुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान

क ३ अथवा ६ होय तेनां ना

वचन योग मार्गणाए बेरन्डि, ते

रंङि, चोरन्डि, असंङ्गी, संङ्गी,

ए पांच पर्याप्ता आय. पांच जे

द पण गवेख्या ठे ।

मः—चोरिन्डि, असंङ्गी, संङ्गी, पं

चेन्डि, ए चहु ए पर्याप्ता तथा

तेहीज अपर्याप्ता गणतां ठ जे

द पण गवेख्या ठे ॥

पण चरम पङ्क वयणे । तिअ ठव पङ्कियर चस्कुमि१७
 इवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्डि, इवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
 ए त्रण मार्गणाए ठेला चार जी वस्थानक संझीपर्याप्त, अपर्या
 वस्थानक ठे. संझीपर्याप्त, अपर्याप्त, सूक्ष्म अपर्याप्त, बेरन्डिअ
 र्याप्त असंझी पर्याप्त, अपर्याप्त, पर्याप्त, तेरन्डि अपर्याप्त, चोर
 ए चार असंझीमां स्त्री पुरुषवेद न्डि अपर्याप्त, असंझी अपर्या
 नथी पढी बहु श्रुत गम्य । प्त, अने वादर अपर्याप्त, ए आ
 ठ होय ॥

थी नर पाणिंदि चरमा। चउ अणाहारे डुसन्नि ठ अपज्जा
 इवे सास्वादन गुणगणानी मा
 र्गणाए सात जीव स्थानक; ते सास्वादने ए बासठे मार्गणा चौ
 आठ उपर कहां तेमांथी सूक्ष्म द जीवस्थानके कही रह्या; इवे
 अपर्याप्त काढतां बाकी सात मार्गणा बासठे चउदे गुणगणां
 होय । कहे ठे:- ॥

ते सुक्ष्म अपङ्क विणा । सासणि इत्तो गुणे वुत्ते॥१८॥
 इवे पांच मार्गणाए चौदे गुण
 पेहेलां पांच गुणगणां त्रियंच गणां ठे. ते पांचनां नाम-मनु
 गतिनी मार्गणाए ठे. पेलां चा प्यगति, संझी, पंचेन्डि, ज्ञव्य,
 र गुणगणां देवनर्कगतिनी मा त्रस, ए पांचमां सर्वे गुणग
 र्गणाए ठे । णां ठे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया। नरसन्नि पाणिंदि जवतसि सधे
 ए सातमां मिथ्यात; सास्वाद
 सात मार्गणाए गुणगणां कहे न, ए बे गुणगणां ठे. इवे ग
 ठे:- एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, चो ति त्रस; तेजकाय, वायुकाय, अ
 रिन्डि पृथ्वीकाय, अपकाय, व ज्ञव्य ए त्रण मार्गणाए एक मि
 नस्पतिकाय७ । थ्यात्व गुणगणु ठे ॥

ફા વિગલ નૂદગવણે । ડુડુ એમં ગઈ તસ અજઘે ૧૯

હવે ઠ માર્ગણાએ નવ ગુણગણાં
હોય; તે પુરુષવેદ, સ્ત્રીવેદ, નપું
સકવેદ, ક્રોધ, માન, માયા એ
ઠમાં મિથ્યાત્વથી નવમા અનિ
વૃત્તિ સુધી હોય. ને લોજની મા
ર્ગણાએ દશ ગુણગણાં છે ।

અવિરત માર્ગણાએ મિથ્યાત્વાદિ
ક ચાર ગુણગણાં છે. મતિ અ
જ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન, વિજંગજ્ઞા
ન, એ ત્રણ માર્ગણાએ મિથ્યાત્વ,
સાસ્વાદન, એ બે અથવા કેટલા
ક ત્રણ ગુણગણાં કહે છે. મિ
શ્ર સહિત ॥

વેઅતિકસાય નવદસ લોજે । ચન અજડુતિ અન્નાણ તિગે

ચકુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, એ બે
માર્ગણાએ બાર ગુણગણા ।

પેલાં હવે યથારૂયાત ચારિત્રની
માર્ગણાએ ઢેલાં ચાર ગુણગણાં
હોય ॥

બારસ અચસ્કુ ચસ્કુસુ । પઢમા અહસ્વાઈ ચરમ ચડુ ૨૦

મનપર્યવ જ્ઞાનની માર્ગણાએ ઠ
તુ, સાતમુ, આઠમુ, નવમુ, દ
શમુ, અગિઆરમુ, બારમુ, એ સા
ત ગુણગણાં ।

સામાયક ઢેદોપસ્થાન એ બે ચા
રિત્રની માર્ગણાએ ઠતુ, સાતમુ,
આઠમુ, નવમુ, એ ચાર ગુણગ
ણાં છે. પરિહાર વિશુદ્ધિ ચારિત્ર
ની માર્ગણાએ ઠતુ, સાતમુ; એ
બે ગુણગણાં હોય ॥

મણ નાણિ સગ જયાઈ । સમઈઅ ઢેઅ ચન દુન્નિ પરિહારે

કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન, એ બે
માર્ગણાએ તેરમુ, ચૌદમુ, એ બે
ઢેલાં ગુણગણાં છે.

મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞા
ન, અવધિ દર્શન, એ ચાર માર્ગ
ણાએ ચોથેથી બારમે સુધી નવ
ગુણગણા છે ॥

કેવલ ડુગિ દોચરમા । જયાઈ નવ મઈ સુનહિ ડુગે ॥૨૧॥

નપશમ સમકિતની માર્ગણા
ચોથાથી અગિયારમા સુધી
આઠ ગુણઠાણા છે. વેદક કૃયો
પસમ સમકિતની માર્ગણા
ચોથાથી સાતમા સુધી ચાર
ગુણઠાણા છે ।

અમ્ નવસમિ ચત્ત વેયગિ ।
સૂક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્રની માર્ગ
ણા દસમુ એક ગુણઠાણું છે. હ
વે તેર ગુણઠાણા છે તે આવતા
પદમા કદેશે ।

સુહુમે અ સંગાણં તેર ।

અસંજ્ઞીની માર્ગણા પેહેલાં વે
ગુણઠાણાં ।

અસન્નિસુ પદમ ડુગં । પદમ તિલેસાસુ ઠચ્ચ ડુસુસત્તા ॥

હવે અણહારિની માર્ગણા મિ
થ્યાત, ૧ સાસ્વાદન, ૨ સજોગી ૩
અજોગી ચોથું અવીરતિ એ પાંચ
ગુણઠાણા ।

સ્વાયક સમકિતની માર્ગણા
ચોથાથી અજોગી સુધી અગિયા
ર ગુણઠાણાં છે. મિથ્યાત્વ માર
ગણા મિથ્યાત ગુણઠાણું એક;
સાસ્વાદન માર્ગણા બીજું ગુણ
ઠાણું; મિશ્રની માર્ગણા ત્રીજું
ગુણઠાણું; દેસવિરતિની માર્ગણા
એ પાંચમું ગુણઠાણું એક છે ॥

સ્વદ્દેશ્ચ દિક્કાર મિત્ત તિગિદેસે
મનયોગ, વચનયોગ, કાયયોગ,
આહારી, શુક્લલેસ્યા, એ પાંચ
માર્ગણા મિથ્યાતથી તે સજો
ગી સુધી તેર ગુણઠાણા છે ॥

જોગ આહાર સુક્કાણ ॥૨૨॥

કૃષ્ણ, નિલ, કાપોત, એ ત્રણ લે
સ્યાની માર્ગણા મિથ્યાતથી પ્ર
મત્ત સુધી ગુણઠાણા ઠ છે. તેજો,
પદ્મ, એ વે લેસ્યાની માર્ગણા
પેહેલાથી સાતમા સુધી સાત ગુ
ણઠાણા છે ॥

અણહારી માર્ગણા છે સમુદ ઘા
તાદિક આશ્રી જાણવાં એ માર્ગ
ણા ગુણઠાણા સમાપ્ત ॥

पठमं तिम दुग अजया । अणहारे मग्गणासु गुणा५३

मन, वचन साथे ते चार पद जो
मतां आठ थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि
श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैक्रीय काययोग, आहारक
काययोग, ॥

हवे पंदर योगनां नाम कहे ठेः--
सत, असत, मिश्र, असत्या अ
मृखा ।

सच्चे अरमीस अस चमोस । मणवय विज्जि आहारा
उदारिक काययोग, एत्रएयने मि
श्र शब्द जोमतां त्रण वधे; ते
उदारिकमिश्र, वैक्रीयमिश्र, आ
हारकमिश्र, कर्मण काययोग,
ययोग ठे.

उरुलं मीसा कम्मण । इय जोगा कम्म मणहारे ॥५४॥
हवे १६ मार्गणाए पंदर जोग हो
य. ते मार्गणा अनुक्रमे कहे ठेः--
मनुष्यगति, पंचेन्द्रि, त्रसकाय,
काययोग ४ ।

अचहु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
वेद, क्रोध, मान, माया, लोभ,
स्वार्थक समकित, हयोपशम
समकित. १३ ॥

नर गइ पाणिंदि तस तणु । अचस्कुनरनपुकसायसम्म दुगे
संझी, कृष्ण, निख, कापोत, ते
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठ लेस्या;
आहारी ११ ।

जन्म, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए ठ विस
मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि ठ लेसा हारग । जव मइसु उहि दुगि सबे ॥५५॥
मति, श्रुत, विजंग, ए त्रण अ

તિયેંચગતિ, સ્ત્રીવેદ, અવિરતિ મા જ્ઞાન, ઉપશમ સમકિત, અન્ન
ર્ગણા, સાસ્વાદન સમકિત; ૪ । વ્ય, મિથ્યાત્વને વિષે ॥

તિરિ ઇન્દ્રિ અજયસાસણા અન્નાણં નવસમઅન્નવ મિત્તેસુ

દેવ ગતિ, નર્ક ગતિ, બે માર્ગણા
એ અગિઆર; જોગ નદારિક, ન
એટલી માર્ગણા એ તેર જોગ, આ દારિક મિશ્ર, આહારક, આહા
હારક, આહારક મિશ્ર એ બે વિના રક મિશ્ર; એ ચાર વિના ॥

તેરા હાર ડુગૂણા । તે નરલ ડુગૂણા સુરનિર એ ॥૨૬॥

પૃથ્વી, અપ, તેજ, વનસ્પતિ; એ એકેન્દ્રિ, વાયુકાય, એ બે માર્ગણા
ચાર કાયની માર્ગણા એ કાર્મ્મ એ કાર્મ્મણ, નદારિક, નદારિક
ણ, નદારિક, નદારિક મિશ્ર, એ મિશ્ર, વૈક્રીય, વૈક્રીય મિશ્ર; એ
ત્રણ જોગ છે । પાંચ ॥

કમ્મુ રલ્લ દુગં યાવરિ તે સ વિન્નવિ દુગ પંચ ઇગ પવણે ॥

અસંજી માર્ગણા એ નદારિક ડુ બેરંન્દ્રિ, તેરેન્દ્રિ, ચૌરિન્દ્રિ, એ ત્રણ
ગ, વૈક્રીય ડુગ કાર્મ્મણ, અસ માર્ગણા એ નદારિક ડુગ, કારમ
ત્યામૃત્વા, એ ઠ જોગ; પહેલા પાં ણ, અસત્યા મૃત્વા; એ ચાર જોગ
ચમાં બેલું વચન જોમતાં । છે વિગલમાં ॥

ઠ અસન્નિ ચરમવય જુયા તે વિન્નવિ દુગૂણ ચન્ન વિગલે ॥૨૭॥

વચન જોગ, સામાયક, બેદોષ
હવે જે માર્ગણા એ તેર જોગ છે, સ્થાપન, ચક્ષુદર્શન, મનપર્યવકા
તે કહે છે:--કાર્મ્મણ, નદારિક મિ ન, એ ઠ માર્ગણા એ નપર કહ્યા
શ્ર, એ બે વિના મન જોગ । તે તેર જોગ છે ॥

કમ્મુ રલ્લ મિસ વિણુ મણા વય સમઇઅ ઠેઅ ચક્કુ મણ નાણે

હવે કેવલ જ્ઞાન, કેવલ દર્શન અંતિમ મન, વચન, સત અસત્યા
ની માર્ગણા એ જોગ કહે છે--ન મૃષા; એ સાત યોગ કેવલ જ્ઞાન,

दारिक दुग ।

केवल दर्शने ठे ॥

उरल दुग कम्म पढमं। तिम माण वय केवल दुगंमि १७

सूद्धम संपराय चारित्रनी मार्ग
सत वचन१ असत वचन२ मी णाए पण मनना, वचनना, ४
अ वचन ३ व्यवहार ४ परिहार उदारिक काय, १ ए नव योग ठे.
विशुद्धि मार्गणा ए मनसत, १ मिश्र समकितनी मार्गणाए म
असत, ४ मिश्र, ३ व्यवहार ४ उ नना, वचनना, उदारिक वैक्रीय
दारिक, ए नव योग ठे । ए दश योग ठे ॥

माण वय उरला परिहार । सुहुम नवतेण मिसि सविज्ज

यथा ख्यात चारित्रनी मार्गणा
देसविरिति चारित्र मार्गणाए ए मन, वचन, उदारिक, उदारि
मनना, वचनना, उदारिक, वैक्रीय क मिश्र, कारमण, ए अगियार
य, वैक्रीय मिश्र, ए अगिआर जोग ए रीते बासठ मार्गणाए
जोग ठे । कह्या ॥

देसे स विज्जि दुगा । स कम्मु रल मीस अहखाए १८

हवे बार उपयोग नाम त्रण अज्ञान,

मति, श्रुत, विज्जंग; पांचज्ञान--

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, के चहु, अचहु, अवधि, केवल, ए
वल, चार दर्शन जेद. बार जीवनुं लक्षण उपयोगता ॥

तिअनाण नाण पण चउ । दंसण बार जिअलखाणु वउगा

देवगति, नर्कगति, तिर्यचगति,

हवे बासठ मार्गणाए ते उपयो अविरति, ए चार मार्गणाए न
ग कहे ठे--मनपर्यव, केवल झा व उपयोग ठे. उपर कह्या ते त
न, केवल दर्शन, ए त्रण विना । जी बाकीए रह्या ते ठे ॥

विणु माण नाण दुकेवल । नवसुर तिरि नरय अजएसु ३०

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग क

हे ठेः--त्रसकाय, मन, वचन, का
ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसक वेद
शुक्ल लेस्या, ८

आहारी, मनुष्य गति, पंचेन्द्र,
संज्ञी, ज्ञव्य; ए तेर मार्गणाए
बारे उपयोग ठे ।

तस जोग वेअ सुक्का । हार नर पणिंदि सन्नि जवि सवे ॥

इवे अगिआर मार्गणाए उपयो

ग कहे ठेः--चक्षुदर्शन, अचक्षु
दर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जो, पद्मलेस्या ।

क्रोध, मान, माया, लोभ; ११ ए
मार्गणाए केवलज्ञान, केवल द
र्शन विना दश उपयोग ठे ॥

नयणे यर पण लेसा । कसाय दस केवल डुगूणा ॥ ३१

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
ठे. एकेन्द्र, बेरन्द्र, तेरन्द्र, पृ
थ्वी, अप, तेज, वात, अने वन
स्पति; ए आठ मार्गणाए उप
योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान,
अचक्षुदर्शन; ए त्रण उपयोग ठे ॥

चौरिन्द्र, असंज्ञी, एवे मार्गणा
ए उपयोग--मति अज्ञान, श्रुत
अज्ञान ।

चनरिंदि असन्निडु अनाण । दंस इग बित्ति थावर अचखू
इवे ठ मार्गणाए पांच उपयोग ठ मार्गणानां नामः--मतिअज्ञान,
ठे. मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, वि श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अज्ञव्य
जंगअज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षु मिथ्यात, सास्वादनामां उपर क
दर्शन । ह्या ते पांचे उपयोग ठे ॥

ति अनाण दंसण डुगं । अनाण तिग अजव मिह डुगे ॥ ३२

केवलज्ञान, केवलदर्शन, ए वे
मार्गणाए केवलज्ञान, केवलदर्श

खायक समकित, यथाख्यात चा
रित्र, ए वे मार्गणामां त्रण अ
ज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

ન એ બે ઉપયોગ છે ।

ન; એ નવ ઉપયોગ છે ॥

કેવલ ડુગે નિઝ ડુગં । નવ તિઝનાણ વિણુ સ્વરૂપ અહ સ્વાણ
ચક્ષુ, અચક્ષુ, અવધિ એ દર્શન મિશ્ર સમકિતની માર્ગણાએ ત્ર
ત્રણય; મતિશ્રુત અવધિ એ ઢ ડ ણ અજ્ઞાન, ત્રણ દર્શન; એ ઢ
પયોગ દેસ વિરતિની માર્ગણાએ છે । ઉપયોગ છે.

દંસણ નાણતિગં દેસિ । મીસિ અન્નાણ મીસંતં ॥ ૩૩ ॥

દસ ઉપયોગ અણહારીએ છે. હ
વે અગિઆર માર્ગણાએ સાત ઉપ
યોગ છે; તે અનુક્રમે કહે છે:--

હવે અણાહારી માર્ગણાએ મન પ
ર્યવજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન; એ બે ઉપ
યોગ વિના ।

ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, અવધિ
દર્શન, મતિ, શ્રુત, અવધિ મન
પર્યવ, ૭ એ સાત ॥

માણનાણ ચરુ વજ્ઞા । અણ હારે તિન્નિ દંસ ચન્નાણા ॥

હવે તે અગિઆરનાં નામ કહે
છે:--ચારજ્ઞાન; મતિ, શ્રુત, અવ
ધિ, મનપર્યવ; ચારસંજમ--સા
માયક, બેદોપસ્થાપન, પરિહા
ર વિશુદ્ધિ, સૂક્ષ્મ સંપરાય, ઉપ
સમકિત ।

કયોપશમસમકિત, અવધિદ
ર્શન; એ અગિઆર માર્ગણાએ પૂર્વે
કહ્યા તે સાતઉપયોગ જાણવા ॥

ચન્નાણ સંજમો વસમ । વે અગે ડહિ દંસે અં ॥ ૩૪ ॥

હવે બીજા આચાર્યના મતાન્તર
ત્રણ યોગમાં; જીવસ્થાનક, ગુણ
ઠાણા, જોગ, ઉપયોગ, તેમાં ત્રે
વ છે; તે કહે છે--એમનો અગ્નિપ્રા
ય કેવલ એક, એક જોગ સંબંધી

મન શબ્દ પ્રથમે લીધો છે. હવે
વચન યોગે જીવ સ્થાનક આઠ;
ગુણઠાણા બે, યોગચાર, ઉપયોગ
ચાર; અનુક્રમે નામ કહે છે:--

હે. અમે પ્રથમ સમુદાયે કહ્યું છે; બેરન્ડિ, તેરન્ડિ, ચોરન્ડિ, અસંઙી તેથી પાઠાન્તર છે. બાકીતો જિ એ ચાર; પર્યાસ, અપર્યાસ એ આઠ ન મતમાં જેદ પડે નહીં--મનયો જીવ સ્થાનક; મિથ્યાત્વ, સામે જીવ સ્થાનક બે છે; સંઙી પર્યાસ, અપર્યાસ; ગુણઠાણા તેર સ્વાદન; એ બે ગુણઠાણા છે. કાર્મણ, ઉદારિક મિશ્ર એ ચાર યોગ છે. અજોગી વિના જોગ તેર છે. મિશ્ર, સત્યામૃત્વા એ ચાર યોગ કાર્મણ, ઉદારિક મિશ્ર એ બે છે. ઉપયોગ--મતિઅજ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન; વિના તેર ઉપયોગ બારે છે. મન અજ્ઞાન, ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન; યોગે નામ આવતે પદે કહેશે । એ ચાર ઉપયોગ ॥

દોતેર તેર બારસ । માણે કમ્મા અઠ ડુ ચન ચન વયણે ॥

હવે કાયયોગે જીવ સ્થાનક ચાર, ગુણઠાણા બે, યોગ પાંચ, ઉપયોગ ત્રણ, તેનો વિવરો અનુક્રમે કહે છે:--સૂક્ષ્મ, વાદર, પર્યાસ, અપર્યાસ, એ ચાર જીવ સ્થાનક છે. મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ બે ગુણઠાણા છે. ઉદારિક ઉદારિક મિશ્ર, વૈક્રિય વૈક્રીય મિશ્ર કાર્મણકાય, એ પાંચ યોગ છે. મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન, અચક્ષુદર્શન, એ ત્રણ ઉપયોગ છે; એ કાય યોગે ।

એ રીતે પ્રથમ ત્રણયોગે જીવ સ્થાનક, ગુણઠાણા, યોગ, ઉપયોગ; એટલા જેદે બીજા આચાર્યની અપેક્ષા દેખાતી ॥

ચન ડુ પાણ તિન્નિ કાયે । જિય ગુણ જોગો વઝગત્તે ૩૫
હવે બાસઠ માર્ગણા એ ઠ લેસ્યા કહે છે:--લેસ્યા ઠની માર્ગણા એ જે લેસ્યાની માર્ગણા તેજ લેસ્યા

ઢે. કૃષ્ણમાં કૃષ્ણ, નીલમાં ની

લમાં નીલ, કાપોતમાં કાપોત, એકેન્દ્રિ, અસંજી, પૃથ્વીકાય, વ
તેજુમાં તેજુ, પદ્મમાં પદ્મ; નસ્પતિકાય, એ પાંચ માર્ગણાને
અને શુક્લમાં શુક્લ । વિષે ॥

ઠસુ લેસાસુ સઠાણં । એગિંદિ અસન્નિ જૂ દગ વાણેસુ ॥

પેહેલી ચાર કૃષ્ણ, નીલ, કા

પોત, તેજુ; લેસ્યાન ઢે. ઝપરની નર્કગતિ, બેરન્દિ, તેરિન્દિ, ચૌ
પાંચે માર્ગણાનમાં પેહેલી કૃષ્ણ, રિન્દિ, તેઝકાય, વાયુકાય, એ
નીલ, કાપોત, એ ત્રણેયે તે કહે ઢેઃ ઠમાં પહેલી ત્રણ લેસ્યા ઢે ॥

પઢમા ચન્નરો તિન્નિન । નારય વિગલ ગિ પવણેસુ ॥૩૬॥

એડગ, એ ચાર માર્ગણાએ શુક્લ

લેસ્યા એક ઢે; બાકી એકતાલિ

સ માર્ગણાનાં નામ—ગતિ ૩ પં

ચેન્દ્રિ ૧ ત્રસ ૧ યોગ ૧ વેદ ૧

કષાય ૪ જ્ઞાન ૭ સંજમ ૫ વ

ર્શન ૩ જ્ઞવ્ય ૨ સમકિત ૬ સં

જી ૧ આહાર ૨ એ એકતાલિસ

યથાલ્યાત ચારિત્ર, સૂક્તમ સંપ માં ઠ લેસ્યા ઢે. એ બાસઠ માર્ગ

રાય, કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન । ણાએ લેસ્યા કહી ॥

અહરવાય સુહમિ કેવલ । દુગિ સુકા ઠવિ સેસઠાણેસુ ॥

હવે અઢપાબહુત કહે ઢે—પ્રથમ

ગતિ ચારનો સર્વથી ઘોળા મનુ

ષ્ય સંખ્યાતા ઢે. ત્ત્કૃષ્ટા તંગ

ણત્રીસ આંક સુધી, તેથી નાર્કી

અસંખ્યાત ઘણા ઢે. તે નાર્કીથી

દેવતા અસંખ્યાત ઘણા છે. દેવ
તાથી તિર્યંચ સૂક્ષ્મ સુધી અનં
ત ઘણા છે; તે આવતા પદમાં
કહેશે- ।

નર નિરય દેવ તિરચ્ચાથોવા દુ અસંખ્યાંત ગુણા ॥૩૭॥

હવે પાંચ ઇન્દ્રિયમાર્ગણા અલ્પા પદમાં અનુક્રમે કહે છે-થોના
બહુત પંચેન્દ્રિ, ચોરન્દ્રિ, તેરન્દ્રિ, ત્રણ, વીસેસા અધિકા, એક અ
બેરન્દ્રિ, એકેન્દ્રિ । નન્તગુણા ॥

પણ ચન્ન તિ દુ એગિંદિ।થોવા તિન્નિ અહિયા અણંત ગુણા

હવે ૪ કાય માર્ગણા અલ્પા પૃથ્વીકાય, અપકાય, વાયુકાય;
ણા કહે છે:-ત્રસકાય થોના; તે એ ત્રણ પ્રત્યેકે વીસેસા અધિકા
થી અગ્નિકાય, અસંખ્યાત ઘણા । વનસ્પતિકાય અનન્તા ॥

તસ થોવ અસંપર્ગી જૂજલ નિલ અહિય વણ ણંતા ૩૮

હવે ત્રણ યોગમાર્ગણાનો અલ્પા
બહુત મનયોગી, વચનયોગી, કા થોના અસંખ્યાતગુણા, અનન્ત
યયોગી । ગુણા ॥

માણ વયણ કાય યોગી । થોવા અસંખ્યાતગુણા અણંતગુણા

હવે ત્રણ વેદમાર્ગણાનો અલ્પા
હુત પુરુષવેદી થોના, સ્ત્રી સંખ્યા સંખ્યાત પદ સ્ત્રી પદને કહ્યું છે.
તગુણી । અનંતગુણા નપુંસક છે ॥

પુરિસા થોવા ઇન્દ્રી । સંખ્યા ગુણા ણંત ગુણ કીવા ॥૩૯॥

હવે કષાય માર્ગણાનો અલ્પા વીજેષા અધિકા છે. હવે આઠ
હુત માનમાર્ગણા, ક્રોધમાર્ગણા, જ્ઞાનમાર્ગણા અલ્પાબહુત કહે

मायामार्गणा ।

हे. मनपर्यवज्ञानी थोमा ॥

माणी कोही माई। लोजी अहिअ मणनाणिणो थोवा॥

अधिका अवधिज्ञानीथी मतिश्रु

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा; त आपसमां तुढ्य हे. तेथी वि
मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी । जंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंषा मइ सुअ । अहिअ समअसंष विज्यंगा ४०

तेथी मतिश्रुत अज्ञानी अनन्त

विजंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मा गुणा हे मांडोमांहा तुढ्य मति
गणाए अनन्तगुणा सिद्धिसहिता श्रुतज्ञानी॥

केवलिणो णंत गुणा। मइ सुअ अत्राणि णंतगुण तुह्या॥

इवे चारित्रनी मार्गणानो अढ्या

बहुत सूक्ष्म संपराय चारित्रिया

थोमा, तेथी परिहार विशुद्धि सं संख्यातपद कहुं तेथी यथाख्या
ख्यातगुणा । त चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोत्रा परिहार । संष अहषा य संष गुणा ॥४१॥

तेथी ठेदोपस्थापनी संख्यात

गुणा तेथी सामायक चारित्र व तेथी देस वृत्ति असंख्याताहे; ते
न्त संख्यात गुणा । थी अविरति अनन्त गुणाहे ॥

ठेअ समईअ संषा। देस असंखगुणाणंतगुण अजया ॥

इवे चार दर्शननो अढ्या बहुत अवधि दर्शनी थोमा; तेथी चहु
थोमा असंख्याता, अनंता अनंता दर्शनी असंख्यात गुणा; तेथी
केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अच
हुदर्शनी अनंत गुणा हे ॥

थोव असंष डुणंता उहि नयण केवल अचस्कू ४२ ॥

हवे लेस्या ठनो अढपा बहुत क
हे ठे-पण पश्चानुपूर्वि लेस्या
लेजो ।

पञ्चाणु पुष्टि लेसा । थोवा दो संख णंत दो अहिया ॥

हवे समकित मार्गणानो अढपा
जव्यनी मार्गणानो अढपाबहुत बहुत, सास्वादनसमकिती थो
अजव्य थोमा जव्य अनन्त मा; तेथी उपशमसमकिति
गुणा । संख्यात गुणा ॥

अजवि अर थोवणांता । सासण थोवो वसम संखा ४३ ॥

तेथी मिश्र समकिती, संख्यात असंख्यात गुणा तेथी क्वायक
गुणा, वेदकसमकिती, वेदक समकिती, तेथी मिथ्यासमकि
कपोपशम, ए एकज ठे । ती अनन्त गुणा ठे ॥

मीसा संखा वेयग । असंघ गुण पइअ मिच्च डुअणांता ॥

हवे संझी मार्गणा कहे ठे-सं अहारीनी मार्गणा कहे ठे-अ
झी थोमा, असंझी अनन्त घ णहारी थोमा, आहारी असंख्या
णा ठे । त गुणा ठे ॥

संनि-अर थोवणांता । अणहार थोवे अर असंघा ४४ ॥

बीजे सा स्वादन गुणगणे जी
वना जेद सात ठे. बादर, एके
हवे चौद गुणगणे जीवना चौ ण्डिबेरण्डि, तेरण्डि, चौरिण्डि, अ

द जेद फलावे ठे--मिथ्यात्व गु संझी, ए पांच अपर्याप्त, संझी
 गुणगणे जीवना जेद चौदे ठे । पर्याप्त, अपर्याप्त, एमलीने सात
 सव जिअ ठाण मिहे । सग सासणि पण अपज्जसन्नि डुगां॥

बाकी गुणगणां अगियार; ते
 मिश्र, देस, प्रमत्त, अप्रमत्त,
 अनिवृत्ति, निवृत्ति, सूक्ष्म
 संपराय, उपशान्त, क्षीण मो
 द, सजोगी असजोगी ए अगि
 यारे जीव स्थानक संझी पर्याप्त
 एक ठे ॥

समकित्त गुणगणे जीवस्थानक
 बे ठे; संझीपर्याप्त अपर्याप्त १।
 सम्मे सन्नि डु विहो ।

इवे गुणगणे पंदर जोग कहे
 ठे:--मिथ्यात्त, सा स्वादन अने
 समकित्त, ए त्रण गुणगणे जो
 ग तेर होय ।

सेसेसु सन्नि पज्जतो ४५ ॥
 आहारक डुगविना आठमे, नव
 मे, दशमे, अगियारमे तथा बा
 रमे ए पांच गुणगणे जोग क
 हे ठे:-- ॥

मिह डुगि अजइ जोगा । हारडुगूणा अपुव पणगेउ ॥

मनना चार, वचनना चार, अ
 ने उदारिक; ए नवयोग उपरनां
 पांच गुणगणे ठे, वैक्रीय सहि
 त ते कहे ठे:-- ।

मिश्रगुणगणे मनना, वचनना,
 उदारिक, वैक्रीय सहित दश जो
 ग ठे; तेज पूर्वना नवने वैक्रीय,
 वैक्रीय मीश्र ए वे सहित अगि
 यार जोग पांचमे गुणगणे ठे॥

माण वय उरल्ल सविज्जि मीसि स विज्जि डुगदेसे ४६॥

इवे ठे प्रमत्त गुणगणे आहा
 रक, आहारक मीश्र, सहित त
 या पूर्वना अगिआर सुद्धं तेर

इवे अप्रमत्त गुणगणे वैक्रीय,
 वैक्रीयमीश्र आहारक, आहार

જોગ છે.

ક મીશ્ર; વિના અગિઆર જોગ છે

સાહાર ડુગ પમત્તે । તે વિઝવા હાર મીસ વિણુ ઇઅરે ॥

હવે તેરમે ગુણઠાણે કહે છે:-;કા

ર્મ્મણકાય, ઉદારિક, ઉદારિક

મીશ્ર, સત્યમન, અસત્યા મૃષા,

મનયોગ, સત્ય વચન યોગ, અ

સત્યા મૃષા વચન યોગ, એ સા

ત યોગ છે ।

આચન્ત મન વચન, તે ગયા પદ

માં કહ્યાં છે સજોગીતેરમે. હવે

અજોગી ગુણઠાણે જોગાતિત છે ॥

કમ્મુ રલ્લ ડુગંતા ઇમ । મણ વયણ સજોગિન અજોગી ૪૭ ॥

હવે ગુણઠાણે નપયોગ બાર કહે

છે:-મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, એ બે

ગુણઠાણે મતિ શ્રુત, વિજ્ઞંગ અ

જ્ઞાન, ચક્કુ, અચક્કુ, બે દર્શન; એ

પાંચ નપયોગ છે ।

હવે અવિરતિ અને દેસવિરતિ,

એ બે ગુણઠાણે નપયોગ--મતિ,

શ્રુત, અબધિજ્ઞાન, ચક્કુ, અચક્કુ

તથા અવધિ દર્શન એ છ છે ॥

તિ અનાણા હુદંસા ઇમ ડુગે અજય દેસિ નાણ દંસ તિગં ॥

મીશ્ર ગુણઠાણે તેજ ઠ નપયોગ;

પણ જેને સમકિત સબલ, તેને

જ્ઞાન સબલ જેને મિથ્યાત્ત સબ

લ, તેને અજ્ઞાન સબલ; પણ નપ

યોગ છે. હવે ઠગ ગુણઠાણાથી બા

રમા સુધી સાત નપયોગ છે--મ

તિ, શ્રુત, અવધિ, મનપર્યવ, ચ

ક્કુ, અચક્કુ, અવધિ દર્શન એ સાત ।

ઠગાથી બારમા સુધિ “જયાઈ”

પદનો અર્થ હવે તેરમે તથા ચૌ

દમે; એ બે ગુણઠાણે કેવલજ્ઞાન

તથા કેવલ દર્શન; એ બે નપયો

ગ છે ॥

તે મીસિ મીસ સમણા । જયાઈ કેવલ ડુગં તદુગે ૪૮ ॥

હવે સિદ્ધાન્તને તથા કર્મ ગ્રન્થ તાં ઉદારિક મીશ્ર, સિદ્ધાન્ત કાર
ને જે ફેર છે, તે દેખાને છે--સિ ર કહે છે; પણ તે અર્થિયાં ગવે
દ્ધાન્તમાં સાસ્વાદને જ્ઞાની કહ્યા રૂયું નથી. મૂલ વૈક્રીય અપર્યા
છે; અર્થિયાં અજ્ઞાની કહ્યા છે। પ્તે થાય છે પણ ઉત્તરવૈક્રીયે
અર્થિયાં ગવેરૂયું નહિ ॥

સાસણ જાવે નાણં । વિઠ્ઠલગા હારગે ઊરલ મિસ્સં ॥

વલી સિદ્ધાન્તમાં એકેન્દ્રિને સા
સ્વાદન ગુણગણ કહ્યું નથી;ને
અર્થિયાં તો કોઈ જીવ ઉપશમ
સમકિત વમતો એકેન્દ્રિમાં જા
ય તેને સાસ્વાદન થાય ।

નેગિંદિસુ સાસાણો । નેહા

હવે ગુણગણે ઠ લેસ્યા કહે છે--
પ્રથમથી ઠઠા ગુણગણા સુધી
સર્વે લેસ્યા છે. તેજુ, પદ્મ, શુક્લ।
ઠસુ સદ્ધા તેજ તિગં । ઇગિ ઠસુ સુક્કા અજોગિ અદ્વેસા ॥

હવે બંધનાં કારણ ચાર કહે છે--
મિથ્યાત્ત, અવૃત્ત ।

બંધસ્સ મિત્ત અવિરદ્ધ । કસાય જોગતિ ચન્ન હેઠ ૫૦ ॥
હવે પ્રથમ મિથ્યાત્તના પાંચ જે
દ કહે છે; અગ્નિગ્રહિક--ગુણ અ
ચગુણ અજાણે તેજ જલુ જાણે

એટલા બોલ અર્થિયાં ગવેરૂયા ન
થી. સિદ્ધાન્તે કહ્યા છે તો પણ
અર્થિયાં પૂર્વાનુ યોગ છે માટે ॥
હિગયં સુત્ર મયંપિ ૪૯ ॥

એક સાતમામાં ત્રણ ઉપર કહી
તે છે. હવે આઠમાથી તેરમા સુ
ધી ઠા ગુણગણે શુક્લ એક લે
સ્યા છે. ચન્નદમું તો અલેસી છે ॥

કસાયજોગ, અર્થિયા પ્રમાદ જો
ગમાં ગવેરૂયો છે. એ ચાર મૂલ
બન્ધ હેતુ છે ॥

અગ્નિનિવેષ--વિતરાગ વચન, જા
ણીને વિપરિત પ્રરૂપે--સંશયિ
ક--જિનવચનમાં સંદેહ ધરે.

कदाग्रह--अनजिग्रहिक सर्वदर्श अनाजोगिक-जे धर्मकरणीप्र
न धर्मतुल्य जाणे । मुख करे ते अव्यक्त पणे ॥

अमिगहियमाणजिगहिया। जिनिवेसिअ संसइयमाणजोगं

ए पांच मिळ्यात कहां; इवे मननो अण संवर फरसादि पांच
अवृत्त बार कहे ठे:- इन्डिनो अण संवर, ठकाय जी
वना वधादिकनो अण संवर, ए
बार अवृत्त ॥

पण मिळ बारअ विरइ। मण करणानियमुठजिअ व्हो५१

इवे कषायबंधस्थानकना उ
त्तर जेद कहे ठे नवनो कषाय,
हासादिक ठ, स्त्री वेदादि त्रण,
मल्ली नव अनन्तानुबंधी. क्रोध,
मान, माया, लोभ, अप्रत्याख्या
नि प्रत्याख्यानी संजलना ए सो
ल मले पचीस जेदे कषाय. इवे

पंदर जोग-मन, वचन, कायाना ए चारे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
ए पंदर जोग । जेद सत्तावन थया ॥

नव सोल्ल कसाया पनर जोगा इअउत्तराउ सगवन्ना ॥

इवे मूलबन्धहेतु चार, तेने गु
णठाणां कहे ठे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान

के; ते कहे ठे. एक मिळ्यात्व,
चार गुणठाणां. सास्वादन, मी
अ, समकित, देसविरति; ए चा
र इवे पांच गुणठाणां-प्रमत्त,

पेहेले चारे बंध हेतु ठे. मिळ्या
त, अवृत्त, कषाय, योग. वे, त्र
ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
ळ्यातविना त्रण बंध हेतु ठे. ठ,

अप्रमत्त, अपूर्व, अनिवृत्ति, सू सात, आठ, नव, दश, कषाय,
ह्रस्वसंपराय; ए पांच. त्रण गु योग, ए वे ठे ११-१२-१३ एक
ठाणां-उपशान्त, क्षीण, सजो जोग ए प्रतियो बंध ठे चौदमे
गी केवली; ए त्रण ॥ अबंध ठे. ॥

इग चउ पाण तिगुणेषु चउति ड इग पच्चउ बंधो ॥५५॥

इवे एकसो विस प्रकृति, चार बन्धहेतुमां कइ; केटली प्र
कृति केटला, किया बन्ध हेतुग्री बंधाय ते कहे ठे:-साता वेदनि
चारे बन्ध हेतुग्री बंधाय ठे. सोल प्रकृति, मिथ्यात्व एक बन्ध
हेतुग्री बंधाय ठे; तेनां माम-नर्कत्रिक, जातिचार, स्थावर चो
क, हुंरुक, ठेवठो, आताप, नपुंसक, मिथ्यात्व; ए सोल. इवे
पांत्रीस प्रकृति मिथ्यात्व, अवृत्त, ए वे बंधहेतुग्री बंधाय तेनां
नाम-तिर्यंच त्रिक, श्रीलंधीत्रिक, दुर्जगत्रिक, अनन्तानुबन्धि चो
क, मध्यसंघयण, मध्यसंस्थान, कुख गइ, निच गोत्र, उद्योत,
स्त्रीवेद, वज्ररिषज्ञनाराच, मनुष्यत्रिक, अप्रत्याख्यानिचोक, उ
दारिकद्विक, ए पांत्रीस ठे ते हेतुग्री बांधे ॥

चउ मिह मिह अविरइ पच्चईया साय सोलपणतिसा ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग जिन
नाम विना बाकी पांसठ बंधा
य तेनां नाम-प्रत्याख्यानि, ४
सोग, अरति, अस्थिर, वे अजस,
अशाता, देवायु, नीडाडुग, देव
डुग, पंचेन्डि, शुभविहायोगति,
त्रसदस वैक्रीय, उपांग समचो
रस, निर्माण, वर्णचोक, ४ अ
मरु लघु, ४ हास, रति, जय,

डुगंगा, पुरुषवेद, संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ ज्ञा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, ३ ए पांसठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक क
पायजोग, ए बे प्रति बंधाय. ए
सर्वमली १२० ने बंध हेतु
कह्यां ॥

हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु
थो पांसठ प्रकृति बंधाय ठे ते
कहे ठे ।

जोग विणु ति पच्चइया । हारग जिण वळ से सानु ५३ ॥

हवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के
टलो बन्ध हेतु ठे, अनुक्रमे पंचा
वन पचास, तेतालिस, ठेतालिस,
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चोथे ।
चालिस पद उपरना पदमां जो
रुजो. उंगणचालिस, ठविस,
चोविस, बाविस; पाचमे, ठवे,
सातमे, आठमे ॥

पण पन्न पन्न तियठहिय । चत्त गुण चत्तठ चउ डुगवीसा ॥

सोल, दश, नव, नव, सात, न हेतु ए रीते. चौदमे तो बन्ध हे
वमे, दशमे, अगियारमे, बारमे तु एके नथी ॥

तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्त । हेउणा न अजोगंमि ५४ ॥

हवे उपर गुणठाणे उधे बन्ध स्थानक
कह्यां; पण घटारुचानां नाम कहे ठे-
मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कह्यां ते
सत्तावनमांथी आहारकशरीर, मीथ्रे
ए बेउंणा पंचावन ठे.
हवे सास्वादने पचास
हेतु कह्या; ते आहारक
डुग, पांच मिथ्यात्व, ए
सात विना ॥

પણ પન્ન મિહ્ન હારગ । ડુગૂણ સાસણિ પન્ન મિહ્ન વિણા ॥

હવે મિશ્ર ગુણગણે તેતાલિસ

ઢે; તે આહારક ડુગ, મિથ્યાત

પાંચ, ઉદારિક મીશ્ર વૈક્રિય મી

શ્ર કાર્મ્મણ, અનંતાનુબંધી ચા તેતાલિસ મીશ્રે બંધ ઢે. હવે ઢે

ર, એ ચૌદ વિના ॥

તાલિસ બંધ હેતુ કહે ઢે ॥

મિસ્સ ડુગ કમ્મ આણ વિણુ। તિચત્ત મીસે અહ્ઠચત્તા ૫૫

ઉદારિક મીશ્ર, વૈક્રીય મીશ્ર, ત્રસની અવિરતિ, કાર્મ્મણ, ઉદા

કાર્મ્મણ, એ ત્રણ તેતાલિસમાં રિક મીશ્ર, અપ્રત્યાખ્યાનિ ચોક

મેલવીએ તે વારે ચોથે ગુણગા ચોથે ઢેતાલિસ હતા, તેમાંથી એ

ણે ઢેતાલિસ બંધ હેતુ ઢે । સાત

સ ડુ મિસ્સ કંમ અજણે । અવિરઙ્કંમુરલ મીસ વિકસાણે

ઠવિસ બન્ધહેતુ, આહારક ડુગ

મૂકી બાકી ડુગણચાલિસ બ સહિત ઠઢે પ્રમત્તે ઢે; તે કેમ ?

ન્ધહેતુ ઢે, દેસવૃત્તિએ ।

તે આવતા પદમાં કહેશે ॥

મુત્તુ ગુણ ચત્ત દેસે । ઠવીસ સાહાર ડુ પમત્તે ૫૬ ॥

હવે પાંચમે ડુગણચાલિસ હ

તી તેમાંથી પન્નર કાઢતાં બાકી

ચોવિસ રહે; તેમાં આહારક ડુગ

જેલતાં ઠવિસ ઢે. પન્નરનાં ના વર્જવાં ઉપરના ઠવિસમાંથી વૈ

મ-અવૃત્ત અગિઆર, અને પ્રત્યા ક્રિય મિશ્ર, આહારક મીશ્ર; એ

ખ્યાનિચોક મલી પન્નર થાય । બે રહિત સાતમાં અપ્રમત્તે ॥

અવિરઙ્ક ડુગાર તિકસાય । વજ્ઞ અપમત્તિ મીસ ડુગરહિયા ॥

ચોવિસ હોય હવે ફરી આઠમે બાવિસ; વૈક્રીય, આહારક, એ બે

અપૂર્વે ।

વિના ॥

ચન્ન વીસ અપુલ્લે પુણ । ડવીસ અ વિન્નિઆહારા ૫૭ ॥

હવે દસમા સૂક્ષ્મ સંપરાય ગુણ
નદિ ઠ બન્ધ હેતુ હાસાદિક. હા ગાળે ઉપરના સોલમાંથી ઠ કા
સ, રત, અરત, જય, શોક, ડ ઠતાં દશ બન્ધ સ્થાનક ઠે સ્ત્રી,
ગંગા; ૬ નવમે ગુણગાળે સોલ પુરુષ, નપુંસક, સંજલન ક્રોધ,
બન્ધ હેતુ ઠે । માન, માયા એ ઠ વિના ॥

અઠહાસ સોલ બાયરિ । સુહુમે દસ વેઅ સંજલણતિ વિણા

તેરમા સંજોગી ગુણગાળે પૂર્વે ક
હેલા સાત, બન્ધ હેતુ ઠે; જોગ
પ્રતિ. સતમન, અસત્યા અમૃષા
બારમે ક્ષીણમોહ, અગિયારમે ઠ મન, સત્ય વચન, અસત્યા અમૃ
પશાન્ત મોહે સંજલન લોજ્ઞ વિ પા વચન, ઉદારિક, ઉદારિક મી
ના નવ બન્ધ હેતુ ઠે । શ્ર, અને કાર્મ્મણ એ સાત ઠે ॥

સ્વીણુ વસંતિ અલોજ્ઞા । સજોગિ પુલ્લુત્ત સગ જોગા ૫૮ ॥

હવે ચૌદ ગુણગાળે મૂલ કર્મનો
બન્ધ કહે ઠ. પેહેલે, વીજે, ચો
થે, પાંચમે, ઠઠે, સાતમે; એ ઠ
ગુણગાળે આયુ બાંધતાં આઠનો
બન્ધ; આયુ ન બાંધતાં સાતનો
બન્ધ । ત્રીજે, આઠમે, નવમે, આયુ બંધ
નથી સાતનો બન્ધ ઠે ॥

અપમત્તંતા સત્ત ઠ । મીસ અપુલ્લ બાયારા સત્ત ॥

દશમે મોહની ક્ષય થયે મોહની ઠપરનાં અગિયારમું, બારમું, તે
આયુ વિના ઠનો બન્ધ ઠે. હવે રમું; એ ત્રણમાં એક વેદનિનો બ
એકનો બન્ધ ઠે તે કહે ઠે । ન્ધ ઠે ચૌદમે અજોગિયે અબન્ધ ઠે

બંધહિં ઠ સુહુમો એગ । મુવરિમા બંધગો જોગી ૫૯ ॥

હવે ચૌદે ગુણગણે કર્મની નદ
ય, સત્તા, કહે છે:—મિથ્યાતથી

દસમા સુધી દસ ગુણગણે સત્તા, આઠે હોય. મોહની વિના બારમે
નદય । સાતનો નદય સત્તા છે ॥

આસુહુમં સંતુદણ । અઠવિ મોહ વિણુ સત્ત ષીણમ્મિ ॥

તેરમે, ચૌદમે, ચારનો નદય; ચા
રની સત્તા છે. વેદનિ, આયુ, ના
મ, ગોત્ર, એ ચાર નપશાન્ત અ
ગિયારમે સત્તામાં છે માટે આ
ઠે છે ।

સત્તામાં સાતનો નદય છે; નપ
શાન્તે ॥

ચન ચરિમ હુગે અઠન । સંતે નવસંતિ સત્રુ દણ ૬૦ ॥

સાત, આઠની બેલી આવલિણ

હવે ચૌદે ગુણગણે કર્મની નદિ
રણા કહે છે:—નદિરણા મિથ્યા
ત્વ, સાસ્વાદન, અવિરતિ, દેસ
વિરતિ, પ્રમત્ત; એ પાંચ ગુણગણે ।

આયુ કર્મની નદિરણા નથી મા
ટે સાત. મીશ્ર, ત્રિજે ગુણગણે
સદા આઠની નદિરણા છે. મર્ષ
નથી માટે હવે વેદનિ આયુ વિના

નયરંતિ પમતંત્તા । સગ ઠ મીસ ઠ વેઅ આન વિણા ॥

ઠ કર્મ, પાંચ કર્મ, દશમે નદિ
રે છે; વેદનિ આયુ વિના ઠ. વેદ
નિ મોહની આયુ વિના પાંચ અ

ઠની નદિરણા સાતમે, આઠમે,
નવમે, એ ત્રણ ગુણગણે છે ।

ગિયારમે પાંચ કર્મની નદિર
ણા છે ॥

ઠગ અપમત્તાઙ તન । ઠ પંચ હુ સુમો પણુ વસંતો ૬૧ ॥

હવે બારમે ક્ષિણમોદે પાંચની ત

થા બે કર્મની નિરૂપણા છે. પ્રથ

મ પાંચે નિરૂપે છે. પછી જ્ઞાનાવ
ર્ણી, દર્શનાવર્ણી, અંતરાય; એ ત્ર
ણ કર્મ ક્રમ થયે નામ, ગોત્ર,
એ બે કર્મ નિરૂપે છે; તેરમે પણ
નામ, ગોત્ર, એવેની નિરૂપણા છે।

અજોગી ચૌદમે નિરૂપણા નથી.
ગુણગણે વર્તતા જીવ તેના અ
લ્પાબહુત કહે છે:—અપશાન્ત અ
ગિયારમે વર્તતા જીવ થોડા ન
ત કૃષ્ણ ૫૪ છે માટે ॥

પણ દો ધીણ હુ જોગી। ણુદીરગુ અજોગિ થોવડ વસંતા ॥

તેથી ક્ષિણ મોહ બારમે ગુણગ
ણે સંખ્યાત ગુણા જે માટે ક્રમ
ક શ્રેણિએ ચરુતા નિરૂપણા ૧૦૮
હોય માટે તેથી સૂક્ષ્મ સંપરાય
દશમાના ।

અનિવૃત્તિ નવમાના આઠમા અ
પૂર્વના એ ત્રણ આપસમાં સર
ખા. બારમાંથી અધિકા તે કેમ
ચોપન અપશમના એકસો આઠ,
ક્ષપકના બન્નેના મલી એકસો
બાસઠ થાય માટે વિશેષા અધિ
કા કહ્યા છે ॥

સંષ ગુણ ધીણ સુહુમા । નિઃપ્રતિઅપુષ્પ સમ અહિયા ૬૨ ॥

તેથી સજોગી કેવલી ગુણગણે
વર્તતા જીવ સંખ્યાત ગુણા છે.
નિરૂપણા બે ક્રોમથી નવ ક્રોમ
છે; માટે હવે તેથી સાતમા અ
પ્રમત્ત ગુણગણે વર્તતા જીવ સં
ખ્યાત ગુણા છે. નિરૂપણા બે હ
જાર ક્રોમથી નવ હજાર ક્રોમ
છે, માટે તેથી ઇતર ઠગ પ્રમત્તે
સંખ્યાત ગુણા; અપ્રમત્તથી પ્ર
મત્તે સંખ્યાતા હોય માટે ।

સંખ્યાત ગુણા પદ પ્રથમે અપર
ના પદમાં ગણ્યું છે, તેથી દેસવૃ
ત્તિ ગુણગણે અસંખ્યાત ગુણા
જીવ છે. તિર્યંચ, ગર્જજ, પંચે
ન્દિ પર્યાપ્તા જાળ્યા તેથી સાસ્વા
દને વર્તતા જીવ અસંખ્યાત ગુ
ણા પણ હોય; તેથી મિશ્ર ગુણ
ગણે અસંખ્યાતા સાસ્વાદનથી
કાલ અન્તર મુદૂર્ત્ત તે અસંખ્યા
ત ગુણો તે માટે ॥

જોગિ અપ્રમત્ત ઇતરે । સંષ ગુણા દેસ સાસણા મીસા ॥

તેથી અવિરતિ સમકિતી અસં ઉપર કહ્યા દેસ, સાસ્વાદન. મી
 રૂયાત ગુણા છે. ચારે ગતિમાં શ્ર, અવિરતિ, અજોગી મિથ્યા
 પામીએ માટે તેથી અજોગી અનં ત્વ; તેમાં ચારને અસંરૂયાત પદ
 ત ગુણા છે. સિદ્ધ જગવાન છે, અને બે પાઠલાને અનંત પદ
 તેથી મિથ્યાતિ અનંત ગુણા છે. જોમ્યું છે ॥

અવિરય અજોગિ મિત્તા । અસંચ ચતુરો હુવેણંતા ૬૩

હવે મૂલ પાંચ જાવ કહે છે-- પરિણામિક, એ પાંચ જાવ. હવે
 ઉપશમ, ક્ષાયક, ક્ષયોપશમ, તેના ઉત્તર જેદ કહે છે-અનુક્રમે
 ઉદયિક જાવ, ૪ । ગણજો-બે, નવ, અરાન, એકવિશ

ઉવસમ પય મીસો દય । પરિણામા હુ નવઠારણ્ગ વીસા

ત્રણ એ ઉત્તર જેદ ત્રેપન સ ઉપશમના બે જેદ--ઉપશમ સમ
 ત્રિપાતિ તે જેમાં બે, ત્રણાદિ કિત, ઉપશમ ચારિત્ર; એ પ્રથમ
 જાવ મલે તે સત્રિ પાતિ । જાવ જેદ છે ॥

તિઅ જેઅ સંનિવાહ્ય । સમ્મં ચરણં પઠમ જાવે ॥૬૪॥

હવે બીજા ક્ષાયક જાવના નવ ક્ષાયક સમકિત, દાનાદિ પાંચ
 જેદ કહે છે--કેવલ જ્ઞાન, કેવ લલ્લિ દાન, લાજ, જોગ, ઉપજો
 લ દર્શન ૧ । ગ, ઉપજોગ, વીર્ય, યથારૂયાત
 ચારિત્ર, એ નવ ક્ષાયક જાવના
 જેદ છે ॥

બીએ કેવલ જુપલં । સમ્મં દાણાહ લલ્લિ પણ ચરણં ॥

હવે બીજા ક્ષયોપશમ જાવના

જેદ અરાન-શેષ ઉપયોગ દશ,

ચાર જ્ઞાન-મતિ, શ્રુત, અવધિ

મનપર્યવ, ત્રણઅજ્ઞાન--મતિ,

શ્રુત, વિજંગ, ત્રણ દર્શન-ચક્ષુ

પાંચલલ્લિ-દાન, લાજ, જોગ,

ઉપજોગ, વીર્ય, સમકિત, દેસ

વિરતિ, સર્વ વિરતિ; એ અરાન

अचक्षु, अवधि; ।

कयोपशम ज्ञावना जेद ठे ॥

तइए सेसु वज्जगा । पण लद्धी सम्म विरइ डुगं ॥६५॥

असंजम वा अविरति लेस्या;रु;

नी. का. ते. प. शु. क्रोध, मान,

हवे उदयिक ज्ञावना एकविस माया, लोभ, देवगति, नरगति,
जेद कहे ठे; अज्ञान, असिद्ध सं तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न
सारी। पुंसक, पुरुष, २० अने ॥

अन्नाण मसिद्धता । संजम लेसा कसाय गइ वेअ्या ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना जेद. ए चोअाना अया; हवे

परिणामिक ज्ञावना त्रण जेद

कहे ठे-जव्य ।

अजव्य, जीवत्व; ए त्रण परिणा

मिकना जेद ॥

मिद्धं तुरिए जवा । जवत्त जीअत्त परिणामे ॥६६॥

परिणामिक ज्ञावे जीवपणु,

जव्यपणु उदयिक ज्ञावे गति,

लेस्या. वेद कषाय, ए त्रिक जो

हवे सन्निपातिक ज्ञावना ज्ञांगा गी एक ज्ञांगो; ते चारे गतिए

कहे ठे:-चार ज्ञांगा चारे गतिए गणतां चारे ज्ञांगा आय ठे. ह

ते कहे ठे; त्रण ज्ञाव मिश्रित; वे चतुः संयोगी गणे त्यारे क्हा

मिश्र ज्ञावे, इन्द्रिय, ज्ञान, अज्ञा यक ज्ञाव सहित चारे गतिये

न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए । चार ज्ञांगा ॥

चउ चउगईसु मीसग । परिणामुदएहिं चउ स षइएहिं॥

अथवा उपशम सहित गणिये

तो पण चारे गतिये चार ज्ञां

गा आय ठे. ए मूलज्ञांगा त्रण; एम चार; तेरमा चौदमाना के

ઉત્તર જાંગા બાર થયા ઉપશમ વલીને જાવ ત્રણ હોય, બે નહિ.
 જાવે, સમ્યક્ત મિશ્ર જાવે, ૬ ઘાતીકર્મ અજાવ છે માટે પરિ
 ન્દિય જ્ઞાન દર્શન લબ્ધિ ઉદયિ ણામિક જાવે જીવત્વ ઉદયિક
 ક જાવે, ગતિ લેસ્યા વેદ કષા ગતિ લેસ્યા અસિદ્ધ ક્ષાયક જ્ઞા
 ય, પ્રણામિક જાવે, જીવત્વ, નાદિ એ ત્રણ જાવ છે. મૂલ જાં
 જવ્યત્વ; એ ચતુઃ સંયોગી હોય। ગા ચાર, ઉત્તરજાંગા તેર થયા।।
 ઉવસમ જુએહિંવા ચઉ કેવલ પરિણામુ દય પડે ॥૬૭॥

હવે પંચ સંજોગી જાંગો એક ક
 હે છે—કોઈક મનુષ્ય ઉપશમ
 શ્રેણિ છે; ક્ષાયક સમકિત છે,
 હવે સિદ્ધ જગવન્તને ક્ષાયકજા તેને ઉપશમ ચારિત્ર છે. તેને પં
 વ, પરિણામિક જાવ; એ વે જા ચસંજોગી જાંગો લાગે છે—ક્ષાય
 વ છે. મૂલ જાંગા પાંચ, ઉત્તર ક, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ઉદયિ
 જાંગા ચૌદ । ક અને પરિણામિક; એ પાંચ ॥

સ્વય પરિણામે સિદ્ધા । નરાણ પણ જોગુ વસમ સેઢીએ
 સન્નિ પાતિકના જાંગા ઠવિસ
 છે; તેમાં જાંગા ઠ વસતા કહ્યા બાકી જાંગા વિશ, અસંજવ
 એ સન્નિપાતિ જાવના મૂલ જાં છે. કોઈ જીવમાં લાજે નહિ તે
 ગા છે. ઉત્તર પંદર કહ્યા । એ અ સંજવી છે ॥

ઇત્ર પત્રર સન્નિવાઇત્ર । જ્ઞેયા વીસં અસંજવિણો ૬૮ ॥

હવે તે જાવ કીયા કર્મયોગે હો
 ય તે કહે છે—ઉપશમ જાવ એ ચાર ઘાતિ કર્મમાં છે, બાકીનાં
 ક મોહની કર્મમાં છે; બાકી ક કર્મમાં નહિ. બાકી ત્રણ ઉદયિ
 મમાં નહિ. હવે ક્ષયોપશમ જા ક, પરિણામિક, ક્ષાયક આઠે
 વે કર્મ કહે છે । કર્મમાં છે ॥

મોહે વસમો મીસો । ચન ઘાડસુ અઠ કમ્મસુ અસેસા॥

હવે ઢાંચે ઇચ્છ્યામાં જાવ કહે છે-

પરિણામિક જાવ ધર્માસ્તિકા પુજાલ સ્વંધમાં નદયિક જાવ પ
યાદિ ઢાંચે એમાં છે । ણ હોય ॥

ધમ્માઠ પારિણામિઅ । જાવે પંધા નદયેવિ ૬૯ ॥

હવે ચૌદ ગુણગણે જાવ કહે

હે:-સમકિત, દેસવિરતિ, પ્રમત્ત,

અપ્રત્ત; એ ચાર ગુણગણે જેને ક

યોપશમિક, સમકિત હોય તે

ને મિશ્ર જાવે જ્ઞાનદર્શન વિર

તિ--નદયિક જાવે ગત્યાદિક, પ

રિણામિક જાવે જીવત્વ, જીવ્ય

ત્વ, એ ત્રણ સંયોગી હોય. હવે

ચાર સંજોગી જાવ કહે છે:-

જે ક્ષાયક સમકિતિ જીવ, તે

ચારે ગુણગણે છે. તેને ચાર જા

વ છે. ક્ષાયક જાવે, સમકિત

મિશ્ર જાવે, જ્ઞાનાદિક નદયિક

જાવે, ગત્યાદિક પરિણામિ જા

વે, જીવત્વ એ ચાર. હવે જે જી

વ નપશમ સમકિતી છે; તેને ન

પશમ જાવ, નદયિક; પરિણા

મિક, ક્ષયોપશમિક; એ ચાર ।

સમ્માઠ ચનસુ તિગ ચન ।

બારમે ક્ષીણ મોહ, આઠમે અ

પૂર્વકરણ; એ બે ગુણગણે ચાર

હવે નપશમ શ્રેણિએ બે સંબંધી

જાવ કહે છે:-ત્યાં ગુણગણાં

ત્રણ--નવમું, દસમું, અગિયારમું

એ ત્રણ છે. નપશમ શ્રેણિએ, ન

પશમ સમકિતે, ચાર જાવ છે.

નદયિક, ગતિ, પરિણામિક જી

વત્વ, ક્ષયોપશમિક ઇન્દ્રિય, નપ

શમિક સમકિત ચારિત્ર; હવે

ક્ષાયક સમકિતિ નપશમ શ્રેણિ

એ પાંચ જાવ છે. ક્ષાયક જાવે

સમકિત, નપશમ જાવે ચારિત્ર,

નદયિક જાવે ગતિ, પરિણામિ

ક જાવે જીવત્વ; અને ક્ષયોપશ

મ જાવે ઇન્દ્રિ, એમ ચાર--પાંચ

જાવ છે ॥

જાવા ચન પાણુ વસામગુ વસંતે॥

હવે તેરમે, ચૌદમે ગુણગણે ત્ર

ણ જાવ છે--નદયિક, પરિણામિ

जाव ठे--हायक, परिणामिक, क, हायक. हवे चोथा गुणठाण
उदधिक, कयोपशमिक; ए चा थी अगियारमा सुधी पांच जा
र ठे. हवे पेहेलां मिथ्यात, सा व पण ठे, पण उपर कद्या ते
स्वादन, मिश्र ए त्रण गुणठाणे जाव एक जीव संबंधी कद्याठे.
जाव त्रण ठे--परिणामिक, उद बहु जीव संबंधी बहु जाव जा
यीक, कयोपशमिक। एवा ॥

चउ पीणा पुव तिन्नि। सेसा गुणठाणगे ग जिए ७० ॥

परित्त, असंख्यातु जुत्त, असंख्या
हवे संख्यातादिकनो विचार क तु असंख्यात, असंख्यातु ए पो
हे ठे; प्रथम संख्यातु ते एक जे ताना पद सहित त्रण बोल जो
द असंख्यातु तेना त्रण जेद ठे। रुतां असंख्याता त्रण जेद थाय
संपिजे ग मसंभं। परित्त जुत्त निअपय जुयंतिविहं ॥

एम संख्यात, असंख्यात, अन
न्त, त्रणना मली सात जेद अ
एम अनन्ताना पण त्रण जेद या; ए सातने ऊघन्य, मध्यम,
द. परित्त, अनंतु जुत्त, अनंतु अ नत्कष्ट, त्रणे पदे जोरुतां सात
नन्त, अनंतु। तरी एकविश जेद अया ॥

एव माणंतं पि तिहा। जहन्न मज्झ कसा सवे ॥ ७१ ॥

हवे ते जेदना अर्थ देखामे ठे- हवे मध्यम संख्यातु त्रणथी मां
ऊघन्य संख्यातु वेना आंकने नी ज्यां सुधी नत्कष्टु न थाय
कहे ठे। त्यां सुधी मध्यम ॥

लहु संपिजं डु चित्र। अनपर मज्झिंतु जा गुरुअं ॥

हवे नत्कष्ट संख्यातु कहे ठे- चार प्याला तेनी प्ररुपणादिक
जंबुछिप प्रमाणे-। ए रीते; ते आगल कहे ठे ॥

जंबूहीव पमाणाय। चउपल्ल परुवणाइ इमं ॥ ७२ ॥

इवे ते चार प्यालानां नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए
हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्माण वठिय सिलाग । पम्सिसिलाग महासिलागस्का ॥

वेदिका सहित ते प्यालाने जग
ति; ते जगति आठ योजन उं
ची. नीचे बार योजन, मध्ये
आठ योजन, उपर चार योज
न, पद्मोली ते उपर पांचसे धनु
ष लांबी-पद्मोली; वे गान उंची
वेदिका ठे. ते प्यालामां शीखर
सुधी शरशव जरीये ॥

इवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे ठे-
पेहेलानुं प्रमाण लाख योजन
लांबो-पद्मोली; एक हजार यो
जन उंमो ।

जोयण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिंह जरिआ ७३

तेवो अनवस्थित प्यालो ते मा

न सहित कोइ देव उपानी छी सरशव नाखतां ते सघला सर
प-समुड प्रत्येके एक, एक । शव खाली आय. पेहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इकि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ॥

जे छीप वा समुडे प्रथम प्यालो ते फरी सरशवे जरीए, ते पूर्व
खाली अयो ते छीप वा समुड नी पेठे छीप समुड प्रत्येके सर
प्रमाणे प्यालो कल्पिए । शव नाखतां ज्यां खाली आय ॥

पढमं वतदंत चिअ । पुण जरिए तंमितह षीणे ७४ ॥

ते छीप वा समुडे बीजीवार खा
ली आय; ते छीप-समुड प्रमा
णे प्यालो कळ्ये, तेमां फेर श
रसव जरे. इवे पेहेलो प्यालो
ज्यां खाली आय त्यां सीलाग

નામના બીજા પ્યાલામાં એક દા એમ એક, એક, સરશવ બીજા
ણો નાખીએ । પ્યાલામાં નાખતાં ॥

ષિપ્પદ સલાગ પદ્મે ગુ । સરિસવો દ્વિત્ર સલાગષવણેણાં ॥

જે, જે દ્વીપ-સમુદ્રે પેહેલો પ્યા
લો ખાલી થાય; તે, તે ક્ષેત્ર તુ
લ્ય પ્યાલો કઢપી તે જરવો. ને
બીજામાં એક, એક દાણો નાખ
તાં બીજો જરાય તે વારે, હવે
બીજો પ્યાલો જરેલો નપામીને
તેમાંથી એક, એક દાણો દ્વીપ-
સમુદ્રે નાખતાં તે બીજો પ્યાલો
ખાલી થાય તેવારે ત્રિજા પમી
સલાક પ્યાલામાં એક, એક સ
રશવ નાખિયે; એમ પૂર્વની પેઠે
ત્રિજો પ્યાલો જરાય ત્યારે તે
નપામીએ. તે ખાલી થયે એક
દાણો મહા સીલાગ ચોથો પ્યા
લો તેમાં પ્રક્ષેપ કરતાં તે જરાય ।

પુત્રો બીજા અતન । પુષ્પં પિવ તંમિ નદ્ધરિણે ॥ ૭૫ ॥

એમ ક્ષીણ કહેતાં સલાક પ્યા
લો ખાલી થાય ।

ષીણે સલાગ તદ્દા ।

પૂર્વની પેઠે તે ઝઘરીને તેની રી
તી નીચે મુજબ:--પેહેલા પ્યાલા
થી બીજો જરવો. તે નાખતા બી
જો જે સમુદ્રે વા દ્વીપે ખાલી
થાય, ત્યારે ત્રિજામાં દાણો એક
નાખે. ફેર પેહેલાથી બીજો જ
રે; વલી બીજો નપામે. તે નાખ
તાં ખાલી થાય ત્યારે એક દાણો
ત્રિજામાં નાંખે, તે પઠી ફેરપે
હેલાથી બીજો જરે તે નપામે ને
ખાલી થાય ત્યારે ત્રિજો દાણો
ત્રિજામાં નાખે એ ન્યાયે ત્રિજો
જરે તે ત્રિજો જરાય ત્યારે તે ન
પામી જ્યાં ખાલી થાય, તે વારે
ચોથામાં એક દાણો નાખે. પઠી
ફરી વલી બીજો જરે, બીજાથી
ત્રિજો પૂર્વના ન્યાયે જરે ને ત્રી
જાથી પૂર્વના ન્યાયે ચોથો જરે ॥

એમ પેહેલાથી બીજો જરીએ ॥

એવં પદમેહિં બીયત્રં જરસુ ॥

તે ત્રિજાથી ચોથો; યાવત્ પ્રમ

વલી તે બીજાથી ત્રિજો । ટ ચ્યારે પ્યાલા પૂર્ણ થયા ॥
 તેહિઅ તહ અં તેહિઅ । તુરિઅં જાકિર ફુમા ચનરો ૭૬
 હવે જે ત્રણે પ્યાલે પ્રથમે જેસ અને જે ચ્યાર પ્યાલા ત્રણ ર
 રશવ દ્વીપ-સમુદે નાખ્યા; તે હ્યા ઢે તે સરશવની સંખ્યા એ
 સરશવ ઉદ્ધરિયે । કઠી કરીએ ॥

પઠમ તિ પલ્લુદ્ધરિઆ । દીવુ દહી પલ્લ ચન સરિસવાયા ॥
 તે ઢગલામાંથી એક સરશવ કા
 એ સઘલા સરશવના સમૂહનો ઢી પાઢલ રહેલા સરશવના ઢગ
 ઢગલો થાય । લાને ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાતુ કહેવું ॥

સદ્ધોવિ એસ રાસી । રૂવૂણો પરમ સંખિજ્ઞ ॥ ૭૭ ॥

પ્રથમે ઢગલામાંથી જે સરશવનો
 એક ઢાણો કાઢ્યો હતો; તે પા હવે જે પરિત અસંખ્યાતાની રા
 ઢો ઢગલામાં નાખીએ તો તે પ સી લઘુને અન્યાસે કરી તે રા
 રિત ઝઘન્ય અસંખ્યાતુ થાય । સીને તે રાસી ગુણા કરે ॥

રૂઘ જુઅંતુ પરિતા । સંધં લહુઅસ્સ રાસિ અપ્રાસે ॥

એ અસંખ્યાતાનું માન, એક આ
 વલિ કાલમાં જેટલા સમય ઢે;
 તેટલા સરશવ જુતા લઘુ અસં
 એ જુતા અસંખ્યાતુ લઘુ થયું । રાસીમાં ઢે ॥

જુતા સંખિજ્ઞ લહુ । આવલિઆ સમય પરિમાણ ॥ ૭૮ ॥

વિ કહેતાં વીજું, મૂલ જેદની અપેક્ષાએ જુક્ત અસંખ્યાતુ, તે
 નો રાશિ અન્યાસ કરતાં, સગાસંઘ કહેતાં સાતમું અસંખ્યાતુ
 અસંખ્યાતું થાય. તિ કહેતાં મૂલની અપેક્ષાએ ત્રીજું, ઝઘન અસં
 રાસી અસંખ્યાતુ તેનો રાશિ અન્યાસ કરતાં પઠમ કહેતાં પેદે
 હું ઝઘન પ્રત્યેક અનંતુ થાય; ને મૂલ જેદની અપેક્ષાએ ચોથું પ્ર

ત્યેક અનંતુ તેનો રાશિ અન્યાસ કરતાં નવ અનંતા માંહલું ચોથું
ઝઘન્ય યુક્ત અનંતુ થાય. ને મૂલની અપેક્ષાએ પાંચમું મધ્યમયુક્ત
અનંતુ છે, તેનો રાશિ અન્યાસ કરતાં સત્તણંતા કહેતાં સાતમું ઝ
ઘન્ય અનંતા અનંતુ હોય. રુજુઆ કહેતાં એક રૂપ યુક્ત કરિયે
તો મધ્યમ થાય; એક રૂપ ગુણું કરિયે તો ગુરુપદ્ધા કહેતાં પાઠ
લું ગુરુપદ્ધા થાય ॥

‘વિ તિ ચન પંચમ ગુણણે । કમા સગા સંઘ પદમ ચનસત્તા
ણંતાતે રૂવ જુયા । મદ્યા રૂવૂણ ગુરુ પદ્ધા ॥ ૭૯ ॥

એ વાત પૂર્વે કહી તે અનુયોગદ્વારમાં કહ્યા પ્રમાણે મેં ક
હી; પણ બીજા કોઈ આચાર્ય કહે છે કે—ચોથે ઝઘન્ય યુક્તા અ
સંખ્યાતુ તેને એકવાર વર્ગ કરીએ તે વારે સાતમું જે ઝઘન્ય અ
સંખ્યાતા અસંખ્યાતુ હોય. એ ઝઘન્ય અસંખ્યાતા અસંખ્યાતુ તેમાં
એક નાખીએ તે વારે મધ્યમ થાય ॥

इअ सुत्तुतं अत्रे वग्नि । अमि कसि चनहय मसंषं ॥
होइ असंषा संषं । लहु रूव जुयंतु तं मद्यं ॥ ८० ॥

જે ઝઘન્ય અસંખ્યાતા અસં તેને ત્રણવાર વર્ગ કરીએ તેમાં
ખ્યાતુ છે તેમાંથી એક સરસવે દશ અસંખ્યા બોલ પ્રક્ષેપ કરીએ,
ગુણું કરીએ તે વારે ગુરુપદ્ધા તો પેહેલું પરિતા અનન્તુ ઝઘન્ય
યુક્ત અસંખ્યાતુ થાય । થાય નહિ, તે દશ બોલ કહે છે ॥

रूवूण माइमं गुरु । तिव गिज तन्निमे दस खेवे ॥

તેમાં વલી ધર્માસ્તી ૧ અધર્મા
સ્તી કાય ૩ તથા એક જીવના

૧ ઉપર જે સંખ્યાતુ અસંખ્યાતુ તથા અનંતુ તેનો સંક્ષેપે અર્થ લખ્યો છે;
વિશેષ અર્થની હચ્છા હોય તેમણે મોટો બાલાબોધ તથા ટીકા જોઈ લેવી પડી
અમારી વિનંતિ છે.

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ४ प्रक्षेप करीए ॥

ल्लोगागास पएसा । धम्मा धम्मगे जिय देसा ॥८१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो
तेमां वली स्थिति बन्धना अध्य गना सूक्ष्म वेद ७ जे एकना बे
वसायए । न थाय तेवा ॥

ठिइ बंध ३ वसाया । अणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीरए
उत्सर्पिणि, अवसर्पिणीना सम वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर
य ८ । १० ए दश असंख्यातां जेदीए ॥

उन्हय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए विवसु ॥८२॥

पेहेलुं परित अनन्तु ऊघन्य अयुं,
तेने वली त्रण वार वर्ग करीए । ते, ऊघन परित अनंतानो रासी ॥
पुण तमिति वग्गिअए । परित णंत लहु तसरासीणं ॥
अन्यास करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अज्जव्य जिवनुं प्रमा
घन्यजुक्ता अनन्तु थाय । ण ठे ॥

अन्यासे लहु जुत्ता । णंतं अज्जव जिय माणं ८३ ॥

ते जुक्ता ऊघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु ऊघन्य सातसु
करीए तो । थाय. तेनो वली त्रणवार ॥

तवग्गे पुण जायइ । णंता णंत लहु तंच तिरकु तो ॥

ते वारे आगला बोल ठ प्रक्षेप
वर्ग करतां पण अनन्तु न होय । करीए ते हवे कदे ठे ॥

वगासु तहवि न तं होइ । णंत खेवे विवसु ठ इमे ८४ ॥

वनस्पति कायाना जीव, त्रण
सिद्ध निगोद सूक्ष्म बादर सर्व कालना समय, सर्व पुञ्ज पर
जीव । माणु ॥

સિદ્ધા નિગોઞ્ચ જીવા । વણ સ્સઈ કાલ પુગ્ગલા ચેવ ॥

તેને ત્રણ વાર વર્ગ કરીએ તેમાં
સર્વ અલોકના આકાશ પ્રદેશ, કેવલજ્ઞાન, કેવલ દર્શનના પર્યા
એ ઢબોલ જેલતાં જે રાસી થાય। ય જેલવીએ ॥

સઘ્વમલોગ નહં પુણ । તિવગ્ગિ ઝ કેવલ ડુગંમિ ૮૫ ॥

ઝત્કણ્ણુનવમ્મુ અનન્તુ થાય ઢે પણ
સર્વ જગતમાં વસ્તુ આઠમે અન
એ સર્વે જેગા કર્યે થકે જે આંક ન્તે ઢે, નવમા અનન્તા પ્રમાણે વ
થયો તે ઝત્કણ્ણુ અનન્તા અનન્તુ। સ્તુ નથી ॥

પિત્તે ણંતાણંતં । હવહ્ જિઠંતુ વવહરહ્ મહં ॥

એ સૂક્ષ્મ અર્થ વિચારનામા ચો લખ્યો--જોમ્યો શ્રી પુજ્ય દેવેન્દ્ર
યો કર્મ ગ્રન્થ સમાપ્ત થયો। સૂરિજી મહારાજ જીએ॥

હઞ્ચ સુહુમત્થ વિયારો । લિહિઝ દેવિંદ સૂરીહિં ૮૬ ॥

॥ ઇતિ ષમ્ શીતિક નામા ચતુર્થઃકર્મગ્રન્થઃ સમાપ્તઃ ॥

એ પ્રકારે ચોથો કર્મગ્રન્થસમાપ્ત.

॥ અથ પાંચમો કર્મઘન્ય લિખ્યતે ॥

નમસ્કાર કરી જિન પ્રત્યે બન્ધા

દિ દ્વાર ઠવિસ અનુક્રમે કહે

ઠે:--જે પ્રથમ ઘન્યાદિકમાં કર્મ
પ્રકૃતિયો કહી ઠે, તેના જેવ ધ્રુ
વ બન્ધાદિક કહે ઠે. પ્રથમ ધ્રુ
વબન્ધી, અધ્રુવબન્ધી, ૨

ધ્રુવનદયો, અધ્રુવોદયી, ધ્રુવસત્તા,
અધ્રુવસત્તા, ઘાતી, અઘાતિ, પુન્ય
પાપ, પરાવ્રતમાન, અપરાવ્રત
માન, ૧૨ ॥

નમિત્ર જિણં ધ્રુવબંધો ૧ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ સંતા ૩ ૬ ૪ ૫ ૩ ૨ ૧ પૃથ્વી ૬

કહી બન્ધવિધિ. પ્રકૃતિ, સ્થિ
તિ, રસ, પ્રદેસ, પ્રકૃતિબન્ધ
સ્વામી, સ્થિતિબન્ધ સ્વામી,
રસબન્ધ સ્વામી, પ્રદેસબન્ધ
સ્વામી, અશબ્દશ્રી ઉપશમ શ્રે
ણી, અનેક્ષપક શ્રેણી; એ ઠવિસ.

એ ઠ અને તેના ઇતર; એ બાર જે
દ ધયા. ચાર વિપાક--કેત્ર જીવ,
જવ અને પુજ્જલ ।

સેત્રર ૧ ૨ ચનહ વિવાગા । વુઠ્ઠં બંધ વિહ સામીત્ર ૧ ॥

હવે પ્રથમ ધ્રુવબન્ધની સુરતા
લીસ વર્ણવે ઠ--વર્ણાદિચાર, તે
જસ, કાર્મ્મણ, ૬ ।

અગુરુલઘુ, નિર્માણ, ઉપઘાત,
જય, જુગુપ્સા; ૧૧ ॥

વત્ર ચન તેત્ર કમ્મા । ગુરુલહુ નિમિણો વધાય જયકુહા

મિથ્યાત્વ, ૧૨ કસાય સોલ, જ્ઞા અન્તરાય પાંચ; એ ધ્રુવબન્ધી સુર
નાવર્ણી પાંચ, દર્શના વર્ણી નવ । તાલીશ થઈ ॥

મિત્ત કસાયા વરણા । વિઘ્નં ધ્રુવબંધિ સગચત્તા ૨ ॥

જાતિ એકેન્દ્રિયાદિક પાંચ, ગતિ

હવે બીજું અધ્રુવબન્ધી દ્વાર કહે

દેવતાદિક ચાર; સુજનિદાયો ગ

ઢે--નદારિક, વૈક્રીય, આહારક તિ, અસુજ્ઞ વિદ્યા યો ગતિ, ચારે શરીર ત્રણનાં ત્રણાંગઢ, આકૃતિ ગતિની અનુપૂર્વિ ચાર, તીર્થકર કહેતાં સંસ્થાન ઢ, સંઘયણ ઢા નામ, શ્વાસોશ્વાસ; ૩૫ ॥

તણુ વંગા ગિહ સંઘયણ જાહ ગહ સ્વગહ પુષ્ટિ જિણુ સાસં ॥

ત્રસનો દશકો, સ્થાવરનો દશ
કો, નંચગોત્ર, નીચગોત્ર, સાતા

નયોત, આતાપ, પરાઘાત; ૩૬। વેદની, અસાતા વેદની; ૬૨ ॥

નજો આયવ પરઘા। તસવીસા ગોત્ર વેત્રણિયં ૩ ॥

ચાર ગતિનાં આયુષાં ચાર; એ

હાસ, રતિ, અરતિ, શોક, સ્ત્રી સર્વમલીતહો તેર પ્રકૃતિ અધુવ
વેદ, પુરુષવેદ નપુંસક વેદ; ૬૭। વન્ધી હોય ॥

હાસાહ જુત્રાલ ડુગ વેય। આન તવત્તરી અધુવબંધા ॥

હવે જાંગા ચાર થાય ઢે, તે કહે માદિ અનન્ત, સાદિસન્ત; એ
ઢે--અનાદિઅનન્ત, અનાદિસન્ત ચાર ॥

જંગા આણાહ સાઈ। આણંત સંતુ તરા ચનરો ૪ ॥

હવે તે ચાર જાંગાના સ્વામી ક ધ્રુવવન્ધી પ્રકૃતિમાં ત્રણ જાંગા
હે ઢે--પહેલો તથા વીજો; એવે ઢે. ચારમાંથી ત્રિજો વર્જિયે બાકી
જાંગા ધ્રુવનદયી પ્રકૃતિમાં હોય। ત્રણ રહ્યા ॥

પઢમ વિત્રા ધ્રુવનદહ સુ। ધ્રુવબંધિસુ તદ્ અ વજ્ઞ જંગતિત્ર્યં ॥

મિથ્યાત્વમાં ત્રણ જાંગા--પ્રથમ

અજ્ઞવ્ય, વીજો જ્ઞવ્ય, અને ચો અધ્રુવવન્ધી, અધ્રુવ નદયી, એ બે
ઓ જાંગોશ્રેણીથી પન્નતાને હો જેદમાં સાદિ સન્તનામે ચોથો
ય; એ ત્રણ થયા। જાંગો હોય ॥

મિહંમિ તિત્રિજંગા। હહાવિ અધુવા તુરિત્ર્ય જંગા ૫ ॥

हवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृ
ति; तेनां सत्ताविस नामनी सं
ख्या कहे ठेः--निर्माण, स्थिर, शुज, अशुज, तेजस्, काम्मण,
अस्थिर, अगुरु लघु; ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥

निमिण थिर अथिर अगुरुअ । सुह असुहं तेअ कम्मचउ
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, [वन्ना
दर्शनावर्णी चहु, अचहु, अव अने मिथ्यात्व ए सत्ताविस ध्रुव
धि, केवलावर्णी । उदयी होय ॥

नाणां तराय दंसणा । मिहं ध्रुव उदय सगवीसा ६ ॥

हवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं
ते कहे ठेः--स्थिर, अस्थिर, शु
ज, अशुज, ए चार प्रकृति ध्रुवो
दयमां गणी ठे माटे अध्रुवबन्धी
त्रोतेरमांधी काढीए एटले अग मिथ्यात्व विना मोहिनीनी अ
णोतेर अध्रुवबन्धी रही, ते अ राह प्रकृति ध्रुवबन्धी ते अहिं
ध्रुव उदयमां गणी । यां अध्रुवोदयमां गणीए ७७ ॥

थिर सुजि अर विणु अध्रुवबन्धी मिह विणु मोह ध्रुवबन्धी ॥

अने समकितमोहिनीए पंचा
नीझ पांच, उपघात, मिश्र एण्ड एणुं अध्रुवोदयी जाणवी ॥

निहो वघाय मीसं । सम्मं पण नवइ अध्रुवुदया ७ ॥

हवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे ठे; ए ध्रुव सत्ता सुमतालिसं ठे,
सदश, स्थावर दश, ए वे मली तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति सुम
विदा; वर्ण पांच, गन्ध बे, रस तालिसं ठे तेमांधी वणचोक,
पांच, फर्स आठ, ए वर्णादि वि तथा तेजस् अने काम्मण ए ठ

श; सात तेजस् काम्मण तेनां जतां ध्रुवबन्धी एकतालिस प्रकृ
नाम--तेजस् शरीर तेजस् संघा ति रही तेनां नाम--सोलकषाय,
तन, तेजस् बन्धन, काम्मण जय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पांच
शरीर, काम्मण संघातन, काम्म ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पांच
ण ३ बन्धन अने तेजस् काम्म अंतराय, निर्माण, उपगार अगु
ण बन्धन; ए तेजस् सप्तक । रुलघु४? बे मलीने अठासीवेद३ ॥
तस वन्न वीससगतेअ कम्म । ध्रुव बंधिसेस वेअ तिगं ॥

हास, रति, अरति, शोक; ए चा
र; ए बेउने युगलनी संज्ञा ठे.
इवे सात उदारिक ते कहेठे--उ
दारिक शरीर, अंगोपांग बन्धन,
संघातन, उदारिक तेजस बन्धन
उदारिक, काम्मण बन्धन, उदा
रिक तेजस् काम्मण बन्धन; श्वा
सोश्वास उद्योत; आताप परा
घात; ए चारने श्वासचोक संज्ञा ॥

संस्थान ठ, संघयण ठ, जाति
पांच; ए सत्तरने आकृति त्रिक
नी संज्ञा ठे. वेदनी बे; अने ।

आगिइ तिग वेअणिअं । डुजुअल सगउरल सासचऊ ८ ॥

शुज्ज विहायो गति, अशुज्ज वि
हायो गति, तिर्यच गति, अनुपू
र्वि, नीचगोत्र; ए सर्वेमली १३०
ध्रुवसत्ता कही ।

इवे अध्रुवसत्ताप्रकृति कहे ठे--
समकित मोहनी, मीश्र मोह
नी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि; ४

खगई तिरिडुगनीअंध्रुवसत्ता । सम्म मीस मणुअ डुगं ॥

वैक्रीय अगियार तेनां नाम--वै
कीय शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
संघातन, वैक्रीय तेजस बन्धन,

आदारक सप्तक तेनां नाम--आ

वैक्रीय काम्मण बन्धन, वैक्रीय हारक शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
तेजस काम्मण बन्धन, देवगति, संघातन, आहारक तेजस् बन्ध
देवानुपूर्वि नर्कगति, नर्कानुपूर्वि, न, आहारक काम्मण बन्धन,
ए अगियार, जिननाम, देवआ आहारक तेजस् काम्मण बन्ध
यु, मनुष्य आयु, त्रीयंच आयु, न, ए सत्तनंच गोत्र मली अवा
नर्कयु; मली विश । विस अध्रुव सत्ता कही ॥

विठ विकार जिणा ऊ । हारसगु चा अध्रुव सत्ता ए ॥

नीमा होय. चोथे, पांचमे, षेठे,
हवे त्रण गाथाए गुणठाणाने वि सातमे, आठमे, नवमे, दशमे,
षे ध्रुवसत्ता, अध्रुवसत्ता, प्रकृति; अगियारमे ए आठ गुणठाणे मि
कहे ठे प्रथमे, बीजे, त्रिजे, गुण ध्यात मोहनीनी नजनाए सत्ता
ठाणे मिळ्यात मोहनीय । होय ॥

पढम तिगुणोसु मीठं । निअमा अजयाइ अठगे नज्जं ॥

मीळ्यात्वशी उपशान्त मोह अ
गियारमा गुणठाणा सुधी बी
जा विना दस गुणठाणे सम्य
सास्वादन गुणठाणे निश्वे सम्य क्त मोहनीनी सत्ता नजनाए
क्त मोहनी सत्ताए होय । होय ॥

सासाणे खल्लु सम्मं ।

संतं मिह्ठाइ दसगेवा १० ॥

सास्वादन, मीश्र ए बे गुणठाणे
निश्वे ।

मीश्र मोहनी होय; ने मिळ्या
त्वादि नव गुणठाणे यावत् अ
गियारमा सुधी मीश्र मोहनी
नजनाए होय ॥

सासाण मीसेसु धुवं । मीसं मिह्ठाइ नवसु नयणाए ॥

बाकी नव गुणठाणे मीश्रशी

पेहले बीजे गुणगणे अनन्तानु यावत् उपशम मोदनी सुधी
बन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु बन्धीय जजनाए होय
आइ दुगे आण नियमा । जइआ मीसाइ नवगंमि ११ ॥

सर्व चौदे गुणगणे होय. बीजा
त्रिजा गुणगणा विना बारे गु
णगणे तीर्थकर नामनी सत्ता
आहारक सप्तक विकल्पे । होय ॥

आहार सत्तगंवा । सब गुणे वि ति गुणे विणा तित्थ ॥

जिननाम, आहारक सप्तक; ए
बे वन्तने उजय कहीए एवे स
त्ता ठतां मिश्यात्व न आवे; अ मिश्यात्वे आव्या जीव तीर्थक
ने आवेतो । र नामवन्तअन्तर मुहूर्तज रहे ॥

नोजय संते मिहो । अंत मुहुतं जवे तित्थे १२ ॥

हवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे--

केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शना पांच नीझ, पेहली, बीजी, त्रि
वर्णी । जी, चोकमीना बार कषाय ॥

केवल जुअला वरणा पण निहा बारसाइ म कसाया ॥

हवे देश घाती प्रकृति कहे ठे--
मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए
मिश्यात्व ए विश प्रकृति सर्व चार ज्ञानावर्णी; चरु, अचक्षु,
घाती. अवधि ए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मिहंति सबघाई । चनुनाण तिदंसणा वरणा १३ ॥

पांच अन्तरायनी ए पचीस प्र
कृति देशघातीकहि. हवे पंचो

३५१

संजलन चोक, नवनो कषाया। तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
संजलण नोकसाया । विग्धं इअ देसघाइउ अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते
पांच शरीर, त्रण अंगोपांग; सं
स्थान ठ, संघयण ठ, जातिपांच, तस तथा स्थावर ए बे दसका,
गतिचार, सुजविहायो, गति अशु उच्च, निच, बे गोत्र; साता, अ
जविहायोगति चार गतिनी अनु साता, बे वेदनि; वर्णचोक; ए
पूर्वि चार, चार गतिनां आयुचार। सर्वमली पंचोतेर अघाति ।
पत्तेअ तणु ठाहु । तस वीसा गोअर डुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति बेतालिसनुं ह्वा
र कहे ठे:—देवत्रिक, मनुष्यत्रिक तसनो दसको, शरीर पांच; उ
कगति, अनुपूर्वि आयु मली ए पांग त्रण वज्जरीषज्ज, नाराच,
ठ उंचगोत्र सातावेदनि। संघयण, सम चोरस संस्थान॥
सुर नर तिगु च साया । तसदस तणु वंग वडर चनुरंसं ॥

पराघात, उश्वास, आताप, उ
द्योत अगुरुलघु, तीर्णकर निर्मा शुजवर्णादि चोक, पंचेन्डि, शु
ण, एससक कहुं; तिरीनुं आयु। जविहायो गति ॥
परघा सग तिरिआउ वन्नचउ पणिदि सुजख गई १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी; ते क
हे ठे:--प्रथम संस्थान टाली पां
च संस्थान, अशुजविहायो ग
ति; प्रथम संघयण टाली पांच

ए बेतालिस पुन्य प्रकृति कही । संघयण ॥

बायाल पुन्न पगई । अ पढम संठाण खगइ संघयणा ॥

उपघात, एकेन्डि, बेरन्डि, तेर
तिर्यचगति, अनुपूर्वि, असाता न्डि, चोरिन्डी नर्कत्रिक गति, आ
वेदनी, निचगोत्र, । यु, अनुपूर्वि ॥

तिरिडुग असायनीऊ । वघायइग विगल्ल नरय तिगं १६ ॥

स्थावरनो दसको; अशुज वर्ण बाकी प्रकृति घाति पीस्तालिस
चोक । सहित गणतां व्यासि अइ ॥

थावर दस वन्न चउक । घाइ पणयाल्ल सहि अबासीई ॥

ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक वेठा
मे कहा ठे ते ।

वर्णादिक लेवा. शुज, अशुज ॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठे:--नाम कर्मनी ध्रुव बन्ध
प्रकृति नव ठे ते--वर्ण, ४ तेजसू
कार्मण ६ अगुरुलघु ७ निर्माण ८
उपघात ९ ।

दर्शनावर्ण, ४ ज्ञानावर्ण, ५ अन्त
राय, ५ पराघात ॥

नाम ध्रुवबंधि नवगं । दंसण पणनाण विग्घ परघायं ॥

जय, जुगुप्सा, मिथ्यात्व, श्वा जिन नाम; ए नुगणत्रिश अप
सोश्वास । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

जय कुव मिठ सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता १८

हवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठे:--तणु आठ, कहेतां ३३ प्र
कृति गणावे ठे उदारिक वे, वै
क्रीय वे, आहारक द्विक, संघय
ण. ४, संस्थान ४, गति चार,

જાતિ પાંચ, વિહાયો ગતિ બે,
અનુપૂર્વિ ચાર, એ તેત્રીશ પ્રકૃતિ
ને તન્વષ્ટક સંજ્ઞા છે. વેદ ત્રણ,
હાસ, રતિ, અરતિ, સોગ, એ બે

કષાય, સોલ; ઉદ્યોત, આતાપ,
ગોત્ર બે, વેદની બે, નીજ પાંચ॥

તાણુ અથ વેઅ ડુજુઅલ।કસાય ડજોઅ ગોયડુગ નિદ્ધા

ત્રસ દશ, સ્થાવર દશ, આયુષ્કાર હવે ક્ષેત્ર વિપાકી પ્રકૃતિ દ્વાર
ર, એ એકાણું પ્રકૃતિ પરાવર્ત કહે છે:--ચાર ગતિની આનુપૂર્વિ
માન છે । ચાર ॥

તસ વીસા ડ પરિત્તા । ચિત્ત વિવાગા ણુપુલ્લીઢ ॥૧૯॥

હવે જીવ વિપાકી દ્વાર દેખાને
છે--પ્રથમ ઘનઘાતી પ્રકૃતિ સુન્ન
તાલિસ. જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, દર્શ
નાવર્ણી નવ, મોહની અઠાવિસ,
અન્તરાય પાંચ; એ સુન્નતાલિસ.
ગોત્ર બે, વેદની બે, જિનનામ ।

ત્રસ, વાદર, પર્યાપ્ત, સ્થાવર, સુ
દ્ધમ, અપર્યાપ્ત, સુન્નગ, સુસ્વર,
આદેય, જસ, ડુન્નગ, ડુસ્વર, અ
નાદેય, અજસ ॥

ઘણ ઘાઙ ડુગોઅ જિણા।તસિ અરતિગ સુન્નગ ડુન્નગ ચઢ

શ્વાસોશ્વાસ; જાતિ પાંચ, ગતિ,
ચાર, સ્વગ્ધ બે; એ અગિયારને
જાતિ ત્રિક સંજ્ઞા છે, એ સર્વ
મત્તી ૭૮ પ્રકૃતિ જીવ વિપાકી
જાણવી ।

હવે જીવ વિપાકી પ્રકૃતિ દ્વાર ક
હે છે--ચાર ગતિનાં આયુષ્કાર ચાર
જીવ વિપાકી ॥

સાસંજાઙ તિગ જિઅ વિવાગા।આઠ ચઢરો જીવ વિવાગાપૂઠ

इवे पुञ्जल विपाकी प्रकृतिद्वार
कहे ठे—नाम ध्रुवोदइ बार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु ल
घु, सुज्ञ, अशुज्ञ, तेजस्, का
र्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर
त्रण, अंगोपांग त्रण, संस्थान ठ,
संघयण ठ, ए अराठने तनुचोक
संज्ञा ठे।

उपघात साधारण, प्रत्येक, उ
द्योत, आताप, पराघात; ए त्रण
ने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे ॥

नामध्रुवोदय चनुतणु। वघाय साहारणि अरनुजोअ तिगां॥

ए ठत्रिस प्रकृति पुञ्जल विपाकी प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रसबन्ध
जाणवी. इवे बन्धद्वार कहे ठे। प्रदेश बन्ध ॥

पुगल विवागि बंधो। पयई ठिई रस पएसति ११ ॥

इवे बन्ध विधिने विषे जूयस्का
र कहे ठे--तेमां मूल प्रकृति आ
श्री जूयस्कार पेहेलो देखामे ठे;
मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु
विना सातनो बन्ध।

आयु मोहनी विना ठनो बन्ध,
एक सातानो बन्ध, ए चार बन्ध
स्थानके त्रण जूयस्कार होय ॥

मूल पयमीण अमसत्त। ठे ग बंधेसु तिन्नि जूयगारा॥

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति
बांधतो होय तेटलीज बांधे; ते
अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका
लना बीजा समयादिके सर्वत्र
अवस्थित बन्ध होय. चारे प्रकारे

अटपतर त्रण, एकादिक नुहुं प्रथम अबन्ध थइ बन्ध आय.ते

आयु बांधाय ठे सप्तबन्धक प्र ने पेहेले समये अव्यक्त बन्धक
अम समये. प्रथम अल्पतर बन्ध, कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न
ठ बंधक प्रथम समये. बीजो हि. अबन्धक तो अयोगि अज्ञे
अल्पतर बन्ध, एक बन्धक प्र सिद्धि वरे ते तो फरी कर्म बांधे
अम समये. त्रिजो अल्पतर बन्ध, नहि; माटे मुलने विषे अव्यक्त
हवे चार । बंधन नथी ॥

अप्पतरा तिअ चनरो । अवतिआ नहु अवत्तवो ॥ ११ ॥

हवे ज्ञयस्कार देखाने ठे--एक
अकी अधिको बन्ध स्थानक होय एकादिक हीण करतो बन्ध करे
त्यारे ज्ञयस्कार होय । ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे जून । एगाई हुण गंमि अप्पतरा ॥
बीजा समयने विषे तेटलुं बन्ध अबन्ध अइ बन्धक थाय. ते पे
स्थानक होय त्यारे अवस्थित क हेले समये बन्ध करे ते. अवक्त
हीए । व्य उत्तर प्रकृतिमां मूलमां नहि ॥

तं मत्तो वठि अउ । पढमे समए अवत्तवो ॥ १३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे ज्ञयस्कारादिक कहे ठे--दर्शनाव
र्णी नव प्रकृतिने त्रण बन्ध स्थानक ठे. ज्ञयस्कार बे ठे. हवे ब
न्ध स्थानक पेहेले तत्रा बीजे गुणगणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए
प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणगणार्थी आठमा गुणगणाना
प्रथम ज्ञाग सुधी त्रिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. ठनो बन्धक ते बी
जुं बन्ध स्थानक. ते उपर बे नीझानो बन्ध टले. दशमा गुणग
णा सुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे ज्ञयस्कार
बे कहे ठे--भेणीथी परुतो चार बन्धी ठ बन्ध समये प्रथम ज्ञ
यस्कार ठ बांधतो सास्वादने नवे बांधे, ते बीजो ज्ञयस्कार ।

नव ठ चउ दंसेडु ।

हवे अष्टपतर बन्ध कहे ठे—मिथ्यात्वे नव बांधतो समकिते ठ बांधे, ते प्रथम समय प्रथम अष्टपतर बन्ध. आठमे ठ बांधतो चार बांधे ते प्रथम समये बीजो अष्टपतर बन्ध. हवे अवस्थित कहे ठे—त्रण बन्ध स्थानकने प्रथम समय पढी बीजा समयादि के त्रण अवस्थित होय. हवे अवक्तव्य त्रण कहे ठे—अगियारमे गुणठाणे अबन्धथी पढी दशमे चारनो बन्ध करे. ते प्रथम समय प्रथम अवक्तव्य अगियारमे काल करी देवता आय त्यां ठ बांधे; तेवारे प्रथम समये बीजो अवक्तव्य. एटले दर्शनावर्णी कर्म ना त्रण बन्ध स्थानक नूयस्कार, १ अष्टपतर, १ अवस्थित, ३ अवक्तव्य, १ इति दर्शनावर्णी उत्तर प्रकृति बन्ध स्थानादिक कह्युं; हवे मोहनी अठाविस प्रकृति बन्धादि कहे ठेः—बन्ध स्थानक दश ठे. मीथ्यात्व गुणठाणे समकित, मीश्र, ए बे विना ठविसनो बन्ध ठे. तेमां मीथ्यात्वे बाविसनो बन्ध ठे; ते वेद बे न बांधे. एक वेद बांधे; गमे ते एकनोज बन्ध माटे. अरति, शोक अथवा रति ने हास ए चारमां बे न बांधे तेवारे ठविसमांथी चार जतां बावीस उत्कृष्टी बांधे ते प्रथम बन्ध स्थानक. सास्वादने मीथ्यात्व विना एकविशनुं बीजुं बन्ध स्थानक. मीश्र तथा अविरति ए अनंतानु बन्धी चार विना सत्तरनुं त्रिजुं बन्ध स्थानक ॥

ड ति ड मोहे ड इगवीस सत्तरस

देसविरति ए अप्रत्याख्यान टले. तेरनु चोथु बन्धस्थानक प्रत्याख्यानी टले. प्रमत्तथी अपूर्व कर्ण सुधी नवनुं पांचमु बन्ध स्थानक. हास, रति, जय, कुष्ठा, ए चार टले. अनिवृत्तिने पेहेले जागे पांचनो बन्ध, ते ठुं स्थानक. बीजे जागे पुरुष वेद टले चारनुं बन्ध स्थानक सातमु. त्रीजे जागे संजलन क्रोध टले. त्र एणुं बन्धस्थानक आठमु. चोथे जागे संजलन मान टले बेनो बन्ध. ते नवमुं बन्धस्थानक ।

तेरस नव पाण चउ ति ड ।

पांचमे जागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशमुं बन्धस्था नक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानके नव जूयस्कार होय. आठ अष्टपतर होय. दश अवस्थित होय. बे अवक्तव्य होय. हवे ते जूयस्कार कहे ठे. जे वारे एकनो बन्धक अइ परतां बेनो बन्धक थाय; तेने पहेले समये प्रथम जूयस्कार. एम बाविस बन्धक सु धी नव जूयस्कार थाय. हवे अष्टपतर कहे ठे--मीथ्यात्वे बाविस बन्धक, ते चढतां त्रिजे, चोथे, सत्तरनो बन्धक थाय. ते पहेले अ ष्टपतर एकविसनो बन्ध, परतां ठे; माटे चढताने गवेखयो नथी. एम तेर सुधी एक बांधे ते आठ अष्टपतर होय. हवे दश अवस्थित कहे ठे--बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य बे प्र कारे ते कहे ठे--अगियारमे मोहनी अवन्धक अइ परतां, नवमे संजलन लोउ बांधतां प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अवक्तव्य ने अगियारमे मरी देव गति ए चोथे गुणगणे सत्तरनो ब न्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनीनी अठाविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० जूयस्कार नव, अष्टप तर आठ, अवस्थित दस, अवक्तव्य बे, ए पांच जेद कह्या.

इको नव अठ दश डुनि २४ ॥

हवे नाम कर्मने विषे जूयस्कारादिक देखामे ठे. बन्ध स्था नक ते संख्या तेवीस, पचिस, ठविस, अठाविश, उगणत्रिस; ह वे प्रथम त्रेविस प्रकृतिनुं पेहेलुं बन्ध स्थानक कहे ठे--वर्णचोक, तेजसू, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, उषघात, ए नव ध्रुव ब न्धी आठमाना ठठा जाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बांधे माटे ध्रुव बन्धी तिर्यंचगति, आनुपूर्वि, एकेन्दि जाति, उदारिक, हुंरक स्थावर. अपर्याप्त, अस्थीर, अशुभ, दुर्जग, अनादे, अजस सूक्ष्म

વા વાદર, સાધારણ વા પ્રત્યેક, અપર્યાપ્ત પ્રાયોગ્ય એકેન્ડિયાદિક ને એ પ્રથમ બન્ધ સ્થાનક. ત્રેવિસનું કહ્યું; હવે બીજું બન્ધસ્થાનક પચિસનું કહેઠે:--ત્રેવિશ પૂર્વે કહી તે નસ્વાસ; અને પરાઘાત, એ પચિસ, પણ ત્રેવિસમાં અપર્યાપ્ત, અસ્થિર, અશુભ, અને અજસ એ ચારની પ્રતિપક્ષી ગણવી, એ બીજું બન્ધ સ્થાનક. પર્યાપ્ત એકેન્ડિ પ્રાયોગ્ય. હવે ઠવિસનું ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે—પચિસ પ્રથમની મધ્યે આતાપ વા નિદ્યોતમાંની એક મિથ્યાત્વે બાંધે તે ત્રીજું બન્ધ સ્થાનક હવે અઠાવિશનું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે—દેવગતિ, દેવાનુપૂર્વિ, પંચેન્ડિયજાતિ, વૈક્રીય શરીરવૈક્રીય અંગોપાંગ, સમચોરસ, સાસોશ્વાસ, પરાઘાત, શુભવિદ્યાયો ગતિ, ત્રસ, વાદર, પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, સ્થિર અસ્થિરમાંની એક, શુભ અશુભમાંની એક, જસ અજસમાંની એક સુભગ, સુસ્વર, આદેય, અને ધ્રુવબન્ધી નવ; એ અઠાવિસનું ચોથું બન્ધ સ્થાનક; દેવ યોગ્ય હવે નંગણત્રિશનું પાંચમું બન્ધસ્થાનક કહે ઠે—પચિસ પૂર્વની, સ્વગતિ, સંગણ, સંઘયણ, અને નિદારિક અંગોપાંગ; એ નંગણત્રિશ એકેન્ડિ ઠામે, પંચેન્ડિ સ્થાવર ઠામે, ત્રસ કહેવી. એ પંચેન્ડિ પર્યાપ્ત, તીર્થચ યોગ, પાંચમું બન્ધ સ્થાનક વિસ પદજોમજો ।

તિ પણ ઠ અઠ નવહિયા વીસા ।

હવે ત્રિસનું ઠતું બન્ધ સ્થાન કહેઠે:--પૂર્વે કહેલ અઠાવિશ મધ્યે આદારક શરીર; અને અંગોપાંગ જેલિયે એટલે ત્રિશ; અને અઠાવિશમાં અથિર, અજસ, અશુભ, એ કહ્યા ઠે તેને બદલે સ્થિર. જસ, શુભ કહેવા. દેવયોગ અપ્રમત્ત સાધુ બાંધે અથવા અઠાવિશમાં પેહેલું સંઘયણ જિનનામ જેલાય. અને દેવદ્વિક ઠામે મનુષ્ય દ્વિક કહિયે. એ ત્રિશ મનુષ્ય યોગ સમક્તિ દેવ બાંધે. એ ઠતું બન્ધ સ્થાનક હવે એકત્રિશનું સાતમું બન્ધ સ્થાનક કહે ઠે:--ત્રિશ પૂર્વનાં અને તેમાં જિનનામ જેલતાં એકત્રિશ, દેવયોગ્ય. અપ્રમ

त अपूर्वकरणे साधु बांधे. ते सातसुं बन्ध स्थानक हवे आठसु बन्ध स्थानक एकनुं कहे ठे—आठमे, दशमे गुणठाणे साधु जस की तिं बांधे. ए आठसु बन्ध स्थानक; ए नामकर्मनां आठ बंध स्थानक कहां ॥

तीसे गतीस इग नामे

ए आठ बन्ध स्थाने ठ जूयस्कार, सात अल्पतर होय, आठ अवस्थित होय, अवक्तव्य त्रण होय. हवे ते जूयस्कार ठ कहे ठे—त्रेविस बांधीने विशुद्धि पचिश बांधतां प्रथम समये प्रथम जूयस्कार. ठविश बांधतां बीजो, अठाविश बांधतां त्रिजो, उगणत्रिश बांधतां चोथो, त्रिश बांधतां पांचमो, एकत्रिशो ठठो, पस्ततां कमती बांधतां जूयस्कार गवेख्यो नथी. हवे सात अल्पतर कहे ठे—आठमे १८, १९, ३०, ३१, बांधी श्रेणेचढी एक साता बन्ध प्रथम समये प्रथम अल्पतर. कोइक मनुष्य देव योग. ३१ बांधी देवगतिमां त्रिश. मनुष्य योग बन्ध प्रथम समये. बीजो तेज देव चवी मनुष्य अइ जिननाम सहित देव योग्य. उगणत्रिश बन्ध प्रथम समये. त्रिजो कोइ मनुष्य त्रियंचगति उगणत्रिश बांधतो विशुद्धि परिणामे देवयोग अठाविश बांधते प्रथम समये. चोथो कोइ अठाविश बन्धक संक्लिष्ट परिणामे एकेन्डि योग्य ठविस बांधे ते आद्य समये. पांचमो तेय पचिश बांधे ते पण आद्य समये. ठठो ते त्रेविश बांधे ते आद्य समये. सातमो हवे अवस्थित आठ कहे ठे—आठ बन्ध स्थानकना हितियादि समये आठ अवस्थित होय; इति ॥ हवे त्रण अवक्तव्य कहे ठे—उपशान्ते मोहनाम कर्मनो सर्वथा अबन्ध अइ परुतो एक जस बांधे ते प्रथम समय. प्रथम अवक्तव्य उपशान्त मोहे काल करीने अनुत्तरे जाय त्यां प्रथम समये जिननाम सहित मनुष्य गति योग्य त्रिश बांधे त्यारे बीजो अवक्तव्य. तेज कोइक जिननाम विना उगणत्रि

इ बांधे त्यां प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य. जूयस्कार ठ, अल्पतर सात, अवस्थित बंध आठ, अव्यक्त त्रण ।

ठ स्सग अठ ति बंधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, आयु, गोत्र, अन्तराय; ए पांच कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पांचने विषे जूयस्कार अल्पतर संज्ञवे नहि. बीजा वे अवस्थित अवक्तव्य, ए बेमां जे ज्यां संज्ञवे ते त्यां कहेवो. ए प्रकारे प्रकृति बन्ध देखाम्यो॥

सेसेसु ठाण मिक्कि कं १५ ॥

नाम गोत्र बेनी सीत्तेर कोमा हवे स्थिति बन्ध कहे ठे--विश कोमी सागरोपमनी स्थिति मो सागरोपमकोमाकोमनी स्थिति हनि कर्मनी ॥

वीस यरकोमि कोमी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोमाकोमी सागरोपमनी

स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी, नार्की, देवताना आयुनी स्थिति अन्तराय वेदनि ए चारेनी । तेत्रिश सागरोपमनी ॥

तीस यर चउसु उदही । निरय सुराउंमि तित्तीसा १६ ॥

हवे ऊघन्य स्थितिबन्ध कहेठे:-

अकषाय मूकीने एम कह्युं; ते

माटे अगियारमे, बारमे, तेरमे;

ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति बे सकपायने बार मुहूर्त ऊघन्य वे समयनी होय । दनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकसाय ठिई । बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ॥

शेष कहेतां बाकी रह्यां ज्ञानावर्णी दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय,

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आयु; ए पांचेनी स्थिति अन्तर
आठ मुहूर्तनी । सुहूर्तनी ॥

अठठ नाम गोएसु । सेसएसु मुहुत्तंतो ११ ॥

मूल प्रकृति आठनो ऊघन्य न ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्योः हवे ति त्रिश क्रोमाक्रोम सागरोपम
उत्तर प्रकृतिनो ऊघनउत्कृष्टो नी; हवे अराम सागरोपमनी
स्थिति बन्ध कहे ठेः--पांच अ स्थिति सूक्ष्म, अपर्याप्ति, साधा
न्तराय, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श रण. बेरन्डि, तेरन्डि, चौरिन्डि ए
नावर्णी नव अशातावेदनी, ठ स्थानके ॥

विग्धा वरण असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम ए बे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी; त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी; चौथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पां
चमे संघयण संस्थाने अराम क्रो
माक्रोमनी, ठठे संघयण संस्था
ने विश क्रोमाक्रोम सागरोपम

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिइ संघयणे । दस डुसु चरिमेसु डुग वुढी १८ ॥

मृड, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरजि,
चाळिस क्रोमाक्रोम सागरोपम उज्ज्वल वर्ण, मधुररस, ए सात
नी स्थिति सोले कषायनी । नी स्थिति ॥

चाळीस कसाएसु । मिठ लहु निधुएह सुरहिसिअमहुरे ॥

દશ ક્રોમાક્રોમ સાગરોપમની પી
લો વર્ણ, આમ્લરસ, એ બેની સા
માબારની; રાતોવર્ણ, કષાયરસ,
એ બેની પંદરની; નીલવર્ણ, કટુ
કરસ, એ બેની સામાસત્તરની;
કાલો વા શ્યામ, તીલો રસ, એ
બેની વિસતની; પ્રથમે દશ પદ છે,
તેમાં ડુગે ડુગે અઠી અઠી વધા
રવી ।

દસદો સટૂ સમહિયા ।

હવે દશ ક્રોમાક્રોમ સાગરોપમ
ની સ્થિતિની પ્રકૃતિયો તેર ગ
ણાવે છે—શુદ્ધવિદ્યાયો ગતિ, જ
શ્ચ ગોત્ર ।

દસ સુદ્ધ વિદ્યાગજુચ્ચે । સુર

મિથ્યાત્વ મોહનીની સીત્તેર ક્રો
માક્રોમી સાગરોપમની સ્થિતિ--
મનુષ્ય ગતિ, અનુપૂર્વિ ।

મિત્તે સત્તરિ મણુડુગ ।

હવે વિશ ક્રોમાક્રોમ સાગરની
સ્થિતિની પ્રકૃતિ કહે છે—જ્ઞય,
ડુગંઘા, અરતિ, શોક, એક ચાર ।

જ્ઞય, કુહ, અરદ, સોણ ।

તે હલિદ વર્ણ ધાટારસ પ્રમુખ
ની સ્થિતિ યાવત્ વિશ સુધી ગ
ણજો ॥

તે હાલિદં બિલાઈણં ॥૧૯॥

દેવગતિ, અનુપૂર્વિ સ્થિરઠકના
મ--સ્થિર, શુદ્ધ, સુદ્ધગ, સુસ્વર,
આદેય, જસકીર્તિ; પુરુષ વેદ, ર
તિ, અને હાસ, એ તેર ॥

ડુગ થિરઠક પુરિસ રદ હાસે ॥

સ્ત્રીવેદ, સાતાવેદનિ; એ ચાર પ્ર
કૃતિની પંદર ક્રોમાક્રોમ સાગર
ની સ્થિતિ છે ॥

ઈત્થિ સાણસુ પન્નરસ ૩૦ ॥

વૈક્રીય શરીર, અંગોપાંગ, તિથ્ય
ચ ગતિ, અનુપૂર્વિ; નદારિક શ
રીર, અંગોપાંગ, નર્કગતિ, અનુપૂ
ર્વિ, એ ચાર ડુગ, નીચ ગોત્ર; એ
તેર થયાં ॥

વિઝિવિ તિરિ નરલ નરય ડુગ નિણ ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कर्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपघात;
हवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि

र, अशुभ, दुर्जग, दुस्वर, अना हवे त्रस चोक-त्रस, बादर, प
देय, अजस् ए ठ; (सर्वमली र्यासा, प्रत्येक, ए अगविस स्था
चोविस) । वर, एकेन्द्र, पंचेन्द्र; ३१ ॥

तेअ पण अथिर ठके । तसचऊ थावर इग पणिंदी ३१ ॥

नपुंसकवेद, अशुभ विहायो ग

ति, ३३ श्वासोश्वास चोक-श्वा

सोश्वास, उद्योत, आताप, परा जारे फर्स, कर्कश, लुखो, शी
घात; ३७ । तल, दुर्गन्ध; ४२ ॥

नपुं कुखगइ सासचउ । गुरु कस्कम रुक्क सीअ दुगंधे॥

ए बेतालिस प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमनी स्थिति ठे. तथा
ते शरीर जेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर जेलतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोम जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे ठे-
वैक्रिय संघातन, वैक्रीय वैक्रीय बन्धन, वैक्रीय तेजस् बन्धन, वै
क्रीय कर्मण बन्धन, वैक्रीय तेजस् कर्मण बन्धन, उदारिक सं
घातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारि
क कर्मण बन्धन, उदारिक तेजस् कर्मण बन्धन, तेजस् संघा
तन, कर्मण संघातन, तेजस् तेजस् बन्धन, कर्मण कर्मण बन्ध
न, तेजस् कर्मण बन्धन; ए पंदर मतान्तरे शरीर संबंधे ठे माटे ।

वीसं क्रोमाक्रोमी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अबाधा काल एक क्रोमाक्रो
म सागरोपमे एकसो वर्षनी अबाधा गणवी. विश क्रोमाक्रोम सा

ગરે વસસે વર્ષ અવાધા જાણવી. કર્મ પ્રદેશ વિપાક અનુદય અ
વાધા કાલ ॥

एवम् आवाह वीससया ॥ ३२ ॥

હવે એ આઠ પ્રકૃતિનો અવાધાકા

લ કહે છે—નુકુલ સ્થિતિ અ જિનનામ, આહારક શરીર, અ
ન્ત ક્રોમાક્રોમી સાગરોપમની ગોપાંગ; એ ત્રણની. તેની ઝઘન
હોય । અવાધા અન્તરમુહૂર્તની પ્રદેસ હવે

गुरु कोमिकोमि अंतो । तिन्ना हाराण त्रिन्न मुहुवाहा॥

એ ત્રણની ઝઘન્ય સ્થિતિ એક

ક્રોમાક્રોમ સાગરનો સંખ્યાત

गुणी उणी अवाधा अन्तर मु मनुष्य त्रियंचनी आयुः स्थिति
हूर्तनी । त्रण पढ्योपमनी ॥

લહુ ઠિહ સંખ ગુણુણા । નર તિરિ આણાન પહ્લતિગં ૩૩

પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો જાગ

ચારે ગતિનાં આયુ મન રહિત

एकेन्द्रि, विगलेन्द्रिनी स्थिति आ जे असन्नि पर्याप्ता आवता जव
युनो पूर्वकोमनी आवता जवनी नां बांधे अवाधा त्रिजे जागे ॥

इग विगल पुवकोमी । पल्लिआसंखंस आउचउ अमणा

નિરૂપકર્મ આયુવન્ત જે દેવતા,

નાર્કે, અસંખ્યાત આયુવન્ત જુ

गलीआ मनुष्य; तीरयंच अवा बीजा संख्यात आयुवन्त नर त्रि
धा ठ मासनी जाणवी । यंचने अवाधा जवने त्रिजे जागे.

નિરૂવ કમણ ઠમાસા । અવાહ સેસાણ જવ તંસો ૩૪॥

३६५

एक लोभ, पाच अन्तराय, पां
च ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, ए प
इवे ऊघन्य स्थिति बन्ध संजलन नरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पाणविग्ध नाण दंसेसु ॥

जस, उच्च गोत्र, ए बेनी. इवे
अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; इवे आ बार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
ठ मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे बार सय साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया; ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम
बे मास, एक मास, एक पक्ष । जागे ॥

दो इगमासो पस्को । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

मिष्ट्यात्व मोहनीनी सीत्तेर क्रो
शेष बाकी पंचासी प्रकृतिनी ठ माकोमीनी स्थिति वैहेचतां जे
त्कृष्टी स्थिति । लाजे ते ।

सेसाणु कोसान ।

मिहत्त ठिइए जंलधं ॥ ३६ ॥

पल्योपमने असंख्यातमे जागे
नुगे करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्धाय. ए एकेन्दि
मां पंचासीमानी बावीश प्रकृ
ति ठे ते कहे ठे--ज्ञानावर्णी पां
च, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय
पाच, संजलन चार, पुंवेद, सा

હવે પંચાસીને ઝઘન્ય સ્થિતિ ક તા, ઝચ્ચમોત્ર, જસકીર્તિ, એ બા
દે છે--એકેન્ડિને વિષે જે ઝત્કૃષ્ટ વિસ ઝઘન્ય બન્ધ એકેન્ડિમાં છે
સ્થિતિ છે તેમાંથી । માટે ॥

અય મુકોસો ગિંદિસુ । પલિયા સંઘંસ હીણ લહુબંધો ॥

હવે વિગલેન્ડિને ઝત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
બન્ધ દેખાને છે. અનુક્રમે એકે
ન્ડિના ઝઘન્ય બન્ધથી પચીસ પચાસ ઘણો, સો ઘણો, હજાર
ઘણોબેરન્ડિને ઝત્કૃષ્ટ સ્થિતિબન્ધ ઘણો ॥

કમસો પણ વીસાણ । પન્ના સય સહસ્સસં ગુણિન ॥૩૭॥

તેરન્ડિ, ચૌરિન્ડિ, અસન્નિ પંચેન્ડિ
ને; એ ત્રણને અનુક્રમે પચાસ, ઝઘન્ય સ્થિતિ બન્ધ પદ્યોપમને
સો, હજાર ગુણો ઝત્કૃષ્ટો । અસંખ્યાતમે જાગે મળો ॥

વિગલ અસંનિસુ જિઠો । કણિઠન પદ્મ સંઘ જાગૂણો ॥

હજાર વર્ષ. શેષ મનુષ્ય ત્રિયંચ
દેવતા નાર્કિના આઝ ઝઘન્ય સ્થિતિ બન્ધ પદ્યોપમને
તિ બન્ધ તુલ્ય દસ । લે વસે ઝપન આવલીનો હોય ॥

સુર નરયા ઝ સમદસ । સહસ્સ સેસાઝ સુહુ જવં ૩૮ ॥

અન્તર મુહૂર્ત અવાધા કાલ આ
યુચારે ગતિનાં ઝત્કૃષ્ટાંની પણ
અવાધા અન્તર મુહૂર્તની આયુ
અવાધા, જેષ્ટજેષ્ટ, જેષ્ટઝઘન્ય,
સર્વ ઝત્તર પ્રકૃતિ એકસો વિસ ઝઘન્ય જેષ્ટ, ઝઘન્ય હોય તેના
ઝઘન્ય બન્ધે ઝઘન્ય અવાધા । જાંગા ચાર ॥

સઘાણવિ લહુ બંધો । જિન્ન મુહુ અવાહ આઝ જિઠેવિ ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के
 देवताना ऊघन्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहूर्त्त आहारक शरीर,
 जिननामनी अबाधा होय तेतो आहारक अंगोपांग; ए बेने ऊ
 तत्त्व केवली गम्य । घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराज समं जिण । अंतमुहु बिंति आहारं ३९ ॥

इवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे
 ठे--सत्तर जवतुल्य उपर अधि एक श्वासोश्वासमां होय कुल्लक
 क निश्चे । जव नीगोदियाने ॥

सत्तरससमहिआ किर । इगाणु पाणंमि हुंति खुहुजवा ॥

श्वासोश्वास वली एके मुहूर्त्ते
 सातरिसें अनेत्र्योतेर ३७७३ । थाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

उत्तिश एक मुहूर्त्तना कुल्लक ज
 पासठ हजार पांचसे । ६५५०० व पुरा ॥

पाणसठिसहसपाणसय । उत्तीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

इवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे उपन एक कुल्लक जवनी असं
 ठे--आवलिका बसेंने । खयात समये एक आवलि थाय ॥

आवलियाणं दोसय । उप्पन्ना एग खुहु जवे ४१ ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव
 इवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट
 ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु
 रति समकिते कोइ जीव जिन ठे गुणवाणे आरंजि अप्रमत्ते
 नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे । चरुतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तिहुं । आहार दुगामराज अप्रमत्तो ॥

उत्कृष्ट स्थिति बाकी एकसो

मिथ्या दृष्टि जीव बांधे ते । सोल प्रकृतिनी स्थिति बांधे ॥

मिथ्यादिष्ठि बंधइ । जिठ ठिई सेस पयमीणं ॥ ४२ ॥

इवे एकसो सोल प्रकृतिनो उ

त्कृष्टस्थितिबन्ध मीश्रदृष्टि ना गर्जज तीर्यच, मनुष्य ए बे सु
रक्यादिक कहे ठे--विगलत्रिक, रगति, अनुपूर्वि, बे वैक्रीयशरी
सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-नारकी, र, अंगोपांग बे, नर्कगति, अनु
तीर्यच, मनुष्य । पूर्वि बे; ए पंदर प्रकृति बांधे ॥

विगल सुहुमान तिगं । तिरिमाणुआ सुर विनविनरय डुगं

यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति
एकेन्द्रि, स्थावर, आताप । ए त्रण प्रकृति बन्ध करे ॥

एगिंदि थावरा यव । आ ईसाणा सुरुकोसं ॥ ४३ ॥

ठेवठुं संघयण ए उ प्रकृति देव
ता नारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्ट
स्थिति बांधे. बाकी वाणुं प्रकृ

तिर्यच गति, अनुपूर्वि बे, उदा तिनो उत्कृष्टो स्थिति बन्ध चा
रिक शरीर, अंगोपांग उद्योत । रे गतिवाला करे ॥

तिरि नरल डुगुळोअं । ठेवठ सुर निरय सेसचउगइआ

इवे ऊघन्य स्थिति बन्ध स्वामी

कहे ठे--आहारक द्विक. जिन नवमे निवृत्ति गुणगणे संजल
नाम; ए त्रण अपूर्व गुणगणा न चोक, पुरुषवेद; ए पांचनो
ना घणी बांधे । ऊघन्य स्थिति बन्ध करे ॥

आहार जिण मपुवो । नियट्टि संजलण पुरिस लहुं ४४

अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म
इवे दशमे गुणगणे सत्तर प्रकृ संपराये वैक्रीय षट्क-नारकी
तिनो ऊघन्य स्थिति बन्ध करे य द्विक, वैक्रीय द्विक, देवद्विक,

તે કહે છે--સાતાવેદનિ, જસના એ ઠ પ્રકૃતિ અસન્નિ, ત્રિયંત્ર, પં
મ ઉચ્ચગોત્ર, જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ, ચૈંડિ પર્યાપ્ત ઝઘન્ય સ્થિતિ બં
દર્શનાવર્ણી ચાર ।
થ કરે ।

સાય જસુ ચ્ચા વરણા । વિગ્ધં સુહુમો વિનિવિ ઠ અસન્નિ

ચારે ગતિનાં આયુ ઝઘન્ય બન્ધ

સ્થિતિ સંજ્ઞી, અસંજ્ઞી બેને પણ વાદર પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિને ઠાકતી
હોય હવે વાદર પદનો અર્થ આ પંચ્યાસી પ્રકૃતિનો ઝઘન્ય સ્થિ
વતા પદે દેખામશે ।
તિ બંધ કરે ॥

સન્નિ વિ આનિ વાયાર । પથે ગિંદીન સેસાણં ૪૫ ॥

હવે તે સ્થિતિ ઝઘન્ય પ્રકારે ગુ

ણઠાણે દેખામે છે--નુત્કૃષ્ટતે તે

થી મોટો બન્ધ બીજો કોઈ ન

હિ તે; એક અનુત્કૃષ્ટ--નુત્કૃષ્ટથી

સમયાદિક હીનથી અન્તર મુદ્દ

ર્તે યાવત્ સ્થિતિ બન્ધ તે વે ઝ

ઘન્ય તે જેથી કોઈ સ્થિતિ બ

ન્ધ નહો નહિ તે ૩ અઝઘન્યતે

ઝઘન્યથી એક સમય અધિક

યાવત્ નુત્કૃષ્ટ સુધી ૪ ।

હવે જાગાચાર સાદિ પ્રમુખ ચા

ર કહે છે--સાદિતે બન્ધ ઠેદી ફ

રી બાંધે તે. અનાદિજે બન્ધ પ્રવા

હની આદિ ન જાણે તે. ધ્રુવ--તે

બન્ધ પ્રવાહનો નાશ નહિ તે.

અધ્રુવ--બંધ પ્રવાહનો નાશ થા

ય તે ॥

નુકોસ જહ સ્ત્રી યર । જંગા સાઈ અણાઈ ધ્રુવ અધુવા ॥

સાદિ પ્રમુખ ચારે જાંગા આયુ

કર્મ વિના સાતે કર્મને અઝઘ

ન્યે બંધ સ્થાનક થાય છે, તે દે

ખામે છે--પ્રથમ અનાદિજેદ મો

હની નવમાને અન્ત સમયે ઝઘ

બીજા ત્રણ જાંગા; નુત્કૃષ્ટ, અ

નુત્કૃષ્ટ, અને ઝઘન્ય, એ ત્રણ જે

દેને તથા આયુ કર્મ એટલા જે

न्य बन्ध ठे. तथा दशमाने अन्त
समये मोह, आयु, बे विना ठ
कर्मनो ऊघन्य बन्ध ठे. ते स्था
नक जे जीवे नथी स्पर्श्या तेने
अनादि अऊघन ज्ञांगो ? लो.
इवे बीजो ज्ञांगो--सादि; जे जी
व उपशम श्रेणी पामी त्यां ऊ
घन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा
अबन्ध होय. पठी अज्ञघन्य ब
न्ध करे ते सादि बीजो. इवे स
न्त ज्ञांगो--जे जीव ज्ञव्य श्रे
णीगत थइ अज्ञघन्य बन्ध करी
सिद्धि वरशे; ते जीवने अज्ञघ
न्यनो अन्त थशे; ते संत ज्ञांगो
त्रिजो. इवे अनन्त ज्ञांगो--जे
अज्ञघन्यने अज्ञघन्यनो ठेह नथी
माटे अनन्त ज्ञांगो चोथो. ए चा
रे ज्ञांगा अऊघन्य बंधे फलाव्यो।

दोने, सादि तथा सात ए बे
ज्ञांगा लागे ठे; ते लखुं ठुं--प्र
थम उत्कृष्टने संज्ञी, पंचेडि प
र्याप्त, मिथ्यादृष्टि, संक्लिष्ट परि
णामे उत्कृष्ट स्थिति बंध बेस
मयनो करी त्रिजा समयादिके
समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट
करे; ते सादि सान्त बे थया. ह
वे अनुत्कृष्टे कहे ठे--उत्कृष्ट ब
न्धनी समयादिके हिन अनुत्कृष्ट
बंध करे ते. सादि तथा अन् उ
त्कृष्ट बंध करी अबंध थाय ते अंत
इवे उद्यन्य बंध नवमे, दशमे,
अन्त एक समय करी पमी पा
गे करे ते सादि सांत. तथा आ
युः कर्म जवमां एक वारज बांधे
ते चारे जेदे बे ज्ञांगा सादि सांत
ए चार ज्ञांगा मूल कर्मे कहा ॥

चउहा सग अजहन्नो । सेस तिगे आनु चउसु डहा ४६॥

हवे उत्तर प्रकृति ए चार जेद क
हे ठे--चारे जेद सादि, अनादि,
ध्रुव, तथा अध्रुव, अऊघन्य बंधे
होय. ए चार जेद अराम प्रकृति
ने होय ते अरामनां नाम ।

संजलन चोक, ज्ञानावर्णि पां
च, दर्शनावर्णि चोक, अन्तराय
पांच, ए अरामने अज्ञघन्य साथे
सादि, सान्त, अनादि, अनन्त; ए
चारे होय ॥

चउ जेयो अजहन्नो । संजलणावरणि नवग विग्घाणं ॥

बाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ऊघन्य; तेम चार जेद उत्कृष्टादि सा
ए त्रया जेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साथे बाकी प्रकृति
अधुव सान्त ए बे होय । एकसो बेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयमीणं ४७ ॥

हवे झघन्य स्थिति बंध गुणगणे
कहे ठे सास्वादन गुणगणार्थी अ सागरोपम अन्त क्रोमा क्रो
पूर्व करण गुणगणा सुधी । मीना बंध होय अधिको नहि ॥

साणाइ अपुवंते । अयरंतो कोमिकोमिउ नहिगो ॥

नेओओपण नही मिथ्यात्व गुणग मिथ्यात्वि ज्ञव्य, अज्ञव्य,
णे सागरोपम अंत क्रोमा क्रोमी बां संझी पंचेन्डिने सागरोपम
धे उगे नहि । अन्त क्रोमा क्रोमी होय ॥

बंधो नहु हीणोनय । मिहे जव्विअरसंनिमि ॥४८॥

हवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो
अट्टपा बहुत्व एकेन्डियादिकजी जे एकेंडि पर्याप्तो झघन्य स्थि
व आश्री कहे ठे. गाथा त्रण ज ति बंध असंख्यात गुणो करेश
ति जे मुनि सर्वथी ओमो ऊ तेथी सूक्ष्म पर्याप्तो एकेंडि झ
घन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा घन्य स्थिति बन्ध विससो अधिक
य गुणगणे करे, तेथी बादर । करे १ ॥

जइ लहु बंधो बायर । पज्जअसंखगुण सुहुम पज्जहिगो

सूक्ष्म एकेंडि अपर्याप्तो उत्कृष्ट

स्थिति बंध विषेकाधिक ब; अ

रजे बादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेथी ए जे प्रथमे बादर सूक्ष्म ति बंध विषेकाधिक सात; सू

पर्याप्ता कह्या तेना बे अपर्याप्ता द्दम एकेंडि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

बादर अपर्याप्तानो विषेकाधिक ति बंध विषेकाधिक आठ; बा

चार; तेथी सूक्ष्म अपर्याप्तानो दर पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थिति बंध
विशेषाधिक पांच । विशेषाधिक नव ॥

एसि अपज्जाण लहू । सुहमे अरअपज्ज पज्ज गुरू ४ए
हवे बे इंडिने स्थिति बंध कहे तेथी अपर्याप्ता बे इंडिने गुरू
ठे--लघुस्थिति बंध बे इंडि प स्थिति विशेषाधिकवार; तेथी
यार्त्ताने संख्यात गुणोदेश; ते पर्याप्ता बे इंडिने गुरू स्थिति
थी बे इंडि अपर्याप्ताने विषे विशेषाधिक तेर; ए रीते विशेष
काधिक अगियार । बाधिक पद जोरजो ॥

लहु बिअ पज्ज अपज्जे अपज्जिअर बिय गुरूअहिगो ॥

एमज तेरन्डि; चौरिन्डि, असन्नि पंचेडिने विषे अट्पाबहु
तनी विगत-तेरमाथी तेरन्डि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति बंध वि
शेषाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने ऊघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अ
पर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७
तेथी चौरिन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी
अपर्याप्तानी ऊघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उ
त्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति वि
शेषाधिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति ब
न्ध संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषा
धिक २३ तेथी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेथी
असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिसु नवरं । संखगुणा बियअमणपज्जे ५०
हवे असंझी पंचेडि पर्याप्ताने उ संख्यातगुणो ठविस, तेथी दे
त्कृष्ट स्थिति बंध विशेषाधिक शविरतिने ऊघन्य स्थिति बंध
कह्यो ठे. तेथी यति जे मुनि; ते संख्यातगुणो सत्ताविश; तेथी
मने उत्कृष्टो स्थिति बंध । तेनो उत्कृष्टो स्थिति बंध सं
ख्यातगुणो अट्ठाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयजस्सि अरो॥

हवे आठ बोलने कहे ठे—देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
थकी अविरति सम्यक् दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध २९
तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३० तेथी तेज अपर्याप्तानो
उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३२
तेथी सन्नि पंचेंडि पर्याप्ता मिथ्यात्वीनो ऊघन्य स्थिति बंध; ३३
तेथी तेना अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३४ तेथी तेज अप
र्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
बंध ३६ ए आठेनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो ॥

सम्म चउ सन्नि चउरो । ठिइ बंधाणु कम संखगुणा५१

अशुज जाणवी; कारणके अति
सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति । संक्लीष्ट परीणामथी आय माटे॥
सव्वाणवि जिठ ठिइ । असुजा जं साइ संकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तिर्यच; ए
इतर जे बीजी ऊघन्य स्थिति त्रणनां आयुष्य मूकीने.शामाटे
विशुद्ध परीणामथी उपजे माटे तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
शुज जाणवी । तां विशुद्ध परीणाम होय माटे॥

इअरा विसोहिउ पुण । मुत्तुं नर अमर तिरि आउ५२

तेथी बादर अपर्याप्तो निगोदि
हवे एकला कषायथीज स्थिति यो ऊघन्य योग असंख्यातगुणो
बंध होय नहि; योग सहित हो २ तेथी बेइंदि अपर्याप्त ऊघ
य. ते माटे बोल अठाविशानो स न्य योग ३ तेथी तेरेंडि अपर्या
र्व जीवने विषे योग बलनो अ प्त ऊघन्य योग ४ तेथी चोरिं
छपाबहुत कहे ठे; सूक्ष्म निगोदि डि अपर्याप्त ऊघन्य योग ५ ते
यो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथम स थी असंझी अपर्याप्त ऊघन्य

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग ६ तेथी संज्ञी अपर्याप्त
ते ऊघन्य सर्वथा थोला योग । ऊघन्य योग ७ ॥

सुहृम निगो आइ खणप्पजोग । बायर विगल अमण मणा

सूक्ष्म पर्याप्त ऊघन्य योग १०

बादर पर्याप्त ऊघन्य योग ११

सूक्ष्म निगोद वे कछा ते. ऊघ

न्य योगेतर कदेतां सूक्ष्म पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ बादर प

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

सूक्ष्म निगादियो अपर्याप्तानो
उत्कृष्ट योग ८ बादर अपर्याप्त
उत्कृष्ट योग ९ ।

अपङ्क लहु पढम डुगुरापङ्क हस्सि अरो असंखगुणो ५३

बेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग १९

तेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग २०

चौरिंदि पर्याप्त ऊघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ऊघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्तो ऊघन्य योग २३

बेंडि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १४ तेंडि अपर्याप्तानो उत्कृ

ष्ट योग १५ चौरिंदिय अपर्या

प्तानो उत्कृष्ट योग १६ असंज्ञी

अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १७

संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १८ अपर्याप्ता बेंडियादिकनो

उत्कृष्ट योग ।

बेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४

तेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट यागे

२७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकथी अ

संख्यातगुणां जाणवां ॥

असमत् तसुकोसो । पङ्क जहन्नि अरएव ठिइ ठाणा ॥

परं केवल अपर्याप्त बेङिने विषे
हवे जीवनां चौद स्थानकने वि स्थिति स्थानक असंख्यातगुणा
पे पूर्व रिति संख्यात, असंख्या होय. हवे सर्वथी थोना सूद्धम
त गुणा देखामे ठे-अपर्याप्त त अपर्याप्त, तेथी बादर अपर्याप्त,
था पर्याप्त एक एक समय वृद्धि संख्यात गुणा. एम चौद जेदे
स्थिति स्थानक संख्यातगुणा । जाणजो ॥

अपङ्के अर संखगुणा । परम पङ्क बिए असंखगुणा ५४

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक,
क्षण क्षण प्रत्ये असंख्यात गु स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्या
णी धीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी ता लोकना आकाश प्रदेश ते
वधता जाणवा । प्रमाण ॥

पइ खणमसंखगुणा विरिअ । अपङ्कपइ ठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कहां ते
मां अकेकी स्थिति स्थानकने आयुविना सात कर्मने विषे प्र
उपजवानां जेटलां अध्यवसाय थम स्थितिना अध्यवसाय स्था
स्थानक होय ते देखामे ठे-सा नकथी बीजी स्थितिना अध्यव
त कर्मने विषे स्थिति विशेषा सायनां स्थानक विषे पाधिक;
धिक अध्यवसाय स्थानक अ तेथी आयु कर्मना असंख्यात
धिक । गुणा अध्यवसाय स्थानक होय ॥

अज्ञवसाया अहिआ । सतसुआऊसुअसंख गुणा ५५

हवे मिथ्यात्वमां सास्वादनने
विषय विभेद पामी एकतालिश
प्रकृतिनो पंचेंङिने विषे जेम मनुष्यना जव सहित, चार प

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध द्योपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे--तीर्यचरण, सागरोपम अबंध युगलीआने
नर्कत्रिक, उद्योत, ए सात प्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरजवजुअ सचउ पल्ल तेसठं॥

तथा आताप; ए नव प्रकृतिने
मनुष्यजव सहित चार पल्लोप
म अधिक एकसो पंचासी सा

हवे स्थावर चोक, एकेंडिजाती गरोपम नारकी आदिकजवमां
य, विगलेंडीय त्रण; । अबंध काल ॥

थावर चनु इग विगला । यंवेसु पाणसीइ समयरा ५६
प्रथम संघयणविना पांच संघय अशुज विहायो गति, अनंतानु
ण, प्रथम संस्थान विना पांच बंधी चोक, मिथ्यात्व, दुर्जगत्रि
संस्थान । क, श्रीलंछित्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ । खगईअणमिहडुजगथीणतिगं

निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रीवे

द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य

जव अधिक मुनि जव आदि दे पंचेंडियने विषे अबंध स्थिति
इ एकसो बत्रीश सागरोपम । उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इह्तिउतीसं । पाणिंदिसु अबंध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो बत्री तथा ए

कसो त्रैसठ तथा एकसो पंचा

सी सागरोपमनो अबंध कह्यो

तेनां ठाम देखामे ठे-विजया

दिक हरेके तेतरी सागराना

ने जव तथा त्रण जव वा

रमे बाविस सागरनी करे तो

एकसो बत्रीस आय एम ग्रैवेक एम ठठी प्रमुखमां सागरोपम
ने विषे १६३ । एकसो बत्रीस तथा एकसो त्रैसठ

विजयाइसु गेविजे । तमाइ दहि सय दुतीस तेसठ ॥

इवे अध्रुव प्रकृति त्रोतेरनो उ
त्कृष्ट झघन्य बंध निरंतर बांध
वानो काल देखाने ठे-पल्योपम
त्रण, सुरद्विक, वैक्रीयद्विक; ए

तथा एकसो पंचासी अबंधकाल। चारने ॥

पाणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विउद्विडुगे ॥५७॥

तिर्यंच डुग, निचगोत्र, ए त्रण
एक समय स्थिते असंख्यातो ने आनुषानो बंध सततं अन्तर
काल । सुदूर्त ॥

समया दसंख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुहू॥

सातावेदनीनो बंध सततं स्थि
उदारिकनो सतत बंध असंख्या ति पूर्वकोरु नव वर्ष उणो केव
ता पुज्जल परावर्त । ली आश्री ॥

उरलि असंख परद्या । सायतिइ पुव कोमूणा ॥५८॥

पराघात, उश्वास, पंचेन्डी त्रस
सागरोपम एकसो पंचासी लगी चोकने विषे सतत बंध होय. उ
नीरंतर । त्कृष्ट एवं ॥

जलहि सयं पाण सीयं । परघुस्सासे पाणिंदि तसच उगे॥

इवे १३२ सागरनी स्थिति पुरुषवेद, सुजग त्रिक, उच्चगोत्र,
शुज विहायो गतिनो । समचोरस संस्थान ए सातने विषे

૩૭૮

બંધ હોય. ૧૧૨ સાગરોપમ ॥

વત્તીસંસુહવિહ ગઈ । પુમ સુજ તિગુચ્ચ ચતુરંસે ॥૬૦॥

અશુજ વિહાયો ગતિ, અશુજ અશુજ સંઘયણ ૫ આહારકડુગ ૨
જાતિ ૪ અશુજ સંસ્થાન ૫ । નર્કડુગ ૨ ન્યોત ડુગ ૨

અસુખ ગઈ જાઈ આગિઈ । સંઘયણા હાર નરયજોયડુગં

નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ ૨ અરતિ
સ્થિર, શુજ, યશ, સ્થાવર ૨ તે યુગલ અજ્ઞાતાવેદનિ એ એકતા
દશક, । લિશ પ્રકૃતિને ॥

થિર સુજજસ થાવરદસ । નપુંડઠ્ઠીડુજુઅલમસાયં ૬૧

એ એકતાલિસ પ્રકૃતિના ઝઘન્ય મનુષ્ય દ્વિક, જિન નામ, વજ્ર
બંધ કહે છે-ઝઘન એક સમયથી રિષજનારાચ નદારિક અંગો
અંતર મુદૂર્ત્તલગી નીરંતર બંધા પાંગ એ પાંચને વિષે ॥
ય પહે ।

સમયાદંત મુહુતં । માણુડુગજિણ વફર નરલુ વંગેસુ ॥

એ પાંચને અંતર મુદૂર્ત્ત ઝઘન્ય
બંધ તથા આયુ કર્મ ૪ જિન
નામને પણ બાકી ૬૦ પ્રકૃતિને

તેત્રીશ સાગરોપમ નુત્કૃષ્ટ સત ઝઘન્ય બંધ એક સમય જાણ
ત બંધ હોય અનુત્તર દેવને । વો. ઇતિ સ્થિતિ બંધ સમાપ્તઃ॥

તિત્તિસ યરા પરમો । અંતમુહુ લહુ વિઆન જિણે ૬૨

હવે અનુજાગ જે રસ બંધ તે અશુજ પ્રકૃતિનો મંદરસ સંક્લેસ
દેખામે છે. તીવ્રરસ અશુજ પ્રકૃ ની મંદતાઅને શુજ પરિણામની
તિઉશ ને સંક્લેશ પરિણામે હો વૃદ્ધિ. શુજ પ્રકૃતિનો મંદરસ
ય. શુજ પ્રકૃતિ ૪૨ ને તીવ્ર શુ મલીન પરિણામે તથા વિમુદ્ધિ
જ રસ વિશોધી પરિણામે હોય. ની હાનીએ ॥

તિથોઅસુહ સુહાણં । સંકેસ વિસોહિત વિવક્ષ્યત ॥

જે વારે અશુજનો તીવ્રરસ બાંધે
તે વારે શુજનો મંદરસ બાંધે. જે
વારે શુજનો તીવ્રરસ બાંધે તે
વારે અશુજનો મંદરસ બાંધે. હવે
તીવ્રરસ, મંદરસ, શાકારણે ધા
ય તે કહે છે--પર્વતની રેખા

સમાન ? પૃથ્વીની રેખા સમાન
૨ રજની રેખા સર્વો ૩ ।

જલની રેખા સર્વો ૪ એ ચાર ક
ષાયે કરી મંદે મંદ; તીવ્રે તીવ્ર ॥

મંદરસો ગિરિ મહિરય જલ । રેહા સરિસ કસાણિં ૬૩

હવે રસનું સ્વરૂપ દેખામે છે-જ્યાં
અશુજનો ચોઠાણિયો; ત્યાં શુજ
નો એક ઠાણિયો. જ્યાં અશુજ
નો ત્રિઠાણિયો. ત્યાં શુજનો
દ્વિઠાણિયો, જ્યાં અશુજનો બે
ઠાણિયો; ત્યાં શુજનો ત્રિઠા
ણિયો. જ્યાં અશુજનો એક ઠા
ણિયો. ત્યાં શુજનો ચોઠાણિયો
ચાર, ત્રણ, બે, એક; સ્થાનકરસ
અશુજ પ્રકૃતિનો અશુજ ।

શુજ પ્રકૃતિનો શુજ; હવે જે પ્ર
કૃતિના જેવા રસ હોય તે દેખા
મે છે-પાંચ અન્તરાય, દેશ ધાતી
આવરણ સાત મતિ, શ્રુત, અવ
ધિ, મનપર્યવ, ચક્ષુ, અચક્ષુ અ
વધિ ॥

ચત ઠાણાઈ અસુહો । સુહન્નહાવિગ્ધ દેસ આવરણા ॥

પુરુષવેદ, સંજલન કષાય ૪ એ
સત્તર પ્રકૃતિને એક, બે, ત્રણ,
ચારે ઠાણિયા રસ હોય ।

એમ બાકી પ્રકૃતિ ૧૦૧ તેને શુ
જાશુજ બે ત્રણ, ચાર ઠાણિયા
હોય ॥

પ્રમ સંજલ્લણિગ ડુતિચડ ઠાણ રસા સેસ ડુગમાઈ ૬૪

इवे एक ठाणिया प्रमुखनो दृष्टा वे जाग नकालतां एक रह्यो ते
 न्त--लिबमानो रस, शेलमिनो वे ठाणियो, त्रण जाग नकालतां
 रस, स्वजाविकते एक ठाणियो एक जाग रह्यो ते त्रिठाणियो;
 अशुज प्रकृतिनो अशुज, शुज चार जाग नकालतां तेमां एक
 नो शुज ॥ जाग रह्यो ते चोठाणियो ॥

निबुहुरसो सहजो । इतिचन जाग कट्टिइक जागंतो ॥
 ते एक ठाणियादिक रस अशुज अशुज प्रकृतिनो शुज रस, शु
 रस ते । ज प्रकृतिनो निश्चे वली ॥

इग ठाणाई असुहो । असुहाण सुहोसुहाणंतु ६५
 इवे उत्कृष्ट रस बंध स्वामी
 कहे ठेः—उत्कृष्ट तिव रस एके देवता मिथ्यादृष्टि बांधे. विग
 ङ्गि, स्थावर, आताप; ए त्रण लत्रिक, सूक्ष्मत्रिक, सु० अ०
 प्रकृतिनो । सा० नर्कत्रिक ॥

तिव मिग थावरा यत् । सुरमिन्ना विगल सुहुम नरयतिगं
 तीर्यंच आयु, मनुष्य आयु; ए तीर्यंच दुग गति, अनुपूर्वि ठेव
 अगियार प्रकृतिनो तिवरस ती तु, ए त्रण प्रकृति देवता नार्की
 रियंच मनुष्य मिथ्यादृष्टि बांधे बांधे ॥

तिरि मणु आन तिरि नरा । तिरिदुग ठेवठ सुर निरया
 शुज विदायोगति, शुज वर्णचो
 क, तेजस् चोक—तेजस्, कार्म
 ण, गुरु लघु, निर्माण, जिनना
 वैक्रीयदुग, सुरदुग, आदारकदुग म, साता ॥

विजिबि सुरा हारग दुगं । सुखगइ वन्नचन तेय जिणसायं
 पंचेन्दि जाति, श्वासोश्वास, न
 श्वगोत्र, ए बत्रिस प्रकृति आव

मावाला, दशमा गुणगणावा
ला त्रण प्रकृतिनो साता, जस,
उचगोत्र, ए रूपक श्रेणीवाला

समचउरस, पराधात, त्रसदशक उत्कृष्ट रसे बांधे ॥

समचउ परधा तसदस । पणिंदि सासु च खवगान् ॥६७॥

समकित दृष्टि देवता, मनुष्य
सातमी नर्कना नारकी उद्योत डुग, उदारीक डुग, वज्रकृषन्न
नाम तिन्न बांधे सम्यक्त सन्मुख नाराच; ए पांच तिन्न रसे बांधे ॥
तमतमगा उज्जोअं । समसुरा मणुअ उरलडुग वइरं ॥

चारे गतिना मीथ्या दृष्टी थाक
सातमा गुणगणावाला देव आ ती रही प्रकृति तिन्न रस बांधे.
यु, उत्कृष्टा रसे बांधे । इति तिन्नरस बंध;

अपमतो अमराऊ । चउ गइ मिहान सेसाणं ६८ ॥

इवे ऊघन्य रस बन्धना स्वामी
कहे ठे-थीणं द्वित्रिक, अनन्ता ए आठ प्रकृति मंदरसे संजम
नु बंधी चोक, मिथ्यात्व ॥ सन्मुख मिथ्यात्वी बांधे ॥

थीण तिगं अणमिहं । मंदरसं संजमु म्मुहो मिहो ॥

देसव्रती बांधे. ठग गुणगणा
बीजी चोकमी अवीरति सम वालो अरति, शोक, ए बे प्रकृ
कित्ती बांधे बीजी चोकमी । ति मंदरसे बांधे ॥

बिअ तिअ कसाय अविरइ । देसपमतो अरइ सोए ६९

बे निडा कहेतां निडा, प्रचला,
सातमा गुणगणाने आय सम ? अशुजवर्ण चोक हास, रति,
ये आहारक डुग मंदरसे बांधे । डुगंगा ॥

अपमाइ हारग डुगं । डुनिह असुवन्न हास रइ कुहान् ॥

जय, मोहनी, उपघात; ए अ नवमे गुणगणे पुरुषवेद, संज
गियार प्रकृति आठमे गुणगणे लण चोक, ए पांच मंद रसे
ऊघन्य रसे बांधे । बांधे ॥

जय मुवघाय मपुवो । अनियट्टि पुरिस संजलणे ॥७०॥
अंतराय पांच, आवर्ण नव; ए मनुष्य, तीर्थच, ए बे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे रूपकव क, सु० सा० अ० विगलेंडित्रिक,
न्त मंदरसे बांधे । चार गतिनां आयु ॥

विग्धा वरणे सुहुमो । मणु तिरिआ सुहुम विगल तिगआयु
वैक्रीय ठक; ए सोल मंदरसे बां नारकी, उद्योत, उदारिक डुग;
धे देवताने । ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेजुवि ठक ममरा । निरया उज्जोय उरलडुगं ॥७१॥

जिण नामनो मंदरस बांधे अ
तीर्थचडुग, नीचगोत्र; सातमी विरति समकीति नर्क विना त्र
नर्क नारकी बांधे, उपशम सम ले गतिना जीव. स्थावर एके
कितने सन्मुख थका । न्हि; ए बे मंदरसे बांधे ॥

तिरिडुग निअं तमतमा । जिणमविरय निरयविणिग थावरयं
यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी उ शाता, स्थीर, शुज्ज, जस; मंद
पल्लवणी इसान पण कहेवुं रसे बांधे. ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मंदरस बांधे प शाता, अस्थिर, अशुज्ज, अजस;
रुतो इवे समकीती । समकीती चरुतो मंदरसे बांधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो । वसाय थिर सुज्ज जसा सिअरा ७२ ॥
त्रसूचोक, शुज्जवर्णचोक, तेजसू त्रिहायो बे गति, पंचेन्हि, श्वा
चोक, मनुष्य डुग । सोश्वास, पराघात, उच्चगोत्र ॥

तसवन्न तेअचउ मणु खगइ डुग पणिंदि सास परघुचं ॥

सुज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञग
 दुस्वर, अनादे ए त्रस चोकादि
 संघयण ढ, संस्थान ढ, नपुंस चालिस प्रकृति चारे गतिनामी
 क वेद, स्त्री वेद । ण्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइ नपुंथी। सुज्ञगि अरति मिह चउगइआ ७३॥

इवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
 ति आश्री ज्ञांगा कहै ठे:- तेजसू नाम कर्म, ए दशनो अनुत्कृष्ट
 चोक-तेजसू, कार्मण, अगुरु ज्ञाग रस बन्ध सादि, अनादि,
 लघु, निर्माण, शुज्ञवर्ण चोक, ध्रुव, अध्रुव, ए चार जेदे बंधाय.
 वेदनी । शेषध्रुवबंधी प्रकृति ४३नो अने॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम णुको सं सेस ध्रुवबंधी ॥

घाती कर्म चारनो अजघन्य र गोत्रकर्मने विषे बे प्रकारे अनु
 स चारे ज्ञागे बांधे । त्कृष्ट अजघन्य रसबंधने वीषे
 स चारे ज्ञागे बांधे । चारे ज्ञागा होय. इतिरस बन्धः
 समाप्तः ॥

घाइणां अजहन्नो । गोए डुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे
 ६ए प्रकृति आयुषा कर्म ऊघन्य,
 अऊघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
 रमां बंध सादि, अध्रुव, ए बे हो
 य इति ॥ इवे प्रदेस बन्धनुं स्व
 रूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा क
 हे ठे-एक परमाणुनो समुह ते एम त्रण्यादि जीव अनन्त पर
 परमाणु वर्गणा, बे परमाणु ए माणुं मखे अजघन्यी अनन्त गु

કઠા મલે તે બે પ્રદેસી વર્ગણા । ણા અણુએ બંધાયો એવા ॥

સેસંમિ હુહાઈગ હુગ । ણુગાઈ જા અન્નવણંતગુણિ આણૂ ॥

તેમ એકથી પાઠલની જે વર્ગ
 સ્વંધ તે નદારિકને નીચીત મહ ણાન તે અગ્રહણિક ઢે એ નદારિ
 વા યોગ વર્ગણા । ક વર્ગણા બાદર વિસગુણી ઢે ॥

સ્વંધા નરહો ચિત્ર વર્ગણાન । તહ અગ્રહણંતરિ આ ૭૫ ॥

ચોથી તેજસ વર્ગણા, પાંચમી
 જાણા વર્ગણા, ઠઠી શ્વાસોશ્વા
 એમ બીજી વૈક્રીય વર્ગણા. ત્રી સ વર્ગણા, સાતમી મનવર્ગણા
 જી આદારક વર્ગણા । આઠમી કાર્મણ વર્ગણા; તેમાં ॥

એમેવ વિડચ્છા હાર । તે અ જાણા ણુપાણ મણ કમ્મે ॥

તેમાં અનુક્રમે એક એકથી સૂક્ષ્મ

પાય. તેની અવ ગાહના ।

નહેદ આંગુલ અસંખ્યાતમો જાગ

સુહુમા કમા વર્ગહો ।

જાણાંગુલ અસંખંસો ૭૬ ॥

અનંતમે જાગે નદારિક વર્ગણા
 તે સ્વંધ વૈક્રીયાદિ સાતેને અં ગ્રા
 એક એક વધતાં સિદ્ધને । હ્ય ઢે ॥

ઇક્કિહિ આ સિદ્ધા । ણાંતં સા અંતરેસુ અગ્રહણા ॥

સઘલે આપ આપણી ઝઘન્ય યો આપ આપણા અનંત જાગે સા
 ગ્ય વર્ગણાથી । ધિક ન્કુટ્ટી વર્ગણા ॥

સઘન જહનુ ચિત્રા । નિઅણાંતં સાહિઆ જેઠા ૭૭ ॥

હવે કર્મ પળે જે પરમાણું લેવા

ય તેનું સ્વરૂપ કહે ઢે-ઢેલા ચા

ર ફર્સ-ટામો, ઝનો, લુલો, ચોપ વર્ણ પાંચ, પાંચ રસ, એ સોલ
મયો તેણે સહિત બે ગન્ધ સુર કર્મ પકૃતિ યોગ જે સંધના દ
ની, ડુર્જિ । લીઆમાં ॥

અંતિમ ચઢ ફાસ ડુગંધ । પંચવત્ર રસ કમ્મ સંધ દલ્લ ॥

જેમાં છે તેવા પરમાણું સહિત
અનન્તા પ્રદેસ છે. એવા કર્મ દ
સર્વ જીવથી અનંતગુણો રસ । લેતે ॥

સઘ જીઅ ણંતગુણ રસ । અણુજુત્ત માણંતય પएसં ॥૭૮॥

પોતાના અસંખ્યાત પ્રદેસે પ્રદે
એક પ્રદેસે અવગાહ્યો જે કર્મતે । જીવ ॥

એગ પएसો ગાઢં । નિઅ સઘ પएस ડ ગહેઠ્ઠ જિઢ ॥

નામકર્મ, ગોત્રકર્મ, આપસમાં
તુલ્ય આયુથી અધિક આવતે પ
તેમાં થોડા આઝલા કર્મનો જાગ દે પણ જોમજો ॥

થોવો આઝ તદંસો । નામે ગોણ સમો અહિઢ ॥૭૯॥

નામ ગોત્રથી અન્તરાયકર્મ, જ્ઞા
નાવર્ણી, દર્શનાવર્ણી, કર્મનો અ સર્વથી અધિક વેદની કર્મનો જા
ધિકો જાગ; તેથી મોહની કર્મ ગ. જે કારણથી થોડો વેદનીનો
નો જાગ અધિકો । જાગ હોય તો ॥

વિગ્ધા વરણો મોહે । સઘોવરિ વેઅણીઠ્ઠજેણપ્પે ॥

સ્થિતિ વિશેષે શેષ ઉત્તર પ્રકૃતિ
તે પ્રગટપણે ન હોય । જાગ કર્મ દલમાંથી જાણવી ।

તસ્સ ફુમ્મતં ન હવઠ્ઠ । ઠિઠ્ઠ વિસેસેણ સેસાણં ૮૦ ॥

સત્તર પ્રકૃતિને આપ આપણી મૂ

લ પ્રકૃતિ તેનીજ જાતિ કહિયે તેનો જે અનંતમો જાગ સર્વ ધા
તે મૂલ પ્રકૃતિ આઠે કર્મે વેંદેચ તી પ્રકૃતિનો હોય વિશેષ વ્યા
તાં લાઘ્યાં દલિઆં । રૂપા વૃત્તિથી જાણજો ॥

નિઘ્ર જાઈ લઘ્વ દલિયા । ણંતસો હોઈ સઘ્વ ઘાઈણં ॥

બધ્યમાન પ્રકૃતિનો જાગ વેંદેચે તી સર્વ ધાતી પ્રકૃતિનો અનંત
પણ અબધ્યમાન પ્રકૃતિનો જાગ પોતાની જાતિની પ્રકૃતિ સમય
વેંદેચે નહીં । ૨ પ્રત્યે બાંધે અને વેંદેચે ॥

બ જંતીણં વિઝજ્ઞઈ । સેસં સેસાણ પડ સમયં ૮૧ ॥

હવે જાગ લઘ્વ જે દલિયા ગુણ
ગણાની શ્રેણિયે રચના દેખામે
ઢે-તેમાં પ્રથમ અગિયાર ગુણ
ની શ્રેણિયોનાં નામ દેખામેઢે-
સમકિતની શ્રેણી, દેસવિરતિની
શ્રેણી, સર્વ વિરતિની શ્રેણી ।

અનંતાનુ બંધિયા સત્તામાંથી ૪
કાઢવાની ચોથી દર્શન મોહની
ખપાવે ને પાંચમી શ્રેણી

સમ્મદર સઘ્વ વિરઙ્ગ । આણ વિસંજોઞ્ર દંસ સ્વગેઞ્ર ॥

મોહની ઉપશમાવા ઉપશમ શ્રે
ણી આઠમે, દશમે ગુણગણે ઢ
ઢી, મોહ ઉપશમી રહ્યો તેથી ઢ
પશમ, અગિયારમે ગુણગણે સા
તમી ક્રપક શ્રેણી ચઢતાં આઠ
માથી દશમા ગુણગણા સુધી
આઠમી

બારમે ગુણગણે સર્વ મોહ સ્વ
પ્યો તે નવમી, તેરમે ગુણગણે
દશમી શ્રેણી, ચૌદમે ગુણગણે
અજોગી ગુણગણે શ્રેણી અગિ
યારમી ॥

મોહસમ સંત સ્વગે । સ્વીણ સજોગિ અરગુણ સેઢી ૮૨ ॥

હવે ગુણશ્રેણી અગિયાર કહી;

તેનો અર્થ અને ગુણશ્રેણિયે રહ્યા

જીવ કર્મ નિર્જેરે તે દેખામે ઢે- સમય ૧ દીઠ કર્મના ઉદયના
ઉત્તરોત્તર ગુણની પ્રાપ્તિ કરે પૂ સમયથી માંદી અસંખ્યાત ગુણ
વે જે કર્મદલની રચના કરી તેને। કારે કર્મ નિર્જેરે ॥

ગુણ સેઢી દલ રચણા। ણુ સમય મુદયા દસંખ ગુણાણાણા ॥

એણે ગુણાકારે વહી અનુક્રમે પ્ર અસંખ્યાત ગુણાકારે કર્મની નિ
યમે કહ્યા ગુણ સ્થાનક તેને। જરા કરે તે જીવ ॥

એઞ્ર ગુણા પુણ કમસો। અસંખ ગુણ નિજ્જરા જીવા ૮૩ ॥

સાસ્વાદન વાલાને જો બીજાં ગુ

ણાણાં ફરસી આવે તો અંતર

હવે ગુણાણાનાં ઝઘન્ય નુત્ક મુહૂર્ત પૂર્વે કહ્યું તેજ; એ બે ઝઘ

ષ્ટાં આંતરાં દેખામે ઢે. પહ્યોપ ન્ય આંતરાં. ઇતર કહેતાં બીજા

મનો અસંખ્યાતમો જાગ આંતરુ દસ ગુણાણે ઝઘનથી અંતર મુ

પમે વા અંતર મુહૂર્તનું પમે કોને?। હૂર્તનું આંતરુ ॥

પલિઆ સંખં તમુજ। સાસણ ઇઞ્રર ગુણાંત રહસ્સં ॥

બીજા ગુણાણાને વિષે નુત્કુષ્ટ

નુત્કુષ્ટ આંતરુ મિથ્યાત્વને વિષે આંતરુ અર્ધપુદ્ગલ માંદી અન્તનાં

બે ઢાસઠ સાગરોપમનું। વારમે તેરમે ચૌદમે અંતર નથી ॥

ગુરુ મિત્તે બે ઠ સઠી। ઇઞ્રર ગુણે પુગ્ગલધંતો ૮૪ ॥

હવે પુગ્ગલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ દેખારુવા પહ્યોપમ સાગરોપમા

દિક માન કહે ઢે:-નહાર પહ્યોપમ, અહાર પહ્યોપમ, ક્ષેત્ર પહ્યો

પમ; એક યોજન લાંબો પહોલો નંમો કુવો તેમાં જુગલિયાનાં વા

લે કરીને ઠાંસીને કુવો જરિયે, તેમાંથી સમયે સમયે અકેકો વા

લ કાઢતાં કુવો ચાલી થાય ત્યારે નહાર વાદર પહ્યોપમ થાય;

ને તે ઉપર કહેલા વાલને અસંખ્યાત ઘણા કલ્પીને સમયે, સમયે, અકેકો કાઢતાં કુવો खाली થાય ત્યારે સૂક્ષ્મ ઝહાર પઢ્યોપમ થાય. તથા પૂર્વે જે કુવો વાલે ઝરેલો છે; તે સો, સો, વર્ષે અકેકો વાલ કાઢતાં खाली થાય ત્યારે બાદર અહા પઢ્યોપમ થાય, ને તે વાલ અસંખ્યાત ઘણા કલ્પીને સો, સો, વર્ષે અકેકો કાઢતાં અહા સૂક્ષ્મ પઢ્યોપમ થાય ઉપર કહેલો કુવો જે વાલાગ્રેઝરેલો છે તેને જે આકાશ પ્રદેશ ફરશેલા છે. તેમાંથી અકેકો આકાશ પ્રદેશ કાઢતાં જે વારે સર્વ વાલાગ્રને ફરશેલા આકાશ પ્રદેશ નિર્લેપ થાય, તેવારે બાદરથી ક્ષેત્ર પલ્યોપમ થાય ઉપર કહેલા જે વાલાગ્રને સ્પર્શ તથા અણસ્પર્શ એવા સમસ્ત આકાશ પ્રદેશને સમય, સમય, કાઢતાં જે વારે સમસ્ત આકાશ પ્રદેશ નિર્લેપ થાય તે વારે ક્ષેત્ર થકી સૂક્ષ્મ પલ્યોપમ થાય. જે ઉપર સૂક્ષ્મ ઝહાર પઢ્યોપમ કહ્યો છે, તેવા પચિસ કોનાક્રોમી પઢ્યોપમના જેટલા સમય થાય, તેટલા દ્વીપ સમુદ્ર છે. આઝઘાંની સ્થિતિ પ્રમુખ સૂક્ષ્મ અહા પઢ્યોપમે છે ત્રસાદિક જીવનું પરિમાણ સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પઢ્યોપમે છે તેજ જેદે સાગરોપમ છે ॥

ઝહાર અહ સ્થિતં પલ્લિય તિહા સમય વાસ સય સમય ।
કેસ વહારો દીવો દહિ આઝ તસાઈ પરિમાણ ॥ ૮૫ ॥

તે ચાર જેવને બે ગુણા કરતાં
હવે પુઝલ પરાવર્તના જેદ આઠ; આઠ થાય બાદર ચાર, તેનાનો
હવ્ય પુઝલ, પરાવ્રત ક્ષેત્ર, કા કાલ થોનો માટે સૂક્ષ્મ ચાર,
લ, જાવ । તે મોટો કાલ ઘણો માટે એ આઠ

દશે સ્થિતે કાલે જાવે । ચઝહ ઝહ બાયરો સુહમો ॥

હોય અનંતી, ઝત્સર્પિણી, અવ
સર્પિણી ।

પુઝલ, પરાવ્રત કાલનું પ્રમાણ ॥

હોઈ અણાંતુ સ્સપ્પિણિ । પરિમાણો પુગ્ગલ પરિદો ૮૬ ॥

હવે ડ્વય પુગ્ગલ પરાવ્રતનું માન એક જીવ મૂકે ફરસીને એ સા
કહે છે—નદારિકાદિક સાત વ તે વર્ગણાના સર્વ પરમાણુ પ્રત્યે
ર્ગણા આદારક વિના । અનાનુક્રમે તેમ ॥

ઝરલાઈસત્ત ગેણાં । એગ જીન મુઅઈ ફુસિઅસઘ અણુ ॥

ડ્વયથી જાણવું. હવે ડ્વય સૂક્ષ્મ
કહે છે—સાત વર્ગણામાંથી અનુ
ક્રમે એક વર્ગણાના પરમાણુ ફ
રસે વચ્ચે બીજી ફરસે તે લેખે
નહિ. એમ ફરસતાં જે કાલ આ

જેટલો કાલ થાય તેટલો કાલ યતે ડ્વય સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ પરાવ્રત
સ્થુલ જે બાદર પુદ્ગલ પરાવ્રત । જાણવું ॥

જતિઅ કાલિ સથૂલો । દઘે સુહુમો સગન્નયરા ॥ ૮૭ ॥

હવે ક્ષેત્રાદિક ત્રણ, પુદ્ગલ પરા
વ્રત બાદર તથા સૂક્ષ્મ દેશાને
હે--ચન્દ્ર રાજલોકના આકાશ
પ્રદેશ, અનુક્રમવિના જન્મ, મ
રણ કરી સર્વ ફરસે તે બાદર
ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવ્રત તેજ આકા
શ પ્રદેશ અનુક્રમે ફરસે; તે સૂ
ક્ષ્મ ક્ષેત્ર પુદ્ગલ પરાવ્રત ત્સર્પિ
ણી, અવસર્પિણી, કાલના જેટ
લા સમય, અનાનુક્રમે ફરસે તે
બાદર કાલ પુદ્ગલ પરાવ્રત તેજ
સમય અનુક્રમે ફરસે તે સૂક્ષ્મ

સમયા પદનો અર્થ ઉપરના પદ
જેગો કહ્યો છે. હવે જાવ પુદ્ગલ
પરાવ્રત છે જેદે કહે છે--અનુજા
ગવા રસબન્ધનાં જેટલાં અધ્યવ
સાયનાં સ્થાનક છે; તે સર્વ

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुजागबंधठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते बादर रस बन्ध

पुद्गल पराव्रत तेज स्थानक, अ

नुक्रमे मरणे करी समस्त फर

सी मरे ते सूक्ष्म रस बंध; वा

जाव पुद्गल पराव्रत ।

एम फरसी मरे ते. क्षेत्रादिपुद्गल

परावर्त स्थूल, सूक्ष्म, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थूलियरा ॥७७॥

हवे जीव उत्कृष्ट ऊधन्य प्रदेश

बंध करे तेना स्वामी देखामेठे

थोमामां थोमी प्रकृति बांधनार। र्याप्तो ॥

उत्कृष्टा योगनो धणी संझी प

अपर्याप्तो जीव ऊधन्य प्रदेश

अप्पयर पयमि बंधि । उक्कम जोगी असंनि पज्जतो ॥

ऊधन्य योगनो धणी असन्नि

अपर्याप्तो जीव ऊधन्य प्रदेश

करे प्रदेश बंध उत्कृष्टो ।

बंध करे ।

कुणइ पएसु कोसं । जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

हवे मूल उत्तर प्रकृति आशरी

उत्कृष्ट प्रदेश बंधना स्वामी दे

खामे ठे-मीश्यात, अविरती स

म्यक्त, देसविरती, प्रमत्त, अप्र

मत्त; ए पांच गुणठाणे प्रवर्त्ततो

आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध

करे ।

बीजा, त्रिजा गुणठाणा विना

मोहनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश

बंध करे. सात गुणठाणावाला

मीश्यातथी नवमा अनिवृत्ति

वाला सुधी सात ॥

मिह्व अजयचठ आठ। वितिगुणविणु मोहिसत्तमिह्वार्ह

ठमूल प्रकृति मोहनी आयु वि
ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते
नां नाम--ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी चार, अन्तरय पांच,
साता, जस, उंच गोत्र; ए सत्त
रनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध दशमा
गुणगणावालो बांधे ।

चोथा गुणगणा वालो बीजी
चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
करे. देशविरती गुणगणावालो
त्रिजी चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश
बंध करे ॥

ठन्हं सत्तरस सुहुमो । अजया देसा बिति कसाए॥९०॥

पांच प्रकृति-पुरुषवेद, संजलन
चोक ए पांचे उत्कृष्ट प्रदेश बंध
अनिवृत्ति गुणगणानो धर्णी क
रे शुभ विहायो गति ।

नरनुं आयु, देवत्रिक, सुजगत्रि
क, वैकीयडग; ॥

पाण अनियद्विसुखगइ। नराउसुर सुजगतिगविउविउगं॥

समचोरस संस्थान, असाता
वेदनी;

वज्रकृषज नाराच संघयण, ए
तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
मीथ्या दृष्टि अथवा सम्यग् दृ
ष्टि गुणगणे करे ॥

समचउरंस मसायं ।

वडरंमिहो व संमोवा ॥ ९१ ॥

नीझ, प्रचला, बे जुगल ते. हा
स्य, रति, अरति, शोक; ।

जय मोहनी, डुगंगामोहनी,
तीर्थकरनाम कर्म; ए नव प्रकृ
तिनो उत्कृष्टो प्रदेश बंध सम्य
क दृष्टि बांधे ॥

निहा पयला डुजुअल ।

जय कुहा तिह सम्मगो ॥

जलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो
तथा अप्रमत्तवालो आहारक ड

મનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધ કરે.

શેષ જે બીજી ગતિ પ્રકૃતિ ર નુત્કૃષ્ટો પ્રદેશ બંધ મિથ્યા દૃષ્ટિ બાંધે ॥

સુજડ આહાર ડુગં સેસા । નુકોસ પાસગા મિત્તો ૯૫

હવે ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ બાંધે તે

ના સ્વામી કહે છે--જ્ઞાતોમુનિ

જે અપ્રમાદી આહારક ડુગનો નર્કનુંત્રિક; તથા દેવતાનું આયુ, ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ કરે અસંજી એ ચાર પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશ બંધ કરે. દેવદ્વિક, વૈક્રીય દ્વિક ॥

સુમુણી ડુન્નિ અસન્ની । નરય તિગ સુરાન સુરવિન્નિ ડુગં

સૂદ્ધમ નિગોદિયો જવને આય

સમ્યક્ દૃષ્ટિ જિન નામ સદિ

ત પાંચ પ્રકૃતિ ઝઘન્ય પ્રદેશ

બંધ કરે ।

સમયે અપર્યાપ્તો ઝઘન્ય યોગ

માટે વાકી ૧૦૯ પ્રકૃતિનો ઝઘ

ન્ય પ્રદેશ બંધ કરે ॥

સંમો જિણં જહનં । સુદ્ધમ નિગોઆઈ રાણિ સેસા ૯૬ ॥

હવે મૂલ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્ર

કૃતિના જાંગા ચાર પ્રકારે દે

લામે છે-- દર્શન ઠક; ચક્ષુ દર્શ

ના વર્ણાદિ ચાર--નીડા, પ્રચ

લા, જય, કુળા ।

બીજી ચોકમી, ત્રિજી ચોકમી

ચોથી ચોકમી, અન્તરાય પાંચ

જ્ઞાનાવર્ણી પાંચ ॥

દંસણ ઠગ જય કુળા । બિતિતુરિય કસાય વિઘ્ન નાણાણા ॥

મૂલ પ્રકૃતિ ઠ મોહની આયુ વિ

ના ઉત્તર ત્રિશ; મૂલ ઠમલી એ

ઠત્રિશ પ્રકૃતિને અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશ

સાદિ, ૧ અનાદિ, ૨ ધ્રુવ, ૩ અ

ધ્રુવ, ૪ સાદિ અધ્રુવ; એ બે પ્રકા

ર શેષ જે પ્રકૃતિ મૂલ બે ઉત્તર

બંધ ચારે જાંગે હોય, તે જાંગા નેત્રને ચારે પ્રકારે. બે જાંગા હોય
નાં નામ કહે છે ।

મૂલ ઠગેણુ કોસો । ચન્નહ દુહા સેસિ સવ્વહ ॥૯૪॥

હવે સાત સ્થાનકનો અલ્પાવહુ

તે દેખાને છે. ઘનીકૃત લોકની જોગ સ્થાનક છે તેથી પ્રકૃતિ
એક પ્રદેશની શ્રેણિમાં જે આ બન્ધનાં સ્થાનક અસંખ્યાત ગુ
કાશ પ્રદેશ તેને અસંખ્યાતમે ણાહે. તેથી સ્થિતિ બન્ધનાં સ્થા
જાગે આકાશ પ્રદેશ તેટલાં । નક અસંખ્યાત ગુણા છે

સેઠિ અસંખિજં સે । જોગ ઠાણાણિ પયમિતિહ જેયા ॥

સ્થિતિ બન્ધ સ્થાનકથી જીવના તેથી રસ બન્ધ સ્થાનક અસં
અધ્યવસાય સ્થાનક તિવ્ર મંદતા ર્યાત ગુણા છે. ઉપરનાં પદોને
રૂપ અસંખ્યાત ગુણા છે । જોમજો ॥

તિહ બંધ જ્ઞવસાયા । ણુ જાગ ઠાણા અસંખગુણા ૯૫

અનન્ત ગુણા તેથી રસના જાગ

કષાય પ્રતિ જે કારણે સર્વજી

તેથી કર્મના પ્રદેશ ।

વથી અનંત ગુણા રસ છે માટે ॥

તત્તો કંમ પણસા । અનંત ગુણીઆ તનરસહેઆ ॥

સ્થિતિ બન્ધ, રસબન્ધ; એ બે કષા

જોગથી પ્રકૃતિ બન્ધ, પ્રદેશ બં યથી બન્ધાય, મિથ્યાત, અવિર
ધ; એ બે બંધાય । તિ એ બે તો દૃઢિકરણ હેતુ છે ॥

જોગા પયમિ પણસં । તિહ અણુજાગં કસાયાન ॥૯૬॥

હવે લોકના ઘન શ્રેણી પરતર

સ્વરૂપ કહે છે—ચન્નદરાજ પ્રમા બુદ્ધિથી કલ્પનાએ કરી તેનો ઘ
ણ લોક કહ્યો છે; । ન કરીએ તો સાત રાજ આયા ॥

३९४

चउदसं रज्जु लोगो । बुद्धि कउ होइ सस रज्जुधणो ॥

श्रेणी कही ते श्रेणी वर्ग क
ते घन रज्जुमांना दीर्घ एक प्रदे रीए ते वारे परतर होय; तेनो
शानी । वर्ग करीए त्यारे घन आय, प्रदे

श बन्ध समाप्तः ॥

तहीहेग पएसा । सेढीपयरोअ तद्वगो ॥ ९७ ॥

इवे उपशम श्रेणी स्वरूप दे
खामे ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
चोकने उपशमावे पढी दर्शन मो
हत्रिक जे सम्यक्त, मीश्र मिथ्यात
मोहनी; उपशमावे पढी नपुंस
क वेद, उपशमावे; पढी स्त्रीवे
व उपशमावे ।

वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
पढी हास्यादि उ उपशमावे; व
ली पुरुषवेद, उपशमावे. ए सर्व

अणदंस नपुंसिढी । वेय ठकं च पुरिस वेयंच ॥

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
न क्रोध; उपशमावे; पढी सं
ज्वलन क्रोध उपशमावे; पढी अ
प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
उपशमावे, पढी संज्वलन मान
उपशमावे, पढी अप्रत्याख्या
न, प्रत्याख्यान माया उपश
मावे. पढी संज्वलननी माया
उपसमावे पढी अप्रत्याख्यान,
प्रत्याख्यान लोच उपशमावे, प
ढी स्वज्वलनना लोचनी कीटी

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाए
माया, लोचने लोच; एम बीजी,
त्रीजी, चौकमीना सर्वे सर्वा
जोरा तेना बच्चे वच्चे संजल

करे ते दशमे गुणगणो उपश नी एक, एक उपशमावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी ॥

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं उवसमेइ ॥९७॥

इवे रूपक श्रेणीनुं स्वरूप कहे त्रणनां आयु-देव, तीर्यच, नर्कनां
ठे-प्रथम अनन्तानुबन्धी चोक, खपावे; एकेंडि जातिपणुं विगलें
खपावे. पढी मिळ्यात, मिश्र, डि त्रिक खपावे; पढी धीणंधी
सम्यक्त मोहनी खपावे । त्रिक, खपावे; उद्योतनाम खपावे ॥

आण मिह मीस सम्मं। तिआउ इग विगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पढी प्रत्या
ख्यानी, अप्रत्याख्यानी; बेना
तीर्यच दुग, नर्क दुग, स्थावर आठ कषाय खपावे पढी नपुंस
दुग; । क वेद अने पढी स्त्रीवेद खपावे ॥

तिरि नरय थावर दुगं । साहारा यव अठनपुंढी ॥९८॥

नीज पदनो अर्थ पूर्व पदमांक
पढी हास्यादिक ठक खपावे, ह्यो ठे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,
पुरुष वेद खपावे, पढी संज्वल ५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे
न चोक खपावे, नीजदुग-नीज, रूपक श्रेणी पुरी अइ. केवल
प्रचला, । ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निहा विग्घ वणखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्द्र सूरिजी शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ
ए लख्यो वारज्यो । एम आत्माने संज्ञारवार्थे इति ॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिहंआय सरणठा ॥१००॥

॥ इति टवार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ॥

हवे सप्ततिका नामे ठो कर्मग्रन्थ लखुं ठुं.

सिद्ध अचल पद वा सिद्ध प्रसि बन्ध प्रकृति, उदय प्रकृति, स
रूपद कर्म प्रकृति आदिप्रकी ता प्रकृति, तेनां स्थानक; तेनो
घणा अर्थे सहित एवो । समुदाय बे त्रण्यादि ॥

सिद्ध पणहिं महत्तं । बंधोदय संत पयमि ठाणाणं ॥

कहु ठुं; ते सांजल. किंचित् वा रच्यो एवो अर्थे दृष्टिवादना नि
संक्षेप अर्थे प्रत्ये । जरणा रूप मध्येथी ॥

बुद्धं सुण संखेवं । नीसंदं दिठि वायस्स १ ॥

केटली प्रकृति बांधतो केटली प्र केटली, केटली अथवा सत्ता प्र
कृति वेदे । कृतिनां स्थानक होय ॥

कइ बंधंतो वेअइ । कइ कइ वा संत पयमि ठाणाणं ॥

जांगा तेना जे विकल्प वा जे
द, बन्ध, उदय सत्ता संबंधी अ
न्योन्य आय ते जाणवा आठ बां
धे आठ उदय सत्ता मोह विना
सातनो बंधक, आठ उदय सत्ता
मोह आयु विना ठनो बंधक.

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिने विषे । आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु ।

जंग विगप्पा मुणे अवा ५ ॥

आठना बन्धे आठनो उदय, आ
ठनी सत्ता, ए जांगो मिछ्यात्व
थी प्रमत्त सुधी ठे. सातना बं

तेमां मूल प्रकृति संबंधी जांगा धकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखामे ठे--आठ प्रकारे बांधता सुधी; ठना बंधके आठ उदे स
सात बांधता, ठ बांधता अका। ता दशमे गुणगणे ॥

आठ विह सत्त ठ बंधएसु । अठेव उदय संतंसा ॥

साता एक विधे बंधकना त्रण
विकल्प ठे. अगियारमे, बारमे, एक विकल्प अबंधी चौदमा वा
तेरमे । लाने ॥

एग विविहे तिविगप्पो । एग विगप्पो अबंधंमि ३ ॥

इवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञांगा देखामे ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होब आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने । स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठ बंध अठुदय । संत तेरससु जीव ठाणोसु ॥

इवे एकजे चउदमा जीव स्थान
कने विषे एटले संझी, पंचेन्दि
पर्याप्ताने विषे पांच ज्ञांगा होय। बे ज्ञांगा होय केवली जगवानेने॥
एगंमि पंचज्ञांगा । दो ज्ञांगा हुंति केवल्लिणो ४ ॥

इवे गुणगणा चौदमां सात ज्ञां
गाना विकल्प कहे ठे--आठ
गुणगणाने विषे एक विकल्प. इवे ठ गुणगणो पण बेबे विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार, ल्य पामे एक, बे, चार, पांच,
बार, तेर, चौद; ए आठ । ठ, सात; ए ठए गुणगणो ॥

अठेसु एग विगप्पो । ठस्सुवि गुणसन्निएसु डुविगप्पा ॥

प्रत्येके प्रत्येके । बंध उदय सत्तापणे कर्मप्रत्ये ॥

प्रत्येयं पत्येयं । बंधोदय संत कम्माणां ५ ॥

हवे उत्तर प्रकृति आश्रित कहे

ढे--ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी आयुनी चार, तेमज नाम कर्म
नववेदनी बे, मोहनी अठाविश। नी बेतालिश ॥

पंच नव डुन्नि अठावीसा । चउरो तहेव बायाला ॥

गोत्र कर्मनी बे, अन्तराय एबी जे प्रकृतिन; ते मूल कर्मना
कर्मनी पांच कही अनुक्रमे जाणवी ॥

डुन्निय पंचय जणिया । पयमीन आणु पुढीए ६ ॥

हवे उत्तर जे प्रकृतियोनां बन्ध बे बन्धकाले ए बेनी दश प्रकृ
स्थानक, ते कहे ढे--बन्धमां, उ ति बन्ध उदय सत्ता पांच, पांच,
दयमां, सत्तामां । प्रत्येकनी होय ॥

बंधोदय संतंसा । नाणा वराणं तराइए पंच ॥

ते बेनी दश प्रकृतिनो बन्ध ट उदयमां, सत्तामां, होय. ते बेनी
ले पण तेमज । पांच, पांच ॥

बंधो चरमे वितहा । उदय संता हुं ति पंचेव ७ ॥

प्रकृतिनां स्थानक त्राण्ये तुल्य
ढे. नव, ढ, चार सर्वे नव श्रीणं
इवे दर्शनावर्णीने कहे ढे--बन्ध ङि त्रिक गये ढ, नीझ, प्रचला,
ने विषे, सत्ताने विषे । हीने चार ॥

बंधस्सय संतस्सय । पगइ ठाणाणि तिन्नि तुल्लाणि ॥

उदय स्थानक बे होय, चार, चारनुं, पांचनुं, एवे दर्शनाव
पांच ॥ र्णी कर्मने विषे ॥

उदय ठाणाणि डुवे । चउ पणग दंसणा वराणे ८ ॥

बोझुं जे दर्शनावर्णी कर्मना न चार पांचनो उदय होय; नवनी

वना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

बीआ वरणे नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृतिनो बन्ध, चार प्रकृति

नो बन्ध होय; त्यां पण एम चारनो बन्ध, चारनो उदय, त्यां
जाणवुं । ठनी सत्ता होय; कपक श्रेणी॥

ठ चउ बंधे चेवं ।

चउ बंधु दए ठ खंसाय ए ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमां नवनी सत्ता, चारनो उद

बन्ध थकी वीरमे थके चारनो य त्यां ठनी सत्ता. चारनो उद
अने पांचनो उदय. ने । य त्यां चारनी सत्ता पण होय॥

नवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता ॥

जांगानी वेहेचण करे ठे--मोह

नीय कर्मना जांगा तो आगल

हवे वेदनि आयु गोत्रने विषे । वा पठी कहीशुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विज्जळ मोहं परं वुच्चं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात जांगा । आठ जांगा ठे वेदनि कर्मने विषे॥

गोअंमि सत्त जंगा । अठयजंगा हवंतिवेअणिए ॥

पांच, नव, नव, पांच, जांगा । आयुखां चारने पण अनुक्रमे ॥

पण नव नव पण जंगा । आउचउकेविकमसोउ ॥११॥

हवे मोहनीनां बन्ध स्थानक दश

कहे ठे बाविस, एकविस ।

सत्तर, तेर, नव, पांच. ॥

बावीस इक्कीसा ।

सत्तरसं तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, बे वली एक; ए दश । बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मनां

चउ तिग डुगं च इकं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

इवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक एहथी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक बली बे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चउरो । इतो एगाहिआ दसुकोसा ॥

उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विषे । उदय स्थानक नव होय ॥

उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

इवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्था

नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते

वीस पद कह्युं ठे. ते प्रथम प

दादिमां कह्या आंकने जोरुवुं.

अठाविस. सत्ताविस ठविस, चो

विस, ।

त्रेविस, बाविस, एकविस, पद

मां कहेला आंकमां अधिका हो

य विस ।

अथय सत्तय ठ चउ । तिग डुग एगा हिआ जवेवीसा ॥

एथी आगल पांचथी मांमी ए

क, एक, उणा करे; पांच, चार

त्रण, बे, एक; ए पांच ॥

तेर, बार, अगियार, ।

तेरस बारिकारस ।

इतो पंचाड एगूणा ॥१४॥

तेज मोहनी कर्मनां होय पन्न

र होय ॥

ए सत्तानां प्रकृति स्थानक ।

संतस्स पयमि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥

मोहनी कर्मना ज्ञांगाना विक

बन्धनां, उदयनां, सत्ताने विषे । छप वा जेद घणा जाणवा ॥

बंधोदय संते पुण ।

जंग विगप्पाबहुं जाण ॥१५॥

इवे मोहनी कर्मनां बंध स्थान

कने विषे यथायोग्य ज्ञांगा कहे

ठे-ठ ज्ञागा बाविसना बन्ध स्था

नकमां चार ज्ञागा एकविसना
बन्ध स्थानकने विषे ।

ठब्बावीसे चउ इगवीसे ।

सत्तरना; तेरना; ए बे बन्ध स्था
नकने विषे बे, बे, ज्ञागा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण
बे ज्ञागा ॥

ते पढी जे बन्ध स्थानक ठे; पां
च प्रमुख तेने विषे प्रत्येके एक,
एक ज्ञागो ठे ॥

नवबंधगेवि डुन्नित ।

इकि कमठ परंजंगा ॥ १६ ॥

इवे एटलां बन्ध स्थानक मध्ये
केटलां उदय स्थानक होय ते
कहे ठे-सात आदि लशने दश
पर्यन्त चार उदय स्थानक हो
य, बाविसना बंधने विषे सात,
आठ, नव, दश, एकविसना ब
न्ध स्थानकने विषे ।

सात आदि लश नव पर्यन्त उ
दय कर्मना ज्ञागा होय ॥

दस बावीसे नवइग वीसे ।

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

ठ आदि लश नव पर्यन्त सत्तर
ना बन्ध स्थानकने विषे. ठ सा
त, आठ नव ।

तेरना बन्ध स्थानकने विषे पांच
थी मांमी आठ सुधी उदय स्था
नक होय. पांच ठ, सात, आठ ॥

ठाई नव सत्तरसे ।

तेरे पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

चार आदि देइ नव बन्ध स्थान
कने विषे चार, पांच, ठ, सात ॥

उत्कृष्टो सात पर्यन्त उदय स्था
नक होय ॥

चत्तारि आइ नवबंधएसु ।

उक्कोस सत्त मुदयंसा ॥

पंच विघ बंधकने विषे वली ।

उदय स्थानक बेनो जाणवो ॥

पंच विह बंधगे पुण । उदउ डुएहं मुणे अठो ॥ १८ ॥

એ ઘડી એટલે પંચવિધ બંધક

પઠી ચતુરવિધ બંધકાદિક દેશ એક, એક, ઉદય સ્થાનક હોય
ચાર, ત્રણ, બે, એક । સઘલે પણ ॥

ફતો ચતુર બંધાઈ ।

ફકિરુ દયા હવંતિ સઘેવિ ॥

ઉદય સ્થાનક હોય તેમજ ઉદ
ય સ્થાનકને અજાણે પણ જે ન
પશાન્ત કષાયને વિષે સત્તા સ્થા

બંધ મટે વા ટલે પણ તેમજ । નક એક હોય ॥

બંધો ચરમે વિ તહા । ઉદયાજાણે વિવાહુજા ॥ ૧૯ ॥

ફવે દસ આદે દેશ એક સુધી જે

ટલા જાંગા નપજે તેજ કહે ઢે-

દસના ઉદયને વિષે એક ચોવિ

સિ ઠચોવિસી નવોદયને વિષે

અગિયાર ચોવિસી આઠના ઉદ

યને વિષે ।

સાતના ઉદયને વિષે દસ ચોવિ

વિસી, ઠના ઉદયને વિષે સાત

ચોવિસી, પાંચના ઉદયને વિષે

ચાર ચોવિસિ, ચારના ઉદયને

વિષે એક ચોવિસી નીશ્ચે ॥

ફકગ ઠકિ કારસ ।

દસસત્ત ચતુરફકગં ચેવ ॥

એ તે પૂર્વે સાત બોલ મલીને

ચાલિસ ચોવિસીન અઢ ।

બાર જાંગા બેના ઉદયને વિષે ઢે.

એકના ઉદય સ્થાનકને વિષે અ

ગિઆર જાંગા ॥

એએ ચતુર્વીસ ગયા । બાર ડુગિ કંમિફકારા ॥ ૨૦ ॥

ફવે તેજ જાંગાની સંખ્યા અને પદની સંખ્યા બીજે તમે કહે ઢે

યતઃ ચતુર્વીસ ડુગતિ બેને ઉદયે એક ચોવિસી. એટલો સ્વમતે પ

ર મતે પાઠાન્તર ઢે. સ્વમતે ચાલિસ ચોવિસીના નવસો સાઠ જાં

ગા બે ઉદયમાં બાર જાંગા એકના ઉદયમાં અગિયાર જાંગા, એ

સર્વ મલી નવસો ત્યાસિ જાંગા આય ઢે. બીજે મતે એકતાલિસ

चोविसीना नवसो चोरासी ज्ञांगा, ने एकना उदयमा अगियार ज्ञांगा, ते मेलवतां नवसो पंचाणुं ज्ञांगा थाय ।

नव पंचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज्ञांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु वा नवसो त्यासिमां मोह्या वा मुझाणा जे जीव॥

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	१०	१०
चोविसी.	१	६	११	१०		४	१	१			४१	४०
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	२४	११		९९५	९८३
पदछेद	२४०	१२९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	१६				६२७१	१९७१

अगणोतेरसेने इकातेर पदना समूहे सो पद उपर जोरुयुं तेणे क री सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अजणत्तरिएगुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥२१॥

इवे स्वमतने अजिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेदे नी संख्या कहे ठे-नवसेंने ज्यासी वा ज्ञांगे मुझाया जीव ॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

इवे नवसे ज्यासीना पदछेद क हे ठे पूर्वे बंध स्थानके जे चो विसीनु कही, ते स्थानक साथे चोविसीनु गणे पदछेद थाय;

अगणयो तेरसें सुरुतालिस ठे. पदना समूहे सूत्रमां “सय”
अमनोतेरसें सुरुतालिस पूर्व य पद ठे, ते गया पदमां आंक क
न्वयी जाणजो । देवा. ग्रहं ठे जाणवा ॥

अउणत्तरि सीयाला । पयविंद सएहिंविन्नेआ ॥११॥

इवे सत्ता स्थानक साधे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विषे देखामे ठे:-त्रण सत्ता स्थानक अठाविसमु एकज सत्ता स्थान बाविसना बन्धने विषे होय. ते क होय. सत्तरना बन्ध स्थानक ज अठाविस, सत्ताविस, ठविस। ने विषे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय. निश्चे ते रना बन्ध स्थानकने विषे तथा नवना बन्ध स्थानकने विषे आ वते पदे कहे ठे:- ।

पांचज सत्ता स्थानक होय ॥

ठच्चेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ १३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय. बा की रक्षां जे बन्ध स्थानक, ते

पांच तथा चार ए बे बन्ध स्था मां पांच, पांच, सत्ता स्थानक नकने विषे तो ॥ होय ॥

पंचविह चउविहेसु । ठ ठक्क सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येके: । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी ॥

पत्तेअं पत्तेअं । चत्तारिअ बंध वुहेए ॥ १४ ॥

दस, नव, पन्नर, आदि लइने । बन्ध, उदयने सत्ता प्रकृति स्थानक दस नव पन्नर सार्इ । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

इवे पढी नामकर्मनां बन्ध, उ दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक कहेइ ॥

मोइनी कर्मने विषे कहां ।

जणिआणि मोहणिजे । इत्तो नामं परं वुहं ॥१५॥

हवे नाम कर्मने विषे प्रथम ब
न्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे

बन्ध स्थानके पचिदा बन्ध त्रीजे ठविस, चौथे अठविस,
स्थानक ॥ पांचमे उगणत्रिस, बन्ध स्थानक

तेवीस पन्न बीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ ए रीते बन्धनां स्थानक नाम
ठमे एक । कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ १६ ॥

हवे कीया बन्ध स्थानकने विषे
केटला ज्ञांगा ते सर्व संख्या क
हे ठे—चार ज्ञांगा त्रेविसना ब

न्ध स्थानकमां, पचिस ज्ञांगा प
चिसना बन्ध स्थानकने विषे,
सोल ज्ञांगा ठविसना बन्ध स्था
कने विषे ।

नव ज्ञांगा अठविसना बन्ध स्था
नकने विषे नव हजार बसो अ
रुतालिस ज्ञांगा उगणत्रिसना
बन्ध स्थानकने विषे ठे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव बाणउई सयाय अरुयाला

एक, एक, ज्ञांगो एकत्रिसना ब
न्ध स्थानकमां तथा एकना ब
न्ध स्थानकमां ठे. सर्व ज्ञांगा
१३९४५ अया. बन्ध स्थानक
आठनां मलीने १३, १५, १६,
१७, १९, २०, २१, १, सर्व ७,
४, १५, १६, ९, १२४७, ४६४१,
१, १, १३९४५; ॥

एकतालिस उत्तर ठेतालिसें एट
ला ज्ञांगा त्रीसना बन्ध स्थान
कने विषे ठे ।

एयाखुत्तर ठायाल सया ।

इक्कि बंधविही ॥ १७ ॥

इवे नाम कर्मनां उदय स्थान

क कदे ठे—विसनुं उदय स्थान एक, एक, आंक अधिक करतां
क विस; एकविसनुं उदय स्था यावत् एकत्रिंश लगी. ४, ५,
नक एकविस; चोविसनुं उदय ६, ७, ८, ९, १०, १५, १६, १७,
स्थानक चोविस; ते पढी। १८, १९, २०, २१,

वीसि गविसा चनुबीस गाउ। एगा हियाय इगतीसा॥

नव उदय स्थानक?? आठ उद

य स्थानक?१ होय. ए बार उद

एटलां उदय स्थानक होय।

य स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय गाणाणि जवे। नव अठय हुंति नामस्स ॥१८॥

इवे कीया उदय स्थानकने विषे

केटला ज्ञांगा होय ते देखाने

ठे—एक ज्ञांगा विसना उदय तेत्रिस ज्ञांगा पचिसना उदय
स्थानकने विषे ठे. १० बेतालि स्थानकमां ठे. बसें ज्ञांगा ठवि
स ज्ञांगा ११ ना उदय स्थानक सना उदय स्थानकमां ठे. तेत्रि
ने विषे ठे. अगियार ज्ञांगा चो स ज्ञांगा सत्ताविसना उदय स्था
विसना उदय स्थानकमां ठे। नकमां ठे ॥

इक बीयालि इकारस्स। तितीसा ठस्सयाणि तितीसा॥

बारसेंने बे ज्ञांगा अठविसना अधिक पद उपर पदमां बारसें,
उदय स्थानकमां, सत्तरसेंने पं सत्तरसें, बे आंक कहा, ते उप
चासी ज्ञांगा २९ ना उदय स्था र वधारवा अर्थे ठे. बे पंचासी
नकमां। सहित करवा ते प्रथमे कहा ठे॥

बारस सत्तरस सयाण। हिगाणि बि पंचसीई हिं॥१९॥

उगणात्रीससें अने सत्तर ज्ञांगा त्रीसना उदय स्थानकमां
अगियारसेंने पांसठ ज्ञांगा एकत्रिसना उदय स्थानकमां ए बे ५

વનો જોગો અર્થ છે ।

અઝણ તીસિકારસ ।

	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩
ઉદય	૨૦	૨૧	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૯	૮	કુલ.
ખાંગા	૧	૪૨	૧૧	૩૩	૬૦૦		૧૨૦૨	૧૭૮૫	૨૨૧૭	૧૧૬૫	૧	૧	૭૭૯૧

સયાણિ હિય સત્તર પંચ સઠીહિં ॥

આઠના ઉદય સ્થાનકના પ્રકાર
હવે એક, એક, જાંગો નવના તર જાણવા તેને વિષે જાંગાની
થા આઠના ઉદય સ્થાનકમાં વી સંખ્યા ૭૭૯૧ જાણવા (તેનો
સના ઉદયથી તે । યંત્ર ઉપરનો) ॥

ફક્કિ ગંચ વીસા । દહુદયં તેસુ ઉદય વિહી ॥૩૦॥

હવે નામકર્મનાં સત્તા સ્થાનક
કહે છે ત્રણ, બે, એ આંકને ને

ઝના આગલ ધરજો ત્રણું, બા અઠ્યાસી, ઠ્યાસી, એંસી, અગ
ણું નઘ્યાસી । ણ્યાસી

તિહુનઝઈ ગુણનઝઈ । અઠ ઠલસી અસીઈ ગુણસીઈ ॥

અઠ્યોતેર બોહોતેર, પંચ્યોતેર;

એ આઠ ઢ, પાંચ, ને સીતેર પ નવ, આઠ, એ વાર નામ કર્મનાં
દ સાથે મેલવજો । સત્તા સ્થાનક જાણવાં ॥

અઠઠપત્તરિ । નવ અઠય નામ સંતાણિ ॥૩૧॥

હવે નામ કર્મના સંવેધ કહેવા

માટે નામ કર્મના બંધ, ઉદય,

સત્તા સ્થાનકની સંખ્યા દેખા

ને છે—આઠ બંધ સ્થાનક, બાર

ઉદય સ્થાનક, બાર સત્તા સ્થા

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. बे पदनो जेगो अर्थ ल
रूपो ठे ।

अठय बारस बारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥
उधे वा सामान्ये ए जे बन्धा हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जेवे तेम ज्ञांगा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणाय । जहजहा संज्ञवं विज्ञजे ॥३५॥
हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विषे
वेध देखामे ठे-नाम कर्मनां नव तथा तेमज पचिसना तथा ठ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विषे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसैं ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स
आठ उदय स्थानकने चार सत्ता ता स्थानक. जगणत्रीश तथा
स्थानक; अठाविशना बंधने विषे त्रीशना बन्ध स्थानकने विषे ठे
अठ चनुर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३

एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना षे एक उदय स्थानक, आठ स
बंध स्थानकने विषे ठे । ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अबन्धे वा बन्ध टट्टये वेदके वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

उवरय बंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

हवे एटला ज्ञांगा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा
मी देखामे ठे-त्रण विकल्प,
बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक
ल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेणे
करी ।

चतुद जीव स्थानकने चतुद गु
ण स्थानक; तेने विषे पूर्वोक्त
वा हवे कहे ठे- ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिएसु ठाणेसु ॥
तेम ज्ञांगाना प्रयोग करवा । ज्यां जेम संजव होय त्यां तेम ॥

जंगा पञ्जियवा । जत्थ जहा संजवो जवई ३५ ॥
ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म

हवे जीवस्थानक आश्री कहे ना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय,
ठे-तेर जीवस्थानकने विषे सं सत्तारूप पामिये ते केम ? ते
हेप शब्द स्थानक वाची ठे ए कहे ठे-पांचनो बन्ध, पांचनो
क संझी पर्याप्तो वर्जने । उदय, पांचनी सत्ता होय ॥

तेरससु जीव संखेव एसु । नाणांतराय ति विगप्पो ॥

एक जीवस्थानक संझी पंचेन्डि केवली प्रत्ये एक ज्ञांगो नहि ते
ने विषे त्रण विकल्प होय; वे कारणश्री ज्ञानावरणी अन्तराय
विकल्प पण होय । कर्म न होय ॥

इकंमिति डुवि गप्पो । करणां पइ इत्थ अवि गप्पो ३६ ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था
नके कहे ठे-प्रथम तेर जीव नवनी सत्ता होय, एक संझी पं
स्थानके नवनो बन्ध, चारनो त चेन्डिने विषे अगिआर ज्ञांगा उ
था पांचनो उदय पण होय । पजे; प्रथम कहा ठे तेम ॥

तेर नव चउ पाणंगं । नव सत्ते गम्मि जंग मिकारा ॥

हवे वेदनी कर्म, आयुर्कर्म, गो ज्ञांगा कहीने मोहनीय कर्मना
त्र कर्मने विषे ॥ पडे, कहेठे ॥

वे अणिअ आठ गोए । विज्ज मोहं परं वुहं ३७ ॥

ए प्रणना ज्ञांगा देखाम्वा अंत
र ज्ञाप्य गाथा कहे ठे--पर्याप्त एकने आठ ज्ञांगा उपजे; बीजा
सन्निने विषे इतर तेर जीवस्था ने चार ज्ञांगा उपजे. ए वेदनीय
नकने विषे । कर्मना ज्ञांगा ॥

पक्कतग सन्नि अरे । अठचउक्कंच वेअणिअ ज्ञांगा ॥

हवे गोत्रकर्मना देखामे ठे-पर्या
प्त संज्ञीने विषे सात ज्ञांगा; बा
की तेर स्थानकने विषे त्रण ज्ञां प्रत्येके जीव स्थानकने विषे ज्ञां
मा गोत्र कर्मना । गा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए । पत्तेअंजीवठाणेसु ॥३८॥

हवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखाम्
वा अंतर ज्ञाप्य गाथा कहे ठे मन सहित वालाने पर्याप्त अ
पर्याप्त संज्ञीने विषे, अपर्याप्त संज्ञीने विषेशेषेषु-शेष अगिया
संज्ञीने विषे । र स्थानकने विषे ॥

पक्कता पक्कतग । समणे पक्कत अमाणसेसेसु ॥

प्रथमने अठाविश ज्ञांगा, बी त्रीजाने नव ज्ञांगा, चोथाने पां
जाने दश ज्ञांगा । च ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना
जाणवा ।

अठावीसं दसगं । नवगं पणगं च आउस्स ३९

हवे जीव स्थाकने विषे मोहनी
य कर्मनां बन्ध, उदय, सत्ता आठने एक, पांचने वे, बन्ध
स्थानक देखामे ठे--आठ जीव स्थानक होय. दश बन्ध स्थान
स्थानके; पांच जीव स्थानकने क; एक जीव ८५ १ स्थानक १४
विषे; एक जीव स्थानके । स्थानके मोह बंध १२ १० बंध स्थानक

अथसु पंचसु एमे ।

एग दुर्ग दसय मोहबंधगए ॥

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण; चार, न त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
व, उदय स्थानक; एटले आठ इनीनां आठ जीव स्थानके त्र
जीव स्थानके त्रण, पांचे चार ण, पांचे त्रण, एक पंदर, एम
एके नव ।

८	५१	जीव०
३	४९	उदय०

पूर्व रीते अनुक्रमे

८	५१	जी०
३	३१५	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि ४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, बं

ध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, बे उदय
स्थानक, पांच सत्ता स्थानक
चार उदय स्थानक ।

पांच सत्ता स्थानक पांचनो बं
ध, पांचनो उदय, पांचनी सत्ता
अने पांचनो बन्ध; ए होय. त्रणे
जेद पांच, पांच साथे ॥

पण दुग पणगं पण चउ ।

पांच बन्ध स्थानक, उ उदय स्था
नक, पांच सत्ता स्थानक, ठ, ठ,
बन्ध स्थानक; उ उदय स्थान
क; पांच सत्ता स्थानक ।

पणगं पणगा हवंति तिन्नेव
आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक; ए
त्रण ठ ए जीव स्थानकना ठ
विकल्प फलाववा हवे कहे ठे ॥

पण ठ प्पणगं ठठ पणगं ।

अठ ठ दसगं ति. ४१ ॥

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद ते
ने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे कहे
लां जोरुजो ।

ए प्रथम स्वामी ? हवे सूक्ष्म प्र
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पांच, उदय चार, सत्ता पांच,
२ बादर पर्याप्तानो बीजो जेद
बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता
पांच, १ नीश्चे एम ॥

सत्तेवय अपज्जता । सामी सुहुमाय बायरा चेव ॥

તેમજ અસંજીનો પાંચમો જેદ
 વિમલેન્દ્રિ ત્રણનો ચોથો જેદ, તે બન્ધ ૭, ઉદય ૭, સત્તા પાંચ, ૫
 ને બન્ધ, ઉદય, સત્તા, ૪ બન્ધ સત્ત્રિનો ઊઠો જેદ બન્ધ આઠ,
 પાંચ, ઉદય ૭, સત્તા પાંચ । ઉદય આઠ, સત્તા દસ; ૬ ॥

વિગલિંદિ યાય તિત્રિન । તહય અસત્રીઅ સત્રીય ૪૨ ॥

॥ યન્ત્ર ॥

નામ.	બન્ધ	ઉદય	સત્તા
અપર્યાસ ૭	૫	૨	૫
સૂક્ષ્મપર્યાસ ૧	૫	૪	૫
વાદર પર્યાસ ૧	૫	૫	૫
વીલંડી ૩	૫	૬	૫
અસત્રી ૧	૬	૬	૫
સત્રી ૧	૮	૮	૧૦

હવે ગુણગણા આશ્રી કહેઢેજા તેમજ વાનીશ્ચે પ્રથમ દશ ગુણ
 નાવર્ણી કર્મ, અન્તરાય કર્મ, ગણાને વિષે. હવે બે પ્રકાર જે
 ત્રણ પ્રકારે, પાંચ પ્રકારે બન્ધ, ઉદય અને સત્તા અશ્વિયારમે, બા
 પાંચ પ્રકારે ઉદય, પાંચની સત્તા રમે ગુણગણે હોય ॥

નાણંતરાય તિવિહ । મવિ દસસુ દોહુંતિ દોસુ ઠાણેસુ ॥

હવે મીથ્યાત્વ ગુણગણું, સાસ્વા
 દન ગુણગણું, બીજું દર્શનાવર નવનો બન્ધ, ચાર, પાંચનો ઉદ
 ણી કર્મ કહે ઢે । ય, નવની સત્તા હોય ॥

મિઢા સાસણે બીણ । નવ ચઝ પણ નવય સંતંસા ૪૩ ॥

મીશ્ર જે ત્રીજું ગુણગણું ત્યાંથી
 તે આઠમા ગુણગણાના પ્રથમ ઊનો વંધ, ચાર, બા પાંચનો ઉદ
 જાય સુધી । ય, નવની સત્તા કર્મના અંશ હોય

મીસાઙ નિઞ્ચદિન । ઠ ચન પાણ નવયસંત કમ્મંસા ॥

નવની સત્તા; હવે બે જુગલ જે
જોમો ચારનો ક્ષપક શ્રેણીને
અપૂર્વ ૮ અનિવૃત્તિ ૯ સૂક્ષ્મ વિષે નવમે, દશમે, ગુણઠાણે
સંપરાય ૯ ત્રણ ગુણઠાણે ચાર ચારનો બન્ધ, ચારનો ઉદય, ઠ
નો બન્ધ; ચાર, પાંચનો ઉદય । ની સત્તા ॥

ચન બંધ તિગે ચન પાણ । નવંસ ૬ સુજુઞ્ચલ ઠસ્સંતા ૪૪
નપજાન્ત જે અગિયારમે ચાર ક્ષીણ મોહે ચારનો ઉદય ઠની
નો વા પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા, પ્રથમ જાંગે ચારનો ઠ
સત્તા ।
દય, ચારની સત્તા ॥

નવસંતે ચન પાણ નવ । સ્વીણે ચન રુદય ઠચ્ચનસંતા ॥
હવે વેદની, આયુ, ગોત્ર, ૯ ત્રણ જાંગા વેદેચીને મોહની કર્મ ૫
કર્મના ।
ઠી કહેશે ॥

વેઞ્ચણિઞ્ચ આન ગોણ । વિજ્ઞઞ મોહં પરંવુહં ॥૪૫॥

હવે વેદનીય કર્મ, ગોત્ર કર્મના
જાંગા જાણવા જાણ્યની ગાથા
દેશ્વામે ઠે-ચાર જાંગા પેહેલા વે
દનીના ઠગુણઠાણાને વિષે. બે
જાંગા ત્રીજા, ચોથા; આમલા એક ચનદમાને વિષે ચાર વેદ
સાત ગુણઠાણાને વિષે જાણવા નીના જાંગા જાણવા ॥

ચન ઠસ્સુ ૬ત્તિ સત્તસુ । એગે ચન ગુણિસુ વેઞ્ચણિયજંગા
ગોત્ર કર્મને વિષે પાંચ જાંગા,
મીઞ્ચ્યાદિષ્ટિ ગુણઠાણાને વિષે
ચાર જાંગા, સાસ્વાદન ગુણઠા એક જાંગો; આગદ્યં આઠ ગુ

ज्ञाने विषे बे ज्ञांगा; बीजे, चो सगणाने विषे बे ज्ञांगा, एक
 ये, पांचमे गुणगणे ॥ चउदमे गुणगणे ॥
 गोए पाण चउ दोतिसु । एग ठसुडन्नि इकंमि ४६

हवे आठखाना ज्ञांगा जाणवा
 ने काजे अन्तर ज्ञाप्य गाथा क
 हे ठे-आठ, ठ, साथे अधिक पद सोल ज्ञांगा मीश्र गुणगणे, बी
 विस जोरुवुं; एटले अठविस, स ज्ञांगा वली चोथे गुणगणे
 ठविस, प्रथम गुणगणे, बीजे जाणवा. बार ज्ञांगा पांचमे गु
 गुणगणे ज्ञांगा । णगणे, ठज्ञांगा बे गुणगणे ॥
 अठठा हिग बीसा । सोलस बीसंच बार ठदोसु ॥

बे ज्ञांगा चार गुणगणे पामि
 ये आठ, नव, दश, अगियार;
 त्रण गुणगणे एक ज्ञांगो बार, ए मीश्र्यात्वादिक अजोगी सु
 तेर, चौद; ॥ धी आयु कर्मना ज्ञांगा जाणवा ॥

दोचउसु तीसु इकं । मिच्छाइसु आउए ज्ञांगा ॥४७॥

हवे मोहनीय कर्मनां बन्ध स्था
 नक गुणगणे कहे ठे-गुणठा अकेकुं मोहनीय कर्मनुं बन्ध
 णां प्रथम आठने विषे । स्थानक होय, वली ।

गुणगणगेसु अठसु । इकिक्कं मोहबंध ठाणंतु ॥

पांच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति
 गुणगणे पांच, चार, त्रण, बे, बंधवीरमे ते ठपर निवृत्ति आ
 एक । दि गुणगणे, त्रार पढी ॥

पंचा नियट्ठिठाणे । बंधो वरमो परंततो ॥ ४८॥

हवे मोहनीयकर्मनां उदयस्था

નક કહે ઢે-સાતથી માંની વજા સાસ્વાદન મીશ્ર એ બે ગુણગણે
લગી ઉદય સ્થાનક હોય; મી ઉદય સાતથી માંની નવનો ઉ
ખ્યાત ગુણગણે । ત્કષ્ટો હોય ॥

સત્તાઈ દસઠ મિઠે । સાસાયણ મીસણ નવુકોસો ॥

દેશવૃત્તિ ગુણગણે પાંચથી માં
ઢ આદિ નવ લગી ઉદય સ્થાન ની આઠ પર્યન્ત ઉદય સ્થાનક
ક ચોથે ગુણગણે હોય । હોય ॥

ઠાઈ નવઠ અવિરહ । દેસે પંચાઈ અઠેવ ॥૪૯॥

ચારથી માંની સાત સુધી ઉદય
વિરતિ ઢે ગુણગણે, ક્યોપમ સ્થાનક હોય. ચારથી માંની ઢ
જે સાતમે ગુણગણે । સુધી આઠમા ગુણગણે ॥

વિરણે સ્વનસમિણે । ચનરાઈ સત્ત ઢચ પુઢંમિ ॥

નવમે અનિવૃત્તિ બાદર ગુણગણે એક અથવા બે ઉદયના જાંગા
બલી । હોય ॥

અનિયદિ બાયરે પુણ । ઇકોવ હુવેવ ઉદયંસા ॥૫૦॥

એક ઉદય સ્થાનક સૂક્ષ્મ સંપ એમ વેદે વા જોગવે મોહનીનો
રાય જે દશમુ ગુણગણુ તેને વિ ઉદય અવેદક બાકી ચાર ગુણ
બે હોય । ગણાંને વિષે ॥

એગં સુદુમ સરાગો । વેણ્ઠ અવેઅગા જવે સેસા ॥

જાંગાનું બલી પ્રમાણ વા સંખ્યા પૂર્વે દેખામયા ઢે તેમ જાણવા ॥

જંગાણં ચ પમાણં । પુઢુ દિઠેણનાયઢં ॥૫૧॥

હવે ઉદયને વિષે ચોવિસ દેખા
ને ઢે-એક ચોવિસી દસના ઉદ અગિયાર ચોવિસી સાતને ઉદયે
યને વિષે, ઢ ચોવિસી નવના અગિયાર ચોવિસી ઢને ઉદયે,

उदयने विषे, अगियार चौविसी नव चौविसी पांचने उदये, त्रण
आठने उदये । चौविसी चारना उदयने विषे ॥

इकगं ठकिकारि । कारसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चौविसियो एरहोय। बार ज़ांगा बेना उदयमां, पांच
ज़ांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चनुवीस गया । बार दुगे पंच इकंमि ॥५५॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा उदयना विकल्प वा जेदे मो
ने ठे बारसे अने पांसठ १२६५। ह्या वा मुजाया जीवो ॥

बारस पाण सठिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा

पदना वुंदे वा समूहे सोपद उ

आठ हजार चारसें सीत्योतेर परना आंकमां कह्युं तेने अर्थेठे,

८४७७ ।

ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१
चौविसी	१	६	११	१६	२१	२६	३१	३६	४१	४६
भांगा	२४	१४४	२६४	२६४	२६४	२६४	७२	१२	५	१२६५
पदवृद्ध	२४०	१२२६	२११२	१८४८	१५८४	१०८०	२८८	२४	५	८४७७

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सण्हिं विन्नेआ ॥५३॥

हवे मीठ्या दृष्ट्यादिक गुणठा

शाने विषे उदय ज़ांगा प्ररुप

वानी अन्तर ज़ाण्य गाथा कहे

ठे-आठ चौविसी, चार चौवि

सी, चार चौविसी, ४, ५, ६, ७, आठ चौविसी होय, आठमे चा

चार गुणठाणे प्रत्येके ।

र चौविसी होय ॥

अठचठचठचठचठ । ठगाय चठरोअहुंति चनुवीसा

मीश्यात्वादिक आठमा गुणठा संपराय गुणठाणे एक उदयने
 णा सुधी जाणवी ।
 वृत्ति गुणठाणे जाणवा.च शब्द
 श्री अनिवृत्ति बादरे चार ज्ञांगा
 होय ने पांचमो ज्ञांगो सूक्ष्म
 विषे होय ॥

मिह्नाइ अपुवंता । बारस पणगंच अनियदि ॥५४॥

इवे पद समूह योग्य गति देखा
 ने ठे-तेमां उदय पद देखाम
 वाने ज्ञाप्य गाथा कहे ठे-मि मीश्रने विषे बत्रीश उदय पद
 ण्यात्वने विषे अरुसट उदय पद होय. अविरति सम्यक्ते साठ उ
 होय, सास्वादने विषे बत्रीश दय पदज होय. देसविरतिने वि
 उदय पद होय । षे बावन उदय स्थानक होय ॥

अठठी बत्तीसं । बत्तीसं सठि मेव बावन्ना ॥

चुंआलिस उदय पद बे गुणठा
 णाने विषे, ठठे, सातमे; आठमे मीश्यात्वादिक अपूर्वेलगी उदय
 गुणठाणे बीस उदय पद । पद सामान्य प्रकारे जाणवां ॥

चोआलं दोसु बीसा । मिह्ना माइसु सामन्नं ५५ ॥

जोग, उपयोग, लेस्या । दिकने गुणाकारे गुण्या थका क
 रवा ॥

जोगो वन्नग लेसा । इए हिं गुणीआ हवंति कायवा ॥

जे जोगादिक ज्यां गुणठाणाने
 विषे होय । ते त्यां होय गुणाकार कर्ये ॥

जे जन्न गुणठाणे । ते तन्न हवंति गुणकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र मुण

हवे मोहनीनां सत्ता स्थानक क ठाणे होय. पांच सत्ता स्थानक
दे ठे-प्रथम गुणठाणे त्रण स चोथे, पांचमे, ठे, सातमे गु
त्ता स्थानक होय. बीजे गुणठा णठाणे त्रण सत्ता स्थानक. आ
षे एक सत्ता स्थानक होय । ठमे गुणठाणे ॥

तिन्ने मे एगेगं । तिग मीसे पंच चउसु तिग पुषे ॥

दसमे गुणठाणे चार सत्ता स्था
अगियार सत्ता स्थानक नवमे नक; त्रणे सत्ता स्थानक उपशा
गुणठाणे । न्त जे अगियारमे गुणठाणे ॥

इकार बायरंमी । सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ५७ ॥

हवे नाम कर्मने विषे बंध, उद
य, सत्ता स्थानक, गुणठाणाने
विषे देखामे ठे-प्रथम गुणठाणे बेनी सत्ता. मीश्र गुणठाणे बे
ठनो बंध, नवनो उदय, ठनी बन्ध, त्रण उदय स्थानक, बे स
सत्ता; बीजे गुणठाणे त्रणनो बं ता स्थानक चोथे गुणठाणे त्रण
ध, सातनो उदय । बंध, आठ उदय ॥

ठन्नव ठक तिग सत्त । डुगं डुगं तिगडुगं तिअप्प चऊ ॥

चार सत्ता ६ सातमे गुणठाणे
चार सत्ता स्थानक, पांचमे गु बे बन्ध स्थानक, चार उदय स्था
णठाणे बे बंध स्थानक, ठ उद नक, चार सत्ता स्थानक, आठ
य स्थानक, चार सत्ता स्थानक मे गुणठाणे पांच बन्ध स्थान
ठे गुणठाणे बे बंध स्थानक, क, एक उदय स्थानक, चार स
पांच उदय स्थानक । ता स्थानक ॥

डुग ठचउडुग पण चऊ । डुग चऊ चऊ पणग एग चऊ ५८ ॥

नवमे गुणठाणे एक बंध स्था आठ सत्ता स्थानक, १० ठदमस्त
नक, एक उदय स्थानक, आठ ते अगियारमुं, बारमुं, गुणठाणुं

सत्ता स्थानक, ए दश मे गुण केवली ते तेरमे, चौदमे गुणग
ठाणे एक बंध स्थानक, एक उणे वर्तता जिन रागद्वेष हय अ
दय स्थानक । एला ॥

एगेग मठ एगेग । मठ ठउ मठ केवलि जिणाणं ॥

तेरमे गुणगणे आठ उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, १३

एक उदय स्थानक, चार सत्ता चौदमे गुणगणे बे उदय स्था
स्थानक, ११ बारमे एक उदय, नक, अने अंस कहेतां सत्ता स्था
चार सत्ता. १२ ॥ नक ठ जाणवां. १४ ॥

एग चउ एग चउ । अठ चउ डुठक मुदयसा ५ए ॥

इवे मीथ्यात्व गुणगणे त्रेविस
आदिबंध स्थानकने विषे अनुक्रमे
जांगा प्ररूपवाने जाण्य गाथाक
हे ठे--चार जांगा त्रेविशना ब
न्ध स्थानके, पचिस जांगा प
चिसना बन्ध स्थानके, सोलजां नव जांगा अठाविशना बन्धने
गा ठविसना बन्ध स्थानकने विषे, चालिससेने बाणु जांगा ठ
विषे । गणत्रिसना बंध स्थानक विषे ॥

चउ पाण वीसा सोलस । नव चत्ताला सयाय बाणुंई ॥

सो पदनो अर्थ बेतालिसना आं
बत्रिश आगला ठेंतालिससें जां कमां कह्यो ठे--ए ठ बंध विधि
गा त्रिसना बन्ध स्थानकने विषे । मीथ्यात्व गुणगणाने विषे कही ॥

बती सुत्तर ठायाल । सया मिहस्स बंधविही ६० ॥

एकतालिस जांगा चोविसना उदय स्थानके, अगियार जा
गा पचिसने उदये, बत्रीश जांगा ठविसने उदये, ठसें जांगा स

ताविशने उदये, एकत्रिंश ज्ञांगा अठाविशने उदये, अगियारसेंने नवाणु ज्ञांगा उगणत्रीशने उदये, सत्तरसेंने एकाशी ज्ञांगा उप जे त्रीशने उदये, उगणत्रीसेंने चौद ज्ञांगा एकत्रिसने उदय स्थानके, अगियारसेंने चोसठ ज्ञांगा उपजे मिथ्यात्व गुणगाले (७ ७७३) ज्ञांगा होय ॥

एग चत्तिगार बत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउइ ।
सत्तरिगं सिगुत्तिस चउद इगार चउसठि मिनुदया ॥६१॥

हवे सास्वादन गुणगाले अठ
विस प्रमुख बंध स्थानके त्रण
अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ

ज्ञांगा अठविसना बंध स्थानक त्रीसना बन्धने विषे बत्रिसें ज्ञा
ने विषे. चौसठसें ज्ञांगा उग गा, ३० एसास्वादन गुणगाले ज्ञा
ण त्रिसना बंधस्थानकने विषे । गा जाणवा ॥

अठसया चउ सठी । बत्तीस सयाई सासणे जेअया ॥

अठविस, उगणत्रिस, त्रीस, सर्व आठे अधिक ठंनुसें एटले
ए त्रण बन्ध स्थानकना मली । ए६०८ अया ॥

अठावीसाईसु । सद्याण ठाहिय ठंनउइ ॥६२॥

हवे सास्वादने गुणगाले एकवि

स आदि उदय स्थानक सात,

तेमा ज्ञांगा प्ररुपवा ज्ञाप्य गा

था-बत्रिंश ज्ञांगा एकविसना

उदय स्थानकमां, वे ज्ञांगा चो

विसना उदयमां, आठ ज्ञांगा

पचिसना उदयमां ।

व्यासिसेंने पांच ज्ञांगा, ठविस

ना उदय स्थानकमां नव ज्ञांगा

उगणत्रिसना उदयमां ॥

बत्तीस डुन्नि अठय ।

बासीय सयाय पंचनव उदया ॥

त्रेविसेने बार जांगा, त्रिसना बावन अधिक अगियारसे एटले
उदयमां । ११५९ जांगा एक त्रिसना उदयमां

बार हिया तेवीसं । बावन्निकारससयाय ॥६३॥

हवे चार गति ए अनुक्रमे बन्ध, हवे उदय कहे ठे-नारकीने वि
उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे- षे पांच उदय स्थानक, तीर्यच
प्रथम बे बन्ध स्थानक, नर्कग गतिने विषे नव उदय स्थानक,
ति ए ठ बन्ध स्थानक तीर्यच ग मनुष्य गतिने विषे अगियार
ति ए. आठ बन्ध स्थानक मनु उदय स्थानक; देव गतिने विषे
प्य गति ए चार बन्ध स्थानक ठ उदय स्थानक ठे ॥
देव गति ए ।

दोठकेठचउकं । पाण नव इकार ठकगं उदया ॥

त्रण सत्ता स्थानक नारकीने वि
षे, पांच सत्ता स्थानक तीर्यचने
विषे, अगियार सत्ता स्थानक
मनुष्यने विषे, चार सत्ता स्था
नक देव गतिने विषे ॥

नर्कगति आदि नीश्वे सत्ता स्था
नक अनुक्रमे कहे ठे:-

नेरइया इसु सत्ता । तीपंच इकारसचउकं ॥६४॥

हवे इन्डिआश्री कहे ठे-प्रथम बंध
स्थानक-एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, पांच बन्ध स्थानक एकेन्डिमां,
चौरिन्डिने विषे, पंचेन्डिने विषे; पांच बन्ध स्थानक विलेन्डिमां
आवता पदमां अनुक्रमे कहे शो आठ बंध स्थानक पंचेन्डिने वि
तेम । षे, ए बंध स्थानक पद कह्युं ने ॥

इग विगलिदिय सगले । पाण पंचय अठ बंधठाणाणि

हवे उदय स्थानक तेज अनुक्र हवे सत्ता स्थानक एज त्रणने
मे कहे ठे पांच उदय स्थानक कहे ठे-पांच सत्ता स्थानक एके

एकेन्द्रिमां, ७ उदय स्थानक वि न्दिने विषे, पांच सत्ता स्थानक
कलेन्द्रिमां, अगियार उदय स्था विकलेन्द्रिने विषे, बार सत्ता
नक पंचेन्द्रिने विषे, उदयपद स्थानक पंचेन्द्रिने विषे; सत्ता
त्राणेने जोमथुं ते । स्थानक पद प्रत्ये कहुं ते ॥

पण ठक्किकारुदया । पण पण बारसय संताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे बंध, उदय, सत्ता
ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक कर्मनां ॥

इय कम्म पयमि ठाणाणि । सुतु बंधुदय संत कम्माणं ॥

चार प्रकारे करीने जाणवा, ते
गति आदिक चउद मार्गणा कीयां चार-प्रकृति बन्ध, १ स्थिति
स्थानके सत्पद प्ररूपणादिक आ बन्ध, २ रस बन्ध, ३ प्रदेश बंध
आठ द्वारने विषे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्ययारेण नेयाणि ॥६६॥

इवे गति आदिक चउद मार्ग
णा नामनी गाथा गति, ४ इन्द्रि योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
ए काय ६ । ज्ञान, ८ ॥

गइ इंडिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणेय ॥

जव्य, अजव्य, सम्यक्त ६ संझी
संयम, ७ दर्शन, ४ लेश्या, ६ । असंझी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । जव संमे संनि आहारे ॥६७॥

इवे संत पदादि आठ ध्वारनाम इव्यना प्रमाणनुं ध्वार, वली
गाथा उता पदनी प्ररूपणा द्वारे। क्षेत्र द्वार, स्पर्शनां द्वार ॥

संत पय परूवाणया । दव्व पमाणं च खित्त कुसणाय ॥

कालद्वार, अन्तर द्वार, ज्ञावद्वार । अट्टपा बहुत ध्वार, समस्त ए
द्वार जाणवां ॥

कालं तरंच जावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥६८॥

स्वामी पणाथी नथी वर्ततुं आं
उदयने विषे उदीरणा साप्पे । तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्तानु नविज्जइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृति प्रत्ये । शेष प्रकृति ऐंसी समस्तने ॥

मुत्तुणय इगु आलं । सेसाणं सब पयमीणं ॥६९॥

प्रथम उगणचालिस वा एकता

लिस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावणीं कर्मनी नव प्रकृति,
ज्ञानावणीं पांच, अन्तराय पांच, वेदनी कर्मनी वे प्रकृति, मी
वेनी दश प्रकृति ।

छयात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअणिज्ज मिच्चतं ॥

चार गतिनां आयुरवां चार, न
सम्यक्त मोहनी, लोच मोहनी व प्रकृतिनां नाम कर्मनी उच्च
वेद त्रणय । गोत्र वली ।

सम्मत्त लोच वेअं । आउणि नव नाम उच्चंच ॥७०॥

इवे नाम कर्मनी नव कही इ

ती तेनां नाम कहे ठे-मनुष्यनी बादर नाम, पर्याप्त नाम, सुज
मति, पंचेन्डि जाति, त्रसपणुं. ३ । ग नाम, आदे नाम; ७॥

माणुअ गइ जाइ तसा बायरं च पज्जत्त शुज्जग आइज्जं ॥

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म; ए । कह्या ते इति प्रकृति ४१ ॥

जस किंती तिच्चयरं । नामस्स हवंति नव एअ्या ॥७१॥

इवे कीये गुणमाणे कइ प्रकृति

बांधे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

મ, આહારક શરીર, અંગો પાં ઝપાર્જે વા બાંધે વીજી સર્વ૧૧૭
મ, એ ત્રણ પ્રકૃતિ વિના। પ્રકૃતિનું કોણ તે કહે છે ॥

તિન્નયરા૧ હારગ વિરહિઆન । અજેઈ સઘ પયમિન ॥

મીઠ્યાદૃષ્ટિ ગુણઠાણાનો વેદક ઝગણીસ પ્રકૃતિ નર્ક ત્રિકાદિક
તે ૧ હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણા વિના શેષ જે વાકી પ્રકૃતિ૧૦૧
નો ધણી વિણ । બાંધે ॥

મિન્નત વેયગો સાસણોવિ । ઇગુણ વીસ સેસાન ॥૭૨॥

ઠેંતાલિસ પ્રકૃતિ ટાલી વાકી અવિરતિ જે ચોથું ગુણઠાણું તે
ચ્યુનુંતેર પ્રકૃતિ મીશ્ર ગુણઠાણે ગુણઠાણાને વર્તતો તેંતાલિસ વિ
બાંધે ॥ ના વાકી સીત્યોતેર પ્રકૃતિ બાંધે

ઢાયાલ સેસ મીસો । અવિરય સમ્મો તિઆલપરિસેસા ॥

ત્રેપન પ્રકૃતિ ટાલીને દેસવિર વિરતિજે ઠે ગુણઠાણે સત્તાવ
તિ ગુણઠાણે સમસટ પ્રકૃતિ ન પ્રકૃતિ વિના શેષ ત્રેસઠ પ્ર
બાંધે । કૃતિ બાંધે ॥

તેવન્ન દેશવિરન । વિરન સગવન્ન સેસાન ॥૭૩॥

બાંધે; દેવગતિનું આયસ્તુવલી.

ઇતરજે પ્રમત્ત ગુણઠાણે તે વારે

ઝગણસાઠ પ્રકૃતિ સાતમા ગુણ અઠાવન પ્રકૃતિનો બંધ કરે અપ્ર
ઠાણાનો ધણી । મત્ત ગુણઠાણાનો ધણી ॥

ઇગુણ સઠિ મપ્પમત્તો । બંધઈ દેવાનયં ચ ઇય રાવી ॥

અઠાવન પ્રકૃતિ અપૂર્વ કરણજે

આઠમે ગુણઠાણે ।

ઝપન વા ઠવિસ પણ બાંધે ॥

અઠાવન્નમપુવ્વો ।

ઠપ્પન્નં વા વિ ઠઘીસં ॥૭૪॥

વાવિસથી માંની એક, એક, ઝ બાંધે અરામ સુધી નવમા ગુણઠા

शी वा उगी ।

एकानो धणी ॥

बावीसाएगूणं ।

बंधइ अठार संतअनियट्ठी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो
सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण हीजे अगियारमे, बारमे, सजो
गणानो धणी । गी तेरमे गुणगणे बांधे ॥

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥७५॥

उधे वा सामान्य प्रकारे गति
आदिक मार्गणा स्थानकने वि
ए सर्व बंध स्वामीपणुं । वे कहुं तेम जाणवुं ॥

ए सोउ बंध सामित्तं । उहु गइ आइएसुवितहेवा ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे ज्यां जेम प्रकृति बती होय ठ
तेथी कहेवो । ता पणे ॥

उहाउ साहिज्जइ । जठ जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

आउखु वली त्रण, त्रण गति
मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर
नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां
हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे होय देव आयु, देवगति, मनु
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम प्यगति, तीर्थच गतिमां होय.
कर्म, देवतानुं आयु, नारकीनुं नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती
आयखु, । र्यचगति, नर्क गतिमां होय ॥

तिठयर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु बोधव्वं ॥

बाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त
र बन्धनी ।

होय सर्वे पण गतियोने बिषे ॥

अवसेसा पयमीउ । हव्वंति सद्वासु विगईसु ॥७७॥

હવે ઉપશ્રમ શ્રેણી કહે ઢે-પ્રથ

મ ચાર કષાય, અનન્તાનુબન્ધી વર્ણન ત્રિકને સમ્યક્ત મોહની,
ક્રોધ, માન, માયા, લોજ, તે મીથ્યાત મોહની, મીશ્ર મોહ
ચારને । ની, એવં સાત વિણ ઉપશમાવે

પદમ કસાય ચડકં । દંસણતિગ સત્તગાવિનુવસંતા ॥

અવિરતિ સમ્યક્ત ગુણગણાથી યાવત્ત નિવૃત્તિ ગુણગણું આઠ
માંનીને । મું ત્યાં સુધી જાણવી ॥

અવિરયસમ્મત્તાન । જાવનિઅદિ તિનાયવા ॥૭૮॥

હવે અનિવૃત્તિ બાદર જે નવમે

થી માંનીને, સાત પ્રકૃતિથી માં

નીને પચીસ પ્રકૃતિ સુધી ઉપ

શાન્ત પ્રકૃતિ પામીયે એવું દેખા

ને ઢે-સપ્તક ઉપશમ્યે-સાતનપુ

સક વેદ ઉપશમ્યે આઠ, પઢે

સ્ત્રીવેદ ઉપશમ્યે, નવ; પઢે હા

સ્યાદિ ઠ ઉપશમ્યે પન્નર,

સત્તઠનવય પનરસ । સોલસ

પઢે પુરુષવેદ ઉપશમ્યે સોલ પ્ર

ત્યાખ્યાન, અપ્રત્યાખ્યાન, બેનો

ક્રોધ ઉપશમ્યે, અરામ, સંજ્વલ

ન ક્રોધ ઉપશમ્યે ઝગણીસ ॥

અઠારસેવ ઇગુણવીસા ॥

પ્રત્યાખ્યાની, અપ્રત્યાખ્યાની માન

બે ઉપશમ્યે એકવિસ, સંજ્વલન

માન ઉપશમ્યે બાવિસ; પ્રત્યા

ખ્યાન અપ્રત્યાખ્યાન, માયા બે

ઉપશમ્યે ચોવિસ; એક, બે, ચા

સંજ્વલન માયા ઉપશમ્યે પચી

ર પદને વીસ પદ જોમજો । સ; નવમે ગુણગણે જાણજો ॥

૯ ગાહિ ૩ ચઝ વીસા । પાણવીસા બાયરેજાણ ॥૭૯॥

સ; નવમે ગુણગણે જાણજો ॥

૯ ગાહિ ૩ ચઝ વીસા । પાણવીસા

બાયરેજાણ ॥૭૯॥

इवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे सज्वलन लोचन उप
ख्यान लोचन बे दसमे उपश शम्पे अठाविस; ए अठाविस
म्ये सत्तावीस । मोहनीनी प्रकृतिउ

सत्तावीसं सुहुमे । अठावीसंच मोह पयमीउ ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे
गुणगणे ।

उपशान्त होय एवं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे ।

उवसंताहुंति नायवा ॥८०॥

इवे कृपकश्रेणी देखामे ठे-प्र
थमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी
चोक क्रो० मां० मा० लो० ख
पावे ।

ए पठे मीष्ट्यात्व मोहनी, मी
अ मोहनी, सम्पत्त मोहनी ॥

पठम कसाय चउकं ।

इतो मिहत्त मीस सम्पत्तं ॥

चोषे गुणगणे तथा देसविरति
गुणगणे ।

ठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
पावे ॥

अविरय सम्मे देसे । पमत्त अपमत्त खीयंति ॥ ८१ ॥

शीर्णंदि त्रिक, ते-नीझ नीझ,
प्रचला प्रचला, शीर्णंद्दी; ए अ
ए आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कहे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पांच, तिर्यचगति ठ,
तिर्यच अनुपूर्वि सात, एकेन्दि
आठ, बेरन्दि नव, तेरन्दि दश,
चौरिन्दि जाति अगियार, स्था
बर बार, आताप तेर, उद्योत
इवे अनिवृत्ति आवर गुणगणे चौद, सूक्ष्म पंदर, साधारण; ए

कथमे पण । सोख प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि बायरेवी । थीण गिद्धि तिग निरय तिरिय नामाउ
ए अनिवृत्ति गुणगणानो संख्या तेने योग्य उपर कही ते प्रकृति
तमो ज्ञाग थाक तो होय ते वारे सोखे खेपवे ॥

संखिऊइमे सेसे । तप्पाउ गाउ खीयंति ॥ ८१ ॥

त्यार पठे कय करे आठ कषाय
जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ पण पढी नपुंसक वेद ख
या क्रोधादि चार, चार मलीने । पावे, पठे स्त्री वेद खपावे ॥

इतो हणइ कसाय । उगंपि पढा नपुंसगं इन्ही ॥

त्यार पढीना कषायनुं ठक जे बुऊइ कहेतां बुऊवे-होलवे-ख
हास्पादिक ठ खपावे । पावे वा संज्वलन क्रोधने विषे ॥

तो नो कसाय ठकं । बुऊइ संजलण कोहंमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेठे-पु
रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं
क्रमे करी संज्वलन क्रोधे संक्रमे
क्रोध पण बंधादिकथी कय थये संज्वलन माने संक्रमे पठे वली
थके ते क्रोध । संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं । माणे माणांच ठहइ मायाए ।

लोऊ सूक्ष्म पण नीश्वेदणे त्या
र पठे इणे स्थिति घातादि ना
मायाथी वली करण विशेषे सं
ज्वलन लोऊ संक्रमे । श पमाने ते नाश थये थके ह्री
ण कषाइ थाय ॥

मायंच बुहइ लोहे । लोहं सुहुमंमि तो हणइ ॥ ८४ ॥

पठे स्त्रीण कषायना ठेला बे सं
यमे विषे । नीजा, प्रचला, ए बे प्रत्ये दशे
वा कय करे उचमस्त थको ॥

खीण कसाय डु चरिमे। निहं पयलंच हणइ ठउ मन्त्रो

पठे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी
पांच, दर्शनावर्णी चार मलीने एम ठदमस्त थको ठेला समथ
नव तथा अंतराय पांच। ने विषे हणो ॥

आवरण मंतराए। ठउमन्त्रो चरम समयंमि ॥ ७५ ॥

पठे देव गति सहचारिणी वैक्री
य शरीर, आहारक शरीर, ए
बेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग,
देव गति, देवानुपूर्वि, ए समस्त ठेला बे समयने विषे ज्ञव्य
प्रकृति। एणी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ। डु चरम समयंमि जविअ खीयंति

सविपाक उदय इतर अनुदयी
प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम—
संख्या—उदारिक, तेजस, कर्म
ण, ए त्रण शरीर, बन्धन त्रण,
संघातन त्रण, संस्थान ठ, संघ
यण ठ, वर्ण चोक, मनुष्यनी
अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु,
उदारिकअंगोपांग; ए उगणत्रि
श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,
श्वास्तोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु
ज, सुस्वर, दुस्वर, दुर्जग, परा
घात, अनादेय, अजसक्रीर्ति, नि
र्माण, ए पीस्तादिश।

नीचगोत्र प्रकृति पण त्यांते ठे
ला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा। नीया गोअपि तन्नेव ॥ ८६ ॥

હવે ચૌદમે ગુણગણે કેટલી અ
 વે કેડ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય તે
 કહે છે—અન્યત્રવેદની એટલે સા મનુષ્યનું આયુ, ઊચ્ચમોત્ર, અને
 તા અસાતામાંની એક । નવ પ્રકૃતિ નામ કર્મની એટલી
 અન્નચર વેયણિજ્ઞ । મણુ આઠઅ ઊચ્ચમોત્ર નવ નામે ॥

તેમાં ઊત્કૃષ્ટી વેદે તો બાર, ઝ
 બાર પ્રકૃતિ વેદે વા ઝોગવે વા ધન વેદે તો અગિયાર, તિર્થંકર
 ઉદય અયોગી કેવલી જિન । નામ કર્મ વિના ॥
 વેણુ અઝોગિ જિણો । ઊકોસ જહન મિકારે ૮૭

હવે ઊપરની ગાથામાં નામ ક
 મની નવ પ્રકૃતિ કહી છે તે જુ
 વી, જુવી કહે છે—મનુષ્યગતિ, વાદરપણુ, વલી પર્યાપ્તપણુ, સુ
 પર્વેન્દ્રિ જાતિ, ત્રસપણુ, । જગપણુ, અદેયપણુ ॥

મણુઅ ગડ જાડ તસ । વાયરંચ પજ્ઞત સુજગ આશ્કં
 નામ કર્મની હોય નવ પ્રકૃતિ
 જસ કીર્તિ, તિર્થંકર નામ, । એજ ॥

જસકિત્તી તિહયરં । નામસ્સ હવંતિ નવેઆ ॥૮૮॥

હવે ચૌદમા ગુણગણને વિષે
 કહ્યા જેદથી મતાન્તર છે તે વે સાથે મનુષ્યની અનુપૂર્વિ પણ ।
 જામે છે—પૂર્વે જે બાર પ્રકૃતિ ક તેર પ્રકૃતિ જવસિદ્ધિ આ જીવને
 હી છે તેમાં મનુષ્યગતિ કહીતે બેલા સમયને વિષે ॥

તજાણુ પુલ્લિ સહિઆ । તેરસ જવ સિદ્ધિ અસ્સચરમંમિ
 ઉતાં કર્મ ઊત્કૃષ્ટાં હોય વા ઝ અને ઊચ્ચન્ય બાર પ્રકૃતિ હોય
 તી તેર પ્રકૃતિ ઊત્કૃષ્ટિ હોય । તિર્થંકરનામ કર્મવિના ॥

સંતંસગ મુકોસં ।

જહનનયં બારસહવંતિ ॥૮૯॥

મનુષ્યગતિ સહચારિણી, મનુ
પ્યગતિ પંચેન્દ્રિ જાતિ, ।

જવ વિપાકી મનુષ્યનું આયુ,
કેત્રવિપાકી મનુષ્યાનુપૂર્વિક,
જીવ વિપાકી સાત તેનાં નામ
ત્રસ, બાદર, ષયાંસ, સુન્નગ, આ
દે, જસકીર્તિ, તીર્થકર નામ, ॥

માણુઅગદ્ સહ ગયાઝ । જવચિત્ત વિવાગજિઅવિવાગાઝ

સાતા, અસાતા, એ બે વેદનીમાં
ની અન્યત્ર વેદની સાતા વા અ
સાતા, ઝઙ્ગ ગોત્ર, વલી. એટલી
પ્રકૃતિ તેર ।

ચૌદમા ગુણઘાણાને ઢેલે સમયે
ખપાવે ॥

વેઅણિઅન્નયરુઙ્ગંચ । ચરમ સમયંમિ સ્વીઅંતિ ॥૯૦॥

હવે કર્મરહિત થયે જે ફલ થ
યું તે દેખામે ઢે-ચૌદમે ગુણઘા
ણે સર્વ કર્મ પ્રકૃતિ કાય કરી
પઢી નિર્દોષ સમસ્ત લોકને સી
ધરે વા મસ્તકે વા અગ્રે ।

રોગરહિત ઝપમારહિત જે સ્વ
જાવ ઢે, જેને એવું મોક્ષ સુખ ॥

અહસુદ્અસયલ્લજગસિહર । મરુઅ નિરુવસહાવ સિદ્ધિ સુદ્

નથી કોઈથી વા કોઈવારે હણ
નાર એવો બાધ જે જીનાજીન
ની પીના તેથી રહિત ।

ત્રણ જે રત્ન જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર
એ રત્નત્રય સાર ફલ પ્રત્યે જો
ગવે વા અનુજવે ॥

અનિહણ મધ્વાબાહં । તિરયણ સારં અણુહવંતિ ॥૯૧॥

બુઃસ્વે વા કષ્ટે સમજાય એવો અ
ને સૂક્ષ્મ બુદ્ધિના ધણી જાણે પ
રમાર્થ સહિત ।

રુચિર બહુ જાંગાની જાલ ઢે;
બ્યાં એવા દૃષ્ટિવાદનામા બારમા
અંગ મધ્યેથી ॥

डुरहि गम निउण परमत्त । रुद्ध बहु जंग दिठिवायाउ
आकता अर्थ जाणवा । बन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्हा अणु सरियवा । बंधोदय संतकम्माणं ॥ ९२ ॥

अर्थ मारा थोडा जण्या माटे
इवे कर्ता पुरुष आपनी लघुता बांध्या होय वा लख्या होय, वा
कहे ठे-जे ज्यां न पुरो होय । रच्या होय ॥

जोजत्त अपमि पुत्रो । अन्नो अप्पागमेण बंधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु

श्रूत ।

पुरो अर्थ करीने आगल्ल कहेजो

तं खमिउण बहु सुया । पूरेऊण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

इवे ठग कर्मग्रन्थनी समाप्तिनी

संख्या केटली गाथाए ते कहे

ठे-गाथानु सत्तरीनामा ठग क चन्द्र महत्तर पूर्वाचार्यना मतने
र्मग्रन्थमां । अनुसारे ॥

गाहगं सयरीए ।

चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेली गाथा एकेउणी नेंउ गाथा होय एटवे
सहित । नव्यारसी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगूणा होइ नउईउ ॥ ९४ ॥

॥ इतिश्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठगो समाप्त ॥

